

آمار حیاتی:

هدف:

بیان شعرگونه ستایش و پرستش خدا و اعتراف به او.

نویسندگان:

داود ۷۳ مزور، آساف ۱۲ مزور، پسران قورح ۹ مزور، سلیمان دو مزور، هیمان (با پسران قورح)، ایتان، و موسی هر کدام یک مزور نوشتند. نویسندگان ۵۱ مزور نیز ناشناس هستند. عهدجدید دو مورد آنها را به داود نسبت می‌دهد (مزور ۹۵و۲؛ نگاه کنید به اعمال ۲۵:۴؛ عبرانیان ۷:۴).

تاریخ نگارش:

در فاصله بین زمان موسی (در حدود ۱۴۴۰ ق.م) و اسارت در بابل (۵۸۶ ق.م).

زمینه تاریخی:

مقصود عمده مزامیر نقل حوادث تاریخی نبود. با وجود این، غالباً شبیه وقایع تاریخی است، مثل فرار داود از دست شائول و گناه او با بتشع.

آیه کلیدی:

«هر که جان در بدن دارد خداوند را ستایش کند! خداوند را سپاس باد!» (۶:۱۵۰).

شخصیت مهم:

داود

مکان مهم:

معبد مقدس خدا

سخنان کلیشه‌ای، سخنانی که در قالب‌های تکراری و خاصی بیان می‌شود، یکی از روشهای متداول ایجاد ارتباط با افراد است. کلیشه‌ها باعث می‌شود شخصیت واقعی مان را نشان ندهیم. چنین سخنان بیهوده به جای آنکه وسیله‌ای برای بیان احساسات واقعی مان به افراد باشد، اغلب شخصیت واقعی مان را از ایشان پنهان می‌سازد. روابط درست بر ارتباطی صادقانه استوار است، بر ارتباطی که در آن شخصیت واقعی مان را بروز می‌دهیم. تنها زمانی می‌توان اشخاص را واقعاً شناخت و دوست داشت و به ایشان کمک کرد که احساسات خود را صادقانه در میان بگذارند.

روش برقراری ارتباط سطحی، اغلب در دعاهایمان نیز نمودار می‌شود. ممکن است دعاهایی را که قرن‌ها بدون تغییر تکرار شده است بخوانیم، یا یکی دو دعای کلیشه‌ای را به خدا بگوییم و نام آن را دعا بگذاریم. شکی نیست که خدا حتی این دعاها را نیز می‌شنود و به آنها توجه می‌کند، اما این روش موجب می‌شود رابطه‌مان با خدا بسیار سطحی گردد. او ما را می‌شناسد و می‌خواهد رابطه اصیلی با ما داشته باشد.

کتاب مزامیر در مرکز کتاب مقدس قرار دارد. این مجموعه عظیم سرود و دعا بیانگر احساس و تفکر انسان‌ها است. در این سرودها و دعاها تمامی تجربیات ممکن بشری بیان شده است. کلیشه‌ای در این کتاب وجود ندارد. داود و سایر نویسندگان صادقانه احساسات واقعی خود را بروز داده، نشان می‌دهند که رابطه‌ای پویا، نیرومند، و دگرگون‌کننده با خدا دارند. سرایندگان مزامیر به گناهان خود اعتراف می‌کنند، شک‌ها و ترسهای خود را بیان می‌دارند، از خدا می‌خواهند که در مشکلات به کمکشان بشتابد، و به ستایش و پرستش او می‌پردازند.

وقتی کتاب مزامیر را می‌خوانید، صدای ایماندارانی را خواهید شنید که از عمق ناامیدی به سوی خدا فریاد بر می‌آورند؛ ندای آنانی را خواهید شنید که در اوج شادی برای خدا سرود می‌سرایند. اما چه در ناامیدی چه در شادی و سرور، می‌بینید که آنان همواره احساسات خود را صادقانه با خدا در میان می‌گذارند. به خاطر صداقتی که سرایندگان مزامیر ابراز داشته‌اند، بسیاری از ایمانداران پیوسته در طول تاریخ برای تسلی یافتن به هنگام مشکلات و تنگناها به کتاب مزامیر توسل جسته‌اند. و چون به قدرت محبت و بخشش بی‌پایان خدا پی می‌برند، همراه با سرایندگان مزامیر از عمق ناامیدی بیرون آمده، به قله‌های تازه‌ای از شادی و حمد و ستایش خدا دست می‌یابند. بگذارید صداقت سرایندگان مزامیر شما را به رابطه عمیق‌تر و واقعی‌تری با خدا هدایت کند.

تقسیم‌بندی کلی:

الف - کتاب اول مزامیر (۱:۱ تا ۱۳:۴۱)

اگر چه مزامیر از نظر موضوعی تقسیم‌بندی نشده‌اند، مقایسه موضوعات اصلی در هر قسمت از مزامیر با پنج کتاب موسی کار مفیدی است. اولین مجموعه مزامیر که عمدتاً داود آنها را نوشته، شبیه کتاب پیدایش است. درست همانطور که کتاب پیدایش نقل می‌کند که انسان چطور آفریده شد، در گناه افتاد و سپس فدیة گناه به او وعده داده شد، بسیاری از این مزامیر راجع به انسان سخن می‌گویند، انسانی که برکت یافته، سقوط کرده، و خدا فدیة آزادی او را از گناه پرداخته است.

ب - کتاب دوم مزامیر (۱:۴۲ تا ۲۰:۷۲)

این مجموعه مزامیر که بیشتر آنها را داود و پسران قورح نوشته‌اند، شبیه کتاب خروج است. درست همانطور که کتاب خروج به شرح سرگذشت قوم اسرائیل می‌پردازد، بسیاری از این مزامیر نیز افت و خیز این قوم را شرح می‌دهد. همان‌گونه که خدا قوم اسرائیل را نجات داد، ما را نیز نجات می‌دهد. لازم نیست اول راه حل پیدا کنیم، بلکه می‌توانیم با مشکلاتمان نزد خدا برویم و از او کمک بخواهیم.

ج - کتاب سوم مزامیر (۱:۷۳ تا ۵۲:۸۹)

این مجموعه از مزامیر که بیشتر آنها را آساف نوشته است، شبیه کتاب لاویان است. درست همان‌طور که کتاب لاویان به شرح خیمه عبادت و قدوسیت خدا می‌پردازد، بسیاری از این مزامیر نیز معبد و سلطنت گرفتن خدا را شرح می‌دهند. از آنجا که خدا قادر مطلق است، می‌توانیم برای نجات به او متوسل شویم. این مزامیر خدا را ستایش می‌کنند زیرا او مقدس است؛ او به خاطر قدوسیت کاملش سزاوار است که از سوی ما پرستش و تکریم شود.

د - کتاب چهارم مزامیر (۱:۹۰ تا ۴۸:۱۰۶)

این مجموعه مزامیر که اکثراً نویسندگانشان ناشناس هستند، شبیه کتاب اعداد است. درست همان‌طور که کتاب اعداد به شرح رابطه قوم اسرائیل با اقوام همسایه می‌پردازد، این مزامیر نیز غالباً به رابطه حکومت پیروزمند خدا با سایر اقوام اشاره می‌کند. از آنجا که ما شهروندان حکومت خدا هستیم، می‌توانیم به وقایع و مشکلات دنیا از چشم‌انداز درستش بنگریم.

هـ - کتاب پنجم مزامیر (۱:۱۰۷ تا ۱۵۰:۶)

این مجموعه مزامیر که بیشتر آنها را داود نوشته، شبیه کتاب تثبیه است. درست همانطور که کتاب تثبیه راجع به خدا و کلام سخن می‌گوید، این مزامیر نیز سرودهایی هستند در ستایش و سپاسگزاری از خدا و کلام او. بیشتر این مزامیر در اصل با آهنگ خوانده می‌شد و در پرستش به کار می‌رفت. ما امروز می‌توانیم از این مزامیر به‌عنوان کتاب سرود حمد و پرستش استفاده کنیم، یعنی به همان شکلی که در گذشته مورد استفاده قرار می‌گرفت. این کتابی است که باید قلب ما را به سرود خواندن وا دارد.

موضوع‌های مهم

موضوع

توضیحات

اهمیت موضوع

<p>با متمرکز کردن افکارمان بر خدا، ترغیب می‌شویم که ستایشش کنیم. هر چه او را بیشتر بشناسیم، بیشتر می‌توانیم کارهایی را که برای ما انجام داده، ارج بگذاریم.</p>	<p>مزامیر سرودهایی هستند در ستایش خدا در مقام آفریننده، روزی‌دهنده، و فدیه‌دهنده انسان. ستایش به معنی تصدیق و تحسین خدا و بیان عظمت او است.</p>	ستایش
<p>وقتی احساس ناتوانی می‌کنیم، می‌توانیم از خدا کمک بطلبیم. قدرت او می‌تواند بر یأس و ناامیدی ناشی از هر نوع سختی یا رنجی غالب آید. ما می‌توانیم همیشه دعا کنیم تا او ما را نجات داده، محافظت کند و روزی‌مان را عطا فرماید.</p>	<p>خدا قادر مطلق است، و همیشه در زمان مناسب عمل می‌کند. او بر همه شرایط حاکم است. با مشاهده اعمال او در خلقت، در تاریخ، و در کلامش، به قدرت او پی می‌بریم.</p>	قدرت خدا
<p>از آنجا که خدا خطاهای ما را می‌بخشد، می‌توانیم صادقانه و مستقیم به حضور او بیایم. وقتی بخشش او شامل حال ما شد، می‌توانیم از انزوا خارج شده، با دیگران ارتباط برقرار کنیم؛ و همچنین از گناه رها می‌شویم و می‌توانیم خدا و انسان‌ها را محبت کنیم.</p>	<p>بسیاری از مزامیر دعاهای عمیقی هستند برای طلب آمرزش الهی. وقتی گناهان خود را اعتراف می‌کنیم و از آنها رو بر می‌گردانیم، خدا ما را می‌بخشد.</p>	آمرزش
<p>وقتی پی بردیم که شناخت خدا چه مواهبی در بر دارد، می‌توانیم تشکرات خود را به‌طور کامل به او ابراز کنیم. اگر به‌طور مرتب از او سپاسگزاری کنیم، دعاهایمان رفته‌رفته به‌صورت خودجوش از عمق دلمان بر خواهد آمد.</p>	<p>ما از خدا برای توجهات و کمکها و رحمتش سپاسگزاریم. نه تنها او ما را محافظت کرده، هدایت می‌کند و می‌آمزد، بلکه آفرینش او نیز هر چیزی را که نیاز داریم، برای ما مهیا می‌سازد.</p>	شکرگزاری
<p>مردم می‌توانند در حقیقت بی‌انصافی کنند و دوستان هم ممکن است تنهایمان بگذارند. اما می‌توانیم به خدا اعتماد کامل داشته باشیم. شناخت عمیق خدا شک و ترس و احساس تنهایی را از ما دور می‌سازد.</p>	<p>خدا امین و عادل است. وقتی به او توکل می‌کنیم، او به دل‌های ما آرامش می‌بخشد. از آنجا که او در طول تاریخ به وعده‌های خود امین بوده است، می‌توانیم در مشکلات به او توکل کنیم.</p>	توکل

الف - کتاب اول مزامیر (۱:۱ تا ۱۳:۴۱)

در این کتاب، سرایندگان مزامیر خدا را به خاطر عدالتش تمجید می‌کنند و ابراز می‌دارند که به رحمانیت او اعتماد دارند؛ همچنین به تباهی و فساد انسان اشاره کرده، از خدا طلب دادخواهی می‌نمایند. ایشان از خدا می‌خواهند که از دست دشمنان رهایی‌شان دهد؛ نیز از سعادت‌مندی گناهکار بخشیده شده سخن می‌گویند و خدا را به عنوان یک چوپان تصویر می‌کنند. ما باید با همان عشق و علاقه‌ای که در این مزامیر یافت می‌شود، خدا را بپرستیم.

موضوع: دو راه زندگی. زندگی ایماندار با زندگی شخص بی‌ایمان مقایسه می‌شود.

نویسنده: ناشناس

خوشابه حال کسی که با بدکاران مشورت نمی‌کند و راه گناهکاران را در پیش نمی‌گیرد و با کسانی که خدا را مسخره می‌کنند همنشین نمی‌شود، بلکه مشتاقانه از دستورات خداوند پیروی می‌کند و شب و روز در

۱:۱

مز ۴:۱۷؛ ۲۶:۵

مصاحبت با خدای همه شادبها و همراه شدن با کلام او. سایه سنگین تأثیر تمسخرکنندگان ما را از تابش شادی بخش حضور خدا دور می‌کند، مانند ابر سیاه و شومی که ما را از تابش شادی بخش خورشید بامدادی محروم می‌سازد.

۲:۱ با تفکر و تعمق درباره احکام خدا می‌توانیم فرا بگیریم که چطور از او پیروی نماییم. تفکر یعنی صرف وقت برای خواندن و فکر کردن درباره کلام خدا و چگونگی دگرگون شدن و تبدیل به آن چیزی که خدا می‌خواهد. دانستن کلام خدا و تفکر درباره آن جزو نخستین گامها به سوی کاربرد آن در زندگی روزمره‌تان می‌باشد. اگر می‌خواهید دقیق‌تر از خدا پیروی کنید، باید بدانید او چه می‌گوید.

۲:۱ این «دستورات» که باید در موردشان تفکر کنیم، شامل تمام کتاب مقدس می‌گردد، یعنی پنج کتاب موسی (تورات)، انبیا، و سایر نوشته‌ها. هر چه بیشتر جزئیات کلام خدا را بیاموزیم، اطلاعات بیشتری برای تصمیمات روزانه‌مان در اختیار خواهیم داشت.

۲:۱ در این دو آیه ساده‌ترین نکته در مورد حکمت وجود دارد: هر چه بیشتر از شادی امیدبخش حضور خدا و کلام او برخوردار شویم، روح شادی را بیشتر در درون خود می‌پرورانیم. از طرف دیگر، هر چه بیشتر اجازه دهیم که تأثیرات شرارت‌بار تمسخرکنندگان بر ما سایه گستر شود، بیشتر خود را از منبع اصلی و عظیم شادی محروم می‌کنیم. اگر خواهان یأس هستید، وقت خود را با تمسخرکنندگان سپری کنید؛ اما اگر خواهان شادی هستید، آن را فقط در حضور خدا و کلام او خواهید یافت.

۱:۱ خدا انسان را بر اساس نژاد یا جنسیت یا ملیتش داوری نمی‌کند، بلکه بر اساس ایمان و واکنش مثبتی که به اراده مکشوف او نشان می‌دهد. کسانی که می‌کوشند پیوسته از اراده خدا اطاعت کنند، مانند درختان شاداب و پرثمر می‌باشند که ریشه‌هایی عمیق دارند (ارمیا ۱۷:۸-۵)؛ خدا وعده داده که از چنین کسان مراقبت کند. حکمت خدا هادی آنها در زندگی است. در مقابل، کسانی که از خدا اطاعت نمی‌کنند، زندگی بی‌هدفی دارند و مانند غبار پراکنده خواهند شد. در زندگی فقط دو راه برای انتخاب وجود دارد: راه اطاعت از خدا یا راه عصبان و تباهی. با انتخاب راه زندگی خود، آخرت خود را انتخاب می‌کنید.

۱:۱ نویسنده، مزبور خود را با وصف شادی ناشی از پرهیزکاری شروع می‌کند، شادی کسی که از خدا اطاعت می‌کند و از گوش دادن به دشمنان و تمسخرکنندگان او امتناع می‌ورزد. دوستان و معاشرین ما می‌توانند به طرق بسیار ظریف اثر عمیقی بر ما بگذارند. اگر بر دوستی با کسانی اصرار بورزیم که ارزشهای الهی را به باد تمسخر می‌گیرند، ممکن است به گناه کشیده شده، نسبت به اراده خدا بی‌اعتنا شویم. دچار شدن به این حالت در حکم تمسخر خدا است. آیا دوستان شما ایمان‌تان را تقویت می‌کنند یا آن را فرو می‌پاشند؟ تأثیر دوستان واقعی باید شما را به خدا نزدیکتر سازد.

۱:۱ سراینده مزامیر بر موضوع دیرینه شادی تأکید می‌گذارد. در این آیه او می‌گوید که از چه چیز باید اجتناب کنیم: از همنشینی با گناهکاران و مسخره‌کنندگان خدا. در آیه بعدی می‌گوید که از چه چیز نباید اجتناب کنیم: از

۳:۱ آنها تفکر می‌نماید. او همچون درختی است که در کنار نه‌های آب کاشته شده و به موقع میوه می‌دهد و برگ‌هایش هرگز پژمرده نمی‌شود؛ کارهای او همیشه ثمربخش است.
 اما بدکاران چنین نیستند. آنها مانند کاهی هستند که در برابر باد پراکنده

۳:۱
 ار ۱۷:۷ و ۸
 حز ۱۲:۴۷
 ۴:۱
 ایو ۱۸:۲۱
 مز ۵:۳۵
 اش ۱۳:۱۷

مزامیر	دلایل خواندن	وقتی که می‌خواهید ...	مزمور زیر را بخوانید:
مزمور ۲۳	تسلی بیابید		
مزمور ۱۰۳	ملاقات عمیقی با خدا داشته باشید		
مزمور ۱۳۶	دعای تازه‌ای فرا بگیرید		
مزمور ۹۲	سرود تازه‌ای بیاموزید		
مزمور ۲۴	حقایق بیشتری درباره خدا فرا بگیرید		
مزمور ۸	خود را بهتر بشناسید		
مزمور ۵	بدانید هر روز چطور به حضور خدا بروید		
مزمور ۵۱	بخشایش گناهانتان را بیابید		
مزمور ۱۳۹	بدانید در نظر خدا چه ارزشی دارید		
مزمور ۱۱۹	درک کنید که چرا باید کتاب مقدس را بخوانید		
مزمور ۱۴۵	خدا را بستابید		
مزمور ۱۴۶	بدانید که خدا کنترل امور را در دست دارد		
مزمور ۱۳۶	از خدا سپاسگزاری کنید		
مزمور ۱۵	خدا را خشنود سازید		
مزمور ۱۰۴	بدانید چرا باید خدا را بپرستید		

کلام خدا نوشته شده تا آن را مطالعه کرده، درک کنیم، و به آن عمل نماییم؛ در این میان، کتاب مزامیر جنبه کاربردی مستقیم‌تری دارد. ما این کتاب را زمانی بهتر درک خواهیم کرد که «زیر آن» ایستاده، اجازه دهیم که مانند باران بر ما بیارد. شاید ابتدا برای پیدا کردن چیز خاصی به مزامیر رجوع کنیم؛ اما دیر یا زود کسی را در آنها ملاقات خواهیم کرد که همانا خدا باشد. وقتی مزامیر را می‌خوانیم و آنها را حفظ می‌کنیم، به تدریج کشف خواهیم کرد که آنها تا چه حد در عمق وجود ما قرار داشته‌اند. مزامیر عمیق‌ترین زخمهای وجود ما، و نیز آرزوها و افکار و دعا‌های ما را به کلام در می‌آورد. آنها به آرامی ما را به سوی کمالاتی سوق می‌دهند که خواست خدا است، یعنی زندگی کردن برای او و محبت به انسان‌ها.

باید کلام خدا را جذب کنیم و اعمال و رفتاری از خود بروز دهیم که خدا را جلال می‌دهد. ثمربخشی حقیقی با دانستن ارزش حقیقی کلام خدا پدیدار می‌شود.

۴:۱ گاه پوسته خارجی دانه است؛ برای رسیدن به مغز مفید دانه، باید آن را کند. گاه از طی مراحلی که خرمن‌کوبی و باد دادن نامیده می‌شود، از دانه جدا می‌کنند. بعد از بردن ساقه‌ها، آنها را می‌کوبند؛ سپس ساقه‌های قطعه‌قطعه شده را به هوا پرتاب می‌کنند. گاه

۳:۱ وقتی کتاب مقدس وعده می‌دهد که «کارهای او همیشه ثمربخش است»، به معنای مصونیت شخص مؤمن از شکست یا مشکلات نیست. به معنای تضمین سلامتی، ثروت، و شادی هم نیست. منظور کتاب مقدس از ثمربخش بودن این است: وقتی حکمت خدا در زندگی ما به مرحله اجرا در می‌آید، ثمری که در ما به وجود می‌آورد خوب و مورد تأیید خدا خواهد بود. همان‌طور که درخت آب را به خود می‌کشد و میوه‌های گوارا به‌بار می‌آورد، ما نیز

می‌شود. ^۵ آنها در برابر مسند داوری خدا محکوم خواهند شد و به جماعت خداشناسان راه نخواهند یافت.

دُرستکاران توسط خداوند محافظت و هدایت می‌شوند، اما بدکاران بسوی نابودی پیش می‌روند.

۶:۱
نح ۷:۱
یو ۱۴:۱۰
تیمو ۱۹:۲

موضوع: سلطنت نهایی خدا. این مزمور برای آیین تاجگذاری پادشاه اسرائیل، و نیز تاجگذاری مسیح، پادشاه ابدی، نوشته شده است.

نویسنده: داود (ر.ش. به اعمال ۴:۲۵ و ۲۶)

۲ چرا قومه‌ها شورش می‌کنند؟ چرا مردم بی‌جهت توطئه می‌چینند؟ پادشاهان جهان و رهبران ممالک با هم متحد شده‌اند تا برضد خداوند و پادشاه برگزیده‌اش قیام کنند. ^۳ آنها می‌گویند: «بیایید زنجیرها را پاره کنیم و خود را از قید اسارت آزاد سازیم!»

اما خداوند که بر تخت خود در آسمان نشسته، به نقشه‌های آنان می‌خندد.

۱۰:۲
اعما ۲۶:۴ و ۲۵

۴:۲
مز ۳۷:۱۲ و ۱۳؛ ۵۹:۸

یا خواسته‌های دوستان، یا تمایلات خودخواهانه خودمان. درست همان‌طور که وقتی ماهی از آب بیرون می‌پرد یا وقتی درخت از خاک جدا می‌شود دیگر هیچیک آزاد نیستند، ما نیز وقتی خداوند را ترک کنیم، آزاد نخواهیم بود. تنها راه مطمئن برای رسیدن به آزادی، خدمت صمیمانه به خدای خالق است. او می‌تواند شما را آزاد سازد تا شخصیتتان تبدیل به آن چیزی شود که او برایتان در نظر دارد.

۴:۲ خدا می‌خندد، اما نه به قوم‌ها بلکه به افکار نادرست آنها در باره قدرت. این از آن نوع خنده‌هایی است که پدران می‌کنند وقتی پسر خردسالشان را می‌بینند که در راه رفتن از ایشان جلو افتاده، یا در کشتی گرفتن بر آنان پیروز شده است. پدر از محدودیت قدرت پسر کوچکش مطلع است، خدا نیز از محدودیت‌های قدرت ملت‌ها. اگر باید بین اطمینان کردن به خدا یا به قوم‌ها یکی را انتخاب کنید، به نفعتان است که خدا را انتخاب کنید!

۴:۲ خدا قادر مطلق است. او دنیا را آفرید، و خیلی پیش از به‌وجود آمدن امپراطوری‌ها در این جهان، از آنها مطلع بود (دانیال ۲:۲۶-۴۵). اما قدرت موجب می‌شود قوم‌ها و رهبران علیه خدا بخروشند و حتی بکوشند به او نیرنگ بزنند. دنیای ما رهبران زیادی دارد که به قدرت خود فخر می‌فروشند، کسانی که علیه خدا و بر ضد قوم او شعار می‌دهند، و علیه او و قوم او می‌خروشند، کسانی که به‌نظر می‌آید می‌خواهند جانشین خدا باشند و تمام جهان را تحت فرمان خود در آورند. اما خدا می‌خندد زیرا هر قدرتی که آنها دارند از او است، و او می‌تواند آن را از ایشان بگیرد. لازم نیست از فرمانروایان مستبد ترسیم زیرا ایشان در دستهای خدا هستند.

بسیار سبک است و با بادی ملایم رانده می‌شود؛ اما دانه پاک‌شده دوباره به زمین می‌افتد. گاه مظهر زندگی فرد بی‌ایمان است که بی‌هدف به این طرف آن طرف برده می‌شود. دانه پاک‌شده مظهر زندگی فرد ایماندار است که می‌تواند مورد استفاده خدا قرار بگیرد.

۵:۱ با آنکه شریران اغلب از نظر دنیایی پیشرفت می‌کنند، اما خدا به ما اطمینان می‌دهد که روزی فرا خواهد رسید که در آن، ایشان مجازات خواهند شد (ر.ش. متی ۲۵:۳۱-۴۶؛ مکاشفه ۶:۱۷ و ۱۱:۲۰-۱۵).

۱ب:۲ تعدادی از مزامیر را «سجایی» می‌نامند زیرا حالت پیشگویی در مورد عیسی، مسیحای موعود را دارند، یعنی پیشگویی‌هایی در مورد زندگی و مرگ و قیام و فرمانروایی آینده او ارائه می‌دهند. داود، نویسنده این مزمور، چوپان و رزمنده و پادشاه بود. او نبی نیز بود (اعمال ۲:۳۰) زیرا این مزمور شورش قوم‌ها و آمدن مسیح را برای برقراری سلطنت ابدی‌اش شرح می‌دهد. آیات زیادی از این مزمور در عهدجدید نقل قول شده است (ر.ش. به اعمال ۴:۲۵ و ۲۶؛ ۳:۳۳؛ عبرانیان ۱:۵ و ۶؛ ۵:۵؛ مکاشفه ۲:۲۶ و ۲۷؛ ۵:۱۲؛ ۱۵:۱۹).

۱ب:۲ شاید داود این کلمات را در بحبوحه شورش برخی از قوم‌های بت‌پرست مجاور نوشته است. داود که برگزیده و مسح شده خدا بود، می‌دانست که خدا وعده‌اش را مبنی بر ظهور مسیحا در دنیا از طریق خاندان او عملی خواهد کرد (۲ سموئیل ۷:۱۶؛ ۱۷:۱۱ و ۱۲).

۳:۲ مردم اغلب فکر می‌کنند که اگر بتوانند از دست خدا فرار کنند، آزاد خواهند بود. غافل از اینکه همه ما به‌طور قطع به کسی یا چیزی خدمت می‌کنیم، یا به یک پادشاه،

سپس با خشم و غضب آنان را توبیخ می کند و به وحشت می اندازد. خداوند می فرماید: «من پادشاه خود را در شهر مقدس خود اورشلیم بر تخت سلطنت نشانده‌ام!»

پادشاه می گوید: «من فرمان خداوند را اعلام خواهم کرد. او به من فرموده است: از امروز تو پسر من هستی و من پدر تو! از من درخواست کن و من همه قوم‌ها را بعنوان میراث به تو خواهم بخشید و سراسر دنیا را ملک تو خواهم ساخت. تو با عصای آهنین بر آنها حکومت خواهی کرد و آنها را مانند ظروف گلی خرد خواهی نمود.»

بنابراین، ای پادشاهان، گوش دهید و ای رهبران جهان توجه نمایید! با ترس و احترام خداوند را عبادت کنید؛^{۱۲} پیش از اینکه پسرش خشمگین شود و شما را نابود کند، به پاهایش بیفتید و آنها را بوسه زنید، زیرا خشم او ممکن است هر لحظه افروخته شود. خوشبحال همه کسانی که به او پناه می‌برند.

موضوع: اطمینان و اعتماد به حفاظت الهی و آرامش او

نویسنده: داود

۳ ای خداوند، دشمنانم چقدر زیاد شده‌اند! بسیاری برضد من بر می‌خیزند. بسیاری می‌گویند که خدا به داد من نخواهد رسید.

اما ای خداوند، تو سپر من هستی و از هر سو مرا محافظت می‌نمایی.

۶:۲

مز ۴:۳؛ ۶:۴۵؛ ۸:۴۸؛ ۲

۷:۲

اعما ۳۳و۳۲:۱۳

عبر ۵:۱؛ ۶:۵؛ ۵:۵

۹:۲

مز ۵:۲۸؛ ۵:۱۱۰؛ ۶:۵۰

مکا ۲۷:۲؛ ۵:۱۲؛ ۱۵:۱۹

۱۱:۲

مز ۷:۵؛ ۸:۳۲؛ ۸:۳۲

عبر ۱۱۹:۱۱۹؛ ۱۲۰

عبر ۱۲:۲۸

۱۲:۲

مز ۵:۱۱؛ ۳۴:۲۲۸

یو ۳۳:۵

روم ۳۳:۹

۱:۳

۲ سمو ۱۲:۱۵

مز ۶:۶۹

۲-۱:۳ در اینجا، داود پادشاه بر تخت سلطنت و بر مسند قدرت تکیه نکرده بود، بلکه برای حفظ جانش از دست پسر سرکش خود ابشالوم و تعداد زیادی خائن می‌گریخت. وقتی تمام اوضاع و شرایط به ضرر ما است، آسان است فکر کنیم که خدا هم علیه ما است. اما داود یادآوری می‌کند که درست عکس این صادق است. وقتی به‌نظر می‌رسد که همه چیز برضد ما پیش می‌رود، خدا تنها کسی است که طرفدار ما است. اگر مشکلات دامنگیرتان شده، تقصیر را به گردن خدا نیندازید، بلکه کمک او را بجویید!

۳:۳ در زندگی مواقعی هست که هیچ روزنه امید برای خود نمی‌بینیم؛ و وقتی امید نباشد، احساس سرخوردگی و پریشانی می‌کنیم. هنگامی که مشکلات و سختی‌ها و رنج‌ها و خطر مرگ به‌سراغمان می‌آید، ممکن است دچار یأس شویم. داود از دست پسر محبوبش می‌گریخت، پسری که او را تهدید به مرگ کرده بود. او می‌دانست که هیچ امیدی به جز خدا برایش باقی نیست. ما نیز آنگاه که امیدی نمی‌بینیم و خود را بی‌پناه می‌یابیم، باید به یاد آوریم که در پایان خط نیستیم: خدا امید ما است. او وعده داده که همچون سپری مستحکم از ما محافظت کند. اگر نگاهمان فقط به خدا باشد، امید در دلمان شعله‌ور می‌شود.

۲-۵:۲ تمجید داود از تاجگذاری مسیحا حالتی پیشگویانه دارد. آن فرمانروایی مسیح که در این آیه‌ها شرح داده شده، پس از مصلوب شدن و قیام او آغاز گشت، و زمانی به‌طور کامل تحقق خواهد یافت که او به این جهان باز گردد و سلطنتش را به‌گونه‌ای فراگیر برقرار سازد.

۱۲و۱۱:۲ «بوسه زدن» به پاهای معنی تسلیم و اطاعت کامل از پادشاه است. مسیح نه تنها پادشاه برگزیده خدا است، بلکه پادشاه قلب و زندگی ما نیز می‌باشد. برای آنکه آماده آمدن او باشیم، باید هر روز از او که رهبر ما است اطاعت نماییم.

۲و۱:۳ داود احساس می‌کرد که در اقلیت است. در این موقع شاید حدود ۱۰٫۰۰۰ سرباز در اطراف او بودند (۶:۳). دشمنان داود نه تنها دید متفاوتی نسبت به زندگی داشتند، بلکه به‌طور جدی درصدد صدمه زدن به او بودند. داود به‌عنوان پادشاه، برای شکست دادن ابشالوم می‌توانست به سپاه خود متکی باشد، اما به‌جای آن او به رحمت خدا اتکا کرد (۴:۳). بنابراین، او از هر نتیجه‌ای که حاصل می‌شد راضی بود، چون می‌دانست در نهایت هدف غایی خدا غالب خواهد شد. وقتی در تاریکترین وضعیت زندگی خود به رحمت خدا متوسل شویم، بر ترس غالب خواهیم آمد.

تو مرا پیروز و سربلند می‌سازی و شهادت مرا به من باز می‌گردانی.
 ۴:۳
 مز ۴:۳۴؛ ۹:۹۹

مزامیر مربوط به زندگی داود	رویدادهای زندگی داود	محل آیات	مزمور	آنچه که داود در باره خدا آموخت
از بیش از ۷۰ مزموری که به داود نسبت داده شده، حداقل ۱۴ مورد آن به وقایع خاص زندگی خودش مربوط می‌شود. در این ۱۴ مزمور شاهد رابطه رو به رشد داود با خدا می‌باشیم. در این جدول این مزامیر را تقریباً به ترتیب زمان وقوع رویدادهایشان آورده‌ایم.	وقتی شائول سربازان را به خانه داود فرستاد تا او را بگیرند.	۱ سموئیل ۱۹	۵۹	«پناهگاه من تو هستی، ای خدایی که مرا محبت می‌کنی.»
	وقتی از دست شائول فرار می‌کرد.	۱ سموئیل ۲۱	۳۴	«در هر زمانی خداوند را ستایش خواهم کرد.»
	وقتی از دست شائول فرار می‌کرد.	۱ سموئیل ۲۱	۵۶	«هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد.»
	وقتی در غار عدولام مخفی شده بود.	۱ سموئیل ۲۲	۱۴۲	«در این دنیا، یگانه پناهگاه من تو هستی. تنها تو می‌توانی جانم را در امان بداری.»
	بعد از آنکه مطلع شد دو آغ ۸۵ کاهن و خانواده‌هایشان را به قتل رسانده است.	۱ سموئیل ۲۲	۵۲	«خدا تو را به کلی نابود خواهد کرد... ببینید این همان مردی است که به خدا توکل نمی‌کرد.»
	وقتی مردم زیف خواستند به او خیانت کنند.	۱ سموئیل ۲۳	۵۴	«ای خدا، تو مددکار من هستی.»
	وقتی در غاری مخفی شده بود.	۱ سموئیل ۲۴	۵۷	«تا وقتی که این بلا بگذرد، در زیر بالهایت پناه خواهم گرفت.»
	وقتی در بیابان یهودا مخفی شده بود.	۱ سموئیل ۲۴	۶۳	«همیشه در تو پناه خواهم گرفت و تو بادست پر قدرتت از من حمایت خواهی نمود.»
	وقتی شائول تعقیب را به پایان رساند.	۲ سموئیل ۲۲	۱۸	«خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می‌کنی.»
	وقتی نبی گناه او را با بتشیع توبیخ کرد.	۲ سموئیل ۱۲	۵۱	«قربانی من این قلب شکسته و این روح توبه‌کار من است که به تو تقدیم می‌کنم؛ ای خداوند می‌دانم که این هدیه مرا خوار نخواهی شمرد.»
	در طول شورش ایشالوم	۲ سموئیل ۱۵	۳	«نجات از جانب خداوند می‌آید.»
	در طول شورش ایشالوم	۲ سموئیل ۱۵	۷	«ای خدای عادل که از افکار و دل‌های ما باخبری، بدیها را از بین ببر و نیکان را استوار ساز.»

در اورشلم (۱ تواریخ ۲۲:۱). داود می‌دانست که خدا در هیچ مکانی محصور نمی‌شود. آنچه در این آیه می‌گوید، بیان شعرگونه اعتمادش به خدا می‌باشد، اعتماد به اینکه هر گاه دعا کند، خدا او را مستجاب خواهد کرد.

۴:۳ داود به «کوه مقدس» اشاره می‌کند، همان جایی که معبد بزرگ خدا در زمان سلطنت پسرش سلیمان ساخته خواهد شد. طرح ساخت معبد را داود ریخت؛ او می‌دانست آن را کجا باید بسازند، بر خرمناگهی بر روی کوه موری

۵:۳
لاو ۶:۲۶
امت ۲۶-۲۴:۳
۶:۳
مز ۴:۲۳ ؛ ۳:۲۷

۵ با خیال آسوده به خواب می‌روم و از خواب بیدار می‌شوم، زیرا خداوند از من مراقبت می‌نماید. ۴ از هزاران دشمنی که از هر سو مرا احاطه کرده‌اند، ترسی ندارم.

۸:۳
اش ۱۱:۴۳

۷ ای خداوند، برخیز! ای خدای من، مرا نجات ده! دشمنانم را مجازات کن و قدرت آنها را در هم شکن تا دیگر نتوانند به من آسیبی برسانند.
۸ نجات از جانب خداوند می‌آید و اوست که به قوم خود برکت می‌دهد.

موضوع: شادی کردن به خاطر محافظت و آرامش خدا. ما می‌توانیم به خدا توکل کنیم زیرا وقتی نزد او فریاد بر آوریم، صدایمان را خواهد شنید.

نویسنده: داود

۱:۴
مز ۴:۳ ؛ ۶:۱۷ ؛
۱۹و۱۸:۱۸

۴ ای خدای عادل من، وقتی نزد تو فریاد بر می‌آورم، مرا اجابت فرما. زمانی که در سختی و تنگنا بودم تو به داد من رسیدی، پس اکنون نیز بر من رحم فرموده، دعایم را اجابت فرما.

۲:۴
مز ۳:۳ ؛ ۱۹و۱۰:۷ ؛ ۶۹

۲ ای آدمیان، تا به کی خدای پر جلال مرا بی‌حرمت خواهید کرد؟ تا به کی چیزهای باطل و دروغ را دوست خواهید داشت و از آنها پیروی خواهید کرد؟

عدالت خدا بود. در آیه ۸ نوعی فروتنی در پس سخنان داود احساس می‌شود، چرا که او می‌دانست بدون دخالت خدا، هیچ کاری علیه کامیابی غیر منصفانه شریان صورت نخواهد گرفت.

۴:۱ب این مزمور شاید زمانی نوشته شده که داود از دشمنانش می‌خواست در حمایت خود از ابشالوم تجدید نظر کنند. این مزمور احتمالاً کمی بعد از مزمور ۳ نوشته شده است.

۴:۲ بت پرستی مشکلی بود که در سرتاسر تاریخ قوم اسرائیل بارها گریبانگیر ایشان می‌شد. اسرائیلی‌ها وارد سرزمینی شده بودند پر از بت و ایشان آنطور که خدا دستور داده بود، آنها را نابود نکردند؛ بنابراین، پیوسته در وسوسه بت پرستی و شرکت در مراسم غیراخلاقی آن قرار می‌گرفتند (داوران ۱:۲-۳).

پرستش بتهای چوبی و سنگی، اهانتی است به خدایی که خالق چوب و سنگ است. پرستش پول یا مقام نیز خدا را که خالق ثروت و دارایی است، به استهزا می‌گیرد. ما نیز امروز هرگاه برای رفع نیازهای خود به مخلوق بیش از خود خالق اعتماد کنیم، بت پرستی کرده‌ایم.

۳:۵ به‌هنگام بحران‌های زندگی، خواب از چشمان انسان ربوده می‌شود. داود نیز با بحرانی بزرگ روبرو بود و قاعدتاً نمی‌بایست راحت بخوابد، زیرا پسرش ابشالوم طغیان کرده و سپاهی برای کشتن او گرد آورده بود. اما او حتی در بحبوحه این اوضاع پرباشان، با خیالی آسوده می‌خوابید. علت چه بود؟ داود به‌سوی خداوند فریاد بر آورد و خداوند صدای او را شنید. اطمینان از مستجاب شدن دعا، صلح و آرامش به ارمغان می‌آورد. وقتی با اطمینان کامل قبول کنیم که خدا بر اوضاع و شرایط مسلط است، می‌توانیم راحت‌تر به خواب برویم. اگر شبها بیدار می‌مانید و نگران اوضاع و شرایطی هستید که نمی‌توانید تغییری در آنها به‌وجود آورید، مانند داود به‌سوی خدا فریاد بر آورید، زیرا او از شما مراقبت خواهد نمود.

۳:۷ این توصیف از خشم خدا شاید غیرعادی به‌نظر برسد، اما آشکارکننده خواسته قلبی داود است برای اجرای عدالت در مورد آزاردهندگان خود. داود مورد آزار و اهانت قرار گرفته بود؛ از اینرو، او فقط طالب برخوردی یکسان با دشمنانش بود. اگر او طالب چنین برخوردی بود، نه از روی کینه شخصی، بلکه به‌خاطر

^۳ بدانید که خداوند اشخاص درستکار را برای خود برگزیده است، پس وقتی نزد او فریاد برآورم صدایم را خواهد شنید.

^۴ نگذارید خشمستان شما را به گناه بکشاند. بر بسترهای خود، در سکوت به رفتار خود فکر کنید. ^۵ بر خداوند توکل کنید و قربانی‌های راستین را به او تقدیم نمایید.

^۶ بسیاری می‌گویند: «کیست که به ما کمک کند؟» ای خداوند، تو نور چهره‌ات را بر ما بتابان. ^۷ تو قلب مرا از شادی لبریز کرده‌ای! آری، شادی‌ای که تو به من بخشیده‌ای بیشتر از شادی‌ای است که به هنگام برداشت محصول فراوان پدید می‌آید. ^۸ با آرامش خیال به خواب می‌روم، زیرا تو ای خداوند، تنها تو، مرا در امنیت نگه می‌داری.

موضوع: دروغ دشمنان. خدا قادر است از ما در مقابل سخنان دروغی که علیه ما گفته می‌شود، دفاع کند.

نویسنده: داود

ای خداوند، به سخنان من گوش بده و به ناله من توجه فرما. ^۱ ای پادشاه و ای خدای من، به فریادم برس، زیرا من فقط نزد تو دعا می‌کنم. ^۲ ای خداوند، صبحگاهان به پیشگاه تو دعا می‌کنم و تو صدای مرا می‌شنوی، پس من انتظار خواهم کشید تا جواب مرا بدهی.

۳:۴ داود می‌دانست که خدا دعاهایش را شنیده، آنها را مستجاب خواهد کرد. ما نیز می‌توانیم اطمینان داشته باشیم که وقتی نزد خدا فریاد بر آوریم، او می‌شنود و جواب می‌دهد. بعضی اوقات فکر می‌کنیم که خدا به ما گوش نخواهد داد زیرا از حفظ معیارهای بالایی که خدا برای زندگی مقدس تعیین کرده است، قاصر آمده‌ایم. اما خدا صدای ما را می‌شنود زیرا گناهان ما را بخشیده است. وقتی احساس می‌کنید که دعاهایتان به اصطلاح «به سقف می‌خورد و به طرف خودتان بر می‌گردد»، به خاطر داشته باشید که شما در مقام ایماندار به خدا تخصیص یافته‌اید و خدا دوستتان دارد. او می‌شنود و مستجاب می‌کند (گرچه جوابهای او شاید آن چیزی نباشد که انتظار داریم). به جای آنکه به خدا از دریچه مشکلاتتان بنگرید، به مشکلاتتان از دریچه قدرت خدا نگاه کنید.

۷:۴ در این آیه، دو نوع شادی با هم مقایسه شده است: شادی الهی که از شناخت خدا و توکل به او ناشی می‌شود، و شادی دنیوی که در نتیجه کامیابی و موفقیت و اوضاع و شرایط مساعد پدید می‌آید. شادی الهی تا زمانی که به خدا توکل می‌کنیم، پایدار است؛ شادی دنیوی ناپایدار است. شادی الهی بر نامیدی غالب می‌شود؛ شادی دنیوی موقتاً بر آن سرپوش می‌گذارد.

۳-۱:۵ راز بر خورداری از رابطه نزدیک با خدا، دعای قلبی و روزانه است. داشتن همصحبتی مرتب و پیوسته برای استحکام هر رابطه دوستی بسیار اساسی است؛ این امر قطعاً برای داشتن رابطه محکم با خدا نیز ضروری است. ما احتیاج داریم که هر روز با او مشارکت داشته باشیم. آیا وقت مشخصی برای دعا و خواندن کلام خدا دارید؟

۳:۴ داود می‌دانست که خدا دعاهایش را شنیده، آنها را مستجاب خواهد کرد. ما نیز می‌توانیم اطمینان داشته باشیم که وقتی نزد خدا فریاد بر آوریم، او می‌شنود و جواب می‌دهد. بعضی اوقات فکر می‌کنیم که خدا به ما گوش نخواهد داد زیرا از حفظ معیارهای بالایی که خدا برای زندگی مقدس تعیین کرده است، قاصر آمده‌ایم. اما خدا صدای ما را می‌شنود زیرا گناهان ما را بخشیده است. وقتی احساس می‌کنید که دعاهایتان به اصطلاح «به سقف می‌خورد و به طرف خودتان بر می‌گردد»، به خاطر داشته باشید که شما در مقام ایماندار به خدا تخصیص یافته‌اید و خدا دوستتان دارد. او می‌شنود و مستجاب می‌کند (گرچه جوابهای او شاید آن چیزی نباشد که انتظار داریم). به جای آنکه به خدا از دریچه مشکلاتتان بنگرید، به مشکلاتتان از دریچه قدرت خدا نگاه کنید.

۵:۴ پرستش روزانه داود شامل قربانی حیوانات توسط کاهنان در خیمه عبادت می‌شد. خون حیوان گناهان کسی را که آن را قربانی می‌کرد می‌پوشاند (گناهان او را کفاره می‌کرد). برای تقدیم قربانی، آیین خاصی وجود داشت؛ اما برای خدا مهم‌تر از آیینها، حالت قلبی

۳:۴

مز ۶:۱۷ ؛ ۹:۸ ؛ ۵:۱۷ ؛ ۲۳:۳۱

۴:۴

مز ۸:۳۳ ؛ ۶:۷۷

۵:۴

مز ۵:۳ ؛ ۵:۳ ؛ ۱۴:۵۰ ؛ ۱۹:۵۱

۷:۴

مز ۱۱:۹۷ ؛ ۱۲:۱۱۹ ؛ ۱۴:۱۱۹

۸:۴

مز ۵:۳ ؛ ۹:۱۶

۱:۵

مز ۲:۵۴ ؛ ۳:۸۴

۳:۵

مز ۱۳:۸۱ ؛ ۵:۱۳۰

۳:۴

۷:۴

۳-۱:۵

۵:۴

۴:۵ تو خدایی نیستی که گناه را دوست بداری و شرارت را تحمل کنی. ۵ تو تحمل دیدن متکبران را نداری و از همهٔ بدکاران نفرت داری. ۶ ای خداوند، تو از قاتلان و حيله گران بیزاری و دروغگویان را هلاک می کنی. ۷ اما من در پناه رحمت عظیم تو به خانهٔ مقدست داخل خواهم شد و با ترس و احترام، تو را عبادت خواهم کرد.

۸ ای خداوند عادل، راه خود را به من نشان ده و مرا هدایت نما تا دشمنانم نتوانند بر من چیره شوند. ۹ دهان ایشان لبریز از دروغ است و دلشان مملو از شرارت. حرفهایشان پر از تملق و فریب است و به مرگ منتهی می شود. ۱۰ ای خدا، تو آنها را محکوم کن و بگذار خود در دامهایشان گرفتار شوند! آنها را دور بینداز، زیرا گناهان زیادی مرتکب شده اند و برضد تو برخاسته اند.

۱۱ اما بگذار همهٔ کسانی که به تو پناه می آورند، خوشحال شوند و همیشه با شادی سرود بخوانند. از کسانی که تو را دوست دارند محافظت نما تا آنها در پناه تو شادمان باشند. ۱۲ تو ای خداوند، درستکاران را برکت می دهی و ایشان را با سپر محبت خود محافظت می نمایی.

موضوع: رهایی به هنگام مشکلات. خدا قادر است ما را رهایی بخشد.
نویسنده: داود

۶ ای خداوند، مرا در شدت خشم خود توییح و تنبیه نکن. ۲ ای خداوند، به من رحم کن زیرا پژمرده شده ام. خداوندا، مرا شفا ده، زیرا درد وجودم را فرا گرفته ۳ و بسیار پریشانم. تا به کی ای خداوند، تا به کی؟

۴:۵
مز ۵:۱۱ : ۱۶:۳۴
۵:۵
مز ۵:۱ : ۵:۱۱
۶:۵
مز ۵:۲ : ۵:۴
۷:۵
مز ۱۳:۶۹
۸:۵
مز ۱۱:۲۷
۹:۵
مز ۱۳:۳
۱۰:۵
مز ۱۶:۹ : ۱۲:۳۶
۱۱:۵
مز ۱۲:۲ : ۱۲:۱۲ : ۱:۳۳
۱۰:۶۴
اش ۱۳:۶۵
۱۲:۵
مز ۱۱:۲۹ : ۱۰:۳۲

۱:۶
مز ۵:۲ : ۱:۳۸
۲:۶
مز ۱۴:۲۲
۳:۶
مز ۱۳:۹۰ : ۳:۸۸

۶:۱-۶ از هفت مزموری که در باب ندامت و پشیمانی سروده شده است، این نخستین آنها است؛ در این مزمیر نویسنده با فروتنی، گرفتاری خود را (که معمولاً نتیجه گناه است) می پذیرد و اندوه خود را از آن ابراز می دارد. همچنین با خدا عهد تازه ای می بندد تا با او رابطه نزدیکی داشته باشد. ما نمی دانیم علت درد داود چه بوده است؛ علت هر چه بوده، او در پی چاره جویی از خدا بود.

۶:۱-۳ داود تنبیه خدا را پذیرفت، اما به خدا التماس کرد که به هنگام خشمش، او را تنبیه نکند. ارمیا نیز از خدا خواست که او را با مهربانی تأدیب نماید نه با خشم (ارمیا ۱۰:۲۳ و ۲۴). داود می دانست که اگر خدا بخواهد بدون رحمت و فقط بر اساس عدالتش با او برخورد کند، خشم او وی را به کلی نابود خواهد ساخت. ما غالباً از خدا می خواهیم که با ما بر اساس رحمتش رفتار کند و با دیگران بر اساس عدالتش. خدا به خاطر رحمتش، اغلب به جای آنکه چیزی را که سزاوارش هستیم به ما بدهد، ما را می بخشد.

۴:۵ خدا نمی تواند حتی کوچکترین گناه را تحمل کند. همزمان با رشد روحانی، حساسیتان نیز نسبت به گناه افزایش پیدا می کند. واکنش شما نسبت به گناه در زندگی تان چیست؟ آیا به آن بی اعتنا و بی توجه هستید؟ آیا به خاطر وجود آن در زندگی تان دچار یأس و ناامیدی می شوید؟ وقتی خدا ما را از گناهان آگاه می سازد، باید حالت عدم مدارا نسبت به گناه و اشتیاق به تغییر یافتن را در خود بیشتر پرورش دهیم. همه ایمانداران باید بکوشند که با مردم بیشتر مدارا کنند و با گناه کمتر.

۱۰:۵ وقتی داود به خاطر دروغهایی که در باره اش می گفتند پریشان بود، دعا کرد با این اطمینان که محبت خدا نه تنها او را تسلی خواهد داد، بلکه از او محافظت خواهد کرد (۱۱:۵) و او را سپر خواهد بود (۱۲:۵). ما اغلب تصور می کنیم که محبت خدا با افتادگی و ملایمت همراه است. اما فراموش می کنیم که قدرت محبت خدا از قدرت هر شرارتی بیشتر است و می تواند آن را در هم بشکند.

ای خداوند، بیا و مرا برهان؛ به رحمت خود، مرا نجات ده؛^۵ زیرا اگر بمیرم نخواهم توانست تو را به یاد آورم و ستایش کنم.

۵:۶
مز ۹:۳۰

از نالیدن خسته شده‌ام. هر شب بستم را غرق اشک می‌سازم. از آزار دشمنانم آنقدر گریه کرده‌ام که چشمانم تار شده‌اند.

۶:۶
مز ۳:۴۲، ۳:۶۹

ای همهٔ بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریهٔ مرا شنیده است. او به فریاد من خواهد رسید و دعایم را اجابت خواهد کرد. آنگاه

۷:۶
مز ۹:۳۱

همهٔ دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکندگی دور خواهند شد.

۱۰:۶
مز ۱۹:۷۳، ۲۴:۷۱

موضوع: درخواست برقراری عدالت در مورد کسانی که تهمت و افترا می‌زنند. خدا داور کامل است و کسانی را که به بی‌گناهان اذیت و آزار می‌رسانند، تنبیه خواهد کرد.

نویسنده: داود

ای خداوند، خدای من، به تو پناه می‌آورم؛ مرا از دست تعقیب‌کنندگان نجات ده،^۲ و گرنه آنها همچون شیر مرا می‌درند و تکه‌تکه می‌کنند بدون آنکه کسی بتواند به نجاتم بشتابد.

۱:۷
مز ۱:۱۱
۲:۷
مز ۴:۵۷، ۱۲:۱۷

ای خداوند، خدای من، اگر به کسی ظلم کرده‌ام،^۴ اگر خوبی را با بدی تلافی نموده‌ام و یا به ناحق دشمن خود را غارت کرده‌ام،^۵ آنگاه بگذار دشمن مرا تعقیب نموده، به دام اندازد و زندگی‌ام را تباہ سازد.

۳:۷
اسمو ۱۱:۲۴
۴:۷
اسمو ۹:۲۶

ای خداوند، برخیز و با غضبت در مقابل خشم دشمنانم بایست! ای خدای من، برخیز و عدالت را برقرار نما. همهٔ قوم‌ها را نزد خود جمع کن و از بالا بر ایشان داوری فرما.^۸ ای خداوند که داور همهٔ مردم هستی، پاک‌ی و بی‌گناهی

۶:۷
مز ۷:۳، ۲۳:۳۵
۷:۷
مز ۲۰:۱۸، ۲۴:۳۵

و از حضور او است. مطالعه روزانه کلام خدا و دعا و عبادت، و اعتماد کامل به او باعث تقویت ما خواهد شد. **۶:۱:۷** آیا هیچ وقت به‌ناحق مورد اتهام قرار گرفته‌اید یا به‌شدت آزرده شده‌اید طوری که خواهان انتقام باشید؟ داود این مزمور را در پاسخ به سرزنشهای افتراآمیز کسانی نوشت که ادعا می‌کردند او در صدد کشتن شاول پادشاه و غضب تاج و تخت او است (اسموئیل ۹:۲۴-۱۱). داود به‌جای آنکه خودش اقدامی بکند یا تسلیم گردد، برای برقراری عدالت به‌سوی خدا فریاد بر آورد. پاسخ مناسب به افترا، دعا است نه انتقام، زیرا خدا می‌گوید: «انتقام و جزا از آن خداوند است... خداوند به داد قومش خواهد رسید» (تثنیه ۳۲:۳۵ و ۳۶؛ عبرانیان ۳۰:۱۰). به جای تسلیم شدن، از خدا بخواهید که به داد شما رسیدگی کند و عدالت را برقرار نماید و حیثیت از دست رفته‌تان را به شما بازگرداند.

۶:۶ داود با خدا کاملاً صادق بود و با اشکها هر چه را که در دل داشت بیرون می‌ریخت. ما می‌توانیم با خدا صادق باشیم، حتی اگر دلمان پر از خشم و ناامیدی باشد، زیرا او ما را به‌خوبی می‌شناسد و بهترین‌ها را برای ما می‌خواهد. خشم و سرخوردگی یا به واکنشهای ناهنجار بیرونی می‌انجامد یا در درون شخص انباشته شده، باعث ایجاد فشارهای عصبی و نتیجتاً عارضه افسردگی می‌گردد. از آنجا که ما به خدایی قادر مطلق اعتماد داریم، نباید قربانی وضع موجود شویم یا زیر بار گناه کمر خم کنیم. با خدا صادق باشید که در این صورت او به شما کمک خواهد کرد تا نگاهتان را از خود بر تافته، به او بدوزید.

۱۰:۸:۶ احساس داود از ترس به اطمینان تبدیل شد. برای دفاع از خود در مقابل تهمت‌ها و سخنان منفی دشمنان، بهترین روشِ روشِ آمادگی، پر شدن از معرفت خدا

مرا بین و حکم بده. ^۹ ای خدای عادل که از افکار و دل‌های ما با خبری، بدیها را از بین بیر و نیکان را استوار ساز.

^{۱۰} خدا سپر من است و از من محافظت می‌کند. او کسانی را که دلشان پاک و راست است، نجات می‌بخشد. ^{۱۱} خدا داور عادل است. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود. ^{۱۲} اگر آنها بسوی خدا بازگشت نکنند، او شمشیرش را تیز خواهد کرد. خدا کمان خود را کشیده و آماده کرده است. ^{۱۳} او سلاح‌های مرگبار و تیرهای آتشین خود را بدست گرفته است.

^{۱۴} وجود اشخاص گناهکار پر از شرارت و ظلم است و اعمالشان نادرست. ^{۱۵} آنها برای دیگران چاه می‌کنند، اما خود در آن می‌افتند ^{۱۶} و در دام بداندیشی و ظلم خود گرفتار می‌شوند.

^{۱۷} خداوند را بخاطر عدالتش می‌ستایم و در وصف او که متعال است می‌سرایم.

موضوع: بزرگی خدا ضامن ارزش انسان است. خدا، آفریدگارِ قادر مطلق، به فکر انسان، این باارزش‌ترین مخلوق خود، می‌باشد.

نویسنده: داود

ای خداوند، ای خداوند ما، شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است و عظمت تو از آسمانها نیز فراتر رفته است. ^۲ کودکان و

۱:۸

مز ۵:۷، ۱۱:۵۶، ۲:۶۶

۱۳:۱۱۳، ۴:۱۴۸

۲:۸

متی ۱۶:۲۱

اوقات خدا دخالت می‌کند و به منظور محافظت از پیروانش، خطاکاران را در راهی که می‌روند متوقف می‌سازد. در مواقع دیگر، خدا بنا به دلایلی که فقط خودش می‌داند، به شرارت اجازه عمل می‌دهد، با اینکه افراد بی‌گناه ممکن است صدمه ببینند. در این مواقع است که ما مانند داود باید از خدا بخواهیم که از ما محافظت کند. به خاطر داشته باشید که خدا عدالت‌نهایی را به اجرا در خواهد آورد، حتی اگر در طول زندگی ما در این دنیا نباشد.

۱۷:۷ داود در دوره‌های بی‌عدالتی و شرارت‌های عظیم، خدا را برای عدل و انصافش شکر می‌کرد (همچنین نگاه کنید به ۱۱:۷). آنگاه که نمی‌دانیم شخص مقابلمان صادق و منصف است یا نه، می‌توانیم مطمئن باشیم که اگر خدا را در کارهای خود دخالت دهیم، او عدالت و انصاف را جاری خواهد ساخت. هر گاه احساس می‌کنید که با شما عادلانه رفتار نشده است، از کسی که همیشه نسبت به شما منصف و عادل است درخواست کمک کنید، یعنی از عیسی مسیح، و او را برای حضورش سپاس گوید (ر.ش. به اشعیا ۴۲:۱-۶).

۱۸:۱ از بخشهایی از این مزمور در عهدجدید برای اشاره به مسیح نقل قول شده است (اقرنتیان ۲۷:۱۵؛ عبرانیان ۲:۸-۶). عیسی انسانی شد کمی پایین‌تر از

۹:۷ هیچ چیز از خدا مخفی نیست؛ این می‌تواند هم ترس‌آور باشد و هم تسلی‌بخش. افکار ما کتابی است گشوده در مقابل او. از آنجا که او حتی از انگیزه‌های ما باخبر است، جایی برای مخفی شدن نداریم؛ جایی برای گریز از مجازات گناه وجود ندارد. اما دانستن این امر می‌تواند باعث تسلی ما نیز باشد. ما نیازی نداریم کاری کنیم که خدا را تحت تأثیر قرار دهیم یا خود را بهتر از آنچه که هستیم به او بنماییم، بلکه می‌توانیم به کمک او اعتماد کنیم تا علی‌رغم ضعف‌هایمان، او را طبق اراده‌اش خدمت نماییم. اگر به‌راستی خواهان پیروی او باشیم، تلاشمان پاداش خواهد یافت.

۱۱:۷ وقتی شرارت بر جامعه حاکم می‌شود، زندگی غیر منصفانه به‌نظر می‌رسد. ما می‌دانیم که عدالت خدا عاقبت غالب خواهد شد. اما این را نیز می‌دانیم که عدالت او فقط در عالم آینده به اجرا در نخواهد آمد. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود و بسیاری از اوقات ایشان را تنبیه می‌کند؛ بی‌گناهان را نیز در همین زندگی رهایی می‌بخشد.

۱۶-۱۴:۷ اگر شرارت و بدی مسیر خود را طی کند، اغلب باعث نابودی خود می‌شود. افراد خشن قربانی خشونت می‌شوند و دروغگویان قربانی فریب دیگران (۹:۱۵-۱۶) می‌شوند و در این فرایند، افراد بی‌گناه نیز صدمه می‌بینند. بعضی

شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌کشایند و دشمنانت را سرافکننده و خاموش می‌سازند.

^۳ وقتی به آسمان تو و به ماه و ستارگانی که آفریده‌ای نگاه می‌کنم، می‌گویم انسان چیست که تو به فکر او باشی و او را مورد لطف خود قرار دهی؟

^۴ تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی. ^۵ او را بر تمام خلقت خود گماردی و همه چیز را زیر فرمان او درآوردی: ^۶ گوسفندان و گاو، حیوانات وحشی، ^۷ پرندگان آسمان، ماهیان دریا و جاندارانی که در آنها زندگی می‌کنند.

^۸ ای خداوند! ای خداوند ما! شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است.

موضوع: خدا هرگز به فریاد کمک ما بی‌توجه نیست.

نویسنده: داود. او این مزمور را احتمالاً بعد از پیروزی بر فلسطینی‌ها نوشته است.

ای خداوند، با تمام وجود تو را می‌ستایم و از کارهای شگفت‌انگیز تو سخن می‌رانم. ^۹ تو شادی و خوشی من هستی و من در وصف تو، ای

خدای متعال، می‌سرایم.

۳:۸

مز ۱۱:۸۹؛ ۱۰:۱۳۶

۴:۸

ایو ۱۷:۷

مز ۳:۱۴۴

عبر ۸۶:۲

۵:۸

مز ۵:۲۱؛ ۶:۸۲

۶:۸

پیدا ۲۸:۲۶؛ ۱

۱:۹

مز ۷:۲۶؛ ۱۲:۸۶

۲:۹

مز ۴:۲۶۶؛ ۱:۹۲؛ ۱۰:۴؛ ۳۴:

پرتو عظمت او ببینیم. وقتی به آفرینش می‌نگریم، اغلب در مقایسه با آن خود را حقیر می‌یابیم. فروتنی به معنی احترام گذاردن به خدا است، نه بی‌مقدار شمردن خود.

۶:۸ خدا اقتدار فوق‌العاده‌ای به انسان عطا فرمود و او را بر تمام زمین حاکمیت بخشید. اما اقتدار زیاد، مسؤولیت زیاد نیز به همراه دارد. اگر ما حیوانی اهلی داشته باشیم، این اقتدار را داریم که هر طور می‌خواهیم با او رفتار کنیم؛ اما از طرف دیگر مسؤولیت تغذیه و حفظ سلامت و مراقبت از آن در موقع بیماری را نیز به عهده داریم. با خلقت خدا چگونه رفتار می‌کنید؟ از امکاناتی که در اختیار دارید با حکمت استفاده کنید زیرا خدا شما را به‌خاطر نظارت بر آنها مسؤول می‌داند.

۹:۱ب ستایش خدا یعنی قدردانی از او؛ با ستایش خدا، نشان می‌دهیم که چقدر ارزش او را می‌دانیم. ما باید خدا را به‌خاطر تمامی جنبه‌های طبیعت مقدسش ستایش کنیم. حالت درونی ما زمانی آشکار می‌شود که آن را بر زبان بیاوریم. با این عمل، به خود کمک می‌کنیم تا درک عمیق‌تری از وجود او به‌دست آوریم.

۹:۱و یکی از نتایج طبیعی ستایش خدا، شهادت دادن است. وقتی به شگفتیها و عظمت خدا پی بردیم، به‌طور طبیعی تمایل خواهیم یافت درباره او با دیگران سخن بگوییم تا آنها نیز با ما خدا را بستانند.

فرشتگان (۵:۸)؛ و چون برای سلطنت بر آسمان و زمین جدید باز گردد، همه کسانی را که به او تعلق دارند به مقامی بالاتر از فرشتگان ارتقا خواهد داد. عیسی تنها انسان کاملی است که تصویر خدا را به‌طور کامل منعکس ساخت (غلاطیان ۲:۲۰؛ کولسیان ۱:۱۵).

۲:۸ کودکان قادرند به‌دور از شک‌ها و ملاحظات به خدا اعتماد کنند و او را بپرستند. سن انسان هر چقدر بالاتر می‌رود، این کار سخت‌تر می‌شود. از خدا بخواهیم که این حالت کودکانه را به ما عطا فرماید و هر چیزی را که مانع پیروی صمیمانه از او می‌شود، از سر راه بردارد.

۵:۳:۸ وقتی به شگفتی‌های خلقت می‌نگریم، حیرت می‌کنیم که چطور خدا می‌تواند به فکر انسان‌هایی باشد که اینچنین به او بی‌اعتنا بمانند. خدا ما را اندکی پایین‌تر از فرشتگان آفرید. هر گاه که به ارزش شخصیت خود شک می‌کنید و خود را بی‌مقدار می‌شمارید، به یاد آورید که خدا برایتان ارزش والایی قائل است و از روی رحمت خود، مَهر خود را بر ما زده است. (برای اطلاع از ارزش والایی که خدا برای همه انسان‌ها قائل است، نگاه کنید به پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷.) از آنجا که خدا خودش فرموده که برایش بسیار با ارزشیم، می‌توانیم خود را از احساس حقارت برهانیم.

۴:۳:۸ برای احترام به کبریایی خدا، باید خود را در

^۳ دشمنانم عقب‌نشینی کرده، در حضور تو بر زمین خواهند افتاد و هلاک خواهند شد، زیرا تو ای داور عادل بر مسند خود نشسته‌ای و از حق من دفاع می‌کنی. ^۴ تو قومهای شرور را محکوم و نابود کرده‌ای و نام آنها را از صفحه روزگار محو ساخته‌ای. ^۵ دشمنان ما را بکلی ریشه کن نموده‌ای و شهرهای آنها را ویران کرده‌ای بطوری که حتی نامی از آنها نیز باقی نمانده است. ^۶ خداوند تا به ابد پادشاه است. او مسند داوری خود را برقرار کرده ^۷ تا بر قومهای دنیا با عدل و انصاف داوری نماید.

^۸ خداوند پناهگاه رنجدیدگان است و ایشان را در سختی‌ها حفظ می‌کند. ^۹ خداوندان، کسانی که تو را می‌شناسند، به تو پناه می‌آورند زیرا تو هرگز طالبان خود را ترک نکرده‌ای.

^{۱۰} در وصف خداوند که در اورشلیم سلطنت می‌کند، بسرایید! کارهای او را در میان همه قومها اعلام کنید! ^{۱۱} زیرا او قاتلان را بی‌سزا نخواهد گذاشت و فریاد ستمدیدگان را فراموش نخواهد کرد.

^{۱۲} ای خداوند، بین دشمنانم چگونه به من ظلم می‌کنند. بر من رحم کن و مرا از چنگال مرگ رهایی ده ^{۱۳} تا تو را در حضور همه مردم اورشلیم ستایش کنم و بسبب این رهایی شادی نمایم.

^{۱۴} دشمنان در چاهی که برای دیگران کنده بودند، افتاده‌اند و در دامهایی که برای دیگران گذاشته بودند گرفتار شده‌اند. ^{۱۵} خداوند بدکاران را در دامهای

۳:۹
مز ۲۷:۹-۵۶
۴:۹
مز ۸:۴۷-۱۲:۱۴۰
۵:۹
مز ۲۸:۶۹-۱۱۹:۲۱
۶:۹
مز ۱۶:۳۴-۱۵:۴۰
۷:۹
مز ۱۶:۱۰-۱۴:۸۹ و ۱۵:۹
۹:۹
مز ۲:۱۸-۳۹:۳۷
۱۷:۹ و ۱۶:۹
۱۱:۹
مز ۲:۷۶-۱:۱۰۵
۱۲:۹
پیدا ۶:۵۵-۹
مز ۱۴:۷۲
۱۳:۹
مز ۳:۳۰-۱۹:۳۸ و ۱۳:۸۶
۱۴:۹
مز ۵:۱۳-۵:۲۰ و ۹:۳۵
۱۲:۵۱
۱۵:۹
مز ۱۵:۷-۸:۳۵

معنا است که خدا خودش هرگز ما را ترک نخواهد کرد. **۱۱:۹** خدا فقط در اورشلیم ساکن نیست؛ او در همه وقت همه جاهست. با این حال، نقطه مرکزی عبادت قوم اسرائیل، اورشلیم و معبد زیبایش بود. خدا در خیمه عبادت (خروج ۲۵:۹) و معبد زیبایی که سلیمان ساخت (۲ تواریخ ۷:۱۶) حضور داشت. یهودیان می‌بایست از این مرکز عبادت در باره یگانه خدای حقیقی به تمام ملت‌های جهان سخن بگویند.

۱۴:۹ همه ما وقتی در مشکل می‌افتیم، به دلایل مختلف از خدا طلب کمک می‌کنیم. برخی کمک خدا را برای این می‌خواهند که به موفقیت برسند و مورد محبت مردم واقع شوند. عده‌ای هم کمک خدا را برای این می‌خواهند که در راحتی به سر ببرند و احساس رضایت کنند. اما داود کمک خدا را برای این می‌خواست که عدالت بار دیگر در سرزمین اسرائیل برقرار شود و او بتواند قدرت خدا را به قوم اسرائیل نشان دهد. وقتی برای کمک به خدا متوسل می‌شوید، انگیزه خود را مورد توجه قرار دهید. آیا انگیزه‌تان رهایی از درد و گرفتاری است، یا جلال دادن خدا؟

۱۶ و ۱۵:۹ برای مطالعه بیشتر در باره برگشت بدی به کسی که بدی می‌کند، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۶:۷-۱۴:۷.

۴:۹ خدا مدافع ما است؛ او کسی است که در مقابل انتقادات از ما دفاع کرده، ما را از اتهامات وارده تبرئه می‌کند. در این دنیا شاید با بی‌عدالتی‌های زیادی روبرو شویم؛ (۱) شاید دوستان و دشمنان به ما افترا بزنند یا تعبیر نادرستی از کارهایمان بکنند؛ (۲) شاید به خاطر محبتی که نشان می‌دهیم، به شایستگی از ما قدردانی نکنند؛ (۳) شاید ارزش واقعی کار و خدمت ما را درک نکنند؛ (۴) شاید نظرات ما را نادیده بگیرند. اما خدا را باید ستود چرا که او همه نیکی‌های ما را می‌بیند و به یاد خواهد داشت؛ زمان قدردانی و دریافت پاداش ما را او تعیین می‌کند. اگر اعتماد نداشته باشیم که او از ما دفاع خواهد کرد، ممکن است دچار نفرت و نیز حس دلسوزی برای خود شویم. اگر به او اعتماد کنیم، می‌توانیم از آرامش او برخوردار گردیم و نگران نباشیم که دیگران چه تعبیری از کارهای ما می‌کنند و چگونه با ما رفتار خواهند کرد.

۱۰:۹ خدا هرگز طالبان خود را ترک نخواهد کرد. ترک کردن شخص به معنای تنها گذاشتن او است. وعده خدا به این معنا نیست که اگر به او پناه ببریم، هرگز چیزی را از دست نخواهیم داد یا رنج و درد نخواهیم داشت؛ وعده خدا به این

خودشان گرفتار می‌کند و نشان می‌دهد که خدای عادل است.^{۱۷} همه بد کاران و تمام قومهایی که خدا را از یاد می‌برند هلاک خواهند شد.^{۱۸} بیچارگان و ستم‌دیدگان سرانجام به یاد آورده خواهند شد و امیدشان برباد نخواهد رفت.^{۱۹} ای خداوند، بر خیز و قوما را محاکمه کن! نگذار انسان پیروز شود.^{۲۰} آنها را به وحشت انداز تا بفهمند که انسان فانی‌ای بیش نیستند.

۱۷:۹
مز ۲۲:۵۰؛ ۱۴:۴۹
۱۸:۹
مز ۵:۶۲؛ ۵:۷۱
۲۰:۹
مز ۹:۶۲؛ ۱۷:۸۳

موضوع: چرا بد کاران موفق‌اند؟ گرچه بعضی اوقات به نظر می‌رسد که خدا از شرارت موجود در دنیا بی‌خبر است، اما باید مطمئن باشیم که او از هر نوع بی‌عدالتی آگاهی دارد.

نویسنده: ناشناس. از آنجا که در بسیاری از نسخ خطی قدیمی، مزامیر ۹ و ۱۰ تلفیق شده‌اند، و با توجه به اینکه مزمور ۹ را داود نوشته، شاید بتوان نتیجه گرفت که مزمور ۱۰ نیز اثر او است.

ای خداوند، چرا دور ایستاده‌ای؟ چرا به هنگام سختی‌ها خود را پنهان می‌کنی؟^۱ ایبا و اشخاص متکبر و بدکار را که بر فقرا ظلم می‌کنند در دامهای خودشان گرفتار ساز. ^{۱۰} آنها با غرور از مقاصد پلید خود سخن می‌رانند. آنها اشخاص طمعکار را می‌ستایند ولی خدا را ناسزا می‌گویند. ^۲ این بد کاران فکر می‌کنند خدایی وجود ندارد تا از آنها بازخواست کند. ^۳ آنها در کارهایشان موفقند و دشمنانشان را به هیچ می‌شمارند و توجهی به احکام خدا ندارند. ^۴ به خود می‌گویند: «همیشه موفق خواهیم بود و از هر مصیبتی به دور خواهیم ماند.» ^۵ دهانشان پر از کفر و دروغ و تهدید است و از زبانشان گناه و شرارت

۱:۱۰
مز ۱:۱۳؛ ۱:۲۲
۲:۱۰
مز ۱۵:۷؛ ۱۶:۹؛ ۷۳:۸۰
۳:۱۰
مز ۶:۴۹؛ ۳:۹۴
۴:۱۰
مز ۱:۱۴؛ ۱:۳۶؛ ۱:۱۰
۵:۱۰
مز ۵:۲۸؛ ۷:۵۲
۶:۱۰
مز ۷:۳۰
۷:۱۰
مز ۱۲:۵۹؛ ۸:۷۳؛ ۳:۱۴
روم ۱۴:۳

پیشانی می‌کنیم و احتیاج داریم که مرتب دعا کنیم و مشکلاتمان را به خدا بگوییم.

۶-۴:۱۰ برخی از مردم در هر کاری که می‌کنند موفق‌اند، و به این می‌نازند که هیچ کس، حتی خدا نمی‌تواند مانع پیشرفتشان شود. شاید از خود بپرسیم که چرا خدا به این قبیل افراد اجازه می‌دهد که ثروت عظیمی ببندوزند، در حالی که اینچنین به او اهانت می‌کنند. سؤال این است که چرا وقتی بد کاران به موفقیت دست می‌یابند، ناراحت می‌شویم؟ آیا به خاطر صدماتی که می‌رسانند خشمگین می‌شویم، یا به موفقیت آنها حسادت می‌ورزیم؟ برای پاسخ دادن به این سؤالات، باید به دید درستی از بدکاری و ثروت دست یابیم. بد کاران به‌طور حتم مجازات خواهند شد (۵:۱۰) زیرا خدا از اعمال بد آنها متنفر است (۱۱:۷). ثروت نیز موقتی است و مطلقاً نشانه رضایت خدا از زندگی شخص نیست؛ فقر نیز نشانه عدم رضایت خدا از زندگی شخص نیست. اجازه ندهید مسأله ثروت و فقر موجب پیشانی فکرتان گردد.

۱۸:۹ دنیا شاید وضع اسفناک نیازمندان را نادیده بگیرد، و گاه نیز امیدهای ضعیفشان را نیز از میان ببرد. اما خدا که حامی ضعیف و نیازمندان است، وعده داده که وضع همیشه بر این منوال نخواهد ماند. خدا مردمان بدکاری را که او را فراموش کرده‌اند و از کمک به انسان‌ها سر باز می‌زنند، داوری خواهد کرد. او نیازهای ما را می‌داند؛ او می‌داند که ما چه زود دچار ناامیدی می‌شویم؛ از اینرو، به ما وعده داده که خودش به فکر ما خواهد بود (همچنین نگاه کنید به ۱۲:۹). حتی وقتی دیگران ما را فراموش کنند، او ما را به یاد خواهد داشت.

۱۰:۱۰ سراینده مزمور تصور می‌کرد که خدا از او دور است. او از خدا پرسید: «چرا به هنگام سختی‌ها خود را پنهان می‌کنی؟» او با اینکه صادقانه دچار شک شده بود، اما از دعا کردن دست نکشید و تصور نکرد که خدا دیگر به فکر او نیست. او شکایت نمی‌کرد، بلکه فقط از خدا می‌خواست که در کمک کردن به او تعجیل کند. در این مواقع است که بیش از هر وقت دیگر احساس تنهایی یا

می بارد. ^۸تزدیک روستاها به کمین می نشینند و اشخاص بی گناه را می کشند. ^۹مانند شیر درنده، کمین می کنند و بر اشخاص فقیر و درمانده حمله می برند و ایشان را در دام خود گرفتار می سازند. ^{۱۰}اشخاص بیچاره در زیر ضربات بی رحمانه آنها خرد می شوند. ^{۱۱}این بدکاران در دل خود می گویند: «خدا روی خود را برگردانده و این چیزها را هرگز نمی بیند.»

^{۱۲}ای خداوند، برخیز و این بدکاران را مجازات کن! ای خدا، بیچارگان را فراموش مکن! ^{۱۳}چرا اجازه می دهی که بدکاران به تو اهانت کنند؟ آنها فکر می کنند که تو هرگز از ایشان بازخواست نخواهی کرد! ^{۱۴}اما ای خدا، تو می بینی! تو رنج و غم مردم را می بینی و به داد آنها می رسی. تو امید بیچارگان و مددکار یتیمان هستی. ^{۱۵}دست این بدکاران را بشکن. آنها را به سزای اعمالشان برسان و به ظلم آنها پایان بده.

^{۱۶}خداوند تا ابد پادشاه است؛ آنانی که او را نمی پرستند از سرزمین وی رانده و هلاک خواهند شد.

^{۱۷}ای خداوند، تو دعای بیچارگان را اجابت می کنی. تو به درد دل آنها گوش می دهی و به ایشان قوت قلب می بخشی. ^{۱۸}تو از حق یتیمان و مظلومان دفاع می کنی تا دیگر انسان خاکی نتواند آنها را بترساند.

موضوع: حاکمیت خدا به هنگام ترس و اضطراب دل ما را استوار می سازد. اگر به خدا اعتماد کنیم، می توانیم با مشکلاتمان روبرو شویم.

نویسند: داود

چرا به من که به خداوند پناه برده ام می گویند: «مثل پرنده به کوهها فرار کن زیرا بدکاران در کمین درستکاران نشسته اند و تیرهای

۱۱

۱:۱۱

مز ۵۶:۱۱ و ۱۱۰

۲:۱۱

مز ۱۷:۷؛ ۳۶:۴ و ۴

پاسخی برایشان نمی یابیم (۱۳:۱۰)، اما حضور خدا همیشه با ما است. ما می توانیم با شرارت روبرو شویم زیرا تنها نیستیم؛ خدا در کنار ما است.

۴:۱-۱۱ داود در طول زندگی اش مجبور شد برای حفظ جانش بارها فرار کند. با اینکه او پادشاه مسح شده خدا بود، این امر او را از ستم و کینه دیگران مصون نگاه نمی داشت. داود این مزمر را شاید زمانی نوشت که مورد تعقیب شائول پادشاه بود (۱ سموئیل ۱۸-۳۱)، یا شاید هم به هنگام شورش ابشالوم (۲ سموئیل ۱۵-۱۸). در هر حال، داود در حال گریز بود، اما نه چنانکه گویی همه امید خود را از دست داده باشد، زیرا او می دانست که خدا عنان امور را در دست دارد. داود در عین حال که با درایت از مشکلات می پرهیخت، اما اگر دچار مشکلات می شد، از روی ترس از آنها نمی گریخت.

۴:۱-۱۱ ایمان داود و ترس مشاورانش چه تناقض

۱۱:۱۰ امکان ندارد حضور خدا و تکبر هر دو همزمان در قلب ما ساکن باشد. شخص مغرور به جای اتکا به خدا به خودش متکی است. این موجب می شود که خدا دیگر او را هدایت نکند. اگر حضور خدا را بپذیریم، دیگر جایی برای غرور وجود نخواهد داشت، زیرا او قلبمان را آنگونه که هستیم، به ما نشان خواهد داد.

۱۸:۱۲-۱۰ این دعای شخصی است که قربانی ظلم و شرارت شده است. وقتی افراد شرور شکارچی باشند و ما شکار آنها، باید به خاطر داشته باشیم که برای دریافت کمک، به خدا اتکا کنیم. خدا از هر کس می خواهد که پاسخگوی راه و روش خود باشد؛ لذا اطمینان حاصل کنید که دلتان با خدا راست باشد.

۱۴:۱۰ خدا تک تک اعمال بد را می بیند و به یاد می سپارد؛ او فریادهای ما را می شنود و دلهای ما را تسلی می بخشد (۱۷:۱۰). گاه با مسائل و سؤالاتی روبرو می شویم که

خود را به کمان نهاده‌اند تا ایشان را هدف قرار دهند.^۳ پایه‌های نظم و قانون فرو ریخته، پس مرد درستکار چه می‌تواند بکند؟»

اما خداوند هنوز در خانهٔ مقدس خود است، او همچنان بر تخت آسمانی خود نشسته است. خداوند انسانها را می‌بیند و می‌داند که آنها چه می‌کنند.^۵ خداوند بدکاران و درستکاران را امتحان می‌کند. او از آدم بدکار و ظالم بیزار است. او بر بدکاران آتش و گوگرد خواهد بارانید و با بادهای سوزان آنها را خواهد سوزانید.^۷ خداوند عادل است و انصاف را دوست دارد و درستکاران در حضور او خواهند زیست.

۳:۱۱
مز ۵:۸۲۴:۱۱
مز ۱۶:۵، ۳۴:۱۶
۵:۱۱
مز ۵:۵؛ ۳۴:۱۹۷:۱۱
مز ۷:۱۱-۱۱

موضوع: غرور و دروغ انسانها در نقطه مقابل کلام راست و خالص خدا قرار دارد. این مزمور تقاضای محافظت در مقابل کسانی است که می‌کوشند ما را فریب دهند.

نویسنده: داود

ای خداوند، به داد ما برس، زیرا دیگر اثری از خداشناسان نیست و انسان درستکاری در دنیا باقی نمانده است.^۲ همه دروغ می‌گویند و با چاپلوسی یکدیگر را فریب می‌دهند.^۳ و ای خداوند، زبان چاپلوسان و متکبران را ببر که می‌گویند: «ما هر چه را که بخواهیم با زبانمان بدست می‌آوریم. هر چه را که بخواهیم می‌گوییم و کسی نمی‌تواند مانع ما شود.»

۱۲

۲:۱۲
مز ۲۸:۳؛ ۴۱:۶
۳:۱۲
مز ۷۳:۹

راهتان قرار می‌گیرد، نادیده نگیرید یا به آنها بی‌اعتنایی نکنید.

۱:۱۲ زندگی کردن در دنیای فریبکار، پیکاری است دشوار که باید بیکه و تنها با آن درگیر شد. یک بار نبی بزرگ، ایلیا به قدری احساس تنهایی کرد که آرزوی مرگ نمود. اما خدا به او گفت که هنوز ۷۰۰۰ مرد هستند که به احکام الهی وفادارند (پادشاهان ۱۹: ۱۹ و ۱۴ و ۱۸). ما در جنگ با شیطان هیچ‌گاه تنها نیستیم. وقتی احساس تنهایی می‌کنید، از سایر ایمانداران کمک بطلبید تا شما را تقویت و دلگرمی بخشند.

۴:۲-۱۲ شاید وسوسه شویم که فکر کنیم دروغ گفتن نسبتاً بی‌ضرر است، و حتی بعضی اوقات «مفید» هم هست. اما خدا فریب، چاپلوسی، فخرفروشی، و دروغگویی را نادیده نمی‌گیرد. هر یک از این گناهان از حالات و روحیات بد درونی نشأت می‌گیرد و نهایتاً در سخنان ما نمود پیدا می‌کند. زبان می‌تواند بزرگترین دشمن ما باشد. زیرا گرچه کوچک است، اما قادر است زبان زیادی برساند (یعقوب ۳: ۵). مراقب باشید که زبان خود را چگونه به کار می‌گیرید.

چشمگیری با هم داشتند! ایمان به خدا باعث می‌شود امیدمان را حفظ کنیم و در مقابل ترس مقاومت نماییم. مشاوران داود می‌ترسیدند زیرا فقط شرایط تهدیدآمیز را می‌دیدند. داود آسوده‌خاطر و خوش‌بین بود زیرا می‌دانست خدا از هر چیزی که دشمنانش برای مقابله با او به میدان بیاورند، بزرگتر است (۷: ۱۰؛ ۱۶: ۱؛ ۳۱: ۲ و ۳).

۴:۱۱ وقتی پایه‌های نظم و قانون فرو می‌ریزد و ما آرزو می‌کنیم که کاش می‌توانستیم خود را پنهان سازیم، باید به خاطر داشته باشیم که خدا هنوز کنترل امور را در دست دارد. بدون اطلاع و اجازه او اتفاقی رخ نمی‌دهد. وقتی احساس می‌کنید که دوست دارید فرار کنید، به‌سوی خدا فرار کنید. او در زمانی که خودش تشخیص می‌دهد، عدالت و نیکی را بر روی زمین برقرار خواهد داشت.

۵:۱۱ خدا ایمانداران را از شرایط سخت محفوظ نگاه نمی‌دارد؛ او هم نیکوکاران و هم بدکاران را مورد آزمایش قرار می‌دهد. آزمایشهای الهی برای بعضی در حکم آتشی اصلاح‌کننده است و برای بعضی دیگر آتشی است برای نابودی. آزمایشها و چالشهایی را که بر سر

خداوند می گوید: «من بر می خیزم و به داد فقیران و درماندگان می رسم و آنها را از دست ظالمان نجات می بخشم.»

عُوده های خداوند، مانند نقره ای که هفت بار در کوره تصفیه شده باشد، پاک و قابل اعتماد است.

ای خداوند، هر چند پای اشخاص بدکار به همه جا رسیده است و مردم کارهای پلید آنها را ستایش می کنند، ولی تو ما را تا ابد از چنین اشخاص حفظ خواهی کرد.

موضوع: دعا برای رهایی از ناامیدی. حتی وقتی خدا به دعای ما پاسخ فوری ندهد، باید همچنان به او اعتماد کنیم.

نویسنده: داود

ای خداوند، تا به کی مرا فراموش می کنی؟ تا به کی روی خود را از من برمی گردانی؟^۱ تا به کی افکارم مرا آزار دهند و هر روز دلم از غم پر شود؟ تا به کی دشمن بر من پیروز باشد؟^۲ ای خداوند من، بر من نظر کن و دعای مرا اجابت فرما. نگذار نور زندگی ام خاموش شود. نگذار به خواب مرگ فرو روم^۳ و دشمن از شکست من شاد شده، بگوید: «بر او پیروز شدم.»^۴ من به رحمت تو ایمان دارم و دلم از نجات تو شاد می شود. ^۵ در وصف تو ای خداوند خواهم سربازید زیرا به من خوبی کرده ای.

۱۳

۵:۱۲

مز ۷:۳۳ ؛ ۹:۹ ؛ ۶:۳۴ ؛ ۱۰:۳۵

۶:۱۲

مز ۱۰:۱۹ ؛ ۱۰:۸ ؛ ۱۴۰:۱۱۹

۷:۱۲

مز ۲۸:۳۷ ؛ ۱۰:۹۷

۸:۱۲

مز ۱۱۰:۵۵ او ۱۱

۱:۱۳

مز ۲۴:۴۴ ؛ ۴۶:۸۹

۲:۱۳

مز ۴۲:۴۵ و ۹

۴:۱۳

مز ۲:۲۵ ؛ ۱۶:۳۸

۵:۱۳

مز ۸:۵۲

به ما کمک می کند تا دید درستی داشته باشیم و ما را به آرامش رهنمون می شود (حقوق ۱۷-۱۹).

۵:۱۳ داود به کرات ادعا کرد که خدا در دفاع از حقوق او آهسته عمل می کند. ما نیز اغلب به همین شکل ناشکیبا می شویم. شرارت و رنج و درد عنان گسیخته به نظر می رسد و نمی دانیم که خدا کی به آن پایان خواهد داد. داود اذعان داشت که همچنان به خدا ایمان خواهد داشت، و هر چقدر که لازم باشد، منتظر خواهد ماند تا خدا عدالتش را جاری سازد. وقتی صبرمان به پایان می رسد، ایمان را سخ داود به رحمت پایدار خدا را به خاطر بیاوریم.

۶:۵؛ ۱۳ داود مرد وفاداری بود، اما مثل هر کس دیگری، فشار و سنگینی مشکلات را احساس می کرد. با وجود این، واکنش او در قبال فشارها، در نقطه مقابل کسانی قرار داشت که در مزمر ۱۱ وصفشان آمده است، کسانی که می خواستند در مقابل فشارها سر تسلیم فرود آوردند. داود محکم ایمانش را حفظ کرد. در ناامیدی، مأیوس شدن بسیار آسانتر از حفظ ایمان است. اگر امید خود را به خدا از دست بدهیم، زندگی مان توأم با یأس و ناامیدی خواهد شد.

۶:۱۲ صداقت و راستی فوق العاده ارزش است زیرا بسیار کمیاب می باشد. بسیاری از مردم، فریبکار و دروغگو و چالپوس اند؛ فکر می کنند هر چه را که بخواهند می توانند با فریب به دست بیاورند. داود به عنوان پادشاه، به سهم خود قطعاً با این قبیل افراد روبرو بود، افرادی که امید داشتند نظر او را جلب کنند و با چالپوسی سودی عاید خود نمایند. وقتی احساس می کنیم که صداقت و راستی دیگر وجود ندارد، تنها یک امید باقی است: کلام خدا. سخنان خدا همچون نقره تصفیه شده خالص است. پس وقتی او سخن می گوید، به دقت گوش دهید.

۱:۱۳ بعضی اوقات تنها نیاز ما این است که در باره مشکلمان با یک دوست صحبت کنیم تا ما را در یافتن راه حل آن کمک کند. در این مزمر، عبارت «تا به کی» چهار بار در دو آیه اول تکرار شده که به عمق اندوه داود اشاره دارد. داود احساس خود را برای خدا بیان کرد و از این طریق تقویت یافت. او در پایان دعایش، توانست امید و اعتماد خود را به خدا ابراز دارد. دعا یکی از راههایی است که می توانیم از طریق آن احساسات خود را بیان کنیم و مشکلاتمان را با خدا در میان بگذاریم. او

موضوع: فقط احمق خدا را انکار می‌کند. چه احمقانه است که مردم می‌گویند خدایی نیست.

نویسنده: داود

کسی که فکر می‌کند خدا نیست، احمق است. چنین شخصی فاسد است و دست به کارهای پلید می‌زند و هیچ نیکی در او نیست.

۱۴

خداوند از آسمان به انسانها نگاه می‌کند تا شخص فهمیده‌ای بیابد که طالب خدا باشد.^۳ ولی همه از او روگردان شده‌اند، همه فاسد گشته‌اند، در هیچ یک از آنها نیکی نیست.

این بدکاران بی‌فهم، خدا را نمی‌شناسند و قوم مرا مثل نان می‌بلعند. ^۵ ولی وحشت، آنها را فرا می‌گیرد زیرا خدا با درستکاران است. ^۶ بلی، وقتی بدکاران امید آدم بیچاره را نقش بر آب می‌کنند، خداوند او را در پناه خود می‌گیرد. ^۷ قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنها را رستگار سازد! ای خداوند بیا و قوم خود را نجات ده!

۱:۱۴

مز ۴:۱۰؛ ۱:۵۳
روم ۳:۱۰-۱۲

۲:۱۴

مز ۱۳:۳۳؛ ۱۵:۱۰؛ ۱۹:۱۰

۳:۱۴

مز ۵۸:۳؛ ۱۲۳:۲

۶:۱۴

مز ۹:۹؛ ۴۰:۱۷

۷:۱۴

مز ۵۳:۶؛ ۸۵:۱۰

ایو ۴:۱۰

شد. فقط در آن صورت است که می‌توانیم از خطای خود رو بر گردانیم و خود را با معیارهای خدا همسو سازیم. **۴:۱۴** این جمله در مورد همه انسان‌ها صدق می‌کند؛ در اینجا داود آن را به‌طور خاص به دشمنانش ارتباط می‌دهد، به مردمان بی‌خدا و بی‌رحمی که «قوم مرا مثل نان می‌بلعند»، به آنان که «همه فاسد شده‌اند، در هیچ یک از آنها نیکی نیست». در مقابل، داود در مورد خود گفت: «مرا آزمودی و خطایی در من نیافتی» (۳:۱۷).

میان خداپرستان و خدانشناسان تمایز آشکاری وجود دارد. داود خدا را می‌پرستید؛ تحت رهبری او قوم اسرائیل از خدا اطاعت کردند و کامیاب شدند. اما چند صد سال بعد، ایشان خدا را فراموش کردند، طوری که به سختی می‌شد پیروان خدا را از بت پرستان تشخیص داد. وقتی اشعیا بنی اسرائیل را به توبه فرا می‌خواند، او نیز مانند داود با مردمی سخن می‌گفت که گمراه شده بودند (اشعیا ۵۳:۶). روی سخن داود در این آیات با بت پرستان بود، اما اشعیا خود قوم اسرائیل را مخاطب قرار می‌داد. پولس در رومیان ۳:۱۰-۱۲ از مزمو ۱۴ نقل قول کرد. او تمثیل گوسفند گمشده را تعمیم بیشتری داد. همه نسل بشر، یهود و غیریهود، به یک اندازه از خدا دور شده و گمراه گشته‌اند.

۱۴:۵ب اگر خدا با کسانی است که او را دوست می‌دارند، پس آنانی که به دوستداران خدا حمله می‌کنند، عملاً خدا را نیز مورد حمله قرار می‌دهند. مبارزه با خدا کاری است عبث (ریش. به ۲:۴ و ۵:۱۰، ۱۲-۱۰). بنابراین، وقتی احساس می‌کنیم که در نبرد در حال شکست هستیم، نباید هیچ شکی به خود راه دهیم که پیروزی نهایی ما در خدا است.

۱:۱۴ منظور از احمق، شخص ابله یا تحصیل‌نکرده نیست، بلکه کسی است که خدا را رد می‌کند. احمق با رد خدا، کسی را رد می‌کند که احکام اخلاقی و روحانی را وضع کرده تا زندگی بشر، درست و خوب باشد. شخص احمق واقعاً «فاسد است و دست به کارهای پلید می‌زند» زیرا انکار وجود خدا باعث می‌شود که شرارت و بدی بر اوضاع حاکم شود. پولس رسول در رومیان ۳:۱۰-۱۲ با نقل قول همین آیات، تأسف خود را از عدم وفاداری مردم به خدا و شیوع گسترده شرارت ابراز می‌دارد. اما دانایان نه تنها ایمان دارند که خدایی وجود دارد، بلکه می‌کوشند او را خشنود نیز بسازند. ایمان داشتن به اینکه خدایی وجود دارد اما امتناع از خشنود ساختن او نیز حماقت است. بکوشیم جزو هیچیک از این دسته از احمقان نباشیم.

۱۴:۱-۲ کسی که به راستی وجود خدا را انکار می‌کند، یا احمق است یا شرور. احمق به این دلیل که نشانه‌های وجود خدا را نادیده می‌گیرد، و شرور به این علت که از زندگی کردن بر اساس حقایق الهی امتناع می‌ورزد. شخص احمق که در اینجا به او اشاره شده، کسی است که با لجاجت بر اعمال فاسد خود پافشاری می‌کند. طبق کتاب مقدس، کسی که مستقیماً علیه خدا سخن می‌گوید، احمق است.

۳:۱۴ هیچ کس کامل نیست جز خدا. همه ما در مقابل او گناهکاریم (ریش. به رومیان ۳:۲۳). شاید ما در برخی کارها ماهرتر از دیگری باشیم؛ اما این ربطی به رابطه ما با خدا ندارد. وقتی خود را با معیارهای خدا می‌سنجیم (یعنی با آن چیزی که خدا می‌خواهد باشیم)، به گناه خود واقف خواهیم

موضوع: رهنمودهایی برای برخورداری از زندگی پاک نویسنده: داود

۱۵ ای خداوند، چه کسی می‌تواند به خیمهٔ تو وارد شود؟ چه کسی می‌تواند در خانهٔ مقدس تو بماند؟
 کسی که بی‌عیب و بی‌ریا باشد و هر کاری را با صداقت انجام دهد،^۳ کسی که از دیگران بدگویی نکند، به تهمت‌ها گوش ندهد و به همسایهٔ خود بدی نکند،^۴ کسی که بدکاران را خوار بشمارد ولی به کسی که از خدا می‌ترسد احترام بگذارد، کسی که به قول خود وفا کند اگر چه به ضررش تمام شود،^۵ پول قرض دهد ولی سود آن را نگیرد، و از گرفتن رشوه برای دادن شهادت بصد بی‌گناه خودداری کند.
 چنین شخصی همیشه پایدار خواهد ماند.

۱:۱۵
مز ۳:۲۴ ؛ ۵:۲۷

۲:۱۵
مز ۴:۲۴
۳:۱۵
مز ۳:۲۸

۵:۱۵
خرو ۲۵:۲۲ ؛ ۲۳:۸

موضوع: شادیاها و مزایای زندگی کردن با خدا نویسنده: داود

۱۶ ای خدا، از من محافظت فرما، زیرا که به تو پناه آورده‌ام.
 به خداوند گفتم: «تو خداوند من هستی و جز تو هیچ چیز مرا خوشبخت نمی‌کند.»
 بزرگان واقعی دنیا کسانی هستند که به تو ایمان دارند، و ایشان مایهٔ شادی من می‌باشند.

۱:۱۶
مز ۱:۷ ؛ ۸:۱۷

۳:۱۶
مز ۶:۱۰ ؛ ۱۱۹:۶۳

۵:۱۵ برخی از مردم به قدری ذهن خود را مشغول پول می‌کنند که برای به‌دست آوردن آن حاضرند شیوه زندگی و معیارهایی را که خدا برای آنها مقرر کرده، تغییر دهند. اگر پول در زندگی شما نیرویی کنترل‌کننده است، باید آن را مهار کنید؛ در غیر این صورت به دیگران آسیب خواهد رساند و رابطه‌تان را با خدا بر هم خواهد زد.

۵:۱۵ وقتی رابطه‌مان با مسیح رو به رشد می‌گذارد، این تمایل در ما قوت می‌گیرد که مطابق معیارهای او زندگی کنیم. رابطه ابدی ما با او دقیقاً بستگی به این دارد که چگونه معیارهای او را در زندگی روزمره خود به کار می‌بریم و به آنها اجازه تجلی می‌دهیم.

۱:۱۶ داود به‌سوی خدا فریاد بر آورد تا پناه او باشد. ما مانند داود، می‌خواهیم از تهدیدات دشمنان در امان باشیم. اما نه فقط این، بلکه دوست داریم به چیزی یا کسی نیز پناه ببریم و در سایه امنیت او قرار بگیریم. امنیت نهایی ما در خدا است که پناه ما می‌باشد.

۳:۱۶ گاه می‌کوشیم با بردن نام اشخاص مشهور که جزو آشنایان ما هستند، دوستان خود را تحت تأثیر قرار دهیم. مثلاً اگر شخصاً فرد مشهوری را می‌شناسیم، سعی می‌کنیم این

۱:۱۵ خدا قوم خود را فرا می‌خواند تا زندگی مقدسی داشته باشند. در این مزمور او ده معیار ارائه می‌فرماید تا زندگی خود را با آنها بسنجیم. ما در میان مردمان بدکاری زندگی می‌کنیم که معیارها و اخلاقیاتشان منحط است. معیارهای زندگی ما را خدا تعیین می‌کند، نه جامعه فاسدمان. در اشعیا ۱۵:۳۳ و ۱:۵۶ و میکاه ۸:۶ و حبقوق ۴:۲ و مرقس ۲۹:۱۲-۳۱ نیز معیارهای بیشتری برای رفتار مسیحی ارائه شده است.

۱:۱۵ خیمه عبادت و خانه مقدس دو کلمه مترادف‌اند؛ هر دو اشاره دارند به مرکز عبادت قوم اسرائیل یعنی مکان سکونت خدا. در شعر عبری، آنچه تکرار می‌شود بیشتر اندیشه‌ها است تا اصوات و وزن.

۴:۳:۱۵ سخن قدرت زیادی دارد و بر شما و رابطه‌تان با خدا اثر می‌گذارد. یکی از مهم‌ترین وجوه مشخصه مسیحیان، توانایی ایشان در کنترل گفتارشان می‌باشد، یعنی امتناع ایشان از تهمت زدن، نادیده گرفتن شایعات، آشکارا علیه گناه سخن گفتن، و راهنمایی مؤمنین. مراقب سخنانی که بر زبان می‌آورید باشید. (برای کسب اطلاعات بیشتر در باره اهمیت تسلط بر زبان، نگاه کنید به یعقوب ۱۲:۳).

۴ آنان که بدنبال خدایان دیگر می‌روند دچار دردهای زیادی خواهند شد. من برای این خدایان قربانی نخواهم کرد و حتی نام آنها را بر زبان نخواهم آورد.

۵ ای خداوند، تو همه چیز من هستی! تو مال و ثروت من هستی! زندگی من در دستهای تو است. ۶ آنچه به من بخشیده‌ای، عالی است و من از آن لذت می‌برم. ۷ خداوند را شکر می‌کنم که مرا راهنمایی می‌کند و حتی شب هنگام نیز مرا تعلیم می‌دهد. ۸ خداوند همیشه با من است! او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بلرزاند.

۴:۱۶
مز ۱۰:۳۲؛ ۱۰۶:۳۷ و ۳۸

۶:۱۶
مز ۵۵:۷۸
۷:۱۶
مز ۲۴:۷۳؛ ۶:۷۷
۸:۱۶
مز ۸:۲۷؛ ۲۳:۷۳
۵:۱۱۰؛ ۱۲۳:۲

مشکلات و شکوه و شکایت‌ها در مزامیر

ما می‌توانیم با مزامیر ارتباط برقرار کنیم زیرا احساسات ما را بیان می‌کنند. همه ما با مشکلات روبرو می‌شویم، همان‌طور که نویسندگان مزامیر صدها سال پیش به مشکلات بر می‌خورند؛ ما نیز اغلب همان واکنشی را در مقابل مشکلات نشان می‌دهیم که آنها نشان می‌دادند. در مزمور ۳، داود به خدا گفت چه احساسی نسبت به دشمنان دور و اطراف خود دارد. اما ظرف سه آیه، پادشاه متوجه شد که حضور و عنایت خدا وجود دشمنان را بی‌اهمیت می‌سازد. این تجربه در بسیاری از مزامیر تکرار می‌شود. بعضی اوقات امید و اطمینان به خدا بر ترس و درد و رنج غلبه می‌یابد، و بعضی اوقات نیز نه. با وجود این، نویسندگان مزامیر همیشه افکار و احساسات خود را آشکارا به خدا ابراز می‌داشتند. آنها هر وقت که احساس می‌کردند خدا آنها را ترک کرده، و هرگاه بی‌تاب می‌شدند و فکر می‌کردند که خدا به دعاهای آنها سریع پاسخ نمی‌دهد، افکار و احساسات خود را بی‌پرده به خدا ابراز می‌کردند. از آنجا که آنها تفاوت بین خودشان و خدا را تشخیص می‌دادند، آزادانه با خالق خود سخن می‌گفتند؛ به همین دلیل بسیاری از مزامیر تاریک به روشنایی ختم می‌شود. ایشان مزمور را با بیان احساسات خود شروع می‌کردند و با به یاد آوردن این حقیقت که خطاب به چه کسی سخن می‌گویند، آن را به پایان می‌بردند!

گرچه ما مشترکات زیادی با سراینندگان مزامیر داریم، اما شاید از دو نظر با آنها متفاوت باشیم: ممکن است به خدا نگوئیم که واقعاً چه فکر و چه احساسی داریم؛ بنابراین، شاید تشخیص ندهیم که با چه کسی در دعا سخن می‌گوییم!

وقتی مزامیر را می‌خوانید، به این الگو توجه کنید و بینش سراینده مزمور را مورد آزمایش قرار دهید. شاید خوب در یابید که اگر با خدا صادق باشید، آگاهی و درک شما از او رو به رشد خواهد گذاشت. (ر.ش. به مزامیر ۳، ۶، ۱۳، ۳۱، ۳۷، ۶۴، ۷۷، ۱۰۲، ۱۲۱ و ۱۴۲)

۸:۱۶ خدا ایمانداران را از اتفاقات و حوادث روزمره زندگی معاف و مصون نمی‌دارد. ایمانداران و بی‌ایمانان به‌طور یکسان با درد و رنج و مشکل و شکست دست و پنجه نرم می‌کنند (متی ۴۵:۵). داود درباره احساس امنیتی سخن می‌گوید که منحصر به ایمانداران است. بی‌ایمانان نسبت به زندگی نوعی احساس یأس و ناامیدی دارند و در مورد اهداف حقیقی خود در این دنیا احساس سردرگمی می‌کنند. اما آنانی که در جستجوی خدا هستند، می‌توانند با آگاهی از آنچه که در نظر خدا درست است و اهمیت دارد، با اطمینان خاطر پیش بروند.

۱۱۸:۱۶ این مزمور اغلب مزمور «مسیحایی» نامیده می‌شود زیرا در عهدجدید در اشاره به قیام عیسی مسیح،

را به‌نجوی به رخ دیگران بکشیم. بزرگان واقعی لزوماً افراد مشهوری نیستند، بلکه کسانی هستند که مطابق میل خدازندگی می‌کنند. دوستی و مجالست با کسانی را در پیش بگیرید که می‌توانند از نظر روحانی شما را تقویت کنند، کسانی که وقف خدا هستند و دید درستی در مورد زندگی دارند.

۸۷:۱۶ انسان طبیعتاً گرایش دارد که اول خودش برنامه‌ریزی کند و بعد از خدا بخواهد که برنامه‌هایش را برکت دهد. به‌جای این کار، ما اول باید اراده خدا را بطلبیم. با تفکر مداوم درباره خداوند و طریق زندگی او، به بصیرتی دست خواهیم یافت که به ما کمک خواهد کرد تصمیمات درست بگیریم و به طریقی که مطابق میل خدا است زندگی کنیم.

۹ پس من در امان خواهم ماند و قلب و وجودم از شادی لبریز خواهد شد؛^{۱۰} زیرا تو مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و کسی را که دوستش داری نخواهی گذاشت از بین برود.^{۱۱} تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند و بودن در کنار تو به من لذتی جاودانی می‌بخشد.

موضوع: تقاضای برقراری عدالت در مقابل اتهامات و اذیت و آزارها. داود ما را ترغیب می‌کند که هدف واقعی زندگی را که شناخت خدا است، و پاداش واقعی زندگی را که دیدن روی خدا در آینده است، تشخیص دهیم. **نویسنده:** داود. او این مزمور را زمانی که مورد اذیت و آزار شائلول بود، نوشت.

۱۷
ای خداوند، فریاد عدالت خواهانه مرا بشنو و به دعای من که از دل بی‌ریا بر می‌آید، توجه فرما!^۲ تو واقعیت را می‌دانی، پس بی‌گناهی مرا اعلام کن.^۳ تو از دل من باخبری. حتی در شب به سراغم آمدی و مرا آزمودی و خطایی در من نیافتی. هیچ بدی در سخنان من نبوده است،^۴ و من خود را از گناهکاران دور نگهداشته از راه‌های آنها پیروی نکرده‌ام، بلکه از کلام تو اطاعت نموده‌ام^۵ و پاهای من هرگز از راه‌های تو منحرف نشده‌اند. ^۶ ای خدا، من تو را می‌خوانم زیرا یقین دارم که مرا اجابت خواهی نمود پس دعای مرا بشنو.^۷ ای که با دست پر قدرتت کسانی را که به تو پناه می‌آورند

۱۰:۱۶
مز ۱۵:۴۹؛ ۲۵:۸۶؛
اعما ۲۷:۲؛ ۳۵:۱۳

۱:۱۷
مز ۱:۶۱؛ ۲:۵۸؛ ۶:۱۴۲
۲:۱۷
مز ۹۸:۹؛ ۴:۹۹؛ ۱۰۳:۶
۳:۱۷
مز ۲۶:۱
۴:۱۷
مز ۱۱۰:۱۰؛ ۱۱۹:۱۰۹
۵:۱۷
مز ۳۶:۱۸؛ ۳۷:۳۰؛ ۳۱:۴
۱۸:۴۴

باشیم که خدا بعد از مرگ نیز ما را فراموش نخواهد کرد. او دوباره ما را زنده خواهد کرد تا برای همیشه با او به سر ببریم. این تأمین‌کننده امنیت واقعی است. برای دستیابی به سایر آیات درباره قیامت، نگاه کنید به ایوب ۱۹:۲۵؛ ۲۶؛ اشعیا ۱۹:۲۶؛ دانیال ۱۲:۲؛ ۱۳؛ مرقس ۱۳:۲۷؛ اقرتتیا ۱۵:۱۵؛ ۵۸؛ ۱۲؛ ۱۳؛ ۱۳:۴؛ و مکاشفه ۲:۱۱-۲۱:۴.

۳:۱۷ آیا داود می‌خواست بگوید که بی‌گناه است؟ داود از روی غرور گمان نمی‌کرد که پاک و منزه است، بلکه ادعای او از درک او از رابطه‌اش با خدا ناشی می‌شد. در ۳:۱۴، داود گفت: «همه فاسد گشته‌اند.» او البته می‌دانست که گناهکار است، درست مانند سایر مردم. اما رابطه او با خدا رابطه‌ای دوستانه بود که بر توبه و بخشش دائمی استوار بود. بنابراین، نیکویی او از شناخت نزدیک او از خدا سرچشمه می‌گرفت. در مقابل، افراد احمق (۱:۱۴-۳) شروند زیرا خدا را رد می‌کنند و نتیجتاً توبه نمی‌کنند و مانند داود از بخشایش خدا برخوردار نمی‌شوند.

از آن نقل قول شده است. هم پطرس و هم پولس در اشاره به قیام جسمانی عیسی، از این مزمور نقل قول کرده‌اند (ر.ش. به اعمال ۲:۲۸-۳۱؛ ۱۳:۳۵-۳۷).

۹:۱۶ داود به راز سعادت دست یافته بود. سعادت و شادی درونی به مراتب عمیق‌تر از خوشیهای دنیوی است؛ شخص می‌تواند علیرغم بدترین مشکلات و حتی در اوج آنها نیز احساس سعادت درونی کند. خوشیهای دنیوی موقتی است زیرا به شرایط خارجی بستگی دارد، اما شادی درونی دائمی است زیرا فقط بستگی دارد به حضور خدا در درونمان. اگر هر روز در مورد او تعمق کنید، به خشنودی درونی و رضایت خاطر دست خواهید یافت. زندگی‌تان را بر اوضاع و شرایط استوار نسازید، بلکه آن را بر حضور خدا بنا کنید.

۱۰:۱۶ داود با اطمینان گفت که خدا کسانی را که دوست دارد در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت از بین بروند. بسیاری از مردم از مرگ می‌ترسند زیرا نمی‌توانند آن را تحت کنترل خود در آورند، و آن را درک نمی‌کنند. ما ایمانداران می‌توانیم یقین داشته

از دست دشمنان می‌رهانی، محبت بی‌دریغت را به من بنمایان. ^۸ از من مانند مردمک چشمت مواظبت نما و مرا زیر سایه بالهای خود پنهان کن. ^۹ مرا از چنگ دشمنانی که محاصره‌ام می‌کنند و بر من هجوم می‌آورند، برهان. ^{۱۰} این سنگدلان متکبر، مرا احاطه کرده‌اند و منتظر فرصتی هستند تا مرا از پای در آورند. ^{۱۱} آنها مانند شیری درنده در کمین من نشسته‌اند تا مرا بدرند. ^{۱۲} ای خداوند، برخیز و در مقابل آنها بایست و آنها را از پای در آور. با شمشیر خود، جانم را از دست گناهکاران نجات بده، ^{۱۳} مرا از دست مردمانی که دل به این دنیا بسته‌اند، برهان. آنها با نعمت‌های تو شکم خود را سیر می‌کنند و برای فرزندان‌شان مال و ثروت می‌اندوزند. ^{۱۴} اما من از دیدن روی تو است که سیر می‌شوم. هنگامی که بیدار شوم تو را خواهم دید، زیرا تو گناه مرا بخشیده‌ای.

۸:۱۷
تث ۱۰:۳۲
روت ۱۲:۲
مز ۴:۱۰؛ ۷:۳۶؛ ۱۰:۱۹
۱۰:۱۷
اسمو ۳:۲
مز ۱۸:۳۱؛ ۷۳:۸
۱۲:۱۷
مز ۲:۷؛ ۹:۱۰
۱۳:۱۷
مز ۲۰:۲۲؛ ۶:۴۹؛ ۷۳:۷
۱۵:۱۷
مز ۶:۴؛ ۱۱:۱۶؛ ۱۳:۱۴

موضوع: سپاسگزاری به خاطر رهایی و پیروزی. تنها راه مطمئن برای رهایی یافتن از شرارت اطراف، طلبیدن کمک و قوت خدا است.

نویسنده: داود

ای خداوند، ای قوت من، تو را دوست دارم!
خداوند، جان پناه من است. او صخره من است و مرا نجات

۱۸

۱:۱۸
مز ۵۹:۱۷
۲:۱۸
اسمو ۲:۲
مز ۱۴:۱۹؛ ۱:۲۸
۹:۵۹؛ ۱۱:۷۱؛ ۳:۷۱
۲:۱۴۴؛ ۱۰:۷۵

خود قرار می‌دهد. فکر می‌کنیم وقتی ثروت داشته باشیم، سعادت‌مند خواهیم بود؛ حیف که بعد متوجه می‌شویم ثروت چیزی جز لذتی گذرا به ارمغان نمی‌آورد. مقیاس سنجش سعادت واقعی، جاودانی بودن آن است. اگر ثروت جاودانی را بر ثروت زمینی ارجح بدانید، به شادی و سعادت واقعی دست خواهید یافت.

۱۵:۱۷ داود به زندگی پس از مرگ معتقد بود. در عهدعتیق آیات متعددی این نظریه را تأیید می‌کنند که «بیداری» به امید قیامت اشاره دارد. بعضی از این آیات عبارتند از: ایوب ۲۵:۱۹-۲۷؛ مزمور ۷:۱۱؛ ۱۵:۴۹؛ ۲۳:۷۳؛ ۱۳۹:۱۷ و ۱۸؛ اشعیا ۲۶:۱۹؛ و دانیال ۱۲:۱۲.

۱۸:۱۸ این مزمور بسیار شبیه دوم سموئیل فصل ۲۲ است. شاید این مزمور در پایان زندگی داود که صلح برقرار شده بود، نوشته شده است. خدا به خاطر اعمال با شکوه و برکات مکررش، مورد تمجید قرار می‌گیرد.

۳۰۲:۱۸ محافظت خدا از قومش نامحدود است و می‌تواند اشکال مختلفی داشته باشد. داود عنایت و توجه خدا را با شش نماد نظامی توصیف کرد. در این آیه‌ها، محافظت الهی تشبیه شده به: (۱) **قلعه** یا مأمنی که دشمن نمی‌تواند

۸:۱۷ «زیر سایه بالهای خود» استعاره‌ای است برای قدرت محافظت‌کننده خدا. همانگونه که پرنده مادر جوجه‌های خود را زیر بالهای خود می‌گیرد، خدا نیز ما را زیر سایه بالهای قدرتمند خود پناه می‌دهد. موسی در تثبیه ۱۱:۳۲ از همین استعاره استفاده کرد.

۸:۱۷ مردمک چشم انسان برایش بسیار حساس است و از آن شدیدترین مراقبت را به عمل می‌آورد. داود از خدا تقاضا کرد که او را همچون مردمک چشم خود نگاه دارد. وقتی دچار مشکلات می‌شویم، نباید نتیجه بگیریم که به دلیلی نامشخص از حوزه محافظت خدا خارج شده‌ایم. محافظت خدا اهدافی به مراتب بزرگتر از جلوگیری از بروز درد و ناراحتی دارد؛ محافظت خدا برای آن است که از ما خادمین بهتری برای خود بسازد. خدا با همراهی ما در سختی‌ها از ما محافظت می‌کند، نه با کمک به ما برای فرار از آنها.

۱۳:۱۷-۱۵ وقتی ما سعادت خود را بر اساس میزان ثروتان می‌سنجیم، خود را فریب می‌دهیم. وقتی ثروت را در بالای جدول ارزش‌گذاری زندگی مان می‌گذاریم، راحتی امروز ارزش ابدی رابطه‌مان با خدا را تحت الشعاع

می‌بخشد. خدایم صخرهٔ محکمی است که به آن پناه می‌برم. او همچون سپر از من محافظت می‌کند، به من پناه می‌دهد و با قدرتش مرا می‌رهاند.^۳ او را به کمک خواهم طلبید و از چنگ دشمنان رهایی خواهم یافت. ای خداوند تو شایستهٔ پرستش هستی!

۳:۱۸
مز ۶:۳۴؛ ۴:۹۶

۴مرگ، مرا در چنگال خود گرفتار کرده بود و موجهای ویرانگرش مرا فرو گرفته بود. ۵مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد. ۶اما من در این پریشانی بسوی خداوند فریاد برآوردم و از خدایم کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و او از خانهٔ مقدسش نالهٔ مرا شنید.

۴:۱۸
مز ۲:۶۹؛ ۳:۱۱۶؛ ۵:۲۱۲

۷آنگاه زمین تکان خورد و لرزید و بنیاد کوهها مرتعش شد و به لرزه درآمد؛ زیرا خداوند به خشم آمده بود. ۸دود از بینی او برآمد و شعله‌های سوزانندهٔ آتش، از دهانش زبانه کشید! ۹او آسمان را شکافت و نزول کرد و زیر پایش ابرهای سیاه قرار داشت. ۱۰ابر فرشته‌ای سوار شد و بر بالهای باد پرواز نمود. ۱۱او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای غلیظ پر آب، او را احاطه کردند. ۱۲درخشندگی حضور او، ابرهای تیره را کنار زد و تگرگ و شعله‌های آتش پدید آورد.

۶:۱۸
مز ۴:۳؛ ۱۵:۳۴

۱۳آنگاه خداوند، خدای متعال، از آسمان و از میان تگرگ و شعله‌های آتش با صدای رعدآسا سخن گفت. ۱۴او با تیرهای آتشین خود، دشمنانم را پراکنده و پریشان ساخت. ۱۵آنگاه فرمان داد و آب دریا عقب رفت، دمید و خشکی پدید آمد.

۷:۱۸
مز ۴:۱۱۴ و ۷:۶

۱۶خداوند از آسمان دست خود را دراز کرد و مرا از اعماق آبهای بسیار بیرون

۹:۱۸
خرو ۲۱:۲۰
مز ۲:۹۷؛ ۵:۱۴۴

۱۰:۱۸
مز ۱:۸۰؛ ۱:۹۹

۱۲:۱۸
مز ۲:۱۰۴ و ۲:۱۰۴

۱۳:۱۸
مز ۳:۲۹؛ ۷:۱۰۴ و ۸:۷

۱۴:۱۸
داو ۱۵:۴

۶:۱۴۴
مز ۱۵:۱۸

خرو ۸:۱۵
مز ۹:۱۰۶

۱۳:۱۸ «خدای متعال» عنوان مهمی است که داود از آن استفاده می‌کند. بت‌پرستی سخت در کشور ریشه دوانده بود و هر منطقه بت خودش را داشت. اما این تمثال‌های چوبی و سنگی فاقد قدرت بودند. داود فقط خداوند را در برترین جایگاه قرار داد.

۱۶:۱۸ مشکلات ما مانند آبهای بسیار ما را تهدید به غرق شدن می‌کند. داود که درمانده و ضعیف بود، می‌دانست که در مواقعی که بی‌دفاع بوده، فقط خدا او را از دست دشمنانش رهانیده است. گاه آرزو می‌کنیم که کاش خدا سریع‌تر ما را از مشکلاتمان می‌رهاند. به خاطر داشته باشید که وقتی به مقابله با مشکلات می‌رویم، خدا می‌تواند ما را برهاند یا کمک کند استوار بمانیم (۱۸:۱۸). در هر دو حال، حفاظت او از ما به نفع ما است. وقتی احساس می‌کنید غرق مشکلات شده‌اید، از خدا بخواهید به شما کمک کند، استوارتان سازد، و از شما محافظت به‌عمل آورد. تحت توجه و عنایت او، هرگز درمانده نخواهید بود.

در آن نفوذ کند؛ (۲) **کوهی نامموار** پر از مخفی‌گاه؛ (۳) **صخره‌ای** که هر کسی که بخواهد به ما آسیب برساند نمی‌تواند به آن رخنه کند؛ (۴) **قلعه‌ای بلند** بر فراز دشمنانمان؛ (۵) **سپری** که مانع از رسیدن آسیب به ما می‌شود؛ و (۶) **شاخی** که دشمن را دور می‌کند یا اگر دشمن خیلی به ما نزدیک شده باشد ما را از آن مطلع می‌سازد. اگر احتیاج به محافظت دارید، به خدا اتکا کنید. **۱۰:۱۸** واژه‌ای که در اینجا «فرشته» ترجمه شده، در اصل عبری «کروبی» می‌باشد. کروبیان موجودات آسمانی هستند و شاید یکی از درجات مختلف در سلسله مراتب فرشتگان می‌باشند. یکی از وظایف آنها، عمل نگهبانی و محافظت است. این فرشتگان قدرتمند از راههایی که به درخت حیات (پیدایش ۳:۲۴) و قدس‌الاقداس (خروج ۳۱:۲۶-۳۳) منتهی می‌شد، محافظت می‌کردند. تصویر آنها روی قسمتی از صندوق عهد نقش شده بود (خروج ۲۵:۱۸-۲۲). آنها حاملین تخت خدا نیز توصیف شده‌اند (حزقیال ۱).

کشید. ^{۱۷} مرا از چنگ دشمنان نیرومندی که از من بسی توانا تر بودند رها کنید. ^{۱۸} وقتی در سختی و پریشانی بودم، آنها بر من هجوم آوردند، اما خداوند مرا حفظ کرد. ^{۱۹} او مرا به جای امنی برد و نجاتم داد زیرا مرا دوست می داشت. ^{۲۰} خداوند پاداش درستکاری و پاکی مرا داده است، ^{۲۱} زیرا از دستورات او اطاعت نموده‌ام و نسبت به خدای خود گناه نورزیده‌ام. ^{۲۲} همه احکامش را بجا آورده‌ام و از فرمان او سرپیچی نکرده‌ام. ^{۲۳} در نظر خداوند بی‌عیب بوده‌ام و خود را از گناه دور نگاه داشته‌ام. ^{۲۴} خداوند به من پاداش داده است زیرا در نظر او پاک و درستکار بوده‌ام.

^{۲۵} خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می کنی. ^{۲۶} اشخاص پاک را برکت می دهی و آدمهای فاسد را مجازات می کنی. ^{۲۷} تو افتادگان را نجات می دهی اما متکبران را سرنگون می کنی.

^{۲۸} خداوندا، تو چراغ مرا روشن نگهدار و تاریکی مرا به روشنایی تبدیل کن. ^{۲۹} با کمک تو بر صفوف دشمن حمله خواهیم برد و قلعه‌های آنها را در هم خواهیم کوبید.

^{۳۰} اعمال خداوند کامل و بی‌نقص است و وعده‌های او پاک و قابل اعتماد! خداوند از کسانی که به او پناه می‌برند مانند سپر محافظت می کند. ^{۳۱} کیست خدا غیر از خداوند و کیست صخره نجات غیر از خدای ما؟

^{۳۲} خدا به من قوت می‌بخشد و در راه‌هایی که می‌روم مرا حفظ می کند. ^{۳۳} پاهای مرا چون پاهای آهو می‌گرداند تا بتوانم بر بلندبها بایستم. ^{۳۴} او دستهای مرا برای جنگ تقویت می کند تا بتوانم کمان برنجین را خم کنم.

^{۳۵} خداوندا، تو با سپرت مرا نجات داده‌ای، با قدرتت مرا حفظ کرده‌ای و از

۱۸:۱۸
مز ۸:۱۶ ؛ ۱۶:۵۹
۱۹:۱۸
مز ۸:۳۱ ؛ ۲۳:۳۷ ؛
۵:۱۱۸ ؛ ۱۱:۴۱
۲۰:۱۸
مز ۸:۷ ؛ ۴:۲۴
۲۱:۱۸
مز ۳۴:۳۷ ؛
۱۰۳:۱۹ ؛ ۲:۳۳ ؛ ۱۰۳

۲۵:۱۸
مز ۱۲:۶۲

۲۷:۱۸
مز ۱۲:۷۲ ؛ ۵:۱۰۱
امت ۱۹:۱۶

۲۸:۱۸
مز ۱:۲۷

۲۹:۱۸
مز ۱۱:۱۸ ؛ ۱۲-۱۰
قرن ۹:۱۲

۳۰:۱۸
مز ۶:۱۲ ؛ ۷:۱۹

۳۱:۱۸
تث ۳۹:۳۱-۳۲
مز ۲:۶۲ ؛ ۱۰:۸-۸۶

۳۳:۱۸
حب ۱۹:۳

۳۵:۱۸
مز ۲۰:۳۳ ؛ ۸:۶۳ ؛ ۱۱۷:۱۱۹

غالب آمدن بر آنها را نیز می‌دهد. اگر او ما را با مشکلات تهدیدکننده تنها می‌گذاشت، زنده نمی‌ماندیم. اما خدا محافظت خود را ارزانی می‌دارد. برای اینکه از خطرات و تهدیدات زندگی جان سالم به‌در ببریم، به محافظت او نیاز داریم، و برای اینکه در رویارویی با شرایط سخت زندگی رشد کنیم، نیازمند قوت او هستیم.

۳۵:۱۸ داود بیان می‌دارد که در اثر لطف خدا به عظمت رسیده است؛ بدینسان او نگرش جالبی از عظمت به‌دست می‌دهد. جامعه ما معتقد است که بزرگی به‌واسطه مجموعه‌ای از اتفاقات تصادفی و استعدادها و زرنکیها به‌دست می‌آید. اما بزرگی و عظمت واقعی از این ناشی می‌شود که زندگی‌مان مطابق با احکام و معیارهای خدا باشد و بپذیریم که هر چه داریم از لطف و رحمت خدا است.

۳۰:۱۸ بسیاری بر این عقیده‌اند که اعتقاد به خدا تکیه‌گاهی است برای افراد ضعیفی که نمی‌توانند روی پای خود بایستند. زمانی که آنقدر ضعیفیم که نمی‌توانیم به‌تنهایی با برخی از سختی‌ها مقابله کنیم، خدا واقعاً سپری است برای محافظت از ما. او به ما قوت می‌بخشد، از ما محافظت به‌عمل می‌آورد، و ما را هدایت می‌کند تا بتوانیم در این دنیای شرارت‌بار به پیکار برای او ادامه دهیم.

۳۴:۳۲-۳۵:۱۸ خدا وعده می‌دهد در مشکلات سازنده زندگی به ما قوت دهد، و در مشکلات تهدیدکننده زندگی از ما محافظت نماید. اما وعده نمی‌دهد که مشکلات ما را از میان بردارد. اگر خدا وعده می‌داد که هیچ راه دشوار، هیچ کوهی، و هیچ مبارزه‌ای پیش روی ما نخواهد بود، ما رشد نمی‌کردیم. اما در کنار چالشهای سازنده، خدا قوت

لطف تو است که به این عظمت رسیده‌ام.^{۳۶} زمین زیر پایم را وسیع ساخته‌ای تا نلغزم.^{۳۷} دشمنانم را تعقیب می‌کنم و به ایشان می‌رسم و تا آنها را از بین نبرم بر نمی‌گردم.^{۳۸} آنها را چنان بر زمین می‌کوبم که زیر پایم بیافتند و بر نخیزند.^{۳۹} تو برای جنگیدن به من قوت بخشیده‌ای و دشمنانم را زیر پای من انداخته‌ای.^{۴۰} تو آنها را وادار به عقب‌نشینی و فرار می‌نمایی و من آنها را نابود می‌کنم.^{۴۱} فریاد برمی‌آورند ولی کسی نیست که آنها را برهاند. از خداوند کمک می‌خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی‌رسد.^{۴۲} من آنها را خرد کرده، بصورت غبار در می‌آورم و به دست باد می‌سپارم. آنها را مانند گل کوچه‌ها لگدمال می‌کنم.

^{۴۳} تو مرا از چنگ قومی شورشگر نجات دادی و مرا رئیس قوم‌ها ساختی. مردمی که قبلاً نمی‌شناختم، اکنون مرا خدمت می‌کنند.^{۴۴} بیگانه‌ها در حضور من سر تعظیم فرود می‌آورند و بمحض شنیدن دستوراتم، آنها را اجرا می‌کنند.^{۴۵} آنها روحیه خود را باخته‌اند و با ترس و لرز از قلعه‌های خود بیرون می‌آیند.^{۴۶} خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال باد که صخره نجات من است! او خدایی است که انتقام مرا می‌گیرد، قومها را مغلوب من می‌گرداند،^{۴۸} و مرا از چنگ دشمنان می‌رهاند.

خداوند، تو مرا بر دشمنانم پیروز گردانیدی و از دست ظالمان رهایی دادی.^{۴۹} ای خداوند، تو را در میان قومها خواهم ستود و در وصف تو خواهم سرائید.^{۵۰} خدا پیروزیهای بزرگی نصیب پادشاه برگزیده خود داود می‌سازد و بر او و نسلش همیشه رحمت می‌فرماید.

موضوع: هم خلقت خدا و هم کلام او عظمت او را آشکار می‌سازد.

نویسنده: داود

آسمان از شکوه و عظمت خدا حکایت می‌کند و صنعت دستهای او را نشان می‌دهد. آروز و شب حکمت خدا را اعلام می‌نمایند؛

۱۹

۱:۱۹

پیدا: ۱:۸۶

روم: ۲۰:۱

۲:۱۹

مز: ۱۶:۷۴

و عمونی‌ها (۱۲:۲۶-۳۱) ثبت شده است. به‌علاوه، پادشاه صور برای کمک به او در ساختن قصرش، لوازم و نیروی کار فرستاد (۵:۱۱). اما داود پیروزیهایش را به خود نسبت نمی‌داد. او کاملاً آگاه بود که هدف از مقامش برکت یافتن قوم خدا است (تواریخ ۱:۱۴:۲).

۱۹:۱ باب تممقات داود در امور خلقت، او را از ورای کلام خدا و بی‌گناهی خودش، به‌سوی نجات رهنمون شد. وقتی خدا خود را از طریق طبیعت آشکار می‌کند (۱۹:۱-۶)، از شکوه او و نیز از محدودیت خود مطلع می‌شویم. وقتی خدا خود را از طریق تجربیات روزانه آشکار می‌کند (۱۹:۱۲-۱۴)، از بخشش پر فیض او و نجات خود آگاهی می‌یابیم.

۱۸:۴۰-۴۲ خصلت بارز داود، رحم و شفقت او بود. او جان شائول (۱ سموئیل ۲۴:۸)، نابال (۱ سموئیل ۲۵:۲۱-۳۵)، و شمعی (۲ سموئیل ۱۶:۵-۱۲) را نجات داد و مفیوشث را غرق مراحم خود کرد (۲ سموئیل ۹). اما اینجا داود از خدا می‌خواهد که دشمنانش را نابود کند. اما درخواست داود چیزی نیست جز اینکه خدا شیریران را به مجازاتی برساند که مستحقش می‌باشند.

۱۸:۴۳-۴۵ قدرت عظیم داود واقعاً زبانزد همه بود. قدرت عظیم او باعث پیروزی او در تمام نبردها شد. در کتاب دوم سموئیل، پیروزی او را بر یبوسی‌ها (۵:۱۰-۶)، فلسطینی‌ها (۵:۱۷-۲۵؛ ۸:۲)، هدد عزز پادشاه صوبه (۳:۸ و ۸:۵ و ۶؛ ۱۰)، ادومی‌ها (۸:۱۳ و ۱۴)،

۳ و او بی آنکه سخنی بگویند، ساکت و خاموش پیام خود را به سراسر جهان می‌رسانند. ۵ آفتاب هر صبح از خانه‌ای که خدا برایش در آسمان قرار داده است مانند تازه دامادی خوشحال و مانند قهرمانی که مشتاقانه منتظر دویدن در میدان است، بیرون می‌آید. ۶ از یک سوی آسمان به سوی دیگر می‌شتابد، و حرارتش همه جا را فرا می‌گیرد.

۶:۱۹
مز ۱۱۳:۳

۷ احکام خداوند کامل است و جان را تازه می‌سازد، کلام خداوند قابل اعتماد است و به ساده‌دلان حکمت می‌بخشد. ۸ فرامین خداوند راست است و دل را شاد می‌سازد، او امر خداوند پاک است و بصیرت می‌بخشد. ۹ قوانین خداوند قابل احترام و نیکوست و تا ابد برقرار می‌ماند. احکام خداوند تماما حق و عدل است، ۱۰ از طلای ناب مرغوب‌تر و از عسل خالص شیرینتر. ۱۱ احکام تو بنده‌ات را آگاه و هوشیار می‌سازد و هر که آنها را بجا آورد، پادشاه عظیمی خواهد یافت.

۷:۱۹
مز ۹:۳۶

۱۲ کیست که بتواند به گناهان نماند؟ خداوند، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! ۱۳ و نیز مرا از گناهان عمده بازدار و نگذار بر من مسلط شوند. آنگاه خواهیم توانست از شر گناه آزاد شده، بی‌عیب باشیم.

۹:۱۹
مز ۱۴۲:۱۳۸-۱۱۹

۱۰:۱۹

مز ۱۲۷:۱۱۹

۱۱:۱۹

مز ۴:۱۷

۱۲:۱۹

مز ۲۰:۵۱

۱۳:۱۹

مز ۲۳:۲۵ : ۱۱:۲۳

۱۴ ای خداوند، ای پناهگاه و نجات‌دهنده من، سخنان و افکارم موردپسند تو باشند.

که احکام خدا رهنمود و نوری است پیش روی ما، نه زنجیری بر دستها و پایهای ما. احکام خدا خطرات را به ما هشدار داده، ما را از آنها آگاه می‌سازد، سپس راه کامیابی را به ما نشان داده، هدایمان می‌کند.

۱۳ و ۱۲:۱۹ بسیاری از مسیحیان گرفتار احساس تقصیرند. آنها ناراحتند که مبادا ناآگاهانه مرتکب گناهی شده باشند، یا کاری خوب اما با مقاصد خودخواهانه انجام داده باشند، یا برخی از وظایف خود را با تمام دل انجام نداده باشند، یا از انجام کاری که باید انجام می‌دادند، کوتاهی ورزیده باشند. احساس تقصیر در نزدیک ساختن ما به مسیح و حفظ رفتار مناسب می‌تواند نقش مهمی ایفا کند، اما نباید مانع پیشرفت ما شود یا ما را دچار نگرانی کند. بخشایش خدا تمام و کمال است و حتی گناهانی را که خودمان از آن بی‌خبریم، در بر می‌گیرد.

۱۴-۱۲:۱۹ داود بین «گناهان نمان» و «گناهان عمده» تمایز قائل شد. گناهان نمان گناهانی هستند که ناآگاهانه یا از روی بی‌توجهی به احکام خدا انجام می‌دهیم. گناهان عمده آنهایی هستند که از روی تمرد و سرپیچی از احکام خدا صورت می‌گیرد. داود برای هر دو نوع گناه تقاضای بخشش کرد و متوجه بود که رحمت خدا حتی گناهان وحشتناک او مثل قتل و زنا (۲ سموئیل ۱۱ و ۱۲) را نیز پوشانده است. داود همچنین تشخیص داد که نه تنها سخنان و اعمالش، بلکه حتی افکارش نیز باید مورد رضایت خدا باشد.

۱۹:۱-۶ پیرامون ما پر است از جلوه‌های پر شکوه صنعت دست خدا: آسمانها گواه قاطعی است از حضور او، قدرت او، محبت او، و توجه او. گفتن اینکه جهان تصادفی پدید آمده، احمقانه است؛ پیچیدگی و ارتباط عناصر موجود در جهان، نشان از آن دارد که خالق جهان شخصاً در آن دست داشته است. وقتی به صنعت دست خدا در طبیعت و آسمانها نگاه می‌کنید، او را به‌خاطر این زیبایی با شکوه و حقیقتی که این زیبایی درباره خالق آشکار می‌کند، شکر نمایید.

۱۹:۳-۴ پولس رسول وقتی توضیح می‌داد که همه انسان‌ها چیزهایی درباره خدا می‌دانند، به این مزمور اشاره می‌کرد، زیرا طبیعت وجود و قدرت او را آشکار می‌سازد (رومیان ۱: ۱۹ و ۲۰). این امر نیاز به بشارت را منتفی نمی‌کند، زیرا پیغام نجات خدا هنوز باید به چهار گوشه دنیا برسد. اما مردم در همه جا فقط با نگاه کردن به نشانه‌هایی که در طبیعت اطرافشان وجود دارد، می‌توانند به خالق مهربان ایمان بیاورند. غمگین‌ترین و درمانده‌ترین مردم کسانی هستند که می‌گویند خدایی وجود ندارد.

۱۹:۷-۱۱ وقتی به احکام خدا فکر می‌کنیم، اغلب تصور می‌کنیم که آنها مانع خوشی و شادی ما می‌باشند. اما اینجا عکس آن را می‌بینیم: احکام خدا ما را آزاد می‌کند، از ما محافظت می‌نماید، ما را حکیم می‌سازد، و شادی و نور برای ما به ارمغان می‌آورد. دلیل این امر آن است

موضوع: دعا برای پیروزی در جنگ. چنین دعایی می‌تواند به ما کمک کند تا برای رویارویی با مشکلات بزرگ آماده شویم. داود می‌دانست که باید به خدا اعتماد و توکل کند نه به انسان.

نویسنده: داود. شاید وقایع دوم سموئیل فصل ۱۰ باعث این دعا شده باشد. خداوند دعای تو را در روز بلا اجابت فرماید! خدای یعقوب از تو محافظت نماید. ^{۲۰} خداوند از مکان مقدس خود، برایت کمک بفرستد،

و از کوه صهیون تو را حمایت کند! ^۳ تمام هدایای تو را به یاد آورد و قربانی‌های سوختنی‌ات را قبول فرماید. ^۴ آرزوی دلت را بر آورد و تو را در همه کارهایت موفق سازد. ^۵ ما از شنیدن خبر پیروزی تو شاد خواهیم شد و پرچم پیروزی را به نام خدای خود بر خواهیم افراشت. بلی، خداوند تمام درخواستهای تو را اجابت فرماید!

^۶ اینک می‌دانم که خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، دعای پادشاه برگزیده خود را اجابت می‌کند و با نیروی نجاتبخش خویش او را می‌رهاند. ^۷ برخی به عرابه‌های خود می‌بالند و برخی دیگر به اسبهای خویش، ولی ما به خداوند، خدای خود فخر می‌کنیم! ^۸ آنان به زانو درمی‌آیند و می‌افتند، اما ما برمی‌خیزیم و پابرجا می‌مانیم.

^۹ ای خداوند، پادشاه ما را پیروز گردان و هنگامی که از تو کمک می‌طلبیم، ما را اجابت فرما!

موضوع: ستایش و تمجید خدا بعد از پیروزی در جنگ. وقتی خدا درخواست ما را برای پیروزی مستجاب می‌فرماید، باید سریع و در حضور دیگران او را به‌خاطر کمکش شکر کنیم.

نویسنده: داود

^{۲۱} ای خداوند، پادشاه از قوتی که به او داده‌ای شادی می‌کند و از پیروزی‌ای که به او بخشیده‌ای شادمان است. ^۲ تو آرزوی دل او را بر آوردی و هرچه از تو خواسته از او دریغ نداشتی. ^۳ تو با برکات نیکو، به

۱:۲۱

مز ۱۷:۱۶:۵۹

۲:۲۱

مز ۴:۳۷

واقعی قومش در جنگ‌افزار نیست بلکه در عبادت است و در قدرت خدا. از آنجا که خدا به تنهایی می‌تواند ملتی یا فردی را حفظ کند، به‌جا است که فقط به او توکل کنیم، به کسی که پیروزی جاودانی عطا می‌فرماید. شما به چه کسی اعتماد و توکل دارید؟

۱:۲۱-۶: داود به توصیف تمام هدایایی می‌پردازد که از خدا دریافت داشته بود. می‌گوید: «تو آرزوی دل او را بر آوردی» (۲:۲۱)؛ «تو با برکات نیکو، به استقبالش رفتی» (۳:۲۱)؛ «از تو حیات خواست،... به او طول عمر بخشیدی» (۴:۲۱)؛ «شکوه و عظمت او به‌خاطر پیروزی‌ای است که

۲:۲۰: صهیون نام دیگری است برای شهر اورشلیم، شهری که داود صندوق عهد را در آنجا نگه می‌داشت؛ سلیمان نیز معبد بزرگ را در آنجا برای خدا ساخت. خدا خودش صهیون را برگزید تا نمایانگر حضورش بر روی زمین باشد (مزمور ۱۳۲:۱۳).

۸:۶-۲۰: مادام که سپاه و سلاح و تجهیزات نظامی وجود دارد، ملت‌ها به قدرت خود فخر خواهند فروخت. اما چنین قدرتی دوامی ندارد. در طول تاریخ، امپراطوری‌ها و حکومت‌ها به قدرت‌های عظیمی دست یافته‌اند، اما بعد از مدتی کاملاً محو شده‌اند. اما داود می‌دانست که قدرت

استقبالش رفتی و تاجی از طلای ناب بر سرش نهادی. از تو حیات خواست، به او دادی و بقا و طول عمر به او بخشیدی.

شکوه و عظمت او بخاطر پیروزی‌ای است که تو به او بخشیده‌ای. تو به او عزت و احترام داده‌ای. او را تا ابد با برکاتت پر ساخته‌ای و با حضورت او را شاد گردانیده‌ای.

پادشاه بر خداوند توکل دارد و به لطف خدای متعال همیشه پایدار خواهد ماند.^۷ پادشاه بر همه دشمنانش غلبه خواهد یافت. او وقتی بیاید مانند آتش مشتعل مخالفانش را نابود خواهد کرد.

آتش خشم خداوند، دشمنان پادشاه را خواهد بلعید؛^۸ و نسل آنها را از روی زمین نابود خواهد ساخت.

آنها بر ضد پادشاه قیام کردند و نقشه‌های پلید کشیدند، اما موفق نشدند.^۹ او با تیر و کمان آنها را هدف قرار خواهد داد و ایشان برگشته، پا به فرار خواهند گذاشت.^{۱۰} ای خداوند، بخاطر قدرتت تو را ستایش می‌کنیم و عظمت تو را می‌سراییم.

موضوع: در این دعا شاهد حرکت داود از حریم رنج و درد فراوان به شادی وافر هستیم. داود ایمان داشت که خدا او را از یأس و ناامیدی رهایی خواهد داد، گرچه در ظاهر هم خدا او را ترک کرده بود و هم دوستانش. او چشم انتظار روزی بود که خدا بر تمام زمین سلطنت کند.

نویسنده: داود

ای خدای من، ای خدای من، چرا مرا ترک کرده‌ای؟ چرا دور ایستاده‌ای و ناله‌ام را نمی‌شنوی و به نجاتم نمی‌شتابی؟^{۱۱} شب و روز

۲۲

یعنی آگاهی قطعی از اینکه بنیاد زندگی‌مان در سختی‌ها متزلزل نخواهد شد. داود با نیروهای دشمن درگیر شده بود و به پیروزی‌های بزرگی دست یافته بود، اما نه به این علت که به قدرت ناپایدار خود اطمینان داشت، بلکه از آن رو که به محبت متزلزل‌ناپذیر خدا اتکا می‌کرد.

۱۱:۲۱ وقتی می‌بینید مردم به‌خاطر شرارت‌هایی که می‌کنند تنبیه نمی‌شوند، به یاد داشته باشید که این امر تا ابد ادامه نخواهد یافت و ایشان همیشه کامیاب نخواهند بود. قدرت آنها موقتی است و حضور خدا در یک لحظه آنها را پراکنده خواهد ساخت. خدا که خواستش چنین است، به نفع قومش دخالت خواهد کرد و شریران را به مجازاتی خواهد رساند که مستحقش هستند.

۱۲:۲۲ داود صدها سال قبل از مسیحای موعود، به‌طرز شگفت‌آوری رنجی را که او می‌بایست متحمل شود، به‌دقت توصیف کرد. ظاهراً داود درگیر مشکلات و

تو به او بخشیده‌ای. تو به او عزت و احترام داده‌ای» (۵:۲۱)؛ «او را... شاد گردانیده‌ای» (۶:۲۱). ما نیز باید تصدیق کنیم که آنچه داریم، از مقام و خانواده گرفته تا ثروت و استعدادهایمان، همه هدایایی از طرف خدا می‌باشند.

۷:۲۱ منظور داود این نبود که اگر به خداوند توکل کنیم، همیشه از هر خطری مصون خواهیم ماند؛ منظورش این بود که تا زمانی که به خدا توکل می‌کنیم، نظر لطف خدا به ما کم نخواهد شد. او هرگز ما را ترک نخواهد کرد و تنها نخواهد گذاشت.

۷:۲۱ رهبر خوب به خدا توکل می‌کند و به محبت پایدار او متکی است. بیشتر اوقات رهبران ممالک به هوش و ذکاوت یا قدرت نظامی خود متکی هستند. اما خدا برتر از همه اینها است. اگر در آرزوی رهبری هستید، خدا را در مرکز زندگی خود قرار دهید و به او اتکا کنید.

۷:۲۱ یکی از باارزش‌ترین مواهب زندگی، امنیت است،

۴:۲۱
مز ۶:۶۱؛ ۱۶:۹۱؛ ۱۳۳:۳

۵:۲۱
مز ۵:۸؛ ۶:۹۶

۷:۲۱
مز ۶:۱۲؛ ۱:۱۲۵

۹:۲۱

مز ۲۸:۳۷

ملا ۱:۴

۱۱:۲۱

مز ۳۱:۲

۱۲:۲۱

مز ۱۳:۷ و ۴۰:۱۸

۱۳:۲۱

مز ۱۶:۵۹؛ ۱:۸۱

۱:۲۲

متی ۴۶:۲۷

مر ۳۴:۱۵

۲:۲۲

مز ۳:۴۲؛ ۱:۸۸

می‌نالم و آرامی ندارم، اما تو مرا اجابت نمی‌کنی. ^۳ او با وجود این، تو پاک و مقدس هستی. پدران ما تو را ستایش کردند و بر تو توکل نمودند و تو نیز ایشان را نجات دادی؛ ^۵ نزد تو فریاد برآوردند و رهایی یافتند. ایشان بر تو توکل کردند و نومید و سرافکنده نشدند.

۳:۲۲
مز ۹:۹۹؛ ۵۳:۷۸؛
۱۴:۱۴۸؛ ۶:۱۰۷

مسیح در مزامیر

هم دین یهود هم مسیحیت از دیرباز بر این عقیده بوده‌اند که بسیاری از مزامیر هم به وقایع زمان خود اشاره داشته‌اند و هم به مسیحای موعود. از آنجا که قرار بود مسیحای موعود از نسل داود باشد، طبیعی بود که بسیاری از مزامیر سلطنتی به او اشاره داشته باشند. مسیحیان توجه کردند که چطور بسیاری از بخشهای مزامیر، جزئیات حوادث مربوط به زندگی و مرگ مسیح را تشریح می‌کند. عیسی خودش غالباً از مزامیر نقل قول می‌کرد. تقریباً هر چیزی که در واقعه تصلیب اتفاق افتاد و بیشتر سخنان عیسی در آخرین ساعات زندگی‌اش، مستقیماً برگرفته از مزامیر بود. فهرست زیر شامل مهم‌ترین قسمت‌های مزامیر است که به مسیح مربوط می‌شود.

محل آیات در مزامیر	اشاره به مسیح	تحقق آن در عهد جدید
۷:۲	مسیحای موعود پسر خدا خواهد بود.	عبرانیان ۱:۵ و ۶
۱۰-۸:۱۶	او از مردگان بر خواهد خاست.	لوقا ۲۴:۷-۵
۲۱-۱:۲۲	او مصلوب خواهد شد.	متی ۲۷ و ۲۶
۱۸:۲۲	سربازان برای لباس او قرعه می‌اندازند.	متی ۲۷:۳۵؛ یوحنا ۱۹:۲۳ و ۲۴
۱۵:۲۲	او روی صلیب تشنه می‌شود.	یوحنا ۱۹:۲۸
۲۲:۲۲	او درباره پدرش سخن خواهد گفت.	عبرانیان ۱۲:۲
۲۰:۳۴	استخوانهای او شکسته نخواهد شد.	یوحنا ۱۹:۳۶ و ۳۷
۸۶:۴۰	او آمد تا اراده خدا را انجام دهد.	عبرانیان ۱۰:۷-۵
۹:۴۱	یکی از دوستان نزدیک او به او خیانت خواهد کرد.	لوقا ۲۲:۴۸
۷ و ۶:۴۵	سلطنت او تا ابد پایدار خواهد بود.	عبرانیان ۱:۸ و ۹
۱۸:۶۸	او به آسمان صعود کرد.	افسیان ۴:۸-۱۰
۹:۶۹	او برای خدا غیرت دارد.	یوحنا ۲:۱۷
۲۱:۶۹	وقتی روی صلیب تشنه بود، به او زرداب و سرکه دادند.	متی ۲۷:۴۸
۳۶ و ۳۵، ۴ و ۳:۸۹	او از نسل داود خواهد بود.	لوقا ۱:۳۱-۳۳
۱۳:۹۶	او برای داوری جهان باز خواهد گشت.	۱ تسالونیکیان ۱:۱۰
۲۸-۲۵:۱۰۲	سخنان او جاودانی است.	متی ۲۴:۳۵
۱:۱۱۰	او پسر داود و پسر خدا است.	متی ۲۲:۴۴
۴:۱۱۰	او کاهن و پادشاه جاودانی است.	عبرانیان ۶:۲۰
۲۲:۱۱۸	بسیاری او را رد می‌کنند اما خدا او را می‌پذیرد.	۱ پطرس ۲:۷ و ۸

سختی‌های بزرگی بود، اما مانند مسیحای موعود، از طریق رنج و دردی که متحمل شد، به پیروزی دست یافت. عیسی، همان مسیحای موعود، وقتی بر روی صلیب بود و

بار گناهان ما را حمل می‌کرد، این آیه را نقل قول فرمود (متی ۲۷:۴۶). قصد او شکایت نبود، بلکه داشت به خدا توسل می‌جست.

اما من مانند کرم پست شده‌ام؛ مرا انسان بحساب نمی‌آورند. نزد قوم خود خوار و حقیر شده‌ام. ^۷هر که مرا می‌بیند، مسخره می‌کند. آنها سر خود را تکان می‌دهند و با طعنه می‌گویند: ^۸«آیا این همان کسی است که بر خدا توکل داشت؟ آیا این همان شخصی است که می‌گفت خدا او را دوست دارد؟ اگر خدا او را دوست دارد پس چرا نجاتش نمی‌دهد؟»

^۹ای خداوند، این تو بودی که مرا از رحم مادرم دنیا آوردی. وقتی هنوز در آغوش مادرم بودم، تو از من مراقبت نمودی. ^{۱۰}از شکم مادرم، تو خدای من بوده‌ای و مرا حفظ کرده‌ای. ^{۱۱}اکنون نیز مرا ترک مکن، زیرا خطر در کمین است و غیر از تو کسی نیست که به داد من برسد. ^{۱۲}ادشمنانم مانند گاوان نر سرزمین «باشان» مرا محاصره کرده‌اند. ^{۱۳}همچون شیران درنده دهان خود را باز کرده‌اند تا مرا بدرند. ^{۱۴}انیریوی در من نمانده است. تمام بندهای استخوانهایم از هم جدا شده‌اند. دلم مانند موم آب می‌شود. ^{۱۵}گلویم همچون ظرف گلی خشک شده و زبانم به کامم چسبیده. تو مرا به لب گور کشانده‌ای. ^{۱۶}ادشمنانم مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند. مردم بدکار و شرور مرا احاطه نموده‌اند. دستها و پاهای مرا سوراخ کرده‌اند. ^{۱۷}از فرط لاغری تمام استخوانهایم دیده می‌شوند؛ بدکاران به من خیره شده‌اند. ^{۱۸}زخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند.

^۹ای خداوند، از من دور مشو؛ ای قوت من، به یاری من بشتاب! ^{۲۰}جانم را از دم شمشیر برهان. جان عزیز مرا از دست بدکاران نجات ده. ^{۲۱}مرا از دهان این شیران برهان؛ مرا از شاخهای این گاوان وحشی نجات ده!

۶:۲۲

ابو ۶:۲۵

مز ۱۱:۳۱

اش ۱۴:۴۱

۷:۲۲

اش ۳:۵۳

متی ۳۹:۲۷

مر ۳۰:۲۹ و ۳۰

۹:۲۲

مز ۵:۷۱ و ۱۲:۶۵ و ۱۲:۷۲

اش ۱:۴۶ و ۳:۴۶

۱۳:۲۲

ابو ۱۰:۱۶

مز ۱۲:۱۷

۱۵:۲۲

مز ۱۰:۳۸ و ۲۹:۱۰۴

۱۶:۲۲

متی ۳۵:۲۷

یو ۲۵:۲۰

۱۸:۲۲

لو ۳۴:۲۳

یو ۱۹:۲۳ و ۲۴

۱۹:۲۲

مز ۵:۷۰

۲۰:۲۲

مز ۱۷:۳۵ و ۱۴:۳۷

۲۱:۲۲

مز ۴:۳۴ و ۵:۱۱۸ و ۱:۱۲۰

(عاموس ۱:۴). این منطقه به خاطر مزارع غلاتش، اغلب «سید نان فلسطین» نامیده می‌شد.

۱۸:۲۲ اهانت بزرگی است به شخصیت انسان که همه چیز او حتی لباشهایش را غارت کنند و او را برهنه و بی‌چیز رها کنند. عیسی، آن مسیحای موعود، روی صلیب متحمل چنین اهانت و حقارتی شد (متی ۲۷:۳۵). بعضی از ما ممکن است طعم تلخ ننگ و رنج بی‌پولی و برهنگی را چشیده باشیم. گاه نیز با برملا شدن گناهان و خطاهای مخفی مان، احساس عریانی و شرم می‌کنیم. در این مواقع، نیاز داریم با سراینده مزمور هم‌صدا شده، فریاد برآوریم: «ای خداوند... ای قوت من، به یاری من بشتاب» (۱۹:۲۲).

۲۲ و ۲۱:۲۲ رهایی و نجاتی که سراینده مزمور تجربه کرد، آنقدر بزرگ بود که او می‌بایست به‌طور علنی در مورد آن شهادت دهد. خدا در لحظات آرام زندگی ما، کارهای شگفت‌انگیز بسیاری انجام می‌دهد. پس باید آماده باشیم تا نزد همگان، خدا را به‌خاطر آنها بستاییم.

۶:۲۲ وقتی دیگران ما را پست می‌شمارند و تحقیرمان می‌کنند، در واقع ما را چیزی پست‌تر از انسان به‌شمار می‌آورند، درست همان‌طور که ما نیز کرم را بسیار ناچیز می‌شماریم. با تحمل تحقیرها، کم‌کم از خودبینی مان کاسته می‌شود، و این همان چیزی است که برای داود پادشاه رخ داد. وقتی سوزش نیش طرد شدن را در خود احساس کردیم، باید امید و پیروزی‌ای را که خدا به ما وعده می‌دهد، به یاد داشته باشیم (۲۲:۲۲ ب).
۱۱-۹:۲۲ توجه و محبت خدا نسبت به انسان فقط محدود به دوره زندگی‌اش نمی‌شود؛ او پیش از تولدمان و حتی عقب‌تر از آن نیز، از ازل نسبت به ما محبت و توجه داشته است. تنها کمک واقعی را به ما این خدایی می‌کند که توجه‌اش به ما از موجودیت مادی مان فراتر می‌رود.

۱۲:۲۲ سرزمین باشان که در شرق دریاچه جلیل قرار داشت، به گاوهای نیرومند و پروراش مشهور بود

۲۲ کارهای شگفت‌انگیز تو را برای برادران خود تعریف خواهم کرد. در میان جماعت خواهم ایستاد و تو را ستایش خواهم کرد. ^{۲۳} ای قوم خدا، او را سپاس گوید! ای فرزندان یعقوب، وی را گرامی بدارید! ای بنی اسرائیل او را بپرستید! ^{۲۴} او فقیران را فراموش نمی‌کند و مصیبت آنها را ندیده نمی‌گیرد؛ روی خود را از آنها بر نمی‌گرداند، بلکه دعای آنها را می‌شنود و آن را اجابت می‌کند.

^{۲۵} در حضور جماعت بزرگ، تو را خواهم ستود. نذرهای خود را در حضور عزیزانت ادا خواهم نمود. ^{۲۶} فقیران غذا خواهند خورد و سیر خواهند شد. طالبان خداوند او را ستایش خواهند کرد. باشد که آنان همیشه زنده‌دل و کامیاب باشند! ^{۲۷} همهٔ مردم جهان خداوند را به یاد خواهند داشت؛ همهٔ قومه‌ها بسوی خداوند بازگشت خواهند نمود و او را پرستش خواهند کرد. ^{۲۸} زیرا فرمانروایی از آن خداوند است و او بر قومه‌ها حکومت می‌کند.

^{۲۹} همهٔ متکبران در حضور او به خاک خواهند افتاد و او را سجده خواهند کرد؛ همهٔ انسانهای فانی در حضورش زانو خواهند زد! ^{۳۰} نسل‌های آینده او را عبادت خواهند کرد، زیرا از پدران خود دربارهٔ کارهای خدا خواهند شنید. ^{۳۱} به فرزندانی که بعد متولد خواهند شد، گفته خواهد شد که خداوند قوم خود را نجات داده است.

موضوع: خدا شبانی است هشیار و راهنمایی است قابل اعتماد. ما باید از خدا پیروی کنیم و از فرامین او اطاعت نماییم. او تنها امید ما برای زندگی و امنیت ابدی است.

نویسنده: داود

۲۳ خداوند شبان من است؛ محتاج به هیچ چیز نخواهم بود. ^۲ مرتعهای سبز مرا می‌خواباند، بسوی آبهای آرام هدایت می‌کند

۲۲:۲۲

عبر ۱۲:۲

۲۳:۲۲

مز ۱۹:۱۳۵ و ۲۰

۲۴:۲۲

مز ۹:۲۷ و ۲۲:۳۱

عبر ۷:۵

۲۵:۲۲

مز ۱۸:۳۵ و ۱۰ و ۴۰

۲۶:۲۲

مز ۱۶:۴۰ و ۳۲:۵۹

۲۸:۲۲

مز ۴۷:ع و ۸

۳۰:۲۲

مز ۱۸:۱۸ و ۱۰ و ۲

۱:۲۳

یو ۱۱:۱۰

۱ پط ۲۵:۲

۲:۲۳

مز ۸:۵ و ۴:۴۶

۱:۲۳ داود در توصیف خداوند به‌عنوان شبان، از تجربیات خودش بهره می‌گرفت، زیرا او سالهای نخستین زندگی‌اش را به چوپانی گذرانده بود (اسموئیل ۱:۱۶ و ۱۱). گوسفند برای تغذیه و هدایت و محافظت، کاملاً به چوپان متکی است. عهدجدید عیسی را شبان نیکو (یوحنا ۱۰:۱۱) و شبان اعظم (عبرانیان ۱۳:۲۱ و ۱ پطرس ۵:۴) می‌نامد. خداوند شبان نیکو است و ما نیز گوسفندان اویم؛ اما نه حیواناتی زبان بسته و وحشت‌زده و بی‌اراده، بلکه پیروانی که به اندازه کافی عاقل و مطیع هستند که از کسی پیروی کنند که ایشان را به مکان‌ها و راههای درست هدایت می‌نماید. این مزمور بر خصوصیات حیوانی گوسفند تأکید ندارد، بلکه بر ویژگی‌های کسانی که همچون شاگرد از او پیروی می‌کنند. این شبان نیکو را بهتر بشناسید و از او پیروی کنید!

۳۱ و ۳۰:۲۲ اگر می‌خواهیم نسل‌های آینده با کارهای شگفت‌انگیز و معجزات خدا آشنا شوند، باید آنها را به فرزندانمان تعلیم دهیم. اگر می‌خواهیم فرزندانمان به خداوند خدمت کنند، باید تعالیمی درباره او از ما بشنوند. برای آموزش مسیحی ایشان، نباید فقط به کلیسا یا «افراد صلاحیت‌دار مذهبی» متکی باشیم. درسهای کتاب مقدس را باید در عمل در محیط خانه نیز به فرزندانمان بیاموزیم. **۳۱ و ۳۰:۲۲** نسل‌های آینده که هنوز پا به عرصه وجود ننهاده‌اند، به ایمان امروز ما متکی‌اند. وقتی به فرزندانمان درباره خداوند تعلیم دهیم، آنها نیز به فرزندانمان، و فرزندان آنها هم به فرزندانمان تعلیم خواهند داد. اگر ما در تعلیم به فرزندانمان درباره خداوند قصور ورزیم، شاید زنجیره نفوذ خدا بر نسل‌های آینده را کاملاً از هم بگسلیم.

و جان مرا تازه می‌سازد. او بخاطر نام پرشکوه خود مرا به راه راست رهبری می‌کند. حتی اگر از دره تاریک مرگ نیز عبور کنم، نخواهم ترسید، زیرا تو، ای شبان من، با من هستی! عصا و چوبدستی تو به من قوت قلب می‌بخشد.

در برابر چشمان دشمنانم سفره‌ای برای من می‌گسترانی، از من همچون مهمانی عزیز پذیرایی می‌کنی و جامم را لبریز می‌سازی. اطمینان دارم که در طول عمر خود، نیکویی و رحمت تو، ای خداوند، همراه من خواهد بود و من تا ابد در خانه تو ساکن خواهم شد.

۴:۲۳
مز ۱:۲۷؛ ۱۴:۱۰۷

۵:۲۳
مز ۵:۱۶؛ ۱۰:۹۲
۶:۲۳
مز ۱۰:۷، ۲۵

موضوع: همه چیز به خدا، به این پادشاه ابدی و باشکوه تعلق دارد. بیاید او را بپرستیم و سلطنت پرشکوهش را به‌طور شایسته استقبال کنیم.

نویسنده: داود

زمین و هر آنچه در آنست، از آن خداوند می‌باشد. ^۱ او اساس و بنیاد زمین را بر آب دریاها قرار داد.

^۲ چه کسی می‌تواند به خانه مقدس خداوند که بر کوه واقع است راه یابد؟

۱:۲۴
مز ۱۱:۸۹
قرن ۱۰:۲۶
۳:۲۴
مز ۱:۱۵؛ ۴:۶۵

۶:۲۳ در فرهنگ خاورمیانه، میزبان وظیفه داشت که به هر قیمتی که شده، از میهمان خود مراقبت به‌عمل آورد. حتی وقتی در میان دشمنان ایستاده‌ایم، خدا مانند میزبانی فداکار از ما مراقبت و محافظت خواهد کرد. در آخرین قسمت مزمو، می‌بینیم که ایمانداران در پیشگاه خدا ساکن خواهند بود. خدا آن شبان و میزبان بی‌عیب، وعده داده که ما را در طول زندگی هدایت کرده، حفظمان کند تا سرانجام، ما را سالم به سر منزل مقصود، یعنی به حضور جاودانی خود ببرد.

۱:۲۴ این مزمو شاید به مناسبت انتقال صندوق عهد از خانه عوبید دوم به اورشلیم سروده شده باشد (۲ سموئیل ۶: ۱۰-۱۲). گفته می‌شود که این مزمو را در روز اول هفته در مراسم عبادتی معبد می‌سروده‌اند. آیات ۶-۱ شرح می‌دهد که چه کسانی شایستگی آن را دارند که در چنین آیین عبادتی شرکت کنند.

۱:۲۴ سراینده مزمو اعلام می‌دارد که «زمین و هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد». بنابراین، همه ما ناظران و مباشران جهان هستیم. ما وظیفه داریم به‌طرز مناسبی این جهان و منابع آن را اداره کنیم؛ اما نباید به آنها دل ببندیم زیرا همه آنها از بین خواهد رفت (۱ یوحنا ۲: ۱۷).

۲ و ۲:۲۳ اگر به شبانمان یعنی خدا اجازه بدهیم ما را هدایت کند، به رضایت خاطر خواهیم رسید. اما اگر تصمیم بگیریم که گناه کنیم، در واقع تصمیم می‌گیریم که به راه خود برویم؛ در این صورت، دیگر نمی‌توانیم خدا را برای شرایطی که دامنگیرمان می‌شود، مقصر بدانیم. شبان ما می‌داند که «مرتع‌های سبز» و «آبهای آرام» کجا است و ما را به آنجا هدایت می‌کند تا احیا شویم. ما فقط در صورتی که از روی اطاعت از او پیروی کنیم، به این مکان‌ها خواهیم رسید. طغیان علیه رهبری شبان، عملاً طغیان علیه مصالح آتی خودمان است. دفعه بعد که وسوسه می‌شویم به راه خود برویم و نه به راه شبان، باید این حقیقت را در نظر داشته باشیم که عملاً بر ضد خودمان کار می‌کنیم.

۴:۲۳ مرگ ترسناکترین سایه را بر زندگی مان می‌افکند، زیرا در مقابل آن، احساس درماندگی کامل می‌کنیم. ما می‌توانیم با بسیاری از مسائل مقابله کنیم، از جمله درد و رنج و بیماری و بی‌حرمتی؛ اما در مقابل مرگ کاملاً بی‌دفاعیم. حرف آخر را مرگ می‌زند. فقط یک نفر می‌تواند با ما از دره تاریک مرگ عبور کند و ما را به جای امن، به آن سوی دره ببرد؛ او همانا شبان ما، خدا است. از آنجا که زمان مرگمان نامشخص است، باید با اطمینانی تزلزل‌ناپذیر از این شبان پیروی کنیم.

کسی که پندار و کردارش پاک باشد و از ناراستی و دروغ بپرهیزد. ^۵ خداوند چنین کسی را نجات بخشیده، برکت خواهد داد و او را بی گناه اعلام خواهد نمود. ^۶ اینانند کسانی که همیشه در طلب خدای یعقوب می باشند و مشتاق دیدار او هستند!

^۷ ای دروازه ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قدیمی اورشلیم کنار بایستید، تا پادشاه جلال وارد شود! ^۸ این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر مطلق؛ خداوند فاتح همه جنگها!

^۹ ای دروازه ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قدیمی اورشلیم کنار بایستید تا پادشاه جلال وارد شود! ^{۱۰} این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر متعال! آری، اوست پادشاه جلال!

موضوع: درخواست حمایت و هدایت و آمرزش. اگر به خدا اعتماد کنیم، او این کارها را برای ما انجام خواهد داد.

نویسنده: داود

ای خداوند، راز دل خود را با تو در میان می گذارم. ^۲ خدایا، من بر تو توکل دارم، پس نگذار شرمنده شوم و دشمنانم با دیدن بدبختی

۲۵

۵:۲۴
تث ۲۷ و ۲۶:۱۱

۸:۲۴
خرو ۱۵:۳ و ۳
مز ۳۷:۶

۹:۲۴
زکر ۹:۹
متی ۵:۲۱
۱۰:۲۴
یوش ۱۴:۵

دروازه های معبد، به نشانه اشتیاق مردم برای حضور خدا، گشوده می شد.

۷:۲۴ پادشاه جلال کیست؟ پادشاه جلال که سردار لشکر آسمانی نیز نامیده می شد، همان مسیحای موعود و ابدی و مقدس و قادر مطلق می باشد (مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱). این مزمور فقط یک فریاد نبرد برای کلیسا نیست، بلکه یک پیشگویی است در مورد آخرت، در مورد آن روزی که مسیح برای سلطنت جاودانی اش، به اورشلیم جدید و آسمانی وارد خواهد شد.

۲:۲۵ هفتاد و دو مزمور، یعنی تقریباً نیمی از کتاب مزامیر، در باره موضوع «دشمن» سخن می گوید. دشمن کسی است که نه تنها با ما مخالفت می کند، بلکه با روش زندگی خدایسندانه نیز مخالف است. و سوسه ها، پول، موفقیت، مقام، شهوت، و نظایر این می توانند دشمن ما باشند. اما بزرگترین دشمن ما شیطان است. داود از خدا خواست تا نگذارد دشمنانش بر او غالب شوند، زیرا آنان با هر چه که خواست خدا بود، مخالفت می کردند. داود از این می ترسید که اگر دشمنانش موفق شوند، بسیاری از مردم به این نتیجه برسند که زندگی کردن برای خدا بیهوده است. داود می دانست که خدا پیروز خواهد شد، اما او نمی خواست موفقیت دشمنانش مانعی بر سر راه ایمان دیگران به وجود آورد.

۴:۲۴ خدا چقدر برای صداقت ارزش قائل است! ناراستی خیلی آسان پدید می آید، به خصوص وقتی راستی و درستکاری کامل برایمان گران تمام شود یا موقعیتمان را به خطر بیندازد. ایجاد ارتباط بدون به کار بردن صداقت میسر نیست. بدون برخورداری از صداقت، ایجاد ارتباط با خدا نیز ممکن نیست. اگر به دیگران دروغ بگوییم، کم کم خود را نیز فریب خواهیم داد. و آنگاه که دیواری از خودفریبی گرد خود کشیدیم، نه صدای ما به خدا خواهد رسید و نه صدای خدا به ما.

۱۰:۷-۲۴ این مزمور را احتمالاً در آیینهای عبادت جمعی و اغلب همراه با موسیقی می سراییدند. شاید در معبد آن را به دفعات و با حرکات می سرودند. مردم در بیرون دروازه های معبد فریاد بر می آوردند که دروازه ها باز شوند تا پادشاه جلال داخل شود. از داخل معبد نیز کاهنان یا گروهی دیگر می پرسیدند: «این پادشاه جلال کیست؟» بیرون از معبد، مردم یکصدا پاسخ می دادند: «خداوند، فاتح همه جنگها!» و با بیان این، قدرت و قوت عظیم او را اعلام می کردند. این برای کودکانی که در آیین عبادتی شرکت می جستند، درس مهمی بود. سپس این دو گروه که بیرون و درون معبد بودند، گفته های یکدیگر را تکرار می کردند (۱۰، ۹:۲۴). آنگاه

من شادی کنند. ^۳بلی، آنانی که به تو امیدوارند هرگز سرافکنده نخواهند شد، اما کسانی که بیجهت از او امر تو سرپیچی می کنند خوار خواهند شد.
 ای خداوند، راه خود را به من نشان ده و احکام خود را به من بیاموز. ^۵راستی خود را به من تعلیم ده و مرا هدایت فرما، زیرا تو نجات دهنده من هستی و من همیشه به تو امیدوار بوده‌ام.
 ای خداوند، رحمت ازلی و محبت عظیم خود را به یاد آر! ^۷خطایا و گناهان جوانی ام را ببخش! ای خداوند، به رحمت خویش و بخاطر نیکویی خود مرا یاد کن!
 خداوند نیکو و عادل است؛ او راه راست خود را به کسانی که از راه منحرف

۳:۲۵

مز ۹:۳۷؛ ۱:۴۰

۴:۲۵

مز ۸:۵؛ ۱۱:۸۶

۵:۲۵

مز ۵:۲۴؛ ۱:۴۰

۶:۲۵

مز ۱:۵۱

۸:۲۵

مز ۵:۸۶

مزامیری که باید آموخت و دوست داشت

تقریباً همه مسیحیان مزمور ۲۳ را شنیده‌اند زیرا بسیار زیاد نقل می‌شود. بسیاری دیگر از مزامیر نیز شناخته شده هستند زیرا در موسیقی، ادبیات، یا در مراسم عبادتی از آنها استفاده می‌شود.
 مزامیری که می‌شناسیم و دوست داریم، آنهایی هستند که در مواقع نیاز به ذهنمان خطور می‌کنند. این مزامیر درست وقتی که به سخنی از خداوند نیاز داریم، به ما روحیه می‌دهند و تسلی مان می‌بخشند و اصلاحمان می‌کنند. اگر می‌خواهید مزامیر را از بر کنید، از محبوب‌ترین آنها آغاز کنید. می‌توانید یا کل مزمور یا فقط بخشهایی از آن را حفظ کنید که بیش از آیات دیگر با قلبتان سخن می‌گویند. یا می‌توانید مزمور را با صدای بلند چندین بار در روز بخوانید تا جزئی از وجودتان گردد.

مزامیری که ما را به حضور خدا می‌برد

مزامیری درباره نیکویی

مزامیر پرستشی

مزامیری درباره توبه و بخشش

مزامیری درباره مواقعی که مشکلات هجوم می‌آورند

مزامیری درباره اطمینان و اعتماد

۲۹؛ ۹۵:۷-۱؛ ۹۶؛ ۱۰۰

۱؛ ۱۹؛ ۲۴؛ ۱۳۳؛ ۱۳۶؛ ۱۳۹

۸؛ ۹۷؛ ۱۰۳؛ ۱۰۷؛ ۱۱۳؛ ۱۴۵؛ ۱۵۰

۳۲:۵-۱؛ ۵۱؛ ۱۰۳

۳؛ ۱۴؛ ۲۲؛ ۳۷:۱۱-۱؛ ۴۲؛ ۴۶؛ ۵۳؛ ۱۱۶:۷-۱

۲۳؛ ۴۰:۱-۴؛ ۹۱؛ ۱۱۹:۱۱؛ ۱۲۱؛ ۱۲۷

گناهان انسان، یگانه سرچشمه نجات و امید و آرامش واقعی او است.

۱۱۸:۲۵ امروز ما زیر بمباران جاذبه‌هایی هستیم که ما را و می‌دارند به راه خود برویم، نه به «راه خدا». تبلیغات تلویزیونی به تنهایی صدها انتخاب پیش روی ما می‌گذارد، علاوه بر کششهایی که گروه‌های سیاسی و فلسفی و مذاهب غیرالهی پدید می‌آورند. سازمانهای متعدد، از جمله مؤسسات مسیحی، در صددند که ما را به «حمایت از آرمانهای خود» برانگیزند. افزون بر اینها، دهها تصمیم دیگر هست که باید درباره شغل، خانواده، پول و جامعه خود اتخاذ کنیم. از اینرو، گاه احساس می‌کنیم که نیاز داریم کسی ما را در انتخاب راه درست یاری دهد. اگر نمی‌دانید چه تصمیمی بگیرید و کدام راه را انتخاب کنید، این حقیقت را از این مزمور به یاد بسپارید: خدا «شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد» (۹:۲۵).

۴:۲۵ داود میل خود را برای دریافت هدایت از خدا ابراز داشت. ما چگونه از خدا هدایت می‌گیریم؟ نخستین گام این است که مشتاق هدایت او باشیم و تشخیص دهیم که هدایت خدا عمدتاً در کلام او، یعنی در کتاب مقدس یافت می‌شود. مزمور ۱۱۹ می‌گوید که در کتاب مقدس، می‌توان به معرفتی عمیق دست یافت. با مطالعه آن و آموختن دائمی از آن، حکمت لازم را برای درک هدایت الهی برای زندگی مان به دست خواهیم آورد (عبرانیان ۱۴:۵).

۷:۵:۲۵ از این آیات می‌توان این برداشت را کرد که داود این مزمور را احتمالاً در اواخر عمرش نوشته است. او با وجود گناهان جوانی اش، رابطه نزدیکی با خدا داشت زیرا خدا گناهان او را بخشیده بود. داود پی برده بود که خدا نامحدود و پیروزمند است و بر تمام خلقت و بر زندگی هر فردی حاکمیتی بی‌قید و شرط دارد؛ ما نیز باید به این حقیقت پی ببریم. بنابراین، خدا با بخشیدن

شوند نشان خواهد داد.^۱ او شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد.^{۱۰} خداوند تمام کسانی را که عهد او را نگاه می‌دارند و از اوامرش پیروی می‌کنند، با وفاداری و محبت هدایت می‌کند.

^{۱۱} ای خداوند، گناه من بزرگ است، بخاطر نام خودت آن را ببامرز!^{۱۲} اگر کسی خداترس باشد، خدا راه راست را به او نشان خواهد داد.^{۱۳} او همیشه کامیاب خواهد بود و فرزندانش در دنیا پایدار خواهند شد.^{۱۴} خداوند به کسانی اعتماد دارد که از او اطاعت می‌کنند. او عهد خود را با ایشان تحکیم می‌کند.

^{۱۵} چشم امید من همیشه بر خداوند است، زیرا تنها او می‌تواند مرا از خطر برهاند.^{۱۶} ای خداوند، به من توجه فرما و بر من رحم نما، زیرا تنها و درمانده‌ام.^{۱۷} غمهای دلم زیاد شده است، مرا از غصه‌هایم رها ساز!^{۱۸} به فقر و بدبختی من توجه کن و همه گناهانم را ببامرز.

^{۱۹} دشمنانم را ببین که چه زیادند و چقدر از من نفرت دارند!^{۲۰} جانم را حفظ کن و مرا نجات ده تا شرمنده نشوم، زیرا که بر تو توکل کرده‌ام.^{۲۱} باشد که کمال و راستی من حافظ من باشند، زیرا به تو پناه می‌برم.

^{۲۲} خدایا، بنی اسرائیل را از تمام مشکلاتش نجات ده!

۱۰:۲۵

مز ۱۱:۴۰؛ ۱۰۳:۱۷ و ۱۸

۱۱:۲۵

مز ۹:۷۹

۱۲:۲۵

مز ۱۹:۳۱

۱۳:۲۵

مز ۱۱:۳۷؛ ۳۶:۶

امت ۲۳:۱۹

۱۴:۲۵

امت ۳۷:۳

۱۵:۲۵

مز ۴:۳۱؛ ۲:۱۲۳

۱۶:۲۵

مز ۱۶:۶۹

۱۷:۲۵

مز ۱۲:۴۰؛ ۱۰۷:۶

۱۸:۲۵

مز ۷:۳۱؛ ۱۰۳:۳

۱۹:۲۵

مز ۱۳:۹

۲۰:۲۵

مز ۲:۲۵؛ ۲:۸۶

۲۱:۲۵

مز ۳:۲۵

اینکه مانند سراینده مزمور فریاد بر آوریم و بگوئیم: «ای خداوند به من توجه فرما و بر من رحم نما.» اگر حاضر باشیم چنین کنیم، بدترین رویدادها می‌تواند به اموری شگفت‌انگیز تبدیل شود. اما قدم اول را باید خودمان بر داریم، چون خدا از قبل وعده قطعی و مطمئن خود را به ما داده است.

۲۱:۲۵ اگر به دو عامل نیرومند نیاز داشته باشیم که ما را در مسیر زندگی همراهی کند، آن دو عامل کمال و راستی است. سراینده مزمور از خدا می‌طلبد که این دو عامل را برای محافظت او به کار ببرد و قدم به قدم از او مراقبت به‌عمل آورد. کمال باعث می‌شود که در شناخت خدا رشد کنیم؛ و این خداشناسی سبب می‌گردد که در پیکار زندگی تنها نباشیم و برای ورود به خانه ابدی خدا به شایستگیهای خودمان تکیه نکنیم، بلکه به کمک خدا متکی باشیم. راستی یعنی خود را آنطور که واقعاً هستیم نشان دهیم؛ راستی یعنی اگر واقعاً خداشناس نیستیم، ادعای خداشناسی هم نکنیم. کمال (خداشناسی) می‌گوید: «این است طریق شبان»؛ و راستی می‌گوید: «من همیشه در این طریق گام برخواهم داشت.»

۱۲:۲۵ ترس از خداوند یعنی پذیرفتن او آنطور که هست، یعنی خدایی مقدس، قادر، عادل، پاک، دانای کل، قادر مطلق، و خرد کل. اگر از این زاویه به خدا نگاه کنیم، خود را نیز آنطور که هستیم خواهیم دید، یعنی گناهکار، ضعیف، آسیب‌پذیر، و نیازمند. وقتی خدا را آنطور که هست و خود را چنان که هستیم بشناسیم، به پایهای او خواهیم افتاد. آنگاه او به ما خواهد آموخت که چگونه بهترین راه را برگزینیم، راه او را.

۱۴:۲۵ خدا با کسانی که از او اطاعت می‌کنند و بیشترین عزت و احترام را برای او قائلند، رفاقتی صمیمی و پایدار برقرار می‌کند. چه دوستی‌ای می‌تواند با دوستی با مالک تمامی خلقت قابل قیاس باشد؟ اگر خدا را تکریم کنیم، رفاقت دائمی‌مان با او رو به رشد خواهد گذاشت.

۱۷ و ۱۶:۲۵ معمولاً به‌نظر می‌رسد که مشکلات زندگی بدتر و بدتر می‌شود. خدا تنها کسی است که می‌تواند این فرایند نزولی را معکوس سازد. او می‌تواند مشکلات ما را برطرف نماید و آنها را مبدل به پیروزیهای پرشکوه سازد. اما این یک شرط اساسی و ضروری دارد و آن

موضوع: اعلام وفاداری به خدا. اگر از صمیم قلب به خدا وفادار باشیم می‌توانیم در مقابل مخالفت‌ها و تفتیش‌ها بایستیم.
نویسنده: داود؛ او این مزمور را احتمالاً در مدتی که ایشالوم سر به شورش گذاشته بود، نوشته است.

ای خداوند، به داد من برس، زیرا در کمال صداقت رفتار می‌کنم و توکل راسخ به تو دارم.^{۲۶} خداوند، مرا بیازما. فکر و دل مرا تفتیش کن و پاک ساز؛ زیرا رحمت تو را در نظر دارم و وفاداری تو را شعار زندگی خود کرده‌ام.

با مردان نادرست نمی‌نشینم و با اشخاص دورو و متظاهر رفت و آمد نمی‌کنم.^{۱۵} از بدکاران نفرت دارم و با شروران معاشرت نمی‌کنم. دستهای خود را خواهم شست تا نشان دهم که بی‌گناهم، سپس قربانگاه تو را طواف خواهم کرد.^{۱۷} آنگاه با سراییدن سرود شکرگزاری کارهای شگفت‌انگیز تو را به همه خبر خواهم داد.

خداوند، خانهٔ تو را که حضور پرجلالت در آنجاست، دوست می‌دارم.^{۱۹} پس با من مانند بدکاران و قاتلان رفتار نکن که رشوه می‌دهند و خون مردم را می‌ریزند.

اما من راستی را پیشه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا نجات ده.

خداوند را در حضور مردم سپاس خواهم گفت، زیرا مرا از خطر می‌رهاند.

۱:۲۶
مز ۸:۷؛ ۵:۱۳
۲:۲۶
مز ۹:۷؛ ۲۳:۱۳۹
۳:۲۶
مز ۲:۱؛ ۹:۴۸

۵:۲۶
مز ۱:۱؛ ۶:۳۱
۶:۲۶
مز ۴:۳؛ ۴:۳
۷:۲۶
مز ۱:۹
۸:۲۶
مز ۴:۲۷

۱۱:۲۶
مز ۱:۲۶؛ ۲۶:۴۴
۱۲:۲۶
مز ۲۲:۲۲؛ ۲:۴۰

۸:۲۶ منظور از «خانه خدا» یا همان خیمه عبادت در جبعون بود (خیمه‌ای که در زمان موسی ساخته شد)، یا مسکنی موقتی که داود آن را ساخت تا صندوق عهد را در آنجا نگه دارد (۲ سموئیل ۶:۱۷). داود اعلام کرد که چقدر دوست دارد خدا را در این مکان عبادت کند. هدف همه ایمانداران باید عبادت خدا باشد با همان محبت و تکریمی که داود داشت.

۱۲:۲۶ بخش دوم این آیه را می‌توان چنین نیز ترجمه کرد: «پایم در جای هموار ایستاده است.» داود نمی‌گفت که خدا همیشه ما را از افتادن در گناه حفظ می‌کند (گرچه خدا اغلب این کار را می‌کند). منظور داود این بود که تا وقتی که به خدا توکل داشته باشیم، می‌توانیم بر پایه محکم کلام خدا بایستیم و نگرشی خداگونه به زندگی داشته باشیم.

۱۲:۲۶ بیشتر اوقات، ما در حضور مردم از مشکلات خود شکایت می‌کنیم و فقط در خلوت خدا را می‌ستاییم. چقدر بهتر خواهد بود که در خلوت لب به شکایت بکشاییم و در حضور مردم به ستایش و سپاسگزاری از خدا بپردازیم.

۳-۱:۲۶ داود ادعای بی‌گناهی نمی‌کرد زیرا هیچ انسانی بی‌گناه نیست. اما او همیشه با خدا مشارکت داشت، و هرگاه گناه می‌کرد، درخواست بخشایش می‌نمود و حساب خود را با خدا پاک می‌ساخت. در ضمن، او از خدا تقاضا می‌کرد که تهمت‌های دروغی را که دشمنانش به او نسبت می‌دادند، از او بزداید. ما نیز می‌توانیم از خدا بخواهیم ما را مورد تفتیش قرار دهد تا بتوانیم مشارکت نزدیک خود را با او حفظ کنیم؛ و همچنین به او اعتماد نماییم که از روی رحمت خود گناهانمان را بیامرزد.

۵:۲۶ آیا باید از بی‌ایمانان دوری کنیم؟ نه. اگر چه جاهایی هست که مسیحیان باید از آنها اجتناب کنند، اما عیسی فرمود که ما باید به میان بی‌ایمانان برویم تا به آنها کمک کنیم. اما تفاوتی هست میان با آنها بودن و یکی از آنها بودن. اگر بخواهیم یکی از آنان شویم، شهادت ما برای خدا لطمه خواهد دید. در مورد مکان‌هایی که دوست دارید به آنجا بروید، از خود پرسید: «اگر مرتب به اینجا بیایم، آیا در جهان‌بینی و در عمل کم‌تر مطیع خدا خواهم بود؟» اگر پاسخ مثبت باشد، به دقت مراقب باشید که چند بار به آنجا می‌روید و رفتن به آنجا چه اثری بر شما می‌گذارد.

موضوع: خدا برای امروز به ما کمک می کند و برای آینده به ما امید می دهد. اعتماد راسخ به خدا، پادزهر ترس و تنهایی است.

نویسنده: داود

خداوند نور و نجات من است، از که بترسم؟ خداوند حافظ جان من است از که هراسان شوم؟

۲۷

آهنگامی که بدکاران بر من هجوم آوردند تا مرا نابود کنند، لغزیدند و افتادند. حتی اگر لشگری برضد من برخیزد، ترسی به دل راه نخواهم داد! اگر علیه من جنگ برپا کنند، به خدا توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید!

تنها خواهش من از خداوند این است که اجازه دهد تمام روزهای عمرم در حضور او زیست کنم و در خانه او به او تفکر نمایم و جمال او را مشاهده کنم. در روزهای سخت زندگی، او مرا در خانه خود پناه خواهد داد، مرا حفظ خواهد کرد و بر صخره ای بلند و مطمئن استوار خواهد ساخت. آنگاه بر دشمنانی که مرا احاطه کرده اند پیروز خواهم شد؛ با فریاد شادی در خیمه او قربانی ها تقدیم خواهم نمود و برای خداوند سرود شکرگزاری خواهم خواند.

ای خداوند، فریاد مرا بشنو و رحمت فرموده، دعایم را اجابت کن. تو گفته ای که تو را بطلبیم، من نیز از ته دل می گویم که ای خداوند تو را خواهم طلبید.

خود را از من پنهان مکن؛ بر من خشمگین مشو و مرا از حضورت مران. تو مددکار من بوده ای، مرا طرد مکن؛ ای خدای نجات دهنده من، مرا ترک مگو!

۱:۲۷

مز ۲۸:۱۸ ؛ ۱۴۵:۱۱۸

۳:۲۷

مز ۷:۳

۴:۲۷

مز ۶:۲۳ ؛ ۸:۲۶

۵:۲۷

مز ۸:۱۷ ؛ ۲۰:۳۱

۶:۲۷

مز ۶:۳ ؛ ۲۲:۱۰۷

۷:۲۷

مز ۳:۱۳ ؛ ۱۲:۳۷

۸:۲۷

مز ۴:۱۰۵

۹:۲۷

مز ۱:۶ ؛ ۱۷:۴۰ ؛ ۱۷:۵۹

۱۴:۹۴

نیز هست که منظور داود از «خانه خدا» همان «حضور خداوند» بوده باشد. بزرگترین آرزوی او این بود که همه روزهای زندگی اش را در حضور خدا به سر ببرد. متأسفانه برای بسیاری از کسانی که ادعا می کنند ایماندارند، این بزرگترین آرزوی ایشان نیست. اما آنان که در این زندگی می توانند هر روز در حضور خدا به سر ببرند، قادر خواهند بود که تا ابد در حضور او باشند.

۵:۲۷ ما اغلب فقط در مواقعی که دچار مشکلات می شویم، به خدا توسل می جویم. اما داود هر روز در طلب حضور هدایت کننده خدا بود. وقتی مشکلات پیش روی او قرار می گرفت، او در حضور خدا به سر می برد و آماده بود که هر نوع آزمایش را پشت سر بگذارد. ایمانداران می توانند در هر وقت از خدا کمک بخواهند؛ اما چقدر کوتاه بینانه است که فقط بعد از بروز مشکلات چنین کنند. با اتکا به کمک و هدایت خدا می توان به مراتب آسانتر از بروز مشکلات جلوگیری کرد یا با آنها مقابله نمود.

۱:۲۷ ترس سایه تاریکی است که ما را می پوشاند و نهایتاً ما را در درون خودمان زندانی می کند. هر یک از ما زمانی در بند ترس بوده ایم، ترس از طرد شدن، ترس از نظرات دیگران، از بلا تکلیفی ها و بیماریها، و ترس از مرگ. اما نور درخشان و آزادکننده خداوند که نجات را برایمان به ارمغان می آورد، می تواند بر ترسهای ما غالب شود. اگر می خواهید تاریکی ترس را از زندگی خود بزدایید، همراه با سراینده مزمو ر بگویید: «خداوند نور و نجات من است؛ از که بترسم؟»

۴:۲۷ منظور داود از «خانه او» شاید اشاره به خیمه عبادت در جبعون باشد یعنی مکان مقدسی که خودش آماده کرده بود تا صندوق عهد را در آن قرار دهند؛ شاید هم معبد بزرگی را مد نظر داشت که پسرش سلیمان قرار بود آن را بسازد. احتمالاً داود معبد را در ذهن خود داشته است زیرا بسیاری از نقشه های ساخت معبد را او تهیه کرده بود (۱ تواریخ ۲۲). اما این احتمال

۱۰:۲۷
اش ۱۵:۴۹ : ۱۱:۴۰
۱۱:۲۷
مز ۱۱:۳۵ : ۸:۵ : ۴:۲۵ : ۱۱:۸۶
۱۲:۲۷
مز ۱۱:۳۵
ار ۱۹:۱۱
۱۳:۲۷
مز ۵:۱۴۲ : ۹:۱۱۶
۱۴:۲۷
مز ۳۴:۳۷ : ۲۴:۳۱

۱۰ حتی اگر پدر و مادرم مرا از خود برانند، خداوند مرا نزد خود خواهد پذیرفت.
۱۱ ای خداوند، مرا به راه راست خود هدایت کن تا از گزند دشمن در امان باشم.
۱۲ مرا به دست بدخواهانم نسپار، زیرا این ظالمان می‌خواهند با شهادت دروغ خود، برضد من قیام کنند.
۱۳ اگر مطمئن نبودم که نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا می‌بینم، تابه حال از بین رفته بودم.
۱۴ به خداوند امیدوار باش و بر او توکل کن. ایمان داشته باش و ناامید مشو.

موضوع: دعا به درگاه خدا به‌هنگام مشکلات و شرارت‌های مردم. خدا یگانه منبع واقعی امنیت ما است. وقتی آزمایشها بر سر راه ما قرار می‌گیرد، دعا بهترین کمک ما است زیرا ارتباط ما را با خدا حفظ می‌کند.

نویسنده: داود

۲۸ ای خداوند، نزد تو فریاد بر می‌آورم؛ ای تکیه‌گاه من، دعایم را بشنو! اگر دعای مرا نشنوی به سرنوشت کسانی دچار خواهم شد که الان در قبرها خفته‌اند. وقتی دستهای خود را بسوی تو بلند می‌کنم و با گریه و زاری از تو کمک می‌طلبم، مرا اجابت فرما. ۳ مرا جزو بدکاران و شروران محسوب نکن. آنها در ظاهر با همسایگان خود سخنان دوستانه می‌گویند، اما در دل خود قصد اذیت و آزارشان را دارند. ۴ آنها را آنچه که کرده‌اند مجازات کن! برای کارهای زشتی که مرتکب شده‌اند، مزدشان را کف دستشان بگذار! ۵ آنها را چنان بر زمین بکوب که دیگر نتوانند بلند شوند، زیرا به آفرینش و کارهای دست تو اهمیت نمی‌دهند.

۱:۲۸
مز ۲۲:۳۵ : ۲:۱۸

۲:۲۸
مز ۲:۱۴۱

۳:۲۸
مز ۱۰:۲۶ و ۱۰:۵۵ : ۲۱:۵۲ : ۴:۵۲

۴:۲۸
مز ۱۲:۵۲
۲ تیمو ۱۴:۴
مکا ۶:۱۸

موقعیت ما مقدر عاجل است. آنانی که چنین تفکری در مورد خدا دارند، ناآگاهانه تصور می‌کنند که خدا کنترل امور را در دست ندارد و یا منصف نیست. اما صبر کردن برای خدا به زحمش می‌آورد. اشعیا ۳۱-۲۷:۴۰ ما را به صبر کردن دعوت می‌کند زیرا خدا اغلب از انتظار کشیدن ما، برای تجدید قوا، احیا، و تعلیم ما استفاده می‌کند. با آگاهی از این حقیقت، هرگاه که مجبوریم برای خدا صبر کنیم، خوب است که بهترین استفاده را از این فرصت به‌عمل آوریم.
۵-۳:۲۸ وانمود کردن به دوستی آسان است. شروران برای رسیدن به اهداف خود، تظاهر به نیکی و مهربانی یا رفاقت می‌کنند. داود در مقام پادشاه، قطعاً بسیاری را دیده بود که فقط برای رسیدن به اهداف خود، تظاهر به دوستی می‌کردند.

۱۳:۲۷ «در این دنیا» به این زندگی اشاره دارد. از قرار معلوم داود آزمایشی را پشت سر می‌گذاشت؛ اما مطمئن بود که در همین دنیا و در همین زندگی، خدا از او حمایت خواهد کرد.
۱۴:۲۷ داود به تجربه معنای توکل به خدا را می‌دانست. او در ۱۶ سالگی برای پادشاهی تدهین شد، اما تا ۳۰ سالگی پادشاه نشد. در این فاصله، در بیابان مورد تعقیب شائول، پادشاه حسود قرار داشت. بعداً که به سلطنت رسید، مورد تعقیب پسر شورشگرش، ابشالوم قرار گرفت. داود برای تحقق وعده خدا در مورد پادشاه شدنش، می‌بایست برای او صبر کند.
منتظر ماندن برای خدا آسان نیست. گاه فکر می‌کنیم که خدا دعاهای ما را مستجاب نمی‌کند یا متوجه نیست که

۶ خدا را سپاس باد! او فریاد مرا که از او کمک طلبیدم، شنیده است. ^۷ خداوند قوت و سپر من است. از صمیم قلب بر او توکل کردم و او مرا یاری کرد. از این رو، دلم شاد است و با سرود از او تشکر می‌نمایم.

۸ خداوند قوم خود را حفظ می‌کند و از پادشاه برگزیده خویش حمایت می‌نماید و او را نجات می‌بخشد. ^۹ ای خداوند، قوم برگزیده خود را نجات ده و عزیزان خود را برکت عنایت فرما. تو شبان آنها باش و تا ابد از ایشان نگهداری کن!

موضوع: خدا قدرت عظیم خود را در طبیعت آشکار می‌کند. ما می‌توانیم به خدا توکل کنیم تا برای گذر از طوفانهای زندگی به ما هم آرامش بدهد و هم قوت.

نویسنده: داود

۲۹ ای فرشتگان، خداوند را ستایش کنید! شکوه و عظمت او را بستابید! ^۱ خداوند را آنچنانکه سزاوار است بپرستید! در لباس تقوی و تقدس

او را سجده کنید!

۳ صدای خداوند از ورای دریاها شنیده می‌شود؛ او همچون رعد می‌غرد! صدای او بر اقیانوسها طنین افکن است! ^۴ صدای خداوند پر قدرت و باشکوه است. ^۵ صدای خداوند درختان سرو را می‌شکند. آری درختان سرو لبنان را می‌شکند و ^۶ کوه‌های لبنان را می‌لرزاند و کوه حرمون را مانند گوساله به جست و خیز وامی‌دارد.

۷ صدای خداوند رعد و برق ایجاد می‌کند، ^۸ دشتها را به لرزه در می‌آورد و صحرای قادش را تکان می‌دهد. ^۹ صدای خداوند درخت بلوط را می‌لرزاند و برگهای درختان جنگل را به زمین می‌ریزد. در خانه خداوند، همه جلال و عظمت او را می‌ستایند. ^{۱۰} خداوند بر آبهای عمیق فرمان می‌راند و تا به ابد سلطنت می‌نماید. ^{۱۱} خداوند به قوم برگزیده خود قدرت می‌بخشد و صلح و سلامتی نصیب ایشان می‌کند.

۶:۲۸

مز ۱:۱۱۶

۷:۲۸

مز ۱۳:۶، ۱۶:۹؛ ۱۷:۵۹؛ ۳۴:۴

۹:۲۸

نت ۲۹:۹؛ ۹:۳۲

مز ۱۲:۳۳؛ ۱۸۰:۱

اش ۱۱:۴۰

۱:۲۹

مز ۹:۶-۹

۲:۲۹

مز ۱۱:۱۰

۴:۲۹

مز ۳:۱۰۴

۵:۲۹

مز ۱۶:۱۰۴

۸:۲۹

اعد ۲۶:۱۳

۹:۲۹

مز ۸:۲۶

۱۰:۲۹

پیدا ۱۷:۶

۱۱:۲۹

مز ۳۵:۶۸؛ ۱۱:۳۷

عبری همان کلمه‌ای است که برای آن «طوفان بزرگ» به کار رفته که در زمان نوح تمام زمین را فرا گرفت. ماجرای این طوفان در پیدایش فصل‌های ۶ تا ۹ بیان شده است.

۱۱:۱۰:۲۹ در طول تاریخ، خدا قدرتش را از طریق معجزات و کارهای خارق‌العاده در طبیعت، مثل طوفان بزرگ (پیدایش ۶-۹) آشکار کرده است. او وعده داده که همچنان قدرتش را آشکار سازد. پولس ما را ترغیب می‌کند که به قدرت عظیم خدا پی ببریم (افسیسیان ۱:۱۸-۲۳). همان قدرتی که مسیح را از مردگان بر خیزانید، در دسترس همه کسانی است که ایمان

۷:۲۸ در دنیای ورزش می‌گویند: «حمله خوب بهترین دفاع است.» در جنگ روحانی پیرامون ما، خدا قوت و سپر ما است. او دفاع ما علیه همه آن چیزهایی است که ممکن است به ما صدمه برساند. اگر به او توکل کنیم، او قطعاً در مقابل حملات بی‌رحمانه دشمنانمان از ما دفاع خواهد کرد.

۶:۵:۲۹ درختان سرو لبنان بسیار بلند و تنومند بودند. ارتفاع آنها به ۴۰ متر و محیط ضخامتشان به ۱۰ متر می‌رسید. صدایی که بتواند درختان سرو لبنان را بشکند می‌بایست واقعاً صدای پر قدرتی باشد، صدای خدا.

۱۰:۲۹ اصطلاح «آبهای عمیق» در این آیه، در زبان

موضوع: سپاسگزاری برای نجات الهی. امنیتی که دنیا می‌بخشد پایدار نیست، اما خدا همیشه وفادار است.

نویسنده: داود

۳۰ خداوند، تو را ستایش می‌کنم، زیرا مرا نجات دادی و نگذاشتی دشمنانم به من بختندند. ^۱ای خداوند، ای خدای من، وقتی نزد تو فریاد برآوردم و کمک طلبیدم، مرا شفا دادی. ^۲مرا از لب گور برگرداندی و از چنگال مرگ نجاتم دادی تا نمیرم.

^۳ای عزیزان خداوند، او را ستایش کنید! نام مقدس خداوند را بستابید، ^۴زیرا غضب او لحظه‌ای است، اما رحمت و محبت او دایمی! اگر تمام شب نیز اشک بریزیم، صبحگاهان باز شادی آغاز می‌شود.

^۵هنگامی که خوشحال و کامیاب بودم، به خود گفتم هرگز شکست نخواهم خورد. ^۶فکر کردم مانند کوه همیشه پابرجا و پایدار خواهم بود. اما همین که تو، ای خداوند، روی خود را از من برگرداندی، ترسان و پریشان شدم.

^۷ای خداوند، در پیشگاه تو نالیدم و التماس کنان گفتم: ^۸«نابودی من برای تو چه فایده‌ای دارد؟ اگر بمیرم و زیر خاک بروم، آیا غبار خاک من، تو را خواهد ستود؟ آیا جسد خاک شده من از وفاداری و صداقت تو تعریف خواهد کرد؟ ^۹خداوند، دعایم رابشنو و بر من رحم کن! ای خداوند، مددکار من باش!»

^{۱۰}خدایا، تو ماتم مرا به شادی و رقص تبدیل کرده‌ای! تو رخت عزا را از تنم در آوردی و لباس جشن و شادی به من پوشاندی. ^{۱۱}بنابراین سکوت نخواهم کرد و با تمام وجود در وصف تو سرود خواهم خواند. ای خداوند، ای خدای من، تا به ابد تو را سپاس خواهم گفت!

۱:۳۰
مز ۲:۲۵؛ ۴:۱۹؛ ۳۵؛ ۲۸:۱۱۸
۱:۱۴۵

۲:۳۰
مز ۲:۶؛ ۱۳:۸۸

۴:۳۰
مز ۱۲:۹۷؛ ۱:۱۴۹

۶:۳۰
مز ۶:۱۰؛ ۲۹:۱۰۴؛ ۲۹:۱۴۳

۹:۳۰
مز ۵:۶

۱۰:۳۰
مز ۱:۴؛ ۹:۲۷

۱۱:۳۰
مز ۸:۶
از ۱۳:۴؛ ۳۱

۱۲:۳۰
مز ۸:۴۴؛ ۸:۵۷؛ ۸:۱۰۸

خدا رنجی کوتاه بر شما وارد کند و به شما کمک نماید تا توبه کنید و از گناه رو بر گردانید.

۳۰:۷ کامیابی سبب شده بود که داود احساس کند شکست‌ناپذیر است. اگر چه او می‌دانست که ثروت و قدرتش از خدا سرچشمه گرفته است، اما در اثر آنها او سرمست و مغرور شده بود. ثروت، قدرت، و شهرت اثری سرمست‌کننده بر انسان دارد و موجب می‌شود که او احساس خودکفایی و امنیت کند و خود را از خدا بی‌نیاز بداند. اما این امنیت، امنیتی کاذب است که به آسانی از بین می‌رود. برای برخورداری از امنیتی راستین و پایدار، به خدا اتکا کنید؛ در آن صورت، اگر ثروتان نیز از میان رفت، دچار تزلزل و پریشانی نخواهید شد.

می‌آورند. وقتی احساس ضعف و محدودیت می‌کنید، به یاد داشته باشید که خدا می‌تواند به شما قوت بخشد. قدرت خدایی که خلقت را کنترل می‌کند و مردگان را زنده می‌سازد، در دسترس شما است.

۳۰:۱۱ داود این مزمور را احتمالاً هنگامی نوشت که خرمنگاه ارونه را برای خدا تقدیس نمود، و خدا نیز بلایی را که برای تنبیه او نازل کرده بود، برطرف ساخت (۲ سموئیل ۲۴:۱۸-۲۵). بیماری سختی که در ۳۰:۲ و ذکر شده است شاید اشاره داشته باشد به آن بلا یا به نوعی بیماری که بر داود عارض شده بود.

۳۰:۵ رنجی که از خشم خدا بر ما وارد می‌شود، مانند شوکی که پزشک وارد می‌کند، لحظه‌ای است، اما اثرات خوب آن تا مدتی طولانی باقی می‌ماند. اجازه دهید خشم

موضوع: در تنگناها و فشارها، اتکا به خدا مستلزم تعهد و وفاداری کامل است.

نویسنده: داود؛ برخی از دانشمندان نیز معتقدند که ارمیا نویسنده این مزمور است.

۳۱ ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نگذار هرگز سرافکنده شوم. تو خدایی عادل هستی، پس مرا نجات ده. ^۱به دعای من گوش ده و مرا نجات ببخش. پناهگاهی مطمئن و خانه‌ای حصاردار برای من باش و مرا برهان.

^۲تو جان پناه و سنگر من هستی؛ بخاطر نام خود مرا رهبری و هدایت فرما. ^۳مرا از دامی که برایم نهاده‌اند حفظ نما و مرا از خطر برهان. ^۴به تو پناه می‌آورم؛ روح خود را به دست تو می‌سپارم؛ ای خداوند، خدای حق، تو بهای آزادی مرا پرداخته‌ای.

^۵از آنانی که به بت اعتماد می‌کنند، متنفرم؛ من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام. ^۶به رحمت تو شادی می‌کنم، زیرا به مصیبت من توجه نمودی و از مشکلات من آگاه شدی. ^۷مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه راه نجات پیش پایم نهادی.

۱:۳۱
مز ۲:۲۵؛ ۳:۱۰۷؛ ۱:۱۴۳
۲:۳۱
مز ۳:۷؛ ۱:۸۶؛ ۲:۱۰۲

۳:۳۱
مز ۲:۲۳؛ ۲:۱۸ و ۳
۴:۳۱
مز ۱۵:۲۵
۵:۳۱
لو ۴۶:۲۳
اعما ۵۹:۷

مراسم بت‌پرستی هرگز از اسرائیل و یهودا زدوده نشد. روشن است که کسی که در مقابل بتها زانو خم می‌کرد، نمی‌توانست روحش را به دست خدا بسپارد. وقتی ما نیز بتهای امروزی را در اولویت زندگی خود قرار می‌دهیم (نظیر ثروت، مادیات، و موفقیت)، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که روح خدا ما را هدایت کند.

۸:۳۱ این آیه در اصل چنین می‌گوید: «مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه میدان وسیعی در مقابلم قرار دادی تا بتوانم به آزادی حرکت کنم.» در قدیم، ارتشها به دشتها و میدانهای باز و وسیعی نیاز داشتند تا بتوانند مانورهای نظامی انجام دهند. داود خدا را به‌خاطر این میدانهای وسیع و باز شکر می‌کند که به سربازان و ارابه‌هایش اجازه می‌داد تا آزادانه در محدوده حفاظت‌شده خدا حرکت کنند. اگر در میدان حفاظت‌شده خدا احساس تنگی و محدودیت می‌کنید، به خاطر داشته باشید که او آزادی زیادی به ما داده است، بسیار بیش از آنچه که برای تحرک نیاز داریم. او همچنین به ما آزادی می‌دهد که فراتر از این میدان نیز برویم، اما او دیگر در آنجا با ما نخواهد بود. اگر این را آزادی می‌پنداریم، باید به یاد داشته باشیم که آن ممکن است برایمان گران تمام شود.

۳۱:۱ داود برای دریافت نجات به خدا متوسل شد. او از خدا خواست که مانع کسانی شود که به ناحق برایش مشکل ایجاد می‌کردند. داود بر اساس شناختی که از صفات الهی داشت، چنین درخواستی از او کرد؛ او می‌دانست که خدا عادل و مهربان است.

۶۱:۳۱ ما می‌گوییم که به خدا ایمان داریم؛ اما آیا واقعاً به او اعتماد می‌کنیم؟ این سخنان داود که گفت: «روح خود را به دست تو می‌سپارم»، حاکی از اعتماد کامل او به خدا است. عیسی هنگامی که می‌رفت تا بر صلیب جان بسپارد، همین عبارت را ادا کرد که نشان‌دهنده اتکای کامل او به خدای پدر بود (لوقا ۲۳:۴۶). استیفان نیز وقتی سنگسار می‌شد، همین کلمات را تکرار کرد (اعمال ۷:۵۹)، با این اطمینان که مرگ، فقط او را از آغوش امن خدا در این جهان، به آغوش امن او در ابدیت منتقل می‌سازد. درست است که باید دارایی، خانواده، و استعدادهای خود را وقف خدا کنیم؛ اما پیش از آن، او می‌خواهد که تمامی وجود خود را وقف او نماییم.

۶۵:۳۱ چرا داود ناگهان موضوع بت‌پرستی را پیش می‌کشد؟ او می‌خواست وقف کامل خود را به خدا با عبادت‌های سست و بی‌اساس بسیاری از قوم اسرائیل مقایسه کند. علیرغم تلاش داود و چند پادشاه دیگر یهودا،

۹ خداوندا، بر من رحم کن، زیرا در تنگنا و سختی هستم. از شدت گریه
چشمانم تار شده است. دیگر تاب تحمل ندارم. ^{۱۰} اعمرم با آه و ناله بسر
می‌رود. بر اثر گناه، قوتم را از دست داده‌ام و استخوانهایم می‌پوسند. ^{۱۱} نزد
همه دشمنان سرافکنده و رسوا شده‌ام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند
کنم. آشنایان از من می‌ترسند؛ هر که مرا در کوچه و بازار می‌بیند، می‌گریزد.
^{۱۲} همچون مرده‌ای هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند ظرفی
هستم که به دور انداخته باشند. ^{۱۳} شنیده‌ام که بسیاری پشت سر من بدگویی
می‌کنند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند؛
برضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند.

^{۱۴} اما من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام و می‌گویم که خدای من تو هستی.
^{۱۵} از زندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و آزاردهندگانم برهان.
^{۱۶} نظر لطف بر بنده‌ات بیافکن و به رحمت خود مرا نجات ده. ^{۱۷} ای خداوند،
به تو متوسل شده‌ام، نگذار سرافکنده شوم. بگذار بدکاران شرمنده شوند و
خاموش به قبرهایشان فرو روند. ^{۱۸} بگذار زبان دروغگو که برضد درستکاران
سخن می‌گوید لال شود.

^{۱۹} خداوندا، نیکویی تو در حق مطیعان چه عظیم است! تو به موقع، در
حضور مردم، رحمت خود را به آنها نشان خواهی داد. ^{۲۰} دوستدارانت را از
دام توطئه و زخم زبان در امان می‌داری و آنها را در سایه حضورت پناه
می‌دهی.

^{۲۱} خداوند را سپاس باد! وقتی من در محاصره بودم، او محبتش را بطرز
شگفت‌انگیزی به من نشان داد! ^{۲۲} من ترسیده بودم و فکر می‌کردم که دیگر
از نظر خداوند افتاده‌ام؛ اما وقتی نزد او فریاد برآوردم، او دعای مرا شنید و
مرا اجابت فرمود.

^{۲۳} ای قوم خداوند، او را دوست بدارید! خداوند افراد وفادار و امین را حفظ
می‌کند، اما متکبران را به سزای اعمالشان می‌رساند. ^{۲۴} ای همه کسانی که به
خداوند امید بسته‌اید، شجاع و قوی دل باشید!

۹:۳۱

مز ۷:۶؛ ۳:۳۲؛ ۳:۳۸؛ ۴:۳

۱۱:۳۹؛ ۱:۶۳؛ ۴

۱۷:۶۹؛ ۱:۰۲؛ ۳:۰۳

۱۱:۳۱

مز ۱۱:۳۸؛ ۱۸:۸۸

اش ۴:۵۳

۱۲:۳۱

مز ۵:۸۸

۱۳:۳۱

مز ۷:۴۱

ار ۱۰:۲۰

متی ۱:۲۷

۱۴:۳۱

مز ۹:۱۴۳؛ ۶:۱۴۰

۱۷:۳۱

اسمو ۹:۲

مز ۲۰:۲۵؛ ۲:۲۰

۱۸:۳۱

اسمو ۳:۲

مز ۲:۱۲۰؛ ۴:۹۴

۲۰:۳۱

مز ۱۳:۳۱؛ ۵:۲۷

۲۱:۳۱

مز ۷:۲۸؛ ۷:۱۷

۲۲:۳۱

مز ۱۹:۶۶؛ ۱۱:۱۱۶؛ ۱۲:۱

۱۹:۱۴۵

مراثی ۵۶:۵۴؛ ۳

۲۳:۳۱

تث ۴۱:۳۲؛ ۴۰:۴۱

مز ۲۸:۳۷

۲۴:۳۱

مز ۱۴:۲۷

خواهد شد (۲۳:۳۱). در پایان، خداشناسان پیروز خواهند
بود (۲۲:۳۱).

۱۵ و ۱۴:۳۱ داود با این بیان که «زندگی من در
دست تو است»، ایمان خود را به این حقیقت اعتراف
می‌کرد که همه اتفاقات زندگی تحت کنترل خدا
است.

۱۳-۹:۳۱ زمانی که مورد نفرت قرار می‌گیریم و مردم
ما را طرد می‌کنند، احساس ناامیدی و درماندگی شدید
می‌کنیم. در این آیات، داود چنین احساسی را توصیف
می‌کند. اما اگر رابطه حقیقی خود را با خدای قادر مطلق
حفظ کنیم، تحمل سختیها آسانتر می‌شود (۱۸-۱۴:۳۱).
گرچه ممکن است به نظر برسد که دشمنان بر ما برتری
دارند، همین ناامیدی و درماندگی در نهایت نصیب آنان

موضوع: آموزش، شادی واقعی را به ارمغان می آورد. خدا زمانی شادی واقعی و رهایی از احساس تقصیر را به ما عطا خواهد کرد که از او برای گناهانمان طلب بخشش کنیم.

نویسنده: داود

۳۲ خوشبحال کسی که گناهانش آمرزیده شده و خطاهایش بخشیده شده است! خوشبحال کسی که خداوند او را مجرم نمی شناسد و

حیله و تزویری در وجودش نیست.

۳ گناهم وقتی آن را اعتراف نمی کنم، وجود مرا مثل خوره می خورد و تمام شب غصه و گریه امانم نمی دهد! «تو، ای خداوند، شب و روز مرا تنبیه می کنی، بطوری که طراوات و شادابی خود را از دست می دهم و خرد می شوم.

۵ اما وقتی در حضور تو به گناه خود اعتراف می کنم و از پوشاندن جرم خودداری نمی نمایم و به خود می گویم: «باید گناه خود را نزد خداوند اقرار کنم»، تو نیز گناه مرا می آمرزی. بنابراین، هر شخص با ایمانی بمحض آگاه شدن از گناه خود، باید تا فرصت باقی است آن را در حضور تو اعتراف کند. طوفان حوادث هرگز به چنین شخصی آسیب نخواهد رساند.

۷ تو پناهگاه من هستی و مرا از بلا حفظ خواهی کرد. دل مرا با سرودهای پیروزی و رهایی شاد خواهی ساخت!

۸ خداوند می فرماید: «تو را هدایت خواهم نمود و راهی را که باید بروی به تو

۱:۳۲
مز ۲:۸۵
روم ۷:۴ و ۸

۳:۳۲
مز ۱۰:۳۱ ؛ ۲:۳۹
۴:۳۲
مز ۱۵:۲۲ ؛ ۱۰:۳۹

۵:۳۲
لاو ۴۰:۲۶
ایو ۳۳:۳۱
مز ۱۸:۳۸
ایو ۹:۱

۶:۳۲
مز ۱۳:۶۹
اش ۲:۴۳

۷:۳۲
خرو ۱:۱۵
مز ۲۰:۳۱ ؛ ۳:۴۰ ؛ ۷:۱۲۱

۸:۳۲
مز ۸:۲۵ ؛ ۱۸:۳۳ و ۱۹

۶:۳۲ اگر به کسی آزار رسانده باشید، درخواست بخشش از او باعث آزادی تان خواهد شد. وقتی خدا ما را می بخشد، سابقه خطاهایمان را پاک می کند و گناهانمان را می زداید. اما چشیدن بخشایش خدا، مشروط به این است که گناهانمان را اعتراف کنیم. وقتی به گناهان خود اعتراف می کنیم، باید تعهد نماییم که رفتارمان را نیز تغییر دهیم. کسی که در نظر دارد گناه اعتراف شده اش را تکرار کند، نشان می دهد که اعترافش صادقانه نبوده است.

۹و۸:۳۲ خدا برخی از مردم را از نظر فهم و شعور و سرکشی، به «اسب و قاطر» تشبیه می کند. خدا به جای آنکه آنها را قدم به قدم هدایت کند، باید روش تنبیه و اصلاح را در موردشان به کار گیرد (مانند لگام و افسار در دهان قاطر). خدا دوست دارد ما را با محبت هدایت کند، نه با تنبیه. او مایل است ما را در مسیر بهترین راهی که برای زندگی مان در نظر گرفته، هدایت کند. راهنمایی هایی را که خدا در کلامش عرضه داشته بپذیرید تا دیگر لازم نباشد ما را با زور به راه راست سوق دهد.

۱۱:۳۲ این مزمور دنباله مزمور ۵۱ است. اینجا داود شادی ناشی از بخشایش الهی را ابراز می دارد. خدا گناهانی را که او در حق بتشیع و اوریا مرتکب شده بود، بخشیده بود (۲ سموئیل ۱۲ و ۱۱). این مزمور یکی از مزمیرهای است که موضوعشان توبه است؛ در آنها، سرایندگان مزمور به گناه خود در حق خدا اعتراف می کنند.

۲و۱:۳۲ **آرزوی قلبی** خدا این است که گناهکاران را ببخشد. بخشش یکی از صفات مهم او است. او این حقیقت را به موسی اعلام داشت (خروج ۷:۳۴)؛ آن را بر داود آشکار فرمود؛ و به واسطه عیسی مسیح آن را در عمل به دنیا نشان داد. در این آیات، جنبه های مختلف آموزش الهی بیان شده، یعنی «آمرزیده شدن»، «بخشیده شدن»، «مجرم شناخته نشدن»، و قلب بی ریای شخص. پولس در رومیان ۴:۱۸ و آیات را نقل قول کرد و نشان داد که این تجربه پرشکوه بخشش از طریق ایمان به مسیح حاصل می شود.

۵:۳۲ اعتراف فقط این نیست که برای گناهانتان اظهار تأسف کنید. اعتراف به گناه مستلزم این است که وفادارانه از خدا پیروی کنید و صادقانه در پی هدایت خدا در زندگی خود باشید.

تعلیم خواهم داد؛ تو را نصیحت خواهم کرد و چشم از تو برنخواهم داشت!^۹ پس، مانند اسب و قاطر نباش که با لگام و افسار هدایت و رام می‌شوند و از خود فهم و شعوری ندارند!»

^{۱۰} اغم و غصه اشخاص شرور پایان ندارد؛ اما هر که به خداوند توکل کند از رحمت او برخوردار خواهد شد. ^{۱۱} ای نیکان، بسبب آنچه خداوند انجام داده است شادی کنید! ای پاکدلان، بانگ شادی برآورید!

۱۰:۳۲
مز ۴:۱۶

موضوع: از آنجا که خدا خالق و سرور و نجات‌دهنده و رهاننده ما است، شایسته است که به او اعتماد کنیم و او را بستاییم. از آنجا که او وفادار است و کلامش قابل اعتماد، می‌توانیم شادی کنیم و بسراییم، و با سپاسگزاری او را بستاییم.

نویسنده: ناشناس

ای نیکان، خداوند را با سرودی شاد ستایش کنید! خداوند را ستودن زینده نیکان است. ^۲ خداوند را با بربط پیرستید و با عود ده تار برای او سرود بخوانید! ^۳ سرودهای تازه برای خداوند بسرایید، نیکو بنوازید و با صدای بلند بخوانید. ^۴ زیرا کلام خداوند راست و درست است و او در تمام کارهایش امین و وفادار است. ^۵ او عدل و انصاف را دوست دارد. دنیا از رحمت خداوند پر است. ^۶ به فرمان خداوند آسمانها بوجود آمد؛ او دستور داد و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند. ^۷ او آبهای دریاها را در یک جا جمع کرد و آبهای عمیق را در مخزنها ریخت.

^۸ ای همه مردم روی زمین، خداوند را حرمت بدارید و در برابر او سر تعظیم فرود آورید! ^۹ زیرا او دستور داد و دنیا آفریده شد؛ او امر فرمود و عالم هستی بوجود آمد.

^{۱۰} خداوند تصمیمات قومها را بی‌اثر می‌کند و نقشه‌های قومهای جهان را نقش

۱:۳۳
مز ۱۱:۳۲؛ ۱:۴۷
۲:۳۳
مز ۳:۹۲
۳:۳۳
مز ۱:۹۸
مکا ۹:۵
۴:۳۳
مز ۸:۱۹
۵:۳۳
مز ۷:۱۱؛ ۶۴:۱۱۹
۶:۳۳
پیدا ۱:۷
مز ۵:۱۴۸
عبر ۳:۱۱
۷:۳۳
خرو ۸:۱۵
۸:۳۳
مز ۷:۶۷؛ ۹:۹۶
۹:۳۳
پیدا ۳:۱
مز ۵:۱۴۸
۱۰:۳۳
پیدا ۸:۱۱
اش ۱۰ و ۹۸

دارید که خدا واقعاً خدا است، پس به سخنان او ایمان داشته باشید!

۴:۳۳ همه سخنان خدا راست و قابل اعتماد است. کتاب مقدس موثق است زیرا خدا بر خلاف انسان، دروغ نمی‌گوید، وعده خود را از یاد نمی‌برد، گفته خود را تغییر نمی‌دهد، و انجام وعده‌هایش را نیمه‌کاره نمی‌گذارد. ما می‌توانیم به کتاب مقدس اعتماد کنیم زیرا حاوی سخنان خدایی است که مقدس و قابل اعتماد و تغییرناپذیر است.

۹:۶-۳۳ خدا فقط هماهنگ‌کننده نیروهای طبیعی نیست، بلکه خداوند خلقت و خدای قادر مطلق است.

۲۰:۲-۳۳ از آنجا که داود چنگ‌نواز و وزیده‌ای بود (اسموئیل ۱۶:۱۵-۲۳)، در مزامیرش مرتب درباره آلات موسیقی سخن گفته است. بی‌شک او برای بسیاری از مزامیر آهنگ ساخته بود، و موسیقی را وارد آیین عبادت معبد کرد (۱ تواریخ ۲۵).

۴:۳۳ سخنان هر کس را بر اساس خصائلش ارزیابی می‌کنند. اگر دوستانتان به گفته‌های شما اعتماد دارند، به این علت است که خود شما برایشان قابل اعتماد هستید. اگر به کلام خدا اعتماد داریم، به این دلیل است که به صفات او اعتماد داریم. اگر به کلام او شک داریم، یعنی به صداقت خود او شک داریم. اگر ایمان

بر آب می‌سازد. ^{۱۱} اما تصمیم خداوند قطعی است و نقشه‌های او تا ابد پایدار است. ^{۱۲} خوشبحال قومی که خداوند، خدای ایشان است! خوشبحال مردمی که خداوند، ایشان را برای خود برگزیده است!

۱۲:۳۳
خرو ۵:۱۹
مز ۱۵:۱۴۴

^{۱۳} خداوند از آسمان نگاه می‌کند و همهٔ انسانها را می‌بیند؛ ^{۱۴} او از محل سکونت خود، تمام ساکنان جهان را زیر نظر دارد. ^{۱۵} او که آفرینندهٔ دلهاست، خوب می‌داند که در دل و اندیشهٔ انسان چه می‌گذرد.

۱۶:۳۳
مز ۱۰:۱۴۷، ۶:۴۴

^{۱۶} پادشاه بسبب قدرت لشگرش نیست که پیروز می‌شود؛ سرباز با زور بازویش نیست که نجات پیدا می‌کند. ^{۱۷} اسب جنگی نمی‌تواند کسی را نجات دهد؛ امید بستن به آن کار بیهوده‌ای است.

۱۸:۳۳
مز ۱۹:۳۷، ۱۵:۳۴

^{۱۸} اما خداوند از کسانی که او را گرامی می‌دارند و انتظار رحمتش را می‌کشند مراقبت می‌کند. ^{۱۹} او ایشان را از مرگ می‌رهاند و در هنگام قحطی آنها را زنده نگه می‌دارد.

طی قرن‌ها، بسیاری از ایمانداران که به گناهان خود واقف شده‌اند، نور امیدی در مزامیر حاوی توبه یافته‌اند. سرایندگان مزامیر هم در شادی بخشایش الهی سهیم می‌شدند و هم در عمق اندوه و پشیمانی خود. آنها شادی می‌کردند چرا که می‌دانستند خدا در مقابل اعتراف و توبه انسان، گناهانشان را می‌آمرزد. ما که بعد از دوران صلیب مسیح زندگی می‌کنیم، می‌توانیم بیشتر شادی کنیم زیرا حقیقت آرمزش را بهتر درک می‌کنیم. خدا به ما نشان داده است که حاضر است ما را ببخشد زیرا داوری او بر گناه با مرگ مسیح بر روی صلیب تحقق یافت.

اعتراف، توبه، و بخشش در مزامیر

وقتی این مزامیر را می‌خوانید، به الگویی که سرایندگان مزامیر برای ارتباط با خدا ارائه می‌دهند، توجه کنید: (۱) آنها بر گناهکار بودن و تمایل خود به بدی کردن اذعان داشتند؛ (۲) آنها تشخیص می‌دادند که سرکشی گناهی است علیه خود خدا؛ (۳) آنها می‌پذیرفتند که در حق خدا گناه کرده‌اند؛ (۴) آنها اعتماد داشتند که خدا مایل است ایشان را ببخشد؛ (۵) آنها بخشایش او را می‌پذیرفتند. از این مزامیر به‌عنوان یک یادآوری استفاده کنید تا بدانید که دور شدن از خدا و افتادن در گناه آسان است، و نیز اینکه چه چیزی لازم است تا رابطه شما با خدا دوباره برقرار گردد.

مزامیر برگزیده که بر این موضوعات تأکید می‌گذارند، عبارتند از مزامیر ۶، ۱۴، ۳۱، ۳۲، ۳۸، ۴۱، ۵۱، ۱۰۲، ۱۳۰، ۱۴۳.

مسیحی تا حد مرگ مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند، تازیانه خورده‌اند، خوراک حیوانات درنده شده‌اند، یا اعدام گردیده‌اند (رومان ۳۵:۸ و ۳۶؛ عبرانیان ۱۱:۳۲-۴۰). خدا می‌تواند پیروانش را از درد و مرگ برهاند؛ او گاه به گونه‌ای معجزه‌آسا چنین می‌کند، گاه نیز به دلایلی که فقط خودش می‌داند، صلاح نمی‌بیند که ایشان را برهاند. با توجه به این واقعیت‌های خشن، نگاه ما باید فقط به داوریها و تصمیمات حکیمانه خدا باشد. داود از طریق این آیات در واقع از خدا درخواست می‌کرد که از او مراقبت و محافظت به‌عمل آورد. ما نیز در بحران‌ها باید همین کار را انجام دهیم.

۱۱:۳۳ نقشه‌های خدا تا ابد پایدار است! آیا از تناقضاتی که در دیگران، یا حتی در خودتان می‌بینید، سرخورده نمی‌شوید؟ خدا کاملاً قابل اعتماد است؛ اهداف او هرگز تغییر نمی‌یابد. ما وعده دریافت هدایای نیکو و کامل را از خالقی داریم که هرگز تغییر و تبدیل نمی‌پذیرد (یعقوب ۱:۱۷). وقتی نمی‌دانید که آیا کسی هست که بتوانید به او اعتماد کنید یا نه، از یاد نبرید که فقط خدا است که از هر تناقضی به‌دور است.

۱۹ و ۱۸:۳۳ این آیات وعده نمی‌دهند که همه ایمانداران از قحطی یا مرگ فجیع در امان خواهند بود. هزاران قدیس

۲۰ امید ما به خداوند است. او مددکار و مدافع ماست. ۲۱ او مایه شادی دل ماست. ما به نام مقدس او توکل می‌کنیم.

۲۲ خداوند، رحمت تو بر ما باد؛ زیرا ما به تو امید بسته‌ایم!

موضوع: خدا به کسانی که به او متوسل می‌شوند، توجه نشان می‌دهد. خدا چه ما را از مشکلات رهایی دهد، چه ما را در عبور از میان آنها یاری دهد، می‌توانیم مطمئن باشیم که او همیشه صدای ما را می‌شنود و به نفع آنانی که دوستش می‌دارند عمل می‌کند.

نویسنده: داود پس از وانمود کردن به دیوانگی به منظور فرار از دست اخیس پادشاه (اسموئیل ۲۱: ۱۰-۱۵)، این مزمور را نگاشت.

در هر زمانی خداوند را ستایش خواهیم کرد؛ شکر و سپاس او پیوسته بر زبانم جاری خواهد بود. ۲ اجان من به وجود خداوند فخر می‌کند؛ اشخاص فروتن و افتاده این را خواهند شنید و خوشحال خواهند شد. ۳ بیایید با من عظمت خداوند را اعلام کنید؛ بیایید با هم نام او را ستایش کنیم!

۴ خداوند را به کمک طلبیدم و او مرا اجابت فرمود و مرا از همه ترسهایم رها ساخت. ۵ مظلومان بسوی او نظر کردند و خوشحال شدند؛ آنها هرگز سرافکنده نخواهند شد. ۶ این حقیر فریاد برآورد و خداوند صدای او را شنید و او را از همه مشکلاتش رهانید. ۷ فرشته خداوند دور آنانی که از خداوند می‌ترسند و او را گرامی می‌دارند حلقه می‌زند و ایشان را از خطر می‌رهاند.

۸ بیایید امتحان کنید و ببینید که خداوند نیکوست! خوشبحال کسانی که به او

۱:۳۴
مز ۶:۷۱
۲:۳۴
ار ۲۴:۹
۳:۳۴
لو ۴۶:۱

۳۴

۴:۳۴
متی ۷:۷

۷:۳۴
مز ۱۴:۹۱

۸:۳۴
مز ۱:۲۳
۱ پط ۳:۲

یاری خواهد کرد (۱۹:۳۴)، و ما را فدیة خواهد داد (۲۲:۳۴).

۸:۳۴ «بیایید امتحان کنید و ببینید که خداوند نیکو است.» این آیه در اصل چنین می‌گوید: «بچشید و ببینید که خداوند نیکو است.» این به معنای «امتحان کردن صلاحیت خدا» نیست، بلکه یک دعوت گرم است با این مضمون: «این را امتحان کنید؛ می‌دانم که او را دوست خواهید داشت.» وقتی قدم اول را برای پیروی از خدا بر داریم و از او اطاعت کنیم، راهی جز پذیرش نیکویی و مهربانی او نخواهد ماند. ما زندگی مسیحی را با سوء تعبیر در باره خدا و زندگی درست آغاز می‌کنیم. اما فقط در تجربه است که پی می‌بریم او عملاً چقدر نیکو است و چقدر ما در باره او اشتباه اندیشیده‌ایم.

۱۰:۳۴ خدا برکات عظیمی به قومش وعده داده است، اما بسیاری از این برکات مشروط است. اگر او را به کمک بطلبیم (۱۷:۳۴ و ۱۷:۶)، او را تکریم کنیم (۱۰:۳۴ و ۱۰)، به او اعتماد نماییم (۸:۳۴)، از او بترسیم (۱۱:۳۴)، زبانمان را از بدی و دروغ حفظ کنیم (۱۳:۳۴)، از گناه دوری نماییم، نیکویی کنیم، آرامش را پیشه خود سازیم (۱۴:۳۴)، خود را فروتن کنیم (۱۸:۳۴)، و او را خدمت نماییم (۲۲:۳۴)، **آنگاه** او ما را از ترس آزاد خواهد کرد (۴:۳۴)، ما را از مشکل رهایی خواهد داد (۶:۳۴)، از ما محافظت خواهد نمود (۷:۳۴)، به ما محبت نشان خواهد داد (۸:۳۴)، نیازهای ما را رفع خواهد کرد (۹:۳۴)، هرگاه با او راز و نیاز کنیم، ما را خواهد شنید (۱۵:۳۴)، در مشکلات ما را

پناه می‌برند! ^۹ ای همه عزیزان خداوند، او را گرامی بدارید؛ زیرا کسانی که ترس و احترام او را در دل دارند هرگز محتاج و درمانده نخواهند شد. ^{۱۰} شیرها نیز گرسنگی می‌کشند، اما طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی‌بهره نیستند. ^{۱۱} ای جوانان، بیایید تا به شما درس خدا ترسی یاد بدهم. به من گوش کنید! ^{۱۲} آیا می‌خواهید زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشید؟ ^{۱۳} پس، زبانتان را از بدی و دروغ حفظ کنید. ^{۱۴} بلی، از بدی دوری کنید و نیکویی و آرامش را پیشه خود سازید. ^{۱۵} خداوند از نیکوکاران مراقبت می‌کند و به فریاد ایشان گوش می‌دهد. ^{۱۶} اما او برضد بدکاران است و سرانجام، اثر آنها را از روی زمین محو خواهد ساخت. ^{۱۷} نیکان فریاد برآوردند و خداوند صدای ایشان را شنید و آنها را از

۹:۳۴
مز ۱۰:۳۳ ؛ ۲۳:۳۱
۱۰:۳۴
مز ۱۱:۸۴
۱۲:۳۴
۱ پط ۱۰:۳
۱۳:۳۴
یوش ۲۶:۱
۱۴:۳۴
روم ۱۹/۱۸:۱۴
عبر ۱۴:۱۲
۱۶:۳۴
مز ۱۵:۱۰۹ ؛ ۶۸:۹

چیزهای مورد نیاز را نداشته باشید تا از این طریق به شما کمک کند در اتکا به او رشد کنید. شاید لازم باشد که بیاموزیم که به او بیش از این چیزها نیاز داریم.

۱۴-۱۰:۳۴ کتاب مقدس اغلب تکریم خدا (اعتماد و ترس از او) را با اطاعت مرتبط می‌سازد. «انسان باید از خداوند بترسد و احکام او را نگاه دارد» (جامعه ۱۳:۱۲)؛ مسیح فرمود: «اگر کسی مرا دوست نداشته باشد، کلام مرا اطاعت نخواهد کرد» (یوحنا ۱۴:۲۴). داود تکریم خدا را چنین معنی می‌کرد: دروغ نگفتن، از گناه رو بر تابیدن، نیکی کردن، صلح ایجاد کردن، تکریم خدا به معنی ساکت نشستن در کلیسا نیست. تکریم خدا یعنی اطاعت از او در زندگی.

۱۴-۱۱:۳۴ داود دیگران را تشویق می‌کرد که به خدا اعتماد کنند و از او بترسند، و در ایمان، راستی، اطاعت، و نیکویی در زندگی خود نمونه دیگران باشند. او از خدا می‌ترسید و اغلب طریق نیکویی و صلح را بر می‌گزید. داود حتی با برخی از بدترین دشمنانش با مهربانی رفتار می‌کرد (رش. به ۱ سموئیل ۲۴:۸۱ ؛ ۲۶:۲۳-۲۵). پطرس از این آیات به‌عنوان راه و روشی برای زندگی در محیطی غیر مسیحی نقل قول کرد (۱ پطرس ۳:۱۰-۱۲).

۱۴:۳۴ بنا به دلیلی نامشخص، ما فکر می‌کنیم که آرامش باید بدون هیچ تلاشی نصیبمان شود. اما داود توضیح داد که ما باید با سخت کوشی در زندگی، آرامش را پیشه خود سازیم. پولس این تفکر را بطور ضمنی در رومیان ۱۸:۱۲ تأیید کرد. کسی که خواهان آرامش است نمی‌تواند اهل دعا و ستیز باشد. از آنجا که روابط صلح‌آمیز از سعی و تلاش ما برای برقراری صلح و آرامش سرچشمه می‌گیرد، سخت بکوشید که هر روز با دیگران در صلح زندگی کنید.

۹:۳۴ ما ایمان داریم که از آن خداوندیم؛ اما آیا می‌دانیم چگونه او را احترام بگذاریم؟ تکریم و احترام واقعی به خدا امری ظاهری نیست، بلکه با رفتار فروتنانه و پرستش واقعی همراه است. تکریم حقیقی را ابراهیم (پیدایش ۴:۲۰-۱۷)، موسی (خروج ۳:۵-۶)، و اسرائیلی‌ها (خروج ۱۹:۱۶-۲۴) نشان دادند. عکس‌العمل آنها نسبت به حضور خدا متفاوت بود، اما همگی او را گرامی داشتند.

۱۰ و ۹:۳۴ «طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی‌بهره نیستند.» در ابتدا، شاید ما واقعیتی را که در این جمله هست، زیر سؤال ببریم زیرا شاید از بسیاری از «نعمت‌ها» بی‌بهره باشیم. این وعده‌ای فراگیر نیست مبنی بر اینکه همه مسیحیان ثروتمند خواهند بود؛ بلکه نظر داود است در مورد نیکویی خدا، به این شکل که همه کسانی که به‌هنگام نیاز، به خدا متوسل می‌شوند، خدا آنها را مستجاب خواهد کرد؛ گاهی هم به طرق غیر منتظره نیازهای آنها را رفع خواهد نمود.

به خاطر داشته باشید که عمیق‌ترین نیازهای ما نیازهای روحانی هستند. بسیاری از مسیحیان از تغذیه‌های بیش از آنچه که برای زندگی روحانی لازم است، برخوردارند؛ در حالی که بسیاری با فقر و سختی طاقت‌فرسا روبه‌رو هستند. داود می‌خواست بگوید که داشتن خدا داشتن همه چیزهایی است که شخص نیاز دارد. خدا برای همه نیازهای ما کفایت می‌کند.

اگر احساس می‌کنید چیزهایی را که نیاز دارید، ندارید، از خود بپرسید: (۱) آیا این یک نیاز واقعی است؟ (۲) آیا واقعاً برای من خوب است؟ (۳) آیا برای داشتن چیزی که می‌خواهم، این بهترین موقع است؟ حتی اگر به هر سه سؤال جواب مثبت دهید، خدا شاید اجازه دهد که

تمام سختیهایشان رها کنید. ^{۱۸} خداوند نزدیک دل شکستگان است؛ او آنانی را که امید خود را از دست داده‌اند، نجات می‌بخشد.

^{۱۹} مشکلات انسان خوب زیاد است، اما خداوند او را از همه مشکلاتش می‌رهاوند. ^{۲۰} خداوند تمام استخوانهای او را حفظ می‌کند و نمی‌گذارد حتی یکی از آنها شکسته شود. ^{۲۱} شرارت آدم شرور او را خواهد کشت؛ کسانی که از نیکان نفرت دارند، محکوم و مجازات خواهند شد. ^{۲۲} خداوند جان خدمتگزاران خود را نجات می‌دهد؛ کسانی که به او پناه می‌برند، محکوم و مجازات نخواهند شد.

۱۸:۳۴
مز ۱۷:۵۱
اش ۱۵:۵۷
۱۹:۳۴
مز ۲۰:۷۱
۲ تیمو ۳:۱۱ و ۱۲
۲۱:۳۴
مز ۲۳:۹۴
۲۲:۳۴
۱ پاد ۲۹:۱
مز ۲۳:۷۱

موضوع: دعا برای طلبیدن کمک از خدا در مقابل کسانی که سعی می‌کنند بی‌دلیل آزار و اذیت برسانند. وقتی دشمنان ما حتی زمانی که به آنها خوبی می‌کنیم، بی‌انصاف‌اند و به ما تهمت می‌زنند، می‌توانیم به خدا که همیشه منصف است، متوسل شویم.

نویسنده: احتمالاً داود زمانی این مزمور را نوشت که تحت تعقیب شائلو قرار داشت (۱ سموئیل ۲۴)

ای خداوند، با دشمنانم دشمنی کن و با کسانی که با من می‌جنگند، بجنگ. ^{۳۵} اسپر خود را بردار و به کمک من بیا. ^۳ نیزه خود را بدست گیر و راه را بر آنانی که مرا تعقیب می‌کنند، ببند. به من اطمینان بده که مرا نجات خواهی داد. ^۴ آنانی که قصد جان مرا دارند، خجل و رسوا شوند؛

۱:۳۵
مز ۲۱:۵۶ و ۱
اش ۲۵:۴۹
۴:۳۵
مز ۱۴:۴۰ و ۳۰:۷۰

می‌رسند، اما در آنها چیزهایی هست که به‌هنگام خواندن می‌توان به خاطر سپرد. (۱) داود از دست کسانی فرار می‌کرد که به ناحق درصدد کشتنش بودند. داود در مقام پادشاه مسح شده خدا بر قومی که دعوت شده بود تا شروران را از آن سرزمین ریشه کن کنند، درک این وضع برایش سخت بود. (۲) تقاضای داود برای اجرای عدالت صادقانه بود؛ تقاضای او سرپوشی برای انتقام‌جویی نبود. (۳) داود نگفت که او انتقام خواهد گرفت، بلکه این کار را به خدا سپرد. اینها صرفاً «پیشنهادها» او بود. (۴) در این مزامیر از صنعت ادبی مبالغه استفاده شده که هدف آن، برانگیختن دیگران به ایستادگی در مقابل گناه و شرارت است.

بسیاری از مردم بی‌رحمی را اصلاً تجربه نکرده‌اند؛ اما عده‌ای دیگر آن را هر روز تجربه می‌کنند. خدا وعده داده که به ستم‌دیدگان یاری دهد و گناهکاران ناتوبه کار را به مجازات برساند. وقتی دعا می‌کنیم که عدالت انجام شود، در واقع مانند داود دعا کرده‌ایم. وقتی مسیح باز گردد، شروران مجازات خواهند شد.

۱۹ و ۱۸:۳۴ ما اغلب آرزو می‌کنیم که از مشکلات خلاصی بیابیم، از درد و اندوه، کمبودها، غم‌ها، شکست، یا حتی از ناکامیهای کوچک روزانه که دائماً قوای ما را ضایع می‌کند. خدا وعده داده که منبع قدرت، جرأت، و حکمت ما باشد تا ما را در مشکلاتمان یاری دهد. بعضی اوقات نیز بر آن می‌شود که ما را از این مشکلات بیرون آورد. وقتی مشکلات پدید می‌آید، از خدا مأیوس نشوید؛ بلکه از او قدردانی کنید که در خود مشکلات نیز با شما است.

۲۰:۳۴ این یک پیشگویی است در باره صلیب مسیح. با آنکه رسم رومی‌ها بر این بود که برای تسریع در مرگ محکومین پایهای آنان را بشکنند، هیچ یک از استخوانهای عیسی شکسته نشد (یوحنا ۱۹:۳۲-۳۷). گذشته از معنای نبوتی این آیه، داود داشت از خدا تقاضای می‌کرد که در بحران‌ها از او محافظت کند.

۱:۳۵ این مزمور یکی از مزامیر «لعن و نفرین» (عدل و داد) است که در آن از خدا تقاضای می‌شود که با دشمنان مقابله کند. این مزامیر فوق‌العاده خشن به نظر

آنانی که بدخواه من هستند شکست خورده، خوار و مغبون شوند. ^۵همچون کاه در برابر باد پراکنده شوند و فرشته^۶ خداوند آنها را براند. ^۷وقتی فرشته آنها را تعقیب می کند، راه آنها تاریک و لغزنده شود تا نتوانند فرار کنند. زیرا بی جهت برای من دام نهادند و چاهی عمیق کردند تا در آن گرفتار شوم. ^۸باشد که غفلتاً بلایی بر آنها نازل شود و در دامی که نهاده اند و چاهی که کنده اند، خود گرفتار شوند.

^۹و اما جان من از وجود خداوند شادی خواهد کرد و بسبب نجاتی که او می دهد خوشحال خواهد شد. ^{۱۰}با تمام وجودم می گویم: «کیست مانند تو، ای خداوند؟ تو ضعیف را از دست زورگو نجات می دهی و مظلوم را از چنگ ظالم می رهانی.»

^{۱۱}شاهدان بیرحم علیه من برخاسته اند و مرا به چیزهایی متهم می کنند که روحم از آنها بی خبر است. ^{۱۲}انیکی مرا با بدی پاسخ می گویند و جان مرا می رنجانند. ^{۱۳}و اما من، وقتی آنها بیمار بودند لباس عزا پوشیدم، از غصه چیزی نخوردم و برایشان دعا کردم. ^{۱۴}مانند یک دوست و برادر بر ایشان دل سوزاندم؛ چنان اندوهگین بودم که گویی مادرم را از دست داده ام!

^{۱۵}و اما وقتی من در زحمت افتادم، آنها شاد و خندان دورم جمع شدند و مرا استهزا کردند؛ مانند آدمهای هرزه به من ناسزا گفتند.

^{۱۷}خداوندا، تا به کی نظاره گر خواهی بود؟ جانم را از شر آنها رهایی ده؛ زندگی مرا از دست این شیران درنده نجات ده. ^{۱۸}آنگاه در میان جماعت بزرگ، تو را ستایش خواهم نمود و در حضور مردم، تو را سپاس خواهم گفت.

^{۱۹}نگذار کسانی که بی جهت با من دشمنی می کنند به من بخرند و آنانی که از من متنفرند، مسخره ام کنند.

^{۲۰}سخنان آنان دوستانه نیست؛ آنها برضد کسانی که صلح جو هستند و زندگی آرامی دارند افترا می زنند. ^{۲۱}به من می گویند: «ما با چشمان خود دیدیم که چه کردی!» ^{۲۲}اما تو، ای خداوند، از همه چیز آگاهی؛ پس اینچنین ساکت منشین؛ ای خداوند، از من دور مباش! ^{۲۳}خداوندا، برخیز و به دادم برس و از حق من دفاع کن! ^{۲۴}خدایا، خداوندا، برطبق عدالت خود، درمورد من داوری کن و نگذار دشمنانم به من بخرند. ^{۲۵}نگذار در دل خود بگویند: «ما به آرزوی خود رسیدیم! او را شکست دادیم!» ^{۲۶}آنانی که از ناکامی و بدبختی

۵:۳۵

مز ۴:۱؛ ۱۳:۸۳

اش ۵:۲۹

۶:۳۵

مز ۱۸:۷۳

ار ۱۲:۲۳

۷:۳۵

مز ۴:۶۹؛ ۳:۱۰۹

۸:۳۵

مز ۱۵:۹

اش ۱۱:۴۷

اتسا ۳:۵

۹:۳۵

اش ۱۰:۶۱

لو ۴۷:۱

۱۰:۳۵

خرو ۱۱:۱۵ و ۱۲

مز ۱۷:۱۸؛ ۱۴:۳۷

۱۱:۳۵

مز ۱۲:۲۷

۱۲:۳۵

مز ۲۰:۳۸

یو ۳۲:۱۰

۱۳:۳۵

ایو ۲۵:۳۰

ار ۲۰:۱۸

۱۷:۳۵

مز ۱:۱۳؛ ۲۰:۲۲ و ۲۱

۱۸:۳۵

مز ۲۵:۲۳؛ ۲۲

۱۹:۳۵

مز ۴:۱۳؛ ۱۹:۱۶؛ ۳۸؛ ۴:۶۹

۲۱:۳۵

مز ۱۳:۲۲؛ ۱۵:۴۰

۲۴:۳۵

مز ۴:۹؛ ۱:۴۳

۲۵:۳۵

مز ۱:۵۶

۲۶:۳۵

مز ۱۶:۳۸؛ ۴:۴۰

شاید انتقام یا دفاع مفصل از تمام کارهایتان باشد. از خدا بخواهید که خودش از شما دفاع کند. او شما را در مقابل کسانی که واقعا^{۱۱} مهم هستند، تبرئه خواهد کرد.

۲۳-۲۱:۳۵ داود به سوی خدا فریاد بر آورد و از او خواست که وقتی در معرض افترای ناحق قرار می گیرد، از وی دفاع کند. اگر به ناحق به شما افترا می زند، واکنش طبیعی شما

من شاد شده‌اند، همگی خجل و شرمنده شوند؛ کسانی که خود را از من برتر و بزرگتر می‌دانند، سرافکنده و رسوا گردند.

^{۲۷} اما آنانی که می‌خواهند حقم به من داده شود، شاد و خرم باشند و پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است و خواستار سلامتی و موفقیتِ خدمتگزار خود می‌باشد.» ^{۲۸} آنگاه من عدالت تو را بیان خواهم کرد و تمام روز تو را سپاس خواهم گفت.

۲۷:۳۵
مز ۱۶:۴۰؛ ۴:۷۰

۲۸:۳۵
مز ۵۱:۴ و ۱۵

موضوع: وفاداری، عدالت، و محبت خدا با قلب گناه‌آلود انسان‌ها مقایسه می‌شود. علیرغم وضعیت سقوط کرده ما، خدا باران محبتش را بر کسانی که او را می‌شناسند، می‌ریزد.

نویسنده: داود

گناه در عمق دل انسان شرور لانه کرده است و ترس خدا در دل او جای ندارد. ^۱ او چنان از خود راضی است که فکر می‌کند گناهش برملا نخواهد شد و او از مجازات فرار خواهد کرد. ^۳ سخنانش شرارت‌آمیز و مملو از دروغ است؛ خرد و نیکی در وجودش نیست. ^۴ به راه‌های کج می‌رود و از کارهای خلاف دست نمی‌کشد.

۳۶

^۵ رحمت تو، ای خداوند، تا به آسمانها می‌رسد و وفاداری تو به بالاتر از ابرها! عدالت تو همچون کوه‌های بزرگ پابرجاست؛ احکام تو مانند دریا عمیق است. ای خداوند، تو حافظ انسانها و حیوانات هستی.

^۷ خدایا، رحمت تو چه عظیم است! آدمیان زیر سایهٔ بالهای تو پناه می‌گیرند. ^۸ آنها از برکت خانهٔ تو سیر می‌شوند و تو از چشمهٔ نیکویی خود به آنها می‌نوشانی. ^۹ تو سرچشمهٔ حیات هستی؛ از نور تو است که ما نور حیات را می‌بینیم!

۱:۳۶
روم ۱۸:۳
۳:۳۶
مز ۱۰:۷
۵:۳۶
مز ۱۰:۵۷؛ ۱۰:۳؛ ۱۱:۱۰۸؛ ۴:۱۰۸
۶:۳۶
ابو ۸:۱۱
مز ۱۰:۴؛ ۱۰:۴ و ۱۵
۱۷ و ۱۶:۱۴۵
روم ۳۳:۱۱
۷:۳۶
روت ۱۲:۲
مز ۴:۹۱؛ ۱۳۹؛ ۱۷ و ۱۸
۸:۳۶
مز ۴:۴۶
اش ۶:۲۵
مکا ۱:۲۲
۹:۳۶
۱ پتر ۹:۲

بر جا است و احکام او مانند دریا عمیق است. لازم نیست از شیران بترسیم زیرا می‌دانیم خدا ما را دوست دارد، و شروران را مجازات می‌کند، و تا جاودانگی به فکر ما خواهد بود.

۹:۳۶ استفاده از استعاره «سرچشمه حیات» برای خدا، آب تازه و پاک‌کننده را برای ما تصویر می‌کند، آبی که تشنگی روحانی ما را به‌راستی برطرف می‌سازد. از همین نماد در ارمیا ۱۳:۲ نیز استفاده شده است؛ در آنجا خدا «سرچشمه آب حیات» نامیده شده است. عیسی از خودش به‌عنوان آب حیات سخن گفت که می‌تواند تا ابد عطشمان را برطرف کند و حیات ابدی بخشد (یوحنا ۴:۱۴).

۱۰:۳۶ از آنجا که شروران ترسی از خدا ندارند، هیچ چیز آنها را از گناه کردن باز نمی‌دارد. آنها چنان در گناه فرو می‌روند که گویی هیچ اتفاقی برایشان نخواهد افتاد. اما خدا عادل است و فقط مجازات آنها را به تعویق می‌اندازد. این آگاهی باید ما را از گناه کردن باز دارد. بگذارید ترس از خدا کار خود را در شما انجام دهد تا شما را از گناه حفظ کند. همزمان با درک محبت خدا، فراموش نکنید که او عادل نیز هست.

۸:۵؛ ۳:۶ بر خلاف شیران و توطئه‌های شیطانی آنها که به شکست منتهی می‌شود، خدا با محبت، وفادار، عادل، و حکیم است. محبت او به آسمانها می‌رسد، و وفاداری‌اش به بالاتر از ابرها؛ عدالت او همچون کوه‌های بزرگ پا

۱۰ خداوند، رحمت تو همیشه بر کسانی که تو را می‌شناسند باقی بماند و نیکویی تو پیوسته همراه درستکاران باشد. ۱۱ نگذار متکبران به من حمله کنند و شروران مرا متواری سازند.
 ۱۲ ببینید چگونه بدکاران افتاده‌اند! آنها نقش زمین شده‌اند و دیگر نمی‌توانند برخیزند!

۱۲:۳۶
مز ۱۰:۱۴۰

موضوع: به خداوند اعتماد کنید و با شکیبایی منتظر اقدام او باشید. در این مزمور شروران به گونه‌ای بارز با انسان‌های شریف و امین مقایسه شده‌اند.

نویسنده: داود

سبب بدکاران خود را آزرده خاطر مکن و بر آدمهای شرور حسد مبر. ۳۷
 آنها مانند علف بی‌دوام، بزودی پژمرده شده، از بین خواهند رفت.

۳:۳۷
تث ۲۰:۳۰
۴:۳۷
مز ۱۹:۱۴۵
۵:۳۷
مز ۲۲:۵۵
۶:۳۷
اش ۱۰:۵۸
میکا ۹:۷
۷:۳۷
مز ۱۰:۴۰، ۵:۶۲
ار ۱:۱۲
۸:۳۷
۳۱:۴
کول ۸:۳
۹:۳۷
مز ۱۳:۲۵

۳ بر خداوند توکل نما و نیکویی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی. ۴ با خدا خوش باش و او آرزوی دلت را به تو خواهد داد. ۵ خودت را به خداوند بسپار و بر او تکیه کن و او تو را یاری خواهد داد؛ او از حق تو دفاع خواهد کرد و خواهد گذاشت حقانیت تو مانند روز روشن بر همه آشکار شود. ۶ در حضور خداوند سکوت نما و با صبر و شکیبایی منتظر عمل او باش. به کسانی که با نیرنگ و حيله در زندگی موفق می‌شوند، حسادت موز. ۸ خشم و غضب را ترک کن. خاطر خود را آزرده مساز تا گناه نکنی. ۹ کسانی که انتظار خداوند را می‌کشند از برکات او برخوردار خواهند شد.

چیز خود را به او محول کنیم و تحت کنترل او قرار دهیم، چیزهایی نظیر زندگی، خانواده، شغل، و اموال خود. بنابراین، برای خوش بودن با خداوند باید او را بشناسیم. شناخت محبت عظیمی که او نسبت به ما دارد، حقیقتاً ما را خوش می‌سازد. سپردن خودمان به خداوند به معنای اعتماد کردن به او (۵:۳۷)، و ایمان به این حقیقت است که او بهتر از خود ما می‌تواند از ما مراقبت کند. ما باید حاضر باشیم که منتظر او بمانیم (۷:۳۷) تا چیزی را که از هر نظر به نفع ما است، انجام دهد.

۹و۸:۳۷ خشم و آزرده‌گی از مخرب‌ترین احساسات هستند. این دو احساس بیانگر عدم ایمان به این حقیقت است که خدا کنترل امور را در دست دارد. ما نباید عصبانی و آزرده باشیم، بلکه باید به خدا اعتماد کنیم. اگر خود را در مشکلاتان غوطه‌ور سازید، نگران و عصبانی خواهید شد. اما اگر بر خدا و نیکویی او متمرکز شوید، آرامش خواهید یافت. توجه خود را بر چه چیز متمرکز می‌کنید؟

۱:۳۷ ما هرگز نباید به شروران حسد بورزیم، حتی وقتی برخی از آنها فوق‌العاده مشهور یا بی‌نهایت ثروتمند باشند. فرقی نمی‌کند چقدر ثروت و دارایی دارند چون در هر حال هر چه که دارند مانند علفی که خشک می‌شود و از بین می‌رود، محو شده، از بین خواهد رفت. کسانی که از خدا پیروی می‌کنند زندگی‌شان با شروران متفاوت است و در آخر در آسمان گنجی به مراتب بزرگتر خواهند داشت. چیزی که شخص بی‌ایمان به دست می‌آورد، اگر بسیار خوش‌اقبال باشد، فقط تا آخر عمر برایش می‌ماند. اما چیزی که ایمانداران در اثر پیروی از خدا به دست می‌آورند تا ابد باقی می‌ماند.

۵و۴:۳۷ داود ما را می‌خواند که با خداوند خوش باشیم و هر چه را که داریم و هر چه را که انجام می‌دهیم به او بسپاریم. اما این را چگونه باید انجام دهیم؟ خوش بودن با کسی یعنی از حضور او کمال لذت را بردن. این امر تنها زمانی تحقق می‌یابد که ما آن شخص را خوب بشناسیم. خود را به خدا سپردن یعنی اینکه همه

۱۰:۳۷
ایو ۲۴:۲۴
۱۱:۳۷
متی ۵:۳:۵

۱۰ اشخاص شرور چندان دوامی نخواهند داشت؛ مدتی خواهند بود، ولی بعد از نظر ناپدید خواهند شد. ۱۱ اما اشخاص فروتن از برکات خود برخوردار خواهند شد و زندگی‌شان با صلح و صفا توأم خواهد بود.

۱۲ آدم شرور از انسانهای با ایمان و نیکوکار نفرت دارد و برای آنها توطئه می‌چیند، ۱۳ اما خداوند به او می‌خندد، زیرا می‌بیند که روز داوری او نزدیک است.

۱۴ اشخاص شرور شمشیرهای خود را کشیده‌اند و کمانهای خود را زه کرده‌اند تا فقیران و نیازمندان را هدف حملات خود قرار دهند و درستکاران را نابود سازند. ۱۵ اما شمشیرهای آنها به قلب خودشان فرو خواهد رفت و کمانهایشان شکسته خواهد شد.

۱۶ اندک دارایی شخص نیکوکار با ارزشتر از ثروت هنگفت آدم بدکار است. ۱۷ زیرا خداوند نیروی بدکاران را از آنها سلب خواهد کرد، اما نیکوکاران را محافظت خواهد نمود.

۱۸ خداوند از زندگی افراد درستکار و امین مراقبت می‌کند؛ او به ایشان ارثی فسادناپذیر خواهد بخشید! ۱۹ آنها در زمان بلا زحمت نخواهند دید و حتی در ایام قحطی سیر خواهند بود. ۲۰ اما بدکاران نابود خواهند شد و دشمنان خداوند همچون گلهای وحشی زودگذر، پژمرده و فانی خواهند گردید و مانند دود ناپدید خواهند شد. ۲۱ آدم شرور قرض می‌گیرد و پس نمی‌دهد، اما شخص نیک با سخاوتمندی به دیگران کمک می‌کند. ۲۲ کسانی که برکت خداوند بر آنها باشد بسلامتی زندگی خواهند کرد، اما آنانی که زیر لعنت خداوند قرار دارند ریشه کن خواهند شد.

۲۳ خداوند مردم را به راهی که باید بروند هدایت می‌کند و آنانی را که از ایشان راضی باشد، حفظ می‌نماید. ۲۴ اگر بیفتند به آنان آسیبی نخواهد رسید،

۱۰:۳۷

ایو ۲۴:۲۴

۱۱:۳۷

متی ۵:۳:۵

۱۲:۳۷

ایو ۲۰:۱۸

مز ۴:۲؛ ۱۳:۳۱

۱۴:۳۷

مز ۲:۱۱؛ ۱۰:۳۵

۱۵:۳۷

مز ۹:۱۶؛ ۹:۴۶

۱۶:۳۷

امت ۱۶:۱۵؛ ۸:۱۶

۱۷:۳۷

مز ۱۵:۱۰

۱۹:۳۷

ایو ۲۰:۵

مز ۱۹:۱۸؛ ۱۹:۳۳

۲۰:۳۷

مز ۲۷:۷۳؛ ۲:۶۸

۲۲:۳۷

امثال ۳:۳۳

۲۳:۳۷

مز ۲:۴۰؛ ۱۱:۱۴۷

۲۴:۳۷

مز ۱۴:۱۴۵

به شخصیت او پی برد. شخص شرور در قالب «قرض گرفتن» دزدی می‌کند. شخص نیک قرض خود را علاوه بر مبلغی اضافه پس می‌دهد. علت این است که شخص شرور فقط به فکر خودش می‌باشد و شخص نیک به فکر دیگران.

۲۴ و ۲۳:۳۷ شخص نیک کسی است که از خدا پیروی می‌کند، به او اعتماد می‌نماید، و می‌کوشد اراده او را انجام دهد. خدا مراقب است و شخص را در هر قدمی که بر می‌دارد، هدایت می‌کند. اگر دوست دارید خدا شما را در مسیر زندگی هدایت کند، از او پیروی کنید و به او اعتماد نمایید.

۳۷، ۳۴، ۱۱:۳۷ وقتی خواهان تغییر فوری هستیم، بسیار سخت است که با بردباری منتظر خدا شویم. اما خدا به ما وعده داده که اگر تابع برنامه زمانی او باشیم، ما را سرافراز خواهد کرد. پطرس رسول فرمود: «اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سرافراز خواهد کرد» (۱ پطرس ۵:۶). صبور باشید؛ با بردباری کاری را که خدا به شما سپرده، انجام دهید؛ و به خدا اجازه دهید که او زمانی را که بهترین موقع برای تغییر وضعیت شما است، برگزیند.

۲۱:۳۷ از روی نحوه استفاده شخص از پول، می‌توان

- ۲۵:۳۷
اش ۱۷:۴۱
عبر ۵:۱۳
- ۲۶:۳۷
مز ۱۳:۱۴۷
- ۲۷:۳۷
مز ۱۴:۳۴
- ۲۸:۳۷
مز ۲۳:۳۰ ؛ ۷:۱۱
- ۳۲:۳۷
مز ۱۴:۱۰ ؛ ۸:۳۷
- ۳۳:۳۷
مز ۲۲:۳۷
- ۳۴:۳۷
مز ۹:۳۷ ؛ ۱۴:۲۷
- ۳۷:۳۷
مز ۱۰:۷
اش ۲۱:۵۷
- ۳۸:۳۷
مز ۱۸:۷۳ ؛ ۴:۱
- ۳۹:۳۷
مز ۱۰:۶۲ ؛ ۹:۹
- ۴۰:۳۷
مز ۲۲:۳۴ ؛ ۴:۲۲
دان ۲۳:۶ ؛ ۱۷:۳
- زیرا خداوند دست ایشان را می گیرد. ^{۲۵} از دوران جوانی تا امروز که پیر هستم ندیده‌ام که انسان نیکوکار را خداوند ترک گفته باشد و فرزندانش گرسنه و محتاج نان باشند! ^{۲۶} انسان نیکوکار با سخاوتمندی می بخشد و قرض می دهد و خداوند فرزندانش را برکت می دهد.
- ^{۲۷} اگر از بدی دوری نمایی و نیکویی کنی در زندگی پایدار و کامیاب خواهی شد. ^{۲۸} زیرا خداوند انصاف را دوست دارد و عزیزان خود را ترک نمی کند، بلکه همیشه از آنها مراقبت می نماید. اما نسل شروران ریشه کن خواهد شد. ^{۲۹} نیکان، دنیا را به ارث خواهند برد و تا به ابد در آن سکونت خواهند نمود. ^{۳۰} از دهان انسان درستکار، حکمت بیرون می آید و زبان او آنچه را راست است بیان می کند. ^{۳۱} او احکام و دستورات خداوند را در دل خود جای داده است و از راه راست منحرف نخواهد شد. ^{۳۲} بدکاران، نیکوکاران را هدف قرار می دهند و درصددند آنها را از بین ببرند. ^{۳۳} اما خداوند ایشان را به دست بدکاران نخواهد سپرد و نخواهد گذاشت به هنگام داوری محکوم شوند.
- ^{۳۴} به خداوند امیدوار باش و احکام او را نگاهدار و او بموقع تو را برکت خواهد داد و سرفراز خواهد نمود و تو به چشم خود نابودی بدکاران را خواهی دید.
- ^{۳۵} شخص بدکار و ظالمی را دیدم که همچون درختی سبز به هر سو شاخ و برگ گسترده بود. ^{۳۶} اما طولی نکشید که از بین رفت و اثری از او باقی نماند؛ سراغش را گرفتم، ولی پیدا نشد. ^{۳۷} اما شخص پاک و درستکار را ملاحظه کن! او عاقبت به خیر خواهد شد. ^{۳۸} اما عاقبت بدی در انتظار بدکاران است؛ همه آنها هلاک خواهند شد.
- ^{۳۹} خداوند نیکان را نجات خواهد داد و در سختیهای زندگی حامی آنها خواهد بود. ^{۴۰} خداوند به کمک آنها خواهد شتافت و آنها را از چنگ بدکاران خواهد رهانید، زیرا به او پناه می برند.

امروز وقتی برادر یا خواهری مسیحی را می بینیم که در رنج است، می توانیم به یکی از این سه طریق واکنش نشان دهیم. (۱) مانند دوستان ایوب می توانیم بگوییم که شخص خودش مسبب رنجش می باشد. (۲) می توانیم بگوییم این آزمایشی است تا به فقرا کمک کند صورتی باشند و بیشتر به خدا اتکا کنند. (۳) می توانیم به شخص نیازمند کمک کنیم. داود فقط با این راه حل آخر موافق بود. اگر چه امروزه بسیاری از کشورها برای کمک به نیازمندان قوانین خاص خود را دارند، این بهانه‌ای برای نادیده گرفتن فقرا و نیازمندان که در اطراف ما هستند، نمی باشد.

۲۵:۳۷ امروزه بسیاری از کودکان گرسنگی می کشند، همانطور که در زمان داود گرسنگی می کشیدند. پس منظور داود چیست؟ فرزندان نیکوکاران گرسنه نمی مانند زیرا سایر ایمانداران به هنگام نیاز به آنها کمک می کنند. در زمان داود، قوم اسرائیل از احکام خدا اطاعت می کردند، احکامی که رفتار منصفانه با فقرا را نیز شامل می شد. تا زمانی که قوم اسرائیل مطیع احکام الهی بودند، غذای کافی برای همه وجود داشت. وقتی اسرائیلیان خدا را از یاد می بردند، ثروتمندان دیگر به بینویان کمک نمی کردند و به این جهت، ایشان دچار رنج و بدبختی می شدند (عاموس ۲:۷).

موضوع: اندوه برای گناه، امید را پدید می‌آورد. برای آنانی که گناهان خود را به خدا اعتراف می‌کنند، خدا سرچشمه راستین شفا و حفاظت است.

نویسنده: داود

ای خداوند، هنگامی که غضبناک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن. **۳۸** تیرهای تو در بدنم فرو رفته و از ضرب دست تو به خاک افتاده‌ام. ^۳آذر اثر خشم تو جای سالمی در بدنم نمانده؛ بسبب گناهم استخوانهایم در هم کوبیده شده‌اند. ^۴زیرا گناهانم از سرم گذشته‌اند و همچون باری گران بر من سنگینی می‌کنند. ^۵بسبب حماقتم، زخمهایم متعفن و چرکین شده‌اند. ^۶به خود می‌پیچم و بکلی خمیده شده‌ام. تمام روز می‌نالم و به اینسو و آنسو می‌روم. ^۷از شدت تب می‌سوزم و جای سالمی در بدنم نمانده است. ^۸تاب تحمل خود را از دست داده‌ام و بکلی از پای افتاده‌ام؛ غم، دلم را گرفته و از شدت درد می‌نالم.

^۹خداوندا، تمام آرزوهایم را می‌دانی؛ آه و ناله من از تو پوشیده نیست. ^{۱۰}قلب من بشدت می‌تپد، قوتم از بین رفته و چشمانم کم نور شده است. ^{۱۱}دوستان و رفقایم بسبب این بلایی که بر من عارض شده، از من فاصله می‌گیرند و همسایگانم از من دوری می‌کنند. ^{۱۲}آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می‌گذارند و کسانی که در صدد آزارم هستند، به مرگ تهدیدم می‌کنند و تمام روز علیه من نقشه می‌کشند.

^{۱۳}امن همچون شخص کوری هستم که نمی‌تواند بشنود، مانند شخص لالی هستم

۱:۳۸

مز ۶:

۲:۳۸

مز ۳۲:

۳:۳۸

مز ۶: ۲۶؛ ۹: ۳۱؛ ۱۰: ۴۰؛ ۱۲: ۴۰

اش ۵: ۱؛ ۶: ۵

۵:۳۸

مز ۹: ۴۲؛ ۵: ۶۹

۷:۳۸

مز ۱۰: ۲؛ ۳: ۴

۸:۳۸

ایو ۳: ۲۴

مز ۱: ۲۲

۹:۳۸

مز ۶: ۱۰؛ ۱۷: ۱۰

۱۲:۳۸

مز ۳۵: ۲۰؛ ۳۵: ۵۴

۴:۲:۳۸ داود عذاب می‌کشید و آن را مجازات الهی برای گناهانش می‌دانست. اگر چه خدا برای تنبیه ما به‌خاطر گناهانمان، همیشه از ابتلای ما به بیماری استفاده نمی‌کند، اما این آیه و سایر آیات در کتاب مقدس (اعمال ۱۲: ۲۱-۲۳؛ اقرتیمان ۱۱: ۳۰-۳۲) بیان می‌دارد که او ممکن است در بعضی موارد چنین کند. گناه ما می‌تواند عوارض جانبی فیزیکی یا روانی داشته باشد؛ و همین عوارض می‌تواند رنج و عذاب بیشتری به‌بار آورد. بعضی اوقات خدا باید فرزندان را تنبیه کند تا آنان را به‌سوی خود باز گرداند (عبرانیان ۱۲: ۵-۱۱). اگر از گناه توبه کنیم، خدا وعده داده که ما را بیخشد؛ اما او وعده نداده که پیامدهای مستقیم گناه را از میان بر دارد.

۱۴و۱۳:۳۸ یکی از سخت‌ترین کارها در زندگی این است که وقتی دیگران ما را خرد می‌کنند سکوت کنیم، زیرا در این مواقع به‌طور طبیعی می‌خواهیم از حیثیت خود دفاع کنیم. هنگامی که خود را در معرض حملات

۳۸:۱ باب این مزمور، مزمور پشیمانی نامیده می‌شود زیرا داود توبه واقعی خود را از گناهش بیان می‌دارد (۱۸: ۳۸). او می‌گوید که به‌خاطر گناهش دچار عذاب وجدان است و در آروزی خلاصی از این وضع می‌باشد (۸: ۱؛ ۱۸: ۳۸). می‌گوید که گناهش او را از خدا و دیگران جدا کرده، باعث تنهایی شدید او شده است (۹: ۳۸-۱۴). او سپس به گناهش اعتراف کرده، از آن توبه می‌نماید (۲۱: ۱۵-۲۲).

۱:۳۸ همانطور که طفل به‌هنگام تنبیه از سوی پدر گریه می‌کند، داود نیز در حضور خدا گریه می‌کرد. داود نمی‌گفت: «مرا تنبیه نکن»، بلکه می‌گفت: «هنگامی که غضبناک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن.» او اذعان داشت که مستحق تنبیه است، اما از خدا خواست که مجازاتش را با مهربانی تعدیل کند. ما همچون کودکان مسؤل، اجازه داریم از خدا درخواست رحمت نماییم، اما نباید انکار کنیم که مستحق مجازاتیم.

که نمی‌تواند سخن بگوید.^{۱۴} مثل کسی هستم که بسبب کری قادر نیست پاسخ دهد.

۱۵:۳۸

مز ۶:۱۷؛ ۹:۳۷

۱۶:۳۸

مز ۴:۱۳؛ ۲۶:۳۵

۱۸:۳۸

مز ۷:۱۰؛ ۱۰:۹

۲۰:۳۸

مز ۳۵:۱۲

ایو ۳:۱۲

^{۱۵} ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد.^{۱۶} نگذار دشمنانم به ناکامی من بخندند و وقتی می‌افتم خود را برتر از من بدانند.^{۱۷} نزدیک است از پای در آییم؛ این بیماری، دائم مرا عذاب می‌دهد.

^{۱۸} من به گناهانم اعتراف می‌کنم و از کردار خود غمگین و پشیمانم.^{۱۹} دشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من نفرت دارند بسیارند.^{۲۰} آنها خوبی مرا با بدی پاسخ می‌دهند؛ با من مخالفت می‌ورزند زیرا من کوشش می‌کنم کار نیک انجام دهم.

۲۱:۳۸

مز ۲۲:۲۲؛ ۲۲:۳۵

^{۲۱} خداوند، مرا تنها نگذار؛ ای خدای من، از من دور مباش.^{۲۲} ای خداوند، تو نجات دهنده من هستی، به کمکم بشتاب!

موضوع: جدا از خدا، زندگی ناپایدار و بی‌محتوا است. این مزمو، تقاضایی است برای جاری شدن رحمت خدا، زیرا زندگی بسیار کوتاه است.

نویسنده: داود

۱:۳۹

مز ۱۳:۳۴؛ ۳:۱۴۱

۲:۳۹

مز ۳۸:۱۳؛ ۱۶:۱۳

به خود گفتم: «مواظب رفتارم خواهم بود و احتیاط خواهم کرد تا با زبان خود خطا نورزم. مادامی که آدم بدکار نزدیک من است سخن نخواهم گفت.»^۱ من گنگ و خاموش بودم، حتی از سخن گفتن درباره چیزهای خوب خودداری می‌کردم؛ ولی درد من باز هم شدیدتر شد.^۲ اضطرابی در دلم بوجود آمد؛ هر چه بیشتر می‌اندیشیدم آتش درونم بیشتر

۳۹

از گناه دورند، قطعاً سقوط خواهند کرد. بنابراین، نخستین گام برای اجتناب از گناه، تصدیق تمایل خود به ارتکاب گناه است. تنها در آن صورت آماده خواهیم بود که به آن پاسخ منفی دهیم.

۳۱:۳۹

همه ما از شغل، پول، یا شرایط زندگی مان شکایت‌هایی داریم. داود قطعاً دلیلی برای شکایت داشت. او پادشاه مسح‌شده خدا برای اسرائیل بود، اما قبل از رسیدن به پادشاهی می‌بایست سالها منتظر بماند. یکی از پسرانش سعی کرد او را بکشد و خودش پادشاه شود. اما داود بر آن نبود که از مشکلاتش نزد دیگران شکایت کند؛ در عوض مستقیماً شکایاتش را به عرض خدا رسانید. این بدان معنا نیست که ما باید با چهره دیگری در مقابل مردم نمایان شویم. اما شکایت در مقابل دیگران شاید باعث شود که آنها فکر کنند خدا نمی‌تواند از ما مراقبت به‌عمل آورد. شاید هم چنین بنماید که ما خدا را به‌خاطر مشکلاتمان مقصر می‌دانیم. به‌جای این کار، مانند داود باید شکایات خود را مستقیماً به حضور خدا ببریم.

و اهانت‌ها می‌بینیم، سکوت کردن و اقدام نکردن بسیار دشوار است. ولیکن ما حتی برای دفاع از حیثیت خود نیز می‌توانیم به خدا اتکا کنیم؛ به این ترتیب دیگر لازم نیست خودمان برای دفاع از خود دست به تلاش بزنیم. اگر داود اهانت‌ها را با صدای بلند پاسخ داده بود، ممکن بود پاسخش را به حساب انتقام یا توجیه مقامش بگذارند. عیسی در مقابل مدعیانش سکوت کرد (لوقا ۲۳:۹ و ۱۰)؛ به این ترتیب توانست زندگی‌اش را به دستهای خدا بسپارد (۱ پطرس ۲:۲۱-۲۴). دستهای خدا جای امنی است؛ ما نیز می‌توانیم زندگی خود را به آن بسپاریم!

۱۷:۳۸

داود در اعتراف خود به گناه، تصدیق کرد که همیشه در مرز گناه قدم بر داشته است. برای پیروی از خدا هر قدر هم که سخت بکوشیم، باید بدانیم که ما ذاتاً گناهکاریم و غالباً گناه می‌کنیم. فرار از موقعیت‌های وسوسه‌انگیز دشوار است. ما روی مرز گناه می‌ایستیم چنانکه گویی لبه پرتگاه راه می‌رویم و هر لحظه ممکن است سقوط کنیم. کسانی که فکر می‌کنند خیلی

شعله می کشید. سرانجام به سخن آدم و گفتم: «خداوندا، پایان عمرم را بر من معلوم ساز و اینکه ایام زندگانی من چقدر است تا بدانم که چقدر فانی هستم!»^۸ تو عمرم را به اندازه یک وجب ساخته‌ای و زندگانیم در نظر تو هیچ است. عمر انسان همچون نفسی است که برمی آید و نیست می گردد! عمر انسان مانند سایه زودگذر است و او بیهوده خود را مشوش می کند. او مال و ثروت جمع می کند، ولی نمی داند چه کسی از آن استفاده خواهد کرد.

^۹خداوندا، اکنون دیگر به چه امیدوار باشم؟ تنها امیدم تو هستی. ^{۱۰}مرا از همه گناهانم برهان و نگذار احقران به من بخندند. ^{۱۱}من سکوت اختیار می کنم و زبان به شکایت نمی گشایم، زیرا این مصیبت را تو بر من عارض کرده‌ای. ^{۱۲}بلای خود را از من دور کن، زیرا از ضرب دست تو تلف می شوم. ^{۱۳}تو انسان را بسبب گناهانش توییح و تادیب می کنی؛ آنچه را که او به آن دل بسته است نابود می کنی، درست همانگونه که بید لباس را نابود می کند. آری، عمر انسان بادی بیش نیست.

^{۱۴}خداوندا، دعای مرا بشنو و به فریادم برس؛ اشکهایم را نادیده نگیر. در این دنیا مسافری بیش نیستم؛ غریب مانند اجداد خود؛ مرا نزد خود پناه بده. ^{۱۵}غضب خود را از من برگردان؛ بگذار پیش از مردنم بار دیگر روی شادی و نشاط را ببینم!

۴:۳۹
مز ۳۹:۷۸؛ ۱۲:۹۰

۵:۳۹
ایو ۲:۱۴
مز ۱۰:۴۹؛ ۹:۶۲؛
۴۷:۸۹؛ ۴:۱۴۴

۸:۳۹
مز ۹:۵۱؛ ۴:۷۹

۹:۳۹
۲ سمو ۱۰:۱۶
ایو ۱۰:۲

۱۰:۳۹
ایو ۳۴:۹
مز ۴:۳۲

۱۱:۳۹
ایو ۲۸ و ۲۷:۱۳
مز ۷:۹۰

۱۲:۳۹
۲ تواری ۱۵:۲۹
عبر ۱۳:۱۱

۱۳:۳۹
ایو ۲۰:۱۰؛ ۶:۱۴

آگاهی از سایر آیات درباره ناپایداری زندگی، نگاه کنید به جامعه ۱۸:۲ و یعقوب ۱:۴.

۱۰:۳۹ داود از خدا درخواست کرد که دیگر او را مورد ضرب و شتم قرار ندهد. منظور او از این درخواست چه بود؟ این استعاره‌ای است از تنبیه فرزندان نافرمان از سوی والدین. شاید هم تصویری باشد از مشکلاتی که داود با آنها مواجه بود و سبب می شد که او احساس کند ضرب دست خدا است که به این طریق بر او وارد می شود. درست همان طور که پدری مهربان به دقت فرزندان را تنبیه می کند، خدا هم ما را تادیب و اصلاح می نماید (عبرانیان ۱۲:۵-۹).

۱۲:۳۹ ما در این جهان میهمان هستیم، مسافرانی که در گذرند، زیرا خانه حقیقی ما در آسمان با خدا است. این دیدگاه باید طریق زندگی ما را تغییر دهد. زندگی ما چه زودگذر است! اما با وجود وقت اندکی که در این جهان داریم، اثرات کارهایی که می کنیم می تواند ابدی باشد. یک مثل قدیمی هست که می گوید: «این زندگی خیلی زود به پایان می رسد؛ آنچه باقی می ماند، کارهایی است که برای مسیح انجام می دهیم.»

۴:۳۹ طول عمر ما هر چقدر هم که باشد، باز در مجموع زندگی کوتاه است. اگر کار مهمی هست که می خواهیم انجام دهیم، نباید آن را «به روز بهتری» موکول کنیم. از خودتان بپرسید: «اگر فقط شش ماه از عمر من باقی باشد، چه کاری باید انجام دهم؟» آیا باید به کسی بگویید که دوستش دارید؟ آیا باید بخشی از زندگی خود را اصلاح کنید؟ آیا باید درباره عیسی با کسی صحبت کنید؟ از آنجا که زندگی کوتاه است، از انجام کاری که واقعاً مهم است، غافل نشوید.

۶:۳۹ در سرتاسر کتاب‌های مزامیر و امثال و جامعه به ناپایداری زندگی اشاره شده است. مسیح نیز از آن سخن گفت (لوقا ۲:۲۰). جالب اینجا است که مردم این همه وقت صرف تدارک زندگی خوب در این دنیا می کنند، اما برای فکر کردن درباره جایی که ابدیت را در آن سپری خواهند کرد، وقت کمی صرف می کنند یا هیچ وقتی به آن نمی دهند. داود درک کرده بود که مال اندوزی و مشغول شدن به کارهای دنیا تأثیری بر ابدیتش نخواهد داشت. عده معدودی از مردم به این حقیقت پی می برند که تنها امیدشان خداوند است. (برای

موضوع: انجام دادن اراده خدا بعضی اوقات به معنای انتظار کشیدن با صبر و بردباری است. در همان حال که انتظار می کشیم، می توانیم خدا را محبت کنیم، به دیگران خدمت نماییم، و درباره او با دیگران سخن بگوییم.

نویسنده: داود

۴۰ با صبر و شکیبایی انتظار خداوند را کشیدم، و او بسوی من توجه نمود و فریادم را شنید. ^۱ او مرا از چاه هلاکت و از گل لجن بیرون کشید و در بالای صخره گذاشت و جای پایم را محکم ساخت. ^۲ او به من آموخت تا سرودی تازه بخوانم، سرودی در ستایش خدایمان! بسیاری چون این را بینند خواهند ترسید و بر خداوند توکل خواهند کرد.

آچه خوشبختند کسانی که بر خداوند توکل دارند و از اشخاص متکبر و خدایان دروغین پیروی نمی کنند. ^۳ ای خداوند، خدای ما، تو کارهای شگفت‌انگیز بسیاری برای ما انجام داده‌ای و پیوسته به فکر ما بوده‌ای؛ تو بی‌ظنیری! کارهای شگفت‌انگیز تو چنان زیادند که زبانم از بیان آنها قاصر است.

^۴ تو از من قربانی و هدیه نطلبیدی؛ از من نخواستی که برای پاک شدن گناهان حیوانی ذبح کنم؛ بلکه گوشه‌ایم را باز کردی تا سخنان تو را بشنوم و اطاعت کنم. ^۵ آنگاه گفتم: «آماده‌ام تا دستورات تو را که در کتاب شریعت درباره من نوشته شده انجام دهم. ^۶ ای خدای من، چقدر دوست دارم خواست تو را بجا آورم! دستورات تو را در دل خود حفظ می‌کنم.»

^۷ در اجتماع بزرگ قوم تو بشارت داده‌ام که تو ما را نجات می‌دهی! ای خداوند، تو می‌دانی که من این خبر خوش را برای خود نگه نداشته‌ام و در دادن این مژده کوتاهی نکرده‌ام. آری، در اجتماع بزرگ قوم تو پیوسته از رحمت و راستی تو سخن گفته‌ام.

۱:۴۰
مز ۱۴:۲۷؛ ۱۵:۳۴
۲:۴۰
مز ۵:۲۷؛ ۱۰:۶۹
۳:۴۰
مز ۷:۳۲؛ ۹:۲۴

۴:۴۰
ایو ۲۴:۳۷
مز ۱۲:۸۴
۵:۴۰
ایو ۹:۵
مز ۱۳:۶؛ ۱۷:۱۳۹ و ۱۸

۶:۴۰
اسمو ۲۲:۱۵
ار ۲۳:۲۷ و ۲۳
میکا ۸:۶
عبر ۷:۵؛ ۱۰
۸:۴۰
مز ۳۱:۳۷
قرن ۳:۳
یو ۳:۴
روم ۲۲:۷
۹:۴۰
مز ۲۵:۲۲؛ ۱۱۹:۱۳
۱۰:۴۰
مز ۱:۸۹
اعما ۲۷:۲۰؛ ۲۰

۴۰:۱-۴۰ انتظار کشیدن برای کمک الهی آسان نیست. اما این انتظار چهار بهره عاید داود کرد: (۱) خدا او را از ناامیدی بیرون کشید؛ (۲) پای او را در جای محکم قرار داد؛ (۳) قدم‌های او را استوار کرد؛ و (۴) هدف تازه‌ای به او داد. اغلب اوقات، نمی‌توانیم به برکات الهی دست یابیم مگر اینکه از بوته آزمایش انتظار عبور کنیم.

۶:۴۰ وفاداری و تعهد مداوم به خدا پسندیده‌ترین کار در زندگی است. مراسم مذهبی زمان داود شامل قربانی حیوانات در خیمه عبادت بود. امروز ما اغلب، مراسم رفتن به کلیسا، شرکت در عشاء ربانی، یا خواندن سرود را به‌جای می‌آوریم. این کارها بی‌معنا است اگر انگیزه ما برای انجام آنها خودخواهانه باشد. خدا این قربانی‌ها و هدایا را

نمی‌خواهد مگر اینکه از انگیزه درست یعنی وقف کامل به او برخوردار باشیم. سموئیل نبی به شاول پادشاه گفته بود: «اطاعت بهتر از قربانی است» (اسموئیل ۱۵:۲۲). یقین حاصل کنید که از خدا اطاعت می‌کنید و تمام عمر خود را صرف خدمت به او می‌نمایید.

۸:۴۰ عیسی در اشاره به خودش از این آیه نقل قول کرد (یوحنا ۴:۳۴). او حقیقتاً همان طوری که انبیا پیشگویی کرده بودند، آمد و خبر خوش عدالت خدا و بخشش گناهان را اعلام کرد. در عبرانیان ۱۰:۵-۱۰ نیز به‌هنگام بحث در باره عیسی، به آیات ۸۶ اشاره شده است.

۱۰:۹ و ۴۰ خبر خوش خدا این است که او گناهان ما را می‌بخشد. داود با شهادت این خبر خوش را با اطرفیان خود

۱۱ ای خداوند، لطف و محبت خود را از من دریغ مدار. رحمت و صداقت تو همواره مرا حفظ کند.

۱۲ بلایای بی شماری مرا احاطه کرده و گناهان زیادم بر من سنگینی می کند بطوری که نمی توانم سرم را بلند کنم. در دل خود آرامش ندارم. ۱۳ ای خداوند، رحم کن و مرا از این وضعیت نجات ده! به کمک من بشتاب! ۱۴ بگذار خجل و سرافکنده شوند آنانی که قصد جانم را دارند؛ مغلوب و رسوا گردند کسانی که به دشمنی با من برخاسته اند؛ ۱۵ خوار و پریشان شوند آنانی که مرا تحقیر و مسخره می کنند.

۱۶ اما طالبان تو، ای خداوند، شاد و خوشحال شوند؛ و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند که خداوند بزرگ است! ۱۷ من فقیر و درمانده ام، اما خداوند برای من فکر می کند. ای خداوند من، تو مددکار و رهاننده من هستی، پس تأخیر نکن.

موضوع: دعا برای جاری شدن رحمت خدا به هنگام بیماری یا تنهایی. وقتی بیماریم یا وقتی همه ما را تنها می گذارند، خدا در کنار ما می ماند.

نویسنده: داود

خوشابه حال کسانی که به فکر فقیران و درماندگان هستند، زیرا هنگامی که خود در زحمت بیفتند خداوند به یاری ایشان خواهد شتافت. ۲ او ایشان را حفظ کرده، زنده نگاه خواهد داشت. آنان در دنیا سعادت مند خواهند بود و خدا نخواهد گذاشت که به دست دشمنان نشان بیفتند. ۳ به هنگام بیماری، خداوند ایشان را شفا می بخشد و سلامتی از دست رفته را به آنان باز می گرداند.

۴ گفتم: «خداوندا، نسبت به تو گناه کرده ام؛ بر من رحم کن و مرا شفا ده!» دشمنانم با کینه و نفرت درباره من می گویند: «کی می میرد و نامش گم می شود؟» هنگامی که به عیادت می آیند، وانمود می کنند که دوستدارانم

در میان گذاشت. وقتی اثر این خبر خوش را در زندگی خود احساس کنیم، نمی توانیم آن را مخفی نگاه داریم، بلکه می خواهیم به سایر مردم بگوئیم که خدا چه کاری برای ما کرده است. اگر خبر خوش خدا زندگی شما را تغییر داده است، کمرویی نکنید و آن را اعلام نمایید. ما معمولاً وقتی کالای ارزانی می خریم، به بقیه هم می گوئیم که بروند و آن را بخرند؛ یا اگر پزشک حادثی سراغ داشته باشیم، او را به دیگران نیز معرفی می کنیم؛ به همین شکل، باید کاری را که خدا برای ما انجام داده است، با دیگران در میان بگذاریم.

۱۷:۴۰ رهبر مملکت شما به احتمال قوی شخصاً شما را

۱۱:۴۰

مز ۳:۴۳ ؛ ۷:۶۱

۱۲:۴۰

مز ۵:۱۸ ؛ ۴:۳۸ ؛ ۲۶:۷۳ ؛ ۳:۱۱۶

۱۳:۴۰

مز ۱۹:۲۲ ؛ ۱۲:۷۱

۱۴:۴۰

مز ۲۶:۴۵ ؛ ۲:۷۰ و ۳

۱۶:۴۰

مز ۲۷:۳۵ ؛ ۴:۷۰

۱:۴۱

مز ۱۹:۳۷ ؛ ۴:۳۰ و ۸۲

۲:۴۱

مز ۱۲:۲۷ ؛ ۲۸، ۲۲:۳۷

۴:۴۱

مز ۴:۵ ؛ ۲:۶

۵:۴۱

مز ۱۲:۳۸

۶:۴۱

مز ۲:۱۲

هستند، و حال آنکه از من نفرت دارند و قصدشان سخن چینی و شایعه‌سازی است.^۷ همه دشمنانم پشت سرم حرف می‌زنند و درباره‌ام بد می‌اندیشند.^۸ آنها می‌گویند: «به مرض کشنده‌ای مبتلا شده؛ از بستر بیماری بلند نخواهد شد.»^۹ حتی بهترین دوستم نیز که به او اعتماد داشتم و نان و نمک مرا می‌خورد، دشمن من شده است.

^{۱۰} ای خداوند، بر من رحم کن و مرا برپا بدار تا جواب آنان را بدهم.^{۱۱} یقین دارم که از من راضی هستی و نخواهی گذاشت دشمنانم بر من پیروز شوند.^{۱۲} مرا بسبب درستی‌هایم حفظ خواهی کرد و تا ابد در حضورت نگاه خواهی داشت.

^{۱۳} اسپاس بر خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد. آمین! آمین!

ب - کتاب دوم مزمیر (۱:۴۲ تا ۷۲:۲۰)

این مزمیر شامل این موضوعات هستند: دعا برای رهایی، دعوت برای عبادت، اعتراف به گناه، تشویق برای اعتماد کردن به خدا، تسلی برای کسانی که مورد اذیت و آزار دوستانشان قرار گرفته‌اند، دعا برای کسانی که مورد تهمت و افترا قرار گرفته‌اند، و یک مزمور بشارتی. این مزمیر می‌تواند به ما کمک کند که در عبادات خود، شگفتی اعمال خدا را تصدیق کنیم.

موضوع: تشنگی برای خدا. وقتی احساس تنهایی یا افسردگی می‌کنید، در باره مهربانی و محبت خدا تأمل کنید.

نویسنده: پسران قورح که نوازندگان و کارکنان معبد بودند.

چنانکه آهو برای نهرهای آب اشتیاق دارد، همچنان ای خدا، جان من اشتیاق شدید برای تو دارد. آری، جان من تشنه‌ی خداست، تشنه‌ی

۴۲

۹:۴۱ در عهدجدید این آیه پیشگویی خیانت به مسیح تلقی شده است (یوحنا ۱۳:۱۸). یهودا یکی از ۱۲ شاگرد عیسی بود که سالها از او تعلیم گرفته بود، با او سفر کرده و با او بر سر یک سفره نشسته بود (مرقس ۱۴:۳-۱۹). با آنکه یهودا صمیمی‌ترین دوست عیسی نبود، اما خزانه‌دار گروه شاگردان شده بود. عاقبت، همین یهودا به عیسی خیانت کرد (متی ۲۶:۱۴-۱۶، ۲۵:۲۰).

۱۳:۴۱ مزمیر به پنج «کتاب» تقسیم می‌شود و هر یک با حمد و تسبیح یا ستایش خدا تمام می‌شود. اولین کتاب از مزمیر ما را به سفری می‌برد که در آن رنج و درد، اندوه، و شادی عظیم هست. این کتاب چیزهای زیادی درباره محبت و توجه ابدی خدا به ما تعلیم می‌دهد و اینکه چطور باید حتی در تجربیات روزمره زندگی به او اعتماد کنیم.

۴۲:۱ب مزمیر ۴۲ تا ۴۹ را پسران قورح نوشته‌اند. قورح یک لایوی بود که شورشی را علیه موسی ترتیب داد (اعداد ۱۶:۱-۳۵). او کشته شد، اما نسل او به خدا وفادار ماند و به خدمت خدا در معبد ادامه داد. داود مردانی را از طایفه قورح انتخاب کرد تا در امر رهبری موسیقی در معبد انجام وظیفه کنند (۱ تواریخ ۶:۳۱-۳۸)؛ ایشان صدها سال نوازندگان معبد بودند (۲ تواریخ ۲۰:۱۸ و ۱۹).

۴۲:۱ب در زندگی ممکن است مواقعی پیش آمده باشد که برای خدا تشنه بوده باشیم، با گریه از او طلب کمک کرده باشیم، و متحمل تمسخر مردم شده باشیم، اما با این حال خدا همچنان ساکت بوده باشد (۴۲:۱-۳). در چنین مواقعی، شخص ممکن است در دام افسردگی و ناامیدی گرفتار شود. اما سراینده مزمور چاره‌ای یافت. او

۹:۴۱

ایو ۱۹:۱۹

مز ۲۰:۵۵ و ۱۳:۲۰

ار ۱۰:۲۰

یو ۱۸:۱۳

۱۰:۴۱

مز ۳:۳

۱۲:۴۱

مز ۳۲:۱۸ ؛ ۶:۲۱ ؛ ۱۷:۳۷

۱۳:۴۱

مز ۱۸:۷۲ و ۱۹:۱۰۶ ؛ ۴۸:۱۰۶

۱:۴۲

مز ۱:۶۳

۲:۴۲

مز ۴:۳ ؛ ۴:۴ ؛ ۲:۵۴ ؛ ۶:۱۴۳

ار ۱۰:۱۰

روم ۲:۹

خدای زنده! کی می توانم به حضور او بروم و او را ستایش کنم؟^۳ روز و شب گریه می کنم، و اشکهایم غذای من است؛ تمام روز دشمنان از من می پرسند: «پس خدای تو کجاست؟»

چون به گذشته فکر می کنم دلم می گیرد؛ به یاد می آورم چگونه در روزهای عید، جماعت بزرگی را سرودخوانان و حمدگویان به خانه خدا هدایت می کردم!

ای جان من، چرا محزون و افسرده شده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهنده توست!

عولای خدا، در این دیار غربت دلم گرفته است. حتی آبشارهای کوهستانها و موجهای دریاها تو نیز غم و اندوه بر من می دمنند؛ اعماق اقیانوسها بر من می غرند. از سرزمین اردن و کوههای حرمون و مصغر، تو را به یاد می آورم. خداوندا، در طی روز مرا مورد لطف و رحمت خود قرار ده، تا هنگامی که شب فرا می رسد سرودی برای خواندن داشته باشم و نزد خدای حیات خود دعا کنم.

به خدا که صخره من است می گویم: «چرا مرا فراموش کرده‌ای؟ چرا بسبب ظلم دشمن ناله کنان به اینسو و آنسو بروم؟»^۱ سرزنش دشمنانم مرا خرد کرده است، زیرا هر روز با کنایه به من می گویند: «پس خدای تو کجاست؟»^۲ ای جان من، چرا محزون و افسرده شده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهنده توست!

۳:۴۲

مز ۱۰:۷۹ ؛ ۵۸۰
یول ۱۷:۲

۴:۴۲

ایو ۱۶:۳۰
مز ۸:۶۲ ؛ ۱۴:۷۱
اش ۲۹:۳۰
مراتی ۲۴:۳
متی ۳۸:۲۶

۶:۴۲

مز ۲:۶۱
۷:۴۲
مز ۷:۸۸
یونس ۳:۲

۸:۴۲

مز ۷:۱۶ ؛ ۳:۵۷ ؛ ۶:۷۷ ؛
۵و۴:۱۴۹
ایو ۱۰:۳۵

۹:۴۲

مز ۹:۱۷ ؛ ۲:۱۸ ؛ ۶:۳۸

دور از اورشلیم تبعید شده بود و نمی توانست در معبد، خدا را بپرستد. او به یاد می آورد که جماعات شادان را در روزهای عید به سوی معبد هدایت می کرد؛ لذا او می بایست یکی از مقامات مملکتی یا از مسؤولان بلندمرتبه معبد بوده باشد. طی روزهای عید که از سوی خدا مقرر شده بود، قوم اسرائیل مکلف بودند که همه کارهایی را که خدا برایشان انجام داده بود، به یاد آورند. بسیاری از این اعیاد در جدول موجود در لاویان فصل ۲۳ تشریح شده است.

۶:۴۲ افسردگی یکی از شایع ترین کسالت های عاطفی است. یک پادزهر برای افسردگی تعمق در نیکویی های خدا به قومش می باشد. این کار شما را از وضعیت موجود بیرون خواهد کشید و امید بهبودی را پدید خواهد آورد. به جای تمرکز بر ناتوانی خود در کمک به خودتان، به توانایی خدا برای کمک به خود فکر کنید. وقتی احساس افسردگی می کنید، این مزمور ضد افسردگی را به کار ببرید. متن هایی از کتاب مقدس را که درباره نیکویی خدا است بخوانید و در آنها تعمق کنید.

برکات عظیم خدا را در زندگی اش به یاد آورد (۵و۴:۴۲)؛ او پی برد که در چنین مواقعی، خدا با اینکه ظاهراً ساکت بوده، اما در عمل با او بوده و او توانسته خدا را بار دیگر مورد ستایش و حمد قرار دهد (۵و۴:۴۲)؛ او به خلقت زیبای خدا که بیانگر محبت او بود، چشم دوخت (۶:۴۲). سراینده مزمور امواج غم و اندوه را احساس کرده بود، اما می دانست که هرگز از محبت پایدار خدا دور نخواهد ماند (۷و۴:۴۲). و بالاخره، او وفادارانه امیدوار بود که خدا وارد عمل شود (۱۱:۴۲). وقتی احساس می کنید که ظاهراً نمی توانید خدا را بیابید، از این راه حل استفاده کنید؛ بدینسان خواهید توانست بار دیگر او را بستابید.

۲و۱:۴۲ همان طور که زندگی آهو به آب بستگی دارد، زندگی ما هم به خدا وابسته است. کسانی که در پی او هستند و در اشتیاق درک او می باشند، حیات بی پایان خواهند یافت. سراینده مزمور که احساس می کرد از خدا جدا مانده است، آرام نگرفت تا اینکه ارتباطش دوباره با خدا برقرار شد، زیرا می دانست زندگی اش به خدا وابسته است.

۵و۴:۴۲ نویسنده این مزمور ناامید بود زیرا به جایی

موضوع: امید در ناامیدی. در رویارویی با ناامیدی، یگانه امید ما خدا است.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد). در بسیاری از نسخ عبری، مزامیر ۴۲ و ۴۳ یک مزمور است.

۴۳

خدایا، از من در برابر مردم بیرحم دفاع کن و مرا تیرئه نما؛ مرا از دست اشخاص حيله گر و ظالم برهان. ^۲خدایا، تو پناهگاه من هستی؛ چرا مرا طرد کرده‌ای؟ چرا بسبب ستمگریهای دشمن، ماتم کنان به اینسو و آنسو بروم؟

^۳نور و راستی خود را بفرست تا هدایتم کنند و مرا به کوه مقدس تو و به مکان سکونتت باز گردانند. ^۴آنگاه به محراب تو خواهم رفت، ای خدایی که شادی و خوشی من هستی، و در آنجا با نغمهٔ بربط و سرود تو را ستایش خواهم کرد.

^۵ای جان من، چرا محزون و افسرده شده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهندهٔ توست!

موضوع: تقاضای واماندگان و شکست‌خوردگان جنگ از خدا برای

پیروزی. وقتی به نظر می‌رسد که خدا شما را رنجور و ناتوان رها کرده، ناامید نشوید. به یاد بیاورید که خدا در گذشته شما را چطور رهایی داده و مطمئن باشید که او شما را بار دیگر به حال اول باز خواهد گرداند.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۴۴

ای خدا، ما به گوشه‌های خود شنیده‌ایم و اجدادمان برای ما تعریف کرده‌اند که تو در گذشته چه کارهای شگفت‌انگیزی برای آنان انجام

۱:۴۴

مز ۲۰:۷۸؛ ۲۲:۱۲؛ ۵۵:۸۰

شما را در بر گرفته، نور و راستی خدا را دنبال کنید تا به او برسید.

۱:۴۴ شاید این مزمور در موقعیتی شبیه موقعیتی که در دوم تواریخ ۲۰:۱۸ و ۱۹ آمده، سروده شده باشد، آنجا که یهوشافاط، پادشاه خداترس، در محاصره دشمنان بود و لایوان در صف مقدم جبهه، برای خداوند می‌سراییدند.

۳-۱:۴۴ «بیرون راندن قومهای بت‌پرست از این سرزمین» به فتح کنعان (سرزمین موعود) اشاره دارد که در کتاب یوشع تشریح شده است. خدا این سرزمین را به اسرائیل داد و ایشان موظف بودند وارد آنجا شوند و هر کسی را که شرور بود و قصد مخالفت با خدا را داشت، بیرون کنند. به قوم اسرائیل گفته شده بود که در

۳:۴۳ صهیون نام دیگری است برای اورشلیم. داود این شهر را پایتخت اسرائیل قرار داد. معبد بر روی یک بلندی در اورشلیم بنا شد که غالباً کوه مقدس نامیده می‌شد زیرا مکانی بود که مردم در آنجا با پرستش و دعا خدا را ملاقات می‌کردند.

۴۳:۴۳ سراینده مزمور از خدا خواست که نور و راستی‌اش را بتاباند و او را به معبد هدایت کند، یعنی به جایی که خدا را در آنجا ملاقات نماید. راستی خدا راه درست برای پیروی از خدا را در دسترس ما قرار می‌دهد (ر.ش. به ایوحنا ۲:۲۷)، و نور خدا دید درست برای پیروی از او را (ر.ش. به ایوحنا ۱:۵) در اختیارمان می‌گذارد. اگر احساس می‌کنید تاریکی و شک و تردید

داده‌ای. ^۲ تو به دست خود قومهای بت پرست را از این سرزمین بیرون راندی و اجداد ما را بجای آنها مستقر نمودی. قومهای خدانشناس را از بین بردی، اما بنی اسرائیل را در سرزمین موعود تثبیت نمودی. ^۳ قوم تو به زور شمشیر این سرزمین را تسخیر نمودند و به بازوی خویش نجات نیافتند، بلکه قدرت و توانایی تو و اطمینان به حضور تو آنان را رهانید، زیرا از ایشان خرسند بودی. ^۴ ای خدا، تو پادشاه من هستی؛ اکنون نیز قوم خود اسرائیل را پیروز گردان. ^۵ ما با کمک تو دشمنان خود را شکست خواهیم داد و به نام تو کسانی را که برضد ما برخاسته‌اند، پایمال خواهیم کرد.

۳:۴۴
تث ۳۷:۴
مز ۱۵:۷۷

^۶ امید من به تیر و کمان نیست، و نه به شمشیرم که مرا نجات دهد، ^۷ زیرا این تو بودی که ما را از دست دشمنان نجات دادی، و آنانی را که از ما متنفر بودند شکست دادی. ^۸ برای همیشه تو را ستایش خواهیم کرد، و تا ابد از تو سپاسگزار خواهیم بود.

۵:۴۴
مز ۱۲:۶۰

^۹ اما در حال حاضر تو ما را دور انداخته‌ای و رسوا ساخته‌ای؛ دیگر لشگرهای ما را در جنگ کمک نمی‌کنی. ^{۱۰} تو ما را در مقابل دشمنان شکست داده‌ای و آنها اکنون ما را غارت می‌کنند. ^{۱۱} ما را همچون گوسفندان به کشتارگاه فرستاده‌ای و در میان قومهای خدانشناس پراکنده ساخته‌ای تا ما را بکشند و بخورند. ^{۱۲} تو قوم برگزیده‌ات را ارزان فروخته‌ای و از فروش آنها سودی نبرده‌ای. ^{۱۳} ما را نزد همسایگان خوار ساخته‌ای و ما مورد تمسخر و توهین اطرافیان قرار گرفته‌ایم. ^{۱۴} ما را در میان قومهای خدانشناس انگشت‌نما ساخته‌ای و آنها ما را به باد ریشخند گرفته‌اند. ^{۱۵} ^{۱۶} هر روز بسبب تهمت‌ها و دشنامهای مخالفان و دشمنان، رسوا و سرافکنده می‌شوم.

۷:۴۴
مز ۲۴:۱۳۶؛ ۵:۵۳

۸:۴۴
مز ۱۲:۳۰؛ ۲:۳۴

۹:۴۴
مز ۱۰:۶۰؛ ۲:۴۳
۱۰:۴۴
لاو ۳۳:۲۶
یوش ۱۲:۸۷
مز ۴۲:۸۹

^{۱۷} این همه بر ما واقع شده است، ولی تو را فراموش نکرده‌ایم و پیمانی را که با ما بسته‌ای نشکسته‌ایم. ^{۱۸} نسبت به تو دلسرد نشده‌ایم و از راه تو منحرف نگشته‌ایم. ^{۱۹} با وجود این، تو ما را در میان حیوانات وحشی رها نموده‌ای و با مرگ روبرو ساخته‌ای.

۱۴:۴۴
مز ۲۵:۱۰۹؛ ۶:۱۷

۱۷:۴۴
مز ۱۱۹:۱۰۹؛ ۱۰۹:۶۱؛ ۱۴۱:۸۳

۱۸:۴۴
مز ۱۵۷:۵۱؛ ۱۱۹:۱۵۷

۱۹:۴۴
مز ۵:۹۴؛ ۸:۵۱

۲۰:۴۴
مز ۱۱:۷۸؛ ۹:۸۱

^{۲۰} اگر ما تو را فراموش می‌کردیم و دستهای خود را بسوی بتها دراز می‌کردیم، ^{۲۱} آیا تو که اسرار دل هر کس را می‌دانی، این را نمی‌دانستی؟ ^{۲۲} تو می‌دانی که ما

۲۲:۴۴
اش ۷:۵۳
روم ۳:۶

و اطاعت از او (۱۸:۴۴)، مغلوب شده بودند. سراینده مزمور نمی‌توانست بفهمد که چرا خدا اجازه داد چنین اتفاقی بیفتد؛ اما امید یافتن پاسخ را از دست نداد (۲۲-۱۷:۴۴). با آنکه او فکر می‌کرد مستحق رنج و عذابی که می‌کشید نیست، دلیل اصلی رنج و درد را در این آیه کشف کرد. او رنج می‌کشید چون به خدا **خدمت** می‌کرد. پولس از این گله و شکایت سراینده

آن سرزمین سکنی گزینند و شاهی باشند از قدرت و محبت خدا برای مردم دنیا. سراینده مزمور که در محاصره دشمنان بود، به خاطر آورد که خدا برای قومش چه کرده است و با به یاد آوردن آن، قوت قلب گرفت. وقتی احساس می‌کنیم مورد حمله قرار گرفته‌ایم، می‌توانیم همین اعتماد را به خدا داشته باشیم.

۲۲:۴۴ قوم اسرائیل با وجود ایمان به خدا (۱۷:۴۴)

بخاطر تو هر روز با مرگ روبرو می‌شویم و با ما همچون گوسفندانی که می‌باید قربانی شوند رفتار می‌کنند. ^{۳۳} ای خداوند، بیدار شو! چرا خوابیده‌ای؟ بیدار شو و ما را تا ابد دور نیانداز! ^{۲۴} چرا روی خود را از ما بر می‌گردانی و ذلت و خواری ما را نادیده می‌گیری؟ ^{۲۵} اینک به خاک افتاده و مغلوب شده‌ایم. ^{۲۶} برخیز و به کمک ما بشتاب و ما را نجات ده زیرا تو سراسر، رحمت و محبتی!

موضوع: شعری برای پادشاه (احتمالاً سلیمان) به مناسبت ازدواج او. این مزمور گرچه برای مناسبتی تاریخی نوشته شد، اما به نظر می‌رسد که پیشگویی‌ای نیز باشد درباره مسیح و عروس او، کلیسا، که در تمام نسل‌ها او را ستایش خواهد کرد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

در حالیکه این سرود را برای پادشاه می‌سراییم، کلماتی زیبا فکرم را پر می‌سازند. همچون قلمی در دست شاعری توانا، زبان آماده

۴۵

سرودن است.

^{۲۷} تو از همه انسانها زیباتری؛

از لبانت نعمت و فیض می‌چکد.

خداوند تو را تا ابد متبارک ساخته است.

^{۳۳} ای پادشاه مقتدر، شمشیر جلال و جبروتت را بر کمر خویش ببند

۲۳:۴۴

مزم ۶:۷؛ ۷:۷۷؛ ۶۵:۷۸

۲۴:۴۴

مزم ۹:۴۲؛ ۱۴:۸۸

۱:۴۵

عز ۶:۷

۲:۴۵

مزم ۶:۲۱

لو ۲۲:۴

۳:۴۵

اش ۶:۹

۴:۴۵

مکا ۲:۶

شرایط اطراف نبود، بلکه او درسی داشت که می‌خواست به پیروانش بیاموزد.

۴۵:۱-۴۵ این مزمور را «مسیحایی» می‌نامند زیرا حالتی پیشگویانه در مورد رابطه آینده مسیح موعود با کلیسا، بدن او، دارد. آیه ۲ برکات فراوان خدا را بر مسیح موعود ذکر می‌کند؛ ^{۴۵:۸-۱۶} تحقق واقعی پیشگویی‌های آیات قبل را در مسیح بیان می‌دارد (عبرانیان ۱:۹ و ۱۰). در مکاشفه فصل ۱۹، کلیسا به «عروس مسیح» تشبیه شده است.

۴۵:۱-۴۵ در این سرود عروسی سلطنتی، داماد مردی است که همه چیز دارد: قدرت، مقام، ثروت، و حالا عروسی زیبا. اما ستایش پادشاه به‌خاطر این چیزها نیست، بلکه به‌خاطر آن است که پادشاه خدا را خشنود می‌سازد. او از حقیقت، تواضع، و عدالت دفاع می‌کند، نیکی را دوست دارد و از شرارت بیزار است، و به همین دلیل مورد ستایش اقوام بسیار قرار دارد. مشخصه سلطنت واقعی، ردا یا تخت پادشاهی نیست، بلکه اطاعت وفادارانه از سلطان اعظم، شاه شاهان، یعنی خدا می‌باشد. ما خوانده شده‌ایم که «کاهنان سلطنتی و قومی مقدس» باشیم و با جلال دادن خداوند و پادشاهی که این امتیاز را به ما داده است، باعث حرمت این سلطنت گردیم.

مزمور نقل قول کرد (رومیان ۸:۳۶) تا نشان دهد که ما به‌خاطر مسیح همیشه باید آماده باشیم که با مرگ روبرو شویم. بنابراین، رنج و دردهای ما ممکن است مجازات نباشد، بلکه جنگ سختی باشد برای نشان دادن وفاداری‌مان.

۴۴:۲۲-۲۶ نویسنده به‌سوی خدا فریاد بر آورد و از او خواست تا با محبت همیشگی‌اش قومش را نجات دهد زیرا آنها همچون گوسفندانی هستند که می‌رفتند تا ذبح شوند. هیچ چیز حتی مرگ نمی‌تواند ما را از محبت خدا جدا کند (رومیان ۸:۳۶-۳۹). وقتی به‌خاطر زندگی خود دچار هراس هستید، از خدا بخواهید شما را از این وضع برهاند و به یاد داشته باشید که حتی مرگ جسمانی نمی‌تواند شما را از او جدا سازد.

۴۴:۲۳-۲۵ سخنان سراینده مزمور حاکی از آن است که او معتقد نبود که خدا او را تنها گذاشته است؛ بلکه او خدا را ترغیب می‌کرد که در کمک کردن به او تعجیل کند و در شگفت بود که چرا خدا ظاهراً خواب است. مشابه این متن در عهدجدید، مرقس ۴:۳۵-۴۱ است، آنجا که عیسی در طول مدت طوفان در کشتی به خواب رفته بود. به خواب رفتن عیسی بیانگر بی‌توجهی او به

و شکوهمندانان بر اسب خویش سوار شو تا از حقیقت و عدالت و تواضع دفاع کنی! قدرت پیروزی بزرگی را نصیب تو می گرداند. شیرهای تیز تو به قلب دشمنانت فرو می روند؛ و قومها در برابر تو سقوط می کنند.	۵:۴۵ مز ۴:۱۲۰ اش ۲۸:۵
عخداوند تخت فرمانروایی تو را جاودانی کرده است. تو با عدل و انصاف سلطنت می کنی؛ عدالت را دوست داری و از شرارت بیزاری؛ بنابراین خدایت تو را برگزیده و تو را بیش از هر کس دیگر شاد گردانیده است.	۶:۴۵ مز ۲:۹۳؛ ۹۸:۹۸ عبر ۹۸:۱
همه رختهایت به بوی خوش مر و عود و سلیخه آمیخته است؛ در کاخ عاج تو، نوای موسیقی گوشه‌هایت را نوازش می دهد. ندیمه های دربارت، شاهزادگانند؛ در دست راست تو، ملکه مزین به طلای خالص، ایستاده است.	۷:۴۵ مز ۷:۱۱؛ ۶:۲۱؛ ۵:۳۳
او ای دختر، به نصیحت من گوش کن. قوم و خویش و زادگاه خود را فراموش کن تا پادشاه شیفته زیبایی تو شود. او را اطاعت کن، زیرا سرور توست.	۸:۴۵ غزل ۳:۱؛ ۱۴و۱۳:۴
اهالی سرزمین صور با هدایا نزد تو خواهند آمد و ثروتمندان قوم تو طالب رضامندی تو خواهند بود. اعروس پادشاه را نگاه کنید! او در درون کاخش چه زیباست!	۹:۴۵ ۱ باد ۱۹:۲؛ ۲۸:۹ غزل ۸:۶ اش ۱۲:۱۳
لباس هایش زربفت می باشد. او را با لباس نقشدارش نزد پادشاه می آورند؛ ندیمه هایش نیز از پی او می آیند.	۱۰:۴۵ تث ۱۳:۲۱ اش ۵:۵۴ اقس ۳۳:۵ ۱ پطر ۶:۳
آنان با خوشی و شادمانی به درون کاخ پادشاه هدایت می شوند. ای پادشاه، تو صاحب پسران بسیار خواهی شد و آنها نیز مانند اجدادت تاج شاهی را بر سر خواهند نهاد، و تو ایشان را در سراسر جهان به حکمرانی خواهی گماشت.	۱۲:۴۵ مز ۱۱:۲۲؛ ۲۹:۷۲؛ ۱۱و۱۰
نام تو را در تمام نسل ها شهرت خواهم داد، و همه مردم تا ابد سپاسگزار تو خواهند بود.	۱۳:۴۵ اش ۱۰:۶۱

می گیرد (ر.ش). به امثال ۱۷:۱۴؛ ۷؛ غزل غزلها ۱۳:۴ و ۱۴).
سلیخه نوعی خار است که ریشه آن بوی خوش دارد.
۱۷-۱۳:۴۵ در این شعر زیبا، تصویری داریم از عروس
مسیح یعنی کلیسا که با غنی ترین برکات توصیف شده
است.

۸:۴۵ مُر، صمغ خوشبوی بعضی از درختان عربستان
است که عموماً در ساخت عطر از آن استفاده می شود.
عود عصاره خوشبویی است که از چوب صندل، که چوبی
است محکم و خوشبو، گرفته می شود؛ این چوب غالباً برای
ساخت صندوق یا قفسه های تزئینی مورد استفاده قرار

موضوع: خدا برای ارائه کمک، فراهم کردن ملجا، امنیت، و آرامش همیشه حاضر است. قدرت خدا کامل است و پیروزی نهایی او قطعی است. او از نجات کسانی که او را دوست دارند، غافل نخواهد ماند.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

خدا پناهگاه و قوت ماست! او مددکاری است که در سختیها فوراً به کمک ما می‌شتابد.^{۱۵} بنابراین، ما نخواهیم ترسید اگرچه زمین از جای بجنبد و کوه‌ها به قعر دریا فرو ریزند،^۳ دریا غرش نماید و کف برآرد و طغیانش کوه‌ها را بلرزاند!

نهریست که شعبه‌هایش شادمانی به شهر خدا می‌آورد و خانهٔ مقدس خدا را پرنشاط می‌سازد.^{۱۵} این شهر هرگز نابود نخواهد شد، زیرا خدا در آن ساکن است. پیش از آنکه اتفاقی رخ دهد خدا به یاری آن خواهد شتافت. قومهای جهان از ترس فریاد بر می‌آورند؛ حکومت‌ها لرزانند؛ خدا ندا می‌دهد و دنیا مانند موم گداخته می‌شود.

^{۱۷} خداوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

^{۱۸} بیایید کارهای خداوند را مشاهده کنید. ببینید در دنیا چه خرابیها برجای نهاده است.^{۱۹} او جنگها را در سراسر دنیا متوقف خواهد ساخت؛ کمانها را خواهد شکست، نیزه‌ها را خرد خواهد کرد و عرابه‌ها را به آتش خواهد کشید.^{۱۰} «آرام باشید و بدانید که من خدا هستم و در میان قومهای جهان مورد عزت و احترام خواهم بود.»

^{۱۱} خداوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

۱:۴۶
مز ۹:۹؛ ۱۴:۶؛ ۷:۵۲؛ ۸:۷
۱۸:۱۴۵

۴:۴۶
مز ۳:۸۷
اش ۱۴:۶۰
مکا ۱۲:۳؛ ۱۲:۲۲
۵:۴۶
اش ۱۴:۴۱؛ ۶:۱۲
حز ۷:۴۳

۶:۴۶
مز ۱:۲
۷:۴۶
اعد ۹:۱۴
مز ۹:۹
۸:۴۶
مز ۵:۶۶
۹:۴۶
اش ۴:۲؛ ۵:۹
۱۰:۴۶
مز ۳:۱۰۰

حتی با وجود نابودی جهان، می‌تواند به ما قوت بخشد. **۵۴:۴۶** در بسیاری از شهرهای بزرگ، رودی جاری است که با عبور از میان شهر، به زندگی مردم بقا می‌بخشد و شهر را به مرکز داد و ستد تبدیل می‌کند. اورشلیم رودی نداشت، اما خدا را داشت که همچون نهری به زندگی مردم بقا می‌بخشید و مرکز توجه آنها بود. تا زمانی که خدا در میان قوم سکونت داشت، شهر شکست‌ناپذیر بود. اما زمانی که مردم خدا را ترک کردند، خدا آنها را تنها گذاشت، و اورشلیم به دست سپاه بابل افتاد.

۱۰:۴۶ جنگ و نابودی غیر قابل اجتناب است، اما پیروزی نهایی خدا نیز چنین است. در آن هنگام، همه ساکت در مقابل خدای قادر مطلق خواهند ایستاد. پس چقدر شایسته است که هم‌اکنون با احترام و وقار، ساکت بایستیم و او را و قدرت و شکوهش را حرمت نهیم. هر روز برای سکوت اختیار کردن و جلال دادن خدا وقت بدهید.

۴۸:۴۶ مزامیر ۴۶ تا ۴۸ سرودهای حمد هستند برای رهایی از چند دشمن قدرتمند. مزمور ۴۶ شاید زمانی نوشته شده باشد که سپاه آشور به سرزمین اسرائیل تجاوز کرده و اورشلیم را به محاصره در آورده بود (۲ پادشاهان ۱۸:۱۳ تا ۱۹:۳۷).

۳:۱:۴۶ امروز ترس از اینکه مبدا انفجار هسته‌ای ناگهان کوهها یا شهرها را به قعر دریا فرو برد، بسیاری از مردم را نگران کرده است. اما سراینده مزمور می‌گوید که حتی اگر دنیا به آخر برسد، «ما نخواهیم ترسید!» او حتی علیرغم نابودی کامل، اقرار کرد که به توانایی خدا در نجات خود اعتماد کامل دارد. مواجهه با امکان پایان جهان با حالتی به‌دور از ترس و دغدغه، امری غیرممکن می‌نماید؛ اما کتاب مقدس به روشنی بیان می‌دارد که علیرغم امکان نابودی کامل جهان، خدا پناهگاه ما است. او پناهگاهی موقتی نیست؛ او پناهگاه ابدی ما است و

موضوع: خدا کماکان پادشاه دنیا است. همه اقوام جهان عاقبت خداوندی او را تصدیق خواهند کرد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

ای همهٔ مردم جهان، دست بزنید و شادی کنید! خدا را با سرودهای شاد پرستش کنید! زیرا خداوند متعال و پرهیت است. او پادشاهی است با عظمت که بر سراسر جهان فرمان می‌راند. ^۳ او قومها را مغلوب ما ساخت، طایفه‌ها را به زیر پای ما انداخت ^۴ و سرزمینی برای سکونت ما برگزید، سرزمینی که موجب افتخار قوم عزیز اوست. ^۵ خداوند در میان غریو شادی و صدای شیپور، به تخت خود صعود نموده است! ^۶ در ستایش او سرود بخوانید! پادشاه ما را با سرود پرستش کنید! ^۷ خدا پادشاه تمام جهان است؛ او را با سرود ستایش کنید! ^۸ خدا بر قومهای جهان فرمان می‌راند. او بر تخت مقدس خود نشسته است. ^۹ روسای ممالک جهان با ما متحد شده‌اند تا با ما خدای ابراهیم را پرستش کنند، زیرا او قدرتمندتر از تمام جنگاوران و برتر از همه مردم جهان می‌باشد.

موضوع: حضور خدا شادی، امنیت، و نجات ما است. خدا در مقام مدافع اورشلیم، شهر مقدس یهودیان، مورد ستایش واقع می‌شود. او مدافع و هادی ابدی ما نیز هست.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

خداوند بزرگ است و باید او را در کوه مقدسش در اورشلیم، ستایش کرد. ^۲ چه زیباست صهیون، آن کوه بلند خدا، آن شهر پادشاه بزرگ، که موجب

یهودی که یهوه را به‌عنوان تنها خدا نمی‌پرستیدند. اما غیر یهودیان می‌توانستند بیایند و به خدا ایمان بیاورند (اعمال ۲۶:۱۳) زیرا خدا می‌خواهد که همه مردم نزد او بیایند (رومیان ۲۷:۲۵؛ ۱۶:۳؛ غلاطیان ۳:۱۴).

۹:۴۷ ابراهیم پدر قوم اسرائیل بود. تنها خدای حقیقی را بعضی اوقات «خدای ابراهیم» می‌خواندند (خروج ۳:۶؛ پادشاهان ۱۸:۳۶). اما، در معنای روحانی، وعده خدا به ابراهیم به همه کسانی که به خدا ایمان دارند مربوط می‌شود (رومیان ۴:۱۱ و ۱۲).

۲:۴۸ چرا اورشلیم «شهر پادشاه بزرگ» است؟ از آنجا که معبد در اورشلیم قرار داشت، شهر مرکز حضور خدا در جهان تلقی می‌شد. اما در ابدیت، کتاب مقدس اورشلیم را به‌عنوان مکانی تصویر می‌کند که در «روزهای آخر» ایمانداران گروه گروه به آنجا روانه خواهند

۴۷:۱۴ این مزمور تقریباً درباره همان واقعه‌ای نوشته شده که به مزمور ۴۶ مربوط می‌شود: تجاوز آشور به یهودا به رهبری سنخاریب (پادشاهان ۱۸:۱۳ تا ۱۹:۳۷).

۲:۴۷ خداوند، به‌گونه‌ای غیر قابل وصف، متعال و پرهیت است؛ اما این امر نویسندگان کتاب مقدس را از تلاش برای توصیف او باز نداشت. متعال و پرهیت بودن او نباید ما را نیز از ستایش او باز دارد. ما نمی‌توانیم به‌طور کامل خدا را توصیف کنیم، اما می‌توانیم به دیگران بگوییم که او برای ما چه کرده است. نگذارید شکوه و عظمت وصف‌ناپذیر خدا مانع از این شود که چیزهایی را که درباره خدا می‌دانید به دیگران نگویید.

۹:۴۷ کلمه‌ای که «روسای ممالک جهان» ترجمه شده، واژه‌ای عبری است که معنای دقیق آن «ملت‌ها» است. به عبارتی دیگر، روسای ممالک جهان کسانی بودند غیر

۲:۴۷

تث ۲۱:۷

۴:۴۷

۱ پط ۱:۴

۵:۴۷

مز ۳۳:۲۵، ۱۸:۶۸

۶:۴۷

مز ۱۸:۸۹، ۴:۶۸

۸:۴۷

۱ تو ۱:۱۶

۹:۴۷

مز ۱۱:۷۲

اش ۲۳:۷، ۴۹

۱:۴۸

۱ تو ۱:۱۶

مز ۱:۸۷، ۴:۹۶، ۳:۱۴۵

زک ۳:۸

۲:۴۸

مز ۲:۵۰

مراثی ۱۵:۲

متی ۳۵:۵

۳:۴۸ مز ۷:۴۶	شادی تمام مردم جهان می‌باشد! ^۳ خداوند در قصرهای آن حضور دارد؛ او پناهگاه مردم اورشلیم است.
۶:۴۸ اش ۸:۱۳	^۴ پادشاهان جهان متحد شدند تا به اورشلیم حمله کنند. ^۵ اما چون آن را دیدند، شگفت‌زده شده، گریختند. ^۶ در آنجا ترس، آنان را فراگرفت و همچون زنی در حال زای، وحشت زده شدند. ^۷ تو ای خدا، آنان را مانند کشتیهای جنگی که باد شرقی آنها را درهم می‌کوبد، نابود کردی. ^۸ آنچه درباره کارهای خداوند شنیده بودیم، اینک با چشمان خود در شهر خداوند قادر متعال می‌بینیم: او اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت.
۹:۴۸ مز ۱۰:۴۰، ۳:۲۶	^۹ ای خدا، ما در داخل خانه تو، به رحمت و محبت تو می‌اندیشیم. ^{۱۰} تو مورد ستایش همه مردم هستی؛ آوازه تو به سراسر جهان رسیده است؛ تو با عدل و انصاف حکمرانی می‌کنی. ^{۱۱} بسبب داوریهای عادلانه تو ساکنان اورشلیم شادی می‌کنند و مردم یهودا به وجد می‌آیند.
۱۰:۴۸ یوش ۹:۷ ملا ۱۱:۱	^{۱۲} ای قوم خدا، صهیون را طواف کنید و برجهایش را بشمارید. ^{۱۳} به حصار آن توجه کنید و قلعه‌هایش را از نظر بگذرانید. آن را خوب نگاه کنید تا بتوانید برای نسل آینده آن را تعریف کنید و بگویید: ^{۱۴} «این خدا، خدای ماست و تا به هنگام مرگ او ما را هدایت خواهد کرد.»
۱۱:۴۸ مز ۸:۹۷	
۱۳:۴۸ مز ۷۵:۷۸	

اورشلیم به نتیجه‌ای نمی‌رسید، ساکنان شهر معمولاً دور شهر می‌گشتند و نقاط تدافعی آن را مورد بازرسی قرار می‌دادند و خدا را به‌خاطر حفاظت از شهر ستایش می‌کردند. به‌هنگام شادیهای بزرگ یا پس از آنکه خدا ما را از آزمایشهای بزرگ عبور می‌دهد، باید امکانات دفاعی خود را مورد بازرسی قرار دهیم تا مطمئن شویم که بنیادهای الهی، کلامش، و جمع ایمانداران استوار باقی مانده‌اند (افسیسیان ۲: ۲۰-۲۲).

۱۴:۴۸ هر گاه که نمی‌دانیم چه تصمیمی بگیریم، دعا می‌کنیم تا خدا ما را هدایت کند. چیزی که ما احتیاج داریم، هم هدایت است و هم هدایت‌کننده: ما به نقشه‌ای نیاز داریم که نشانه‌ها و مسیرها را به ما نشان دهد؛ همچنین به یک همراه دائمی نیاز داریم که اطلاع کامل از راههای موجود در نقشه را داشته باشد و ما را مطمئن سازد که نقشه را درست تعبیر و تفسیر کرده‌ایم. کتاب مقدس آن نقشه است، و خدا آن همراه دائمی. وقتی در مسیر زندگی پیش می‌روید، هم بر نقشه تکیه کنید و هم بر راهنما.

شد (اشعیا ۲: ۲ب)، و خانه روحانی همه ایمانداران خواهد بود، جایی که خدا در میانشان ساکن خواهد بود (مکاشفه ۲۱: ۳و).

۸:۴۸ از آنجا که بعد از نوشته شدن این مزمور، اورشلیم چندین بار ویران شد، عبارت «اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت» شاید با حالتی پیشگویانه به اورشلیم جدید و آسمانی اشاره دارد که خدا در آنجا با همه ایمانداران زندگی خواهد کرد (مکاشفه ۲۱).

۱۱:۴۸ مردم یهودا از بزرگترین قبیله اسرائیل بودند که در قسمت جنوبی کنعان، جایی که اورشلیم در آنجا واقع بود، اقامت گزیدند (یوشع ۱۵: ۱-۱۲). داود پادشاه از قبیله یهودا بود و اورشلیم را پایتخت خود و مرکز عبادت قوم قرار داد. عیسی از قبیله یهودا بود. سراینده مزمور می‌خواست بگوید که روزی خواهد آمد که خدا عدالت را در آن سرزمین حاکم خواهد ساخت و قومش به عزت و احترامی که شایسته آنها است، خواهند رسید.

۱۳و۱۲:۴۸ هر گاه که سپاه دشمن از محاصره

موضوع: اتکا به مال دنیا بی ثمر است. به هنگام مرگ، نمی توان مال دنیا را با خود برد؛ همچنین مال دنیا نمی تواند آمرزش گناهان را فراهم سازد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

ای همه قومهای روی زمین این را بشنوید! ای تمام مردم جهان گوش کنید! ای عوام و خواص، ای ثروتمندان و فقیران،^۳ به سخنان حکیمانه من گوش دهید. **۴۹** امی خواهم با مثلی معمای زندگی را بیان کنم؛ می خواهم با نوای بربط این مشکل را بگشایم.

چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشم؟ چرا ترسان باشم که دشمنان تبهکار دور مرا بگیرند و آنانی که اعتمادشان بر ثروتشان است و به فراوانی مال خود فخر می کنند مرا محاصره نمایند؟^۷ هیچکس نمی تواند بهای جان خود را به خدا بپردازد و آن را نجات دهد.^۸ زیرا فدیة جان انسان بسیار گرانهاست و کسی قادر به پرداخت آن نیست.^۹ هیچکس نمی تواند مانع مرگ انسان شود و به او زندگی جاوید عطا کند.^{۱۰} زیرا می بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می میرد و آنچه اندوخته است برای دیگران برجای می نهد.^{۱۱} آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می کنند و گمان می برند که خانه هایشان دایمی است و تا ابد باقی می ماند.^{۱۲} اغافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی ماند بلکه همچون حیوان جان می سپارد.

^{۱۳} این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می نمایند.^{۱۴} آنها گوسفندانی هستند که بسوی هلاکت پیش می روند زیرا «مرگ» آنها را شبانی می کند. صبحگاهان، شروران مغلوب

۱:۴۹
مز ۱:۷۸
۳:۴۹
مز ۳۰:۳۹؛ ۱۱۹:۱۳۰
۴:۴۹
۲ پاد ۱۵:۳
مز ۲۳:۷۸
۵:۴۹
مز ۴:۲۳؛ ۲۷:۱
۶:۴۹
مز ۷:۵۲
مر ۲۴:۱۰
۷:۴۹
ایو ۱۸:۳۶
متی ۹:۲۵؛ ۱۰:۸
۸:۴۹
مز ۱۰:۱۶؛ ۸۹:۴۸
متی ۲۶:۱۶
۱۰:۴۹
مز ۶:۳۹
لو ۱۲:۱۲؛ ۲۰:۲۱
۱۱:۴۹
تث ۱۴:۳
۱۴:۴۹
مز ۱۷:۹
مکا ۲۶:۲

اگر برای کسب سعادت و شادی، بر ثروت و رفاه مادی تکیه دارید، بدانید که هرگز آنقدر ثروت نخواهید داشت که مانع مرگتان شود.

۴۹:۱۰-۱۴ ثروتمند و فقیر در یک چیز مشترکند: وقتی می میرند، هر چه که دارند اینجا در دنیا باقی می گذارند. در لحظه مرگ (که همه ما با آن روبرو خواهیم شد)، فقیر و ثروتمند در مقابل خدا برهنه و دست خالی هستند. تنها ثروتی که در آن لحظه داریم آن چیزهایی هستند که برای میراث ابدی مان برایشان سرمایه گذاری کرده ایم. به هنگام مرگ، هر یک از ما آرزو خواهیم کرد که ای کاش در دنیایی که باید ترکش می کردیم، کمتر سرمایه گذاری کرده بودیم و سرمایه خود را بیشتر در آسمان که تا ابد در آنجا خواهیم بود، می اندوختیم.

۴۹:باب بیهودگی مادیات یعنی ثروت و غرور و شهرت در این آیه طنین انداز است. این مزمور که از نظر شکل و ظاهر با کتاب جامعه قابل مقایسه می باشد، یکی از معدود مزامیری است که بیشتر حالت تعلیمی دارد تا حالت حمد و ستایش.

۴۹:۱۵ در بازارهای برده فروشی در دنیای باستان، برای آنکه برده ای آزاد شود، می بایست فدیة یعنی بهای آزادی او پرداخت شود. در مرقس ۱۰:۴۵؛ افسسیان ۱:۷؛ و عبرانیان ۱۲:۹؛ می خوانیم که عیسی چنین بهایی را پرداخت تا ما بتوانیم از بردگی گناه آزاد شویم و زندگی جدیدی را با او آغاز کنیم.

راهی وجود ندارد که از آن طریق شخص زندگی جاودانی با خدا را بخرد. تنها خدا می تواند جان انسان را فدیة کند.

نیکان می‌شوند و دور از خانه‌های خود، اجسادشان در عالم مردگان می‌پوسد.^{۱۵} اما خداوند جان مرا از عالم مردگان نجات داده، خواهد رها کنید.
^{۱۶} نگران نشو وقتی کسی ثروتمند می‌شود و بر شکوه خانه‌اش افزوده می‌گردد!
^{۱۷} زیرا هنگامی که بمیرد چیزی را از آنچه دارد با خود نخواهد برد و ثروتش بدنبال او به قبر نخواهد رفت.^{۱۸} هرچند او در زندگی خوشبخت باشد و مردم او را برای موفقیتش بستایند،^{۱۹} اما او سرانجام به جایی که اجدادش رفته‌اند خواهد شتافت و در ظلمت ابدی ساکن خواهد شد.^{۲۰} آری، انسان با وجود تمام فرّ و شکوهش، سرانجام مانند حیوان می‌میرد.

موضوع: مقایسه ایمان حقیقی و دروغین. خدا خواهان تشکرات و اعتماد و ستایش قلبی و اصیل ما است.
نویسنده: آساف، یکی از رهبران نوازندگان داود.

۵۰ خداوند قادر مطلق سخن می‌گوید؛ او همهٔ مردم را از مشرق تا مغرب نزد خود فرا می‌خواند. ^۱ نور جلال خدا از کوه صهیون، که مظهر زیبایی و بزرگی اوست، می‌تابد. ^۲ خدای ما خواهد آمد و سکوت نخواهد کرد. شعله‌های آتش در پیشاپیش او و گردباد در اطراف اوست. ^۳ او آسمان و زمین را به گواهی می‌طلبد تا بر قوم خود داوری کند. ^۴ خداوند می‌فرماید: «قوم خاص مرا که با قربانی‌های خود با من عهد بسته‌اند که نسبت به من وفادار بمانند، نزد من جمع کنید.» ^۵ آسمانها گواهند که خود خداوند داور است و با عدالت داوری می‌کند.
^۶ «ای قوم من، ای اسرائیل، به سخنان من گوش دهید، زیرا من خدای شما هستم! من خود بر ضد شما شهادت می‌دهم.^۷ در بارهٔ قربانی‌هایتان شما را سرزنش

۱۵:۴۹
 مز ۱۱۰:۱۶
 ۱۶:۴۹
 مز ۷:۳۷
 ۱۷:۴۹
 مز ۱۴:۱۷
 تیمو ۷:۶
 ۱۸:۴۹
 مز ۳:۱۰

۱:۵۰
 مز ۳:۱۱۳
 ۲:۵۰
 مز ۱۸۰:۴۸ ؛ ۲:۴۸
 ۳:۵۰
 مز ۱۳:۱۸ ؛ ۱۲:۱۳
 ۶:۵۰
 مز ۱۳:۹۶ ؛ ۶:۹۷

که فقط ظاهری مذهبی دارند، می‌گوید: «به من به‌طور کامل اعتماد کنید.» و به شیران می‌گوید: «این آخرین فرصت شما است؛ بعد از آن مجازاتتان خواهم کرد.»
۹۵:۵۰ عدالت کامل خدا ایجاب می‌کند که گناه با مرگ مجازات شود؛ اما شخص می‌توانست با قربانی کردن یک حیوان، او را جایگزین خود کند. این کار نشانه ایمان شخص به خدای رحیم و بخشنده بود. اما بعضی از آنانی که قربانی تقدیم می‌کردند، اهمیت کار خود را به فراموشی سپرده بودند! عمل قربانی نشان می‌داد که آنها زمانی پذیرفته بودند که با تمام وجود از خدا پیروی کنند. اما حالا دلشان در آن کار نبود. ما هم اگر از روی عادت و نه از روی محبت قلبی و اطاعت از خدا در «فعالیت‌های مذهبی» شرکت کنیم، ده یک بدهیم، یا در کلیسا حضور بیابیم، شاید دچار همین حالت شویم.

۵۰:باب این مزمور طوری شروع می‌شود که گویی خدا بالاخره می‌رود تا مردم شرور روی زمین را داوری کند. اما تعجب آور است که خشم عظیم خدا بر قوم خودش فرو می‌ریزد (یا حداقل بر کسانی که ادعا می‌کنند به او تعلق دارند). داوری خدا باید از قوم خودش آغاز شود (۱ پطرس ۱۷:۴).
۵۰:باب خدا انسان را به‌خاطر این داوری می‌کند که او را جدی نمی‌گیرد. او ابتدا کسانی را مخاطب قرار می‌دهد که تظاهر به مذهبی بودن می‌کنند و می‌پندارند که قربانی کردن برای خدا کافی است (۵۰:۱-۱۵). آنها خدا را با ستایش و شکرگزاری حقیقی جلال نمی‌دهند. در مرحله بعد، شیران و مردم سخت‌دل را به‌خاطر سخنان مذهبی ایشان که از زبان دروغگو و زندگی فاسدشان بر می‌خیزد، ملامت می‌کند (۵۰:۱۶-۲۲). او به کسانی

نمی‌کنم، زیرا آنها را پیوسته به من تقدیم می‌کنید. ^۱من طالب گوساله‌ها و بزهای شما نیستم، ^۲زیرا همهٔ حیواناتی که در جنگل و کوه هستند از آن منند. ^۳همهٔ پرندگان که بر کوه‌ها پرواز می‌کنند و تمام حیواناتی که در صحراها می‌چرند، به من تعلق دارند. ^۴اگر گرسنه می‌بودم از تو خوراک نمی‌خواستم، زیرا که جهان و هر چه که در آن است از آن من است. ^۵اگر من گوشت گاوها را می‌خورم و یا خون بزها را می‌نوشم؟ ^۶قربانی واقعی که باید تقدیم کنید این است که خدای خویش را شکر نمایید و نذرهایی را که کرده‌اید ادا کنید. ^۷هنگامی که در مشکلات هستید مرا بخوانید؛ من شما را نجات خواهم داد و شما مرا ستایش خواهید کرد.»

^۸اما خدا به بدکاران چنین می‌گوید: «شما چه حق دارید که احکام مرا بر زبان بیاورید و دربارهٔ عهد من سخن بگویید؟ ^۹زیرا شما از اصلاح شدن نفرت دارید و دستورات مرا پشت گوش می‌اندازید. ^{۱۰}وقتی دزد را می‌بینید که دزدی می‌کند با وی همدست می‌شوید و با زناکاران معاشرت می‌کنید. ^{۱۱}اسخان شما با خبثت و نیرنگ آمیخته است. ^{۱۲}هرجا می‌نشینید از برادران بد می‌گویید و غیبت می‌کنید. ^{۱۳}این کارها را کردید و من چیزی نگفتم. فکر کردید من هم مانند شما هستم! اما اینک من شما را برای تمام این کارها تنبیه می‌کنم. ^{۱۴}«ای کسانی که مرا فراموش کرده‌اید، به من گوش دهید و گرنه شما را هلاک خواهم کرد و فریادرسی نخواهید داشت. ^{۱۵}قربانی شایستهٔ من آنست که از من سپاسگزار باشید و مرا ستایش کنید. هر که چنین کند راه نجات را به او نشان خواهم داد.»

موضوع: تقاضای داود از خدا برای رحم کردن و آمرزش و پاک ساختن او. خدا می‌خواهد دل ما با او راست باشد.

نویسنده: داود

ای خدای رحیم و کریم، بر من رحم فرما و گناهانم را محو کن. ^۱مرا از عصیانم کاملاً شستشو ده و مرا از گناه پاک ساز.

۵۱

۹:۵۰
مز ۳۱:۶۹
۱۰:۵۰
مز ۲۴:۱۰۴

۱۳:۵۰
هو ۶:۶
۱۴:۵۰
تث ۲۱:۲۳
هو ۲:۱۴
روم ۱:۱۲
عبر ۱۵:۱۳

۱۶:۵۰
اش ۱۳:۲۹
۱۷:۵۰
روم ۲۲ و ۲۱:۲
۱۸:۵۰
اتیمو ۵:۲۲

۱۹:۵۰
مز ۷:۱۰؛ ۳:۳۶
۲۰:۵۰
متی ۲۱:۱۰
۲۱:۵۰
مز ۸:۹۰

۲۳:۵۰
مز ۱۶:۹۱

۲:۵۱

ار ۸:۳۳

اعما ۱۶:۲۲

عبر ۱۴ و ۱۳:۹

ایو ۷:۱ و ۹

مجازات‌های را که مردم سزاوارش می‌باشند، به تأخیر می‌اندازد تا فرصت توبه داشته باشند (۲ پطرس ۹:۳). سکوت او تا ابد نیست؛ زمان مجازات سرانجام فرا خواهد رسید.

۷۱:۱-۷ داود واقعاً ناراحت بود از اینکه با بتشیع مرتکب زنا شده بود و برای پوشاندن گناه خود، شوهر او را نیز به قتل رسانده بود. او می‌دانست اعمال او به بسیاری صدمه و آسیب رسانده است. اما چون از گناهانش توبه کرد، خدا از سر رحمت خود او را بخشید. هیچ گناهی آنقدر بزرگ نیست که بخشیده نشود! آیا شما احساس می‌کنید

۲۲-۱۶:۵۰ برخی از مردم خیلی راحت احکام خدا را بر زبان می‌آورند، اما پر از فریب و شرارت‌اند. آنها مدعی داشتن وعده‌های خدا هستند، اما از اطاعت از احکام او سر باز می‌زنند. این گناه است و خدا انسان را به خاطر آن داوری خواهد کرد. ما نیز وقتی مطابق اعتقاداتمان زندگی نمی‌کنیم، عملاً ریاکاری می‌کنیم. اگر اجازه بدهیم این تضاد باقی بماند، معلوم می‌شود که پیروان واقعی خدا نیستیم.

۲۱:۵۰ گاهی خدا ساکت به نظر می‌رسد. این سکوت بدان معنا نیست که او بی‌توجه است، بلکه او با ساکت ماندن،

۳ به عمل زشتی که مرتکب شده‌ام اعتراف می‌کنم؛ گناه‌م همیشه در نظر من است. ۴ به تو ای خداوند، بلی، تنها به تو گناه کرده‌ام و آنچه را که در نظر تو بد است، انجام داده‌ام. حکم تو علیه من عادلانه است و در این داورى، تو مصون از خطا هستی. ۵ من از بدو تولد گناهکار بوده‌ام، بلی، از لحظه‌ای که نطفه من در رحم مادرم بسته شد آلوده به گناه بوده‌ام.

۴:۵۱
روم ۴:۳

۵:۵۱
ایو ۴:۱۴
افس ۳:۲

۷:۵۱
خرو ۲۲:۱۲
اش ۱۸:۱

۹:۵۱
ار ۱۷:۱۶

۱۰:۵۱
متی ۸:۵

اعما ۹:۱۵

افس ۱۰:۲

۱۱:۵۱
افس ۳:۴

۶ تو از ما قلبی صادق و راست می‌خواهی؛ پس فکر مرا از حکمت خود پر کن. ۷ گناه مرا از من دور کن تا پاک شوم؛ مرا شستشو ده تا سفیدتر از برف شوم. ۸ ای که مرا در هم کوبیده‌ای، شادی مرا به من باز گردان تا جان من بار دیگر مسرور شود. ۹ از گناهانم چشم‌پوش و همه خطاهایم را محو کن.

۱۰ خدایا، دلی پاک در درون من بیافرین و از نو، روحی راست به من عطا کن. ۱۱ مرا از حضورت مران و روح پاک خود را از من بگیر. ۱۲ شادی نجات از گناه را به من باز ده و مرا یاری کن تا با میل و رغبت تو را اطاعت کنم.

خون بره بر سر در خانه‌هایشان استفاده کردند تا این خون آنها را از فرشته مرگ در امان نگاه دارد (خروج ۲۲:۱۲؛ عبرانیان ۹:۱۸-۲۲). اسرائیلی‌ها با این کار ایمان خود را نشان دادند و از اسارت در مصر رهایی یافتند. بنابراین، این آیه ما را به پاک شدن از گناه و اعلام آمادگی برای خدمت به خداوند دعوت می‌کند.

۱۰:۵۱ از آنجا که ما گناهکار به دنیا می‌آییم (۵:۵۱)، گرایش ذاتی‌مان خشنود ساختن خودمان است نه خدا. داود وقتی همسر مرد دیگری را تصاحب کرد، از همین گرایش متابعت کرد. ما نیز وقتی به هر شکلی گناه می‌کنیم، از همین گرایش که در ما است متابعت می‌کنیم و در واقع مطابق امیال خودخواهانه خودمان عمل می‌کنیم. ما نیز باید مانند داود از خدا بخواهیم که از درون پاکمان سازد (۷:۵۱)، یعنی فکر و دل ما را پاک سازد و افکار و خواسته‌های تازه‌ای در ما پدید آورد. رفتار و کردار درست فقط می‌تواند از فکر و دلی پاک سرچشمه بگیرد.

از خدا بخواهید که فکر و دلی تازه در شما بیافریند. **۱۲:۵۱** آیا هیچ وقت در ایمان خود احساس رکود نکرده‌اید، احساسی شبیه به اینکه دیگر از صمیم قلب به خدا ایمان ندارید؟ آیا گناه، بین شما و خدا فاصله نینداخته و باعث نشده که او دور به نظر برسد؟ احساس داود چنین بود. او با بتشیع مرتکب گناه شده بود و متعاقب آن مورد توبیخ ناتان نبی قرار گرفت. در این دعا او نزد خدا فریاد بر آورد و گفت: «شادی نجات از گناه را به من باز ده.» خدا می‌خواهد که ما به او نزدیک باشیم و حیات کامل و بی‌نقص او را بچشیم. اما گناه اعتراف نشده این صمیمیت را غیر ممکن می‌سازد. گناه خود را به خدا اعتراف کنید. با وجود این، شاید لازم شود

که نمی‌توانید به خدا نزدیک شوید چون مرتکب خطای بسیار بزرگی شده‌اید؟ خدا می‌تواند هر نوع گناه شما را ببخشد و این کار را نیز خواهد کرد. اما با اینکه خدا ما را می‌بخشد، عواقب طبیعی گناه ما را نمی‌زداید. زندگی داود و خانواده‌اش در نتیجه گناه او هرگز مانند گذشته نشد (ر.ش. به ۲ سموئیل ۱۲:۱-۲۳).

۴:۵۱ داود گرچه با بتشیع گناه کرده بود، گفت که به خدا گناه کرده است. وقتی کسی دزدی می‌کند یا مرتکب قتل می‌شود یا به کسی افترا می‌زند، این گناهان را نسبت به کس دیگری انجام می‌دهد. مطابق معیارهای دنیای امروز ما، رابطه جنسی بین دو شخص بالغ که هر دو به آن رضا دارند، قابل قبول است، زیرا ظاهراً به کسی لطمه‌ای نمی‌رسد. اما این فکر درست نیست، چون قطعاً به بعضی‌ها لطمه وارد می‌آید؛ مثلاً در مورد داود، طفلی از بین رفت و مردی کشته شد. هر گناهی به ما و دیگران صدمه می‌رساند، و در نهایت خدا را می‌رنجاند زیرا گناه در هر شکلی عصیان علیه زندگی خداپسندانه است. وقتی وسوسه می‌شوید که گناه کنید، این حقیقت را به خاطر بیاورید که با این کار نسبت به خدا گناه خواهید کرد؛ این امر شاید به شما کمک کند که از مسیر درست منحرف نشوید.

۷:۵۱ این آیه در متن عبری چنین آمده است: «مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم.» پاک کردن با زوفا به مراسمی اشاره دارد که طی آن خون حیوان قربانی بر کاهنان پاشیده می‌شد تا آنها را برای خدمت به خدا آماده سازد (خروج ۲۹:۱۹-۲۱). همچنین، شب پیش از خروج بنی‌اسرائیل از مصر، ایشان از شاخه‌های زوفا برای مالیدن

۱۳ آنگاه احکام تو را به گناهکاران خواهم آموخت و آنان بسوی تو بازگشت خواهند نمود.

۱۳:۵۱
مز ۲۷:۲۲

۱۴ ای خدایی که نجات‌دهنده من هستی، وجدان مرا از این گناه خونریزی پاک کن تا بتوانم در وصف عدالت تو سرود بخوانم.^{۱۵} خداوند، کمکم کن تا بتوانم دهانم را بگشایم و تو را ستایش کنم.

۱۴:۵۱
اسمو ۱۲:۹
مز ۱۴۹:۶؛ ۲۵:۵؛ ۷۱:۱۵

۱۶ تو از من قربانی حیوانی نخواستی، و گرنه آن را تقدیم می‌کردم.^{۱۷} قربانی من این قلب شکسته و این روح توبه‌کار من است که به تو تقدیم می‌کنم؛ ای خداوند، می‌دانم که این هدیه مرا خوار نخواهی شمرد.

۱۶:۵۱
اسمو ۱۵:۲۲
مز ۶۰:۶
۱۷:۵۱
مز ۱۸:۳۴

۱۸ خدایا، به لطف خود مردم اورشلیم را کامیاب ساز و دیوارهایش را دوباره بنا کن.^{۱۹} آنگاه بر قربانگاه تو گاوها ذبح خواهد شد و تو از انواع قربانی‌هایی که بر قربانگاه تو تقدیم می‌شوند خوشنود خواهی گردید.

۱۹:۵۱
مز ۱۵۰:۴؛ ۱۳۶:۱۵

موضوع: خدا خطاکاران را مجازات خواهد کرد. خشم ما نباید موجب این تصور شود که خدا قادر به شکست شرارت نیست.

نویسنده: داود

۵۲ ای مرد قدرتمند، چرا از ظلم خود فخر می‌کنی؟ ای کسی که در نظر خدا رسوا هستی، چرا تمام روز به خود می‌بالی؟^۱ ای حیل‌گر، توطئه می‌چینی که دیگران را نابود کنی؛ زبانت مانند تیغ، تیز و برنده است.^۲ بدی را به نیکی ترجیح می‌دهی و دروغ را بیشتر از راستی دوست می‌داری.^۳ ای فریبکار، تو دوست داری با سخنان تباهی بار بیاوری.

۲:۵۲
مز ۹:۵؛ ۵۷:۴؛ ۵۹:۷
۳:۵۲
مز ۳۶:۴؛ ۵۸:۳
ار ۵۹
۴:۵۲
مز ۱۲۰:۳
۵:۵۲
امت ۲۲:۲
مز ۲۷:۱۳
اش ۲۲:۱۸ و ۱۹
۶:۵۲
ایو ۲۲:۱۹
مز ۳۷:۳۴

^۵ بنابراین، خدا نیز تو را از خانهات بیرون کشیده تو را بکلی نابود خواهد کرد و ریشهات را از زمین زندگان خواهد کند. عینکان این را دیده، خواهند ترسید و به تو خندیده، خواهند گفت:^۷ «ببینید، این همان مردی است که به خدا

هرگز نمی‌تواند خدا را با اعمال ظاهری، هر چقدر هم خوب، خشنود سازد. آیا گرایش مبنی بر پشیمانی از گناه در شما هست؟

۱:۵۲ دو آغ فکر می‌کرد قهرمان بزرگی است و حتی به عمل خود فخر می‌کرد. در واقع، عمل او شرورانه و توهین به خدا بود. موفقیت را با نیکویی اشتباه گرفتن آسان است. اگر کاری خوب یا تمام و کمال انجام بگیرد، به معنای این نیست که آن کار خوب است (برای مثال، کسی شاید قماربازی قهار یا دروغگویی ماهر باشد، اما این دلیل نیست که اینها کارهای خوبی هستند). هر کاری که می‌کنید، آن را با قانون کلام خدا بسنجید، نه با میزان مهارتی که انجامش می‌دهید.

مانند داود با عواقب گناه خود روبرو شوید، اما خدا شادی رابطه با خود را به شما باز خواهد گرداند.

۱۳:۵۱ وقتی خدا گناهان ما را می‌بخشد، رابطه ما را با خود به حالت اول باز می‌گرداند. آنگاه مایل خواهیم شد که درباره او با دیگران سخن بگوییم چرا که ایشان نیز به این بخشش و صلح الهی نیاز دارند. هر چه بیشتر بخشش خدا را در زندگی خود احساس کرده باشید، بیشتر دوست خواهید داشت درباره آن با دیگران صحبت کنید.

۱۷:۵۱ خدا خواهان قلبی شکسته و پشیمان می‌باشد. در اشعیا ۱:۱۲ و ۱۳ خداوند می‌فرماید: «چه کسی از شما خواسته که وقتی به حضور من می‌آیید، این قربانی‌ها را با خود بیاورید؟» وقتی گرایش درونی انسان درست نباشد،

توکل نمی کرد، بلکه به ثروت هنگفت خود تکیه می نمود و برای حفظ و حراست از خود به ظلم متوسل می شد.»

اما من مانند درخت زیتونی هستم که در خانه خدا سبز می شود؛ من تا ابد به رحمت خدا توکل خواهم کرد. ^۱خدایا، بسبب آنچه که کرده ای پیوسته از تو تشکر خواهم نمود و در حضور قوم تو اعلان خواهم کرد که تو نیکو هستی.

موضوع: همه گناه کرده اند. به این دلیل، هیچ کس نمی تواند به تنهایی خدا را بیابد. فقط خدا می تواند ما را به سوی خود رهنمون کند.

نویسنده: داود

کسی که فکر می کند خدایی وجود ندارد، احمق است. چنین شخص فاسد است و دست به کارهای پلید می زند و هیچ نیکی در او نیست.

۵۳

^۲خداوند از آسمان به انسانها نگاه می کند تا شخص فهمیده ای بیابد که طالب خدا باشد. ^۳اما همه از او روگردان شده اند، همه فاسد گشته اند و در وجود هیچ یک از آنان نیکی نیست.

^۴این بدکاران بی فهم خدا را نمی شناسند و قوم او را مانند نان می بلعند. ^۵ولی زمانی که هیچ فکرش را نمی کنند ناگهان وحشت وجود آنها را فرا خواهد گرفت، زیرا خدا دشمنان قوم خود را هلاک کرده، استخوانهایشان را روی زمین پخش خواهد کرد. خدا آنان را طرد کرده است، بنابراین قوم او بر آنان چیره خواهند شد.

قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنان را رستگار و کامیاب سازد! ای خداوند، از صهیون تجلی فرما و قوم خود را نجات ده!

موضوع: فریادی برای طلبیدن کمک الهی برای پیروزی بر دشمنان. خدا حتی به هنگام ضربات و خیانت های دشمنان، مددکار ما است.

نویسنده: داود

ای خدا، به قدرت خود مرا نجات ده و به قوت خویش از من دفاع کن. ^۱خدایا، دعای مرا بشنو و به سخنانم توجه فرما، ^۲زیرا بدکاران

۵۴

۸:۵۲
مز ۵:۱۳، ۳:۱۲۸
ار ۱۶:۱۱

۱:۵۳
مز ۴:۱۴

۲:۵۳
مز ۱۵:۱۳، ۳:۳۳
۳:۵۳
روم ۱۲:۱۰، ۳

۴:۵۳
ار ۲۲:۴
۵:۵۳
لاو ۱۷:۲۶، ۳۶
مز ۷:۴۴
امت ۱:۲۸
ار ۳۰:۶، ۱۸:۱۸ و
جز ۵:۶

۶:۵۳
مز ۷:۱۴

۱:۵۴
توا ۲:۲۰
مز ۱:۲۰

۳:۵۴

اسمو ۱:۲۰
مز ۱۳:۶، ۱۴:۴۰
۴:۱۴، ۱۴:۸۶

که فکر می کند خدایی وجود ندارد، احمق است» (همچنین نگاه کنید به رومیان ۱:۳). مردم شاید برای پوشاندن گناهان خود، یا یافتن توجیهی برای تکرار کارهای نادرستشان، می گویند که خدایی نیست؛ گاه نیز برای فرار از فکر داور، به خدا که داور است، اعتنا نمی کنند. «احمق» الزاماً فاقد هوش و ذکاوت نیست؛ بسیاری از ملحدین و بی ایمانان، بسیار دانا هستند. احمق کسی است که خدا را رد می کند.

داود که خدا را در کنار خود داشت، خودش را با درخت زیتونی مقایسه می کرد که تحت مراقبت قرار دارد. درخت زیتون عمری طولانی دارد، و اگر تحت مراقبت قرار داشته باشد، عمرش طولانی تر نیز خواهد شد. داود محافظت ابدی خدا از نیکان را با نابودی ناگهانی بدکاران مقایسه می کند (۷:۵۲-۷۵).

۱:۵۳ داود در قالب فضای مزمور ۱۴، بار دیگر گفت: «کسی

بر ضد من برخاسته‌اند و ظالمان قصد جان مرا دارند. آنان کسانی‌اند که تو را نمی‌شناسند.

ای خداوند، تو مددکار من هستی و جان مرا حفظ می‌کنی. ^۵تو دشمنان مرا به سزای اعمالشان خواهی رساند. تو امین هستی و آنها را ریشه کن خواهی کرد.

ای خداوند، با میل و رغبت قربانی به تو تقدیم خواهم کرد و تو را سپاس خواهم گفت زیرا تو نیکو هستی. ^۷تو مرا از همه مشکلاتم رهانیده‌ای و من با چشمان خود شکست دشمنانم را دیده‌ام.

۴:۵۴
مز ۴۰:۲۴، ۱۷:۳۷

۶:۵۴
مز ۱۴:۵۰
۷:۵۴
مز ۱۰:۵۹، ۶:۳۴

موضوع: بیان وحشت عمیق از خیانت دوست نزدیک. وقتی دوستان باعث آزرده‌گی مان می‌شوند، تحمل بار آن به تنهایی بسیار سخت است.

نویسنده: داود

ای خدا، به دعای من گوش کن. هنگامی که نزد تو ناله می‌کنم، خود را پنهان مکن. ^۲دعایم را بشنو و آن را مستجاب فرما، زیرا از شدت پریشانی فکر، نمی‌دانم چه کنم. ^۳تهدید دشمنان و ظلم بدکاران، خاطر من را آشفته کرده است. آنان با خشم و نفرت با من رفتار می‌کنند و مرا عذاب می‌دهند.

^۴ترس بر قلبم چنگ انداخته و مرا بی‌قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. ^۵از شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم. ^۶و به خود می‌گویم: «ای کاش همچون کبوتر بال می‌داشتم تا به جایی دور در صحرا پرواز می‌کردم و در آنجا پنهان می‌شدم و استراحت می‌کردم؛ ^۸می‌شاقتم بسوی پناهگاهی و از تند باد و طوفان حوادث در امان می‌ماندم.»

ای خداوند، این بدکاران را چنان پریشان کن که زبان یکدیگر را نفهمند، زیرا

۱:۵۵
مز ۹:۲۷، ۱:۶۱
۲:۵۵
اسمو ۱۶:۱
مز ۳:۷۷، ۷۶:۸۶
اش ۱۴:۳۸
۳:۵۵
اسمو ۱۶:۱۶
مز ۹:۱۷، ۱۱:۷۱
۴:۵۵
مز ۳:۱۱۶
۶:۵۵
ایو ۱۳:۳

شاید به خودمان بر گردد. در درازمدت، صادق بودن با خدا و با دیگران باعث امنیت بیشتر ما خواهد بود.

۵۵:۱ باب پ این مزمور به احتمال قوی در زمان شورش ایشالوم و خیانت اخیئوفل نوشته شده است (۲ سموئیل ۱۵-۱۷). برخی معتقدند که در این مزمور، آیات ۱۲ تا ۱۴ حالت «مسیحایی» دارند زیرا خیانت یهودا به مسیح را نیز تشریح می‌کند (متی ۲۶:۱۴-۱۶، ۲۰:۲۵).

۵۵:۸۶ حتی برای کسانی که مانند داود بسیار به خدا نزدیک هستند، مواقعی پیش می‌آید که از همه چیز دست بکشند و از مشکلات و فشار زندگی فرار کنند.

۴۳:۵۴ بسیاری از مزامیر داود از الگویی که در این دو آیه یافت می‌شود، پیروی می‌کنند: حرکت از دعا به سوی حمد و ستایش. او از رفتن به نزد خدا و بیان احساسات و نیازهای واقعی‌اش ترس نداشت. از آنجا که او چنین کرد، احساس شغف نمود و دست به ستایش خدا بر افراشت، خدایی که مددکار و حافظ و دوست او بود.

۵:۵۴ داود گفت که خدا کاری می‌کند که اعمال شرورانه دشمنانش به خودشان بر گردد. امثال ۲۶:۲۷ می‌گوید که کسانی که دام می‌نهند خودشان در آن گرفتار خواهند شد. آنچه برای دیگران در نظر می‌گیریم،

آنان شهر را از خشونت و ظلم پر ساخته‌اند. ^{۱۰} آنان روز و شب شهر را دور می‌زنند و شرارت و جنایت می‌آفرینند. ^{۱۱} شهر پر از ظلم و فساد است و حيله و فریب از کوجه‌ها دور نمی‌شود.

۱۱:۵۵
مز ۹:۵؛ ۱۰:۷

^{۱۲} این دشمن من نیست که به من توهین می‌کند، و گرنه تحمل می‌کردم؛ این حریف من نیست که بر من برخاسته، و گرنه خود را از او پنهان می‌کردم. ^{۱۳} این تو هستی ای دوست صمیمی و همکار من! ^{۱۴} اما با یکدیگر رفاقت صادقانه داشتیم، با یکدیگر درد دل می‌کردیم و با هم به خانه خدا می‌رفتیم.

۱۳:۵۵
مز ۹:۴۱

^{۱۵} باشد که دشمنانم پیش از وقت، زنده به گور شوند، زیرا دلها و خانه‌هایشان پر از شرارت است.

۱۶:۵۵
مز ۲:۵۷؛ ۳:۲

^{۱۶} اما من از خدا کمک می‌طلبم و او نجاتم خواهد داد. ^{۱۷} صبح، ظهر و شب به پیشگاه خدا می‌نالم و شکایت می‌کنم و او صدای مرا خواهد شنید. ^{۱۸} هر چند دشمنان من زیادند، اما او مرا در جنگ با آنها پیروز خواهد ساخت و به سلامت باز خواهد گرداند. ^{۱۹} خدایی که از ازل بر تخت فرمانروایی نشسته است دعایم را خواهد شنید و آنها را شکست خواهد داد، زیرا آنها از خدا نمی‌ترسند و نقشه‌های پلید خود را تغییر نمی‌دهند.

۱۷:۵۵
مز ۳:۵؛ ۱۳:۸؛ ۱۴:۱

^{۲۰} دوست و همکار سابق من دست خود را بر روی دوستانش بلند می‌کند و عهد دوستی خود را می‌شکند. ^{۲۱} زبانش چرب است اما در باطنش کینه و نفرت هست. سخنانش از روغن نیز نرمتر است اما همچون شمشیر می‌برد و زخمی می‌کند.

۲۰:۵۵
مز ۴:۷؛ ۳۴:۹

^{۲۲} مشکلات خود را به خدا واگذار و او تو را حفظ خواهد کرد. خداوند هرگز نخواهد گذاشت که شخص نیکوکار بلغزد و بیفتد.

۲۱:۵۵
مز ۲:۱۲؛ ۳:۲۸

^{۲۳} اما تو ای خدا، این اشخاص خونخوار و نیرنگ‌باز را پیش از وقت به گور خواهی فرستاد. ولی من بر تو توکل دارم.

۲۳:۵۵
مز ۶:۵؛ ۳۴:۵۶؛ ۴۰:۷۳؛ ۱۸:۷

اولویت‌های درست در طول روز. دانیال این الگو را دنبال می‌کرد (دانیال ۱۰:۶)؛ پطرس نیز مانند دانیال از این الگو تبعیت می‌کرد (اعمال ۱۰:۹ و ۱۰:۱۰). دعا‌های مقدسین سلاح نهایی علیه شرارت حاکم بر دنیا است.

۲۲:۵۵ بسیار آسان است که در امور روحانی، خودمان به حمل بارهای سنگینمان ادامه دهیم. اما خدا می‌خواهد که بارهایمان را به او واگذاریم. اما ما اغلب حتی وقتی می‌گوییم به او اعتماد داریم، همچنان به حمل بارهای خود ادامه می‌دهیم. همان قوتی که شما را به جلو می‌برد، می‌تواند بارهای شما را نیز حمل کند.

۱۴:۱۲-۱۴:۵۵ هیچ زخمی به اندازه زخمی که از «دوست» وارد می‌شود، آزاردهنده نیست. دوستان واقعی در زمان مشکلات کنار شما می‌مانند و به بهبودی وضع شما کمک کرده، محبتتان می‌نمایند، و شما را در همان وضعی که هستید می‌پذیرند، و در کنار شما می‌کنند. مواقعی خواهد بود که دوستان از روی محبت از ما انتقاد خواهند کرد؛ انگیزه آنها کمک به ما است. شما چگونه دوستی هستید؟ به کسانی که دوستشان دارید خیانت نکنید.

۱۷:۵۵ دعا کردن به‌هنگام صبح و ظهر و شب طریقی است عالی برای حفظ ارتباط با خدا و تشخیص

موضوع: اعتماد به توجه و عنایت خدا در بحبوحه ترسها. وقتی همه چیز تاریک به نظر می‌رسد، یک حقیقت هنوز می‌درخشد: وقتی خدا با ما است، مخالفان ما هرگز موفق نخواهند شد.

نویسنده: داود

ای خدا، بر من رحم فرما، زیرا مورد هجوم دشمنان قرار گرفته‌ام و مخالفانم هر روز عرصه را بر من تنگتر می‌کنند. ^۱تمام روز دشمنانم بر من یورش می‌آورند. مخالفانم که با من می‌جنگند بسیارند. ^۲هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد. ^۳وعددهای خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید، انسان فانی به من چه می‌تواند کرد؟ ^۴دشمنانم تمام روز در فکر آزار من هستند و یک دم مرا راحت نمی‌گذارند. ^۵آنها با هم جمع شده در کمین می‌نشینند و تمام حرکات مرا زیر نظر گرفته، قصد جانم را می‌کنند. ^۶به هیچ وجه مگذار آنها جان سالم بدر برند. با خشم خود آنها را سرنگون کن.

^۷تو از پریشانی من آگاهی؛ حساب اشکهایم را داری و آن را در دفترت ثبت کرده‌ای. ^۸روزی که تو را به کمک بخوانم، دشمنانم شکست خورده، خواهند گریخت. یقین دارم که خداوند پشتیبان من است. ^۹وعددهای خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند کرد؟ ^{۱۰}ای خدا، نذرهای خود را ادا خواهم کرد و قربانی‌های تشکر را به درگاه تو تقدیم خواهم نمود، ^{۱۱}زیرا تو مرا از پرتگاه مرگ رهانیدی و نگذاشتی پایم بلغزد و نابود شوم تا بتوانم اکنون در نور حیاتی که در حضورت راه روم.

۱:۵۶

مز ۹:۱۷؛ ۲۵:۱:۳۵

۳:۵۶

مز ۱۱:۱۱؛ ۱۰:۵۶

۵:۵۶

مز ۷:۴۱

۲ پط ۱۶:۱۵:۳

۶:۵۶

مز ۱۱:۱۷؛ ۳:۵۹

۷:۵۶

مز ۱۲:۳۶؛ ۲۳:۵۵

۸:۵۶

مز ۱۲:۳۹؛ ۳:۱۳۹

۹:۵۶

مز ۱۱:۴۱؛ ۶:۱۱۸

۱۳:۵۶

مز ۱۹:۳۳؛ ۱۳:۸۶

برای اینکه نشان دهد خدا چقدر به فکر ما است، فرمود که او حتی تعداد موهای سرمان را می‌داند (متی ۱۰:۳۰). ما اغلب بین ایمان و ترس در تزلزل هستیم. وقتی احساس می‌کنید به قدری ناامید هستید که یقین دارید هیچ کس شما را درک نمی‌کند، به خاطر داشته باشید که خدا از هر مشکلی با خیر است و هر آشکی را می‌بیند.

۱۱:۹:۵۶ ترس می‌تواند مسبب مشکلات فیزیکی شود و ما را از کار و فعالیت بیندازد. چه چیزی می‌تواند هولناکتر از محاصره دشمن باشد که از هر طرف فشار وارد می‌کند! داود که با این وضع روبرو شده بود، چند راه چاره برای مقابله با ترس پیشنهاد کرد: (۱) به یاد داشته باشید که خدا با شما است؛ (۲) به او اعتماد کنید؛ و (۳) او را به‌خاطر عمل کردن به وعده‌هایش بستابید. به‌هنگام روبرو شدن با اذیت و آزار، نامنی، یا اتفاقات حل‌نشدنی، برای غلبه بر ترس خود از این راهها استفاده کنید.

۱۵:۶:۵۶ این مزمور احتمالاً به همان مناسبت مزمور ۳۴ نوشته شده است. داود از دست شائول به سرزمین فلسطینیان گریخته بود؛ چون مقامات فلسطینی نسبت به او مشکوک شدند، مجبور شد در حضور اخیش پادشاه وانمود به دیوانگی کند (اسموئیل ۲۱:۱۰-۱۵).

۴:۳:۵۶ مردم چقدر می‌توانند به ما صدمه بزنند؟ آنها می‌توانند مسبب درد، رنج و مرگ ما شوند. اما هیچ کس نمی‌تواند روح و ابدیت را از ما بگیرد. ما چقدر می‌توانیم به خودمان زیان برسانیم؟ بزرگترین زبانی که می‌توانیم به خود بزنیم، روی گرداندن از خدا و از دست دادن جسم و روح و ابدیتمان می‌باشد. عیسی فرمود: «ترسید از کسانی که می‌توانند فقط بدن شما را بکشند ولی نمی‌توانند به روحتان صدمه‌ای بزنند.» (متی ۱۰:۲۸). ما باید از خدا بترسیم که هم بر این زندگی مان در این دنیا تسلط دارد و هم بر زندگی ابدی مان.

۸:۵۶ حتی در عمق غم و غصه، خدا به فکر ما است! عیسی

موضوع: کمک و محبت وفادارانه خدا به‌هنگام مشکلات. وقتی با سختی‌ها روبرو می‌شویم، خدا دل ما را آرام می‌سازد و به ما اطمینان خاطر می‌بخشد.

نویسنده: داود

۵۷

ای خدا بر من رحم کن! بر من رحم کن، زیرا به تو پناه آورده‌ام. تا وقتی که این بلا بگذرد، در زیر باله‌های پناه خواهم گرفت. آنزد خدای متعال که همهٔ نیازهایم را بر می‌آورد، دعا می‌کنم. آو از آسمان دعای مرا اجابت فرموده، مرا نجات خواهد بخشید و دشمنم را شکست خواهد داد. خدا رحمت و راستی خود را از من دریغ نخواهد داشت. مردم درنده‌خو مانند شیر مرا محاصره کرده‌اند. دندانهای آنها همچون نیزه و پیکان و زبانشان مانند شمشیر، تیز و برنده است. ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. دشمنانم برایم دام نهادند تا مرا گرفتار سازند و من در زیر بار غصه خم شدم. آنها در سر راه من چاه کردند، اما خودشان در آن افتادند. ای خدا، من روحیهٔ خود را نباخته‌ام و اعتماد خود را از دست نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. ای جان من بیدار شو! ای بریخت و عود من، بصدا درآیید تا سپیده دم را بیدار سازیم! ای خدا، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد، زیرا رحمت تو بی‌نهایت عظیم است. ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

۱:۵۷

روت ۱۲:۲

مز ۴:۳۶ : ۷:۹۱

۲:۵۷

مز ۸:۱۳۸

۳:۵۷

مز ۱۶:۱۸ : ۱۰:۲۵ : ۲:۵۶

۷:۱۴۴

۴:۵۷

مز ۶:۵۸ : ۳:۶۴

۵:۵۷

مز ۵:۱۰۸

۶:۵۷

مز ۹:۱۰ : ۷:۳۵

امت ۲۷:۲۶

۷:۵۷

مز ۵:۱۰۸ : ۵:۱۱۲

۸:۵۷

مز ۳:۱۵۰

۱۰:۵۷

مز ۵:۳۶

می‌کند، حتی وقتی ما وعده‌هایی را که به او داده‌ایم، زیر پا می‌گذاریم.

۴:۵۷ بعضی اوقات ممکن است مردمی که درباره ما شایعه‌پراکنی می‌کنند یا از ما ایراد می‌گیرند، ما را محاصره کنند. آزار و اذیت لفظی می‌تواند به اندازه آسیب بدنی، صدمه بزند. مانند داود، به‌جای بیان سخنان غیر موجه به طرف مقابل، می‌توانیم بدون سر و صدا با خدا درباره مشکل صحبت کنیم.

۷:۵۷ اعتماد کامل داود به خدا دقیقاً در نقطه مقابل دروغها و گزافه‌گویی‌های آشکار دشمنانش بود. وقتی دیدید کسی به‌طور لفظی به شما حمله می‌کند، بهترین دفاع سکوت و ستایش خدا است، با علم به اینکه اعتماد شما بر مهربانی و محبت و وفاداری خدا است (۱۰:۵۷). در رنجها و دردهای شدید، به‌جای دلسوزی برای خود یا انتقام‌گیری، به خدا متوسل شوید.

۱۰:۵۷ این مزموماً وقتی نوشته شد که داود از ترس شائول در غاری پنهان شده بود (ر.ش. به ۱ سموئیل ۲۲-۲۴).

۳:۵۷ وقتی سخن از راستی و وفاداری به میان می‌آید، شاید به یاد یکی از دوستان یا به یاد همسرمان بیفتیم. تصویری که این تداعی در ما به‌وجود می‌آورد این است که اگر هم گاه رفتارمان با آنها نامهربان بوده باشد، این افراد وفادار کماکان ما را می‌پذیرند و دوستانمان دارند. وفاداری در سطح عمیق‌تر، وفاداری در حفظ وعده‌ها است، چه وعده حمایت باشد چه وعده ازدواج. وفاداری خدا همه این جنبه‌ها را شامل می‌شود؛ وفاداری او در هر جنبه بی‌عیب و نقص است، چیزی که ما انسان‌ها قادر به انجام آن نیستیم. او ما را دوست دارد (علیرغم آنکه همیشه به گناه گرایش داریم) و همه وعده‌هایی را که به ما داده است حفظ

موضوع: دعا برای عدالت خدا. وقتی می بینید که عدالت به اجرا در نمی آید، شادی کنید از اینکه می دانید عدالت پیروز خواهد شد زیرا خدایی وجود دارد که با عدل و انصاف کامل داوری خواهد کرد.

نویسنده: داود، در زمانی که اولیای امور عدالت را تحریف می کردند. ای قضات، شما که دم از انصاف می زنید، چرا خود عادلانه قضاوت نمی کنید؟^۱ شما در فکر خود نقشه های پلید می کشید و در سرزمین خود مرتکب ظلم و جنایت می شوید.

۵۸ اشخاص بدکار در تمام زندگی خود منحرف هستند؛ از روز تولد لب به دروغ می گشایند.^۲ زهری کشنده چون زهر مار دارند و مانند افعی کر، گوش خود را می بندند تا آواز افسونگران را نشنوند، هرچند افسونگران با مهارت افسون کنند.

۶۰:۵۸ ای خدا، دندانهای این مردم درنده خو را بشکن. بگذار آنها همچون آبی که ریخته می شود، نیست و نابود گردند و وقتی تیر می اندازند، تیرشان به هدر رود.^۳ بگذار همچون حلزون به گل فرو روند و محو شوند و مانند بچه ای که مرده بدنیا آمده، نور آفتاب را نبینند.^۴ باشد که آتش خشم تو، ای خداوند بر آنها افروخته شود و پیش از اینکه بخود بیایند، پیر و جوان مانند خار و خاشاک بسوزند.

۱۰:۵۸ نیکو کاران وقتی مجازات بدکاران را ببینند، شادخاطر خواهند شد؛ آنها از میان جویبار خون اجساد بدکاران عبور خواهند کرد.^۵ مردم خواهند گفت: «براستی نیکان پاداش می گیرند؛ واقعاً خدایی هست که در جهان داوری می کند.»

۳:۵۸
مز ۲۰:۹۴ : ۲:۸۲

۳:۵۸
مز ۳:۵۳
۴:۵۸
مز ۱۱:۸۱ : ۳:۱۴۰

۶:۵۸
مز ۷:۳
۷:۵۸
مز ۳:۶۴

۹:۵۸
ایو ۲۱:۲۷

۱۰:۵۸
مز ۱۱:۳۲ : ۱۰:۶۴
۲۲:۶۸ : ۲۳:۹۱

۱۱:۵۸
مز ۸۹:۱۸ : ۲۰:۱۸
لو ۳۵:۲۳:۶

۹۶:۵۸ داود هفت لعنت بر اولیای امور فرستاد، بر کسانی که از نظام عدل و داد سوء استفاده می کردند. عدد هفت نمایانگر کمال بود. بنابراین، لعن و نفرین هفتگانه، آرزوی داود برای نابودی کامل این مردم شرور را نشان می داد.

۱۱:۵۸ رهبران کشور باید عادلترین و منصفترین مردم باشند. اگر آنها بی انصاف باشند مردم رنج خواهند کشید. ثروتمندان ثروتمندتر و فقرا فقیرتر می شوند، سیاستمداران قدرت را از دست مردم بیرون می کشند، وضع کشور بدتر می گردد، و کسی دیگر به خدا توجهی نخواهد کرد. وقتی در آخر راستی پیروز شود، «نیکو کاران شاد خاطر خواهند شد» (۱۰:۵۸). مطمئن باشید که روزی خواهد آمد که همه باید پاسخگوی اعمال خود باشند و در آن موقع خدا با عدل و انصاف داوری خواهد کرد. مواظب باشید هرگز جانب بی عدالتی را نگیرید مبادا خود را در مقابل داوری خشمگین، یعنی خدا، بیابید.

۵۸:ابب این مزمور، یکی از مزامیر «لعن و نفرین» می باشد زیرا فریادی است برای طلب عدالت خدا؛ این فریاد به قدری بلند است که در دید اول به نظر می رسد که فریادی برای طلب انتقام خدا است. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره مزامیر لعن و نفرین، نگاه کنید به توضیحات مربوط به مزمور ۳۵:ابب).

۵۸:ابب عهدعتیق پر است از اشارات درباره عدالت؛ و در مزامیر عدالت موضوع کلیدی است. متأسفانه، در زمانهای قدیم بسیاری از قضات و حاکمان عدالت را در دست داشتند. آنها بدون هیچ مسؤولیتی، حاکمیت مطلق داشتند، و از این قدرت برخوردار بودند که خودشان قوانینی وضع کنند. وقتی قضات دنیوی فاسد می شوند، امیدی به برقراری عدالت در این دنیا باقی نمی ماند. اما خدا عدالت را دوست دارد، و کسانی که از او اطاعت می کنند، در ابدیت عدالت کامل را خواهند دید.

موضوع: دعا و ستایش به خاطر کمک رهایی بخش خدا. محبت پایدار خدا مأمّن ما در دنیای شرارت بار است.

نویسنده: داود

ای خدای من، مرا از دست دشمنانم برهان؛ مرا از مخالفانم حفظ کن.^{۵۹} ۲. مرا از شر مردمان گناهکار و خونریز نجات ده. ۳. ببین چگونه در کمین من نشسته‌اند. ستمکاران بر ضد من برخاسته‌اند بدون آنکه گناه یا خطایی از من سر زده باشد. ۴. کار خلافی مرتکب نشده‌ام، با این حال آنها آماده می‌شوند بر من هجوم آورند. ای خداوند، برخیز و ببین و به کمکم بیا! ۵. ای خداوند قادر متعال، ای خدای اسرائیل، برخیز و همه قومها را به سزای اعمالشان برسان؛ بر ستمکاران و گناهکاران رحم مکن.

۶. دشمنانم شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زنند. ۷. فریاد برمی‌آورند و ناسزا می‌گویند؛ زبانشان مانند شمشیر تیز است. گمان می‌برند کسی سخنان توهین‌آمیزشان را نمی‌شنود. ۸. اما تو ای خداوند، به آنها خواهی خندید و تمام آن قومها را تمسخر خواهی نمود. ۹. ای قوت من، چشم امید من بر توست، زیرا پشتیبان من تو هستی. ۱۰. خدای من با رحمت خویش پیشاپیش من می‌رود و مرا هدایت می‌کند؛ خداوند به من اجازه خواهد داد شکست دشمنانم را ببینم. ۱۱. ای خداوندی که سپر ما هستی، آنها را یک‌باره نابود نکن، مبادا مردم این درس عبرت را زود فراموش کنند، بلکه آنها را با قدرت خویش پراکنده و خوار گردان. ۱۲. گناه بر زبان آنهاست؛ سخنانشان تماماً آورده به شرارت است. باشد که در تکبر خود گرفتار شوند. آنها دشنام می‌دهند و دروغ می‌گویند، ۱۳. پس آنها را با خشم خود نابود کن تا نامشان گم شود و مردم بدانند که خدا نه تنها بر اسرائیل، بلکه بر سراسر جهان حکمرانی می‌کند. ۱۴. دشمنانم شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زنند. ۱۵. آنها برای خوراک به این سوی و آنسوی می‌دوند و اگر سیر نشوند زوزه می‌کشند.

۱:۵۹

مز ۹:۲۰ : ۱:۲۳

۲:۵۹

مز ۴:۱۴ : ۳:۲۸ : ۱۶:۹۴ :

۱۹:۱۳۹

۳:۵۹

مز ۷:۳۰ : ۶:۵۶ : ۴:۶۹

۴:۵۹

مز ۱۹:۳۵ : ۲۳:

۵:۵۹

مز ۵:۹ : ۸:۸۴

۷:۵۹

ایو ۱۳:۲۲

مز ۱۱:۱۰ : ۱۱:۳۳ : ۴۷:۹۴

۸:۵۹

مز ۲:۴ : ۱۳:۳۷

۹:۵۹

مز ۹:۹

۱۰:۵۹

مز ۵:۴

۱۱:۵۹

مز ۱۰:۶ : ۲۷:

۱۲:۵۹

مز ۷:۱۰ : ۱۸:۸۳

داشته باشیم که خدا می‌شنود و هر کاری را که انجام می‌دهیم، می‌بیند.

۱۰:۵۹ کسانی در تعقیب داود بودند که محبتشان نسبت به او تبدیل به حسادت شده بود، و این امر ایشان را به کشتن او سوق می‌داد. دوستان مورد اعتمادش، و حتی پسرش، به مخالفت با او برخاستند. چه محبت بی‌ثباتی! اما داود می‌دانست که محبت خدا نسبت به او تغییرناپذیر است. محبت خدا نسبت به همه کسانی که به او اعتماد دارند تغییرناپذیر است. وقتی محبت دیگران کم می‌شود و از این امر سرخورده می‌شویم، می‌توانیم به محبت تغییرناپذیر خدا اتکا کنیم.

۸و۷:۵۹ افراد رذل به خدا ناسزا می‌گویند چنانکه گویی او نمی‌تواند بشنود و پاسخش را نخواهد داد. اما خدا با صبر و بردباری گوش می‌دهد تا آن روزی که کسانی که ناسزا می‌گویند مانند سنگهایی که از آسمان فرو می‌ریزند، در داوری بیفتند. مردم شرور طوری زندگی می‌کنند که گویی خدا نمی‌تواند ببیند و مجازات نخواهد کرد. اما خدا با صبر و بردباری نظاره می‌کند تا روزی که اعمال آنها به درجه‌ای برسد که ایشان را متهم کند. ما که ایماندار هستیم باید مراقب باشیم که از همان شیوه احمقانه شریران متابعت نکنیم. ما باید به خاطر

۱۶:۵۹
مز ۱۳:۲۱؛ ۱:۴۶؛ ۱:۱۰۱
۱۷:۵۹
مز ۱۰ و ۵۹:۱۰
۱۶ اما من قدرت تو را خواهم سرایید؛ صبحگاهان با شادی در وصف رحمت تو سرود خواهم خواند، زیرا در سختی‌های روزگار، تو پناهگاه من هستی.
۱۷ ای خدا، ای قوت من، برای تو سرود می‌خوانم. پناهگاه من تویی، ای خدایی که مرا محبت می‌کنی.

موضوع: کمک واقعی فقط از خدا است. وقتی به‌نظر می‌رسد شرایط از کنترل ما خارج است، می‌توانیم به خدا اعتماد کنیم که کارهای خارق‌العاده انجام دهد.

نویسنده: داود، زمانی که اسرائیل در شمال پیوسته در جنگ با سوریه بود، و ادوم از جنوب به یهودا تجاوز کرده بود (۲ سموئیل ۸).
ای خدا، تو ما را طرد کرده‌ای، ما را پراکنده ساخته و بر ما خشمگین بوده‌ای؛ اما اینک بسوی ما بازگرد. زمین را لرزان ساخته و آن را شکافته‌ای؛ شکافهایش را بهم آور، زیرا نزدیک است متلاشی شود. ^۳ به قوم برگزیده‌ات سختی‌های فراوان داده‌ای؛ ما را همچون افراد مست گیج و سرگردان نموده‌ای.

۴ تو برای کسانی که تو را گرامی می‌دارند پرچمی به اهتزاز درآورده‌ای تا آنان را در مقابل تیرهای دشمن در امان داری. ^۵ ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما را نجات ده و دعای ما را اجابت فرما.

۶ خدا در خانه مقدس خویش سخن گفته و فرموده است: «با پیروزی شهر شکیم و دره سوکوت را بین قوم خود تقسیم خواهم کرد. ^۷ جلعاد و منسی از آن من است؛ افرایم کلاهخود من و یهودا عصای سلطنت من است. ^۸ اما قوم موآب را مانند لگن برای شستشو بکار خواهم برد، بر قوم ادوم کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد بر خواهم آورد.»

کرد» (یوحنا ۱۶:۱۳). بگذارید حقیقت کلام خدا شما را به عمل برانگیزد تا در مسیر اهداف او به پیش روید.
۱۰:۶۰ خدا گفت که شهرهای قوم اسرائیل هنوز از آن اویند و او از آینده تمامی ملل آگاه است. وقتی دنیا خارج از کنترل به‌نظر می‌رسد، باید به خودمان یادآوری کنیم که شهرها از آن خدایند و او از آینده همه ملت‌ها مطلع است. خدا کنترل امور را در دست دارد.
۸:۶۰ داود ملت‌هایی را که سرزمین اسرائیل را محاصره کرده بودند، نام برد. موآب درست در شرق، ادوم در جنوب، و فلسطین در غرب قرار داشت. در زمانی که این مزمور نوشته می‌شد، داود در شمال با سوریه می‌جنگید. اگر چه داود عملاً در محاصره دشمنان بود، اما ایمان داشت که خدا به پیروزی او کمک خواهد کرد.

۱۰:۶۰ باب این مزمور اطلاعاتی درباره سلطنت داود به ما می‌دهد که در کتاب‌های اول و دوم سموئیل و دوم تواریخ یافت نمی‌شود. اگر چه زمینه این مزمور در دوم سموئیل فصل ۸ یافت می‌شود، اما این فصل هیچ اشاره‌ای به این حقیقت نمی‌کند که نیروهای داود با مقاومت شدید دشمن روبرو بود (۱۰:۶۰-۳) و ظاهراً شکستی موقتی نیز داشت (۱۰:۹۶).
حقیقت این است که هر چه زیادتر به خدا نزدیک شویم، دشمن شدیدتر به ما حمله می‌کند، زیرا ما تهدیدی محسوب می‌شویم برای طریق شرارت‌بار و خودخواهانه زندگی آنها.
۵:۴۰ خدا حقیقت را دوست دارد و کسانی که به خدا تعلق دارند مانند سربازانی که زیر پرچم جمع می‌شوند، حول راستی گرد خواهند آمد. یوحنا رسول نوشت: «روح پاک خدا... تمام حقیقت را به شما آشکار خواهد

۱:۶۰
مز ۹:۴۴؛ ۵:۷۹؛ ۳:۸۰

۲:۶۰
مز ۱۴:۷
مز ۷:۱۸
۳:۶۰
مز ۱۲:۶۶

۴:۶۰
مز ۱۲:۱۱؛ ۲:۱۳

۶:۶۰
پیدا ۱۷:۳۳؛ ۱۰:۴۹
یوش ۳۱:۱۳؛ ۷:۱۷
مز ۳۵:۸۹
۸:۶۰
۲ سمو ۱۰:۲

۹^۹ کیست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار اودم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بلی، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را رهبری کن! ^{۱۱} تو ما را درجنگ با دشمن کمک کن، زیرا کمک انسان بی‌فایده است. ^{۱۲} با کمک تو ای خدا، پیروز خواهیم شد، زیرا تو دشمنان ما را شکست خواهی داد!

موضوع: دعا برای امنیت و اطمینان. هر جا که باشیم، می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا حضور دارد تا به کمک ما بشتابد.
نویسنده: داود، آنگاه که به‌خاطر شورش ابشالوم می‌گریخت (۲ سموئیل ۱۵-۱۸)، یا بعد از آنکه به زحمت از یکی از تلاشهای شائول برای کشتنش در زمان اختفا در بیابان فرار می‌کرد.

ای خدا، فریادم را بشنو و دعای مرا اجابت فرما! ^۲ از این دیار غریب، تو را به کمک می‌طلبم. مرا که فکرم پریشان است به پناهگاهی مطمئن هدایت کن. ^۳ زیرا تو در برابر دشمنانم حامی و پناهگاه من بوده‌ای.

^۴ بگذار تمام عمرم در خیمهٔ تو ساکن شوم و در زیر سایهٔ بالهای تو پناه گیرم. ^۵ خدایا، تو قولهایی را که داده‌ام، شنیده‌ای، و برکاتی را نصیب ساخته‌ای که به کسانی که نام تو را گرامی می‌دارند، می‌بخشی.

^۶ عمر پادشاه را زیاد کن تا سالهای سال سلطنت کند. ^۷ باشد که تا ابد در حضور تو ای خدا، او حکومت کند. او را با رحمت و راستی خود محافظت فرما.

^۸ پس همیشه تو را ستایش خواهم کرد و هر روز به قولهایی که به تو داده‌ام وفا خواهم نمود.

۹:۶۰
مز ۹:۴۴
۱۱:۶۰
مز ۳:۱۴۶
۱۲:۶۰
اعد ۱۹-۱۵:۲۴
مز ۱۶:۱۱۸ : ۵:۴۴

۱:۶۱
مز ۶:۸۶ : ۱:۶۴
۲:۶۱
مز ۳:۷۷ : ۲:۱۸
۳:۶۱
مز ۷:۶۲
۴:۶۱
مز ۸:۱۷ : ۶:۲۳ : ۴:۲۷
۴:۹۱
۵:۶۱
مز ۱۲:۵۶ : ۱۱:۸۶
۷:۶۱
مز ۱۲:۴۱ : ۱۱:۴۰
۸:۶۱
مز ۴:۳۰ : ۱:۶۵

۱:۶۱ وقتی داود این مزمور را می‌نوشت، از خانه و کاشانه خود دور بود. خوشبختانه خدا به هیچ منطقه جغرافیایی محدود نیست. مردم از هر ملتی که باشند و محیط هر چقدر ناشناخته باشد، او هرگز تغییر نمی‌کند. حضور او همیشه با ما است.

۵:۶۱ داود هم در شرایط مساعد زندگی خود و هم در شرایط نامساعد، دائماً خدا را می‌ستود. او عهد کرده بود هر روز خدا را بستايد؛ این امر نشان می‌دهد که او

چقدر خدا را گرامی می‌داشت. آیا هر روز چیزی می‌یابید که به‌خاطر آن خدا را بستاید؟ اگر چنین کنید، خواهید دید که فکر و دلتان از آشفتگی‌های روزانه دور شده، به اطمینانی پایدار می‌رسد.

۷:۶۱ در این آیه، داود امنیت پایدار زندگی ابدی با خدا را با احساس شک و تردید کنونی در محیط غریبی که در آن قرار داشت، مقایسه می‌کند (۶۱:۱ و ۲).

موضوع: معطوف کردن تمام امید خود به خدا. علم به اینکه خدا کنترل امور را در دست دارد به ما اجازه می‌دهد که صبورانه برای رهایی او انتظار بکشیم. آسودگی واقعی زمانی نصیب ما نمی‌شود که مشکل حل شده باشد، زیرا مشکلات بیشتری در پیش رو خواهد بود! آسودگی حقیقی از امید جاودانی به نجات نهایی خدا حاصل می‌شود. تنها در آن زمان است که همه مشکلات حل خواهد شد.

نویسنده: داود در طول شورش ابشالوم این مزمور را نوشت (۲ سموئیل ۱۵-۱۸).

جان من تنها نزد خدا آرام می‌یابد، زیرا نجات من از جانب اوست.

او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد.

ای آدمیان، تا به کی هجوم می‌آورید تا مرا که همچون دیواری فرو ریخته‌ام از پای در آورید؟^۱ تنها فکرتان این است که مرا از این مقامی که دارم بزیر اندازید؛ شما دروغ را دوست دارید. بزبان خود مرا برکت می‌دهید ولی در دلتان لعنتم می‌کنید.

ای جان من، تنها نزد خدا آرام یاب، زیرا امید من بر اوست. او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد. نجات و عزت من از جانب خداست؛ قوت و پناهگاه من خداست. ای مردم، همه وقت بر او توکل نمایید؛ دل‌های خود را بحضور او بریزید، زیرا خدا پناهگاه ماست.

همه انسانها در مقابل او ناچیزند؛ اشخاص سرشناس و افراد بی‌نام و نشان، همگی در ترازوی او بالا می‌روند، زیرا از باد هم سبکترند.^{۱۰} ابر خشونت تکیه نکنید و به کسب ثروت از راه دزدی دل خوش نکنید، و هرگاه ثروتمان زیاد شود دل بر آن نبندید.

^{۱۱} بیش از یک بار شنیده‌ام که خداوند فرموده است: «قوت از آن من است.»

۶۲

۱:۶۲

مز ۲۰:۳۳ : ۳۹:۳۷

۲:۶۲

مز ۱۷:۵۹ : ۲۶:۸۹

۳:۶۲

مز ۳:۲۸ : ۲۱:۵۵

۷:۶۲

مز ۱:۴۶

۸:۶۲

مراثی ۱۹:۲

۹:۶۲

اش ۱۵:۴۰

۱۰:۶۲

مر ۲۴:۱۰

۱ تیمو ۱۰:۶

مهم‌تر از دیگران جلوه خواهند کرد. اما خدا روی همه این چیزها خط بطلان می‌کشد تا همه مردم از دید او بطور یکسان ارزشیابی شوند. پس وقتی خدا ما را ارزشیابی می‌کند، چه چیزی می‌تواند ترازو را به نفع ما بالا ببرد؟ قطعاً کارهایی که برای او انجام می‌دهیم (۱۲:۶۲). از دید خدا، ثروت و شهرت و قدرت یا مقام چیزی به اهمیت و ارزش ما نمی‌افزاید؛ اما کاری که با خلوص نیت برای او انجام می‌دهیم، ارزش جاودانی دارد.

۶۳:۶۲ دعا می‌تواند در مواقعی که زیر فشارهای عاطفی هستیم، ما را از تنشها برهاند. اعتماد به اینکه خدا صخره، رهاننده، محافظ، و قلعه ما است (۲:۶۲)، نگرش ما را نسبت به زندگی کاملاً تغییر می‌دهد. ما دیگر اسیر رفتار آزاردهنده دوستان یا خویشاوندان نخواهیم بود، بلکه آزاد خواهیم بود که از خدای تغییرناپذیر که صخره و قلعه ما است، متابعت کنیم. **۱۲:۹:۶۲** وقتی اهمیت انسانها را از روی مسائلی نظیر ثروت، شهرت، قدرت، یا مقام ارزیابی کنیم، بعضی‌ها

ای خداوند، رحمت نیز از آن توست، و تو هر کس را بر اساس کارهایش پاداش خواهی داد.

موضوع: اشتیاق برای حضور، توجه، و محافظت خدا. هر جا که باشیم، باید مشتاق او باشیم، زیرا تنها او است که نیازهای ما را به طور کامل برآورده می‌سازد.

نویسنده: داود

۱:۶۳
مز ۲:۴۲ : ۲:۸۴
۲:۶۳
مز ۴:۲۷
۳:۶۳
مز ۱۶:۶۹
۴:۶۳
مز ۲۲:۱۰۴ : ۲۳:۱۰۴
۵:۶۳
مز ۲۳:۷۱ : ۲۴:۳۶

۶۳ ای خدا، تو خدای من هستی؛ در صبح سحر تو را می‌طلبم. جان من مشتاق توست؛ تمام وجودم همچون زمینی خشک و بی‌آب، تشنه توست. ^۲ تو را در مکان مقدست دیده‌ام و قوت و جلال تو را مشاهده کرده‌ام. ^۳ محبت تو برایم شیرینتر از زندگی است، پس لبهای من تو را ستایش خواهد کرد، ^۴ و تا زنده‌ام تو را سپاس خواهم گفت و دستهای خود را به نیایش بسوی تو دراز خواهم کرد. ^۵ جان من سیر خواهد شد و با شادی خداوند را ستایش خواهد کرد.

۶:۶۳
مز ۷:۱۶ : ۴:۴
۸:۶۳
مز ۳۵:۱۸

^۶ شب هنگام که در بستر خود دراز می‌کشم، در باره تو فکر می‌کنم. ^۷ تو همیشه مددکار من بوده‌ای، پس در زیر بالهای تو شادی خواهم کرد. ^۸ همیشه در تو پناه خواهم گرفت و تو با دست پر قدرتت از من حمایت خواهی نمود.

۹:۶۳
مز ۱۴:۴۰

^۹ اما آنانی که قصد جان مرا دارند هلاک شده، به زیر زمین فرو خواهند رفت. ^{۱۰} ایشان در جنگ به دم شمشیر خواهند افتاد و طعمه گرگها خواهند شد. ^{۱۱} اما من در خدا شادی خواهم کرد. همه کسانی که بر خدا اعتماد نموده‌اند او را ستایش خواهند کرد، اما دهان دروغگویان بسته خواهد شد.

در زندگی خود هستید که پایدار باشد، دعای داود را به خاطر بیاورید. تنها خدا می‌تواند عمیق‌ترین آرزوهای ما را بر آورده سازد!

۶:۶۳ درمان بی‌خوابی در شبهای طولانی، معطوف ساختن افکار خود بر خدا است. دلایل زیادی برای بی‌خوابی ما وجود دارد: بیماری و فشار روحی و نگرانی. اما شبهای بی‌خوابی می‌تواند به اوقات آرام تأمل و پرستش تبدیل شود. از این اوقات برای به یاد آوردن این حقیقت استفاده کنید که خدا چگونه شما را هدایت و به شما کمک کرده است.

۱:۶۳ مزامیر ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ احتمالاً زمانی نوشته شد که داود طی شورش ایشالوم در جستجوی یافتن پناهگاهی بود (۲ سموئیل ۱۵-۱۸).

۵:۱:۶۳ داود که خود را از دشمنانش در بیابان بی‌آب و علف یهودیه مخفی می‌کرد، شدیداً تنها بود. او آرزو می‌کرد دوستی آنجا باشد که بتواند در کاستن تنهایی‌اش به او اعتماد کند. تعجبی ندارد که او در جستجو برای یافتن شادی پایدار، فریاد بر آورد و گفت: «ای خدا، تو خدای من هستی؛ در صبح سحر تو را می‌طلبم. جان من مشتاق تو است.» اگر تنها هستید یا مشتاق چیزی

موضوع: گله و شکایت به خاطر وجود توطئه‌ها. وقتی دیگران علیه ما توطئه می‌چینند، می‌توانیم از خدا طلب محافظت کنیم زیرا او همه چیز را می‌داند.

نویسنده: داود

ای خدا، به ناله‌های شکوه‌آمیز من گوش کن و جانم را از دست دشمنان حفظ فرما. ^{۴۴}آدر مقابل توطئه بدکاران که فتنه برپا می‌کنند، از من محافظت کن. ^{۴۵}آنها زبان خود را همچون شمشیر، تیز کرده‌اند و بجای تیر و کمان با سخنان تلخ مجهز شده‌اند تا در کمینگاه‌های خود به انسان بی‌گناه شبیخون زنند. ^{۴۶}آنها یکدیگر را در انجام دادن نقشه‌های شرورانه خود تشویق می‌کنند. درباره اینکه کجا دامهای خود را کار بگذارند با هم مشورت می‌نمایند، و می‌گویند: «هیچ کس نمی‌تواند اینها را ببیند.» آنها نقشه شوم طرح می‌کنند و می‌گویند: «نقشه ما نقصی ندارد!» فکر و دل انسان چقدر حيله گر است!

^{۴۷}اما خدا این بدکاران را هدف تیرهایش قرار خواهد داد و آنها در یک چشم بهم زدن نقش زمین خواهند شد. ^{۴۸}آری، آنها طعمه سخنان زشت خود خواهند شد. کسانی که آنها را ببینند با تمسخر سر خود را تکان خواهند داد. ^{۴۹}ایشان خواهند ترسید و در باره کارهای خدا تفکر خواهند نمود و آنها را برای دیگران تعریف خواهند کرد.

^{۵۰}انیکان در خداوند شادی کنند و بر او توکل نمایند؛ همه پاکدلان او را ستایش کنند!

موضوع: خدا نیازهای ما را به فراوانی برآورده می‌سازد. ما می‌توانیم به خاطر برکات بسیار خدا از او شکر گزار باشیم.

نویسنده: داود

ای خدا، شایسته است که تو را در صهیون ستایش کنیم و آنچه را که نذر کرده‌ایم ادا نماییم، ^{۶۵}زیرا تو خدایی هستی که دعا

از درخواستهای ما را بشنود. در عین حال که این حقیقت دارد که ما باید خدا را بستاییم، گناهان خود را به او اعتراف کنیم، و با احترام به حضور او دعا نماییم، این نیز حقیقت دارد که خدا حاضر است به هر چیزی که ما دوست داریم به او بگوییم، گوش دهد. داود صادقانه افکار خود را به خدا ابراز داشت و از خدا خواست که به همه شکایات او گوش دهد. خدا همیشه با دقت گوش خواهد داد و کاملاً ما را درک خواهد کرد.

۶۵:۲۱ در دوران عهدعتیق، مردم نذرهای جدی می‌گرفتند و آنها را به‌طور کامل ادا می‌کردند. لازم نبود

۶۴:۱۰ شیطان می‌تواند به شکل توطئه یا کمین ظاهر شود (۴:۱۰:۶۴) زیرا او می‌خواهد ما را بدون آمادگی غافلگیر کند. او ما را در اموری وسوسه می‌کند که در آنها ضعیف‌تر هستیم، آن هم زمانی که کمترین انتظار را داریم. اما خدا خودش دشمنان ما را هدف تیرهایش قرار خواهد داد (۷:۶۴)، چه دشمنان ما مادی باشند چه روحانی. شرارت شاید گسترده به‌نظر برسد و از طرق متعددی بر ما وارد آید، اما به‌هر حال پیروزی نهایی از آن خدا و از آن کسانی است که به او اعتماد و ایمان دارند. **۶۴:۲۱** شاید فکر کنیم که خدا فقط دوست دارد بعضی

۱:۶۴

مز ۲:۵۶؛ ۶:۵۹

۳:۶۴

مز ۳:۱۴۰

۴:۶۴

مز ۲:۱۱؛ ۸:۱۰

۵:۶۴

مز ۵:۱۴۰

۶:۶۴

مز ۱۱:۴۹

۷:۶۴

مز ۱۳ و ۱۲:۷

۸:۶۴

مز ۳:۹

۱۰:۶۴

مز ۱۱:۱۱؛ ۱۱:۳۲

۱:۶۵

مز ۱۸:۱۱۶؛ ۹:۸۶

۳:۶۵

مز ۱۲:۴۰؛ ۴:۳۸

عبر ۱۴:۹

می شنوی! همهٔ مردم بسبب گناهانشان نزد تو خواهند آمد. گناهان ما بر ما سنگینی می کنند، اما تو آنها را خواهی بخشید. ^۴خوشا به سعادت کسی که تو او را برگزیده‌ای تا بیاید و در خیمهٔ مقدس در پیشگاه تو ساکن شود! ما از همهٔ نیکویی‌های خانهٔ مقدس تو برخوردار خواهیم شد.

۴:۶۵
مز ۱۲:۳۳ : ۸:۳۶

^۵ای خدایی که رهانندهٔ ما هستی، تو با کارهای عادلانه و شگفت‌انگیز خود پاسخ ما را می دهی. تو امید و پشتیبان همهٔ مردم در سراسر جهان هستی.

۵:۶۵
مز ۴:۴۵ : ۱۰:۴۸

^۶کوه‌ها را در جای خود محکم ساختی و قدرت مهیب خود را نشان دادی. ^۷همانگونه که تلاطم دریا و غرش امواج را ساکت می سازی، شورش مردم را نیز خاموش می کنی. ^۸ساکنان زمین از کارهای شگفت‌انگیز تو حیرانند. فریاد شادی مردم بسبب کارهای تو از یک سوی زمین تا سوی دیگر طنین انداز است!

۶:۶۵
مز ۱:۹۳ : ۴:۹۵
۷:۶۵
مز ۹:۸۹
اش ۱۲:۱۷ و ۱۳
۸:۶۵
مز ۱۰:۱۳۹ و ۱۰

^۹تو زمین را سیراب می سازی و آن را حاصلخیز می گردانی. با رودخانه‌های پر از آب، زمین را برای انسان بارور می سازی تا از محصولاتش استفاده کند. ^{۱۰}شیارهای آن را سیراب می کنی و بلندیهایش را هموار می سازی. باران بر زمین می بارانی تا نباتات برویند. ^{۱۱}با برکات خود زمین را می آرایی؛ جهان از نعمت‌های تو لبریز است. ^{۱۲}و ^{۱۳}چراگاه‌ها و تپه‌ها پر از گله‌های گاو و گوسفند است؛ وادیها سرشار از غله می باشد؛ تمام جهان بانگ شادی برمی آورد و سرود می خواند!

۹:۶۵
مز ۴:۴۶ : ۱۰:۴ و ۱۳:۱۴ و ۲۴

۱۱:۶۵
ایو ۲۶:۳۸ و ۲۷
۱۳:۶۵

مز ۸:۹۸ : ۱۳:۱۴۴
اش ۲۳:۳۰ : ۱۲:۵۵

(اعداد ۵:۳-۵:۵). آنها تنها کسانی بودند که می توانستند وارد اتاقهای مقدس شوند، اتاقهایی که حضور خدا در آنها بود. به واسطه مرگ عیسی بر روی صلیب، امروز همه ایمانداران شخصاً می توانند در هر جا و هر زمان به حضور خدا برسند. ما با ایمان به مرگ و قیام مسیح است که می توانیم به حضور خدا دست یابیم.

۱۲:۶:۶۵ این مزمور که به مناسبت شکرگزاری برای برداشت محصول سروده شده، خدا را جلال می دهد چرا که زیبایی طبیعت بازتاب او است. طبیعت به ما کمک می کند تا نکاتی را از صفات خدا درک کنیم. یهودیان ایمان داشتند که توجه خدا به طبیعت نشانه‌ای از محبت و توجه او به ایشان می باشد. طبیعت سخاوت خدا را نشان می دهد زیرا او بیش از نیاز و بیش از آن چیزی که استحقاقش را داریم به ما می دهد. تأمل کردن در این همه سخاوت باید قلبی سپاسگزار و سخاوتمند در ما ایجاد کند.

کسی نذری بکند، اما اگر نذری می کرد، موظف به ادای آن بود (تثیه ۲۳:۲۱-۲۳). نذری که اینجا ادا می شود، نذری است برای ستایش خدا در سکوت، زیرا او دعا را مستجاب می فرماید.

۲:۶۵ حتی اگر گناه وجودمان را فرا گیرد، اگر صادقانه از خدا طلب بخشش کنیم، او ما را خواهد بخشید. آیا فکر می کنید که خدا هرگز شما را نخواهد بخشید، یا اینکه گناهانتان بیش از اندازه است، یا اینکه برخی از آنها بسیار بزرگ است؟ خبر خوش این است که خدا می تواند همه آنها را ببخشد و این کار را نیز خواهد کرد. هیچ کس خارج از دایره نجات خدا نیست، و هیچ کس آنقدر گناه ندارد که نتواند پاک شود.

۴:۶۵ رسیدن به حضور خدا و شادی ناشی از به سر بردن در حیاط خیمه عبادت، افتخار بزرگی بود. خدا گروه خاصی از اسرائیلی‌ها یعنی قبیله لاویان را برگزیده بود تا در سمت خادم در خیمه عبادت انجام وظیفه کنند

موضوع: خدا دعا را مستجاب می‌کند. ما شخصاً و نیز به‌همراه سایر ایمانداران، باید خدا را ستایش و پرستش کنیم.
نویسنده: ناشناس. این مزمور پس از یک پیروزی بزرگ در جنگ نوشته شده است.

ای همهٔ مردم روی زمین، برای خدا فریاد شادی سر دهید! ^۲ نام پرشکوه او را با سرود بستایید و عظمت او را بیان کنید! ^۳ به خدا گویند: «چه حیرت‌انگیز است کارهای تو! قدرت تو دشمنان را از پای درخواهد آورد. ^۴ تمام مردم جهان تو را پرستش خواهند کرد، تو را خواهند ستود و به نام تو سرود خواهند خواند.»

^۵ بیایید کارهای خدا را مشاهده کنید؛ ببینید چه کارهای شگفت‌انگیز برای انسانها انجام داده است. ^۶ او دریا را به خشکی تبدیل کرد و اجداد ما با پای پیاده از میان آن عبور نمودند. ایشان بسبب این کار خدا شادیا کردند.

^۷ خداوند تا ابد با قدرت حکمرانی می‌کند و رفتار همهٔ قومها را زیر نظر دارد. پس ای مردم سرکش، برضد او قیام نکنید. ^۸ ای قومها، خدای ما را ستایش کنید! بگذارید آواز ستایش شما شنیده شود. ^۹ او زندگی ما را از خطر می‌رهاند و نمی‌گذارد پاهایمان بلغزد.

^{۱۰} ای خدا، تو ما را امتحان کرده‌ای؛ مانند نقره‌ای که در کوره می‌گذارند تا پاک شود، ما را پاک نموده‌ای. ^{۱۱} ما را در دام گرفتار ساختی و بارهای سنگین بر دوش ما نهادی. ^{۱۲} دشمنان ما را بر ما مسلط گرداندی و گذاشتی از آب و آتش عبور کنیم، اما سرانجام ما را به مکانی آوردی که در آن وفور نعمت است.

^{۱۳} قربانی‌های سوختنی به خانهٔ تو خواهیم آورد تا نذرهای خود را ادا نمایم. ^{۱۴} بلی، هنگامی که در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد.

۳:۶۶

مز ۴۴:۱۸ : ۴۴:۴۷

۴:۶۶

مز ۲۷:۲۲ : ۴:۶۷

۵:۶۶

مز ۸:۴۶

۶:۶۶

خرو ۲۱:۱۴

۷:۶۶

مز ۴:۱۱ : ۱۳:۱۴۵

۹:۶۶

مز ۳:۳۰

۱۰:۶۶

مز ۳:۱۷

۱۲:۶۶

مز ۱۹:۱۸

۱۳:۶۶

مز ۲۵:۲۲

زندگی هدیه‌ای است از خدا و باید عزیزش بداریم، نه اینکه آن را حق مسلم خود بپنداریم.

۱۵و۱۴:۶۶ مردم بعضی اوقات با خدا معامله می‌کنند و می‌گویند: «گر مرا شفا دهی یا از این مخمصه رهایی دهی، تا آخر عمر از تو اطاعت خواهم کرد.» اما اندکی پس از رفع بحران، غالباً نذرشان را فراموش می‌کنند و دوباره شیوه سابق زندگی را در پیش می‌گیرند. در این آیه، نویسنده می‌گوید که قولی به خدا داده بوده، و اکنون می‌خواهد به آن وفا کند. خدا همیشه به وعده‌هایش عمل می‌کند، و از ما می‌خواهد که از او الگو بگیریم. مراقب باشید که هر قولی را که می‌دهید، عملی کنید.

۷-۵:۶۶ نویسنده به ماجرای معروف باز شدن دریای سرخ در مقابل بنی‌اسرائیل و رهایی ایشان از دست مصریان اشاره می‌کند. در آن روزگار، خدا قوم اسرائیل را نجات داد؛ امروز نیز قوم خاص خود را از هر قبیله و نژادی نجات می‌دهد.

۱۲-۱۰:۶۶ درست همان طور که آتش نقره را در حین ذوب کردن تصفیه می‌کند، سختی‌ها نیز شخصیت ما را تصفیه می‌کند. سختی‌ها حکمت تازه و عمیق‌تری به زندگی ما می‌بخشد و به ما کمک می‌کند تا حقیقت را از نادرستی تشخیص دهیم؛ همچنین ما را منضبط می‌سازد تا آنچه را که می‌دانیم درست است، انجام دهیم. بالاتر از همه، این سختی‌ها به ما کمک می‌کند تا در یابیم که

۱۵:۶۶ گوسفند قربانی خواهم کرد و گوساله و بز تقدیم خواهم نمود و آنها را بر قربانگاه خواهم سوزاند تا بوی خوب آنها بسوی تو زبانه کشد.

۱۵:۶۶
اعد ۱۴:۶
مز ۱۹:۵۱

۱۶:۶۶ ای همه خداترسان، بیایید و بشنوید تا به شما بگویم که خداوند برای من چه کرده است.^{۱۷} فریاد بر آوردم و از او کمک خواستم و او را ستایش نمودم.^{۱۸} اگر گناه را در دل خود نگه می‌داشتم، خداوند دعایم را نمی‌شنید.^{۱۹} اما او به دعای من توجه نموده و آن را مستجاب کرده است!

۱۶:۶۶
مز ۱۱:۳۴

۱۸:۶۶
مز ۴۱:۱۸

۱۹:۶۶
مز ۱۱۶:۱ او ۲

۲۰:۶۶
مز ۲۴:۲۲ ؛ ۳۵:۶۸

۲۰:۶۶ سپاس بر خدایی که دعای مرا بی‌جواب نگذاشته و رحمت خود را از من دریغ نکرده است.

موضوع: شادی از این حاصل می‌شود که حقایق الهی در سرتاسر جهان انتشار یابد.

نویسنده: ناشناس. احتمالاً به مناسبت یکی از جشنهای مربوط به برداشت محصول نوشته شده است.

۶۷ خدایا، بر ما رحم کن و ما را برکت ده و نور روی خود را بر ما بتابان،^۱ تا بوسیله ما اراده تو در جهان شناخته شود و خبر خوش

۱:۶۷
اعد ۲۵:۶
مز ۱۹:۷، ۳:۳۰ ؛ ۶:۴

نجات تو به همه مردم روی زمین برسد.

۲ خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند!

۳:۶۷
مز ۴:۶۶

۳ همه قومها شاد شده، سرود خواهند خواند، زیرا تو از روی عدل و انصاف مردم را داوری می‌کنی و آنها را هدایت می‌نمایی.

۴:۶۷
مز ۱۳۰:۹

۴ خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس

کردن امتناع ورزیم، اگر بعضی از گناهان را در سر خود پیروانیم، دیواری بین ما و خدا ایجاد می‌شود. شاید قادر نباشیم تمام گناهی را که تا به حال مرتکب شده‌ایم به یاد بیاوریم و اعتراف کنیم؛ مهم این است که حالت قلبی مان بر اعتراف صادقانه به خدا و اطاعت از او استوار باشد.

۲:۶۷ آیا سراینده مزموور توانسته به فراسوی قرن‌ها نگاه کند و ببیند که پیام انجیل در سرتاسر جهان منتشر شده است؟ این مزموور به‌طور قطع در باره انجام مأموریت بزرگ مسیح سخن می‌گوید (متی ۲۸:۱۸-۲۰)، مأموریتی که او به رسولانش داد تا پیام خوش انجیل را به نقاط مختلف جهان برسانند. ما نیز باید خود را جزو آن گروه عظیم از ایمانداران سراسر جهان به حساب آوریم که نجات‌دهنده عالم را می‌شناسند، و او را به‌خاطر پیام خوشش می‌ستایند، و تا زمانی که محصول فراوان به‌دست آید، خبر خوش را به دیگران می‌رسانند.

۲۰:۱۶:۶۶ نویسنده به‌سوی خدا فریاد بر آورد و از او کمک خواست؛ او در حین اعتراف به گناهانش، خدا را می‌ستود. با اعتراف کردن، گناهان خود را تصدیق می‌کنیم؛ با ستایش خدا، بخشایش پر فیض او را تصدیق می‌نماییم؛ و با فریاد بر آوردن به‌سوی خدا در دعا، تصدیق می‌کنیم که اعتماد داریم خدا گناهان ما را می‌بخشد. زندگی هیچ ایمانداری بدون اعتراف به گناه، ستایش خدا، و دعای روزانه کامل نیست.

۱۸:۶۶ ما مرتب باید گناهان خود را اعتراف کنیم زیرا مرتب خطا می‌ورزیم. اما اعتراف به گناه تنها زمانی می‌تواند دائمی باشد که ما به خدا گوش دهیم و نسبت به گناهان خود حساس باشیم. داود به گناهش اعتراف کرد و دعا نمود. داود به گناهش اعتراف کرد و گفت: «خداوند، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! و نیز مرا از گناهان عمده باز دار» (مزموور ۱۹:۱۲ و ۱۳). اگر ما از توبه

گویند! ^{۶۷}آنگاه زمین محصول خود را تولید خواهد کرد و تو ما را برکت خواهی داد و همه مردم جهان به تو احترام خواهند گذاشت.

۶:۶۷
لاو ۴:۲۶
مز ۲۷:۲۲

موضوع: به یاد آوردن جلال و قدرت خدا. زمان‌ها و فرهنگها تغییر می‌یابند، اما خدا همیشه به طرز باشکوهی در مقام محافظ انسان و مهیاکننده نیازهای او حاضر است و تغییر نمی‌یابد.

نویسنده: داود

ای خدا، برخیز و دشمنان را پراکنده ساز. بگذار آنانی که از تو نفرت دارند از حضور تو بگریزند. ^۲چنانکه دود در برابر باد پراکنده می‌شود، همچنان تو ایشان را پراکنده ساز؛ همانگونه که موم در مقابل آتش گداخته می‌شود، همچنان بگذار گناهکاران در حضورت نابود شوند. ^۳اما نیکوکاران شادی کنند و در حضور تو خوشحال باشند؛ از شادی فریاد برآورند و خوش باشند.

۶۸

۱:۶۸
اعد ۳۵:۱۰
۲:۶۸
مز ۲۰:۳۷
اش ۱۸:۹

^۴در وصف خدا سرود بخوانید. نام او را ستایش کنید. برای او که بر ابرها سوار است، راهی درست کنید. نام او خداوند است! در حضورش شادی کنید! ^۵خدایی که در خانه مقدس خود ساکن است، پدر یتیمان و دادرسی بیوه زنان می‌باشد. ^۶او بی کسان و آوارگان را در خانه‌ها ساکن می‌گرداند و اسیران را آزاد می‌سازد. اما یاغیان در زمین خشک و بی آب ساکن خواهند شد.

۴:۶۸
مز ۳۳:۶۸؛ ۳:۴۰

^۷ای خدای اسرائیل، وقتی تو قوم برگزیده خود را هدایت کردی و از میان بیابان عبور نمودی، زمین تکان خورد و آسمان بارید و کوه سینا از ترس

۵:۶۸
تث ۱۸:۱۰

۷:۶۸
خرو ۲۱:۱۳
۸:۶۸
خرو ۱۸:۱۹

۶۴:۶۸ داود خدا را به خاطر محافظت و توجه و عنایتش می‌ستود. وقتی شکوه واقعی خدا را می‌بینیم، واکنش ما نسبت به آن باید ستایش او باشد. این سرود، سرود ایمان بود، زیرا بسیاری از این رحمت‌های الهی هنوز در زمان داود عملی نشده بود. این مزمور برای ما هم سرود ایمان است. ما باید همیشه به خدا اعتماد کنیم، زیرا او همه وعده‌هایش را عملی خواهد ساخت، اما در وقت مناسب. **۸:۶۸** کوه سینا در تاریخ قوم اسرائیل نقش مهمی داشت. در کوه سینا بود که خدا موسی را ملاقات کرد و به او مأموریت داد تا بنی اسرائیل را در خروج از مصر رهبری کند (خروج ۱۰:۱-۱۳). در پای همین کوه بود که قوم اسرائیل می‌بایست بعد از خروج از مصر گرد بیایند، و در آنجا بود که احکام خدا را دریافت کردند (خروج ۱۹:۱-۳)، و حضور خدا تمام کوه را به لرزه در آورد (خروج ۱۹:۱۸). این کوه مقدس در یادآوری سخنان و وعده‌های خدا به مردم نقش مهمی داشت.

۶۸:۱۰-۳۳ این مزمور درست مانند سرود موسی در اعداد ۳۵-۳۳:۱۰ شروع می‌شود؛ موسی آن سرود را در حالی می‌سرایید که قوم اسرائیل در پی صندوق عهد در حرکت بودند. این مزمور در شرایط مشابهی نوشته شد، شاید زمانی که داود جمعیت شادمان را که صندوق عهد را از خانه عوبید دوم به اورشلیم می‌آوردند، هدایت می‌کرد (۲ سموئیل ۶:۱۱-۱۵).

۶۸:۳-۶ داود و قومش با فریاد ستایش و صدای شیپورها، صندوق مقدس عهد را به طرف کوه صهیون می‌بردند. زمان آن بود که سرود حمد و ستایش برای خداوند سروده شود، خداوندی که حضورش شادی بزرگی به ارمغان می‌آورد. فقط او است امید یتیمان و بیوه‌زنان و مجوسان و همه آنان که در تنهایی به سر می‌برند. اگر شما جزو افراد تنها و ناامید هستید، همراه با داود پادشاه خدا را بستایید؛ و از او دعوت کنید که با شما باشد تا به شادی عظیمی دست یابید.

<p>۹:۶۸ تث ۱۱:۱۱</p> <p>۱۱:۶۸ خرو ۲۰:۱۵</p> <p>۱۵:۶۸ تث ۵:۴، ۱۲</p> <p>۱۷:۶۸ تث ۲:۳۳</p> <p>۱۸:۶۸ افس ۸:۴ اتیمو ۱:۱۳</p> <p>۱۹:۶۸ مز ۲۲:۵۵ ؛ ۵:۶۵ اش ۴:۴۶</p> <p>۲۰:۶۸ مز ۱۳:۵۶</p> <p>۲۱:۶۸ مز ۶:۱۱۰ عبر ۱۳:۳</p> <p>۲۲:۶۸ عا ۳:۱-۹</p> <p>۲۳:۶۸ اڤاد ۱۹:۲۱ مز ۱۰:۵۸ ار ۳:۱۵</p>	<p>حضور تو به لرزه افتاد. ^{۱۱}ای خدا، تو نعمتها بارانیدی و قوم برگزیده خود را که خسته و ناتوان بودند، نیرو و توان بخشیدی. ^{۱۰}جماعت تو در زمین موعود ساکن شدند و تو ای خدای مهربان، حاجت نیازمندان را بر آوردی.</p> <p>^{۱۱}خداوند کلام را اعلان کرد و کسانی که آن را بشارت دادند عده بی شماری بودند؛ کلام او این است: ^{۱۲}«پادشاهان و سپاهیانشان بشتاب می گریزند! زنانی که در خانه هستند غنایم جنگی را بین خود قسمت می کنند. ^{۱۳}آنها اگر چه روزی فقیر و بینوا بودند، اما اینک خوشبخت و ثروتمندند و خود را مانند کبوتری که بالهایش نقره فام و پرهایش طلایی است با زر و زیور آراسته اند.»</p> <p>^{۱۴}خدای قادر مطلق پادشاهانی را که دشمن اسرائیل بودند مانند دانه های برف که در جنگلهای کوه صلمون آب می شود، پراکنده و محو ساخت.</p> <p>^{۱۵}و ای کوه های عظیم باشان، ای سلسله جبالهای بزرگ که قله های بلند دارید، چرا با حسرت به این کوهی که خدا برای مسکن خود برگزیده است نگاه می کنید؟ به یقین خداوند تا به ابد در آن ساکن خواهد بود.</p> <p>^{۱۷}خداوند در میان هزاران هزار عرابه از کوه سینا به خانه مقدس خویش که در کوه صهیون است، رفته است. ^{۱۸}او به عالم بالا صعود نموده عده زیادی را با خود به اسارت برده است. از میان آدمیان، حتی از کسانی که زمانی یاغی بوده اند، بخششها گرفته است. خداوند در میان ما ساکن خواهد شد.</p> <p>^{۱۹}اشکر و سپاس بر خداوندی که هر روز متحمل بارهای ما می شود و خدایی که نجات ماست. ^{۲۰}او نجات دهنده ماست و ما را از مرگ می رها کند.</p> <p>^{۲۱}خدا سردشمنانش را که در گناه زندگی می کنند، خرد خواهد کرد. ^{۲۲}و ^{۲۳}خداوند می فرماید: «دشمنان شما را از باشان و از اعماق دریا باز خواهیم آورد تا در میان خون ریخته شده آنان راه بروید و سگها خون ایشان را بخورند.»</p>
---	--

خدمت مسیح قیام کرده اشاره کند. این آیه پیروزی او را بر شرارت توصیف می کند.

۲۱-۱۹:۶۸ خدا قوم خود را آزاد می سازد و دشمنانش را سرکوب می کند. گناه و مرگ، کسانی را که از متوسل شدن به خدا امتناع می ورزند، از میان خواهد برد. آنها در دام گناهی خواهند افتاد که دوستش می دارند؛ و مرگی که از آن می ترسند، نابودشان خواهد ساخت. چه عالی است که انسان شریک سرنوشت کسانی شود که خدا را دوست می دارند و از عواقب گناه می ترسند.

۲۱-۱۹:۶۸ ما هر روز سهمی از بارهای دنیوی را متحمل می شویم. وقتی با این بارها روبرو می شویم، خداوند آنجا است تا در حمل آنها به ما کمک کند. هر صبح خدا را به خاطر قوتی که در آن روز به شما خواهد داد، بستاید. قوتی که او می دهد به اندازه طلوع خورشید حتمی است.

۱۶و۱۵:۶۸ باشان، سرزمینی بود واقع در شمال شرقی سرزمین اسرائیل، و محل کوههای عظیمی بود؛ قله حرمون، بلندترین و پرهیبت ترین کوه این منطقه بود. خدا کوه صهیون را برگزید تا معبد بزرگ بر روی آن بنا شود؛ کوه صهیون در مقابل کوههای باشان به تپه ای می نمود؛ همین مقایسه، سراینده مزمور را هدایت کرد تا به صورت شعر از حسادت کوههای باشان نسبت به کوه صهیون سخن بگوید.

۱۷:۶۸ این تصویر از خداوند که از کوه سینا به کوه صهیون می رود، احتمالاً رفتن صندوق عهد را به اورشلیم توصیف می کند. این مزمور توصیف کننده آخرین مراحل یک سفر است، سفری که در کوه سینا با ساخت صندوق عهد شروع شد، و به کوه صهیون ختم شد، جایی که می رفت تا مسکن برگزیده خدا در میان قومش باشد.

۱۸:۶۸ این آیه در افسسیان ۸:۴ نقل قول شده تا به

^{۲۴}ای خدایی که پادشاه و خداوند من هستی، همه قومها حرکت پیروزمندانۀ تو را بسوی خانۀ مقدست دیده‌اند. ^{۲۵}سرایندگان در پیش و نوازندگان در عقب و دوشیزگان در وسط آنان دف‌زنان حرکت می‌کنند. ^{۲۶}همه مردم اسرائیل خدا را حمد گویند. ای فرزندان یعقوب، خداوند را ستایش کنید. ^{۲۷}قبیلۀ کوچک «بنیامین» پیشاپیش ستایش کنندگان خدا در حرکت است؛ بعد از او رهبران قبیلۀ «یهودا» با دسته‌های خود، سپس بزرگان قبیلۀ «زبولون» و «نفتالی» حرکت می‌کنند.

۲۵:۶۸
خرو ۲۰:۱۵
توا ۸:۱۳
۲۶:۶۸
تث ۲۸:۳۳
مز ۲۳ و ۲۲

^{۲۸}ای خدا، نیروی خود را برای ما بکار ببر، همانگونه که در گذشته این کار را کردی. ^{۲۹}به احترام خانۀ تو در اورشلیم، پادشاهان هدایا نزد تو خواهند آورد. ^{۳۰}مصر، آن حیوان وحشی را که در میان نیزارها ساکن است، تویخ نما. قومهای جهان را که همچون رمه‌های گاو و گوساله هستند، سرزنش کن تا به فرمان تو گردن نهند و نقره‌های خود را به تو تقدیم کنند. اقوامی را که جنگ را دوست می‌دارند، پراکنده ساز. ^{۳۱}مصر هدایا بدست سفیران خود خواهد فرستاد و حبشه دست دعا بسوی خداوند دراز خواهد کرد.

۲۸:۶۸
مز ۴:۲۹ : ۱۱:۲۹
۲۹:۶۸
مز ۱۰:۷۲
۳۰:۶۸
مز ۱۰:۸۹

^{۳۲}و ^{۳۳}ای سرزمینهای جهان، برای خدای ازلی و ابدی که در آسمانها نشسته است، سرود بخوانید؛ ^{۳۴}خداوند را که با صدای بلند و نیرومند سخن می‌گوید، ستایش کنید. ^{۳۵}قدرت خدا را توصیف نمایید خدایی که شکوه و جلالش بر اسرائیل است و قوتش در آسمانها پا برجاست. ^{۳۶}چه سهمناک است خداوند در مکان مقدس خویش! خدای اسرائیل به قوم برگزیده خود قوت و عظمت می‌بخشد. او را شکر و سپاس باد!

۳۲:۶۸
مز ۲۲ و ۲۱:۱۰۲
۳۳:۶۸
تث ۱۴:۱۰
مز ۴:۲۹ : ۱۰:۱۸
۳۵:۶۸
تث ۱۷:۱۰
مز ۲:۴۷ : ۱۱:۲۹

موضوع: فریاد در ماندگی از درون مشکلات. شاید لازم باشد به خاطر وفاداری به خدا سخت رنج بکشیم، اما این امر باید سبب شود که ما با شادی چشم انتظار روزی باشیم که شرارت و بی‌عدالتی برای همیشه از بین برود.

نویسنده: داود

خدایا، مرا از این طوفان مشکلات نجات ده! آذر منجلاب فرو رفته‌ام و در زیر پایم جایی برای ایستادن نیست. به جاهای عمیق

۶۹

در سینه ما حبس می‌کند. با هر دمی که بر می‌آوریم، خداوند را بستاییم!

۶۹: باب ۱ این مزمور یکی از مزامیری است که در عهدجدید از آن بسیار نقل قول شده است؛ آن را غالباً به خدمت و رنج عیسی مرتبط می‌سازند. آیه ۴، مانند ۲۵:۱۵ از دشمنان متعدد عیسی سخن می‌گوید. در یوحنا ۵:۷ بیان می‌شود که چطور

۳۴ و ۳۵ وقتی در مکان مقدس خداوند در مقابل او زانو می‌زنیم، باید ترس خداوند وجود ما را فرا بگیرد. نشانه‌های بی‌شماری از قدرت شگفت‌انگیز خدا ما را در میان گرفته است. تلالو نشانه‌های بی‌شمار از کبریایی او ما را فرا گرفته است. آنگاه که در حضور او هستیم، قدرت نامحدود و شکوه و جلال وصف‌ناپذیر او نفس را

رسیده‌ام و سیلاب مرا پوشانده است.^۳ از بس می‌نالَم خسته شده‌ام و گلویم خشک شده است. چشمانم آنقدر منتظر اقدام تو بوده‌اند که تار گشته‌اند.

^۴ آنانی که بی‌سبب از من نفرت دارند از موهای سرم بیشتری‌ترند. دشمنانم در مورد من دروغها می‌گویند، آنها از من قوی‌ترند و قصد کشتن مرا دارند. آنچه از دیگران غصب نکرده بودم به زور از من گرفتند.^۵ ای خدا، تو حماقت مرا می‌دانی و گناهانم از نظر تو پوشیده نیست. ای خداوند قادر متعال، مگذار آنانی که به تو امیدوار هستند و انتظار تو را می‌کشند، بسبب من خجل شوند. ای خدای اسرائیل، مگذار مایهٔ رسوایی دوستدارانت شوم.^۷ من برای توست که این چنین مورد سرزنش واقع شده و رسوا گشته‌ام.^۸ نزد برادران خود غریب هستم و در خانوادهٔ خود بیگانه محسوب می‌شوم.^۹ برای خدمت در خانهٔ تو شور و هیجان دارم، از این جهت مورد ملامت دشمنانت قرار گرفته‌ام.^{۱۰} هنگامی که با روزه و اشک در حضور تو خود را فروتن می‌سازم، آنها مرا سرزنش می‌کنند.^{۱۱} وقتی برای توبه و ندامت پلاس در بر می‌کنم، آنها مسخره‌ام می‌کنند.^{۱۲} مردم کوچه و بازار پشت سرم حرف می‌زنند و می‌گساران برای من سرود می‌خوانند.^{۱۳} اما من، ای خداوند، نزد تو دعا می‌کنم. ای خدا، تو در وقت مناسب به من جواب ده، بسبب رحمت عظیمت دعای مرا مستجاب فرما و مطابق وعدهٔ خود مرا نجات ده.^{۱۴} مرا از میان سیل و طوفان برهان تا غرق نشوم. مرا از دست دشمنانم نجات ده.^{۱۵} مگذار سیلاب مرا پوشاند و در اعماق آبها غرق شوم.

۳:۶۹

مز ۶:۶۶؛ ۱۱۹:۸۲؛ ۱۲۳

۴:۶۹

مز ۱۱:۳۵؛ ۳۵:۹

یو ۲۵:۱۵

۵:۶۹

مز ۲۱:۴۴

۶:۶۹

سّمو ۱۴:۱۲

۸:۶۹

مز ۱۱:۳۱؛ ۱۱:۳۸

۹:۶۹

یو ۱۷:۲

۱۲:۶۹

ایو ۹:۳۰

۱۳:۶۹

مز ۶:۳۲

۱۴:۶۹

مز ۷:۱۴۴

۱۵:۶۹

مز ۵۴:۱۲۴

باز اشتباهاتی مرتکب خواهیم شد. اما مانند داود، باید دعا کنیم که اشتباهات احمقانه ما باعث لغزش دیگران نشود. باید از خدا بخواهیم که نگذارد کسانی که به دیده احترام به ما می‌نگرند، از اشتباهات و گناهان ما لطمه ببینند. آیا واقعاً به فکر کسانی هستید که ممکن است از شیوه زندگی شما تقلید کنند؟

۱۳:۶۹ داود با چه مشکلاتی روبرو بود! او مورد استهزا، ریشخند، توهین، و تحقیر قرار گرفت و در سرتاسر شهر آماج بدگویی‌های مردم بود. با این حال او دعا می‌کرد. آنگاه که کاملاً خرد می‌شویم، در این وسوسه قرار می‌گیریم که از خدا رو بر گردانیم و تسلیم اوضاع و احوال شویم و از اعتماد کردن به خدا دست بشوییم. وقتی وضع شما ناامیدکننده به نظر می‌رسد یا وقتی دیگر اهمیتی به وضع خود نمی‌دهید، تصمیم بگیرید که بدون توجه به بدی اوضاع، به دعا کردن ادامه دهید. خدا دعای شما را خواهد شنید و نجاتتان خواهد داد. وقتی دیگران ما را رد می‌کنند، بیشتر به خدا نیاز پیدا می‌کنیم. از وفادارترین دوست خود رو بر نگردانید.

او تمسخر برادرانش را تحمل کرد (۸:۶۹). آیه ۹ غیرت داود را برای خدا تصویر می‌کند؛ عیسی با بیرون کردن صرافان از معبد، غیرت زیادی نشان داد (یوحنا ۲:۱۴-۱۷). پولس بخشی از ۹:۶۹ را در رومیان ۳:۱۵ نقل قول کرد. رنج عظیم مسیح در ۲۰:۲۱ و ۲۱:۲۰ تصویر شده است (متی ۲۴:۲۷؛ مرقس ۱۵:۲۳؛ لوقا ۲۳:۳۶؛ یوحنا ۱۹:۲۸-۳۰). آیات ۲۲-۲۸ در رومیان ۱۱:۹ و ۱۰:۱ نقل قول شده است؛ و پطرس آیه ۲۵ را به یهودا مرتبط ساخت (اعمال ۲۰:۱).

۳:۶۹ داود از گریه کردن خسته شده بود و گلویش خشک و چشمانش تار گشته بود. او آنقدر گریسته بود که دیگر نمی‌توانست گریه کند. با وجود این، او اعتماد داشت که خدا نجاتش خواهد داد. وقتی مرگ یا مصیبتی ما را حیران می‌سازد، نباید در هم بشکنیم و ناامید شویم، زیرا می‌توانیم به خدا متوسل شویم و از او بخواهیم که ما را نجات دهد و کمکمان کند. به‌هر حال، مواقعی خواهد بود که اشک خواهیم ریخت، اما نه به عبث.

۷:۵:۶۹ گرچه ما می‌خواهیم اراده خدا را انجام دهیم، اما

۱۶ ای خداوند، رحمتت عظیم است، پس دعای مرا مستجاب فرما. با محبت بیکران خود به من توجه نما. ۱۷ روی خود را از من برمگردان، زیرا در سختی و زحمت هستم. دعای مرا زود جواب ده. ۱۸ نزد من بیا و بهای آزادیم را بپرداز و مرا از دست دشمن رها کن. ۱۹ می‌دانی چگونه مورد سرزنش و اهانت قرار گرفته و رسوا شده‌ام؛ تو همه دشمنانم را می‌بینی. ۲۰ طعنه و سرزنش مردم دل مرا شکسته است و سخت بیمار شده‌ام. منتظر بودم کسی با من همدردی کند، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی افرادی پرداختم که مرا دلداری دهند، اما کسی را نیافتم. ۲۱ بجای خوراک، بمن زهر دادند و بجای آب، سرکه نوشاندند.

۱۸:۶۹
مز ۱۵:۴۹ ؛ ۱۳۴:۱۱۹
۱۹:۶۹
مز ۷:۲۲ ؛
اش ۳:۵۳

۲۱:۶۹
متی ۴۸:۲۷
یو ۲۹:۱۹

۲۲ بگذار جشن آنها به عزا تبدیل شود و آرامشان محو گردد. ۲۳ چشمانشان را کور کن و کمرهایشان را بلرزان! ۲۴ خشم خود را بر سرشان بریز و با آتش غضبت آنها را بسوزان! ۲۵ ای کاش خانه‌هایشان خراب گردد و هیچکس در آنها سکونت نکند. ۲۶ به کسی که تو تنبیه کرده‌ای آزار می‌رساند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته‌ای سخن می‌گویند. ۲۷ گناهانشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار نجات تو شامل حالشان شود. ۲۸ نام آنها را از دفتر حیات خود پاک کن و مگذار جزو قوم تو محسوب شوند.

۲۵:۶۹

لو ۳۵:۱۳
اعما ۲۰:۱

۲۶:۶۹
۲ تو ۹:۲۸ ؛

اش ۴:۵۳

۲۸:۶۹

خرو ۳۳:۳۲

لو ۲۰:۱۰

مکا ۱۵:۲۰ ؛ ۸:۱۳ ؛ ۵:۳

۳۰:۶۹

مز ۷:۲۸

۳۱:۶۹

مز ۱۴۳:۵۰

۳۲:۶۹

مز ۲:۳۴ ؛ ۲۶:۲۲

۲۹ اما من مصیبت زده و دردمند هستم. ای خدا، مرا نجات ده و سرافراز فرما. ۳۰ با سرود نام خدا را ستایش خواهم نمود و با دعای شکرگزاری عظمت او را خواهم ستود. ۳۱ خداوند چنین پرستشی را بیش از قربانی حیوانات می‌پسندد. ۳۲ اشخاص فروتن که طالب خدا هستند وقتی ببینند او به فکر ایشان است شاد و امیدوار خواهند شد. ۳۳ خداوند دعای نیازمندان را مستجاب می‌نماید و عزیزان خود را در زندان و اسارت فراموش نمی‌کند.

۳۴:۶۹

مز ۱۳۱:۱۴۸

۳۵:۶۹

مز ۲:۱۴۷

۳۶:۶۹

مز ۲۹:۲۷ ؛ ۱۳:۲۵

۳۴ ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید! ای آبها و ای موجودات دریایی، خدا را بستاید! ۳۵ خدا اورشلیم را نجات خواهد داد و شهرهای یهودا را دوباره بنا خواهد نمود تا قوم برگزیده‌اش در سرزمین موعود سکونت نمایند و آن را تمام به تصرف خود درآورند. ۳۶ فرزندان بندگانش وارث سرزمین موعود خواهند شد و آنانی که خدا را دوست می‌دارند، در آن زندگی خواهند کرد.

به شادی پایدار می‌رسیم. شما برای دست یافتن به سعادت به چه تلاشی دست می‌زنید؟ خدا را بجوید و آن طوری زندگی کنید که او به شما می‌گوید (متی ۶:۳۳ و ۳۴). در آن صورت، شادی و رضایت درون خیلی زود به‌سراغتان خواهد آمد.

۳۲:۶۹ بیشتر مردم می‌خواهند به شادی پایدار برسند و برای به‌دست آوردن آن تقریباً همه چیز را امتحان می‌کنند، از قماربازی گرفته تا شرکت جستن در ماجراجویی‌های غیراخلاقی. تنها منبع شادی و سعادت واقعی خدا است، و ما تنها با نزدیک شدن به او است که

موضوع: دعای فوری برای کمک. وقتی که زمان کم و نیاز زیاد است، این دعا می تواند دعای شما باشد.

نویسنده: داود

۱:۷۰
مز ۱۷:۱۳، ۴۰

۷۰ خدایا، به یاری من بشتاب و مرا نجات ده! ^۱بگذار آنانی که قصد جانم را دارند خجیل و سرافکنده شوند و بدخواهان من پریشان گردند؛ ^۲بگذار کسانی که مرا مسخره می کنند رسوا و ناکام شوند.

^۳همه کسانی که تو را طلب می کنند در تو شاد و خرسند باشند و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است!»
^۴من فقیر و نیازمند هستم. خدایا، به یاری من بشتاب! ای خداوند، تو مددکار و نجات دهنده من هستی، پس تأخیر مکن!

۵:۷۰
مز ۱۰:۱۴۱

موضوع: کمک دائمی خدا، از دوران کودکی تا سالخوردگی. زندگی ما شهادتی است از آنچه خدا برای ما انجام داده است.

نویسنده: ناشناس

۱:۷۱
مز ۳۱:۳۱

۷۱ ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نومیدم مکن. ^۱تو عادل، پس مرا از دست دشمنانم نجات ده. ^۲برای من پناهگاهی مطمئن باش تا همه وقت به تو پناه آورم. ای صخره و قلعه من، فرمان نجات مرا صادر کن!

۳:۷۱
تث ۲۷:۳۳
مز ۴:۴۴ : ۲:۱۸

خدایا، مرا از دست اشخاص شرور و بدکار و ظالم برهان! ^۳ای خداوند، تنها امید من تو هستی و از زمان کودکی اعتماد من تو بوده‌ای! ^۴زمانی که در شکم مادرم بودم، تو از من نگهداری می کردی و پیش از آنکه متولد شوم، تو خدای من بوده‌ای؛ پس تو را پیوسته ستایش خواهم کرد.

۵:۷۱
مز ۱۱:۹ : ۹:۲۲ : ۳۹:۷

ار ۱۷:۱۳، ۷:۱۷

۶:۷۱
مز ۱۰:۹ : ۲۲:۱۰

که از خدا به خاطر کارهایی که کرده است شکرگزاری کنیم و به خاطر شخصیتش او را بپرستیم. فکر نکنید که خدا موظف است یا ما باشد؛ او را ماشینی نپندارید که به طور خودکار کالاهای مورد نیازتان را به شما می دهد. داود حتی در بحبوحه ترسهایش، خدا را ستایش می کرد.

۷۱:۱ باب سراینده مزمور به سنین سالخوردگی رسیده بود؛ او زندگی اش را شهادتی می پنداشت از تمام کارهایی که خدا برای او انجام داده بود (۱۸:۹:۷۱). به یاد آوردن برکاتی که خدا در طول زندگی تان به شما داده است، به شما کمک خواهد کرد تا در آینده نیز به او اعتماد کنید؛ همچنین ترغیبمان می کند تا ترغیب شویم که دیگران را در مزایای پیروی از خدا سهیم نماییم.

۷۱:۷۱ خدا دائماً به ما کمک می کند. او دلیل موفقیت ما در کلیه شئون زندگی است. او سزاوار ستایش و شکرگزاری ما است. اگر تمامی افتخار موفقیت های خود را از آن خود بدانیم، از روی درستی عمل نکرده ایم؛

۷۰:۵۱ وقتی دیگران باعث سرخوردگی مان می شوند، احساس پوچی می کنیم، چنانکه گویی جزئی حیاتی از وجود ما روبرو شده باشد. وقتی دیگران اعتمادی را که به ایشان داریم زیر پا می گذارند، در واقع ما را زیر پا می گذارند و مانند کوزه آب ترک خورده و خشک رها می کنند. در آن لحظات خشک و خالی، باید همصدا با سراینده مزمور، از خدا تقاضا کنیم که به کمک ما بشتابد. تنها او می تواند کوزه خالی و خشک ما را با شادی خود پر سازد (۴:۷۰). پس با سراینده مزمور فریاد بر می آوریم و می گوییم: «ای خداوند، تأخیر مکن.»

۷۰:۴ این مزمور کوتاه درخواست داود بود از خدا تا هر چه زودتر به کمک او بشتابد. با وجود این، در این لحظه ترس هم او ستایش خدا را فراموش نکرده بود. ستایش و حمد خدا مهم است زیرا به ما کمک می کند تا به خاطر بیاوریم که خدا کیست. دعاها را ما اغلب پر است از درخواستهایی برای خودمان و دیگران، و فراموش می کنیم

زندگی من برای بسیاری سرمشق شده است، زیرا تو پشت و پناه من بوده‌ای!
 خدا، تمام روز تو را شکر می‌گویم و بزرگیت را می‌ستایم. ^۹ اکنون که پیر
 و ناتوان شده‌ام مرا دور مینداز و ترک مکن.

۹:۷۱
 مز ۱۴:۹۲

^{۱۰} دشمنانم برضد من سخن می‌گویند و قصد جانم را دارند. ^{۱۱} می‌گویند: «خدا
 او را ترک گفته است. پس برویم و او را گرفتار سازیم، چون کسی نیست
 که او را نجات دهد!»

۱۰:۷۱
 متی ۱:۲۷
 ۱۱:۷۱
 مز ۲:۳ : ۲:۷

^{۱۲} ای خدا، از من دور مشو! خدا، به یاری من بشتاب! ^{۱۳} دشمنان جانم رسوا و نابود
 شوند. آنانی که می‌کوشند به من آسیب برسانند سرافکننده و بی‌آبرو شوند!

۱۲:۷۱
 مز ۱۱-۹:۲۲
 ۱۳:۷۱

^{۱۴} من پیوسته به تو امیدوارم و بیش از پیش تو را ستایش خواهم کرد. ^{۱۵} از
 عدالت تو سخن خواهم گفت و هر روز برای مردم تعریف خواهم کرد که
 تو بارها مرا نجات داده‌ای! ^{۱۶} ای خداوند با نیروی تو خواهم رفت و به همه
 اعلان خواهم کرد که تنها تو عادل هستی.

۱۴:۷۱
 مز ۲۶:۴ : ۲۶:۳۵
 ۱۵:۷۱
 مز ۵:۴۰ : ۲۸:۳۵
 ۱۶:۷۱
 مز ۲:۱۰۶

^{۱۷} ای خدا، از زمان کودکی معلم من تو بوده‌ای و من همیشه درباره کارهای
 شگفت‌انگیز تو با دیگران سخن گفته‌ام. ^{۱۸} پس اکنون که پیر و سفید مو
 شده‌ام مرا ترک مکن. کمک کن تا بتوانم به نسل‌های آینده از قدرت و
 معجزات تو خبر دهم.

۱۸:۷۱
 مز ۳۱:۲۲ : ۴۰:۷۸

^{۱۹} ای خدا، عدالت تو تا به آسمانها می‌رسد. تو کارهای بزرگ انجام داده‌ای.
 خدایا کسی مانند تو نیست. ^{۲۰} ای که سختیها و زحمات بسیار به من نشان
 دادی، می‌دانم که به من نیروی تازه خواهی بخشید و مرا از این وضع فلاکت
 بار بیرون خواهی آورد. ^{۲۱} مرا بیش از پیش سرافراز خواهی نمود و بار دیگر
 مرا دلداری خواهی داد.

۱۹:۷۱
 تث ۲۴:۳
 مز ۱۰:۳۵ : ۱۰:۵۷
 لو ۴۹:۱
 ۲۰:۷۱
 مز ۲۵:۱۱۹ : ۳۶:۰
 هو ۲:۶

^{۲۲} ای خدای من، با نغمه بربط صداقت تو را خواهم ستود! ای خدای مقدس
 اسرائیل، با صدای عود برای تو سرود خواهم خواند. ^{۲۳} با تمام وجود برای
 تو سرود خواهم خواند و از شادی فریاد بر خواهم آورد، زیرا تو مرا نجات
 داده‌ای. ^{۲۴} تمام روز از عدالت تو سخن خواهم گفت، زیرا کسانی که در پی
 آزار من بودند، رسوا و سرافکننده شدند.

۲۲:۷۱
 مز ۷:۲۳۳ : ۱۸:۸۹ : ۱۰:۱۴۷
 ۲۳:۷۱
 مز ۱۱:۵ : ۴:۱۰۳

به ما کمک می‌کند از حرکت و خدمت به او باز نایستیم.
۱۸:۷۱ سلیمان نوشت که عزت پیران تجربه ایشان است
 (امثال ۲۹:۲۰). شخص هیچ‌گاه برای خدمت به خدا و دعا
 کردن پیر نیست. اگر چه سن و سال ممکن است ما را از
 بعضی از فعالیت‌های بدنی باز دارد، نباید اشتیاق ما را برای
 بازگو کردن نیکیهایی که خدا در طول سالهای متمادی
 در حقمان انجام داده از ما بگیرد. ما باید آنها را به همه،
 خصوصاً به کودکان و افراد کم سن و سال بازگو نماییم.

اگر چنین کنیم، جلالی را که سزاوار خدا است به خود
 نسبت داده‌ایم.

۱۴:۷۱ وقتی به غروب زندگی خود نزدیک می‌شویم،
 در می‌یابیم که خدا در گذشته همیشه یاور ما بوده است.
 وقتی قوای جسمانی‌مان تحلیل می‌رود، بیشتر به خدا نیاز پیدا
 می‌کنیم، و در می‌یابیم که او هنوز نیز یاور ما است. ما هرگز
 نباید ناامید شویم، بلکه هر چقدر هم در محدودیت قرار
 داشته باشیم، باید چشم امید خود را به او بدوزیم. امید به او،

موضوع: پادشاه کامل. در این مزمور، پادشاه از خدا می‌خواهد که به پسرش کمک کند تا با انصاف و حکمت بر کشور حکومت کند. این مزمور چشم‌انتظار سلطنت بی‌پایان مسیح موعود است، تنها کسی که می‌تواند کامل و با عدالت سلطنت کند و تابعین او از صلح کامل برخوردار خواهند شد.

نویسنده: سلیمان

۷۲ ای خدا، از عدالت و انصاف خود به پادشاه و خاندان او عنایت کن تا او بر قوم تو عادلانه حکومت و داوری کند و مظلومان را منصفانه دادرسی نماید. ^۳ آنگاه در سراسر سرزمین ما سلامتی و عدالت برقرار خواهد شد. ^۴ باشد که پادشاه به داد مظلومان برسد و از فرزندان فقیران حمایت کند و ظالمان را سرکوب نماید. ^۵ باشد که قوم تو ای خداوند، تا زمانی که ماه و خورشید در آسمان باقی باشند، تو را پیوسته با ترس و احترام ستایش کنند.

^۶ سلطنت پادشاه ما همچون بارانی که بر گیاهان می‌بارد و مانند بارشهایی که زمین را سیراب می‌کند، پر برکت خواهد بود. ^۷ در زمان حکومت او، مردم خداشناس کامیاب خواهند شد و تا وقتی که ماه باقی باشد، صلح و سلامتی برقرار خواهد بود. ^۸ دامنۀ قلمرو او از دریا تا به دریا و از رود فرات تا دورترین نقطۀ جهان خواهد بود. ^۹ صحرائشینان در حضورش تعظیم خواهند کرد و دشمنانش بخاک پایش خواهند افتاد. ^{۱۰} پادشاهان جزایر مدیترانه و سرزمین ترشیش و نیز اهالی شبا و سبا برایش هدایا خواهند آورد. ^{۱۱} الهمة پادشاهان، او را تعظیم خواهند کرد و تمام قومها خدمتگزار او خواهند بود. ^{۱۲} وقتی شخص فقیر و درمانده از او کمک بخواهد، او را خواهد رهایی. ^{۱۳} ابر افراد ضعیف و نیازمند رحم خواهد کرد و ایشان را نجات خواهد داد. ^{۱۴} آنها را از ظلم و ستم خواهد رهایی، زیرا جان آنها برای او با ارزش است.

^{۱۵} باشد که پادشاه پایدار بماند و مردم طلای شبا به او هدیه دهند. قوم او پیوسته برایش دعا کنند و او را متبارک خوانند. ^{۱۶} سرزمین او پر از غله شود و کوهستانها مانند کوه‌های لبنان حاصلخیز گردد. شهرها همچون مزرعه‌های

۱:۷۲
۱ یاد ۹:۳
مزم ۵:۲۴
۲:۷۲
مزم ۳:۸۲
اش ۷:۹، ۵:۲۱
۳:۷۲
اش ۶:۵، ۹:۶
میکا ۴:۳، ۴:۴
زکر ۱۰:۹
۵:۷۲
مزم ۳۷، ۳۶، ۸۹
۶:۷۲
تث ۲:۳۲
مزم ۱۰:۶۵
هو ۳:۶
۸:۷۲
خرو ۳۱:۲۳
زکر ۱۰:۹
۹:۷۲
اش ۲۳:۴۹
میکا ۱۷:۷
۱۰:۷۲
مزم ۱۲:۴۵، ۲۹:۶۸
اش ۱۰:۴۲، ۱:۴، ۶:۶۰
۱۱:۷۲
مزم ۹:۸۶، ۴:۱۳۸
اش ۲۳:۴۹
۱۲:۷۲
ایو ۱۲:۲۹

۱۴-۱۲:۷۲ خدا به فکر فقرا و درماندگان است زیرا آنها برای او ارزش دارند. اگر خدا تا این حد دلسوز فقرا است و عمیقاً آنها را دوست دارد، ما چطور می‌توانیم به بدبختی ایشان بی‌اعتنا باشیم؟ بیاید در کارهای خود تجدید نظر کنیم تا بتوانیم فقرا و ضعفا و نیازمندان را دوست داشته باشیم. آیا به بدبختی آنها بی‌اعتنا می‌سیم؟

۲۱:۷۲ ما از سران مملکت خود انتظار داریم چه ویژگی‌هایی داشته باشند؟ خدا دوست دارد همه کسانی که به نام او حکومت می‌کنند، منصف باشند (۱:۷۲)، و با مردم خود عادلانه رفتار کنند. اگر سران ممالک این دو ویژگی، یعنی انصاف و عدالت را می‌داشتند، چقدر دنیا جای متفاوتی می‌بود. خدا می‌خواهد که با تعهد بیشتری برای ایشان دعا کنیم تا از این خصوصیات برخوردار شوند (ر.ش. به ۱ تیموتائوس ۲:۲).

پر علف، سرشار از جمعیت شود.^{۱۷} نام پادشاه هرگز فراموش نشود و تا خورشید باقی است آوازه او پایدار بماند.

تمام قومهای جهان توسط او برکت خواهند یافت و او را خواهند ستود.
^{۱۸} «متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل! تنها او قادر است کارهای بزرگ و شگفت‌انگیز انجام دهد.^{۱۹} شکر و سپاس بر نام مجید او باد تا ابدالابد! تمام دنیا از شکوه و جلال او پر شود. آمین! آمین!»
^{۲۰} (پایان زبور داود، پسر یسی.)

۱۷:۷۲
مز ۳۶:۸۹

۱۸:۷۲
خرو ۱۱:۱۵
۱۹:۷۲
اعد ۲۱ و ۲۰:۱۴
نح ۵:۹

ج - کتاب سوم مزامیر (۱:۷۳ تا ۸۹:۵۲)

در این مزامیر از حاکمیت خدا، دست خدا در تاریخ، وفاداری خدا، و عهد خدا با داود تجلیل می‌شود. این مزامیر به ما یادآوری می‌کند که پرستش خدای قادر مطلق باید امری دائمی باشد.

موضوع: سعادت موقتی شیرین و پاداش ماندگار نیکان. ما باید مقدس زندگی کنیم و به خدا اعتماد داشته باشیم که در آینده به ما پاداش خواهد داد.

نویسنده: آساف، رهبر یکی از گروه سرایندهگان معبد.

براستی، خدا برای اسرائیل نیکوست یعنی برای آنانی که پاکدل هستند.^۲ اما من نزدیک بود ایمانم را از دست بدهم و از راه راست گمراه شوم.^۳ زیرا بر کامیابی بدکاران و شروران حسد بردم. آدیدم که در

۱:۷۳
مز ۳:۲۴ و ۴:۵۱
متی ۸:۵
۲:۷۳
مز ۱۸:۹۴
۳:۷۳
مز ۷:۱:۳۷

۷۳

خدا رفت. در آنجا در یافت که روزی عدالت برقرار خواهد شد؛ آنگاه حکمت خدا را تصدیق کرد.

۱:۷۳-۲۰ در این آیات دو موضوع مهم مطرح می‌شود: (۱) شیرین کامیاب می‌شوند، و مردم با ایمان متحیر می‌مانند که چرا باید خود را در زحمت بیندازند و نیکوکار باشند؛ و (۲) ثروت شیرین به قدری وسوسه‌انگیز می‌نماید که ایمانداران ممکن است آرزو کنند که کاش می‌توانستند جای آنان باشند. اما بحث مربوط به این دو موضوع پایان غیرمنتظره‌ای پیدا می‌کند، زیرا ثروت شیرین ناگهان در آن شکاف بزرگ متوقف می‌شود که این زندگی را از زندگی پس از مرگ جدا می‌کند؛ آنگاه پاداش نیکان ناگهان ارزش جاودانی می‌یابد. آنچه که به نظر می‌رسید ثروت است، پوچ خواهد نمود؛ و آنچه که به نظر می‌رسید بی‌ارزش است، تا ابد پایدار خواهد ماند. مانند آساف وسوسه نشوید که جای خود را با شیرین عوض کنید تا به ثروت آنها برسید. روزی آنها آرزو خواهند کرد که جای خود را با شما عوض کنند و ثروت ابدی شما را داشته باشند.

۱۷:۷۲ سلیمان، پسر داود، در عصر طلایی بنی اسرائیل حکومت می‌کرد. او معبد شکوهمند اورشلم را بنا کرد و کشور را به سوی صلح رهنمون گشت. «پسر» در ۶:۷۲ به جز پسر سلیمان، به عیسی نیز که مسیح موعود بود، اشاره دارد. پادشاهی او که «تا دورترین نقطه جهان» خواهد رسید (۸:۷۲)، از هر امپراطوری دنیوی بزرگتر خواهد بود؛ این پادشاهی زمانی فرا خواهد رسید که مسیح به این جهان باز گردد تا برای همیشه سلطنت کند (مکاشفه ۱۵:۱۱). نام عیسی تنها نامی است که قدرت دارد همه مردم را برکت دهد؛ این نام شایسته ستایش کامل است.

۲۰:۷۲ کتاب دوم مزامیر مانند مزمور ۴۱ که خاتمه کتاب اول است، با «آمین! آمین!» به پایان می‌رسد. آیه آخر بدان معنا نیست که داود این مزمور را نوشت، بلکه مفهوم آن این است که اکثر مزامیر کتاب دوم را او نوشت.

۱:۷۳ آساف نمی‌توانست درک کند که چگونه عدل الهی اجازه می‌دهد که شیرین کامیاب شوند، در حالی که نیکان محتمل سختی می‌گردند، تا اینکه به خانه

۵:۷۳	زندگی آنها درد و رنجی وجود ندارد، بدنی قوی و سالم دارند، ^۵ مانند سایرین
ایو ۹:۲۱ و ۱۰:۶	در زحمت نمی‌افتند و هیچ گرفتاری ندارند؛ ^۶ در نتیجه با تکبر راه می‌روند و به
۶:۷۳	مردم ظلم می‌کنند. ^۷ قلبشان مملو از خباثت است و از فکرشان شرارت تراوش
مز ۱۸:۱۰۹	می‌کند. ^۸ مردم را مسخره می‌کنند و حرفهای کثیف بر زبان می‌رانند. با غرور
۷:۷۳	سخن می‌گویند و نقشه‌های شوم می‌کشند. ^۹ به خدایی که در آسمان است کفر
ایو ۲۷:۱۵ و ۲۸	می‌گویند و به انسانی که بر زمین است فحاشی می‌کنند.
۸:۷۳	۱۰ و ۱۱ و ۱۲ خداشناسان گول زندگی پرناز و نعمت آنها را می‌خورند و می‌گویند:
مز ۱:۱۰ : ۱۷ : ۱۱	«خدا نمی‌داند بر این زمین چه می‌گذرد. به این مردم شرور نگاه کنید! ببینید
یهو ۱۶	چه زندگی راحتی دارند و چگونه به ثروت خود می‌افزایند.»
۱۱:۷۳	۱۳ پس آیا من بی‌جهت خود را پاک نگه داشته‌ام و نگذاشته‌ام دستهایم به گناه
ایو ۱۳:۲۲	آلوده شوند؟ ^{۱۴} نتیجه‌ای که هر روز از این کار عاید می‌شود رنج و زحمت
۱۲:۷۳	است.
مز ۶:۴۹	۱۵ اولی اگر این فکرهایم را بر زبان می‌آوردم، جزو مردم خداشناس محسوب
جز ۴۲:۲۳	نمی‌شدم. ^{۱۶} هرچه فکر کردم نتوانستم بفهمم که چرا بدکاران در زندگی
۱۳:۷۳	کامیاب هستند؛ ^{۱۷} تا اینکه به خانه خدا رفتم و در آنجا به عاقبت کار آنها
ایو ۹:۳۴ : ۱۵ : ۲۱	پی‌بردم. ^{۱۸} ای خدا، تو بدکاران را بر پرتگاه‌های لغزنده گذاشته‌ای تا بیافتند
۱۴:۷۳	و نابود شوند. ^{۱۹} آری، آنها ناگهان غافلگیر شده، از ترس قالب تهی خواهند
مز ۶:۵ و ۳۸	کرد. ^{۲۰} آنها مانند خوابی هستند که وقتی انسان بیدار می‌شود از ذهنش محو
	شده است؛ همچنین وقتی تو ای خداوند، برخیزی آنها محو و نابود خواهند
	شد!
۱۶:۷۳	۲۱ وقتی من به این حقیقت پی‌بردم، از خود شرمنده شدم! ^{۲۲} من احمق و نادان
جا ۱۷ و ۱۶	بودم و نزد تو ای خدا، مانند حیوان بی‌شعور رفتار کردم! ^{۲۳} اما تو هنوز هم
۱۷:۷۳	مرا دوست داری و دست مرا در دست خود گرفته‌ای! ^{۲۴} به صلاح دید خود
مز ۴:۲۷ : ۱۳:۷۷	مرا در زندگی هدایت خواهی کرد و در آخر مرا به حضور پرجلالت خواهی
۱۹:۷۳	پذیرفت. ^{۲۵} ای خدا، من تو را در آسمان دارم؛ این برای من کافی است و هیچ
اعد ۲۱:۱۶	چیز دیگر بر زمین نمی‌خواهم. ^{۲۶} اگر چه فکر و بدنم ناتوان شوند، اما تو ای
اش ۱۱:۴۷	خدا، قوت و تکیه‌گاه همیشگی من هستی!
۲۲:۷۳	۲۷ خدا کسانی را که از او دور شوند و به او خیانت کنند، نابود خواهد کرد.
جا ۱۸:۳	
۲۴:۷۳	
مز ۸:۳۲ : ۱۴:۴۸	
۲۶:۷۳	
مز ۵:۱۶ : ۱۰:۳۸	
۲۷:۷۳	
خرو ۱۵:۳۴	

واقعیت حقایق الهی را از کف بدهید. خوشحالی و امید فقط زمانی واقعی خواهد بود که بر پایه حقایق الهی استوار باشد، نه بر ثروت. از آنجا که واقعیت در خدا است، باید تا جایی که می‌توانیم، خود را به او نزدیک کنیم تا نسبت به زندگی واقعین باشیم.

۲۰:۷۳ آساف دریافت که ثروتمندانی که امید، شادی، و اطمینان خود را بر ثروت خود می‌نهند، در خواب به سر می‌برند. رؤیا و خواب فقط در ذهن شخص جریان دارد. نگذارید اهداف زندگی‌تان همچون خواب، غیرواقعی باشد، و چشمتان آنقدر دیر به‌روی حقیقت باز شود که

۲۸ اما من از اینکه نزدیک تو هستم لذت می‌برم! ای خداوند، من به تو توکل نموده‌ام و تمام کارهایت را می‌ستایم!

۲۸:۷۳
مز ۵:۴۰

موضوع: درخواست از خدا برای کمک به قومش تا از اهداف او دفاع نمایند و وعده‌های او را به یاد بیاورند. آنگاه که احساس پربشانی و فراموش‌شدگی می‌کنیم، می‌توانیم از خدا درخواست کمک کنیم، با این یقین که او می‌شنود.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندان‌ش، زیرا بسیاری معتقدند که این مزمور بعد از سقوط اروشلیم در سال ۵۸۶ ق.م. نوشته شده است).

ای خدا، چرا برای همیشه ما را ترک کرده‌ای؟ چرا بر ما که گوسفندان مرتع تو هستیم خشمگین شده‌ای؟^۱ قوم خود را که در زمان قدیم از اسارت باز خریدی، به یاد آور. تو ما را نجات دادی تا قوم خاص تو باشیم. شهر اورشلیم را که در آن ساکن بودی، به یاد آور. ^۲ بر خرابه‌های شهر ما عبور کن و بین دشمن چه بر سر خانه تو آورده است! آنها در خانه تو فریاد پیروزی سر دادند و پرچمشان را به اهتزاز در آوردند. ^۳ و ما ماندن هیزم‌شکنانی که با تبرهای خود درختان جنگل را قطع می‌کنند، تمام نقشهای تراشیده را با گرز و تبر خرد کردند و خانه مقدس تو را به آتش کشیده با خاک یکسان نمودند. ^۴ عبادتگاه‌های تو را در سراسر خاک اسرائیل سوزانیدند تا هیچ اثری از خداپرستی بر جای نماند.

^۵ هیچ نبی در میان ما نیست که بداند این وضع تا به کی ادامه می‌یابد تا ما را از آن خبر دهد. ای خدا، تا به کی اجازه می‌دهی دشمن نام تو را اهانت کند؟ ^۶ چرا دست خود را عقب کشیده‌ای و به داد ما نمی‌رسی؟ دست راست خود را از گریبان خود بیرون آور و دشمنانمان را نابود کن.

۱:۷۴
تث ۲۰:۲۹
مز ۹:۴۴ ؛ ۴۶:۸۹
۲:۷۴
تث ۹۶:۳۲
مز ۱۶:۶۸
۳:۷۴
مز ۱:۷۹
اش ۴:۶۱
۵:۷۴
۱ پاد ۳۵:۳۲، ۲۹:۱۸:۶
ار ۲۲:۴۶
۷:۷۴
۲ پاد ۹:۲۵

۹:۷۴
لاو ۱۶:۲۴
مز ۴۳:۷۸ ؛ ۱۲:۷۹
۱۱:۷۴
مز ۱۳:۵۹

می‌کوشند همه نشانه‌های خداپرستی را از جامعه ما بزایند؛ نمونه آن، حذف تعلیمات دینی مسیحی است از برنامه درسی مدارس در کشورهای به‌اصطلاح مسیحی. اگر کمکی برای حفظ تأثیرات مسیحی از دستتان بر می‌آید، انجام دهید. اما وقتی می‌بینید خدانشناسان برای از بین بردن همه نشانه‌های خداپرستی اقدامات شدیدی به عمل می‌آورند، ناامید نشوید زیرا آنها نمی‌توانند حضور او را در زندگی ایمانداران از بین ببرند.

۱۸:۱۱:۷۴ از دید ما، بعضی اوقات به نظر می‌رسد که خدا خیلی دیر و کند به فریاد ما می‌رسد. اما آنچه که از نظر ما شاید کند باشد، از دید خدا بهترین و مناسب‌ترین زمان است. بی‌تابی برای دخالت الهی آسان است، اما هرگز از انتظار کشیدن برای او دست نکشید. وقتی خدا

۲۱:۷۴ خشم خدا بر اسرائیل شدت گرفته بود زیرا ایشان مدت‌های طولانی به گناه و بت‌پرستی خود ادامه داده بودند. او نسل‌های متمادی نسبت به ایشان صبر و بردباری نشان داده بود، اما در آخر کاسه صبرش لبریز شد و زمان اجرای مجازات فرا رسید. اگر در گناه بیفتید و فوراً در طلب بخشش خدا بر آید، رحمت او شاید فوری شامل حالتان شود و خشم او فوراً فرو نشیند. اما اگر برای مدتی طولانی مرتب به او گناه ورزید، تعجب نکنید اگر صبر او جای خود را به خشم بدهد.

۸:۷۴ وقتی سپاهیان دشمن موفق می‌شدند قوم اسرائیل را شکست دهند، به غارت اورشلیم می‌پرداختند تا هر نوع اثری از خداپرستی را بزایند. غالباً کسانی که از خدا متفرند، چنین واکنشی نشان می‌دهند. امروز بسیاری

۱۲:۷۴ ای خدا، تو از قدیم پادشاه ما بوده‌ای و بارها ما را نجات داده‌ای. ^{۱۳} و ^{۱۴} با قدرت
 مز ۴:۴۴ خود دریای سرخ را شکافتی و سر نهنگان غول‌پیکر را شکستی و گوشت
 ۱۳:۷۴ آنها را خوراک صحرائشینان کردی. ^{۱۵} چشمه‌ها جاری ساختی تا قوم تو آب
 خرو ۲۱:۱۴ بنوشند و رود همیشه پرآب را خشک کردی تا از آن عبور کنند. ^{۱۶} شب و
 ۱۵:۷۴ روز را تو بوجد آورده‌ای؛ خورشید و ماه را تو در آسمان گذاشته‌ای. ^{۱۷} تمام
 ۱۶:۷۴ نظم جهان از توست. تابستان و زمستان را تو ایجاد کرده‌ای.
 پیدا ۲۲:۸ ای خداوند، ببین چگونه دشمن نام تو را اهانت می‌کند. ^{۱۸} قوم ستمدیده خود
 ۱۸:۷۴ را برای همیشه ترک مکن؛ کبوتر ضعیف خود را به چنگ پرندۀ شکاری
 تث ۶:۳۲ مسپار! ^{۱۹} گوشه‌های تاریک سرزمین ما از ظلم پر شده است، عهدی را که با
 ۲۰:۷۴ ما بسته‌ای به یاد آر. ^{۲۱} نگذار قوم مظلوم تو بیش از این رسوا شوند. ایشان را
 پیدا ۷:۱۷ نجات ده تا تو را ستایش کنند.
 مز ۱۰:۳۵ ای خدا، برخیز و حق خود را از دشمن بگیر، زیرا این مردم نادان تمام روز
 اش ۱۷:۴۱ به تو توهین می‌کنند. ^{۲۲} فریاد اهانت آمیز آنها را که پیوسته بلند است، نشنیده
 ۲۲:۷۴ مگیر.
 مز ۱:۴۳

موضوع: از آنجا که خدا داور نهایی است، بر شریکان غالب خواهد شد. وقتی اشخاص متکبر امنیت ما را تهدید می‌کنند، می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا عاقبت بر آنها غالب خواهد آمد و ایشان را از میان بر خواهد داشت.

نویسنده: آساف

۷۵ تو را سپاس می‌گویم ای خدا، تو را سپاس می‌گویم! تو به ما
 مز ۱:۴۴ ؛ ۱۷:۷۱ نزدیک هستی و ما معجزات تو را اعلام می‌کنیم.

خداوند می‌فرماید: «وقتی زمان معین برسد، مردم را از روی عدل و انصاف داوری خواهیم کرد. ^۳ اگرچه زمین چنان بلرزد که ساکنانش هراسان شوند، ولی همچنان محکم و پابرجا خواهد ماند، زیرا من ارکان آن را برقرار نموده‌ام. ^۴ به متکبران و شروران می‌گویم که مغرور نباشند و از بلندپروازی و لاف زدن دست بردارند.»

وقتش نیست،» برایشان قابل درک نیست. آنها فقط زمان حال را می‌فهمند. ما انسان‌های محدود، نمی‌توانیم دید خدا را از زمان درک کنیم. ما همه چیز را الآن می‌خواهیم، و متوجه نیستیم که برنامه زمانی خدا برای ما بهتر است. وقتی زمان معین برسد، او هر کاری را که لازم باشد انجام خواهد داد، نه هر کاری را که ما دوست داریم. گاه ما همچون کودکان بی‌تایم، اما مشخص است که برنامه زمانی خدا کامل است. بنابراین باید آن را بپذیریم.

ساکت است و شما سخت در عذاب هستید، از الگویی که در این مزمر وجود دارد، پیروی کنید. اعمال عظیم خدا را در سرتاسر تاریخ کتاب مقدس مرور کنید، همچنین کارهایی را که در زندگی خودتان انجام داده است. به این ترتیب، متوجه می‌شوید که دست خدا نه تنها در تاریخ، بلکه در زندگی خودتان نیز همیشه در کار بوده است.

۲:۷۵ بچه‌ها در درک مفهوم زمان مشکل دارند. «هنوز

ع^۷ سرافرازی انسان نه از غرب می آید نه از شرق و نه از هیچ جای دیگر، زیرا هیچکس نمی تواند مایه سرافرازی کسی شود جز خدا. اوست که انسانها را داوری می کند و یکی را سرافراز و دیگری را سرافکنده می نماید.^۸ خداوند کاسه ای در دست دارد که از شراب تند و قوی غضب او پر است. او آن را به تمام بدکاران خواهد نوشانید و آنها آن را تا جرعه آخر سر خواهند کشید. اما من از تعریف و تمجید خدای یعقوب باز نخواهم ایستاد، بلکه پیوسته در وصف او سرود خواهم خواند!^۹ او قدرت بدکاران را درهم خواهد شکست و نیکان را تقویت خواهد نمود.

۶:۷۵
اسمو ۷:۲
مز ۱۱۳:۸

۸:۷۵
مز ۱۱:۶

۹:۷۵
مز ۱۰:۴۰
۱۰:۷۵
مز ۱۷:۸۹ ؛ ۱۴:۱۴۸

موضوع: درخواست از خدا برای تنبیه خطاکاران. خدا می تواند حتی از غلیان خشم انسان برای جلال دادن خود بهره گیرد.

نویسنده: آساف

خدا در سرزمین یهودا معروف است! نام او در اسرائیل مشهور است!^۱ خانه خدا در اورشلیم است. او در کوه صهیون مسکن دارد. **۷۶** در آنجا او تیر و کمان دشمن را شکست و شمشیر و سپر جنگی او را خرد کرد. خداوند، تو عظیمتر و پرشکوهتر از تمام کوه های بلند هستی! دشمنان نیرومند ما غارت شده، به خواب مرگ فرو رفتند. دیگر هیچکس نمی تواند دست خود را بر ضد ما بلند کند. ای خدای یعقوب، وقتی تو آنها را نهیب زدی، عرابه ها و اسبهایشان سر جای خود خشک شدند.^۲ خداوند، تو بسیار مهیب هستی! وقتی غضبناک می شوی، کیست که تواند در حضورت بایستد؟^۳ وقتی تو از آسمان داوری خود را اعلام نمودی و برای رهایی مظلومان اقدام کردی، جهان ترسید و سکوت نمود. ^۴ خشم انسان جز اینکه منجر به ستایش تو شود، نتیجه دیگری ندارد؛ تو خشم او را مهار می کنی و از آن برای نمایاندن قدرت خود استفاده می نمایی.

۲:۷۶
مز ۲:۴۸ و ۳:۱۳۲ ؛ ۱۳:۲۱

۳:۷۶
مز ۹:۴۶

۵:۷۶
اش ۱۰:۱۲

۶:۷۶
خرو ۲۱:۱۵
مز ۵۳:۷۸

۷:۷۶
مز ۷:۸۹

نا ۶:۱
مکا ۱۷:۶

۸:۷۶
۱ تو ۳۰:۱۶

۹:۷۶
مز ۹:۷۲ ؛ ۴:۷۲

شکست سنخاریب بعد از تجاوز به یهودا نوشته شده است (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۱۸:۱۳-۳۷).

۱۰:۷۶ خشم انسان چطور می تواند منجر به جلال یافتن خدا شود؟ دشمنی با خدا و قوم او فرصتی فراهم می آورد تا خدا کارهای بزرگی به عمل آورد. برای مثال، فرعون از آزاد کردن بردگان عبرانی امتناع ورزید (خروج ۵:۲)؛ همین امر به خدا اجازه داد تا معجزات عظیمی برای قومش انجام دهد (خروج ۹:۱۱). خدا بر خطاکاران غالب می شود و حماقت کسانی را که او را انکار می کنند یا علیه او دست به طغیان می زنند، وسیله ای می سازد برای جلال دادن خود (ر.ش. به مزمور ۱:۱۴).

۸:۷۵ داوری خدا شیرین را فرو خواهد گرفت. خدا خشم خود را بر دشمنانش خواهد ریخت و آنها مجبور به نوشیدن آن خواهند شد. نوشیدن از کاسه مجازات خدا توصیفی است که غالباً در کتاب مقدس به کار رفته است (اشعیا ۵۱:۱۷، ۲۲؛ ارمیا ۲۵:۱۵؛ ۴۹:۱۲؛ حبقوق ۲:۱۶؛ مکاشفه ۱۴:۱۰؛ ۱۶:۱۹؛ ۱۸:۶). این تصویر مقدار داروی لازم برای هر شخص را نشان می دهد. «سر کشیدن تا جرعه آخر» به معنای مجازات کامل است.

۱۰:۷۶ این مزمور که خدا را به خاطر قدرت حیرت آورش می ستاید، به احتمال زیاد برای تجلیل از

آنچه را برای خدا نذر کرده‌اید بجا آورید. ای همسایگان اسرائیل، برای خداوندی که عظیم و مهیب است، هدایا بیاورید.^{۱۲} او حاکمان مغرور را نابود می‌کند و در دل پادشاهان جهان وحشت ایجاد می‌نماید.

موضوع: با به یاد آوردن کمک خدا در سختیهای گذشته، آرامش می‌یابیم. به یاد آوردن معجزات خدا و اعمال گذشته او می‌تواند به ما دلیری دهد تا به راه خود ادامه دهیم.

نویسنده: آساف

۷۷ با صدایی بلند بسوی خدا فریاد برمی‌آورم! بسوی خدا فریاد برمی‌آورم تا صدای مرا بشنود.^۱ به هنگام زحمت از خدا کمک می‌طلبم. تمام شب بسوی او دست نیاز دراز می‌کنم. تا دعایم را مستجاب نکند آرام نخواهم گرفت.^۳ خدا را به یاد می‌آورم و از حسرت می‌نالم. بفکر فرو می‌روم و پریشان می‌شوم.^۴ او نمی‌گذارد خواب بچشمانم بیاید. از شدت ناراحتی نمی‌توانم حرف بزنم.

^۵ به روزهای گذشته فکر می‌کنم، به سالهایی که پشت سر نهاده‌ام می‌اندیشم. تمام شب را در تفکر می‌گذرانم و از خود می‌پرسم:^۷ «مگر خدا مرا برای همیشه ترک کرده است؟ آیا او دیگر هرگز از من راضی نخواهد شد؟^۸ آیا دیگر هرگز بمن رحم نخواهد کرد؟ آیا دیگر هرگز بقول خود وفا نخواهد کرد؟^۹ آیا خدا مهربانی و دلسوزی را فراموش کرده است؟ آیا غضب او باعث شده در رحمت او بسته شود؟»^{۱۰} سپس بخود می‌گویم: «این از ضعف من است که چنین فکر می‌کنم. پس سالهایی را که دست خداوند قادر متعال در کار بوده است به یاد خواهم آورد.»^{۱۱} بلی، معجزات و کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است به یاد خواهم آورد^{۱۲} و در کارهای شگفت‌انگیز او تفکر خواهم کرد.

۲:۷۷

ایو ۱۳:۱۱

مز ۹:۵۰ : ۱۵:۵۸

اش ۹:۲۶

۳:۷۷

مز ۵:۴۳ : ۲:۶۱ : ۲:۱۴۲ و ۳

۵:۷۷

مز ۵:۱۴۳

۶:۷۷

مز ۸:۴۲

۸:۷۷

مز ۴۹:۸۹

۹:۷۷

مز ۶:۲۵

۱۰:۷۷

مز ۲۲:۳۱

می‌کنی» (۱۴:۷۷). وقتی دعا می‌کنیم، خدا نگاهمان را از خودمان برداشته، به خودش معطوف می‌سازد.
۹:۴:۷۷ علت پریشانی آساف (۴:۷۷)، شک‌های او بود (۹:۷:۷۷). وقتی او شک و تردید خود را نسبت به قدوسیت خدا کنار گذاشت و یقین حاصل کرد که خدا نسبت به او توجه دارد (۱۴:۷۷ و ۱۳:۷۷)، پریشانی‌اش برطرف شد (۲۰:۷۷).

۱۲ و ۱۱:۷۷ به یاد آوردن نیکویی و وفاداری خدا، قوم اسرائیل را در سختی‌ها تقویت می‌بخشید. آنها می‌دانستند که خدا قادر است و قابل اعتماد. وقتی با مشکلات جدیدی مواجه می‌شوید، نیکویی‌هایی را که خدا در زندگی‌تان کرده، به یاد آورید؛ این کار ایمانتان را تقویت خواهد کرد.

۱۱:۷۶ از آنجا که خدا بسیار بزرگ و قدرتمند است، باید او را تکریم نمود و از او ترسید. کسانی که الآن نسبت به خدا بی‌اعتنایند، در روز غضب با برخورد سخت خدا روبرو خواهند شد. کسانی که الآن او را تکریم می‌کنند، در آن روز مورد لطف او قرار خواهند گرفت.

۱۲-۱:۷۷ آساف نزد خدا فریاد بر آورد تا به‌هنگام درماندگی به او دلیری بخشد. درخواست او این بود: «کمک می‌طلبم.» اما در ۲۰:۱۳:۷۷ ضمیر اول شخص مفرد حذف شده است. آساف در حین بیان درخواست خود، توجهش از نیاز خودش منحرف شد و به ستایش خدا معطوف گشت: «تو آن خدایی هستی که معجزه

۱۳ ای خدا، تمام راه‌های تو پاک و بی‌عیب است! خدایی به بزرگی و عظمت تو وجود ندارد. ^{۱۴} تو آن خدایی هستی که معجزه می‌کنی و قدرت خود را بر قومها نمایان می‌سازی. ^{۱۵} با دست توانای خود بنی‌اسرائیل را رهانیدی. ^{۱۶} آبها وقتی تو را دیدند به عقب رفتند و اعماق دریا بلرزه در آمد. ^{۱۷} از ابرها باران بارید. در آسمان رعد و برق پدید آمد و تیرهای آتشین به هر سو جهید. ^{۱۸} در میان گردباد صدای رعد شنیده شد و برقه‌های آسمان دنیا را روشن کرد. زمین تکان خورد و لرزید. ^{۱۹} از میان دریا جایی که هرگز ب فکر کسی نمی‌رسید راهی پدید آوردی و مانند یک شبان، بنی‌اسرائیل را به رهبری موسی و هارون از آن عبور دادی.

۱۳:۷۷
خرو ۱۱:۱۵
۱۵:۷۷
خرو ۶:۶
۱۶:۷۷
خرو ۲۱:۱۴
۱۷:۷۷
مز ۳۳:۶۸
۱۸:۷۷
داو ۴:۵
۲۰:۷۷
خرو ۲۱:۱۳
مز ۵۲:۷۸

موضوع: درسهایی از تاریخ. آساف تاریخ قوم یهود را از زمان اسارت در مصر تا سلطنت داود بازگو می‌کند. این ماجرا بارها و بارها برای هر نسل نقل می‌شد تا ایشان خدا را از یاد نبرند و همان اشتباهات اجدادشان را تکرار نکنند.

نویسنده: آساف

۷۸ ای قوم من، به تعالیم من گوش دهید و به آنچه می‌گویم توجه نمایید. ^۲ می‌خواهم با آوردن مثل به شرح مطالبی بپردازم که از قدیم همچنان پوشیده مانده است. ^۳ می‌خواهم آنچه را از نیاکان خود شنیده‌ام تعریف کنم. ^۴ اینها را باید تعریف کنیم و مخفی نسازیم تا فرزندان ما نیز بدانند که خداوند با قدرت خود چه کارهای شگفت‌انگیز و تحسین برانگیز انجام داده است. ^۵ خدا احکام و دستورات خود را به قوم اسرائیل داد و به ایشان امر فرمود که آنها را به فرزندانشان بیاموزند ^۶ و فرزندان ایشان نیز به نوبه خود آن احکام را به فرزندان خود تعلیم دهند و به این ترتیب هر نسلی

۲:۷۸
متی ۱۳:۳۴ و ۳۵
۴:۷۸
تث ۱۹:۱۱
۵:۷۸
تث ۹:۴-۶
۶:۷۸
تث ۱۹:۱۱

کنند، اما نمی‌کردند (۳۷:۷۸)؛ و همچنین ناسپاس بودند (۴۲:۷۸). خطاهای ایشان در کلام خدا ثبت شده تا ما بتوانیم از تکرار آنها اجتناب کنیم.

۵:۷۸ خدا امر کرد که شرح اعمال عظیمی که در طول تاریخ اسرائیل انجام داده، و نیز احکام مقدسی که به ایشان داده، از والدین به فرزندان منتقل شود. این امر هدف و اهمیت آموزش مذهبی را نشان می‌دهد که به هر نسل کمک می‌کند تا از خدا اطاعت نمایند و امید خود را بر او نهند. مهم است که کاری کنیم که نسل بعدی اشتباهات پدرانشان را تکرار نکنند. برای اینکه شرح کارهای عظیمی که خدا در طول تاریخ در جهان انجام داده، از نسلی به نسل بعد منتقل شود، چه گامهایی بر می‌دارید؟

۱۶:۷۷ در عهدعتیق بارها به باز شدن معجزه‌آسای دریای سرخ اشاره شده است (یوشع ۲۴:۶؛ نحμία ۹:۹؛ مزمور ۱۳۷:۱۴ و ۱۰۶:۹؛ ۱۳۶:۱۳). اسرائیلی‌ها مدت کوتاهی پس از ترک مصر، خود را بین دریای سرخ و ارتش فرعون که قصد اسیر کردنشان را داشتند، در دام یافتند. خدا دریا را گشود و قوم اسرائیل را از زمین خشک از وسط دریا عبور داد. ماجرای این معجزه حیرت‌انگیز از نسلی به نسلی دیگر انتقال می‌یافت و قدرت و محافظت و محبت خدا را به اسرائیلی‌ها یادآوری می‌کرد.

۱:۷۸ **باب** مردم اسرائیل سر به شورش می‌گذاشتند و از خدا نافرمان می‌شدند (۸:۷۸)؛ ایشان معجزات خدا را از یاد می‌بردند (۱۱:۷۸ و ۱۲)؛ از روی خودخواهی لب به شکایت می‌گشودند (۱۸:۷۸)؛ قول می‌دادند که توبه

با احکام و دستورات خدا آشنا گردند.^۷ بنابراین آنها یاد می‌گیرند که بر خدا توکل نمایند و کارهایی را که او برای نیاکانشان انجام داده است، فراموش نکنند و پیوسته مطیع دستوراتش باشند.^۸ در نتیجه آنها مانند نیاکان خود مردمی سرکش و یاغی نخواهند شد که ایمانی سست و ناپایدار داشتند و نسبت به خدا وفادار نبودند.

^۹ افراد قبیلهٔ افرایم که به تیر و کمان مجهز بودند و در تیراندازی مهارت خاص داشتند، هنگام جنگ پا به فرار نهادند.^{۱۰} آنان پیمان خود را که با خدا بسته بودند، شکستند و نخواستند مطابق دستورات او زندگی کنند.^{۱۱} ^{۱۲} کارها و معجزات او را که برای ایشان و نیاکانشان در مصر انجام داده بود، فراموش کردند.^{۱۳} خدا دریای سرخ را شکافت و آنها را مانند دیوار برپا نگه داشت تا ایشان از آن عبور کنند.^{۱۴} بنی‌اسرائیل را در روز بوسیلهٔ ستون ابر راهنمایی می‌کرد و در شب توسط روشنایی آتش!^{۱۵} در بیابان صخره‌ها را شکافت و برای آنها آب فراهم آورد.^{۱۶} بلی، از صخره چشمه‌های آب جاری ساخت!

^{۱۷} ولی با وجود این، ایشان بار دیگر نسبت به خدای متعال گناه ورزیدند و در صحرا از فرمان او سر پیچیدند.^{۱۸} آنها خدا را امتحان کردند و از او خوراک خواستند.^{۱۹} حتی بر ضد خدا حرف زدند و گفتند: «آیا خدا می‌تواند در این بیابان برای ما خوراک تهیه کند؟^{۲۰} درست است که او از صخره آب بیرون آورد و بر زمین جاری ساخت، ولی آیا می‌تواند نان و گوشت را نیز برای قوم خود فراهم کند؟»^{۲۱} خداوند چون این را شنید غضبناک شد و آتش خشم او علیه اسرائیل شعله‌ور گردد.^{۲۲} آنها ایمان نداشتند که خدا قادر است احتیاج آنها را برآورد.^{۲۳} با وجود این، خدا درهای آسمان را گشود^{۲۴} و نان آسمانی را برای ایشان بارانید تا بخورند و سیر شوند.^{۲۵} بلی، آنها خوراک فرشتگان را خوردند و تا آنجا که می‌توانستند بخورند خدا به ایشان عطا فرمود.^{۲۶} سپس با قدرت الهی خود، بادهای شرقی و جنوبی را فرستاد^{۲۷} تا پرندگان بی‌شماری همچون شنهای ساحل دریا برای قوم او بیاورند.^{۲۸} پرندگان در اردوی اسرائیل، اطراف خیمه‌ها فرود آمدند.^{۲۹} پس خوردند و سیر شدند؛ آنچه را که خواستند

۷:۷۸
تث ۹:۲۴
یوش ۵:۲۲

۹:۷۸
خرو ۹:۳۲
۱۰:۷۸
۱۲:۱۸

۱۳:۷۸
خرو ۲۱:۱۴؛ ۱۸:۱۵

۱۴:۷۸

خرو ۲۱:۱۳

۱۵:۷۸

خرو ۱۷:۵۰

۱۶:۷۸

اعد ۲۰:۸؛ ۱۱

۱۸:۷۸

اعد ۱۱:۵

اقرن ۱۰:۱۰؛ ۱۰

۱۹:۷۸

خرو ۳:۱۶

اعد ۵:۲۱

۲۱:۷۸

اعد ۱۰:۱

۲۲:۷۸

عبر ۱۸:۳

۲۴:۷۸

خرو ۴:۱۶

یو ۳۰:۳۰؛ ۳۱

۲۶:۷۸

اعد ۳۱:۱۱

۲۷:۷۸

خرو ۱۳:۱۶

مز ۴۰:۱۰۵

۲۹:۷۸

اعد ۱۹:۱۰؛ ۲۰

شد به قبیله برجسته قوم اسرائیل. به خاطر ایمان و اطاعت داود، خدا اورشلیم را در سرزمین یهودا بر گزید تا محل معبد جدید باشد و افرایم را رد کرد (۶۷:۷۸). همین امر موجب تنش بین این دو قبیله گردید. احتمالاً این مزموں به علت این تنش نوشته شد تا یک بار دیگر نشان دهد که چرا خدا یهودا را بر گزید. خدا غالباً از طریق کسانی عمل می‌کند که بیشتر به او وفادارند.

۱۰ و ۹:۷۸ افرایم از زمان موسی تا شائول، یکی از مهم‌ترین قبایل اسرائیل بود. خیمه عبادت در قلمرو این قبیله بر پا شده بود. در جای دیگری از کتاب مقدس هیچ اشاره‌ای به فرار سربازان افرایمی از میدان جنگ نشده است؛ بنابراین، اشاره اخیر احتمالاً استعاره‌ای است در اشاره به ضعف افرایم در برخورداری از رهبری مقتدرانه در مدت جنگ. وقتی داود پادشاه شد، قبیله یهودا تبدیل

خدا به ایشان داد. ^{۳۰} و ^{۳۱} اما هنوز غذا در دهانشان بود که غضب خدا بر ایشان افروخته شد و شجاعان و جوانان اسرائیل را کشت، زیرا از حرص خود دست نکشیدند.

۳۱:۷۸

اعد ۱۱:۳۳ و ۳۴

^{۳۲} با وجود این همه معجزات، بنی اسرائیل باز نسبت به خدا گناه کردند و به کارهای شگفت‌انگیز او ایمان نیاوردند. ^{۳۳} بنابراین خدا نیز کاری کرد که آنها روزهایشان را در بیابان تلف کنند و عمرشان را با ترس و لرز بگذرانند. ^{۳۴} هنگامی که خدا عده‌ای از آنان را کشت بقیه توبه کرده، بسوی او بازگشت نمودند ^{۳۵} و بیاد آوردند که خدای متعال پناهگاه و پشتیبان ایشان است. ^{۳۶} اما توبه آنها از صمیم قلب نبود؛ آنها به خدا دروغ گفتند. ^{۳۷} دل بنی اسرائیل از خدا دور بود و آنها نسبت به عهد او وفادار نماندند.

۳۲:۷۸

اعد ۱۱:۱۴ و ۱۱

۳۳:۷۸

اعد ۱۴:۲۹، ۳۴ و ۳۵

۳۵:۷۸

تث ۹:۲۶؛ ۳۲:۴

^{۳۸} اما خدا باز بر آنها ترحم فرموده، گناه ایشان را بخشید و آنها را از بین نبرد. بارها غضب خود را از بنی اسرائیل برگردانید، ^{۳۹} زیرا می‌دانست که ایشان بشر فانی هستند و عمرشان دمی بیش نیست.

۳۸:۷۸

خرو ۳۴:۵ و ۵۶

اعد ۱۹:۱۴

^{۴۰} بنی اسرائیل در بیابان چندین مرتبه سر از فرمان خداوند پیچیدند و او را رنجاندند. ^{۴۱} بارها خدای مقدس اسرائیل را امتحان کردند و به او بی‌حرمتی نمودند. ^{۴۲} قدرت عظیم او را فراموش کردند و روزی را که او ایشان را از دست دشمن رهانیده بود بیاد نیاوردند. ^{۴۳} بلاهایی را که او در منطقه صوعن بر مصریها نازل کرده بود، فراموش کردند. ^{۴۴} در آن زمان خدا آبهای مصر را به خون تبدیل نمود تا مصریها نتوانند از آن بنوشند. ^{۴۵} انواع پشه‌ها را به میان مصریها فرستاد تا آنها را بگزند. خانه‌های آنها را پر از قورباغه کرد. ^{۴۶} محصولات و مزارع ایشان را بوسیله کرم و ملخ از بین برد. ^{۴۷} تا کستانها و درختان انجیرشان را با تگرگهای درشت خراب کرد. ^{۴۸} رمه‌ها و گله‌هایشان را با رعد و برق و تگرگ تلف کرد. ^{۴۹} او آتش خشم خود را همچون اجل معلق به جان ایشان فرستاد. ^{۵۰} او غضب خود را از ایشان باز نداشت بلکه بلای فرستاد و جان آنها را گرفت. ^{۵۱} همه پسران نخست‌زاده مصری را کشت. ^{۵۲} آنگاه بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورد و آنها را همچون گله گوسفند به بیابان هدایت کرد. ^{۵۳} ایشان را به راه‌های امن و بی‌خطر راهنمایی کرد تا نترسند؛ اما دشمنان آنها در دریای سرخ غرق شدند.

۴۲:۷۸

داو ۸:۳۴

۴۳:۷۸

خرو ۷:۳

۴۴:۷۸

خرو ۷:۲۰

مز ۱۰۵:۲۹

۴۵:۷۸

خرو ۸:۲۴

مز ۱۰۵:۳۰ و ۳۱

۴۶:۷۸

خرو ۱۰:۱۴

۴۷:۷۸

خرو ۹:۲۳

مز ۱۰۵:۳۲

۴۸:۷۸

خرو ۹:۱۹

۴۹:۷۸

خرو ۱۵:۷

۵۱:۷۸

خرو ۱۲:۲۹ و ۳۰

مز ۱۰۵:۳۶

۵۲:۷۸

مز ۷۷:۲۰

۵۳:۷۸

خرو ۱۴:۹ و ۱۰، ۲۰ و ۲۸

۵۴:۷۸

خرو ۱۵:۱۷

^{۵۴} سرانجام خدا اجداد ما را به این سرزمین مقدس آورد، یعنی همین کوهستانی

۳۶:۳۷ و ۳۷

بود. حرف ارزشی ندارد. خدا می‌خواهد زندگی ما بازتابی باشد از ادعاهای وعده‌های روحانی ما؛ او می‌خواهد که ما ایماندارانی واقعی باشیم؛ او تمامیت ما را می‌خواهد.

فرزندان اسرائیل بارها و بارها گفتند که از خدا پیروی خواهند کرد، اما نکردند. مشکل این بود که پیروی آنها از خدا زبانی بود نه قلبی؛ توبه ایشان توخالی

۵۵:۷۸
یوش ۳۳:۴ و ۵

که با دست توانای خود آن را تسخیر نمود.^{۵۵} ساکنان این سرزمین را از برابر ایشان بیرون راند؛ سرزمین موعود را بین قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به آنها اجازه داد که در خانه‌های آنجا سکونت گزینند.

۵۸:۷۸
لاو ۲۶:۱
تث ۳۲:۱۶، ۲۱

^{۵۶} اما با این همه، خدای متعال را امتحان کردند و از فرمان او سرپیچیدند و دستوراتش را اجرا نکردند.^{۵۷} مانند اجداد خود از خدا روی برتافتند و به او خیانت کردند و همچون کمانی کج غیر قابل اعتماد شدند.^{۵۸} بتکده‌ها ساختند و به پرستش بتها پرداختند و به این وسیله خشم خداوند را برانگیختند.^{۵۹} وقتی

۵۹:۷۸
لاو ۲۶:۳۰
تث ۳۲:۱۹

او چنین بی‌وفایی از اسرائیل دید، بسیار غضبناک گردید و آنها را بکلی طرد کرد. ^{۶۰} خیمهٔ عبادت را که در شیلوه برپا ساخته بود ترک کرد ^{۶۱} و

۶۰:۷۸
اسمو ۱۱:۴

صندوق مقدس را که مظهر قدرت و حضورش در بین اسرائیل بود، بدست

۶۱:۷۸
اسمو ۱۷:۴

دشمن سپرد. ^{۶۲} قوم برگزیدهٔ خویش غضبناک گردید و آنها را به دم

۶۲:۷۸
داو ۲۱:۲۰
اسمو ۱۰:۴

شمشیر دشمنان سپرد. ^{۶۳} جوانانانشان در آتش جنگ سوختند و دخترانشان لباس

۶۳:۷۸
اعد ۱:۱۱

عروسی بر تن نکردند. ^{۶۴} پیشوایان دینی آنها بدم شمشیر جان سپردند و اجل

۶۴:۷۸
ار ۳۴:۷؛ ۳۴:۱۶

به زنده‌ایشان مجال نداد تا برای آنها سوگواری کنند.

۶۴:۷۸
اسمو ۱۸:۲۲

^{۶۵} سرانجام خداوند همچون کسی که از خواب بیدار شود، و مانند شخص

۶۹:۷۸
۱ پاد ۳۸:۱۶

نیرومندی که از باده سرخوش گردد، به یاری اسرائیل برخاست. ^{۶۶} دشمنان

۷۰:۷۸
اسمو ۱۲-۱۰:۱۶

قوم خود را شکست داده، آنها را برای همیشه رسوا ساخت. ^{۶۷} او فرزندان

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

یوسف و قبیلهٔ افرایم را طرد نمود ^{۶۸} اما قبیلهٔ یهودا و کوه صهیون را که از

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

قبل دوست داشت، برگزید. ^{۶۹} در آنجا خانهٔ مقدس خود را مانند کوه‌های

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

محکم و پابرجای دنیا، جاودانه برپا نمود. ^{۷۰} سپس خدمتگزار خود داود را

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

که گوسفندان پدرش را می‌چرانید، برگزید. ^{۷۱} او را از چوپانی گرفت و به

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

پادشاهی اسرائیل نصب نمود. ^{۷۲} داود با صمیم قلب از اسرائیل مراقبت نمود و

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۲:۸
۱ پاد ۴:۹

با مهارت کامل ایشان را رهبری کرد.

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

داود، این چوپان نوجوان، با علاقه و با

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

مهارت از گله‌اش مراقبت می‌کرد. او وقتی هم پادشاه

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

قوم اسرائیل شد، به همان شکل از قومش مراقبت

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

به‌عمل می‌آورد؛ با دستانی ماهر و قلبی صادق. مهارت

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

و صداقت ابزار اولیه برای یک رهبر کارآمد است.

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

رهبران بدون مهارت، کارآیی ندارند. کسانی نیز که

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

فاقد ویژگی‌های اخلاقی بالا هستند، مردم را گمراه

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸

می‌کنند یا به راحتی فاسد می‌شوند. هدف از رسیدن

نه پادشاه. چوپانی در زمان کتاب مقدس حرفه‌ای رایج و کاری بسیار پر مسؤولیت بود. گوسفندان گله برای هدایت و تغذیه و حفاظت کاملاً به چوپان متکی بودند. داود سالهای اولیه زندگی‌اش را به چوپانی گذراند (اسموئیل ۱۰:۱۶-۱۱). سالهایی از عمر او که به چوپانی گذشت، برای مسؤولیت‌هایی که خدا برای او مقرر کرده بود، در حکم دوره آموزشی بود. وقتی او آمادگی کامل یافت، خدا او را از کار مراقبت از گوسفندان به کار مراقبت از قوم خود یعنی اسرائیل گماشت. وضعیت فعلی خود را سبک نینگارید یا غیر مسؤولانه با آن برخورد نکنید؛ وضعیت فعلی‌تان شاید دوره کارآموزی باشد برای خدمتی که خدا برایتان مقدر کرده است.

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸
مهارت از گله‌اش مراقبت می‌کرد. او وقتی هم پادشاه قوم اسرائیل شد، به همان شکل از قومش مراقبت به‌عمل می‌آورد؛ با دستانی ماهر و قلبی صادق. مهارت و صداقت ابزار اولیه برای یک رهبر کارآمد است. رهبران بدون مهارت، کارآیی ندارند. کسانی نیز که فاقد ویژگی‌های اخلاقی بالا هستند، مردم را گمراه می‌کنند یا به راحتی فاسد می‌شوند. هدف از رسیدن به مهارت بیشتر، نباید موجب شود صداقت را نادیده بگیریم.

۷۲:۷۰؛ ۷۲:۷۸
وقتی این مزمور نوشته شد، داود به پادشاهی رسیده بود؛ با این حال او چوپان خطاب می‌شود

موضوع: وقتی بی‌عدالتی شما را بر آشفته می‌سازد، بر ضد خدا فریاد بر نیاورید، بلکه احساس خود را برای او بیان کنید. در بلا و مصیبت شاید به خشم آییم، اما اعتماد ما همچنان باید بر خدا باشد.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندان او)، احتمالاً آن را بعد از آنکه بابلی‌ها اورشلیم را با خاک یکسان کردند نوشتند (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۲۵).

ای خدا، قومهای خدانشناس، سرزمین قوم برگزیده تو را تسخیر نمودند؛ خانه مقدس تو را بی‌حرمت کردند و شهر اورشلیم را خراب نمودند.^۲ جنازه‌های بندگان را خوراک پرندگان و جانوران ساختند. خون آنها را مانند آب در اطراف اورشلیم جاری کردند؛ کسی باقی نماند تا آنها را دفن کند. ای خدا، نزد قومهای اطراف رسوا و مایه ریشخند شده‌ایم. خداوندا، تا به کی بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا آتش خشم تو تا به ابد بر سر ما زبانه خواهد کشید؟ خدا یا، خشم خود را بر سرزمینها و قومهایی که تو را نمی‌شناسند و عبادت نمی‌کنند، بریز. ^۷همین قوما بودند که دست به کشتار قوم تو زدند و خانه‌هایشان را خراب نمودند.

ای خدا، ما را بسبب گناهایی که اجدادمان مرتکب شده‌اند مجازات نکن. بر ما رحم فرما، زیرا بسیار دردمندیم. ای خدایی که نجات دهنده ما هستی، بخاطر حرمت نام خودت ما را یاری فرما؛ ما را نجات ده و گناهان ما را بیامرز. ^{۱۰}چرا قومهای خدانشناس بگویند که خدای ایشان کجاست؟ ای خدا، بگذار با چشمان خود ببینیم که تو انتقام خون بندگان را از دشمنان می‌گیری.

خداوندا، ناله اسیران را بشنو و با دست توانای خود آنانی را که محکوم به مرگ هستند، برهان. ^{۱۲}از قومهای مجاور ما، بسبب بی‌حرمتی‌ای که نسبت به تو روا داشته‌اند، هفت برابر شدیدتر انتقام بگیر. ^{۱۳}آنگاه ما که قوم برگزیده و گوسفندان گله تو هستیم، تو را تا به ابد شکر خواهیم گفت و تمام نسلهای آینده ما تو را ستایش خواهند کرد.

۷۹

۱:۷۹

مز ۷۴:۲-۷

ار ۲۶:۱۸

مراثی ۱:۱۰

۲:۷۹

تث ۲۸:۲۶

ار ۳۳:۷؛ ۴:۱۶

۳:۷۹

ار ۱۴:۱۶

۶:۷۹

ار ۱۰:۲۵

۷:۷۹

مز ۵۳:۴

۸:۷۹

مز ۱۰۶:۶؛ ۱۴۲:۶

اش ۲۶:۵؛ ۶۴:۹

۹:۷۹

۲ توار ۱۱:۱۴

ار ۱۴:۷

۱۰:۷۹

مز ۱۱۵:۲

۱۲:۷۹

پیدا ۴:۱۵

۱۰:۷۹ آیا می‌توانیم از خدا انتظار داشته باشیم که از ما مراقبت کند تا مورد تمسخر و استهزای دیگران قرار نگیریم؟ خدا در آخرت خود را جلال خواهد داد (مزمور ۷۶:۱۰)؛ اما تا فرارسیدن آن روز، ما باید با صبر و بردباری رنج تمسخرها را تحمل کنیم و اجازه دهیم که خدا از این طریق ما را تصفیه کند. بنا به دلایلی که ما نمی‌دانیم، خدا به بی‌ایمانان اجازه می‌دهد تا ایمانداران را مورد استهزا قرار دهند. ما باید آماده انتقاد، تمسخر، و تهمت‌های ناخوشایند باشیم، زیرا خدا ما را از حمله تمسخرات و استهزاهای دور نگاه نمی‌دارد.

۶:۷۹ مطابق عهدعتیق، اگر فقط عده‌ای از قوم خدا گناه می‌کردند، خشم و مجازات خدا اغلب بر تمام قوم فرو می‌ریخت. در اینجا، آساف درخواست می‌کند که خدا مجازات خود را بر سرزمینهایی بریزد که از قبول حاکمیت خدا سر باز زده‌اند. جالب است که قوم خود آساف که یهودا باشد، به‌خاطر امتناع از همین امر تحت مجازات الهی قرار داشت (۲ تواریح ۳۶:۱۴-۲۰). اینها مردمانی بودند که سوگند خورده بودند به خدا وفادار باشند، اما اینک او را رد کرده بودند. همین امر مجازات آنان را سخت‌تر می‌ساخت.

موضوع: دعا برای احیا و بازسازی، بعد از تحمل نابودی و تباهی. خدا تنها امید نجات ما است.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندان)، احتمالاً آن را بعد از شکست حکومت شمالی (اسرائیل) و تبعید مردم آن به آشور نوشته است.

۸۰ ای شبان اسرائیل، به صدای ما گوش ده! ای که قبیله یوسف را مانند گله گوسفند رهبری می کنی، جلال و شکوه خود را بنمایان! ای خدایی که برفراز فرشتگان جلوس فرموده ای، قدرت خود را بر قبایل افرایم، بنیامین و منسی آشکار ساز! بیا و ما را نجات ده!

۳ ای خدا، ما را بسوی خود باز آور و به ما توجه فرما تا نجات یابیم. ای خداوند

۱:۸۰
خرو ۲۲:۲۵
مز ۱:۲۳ : ۲۰:۷۷
۲:۸۰
مز ۲۳:۳۵
۳:۸۰
اعد ۲۶:۲۴ : ۲۶:۲۴
مز ۱۶:۳۱ : ۱۶:۶۰
۴:۸۰
مز ۵:۷۹ : ۸:۸۴

دعا در کتاب مزامیر

دعا مشارکت انسان با خدا است. مزامیر را می توان مجموعه ای از دعاهایی دانست که به صورت سرود بیان شده است. بارزترین مشخصه این دعاها شاید صداقت و بی پیرایگی آنها باشد. کلمات این مزامیر اغلب بیانگر احساسات ما است، احساساتی که ترجیح می دهیم هرگز کسی جز خدا از آنها مطلع نباشد. اگر این مزامیر را دعای خود بسازیم، خواهیم توانست نکات زیادی درباره مشارکتی که مورد نظر خدا است بیاموزیم. بیشتر اوقات ما حالت اصلی احساسات خود را به خدا بروز نمی دهیم، شاید به این دلیل که نمی خواهیم او را برنجانیم یا او را نسبت به انگیزه های خود کنجکاو سازیم. وقتی از مزامیر برای بیان احساسات خود استفاده می کنیم، خواهیم آموخت که صداقت و خلوص نیت چقدر برای خدا با ارزش است.

در بخش ذیل، چندین نوع دعا با نمونه هایی از مزامیر آمده است. توجه کنید که نویسندگان مزامیر به دلایل مختلف و به شکل های گوناگون با خدا مشارکت برقرار می کردند. هر یک از ما دعوت شده ایم که با خدا مشارکت داشته باشیم. استفاده از مزامیر، کیفیت دعاهای ما را غنی خواهد ساخت.

مزامیر:

موضوع دعا:

۱۱۷، ۱۱۳، ۱۰۰	ستایش
۱۳۶، ۷۵، ۶۷	شکرگزاری جمعی
۳۲، ۳۰، ۱۸	شکرگزاری فردی
۱۲۳، ۸۰، ۷۹	درخواست جمعی
۸۶، ۵۵، ۳	درخواست فردی
۱۳۷، ۷۴، ۴۴	ابراز غم و اندوه جمعی
۱۲۰، ۶، ۵	ابراز غم و اندوه فردی
۱۴۰، ۱۰۹، ۳۵	خشم
۵۱، ۳۲، ۶	اعتراف
۲۳، ۱۶، ۱۱	ایمان

خدا باز می گردیم، او به ما کمک می کند تا وجود خود را بهتر ببینیم؛ و چون خود را بهتر دیدیم، گناهانمان را نیز آشکارتر خواهیم دید. و چون گناهانمان را دیدیم، باید فرایند توبه را پیوسته تکرار کنیم.

نویسنده سه بار از خدا التماس کرده، می گوید: «ما را به سوی خود باز آور.» توبه مستلزم این است که خود را فروتن سازیم و رو به سوی خدا کنیم تا بخشش او را دریافت داریم و احیا شویم. وقتی به سوی

قادر متعال، تا به کی بر قوم خود خشمگین خواهی بود و دعا‌های آنها را اجابت نخواهی کرد؟^۵ تو به ما غصه داده‌ای تا بجای نان بخوریم و کاسه‌ای پر از اشک تا بجای آب بنوشیم!^۶ سرزمین ما را به میدان جنگ قومها تبدیل کرده‌ای و ما را مورد تمسخر دشمنان ساخته‌ای.

۶:۸۰
مز ۱۳:۴۴

ای خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود بازآور! بر ما نظر لطف بیانداز تا نجات یابیم.

۸ ما را همچون یک درخت مو از مصر بیرون آوردی و در سرزمین کنعان نشاندی و تمام قومهای بت پرست را از آنجا بیرون راندی.^۹ اطراف ما را از بیگانگان پاک کردی و ما ریشه دوانیده، سرزمین موعود را پر ساختیم.^{۱۰} سایه ما تمام کوهها را پوشاند و شاخه‌های ما درختان سرو را فرا گرفت.^{۱۱} تمام سرزمین موعود را تا به دریای بزرگ و رود فرات در بر گرفتیم.^{۱۲} اما اکنون دیوارهای ما را فرو ریخته‌ای؛ هر رهگذری دستش را دراز می‌کند و خوشه‌ای می‌کند! چرا، ای خدا، چرا؟^{۱۳} گرازهای جنگل، ما را پایمال می‌کنند و حیوانات وحشی، ما را می‌خورند.

۸:۸۰
توا ۷:۲۰
مز ۲:۴۴
اش ۷:۲۵
ار ۲۱:۲۱؛ ۱۷:۱۱
جز ۲۳:۱۷
عا ۱۵:۹
۹:۸۰
خرو ۲۸:۲۳
اش ۲:۵
هو ۵:۱۴
۱۱:۸۰

۱۴ ای خدای قادر متعال، روی خود را بسوی ما بازگردان و از آسمان بر این درخت مو نظر کن و آن را نجات ده!^{۱۵} از این نهالی که با دست خود آن را نشانده‌ای، و از فرزندی که بزرگش کرده‌ای، محافظت فرما،^{۱۶} زیرا دشمنان آن را مانند هیزم می‌سوزانند. خدایا، بر دشمنان غضب فرما و آنها را نابود کن.^{۱۷} از قومی که برای خود برگزیده و چنین قوی ساخته‌ای، حمایت کن!^{۱۸} ما دیگر از تو روی گردان نخواهیم شد. ما را زنده نگاه‌دار تا نام تو را ستایش کنیم.^{۱۹} ای خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود باز آور و به ما توجه فرما تا نجات یابیم.

مز ۸:۷۲
۱۲:۸۰
مز ۴۰:۸۹
اش ۵:۵
۱۳:۸۰
ار ۶:۵
۱۶:۸۰
توا ۱۹:۳۶
ار ۱۳:۵۲
۱۷:۸۰
مز ۲۱:۸۹

موضوع: سرود عید. این سرود به مناسبت خروج بنی اسرائیل از مصر تصنیف شده است. در آن، نیکویی خدا در مقابل نافرمانی قوم اسرائیل قرار گرفته است. علی‌رغم نافرمانی‌های ما، خدا رهاننده ما است.

۱:۸۱
مز ۱:۴۶؛ ۱۶:۵۹؛ ۱:۶۶

نویسنده: آساف آن را احتمالاً برای استفاده در عید خیمه‌ها سروده است. خدای اسرائیل را که قوت ماست با سرودهای شاد ستایش کنید!^۱ **۸۱** ^۲ با دف و بربط دلنواز و رباب سرود بخوانید.^۳ شیپورها را در روز

۲:۸۱
مز ۲:۱۰۸؛ ۹:۱۴۴؛ ۳:۱۴۹
۳:۸۱
لاو ۲۴:۲۳
اعد ۱۰:۱۰

جاری سازد، بر مردمی که بر گزیده بود تا پیغامش را از طریق ایشان به دنیا برساند.

۴:۲:۸۱ موسیقی و پرستش به هم مربوطند. داود استفاده از موسیقی را برای مراسم عبادتی معبد مرسوم

۱۷ و ۱۵:۸۰ «فرزند» احتمالاً به مسیح موعود اشاره ندارد، بلکه به اسرائیل که خدا در جای دیگر او را «پسر ارشد» می‌خواند (خروج ۲۲:۴). سراینده مزمور از خدا تقاضا می‌کند که بار دیگر رحمت خود را بر اسرائیل

عید به صدا درآوردید در اول ماه و در ماه تمام. ^۴ زیرا این در اسرائیل رسم است و حکمی است از جانب خدای یعقوب. ^۵ خداوند این عید را به هنگام بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، مملکتی که زبانش برای ما بیگانه بود، برای آنها تعیین کرد.

خداوند می‌فرماید: ^۶ «بار سنگین بردگی را از دوش تو برداشتم. دستهایت را از حمل سبدها رها ساختم. ^۷ وقتی در زحمت بودی دعا کردی و من تو را رهانیدم. از میان رعد و برق به تو پاسخ دادم و در کنار چشمه‌های «مریبه» ایمان تو را آزمایش کردم. ^۸ ای قوم خاص من بشنو، به تو اخطار می‌کنم! ای اسرائیل، به من گوش بده! هرگز نباید خدای دیگری را پرستش نمایی. ^{۱۰} من که تو را از بردگی در مصر رهانیدم، خدای تو هستم. دهان خود را باز کن و من آن را از برکات خود پر خواهم ساخت.

^{۱۱} «اما بنی اسرائیل سخن مرا نشنیدند و مرا اطاعت نکردند. ^{۱۲} پس من هم ایشان را رها کردم تا به راه خود روند و مطابق میل خود زندگی کنند. ^{۱۳} اما ای کاش به من گوش می‌دادند و مطابق دستورات من زندگی می‌کردند. ^{۱۴} آنگاه بی‌درنگ دشمنانشان را شکست می‌دادم و همهٔ مخالفانشان را مغلوب می‌ساختم؛ ^{۱۵} کسانی که از من نفرت داشتند در حضور من به خاک می‌افتادند و گرفتار عذاب جاودانی می‌شدند؛ ^{۱۶} و من اسرائیل را با بهترین گندم و عسل می‌پروراندم.»

موضوع: داور منصف. خدا بدکارانی را که با دیگران غیر منصفانه رفتار می‌کنند، داوری خواهد کرد.

نویسنده: آساف

خدا در دادگاه آسمانی ایستاده است تا قضات را به پای میز محاکمه بکشانند. ^۲ او به قضات این جهان می‌گوید: «تا به کی

۸۲

پاک (عید قیام) استقبال گرم از بهار و شکرگزاری صرف به‌خاطر غذاهای گوارا است؟ بنیاد روحانی این روزهای ویژه را به یاد داشته باشید و آنها را فرصتی بدانید برای عبادت خدا به‌خاطر نیکویی‌هایش به شما، خانواده، و ملتتان.

۱۲ و ۱۱:۸۱ زمانی که اسرائیلی‌ها می‌بایست از خدا اطاعت کنند و از اراده او تبعیت نمایند، خدا اجازه داد که ایشان کور و سرسخت و خودخواه باقی بمانند. گاه خدا اجازه می‌دهد همچنان سرسخت بمانیم تا ما را به سر عقل بیاورد. او ما را از نافرمانی باز نمی‌دارد زیرا می‌داند از عواقب گناه درس عبرت خواهیم گرفت.

کرد (۱ تواریخ ۷:۱۶). پرستش، تمامیت شخص را در بر می‌گیرد؛ و موسیقی با معطوف ساختن افکار و عواطف شخص به خدا، به او کمک می‌کند که خود را متمرکز پرستش سازد. از طریق موسیقی، می‌توانیم هم به ذکر بزرگی و عظمت خدا بپردازیم و هم به گناهان خود بیندیشیم.

۵۴:۸۱ اعیاد قوم اسرائیل، معجزات عظیم خدا را به ایشان یادآوری می‌کرد. اعیاد آنان زمان شادی و تجدید قوا برای رویارویی با تنشهای روزانه زندگی بود. آیا در کریمس فکرمان عمدتاً حول و حوش هدایایی است که دریافت خواهیم کرد؟ آیا عید

۵:۸۱
خرو ۴:۱۱

۷:۸۱
خرو ۱۹:۱۹؛ ۷:۵:۱۷؛ ۲۳:۲
مز ۸:۹۵؛ ۱۵:۵۰

۹:۸۱
خرو ۳:۲۰

اش ۱۲:۴۳

۱۰:۸۱
خرو ۲:۲۰

مز ۵:۱۰۳؛ ۲۵:۷۸

۱۱:۸۱
خرو ۱:۳۲

۱۲:۸۱
روم ۲۶ و ۲۴:۱

۱۳:۸۱
تث ۲۹:۵

اش ۱۸:۴۸

ار ۲۳:۷

۱۶:۸۱
تث ۱۴ و ۱۳:۳۲

۱:۸۲
مز ۱۱:۵۸

اش ۱۳:۳

۲:۸۲
تث ۱۷:۱

با بی‌انصافی قضاوت خواهید کرد؟ تا به کی از مجرمین جانبداری خواهید نمود؟^۳ از حقوق بیچارگان و یتیمان دفاع کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید. ^۴ستمیدگان و درماندگان را از چنگ ظالمان برهانید. ^۵اما شما به حماقت رفتار می‌نمایید و در جهل و تاریکی زندگی می‌کنید، به همین جهت اساس اجتماع متزلزل است. ^۶من شما را «خدایان» خواندم و لقب «فرزندان خدای متعال» را به شما دادم. ^۷اما شما مانند هر انسان دیگر خواهید مرد و همچون سایر رهبران خواهید افتاد.

^۸ای خدا، برخیز و بر جهان داوری کن! زیرا تو همه قومها را به تصرف در خواهی آورد.

۳:۸۲
تث ۱۷:۲۴

۶:۸۲
یو ۳۶:۳۴؛ ۱۰
۷:۸۲
مز ۱۲:۴۹؛ ۱۱:۸۳

۸:۸۲
مز ۸:۲؛ ۵:۱۲
مکا ۱۵:۱۱

موضوع: نبرد با دشمنان خدا. این مزمور دعایی است برای این که خدا هر کاری که لازم است انجام دهد تا همه بپذیرند که او حقیقتاً خدا است. روزی همه تصدیق خواهند کرد که خدا بر همه چیز مسلط است. **نویسنده:** آساف (یا یکی از فرزندانش)

ای خدا، ساکت منشین! هنگامی که دعا می‌کنیم، خموش و آرام باش! برخیز و ما را نجات ده! ^۱ببین چگونه دشمنانت شورش می‌کنند و آنانی که از تو نفرت دارند به مخالفت و دشمنی برخاسته‌اند. ^۲آنها بر ضد قوم خاص تو نقشه‌های پلید می‌کشند و برای کسانی که به تو پناه آورده‌اند، توطئه می‌چینند. ^۳می‌گویند: «بیا بید قوم اسرائیل را نابود کنیم تا نامش برای همیشه محو شود.»

^۴همه دشمنان با نقشه نابودی ما موافقت نموده‌اند و بر ضد تو همدست شده‌اند: ^۵آدمیان، اسماعیلیان، موآبیان، هاجریان، ^۶مردمان سرزمینهای جبال، عمون، عمالیق، فلسطین و صور. ^۷آشور نیز با آنها متحد شده و از عمون و موآب که از نسل لوط هستند حمایت می‌کند.

۸۳

۲:۸۳

مز ۱:۲

۳:۸۳

مز ۲۰:۳۱

۴:۸۳

استر ۵:۳

۵:۸۳

مز ۲:۲

۶:۸۳

پیدا ۱۶-۱۲:۲۵

۲توا ۱۰:۲۰

۷:۸۳

۲توا ۱۰:۲۰

۱سمو ۱:۴؛ ۲:۱۵

جز ۹:۳ و ۲:۲۷

اما این نامی است کلی که می‌تواند هم به خود آساف اشاره داشته باشد و هم به یکی از فرزندان او. «یکی از فرزندان آساف» یحزئیل نام داشت که پیروزی یهودا و پادشاهش یهوشافاط را پیشگویی کرد (۲تواریخ ۲۰:۱۳-۱۷). سراینده مزمور می‌گوید که اتحاد علیه یهودا در حقیقت اتحاد علیه خداست. از این رو بود که یحزئیل گفت: «شمانمی‌جنگید، بلکه خدا به‌جای شما می‌جنگد» (۲تواریخ ۲۰:۱۵). از آنجا که خدا حاکم کل جهان است (۱۸:۸۳)، دشمنان اسرائیل دشمنان خدا تلقی می‌شدند.

۸۲-۱۱ «نسل لوط» به موآبیان و عمونیان اشاره دارد (پیدایش ۱۹:۳۶-۳۸). (برای کسب اطلاعات بیشتر در

۶:۸۲ این مزمور داوران و قضات اسرائیل را خدایان و «فرزندان خدای متعال» می‌نامد. آنها خدایان نامیده شدند زیرا نمایندگان خدا در امر داوری و قضاوت بودند. در یوحنا ۱۰:۳۶-۳۴، عیسی از این آیه استفاده کرد تا به‌هنگام بحث با سران یهود، ادعای الوهیتش را ثابت کند. استدلال او از این قرار بود: اگر خدا انسانهای ناچیز را خدایان می‌خواند، چرا کفر است اگر او که پسر خدا است، اعلام برابری با خدا کند.

۸۵:۸۳ این همدستی علیه خدا شاید به اتحاد چند پادشاه اشاره دارد که با یهوشافاط و مردم یهودا جنگ کردند (۲تواریخ ۲۰). نویسنده این مزمور آساف نامیده شده است؛

- ۹:۸۳ خداوندا، همان بلایی را که در درهٔ قیشون بر سر مدیان و سیسرا و یابین
 آوردی، بر سر این دشمنان نیز بیاور. ^{۱۰}همانگونه که مخالفان ما را در «عین
 دور» از بین بردی و جنازه‌هایشان در روی زمین ماند و کود زمین شد، این
 دشمنان متحد را نیز نابود کن. ^{۱۱}فرماندهان این دشمنان را به سرنوشت غراب
 و ذئب دچار ساز. همهٔ بزرگان آنان را مانند ذبح و صلوموع هلاک ساز
^{۱۲}همان کسانی که قصد داشتند ملک خدا را تصاحب کنند.
^{۱۳}ای خدا، دشمنان ما را همچون کاه و غبار در برابر باد، پراکنده ساز.
^{۱۴}چنانکه آتش در جنگل و در کوهستان افروخته می‌شود و همه چیز را
 می‌سوزاند، ^{۱۵}همچنان، ای خدا، آنها را با تندباد غضب خود بران و با طوفان
 خشم خویش آنها را آشفته و پریشان کن. ^{۱۶}آنها را چنان مغبون کن که به
 تو التماس کنند. ^{۱۷}آنها را در انجام نقشه‌هایشان با شکست مواجه ساز. بگذار
 در ننگ و رسوایی جان بسپارند ^{۱۸}و بدانند که تنها تو خدای متعال هستی و
 در سراسر جهان حکومت می‌کنی.

داو ۲۲:۴ و ۲۳

داو ۲۵:۷ : ۲۱:۸

توا ۱۱:۲۰ : ۱۲:۸۳

اش ۱۸:۹ : ۱۴:۸۳

۱۵:۸۳

مز ۹:۵۸

مز ۲۹:۱۰ : ۱۶:۸۳

اش ۲۱:۴۵ : ۱۸:۸۳

موضوع: حضور زنده خدا بزرگترین شادی ما است. حضور با طراوت خدا
 به ما کمک می‌کند تا در قوت، فیض، و جلال رشد کنیم.

نویسنده: پسران قورح

- ۸۴ ای خداوند قادر متعال، چه دلپذیر است خانهٔ تو! ^۱دلَم هوای صحنهای
 تو را کرده است! تمام وجودم مشتاق ملاقات توست، ای خدای
 زنده! ^۲ای خداوند قادر متعال که پادشاه من هستی! در کنار قربانگاههای خانهٔ
 تو، حتی گنجشگها نیز برای خود خانه یافته‌اند و پرستوها آشیانه ساخته‌اند تا
 بچه‌های خود را در آن بگذارند. ^۳خوشابه حال آنانی که در خانهٔ تو ساکنند
 و پیوسته تو را حمد می‌گویند! ^۴خوشابحال کسانی که از تو قوت می‌یابند و

مز ۵:۲۷ : ۱:۸۴

مز ۲:۸۴

مز ۲۱:۴۲ : ۱:۶۳

مز ۳:۸۴

مز ۴:۴۳

مز ۴:۸۴

مز ۴:۶۵

۴:۱، ۵:۸۴ نویسنده آرزو داشت که از این دنیای پرهیاهو
 پا بیرون نهد و خدا را در خانه مقدسش ملاقات کند.
 درست است که می‌توانیم خدا را در هر جا و هر وقت
 ملاقات کنیم، اما رفتن به داخل ساختمان کلیسا به ما
 کمک می‌کند که خود را از هیاهوی زندگی کنار بکشیم
 و وارد جایی شویم که بتوان به‌دور از دغدغه، تعمق و
 دعا کرد. آنچه باعث سرور و شادی ما می‌شود، ساختمان
 زیبای کلیسا نیست، بلکه دعا و سرود و تعلیم و موعظه و
 مشارکتی است که در آنجا صورت می‌پذیرد.

۷:۵، ۸:۴ زائرین خانه خدا از بیابان خشک (یا «بکا»،
 یعنی وادی گریه) عبور می‌کردند. محل این بیابان
 مشخص نشده، و اشاره به آن شاید فقط حالت نمادین

باره غراب و ذئب، مراجعه کنید به داوران ۲۵:۷؛ برای
 ذبح و صلوموع مراجعه کنید به داوران (۲۱:۸).

۱۸:۱۳، ۱۹:۸۳ فرمانروایان ملت‌ها قدرت عظیمی اعمال می‌کنند
 و مسیر تاریخ و مردمان را تغییر می‌دهند. در اطراف یهودا
 اقوام بت پرستی بودند که قصد نابودی یهودا را داشتند. آساف
 دعا کرد که خدا نفس گرم داوری خود را بر آنان بدمد تا
 آنها با دیدن شکست خود بدانند که خداوند برتر از همه
 حاکمان جهان است. بعضی اوقات قبل از آنکه به بالا نگاه
 کنیم و خداوند را ببینیم، باید به خاک بیفتیم؛ قبل از آنکه
 بتوانیم به پیروزی نهایی برسیم، باید شکست بخوریم. آیا
 بهتر نیست به‌هنگام سعادت و خوشبختی خداوند را جستجو
 کنیم، تا اینکه صبر کنیم تا مجازات او بر ما نازل شود؟

از صمیم قلب تو را پیروی می‌کنند. وقتی آنان از بیابان خشک عبور کنند در آنجا چشمه‌ها بوجود خواهند آورد و باران رحمت و برکات بر آن زمین خواهد بارید. ^۷آنان از قدرت به قدرت منتقل خواهند شد و سرانجام بر کوه صهیون در حضور تو، ای خدا خواهند ایستاد.

^۸ای خداوند قادر متعال، دعای مرا اجابت فرما! ای خدای یعقوب، تقاضای مرا بشنو! ^۹ای خدایی که سپر ما هستی، بر پادشاه برگزیده خود نظر لطف بیافکن. ^{۱۰}یک روز در صحنهای خانه تو بودن بهتر است از هزار سال در هر جای دیگر در این دنیا! نوکری در خانه تو را بیشتر می‌پسندم تا اربابی در قصرهای شروران. ^{۱۱}زیرا تو ای خداوند، نور ما هستی! تو حافظ و نگهدارنده ما هستی! تو به ما فیض و جلال خواهی داد و هیچ چیز نیکو را منع نخواهی کرد از آنانی که به راستی عمل می‌کنند. ^{۱۲}ای خداوند قادر متعال، خوشابه حال کسی که بر تو توکل دارد!

موضوع: از تکریم نمودن خدا تا دریافت تفقد الهی. تکریم به بخشایش منتهی می‌شود که حاصل آن بازیابی محبت و شادی ما برای خدا است.

نویسنده: پسران قورح

ای خداوند، این سرزمین مورد لطف تو واقع شده است. تو بنی اسرائیل را از اسارت باز آورده‌ای. ^۲خطای امت خود را بخشیده‌ای؛ تمام گناهان ایشان را آمرزیده‌ای؛ ^۳خشم تو دیگر بر آنها فروخته نمی‌شود. ^۴اکنون ای خدای نجات‌دهنده، ما را بسوی خود باز گردان و دیگر بر ما خشم مگیر. ^۵آیا تا به ابد بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا نسل‌های آینده ما نیز مورد خشم تو قرار خواهند گرفت؟ ^۶آیا به ما حیاتی تازه عطا نخواهی فرمود تا از حضور تو شادی کنیم؟ ^۷خداوندا، رحمت خود را بر ما ظاهر کن و ما را نجات ده!

می‌دهد که هیچ چیزی را که به خیریت دائمی ما باشد، از ما دریغ ندارد. او وسایل لازم را در اختیار ما خواهد گذاشت تا در طریق او گام بر داریم، اما این ما هستیم که باید در این طریق گام بر داریم. اگر از او اطاعت کنیم، او هیچ چیزی را که برای زندگی خداپسندانه لازم باشد، از ما دریغ نخواهد داشت.

۷۰۶:۸۵ سراینده مزبور از خدا می‌خواهد که حیاتی تازه به قومش عطا فرماید. خدا قادر است که هم به کلیساها و هم به تک تک افراد حیاتی نو عطا کند. او می‌تواند محبت خود را بر ما بریزد و محبت ما را نسبت به خودش بار دیگر احیا نماید. اگر شما در کلیسا، خانواده، یا زندگی روحانی خود به حیاتی تازه نیاز دارید، از خدا بخواهید که با محبت و مهربانی خود شما را لمس کند.

داشته باشد و منظور مرحله‌ای از کشمکشها و گریه‌هایی باشد که انسان برای ملاقات خدا باید پشت سر بگذارد. دریافت قدرت بیشتر در حضور خدا غالباً به دنبال عبور از «مکان‌های خشک زندگی» تحقق می‌یابد. اگر امروز از بیابان خشک می‌گذرید، مطمئن باشید که راه رسیدن به خدا را طی می‌کنید، نه راه دور شدن از او را.

۶۸:۴ بیابان خشک شاید مکانی واقعی نبوده، بلکه نمادی است از مکانی خشک که در اثر یارانی معجزه‌آسا به دشتی حاصل‌خیز تبدیل می‌شود. کسی که دوست دارد در حضور خدا به سر برسد، شرایط نامساعد را فرصت‌های خوبی به‌شمار می‌آورد برای چشیدن مجدد امانت و برکت خدا.

۱۱:۸۴ این آیه وعده نمی‌دهد که خدا هر چیزی را که ما فکر می‌کنیم خوب است به ما خواهد داد، بلکه وعده

۶:۸۴
مز ۳۵:۱۰۷
۷:۸۴
تث ۱۶:۱۶
تو ۲:۱۸
اش ۳۱:۴۰
۸:۸۴
مز ۵:۵۹ : ۱:۸۱
۹:۸۴
پیدا ۱:۱۵
۲ سمو ۱۱:۱۹
مز ۱۱:۹-۱۱۵
۱۰:۸۴
تو ۲:۵
مز ۴:۲۷
۱۱:۸۴
مز ۱۰:۳۴
اش ۲۰:۶۰ و ۱۹:۲۰

۱:۸۵
ار ۱۸:۳۰
حز ۲۵:۳۹
یول ۱:۳
۲:۸۵
اعد ۱۹:۱۴
ار ۳۴:۳۱
مز ۱:۳
۳:۸۵
خرو ۱۲:۳۳
مز ۳۸:۷۸

۸:۸۵
مز ۱۱:۲۹ : ۵۷:۷۸
۹:۸۵
مز ۱۸:۳۴ : ۱۱:۸۴
۱۰:۸۵
مز ۴:۸۹
۱۱:۸۵
اش ۸:۴۵

^۱هر آنچه که خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم، صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه احمقانه و گناه آلود خود باز نگردیم. ^۱به یقین، خداوند کسانی را که او را احترام می کنند می رهااند؛ او شکوه و عظمت از دست رفته سرزمین ما را به ما باز خواهد گرداند. ^۲رحمت و راستی با هم ملاقات کرده اند؛ عدالت و صلح یکدیگر را بوسیده اند! ^۳راستی از زمین می روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می کند. ^۴خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد. ^۵عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آماده خواهد ساخت.

موضوع: اعتماد صادقانه به خدا در عمق مشکلات.

نویسنده: داود

۲:۸۶
مز ۳:۴ : ۲۰:۲۵
۴:۸۶
مز ۱:۲۵
۵:۸۶
مز ۸:۱۰۳ : ۴:۱۰۳
۷:۸۶
مز ۱۵:۱۴ و ۱۵
۸:۸۶
خرو ۱۱:۱۵
۹:۸۶
اش ۲۳:۶۶
۱۰:۸۶
تث ۳۹:۳۲
اش ۱۰۶:۴۴
مر ۲۹:۱۲
اقرن ۴:۸
۱۱:۸۶
مز ۵:۲۵
ار ۳۹:۳۲
۱۲:۸۶
مز ۱:۱۱۱

ای خداوند، دعای مرا بشنو و آن را اجابت فرما، زیرا ضعیف و درمانده ام. ^۱جان مرا حفظ کن و مرا نجات ده زیرا من بنده وفادار تو هستم و بر تو توکل دارم. ^۲بر من رحمت فرما، زیرا تمام روز به درگاه تو دعا می کنم. ^۳بنده خود را شاد کن، زیرا تنها تو را می پرستم. ^۴تو برای آنانی که تو را می خوانند نیکو و بخشنده و بسیار رحیم هستی. ^۵ای خداوند، دعای مرا اجابت فرما! به ناله من توجه نما! ^۶به هنگام سختی تو را خواهم خواند، زیرا دعای مرا مستجاب خواهی فرمود. ^۷خداوند، خدایی دیگر مانند تو وجود ندارد. کارهای تو بی نظیر است. ^۸همه قومهایی که آفریده ای خواهند آمد و تو را پرستش نموده، نام تو را خواهند ستود. ^۹تو بزرگ و قادر هستی و معجزه می نمایی؛ تنها تو خدا هستی! ^{۱۰}خداوند، راه خود را به من نشان ده تا وفادارانه در آن گام بردارم. مرا یاری ده تا بدون شک و دودلی تو را خدمت نمایم. ^{۱۱}با تمام وجودم تو را حمد و سپاس خواهم گفت و پیوسته عظمت نام تو را بیان خواهم نمود، ^{۱۲}زیرا رحمت تو در حق من بسیار عظیم است؛ تو مرا از خطر مرگ رها کرده ای!

نباید نگران باشید که خدا فقط یکی از خدایان متعدد است، یا اینکه شک کنید که شاید خدای اشتباهی را می پرستید. خدای خالق عالم هستی یگانه خدای حقیقی است. **۱۲ و ۱۱:۸۶** حمد گفتن خدا با تمام وجود یعنی سپاسگزاری از خدا و جلال دادن او در همه شئون زندگی ما باید وفاداری خود را به او در هر قسمت از زندگی خود نشان دهیم، نه صرفاً با رفتن به کلیسا. اگر با تمام وجود خدا را تکریم کنیم، در آن صورت، کار و روابط و استفاده ما از پول، و کلاً تمامی خواسته هایمان موافق اراده او خواهد بود.

۱۱ و ۱۰:۸۵ این ویژگی ها یعنی، رحمت، راستی، عدالت، و صلح، دشمنانی نیستند که موقتاً به یکدیگر آتش بس داده باشند، بلکه همکاری هستند که برای کار با یکدیگر دست به دست هم داده اند. آنها فوران راستی بر روی زمین هستند. **۱۰ و ۸:۸۶** خدای کتاب مقدس منحصر به فرد است! او زنده و قادر است که برای دوستداران خود معجزات عظیم انجام دهد. همه خدایان ساخته انسان در مقابل او فاقد قدرتند زیرا صرفاً اختراع فکر انسانند و حیات ندارند. جلال و حرمت و قدرت تنها برانده خداوند است (مکاشفه ۱۱:۴). با آنکه مردم در سرتاسر دنیا به خدایان بسیاری معتقدند، هرگز

۱۴ خدایا، افراد متکبر بر ضد من برخاسته‌اند و گروهی ظالم و ستمگر در فکر کشتن منند. آنها به تو توجهی ندارند. ۱۵ خداوند، تو عادل، بخشنده، مهربان، صبور و رحیم هستی. ۱۶ روی خود را بسوی من برگردان و بر من رحمت فرما. بنده خود را توانا ساز و او را نجات ده. ۱۷ لطف و مهربانی خود را به من نشان ده، مرا یاری فرما و دلداری ده، تا آنانی که از من نفرت دارند این را ببینند و شرمسار شوند.

۱۴:۸۶
مز ۳:۵۴

۱۷:۸۶
مز ۱۰:۱۱۲ ؛ ۱۳:۱۱۸ ؛
۱۲۲:۱۱۹

موضوع: اورشلیم، جایی که همه ایمانداران روزی در آنجا جمع خواهند شد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

اورشلیم بر کوه‌های مقدس بنا شده است. ۲ خداوند آن را بیش از سایر شهرهای اسرائیل دوست دارد. ۳ ای شهر خدا، به سخنانی که خدا در باره تو گفته است گوش کن:

۴ «فلسطین و صور و حبشه به تو، ای اورشلیم، تعلق دارند و مصر و بابل جزو ممالکی می‌باشند که مرا می‌شناسند.»

۵ درباره اورشلیم خواهند گفت که تمام قومهای دنیا به آن تعلق دارند و اینکه خدای قادر متعال اورشلیم را قوی خواهد ساخت. ۶ هنگامی که خداوند اسامی قومها را ثبت نماید، همه آنها را به اورشلیم نسبت خواهد داد. ۷ آن قومها سرودخوانان و رقص کنان خواهند گفت: «اورشلیم سرچشمه همه برکات و خوشیهای ماست!»

۱:۸۷

مز ۶۹ و ۸۰:۷۸
اش ۱۶:۲۸

۳:۸۷

مز ۸۰:۴۸ ؛ ۴:۴۶

۴:۸۷

مز ۱۲:۴۵ ؛ ۳۱:۶۸

اش ۲۵:۲۳ ؛ ۱۹

۶:۸۷

اش ۴:۲:۴

۷:۸۷

مز ۱۱:۳۰ ؛ ۹:۳۶

موضوع: در عمق در ماندگی. خدا بدترین مصائب ما را درک می‌کند.

نویسنده: هیمان، یکی از پسران قورح (احتمالاً همان شخصی که در

۱ تواریخ ۱۹:۱۵ ؛ ۴۱:۱۶ ؛ ۵ و ۴:۲۵ به‌عنوان نبی پادشاه از او نام برده شده است).

ای خداوند، ای خدای نجات من، شب و روز در حضور تو گریه و زاری کرده‌ام. ۲ ادعای مرا بشنو و به ناله‌ام توجه فرما. ۳ زندگی

۱:۸۸

مز ۲:۲۲ ؛ ۵:۲۴

لو ۷:۱۸

۳:۸۸

مز ۱۸:۱۰۷ ؛ ۳:۱۱۶

زندگی نیز مایوس شده است. با آنکه اوضاع بد بود و بدتر هم می‌شد، او قادر بود همه چیز را به خدا بگوید. این مزبور یکی از معدود مزامیری است که پاسخ یا امیدی ارائه نمی‌دهد. فکر نکنید که همیشه باید شاد و مثبت باشید. خلاصی از اندوه و شفا از افسردگی، به زمان نیاز دارد. هر چقدر هم غمگین باشیم، باز می‌توانیم مشکلات خود را نزد خدا ببریم و درد و رنج خود را برای او بیان کنیم.

۱:۸۷ باب اینجا اورشلیم و معبد آن، مظهر جامعه آینده همه ایمانداران تلقی شده است. این مزبور آن شهر مقدس الهی و آسمانی را پیشگویی می‌کند که در مکاشفه ۲۷-۱۰:۲۱ توصیف شده است. افتخار زندگی کردن در آنجا به همه کسانی بخشیده شده که نامشان در کتاب زندگانی بره ثبت شده است (مکاشفه ۲۷:۲۱).

۱:۸۸ باب آیا هرگز احساس کرده‌اید که به پایان راه رسیده‌اید؟ سراینده مزبور به قدری غمگین است که از

من پر از رنج و مصیبت است؛ جانم به لب رسیده است! ^۴رقمی در من نمانده است؛ مانند مرده شده‌ام، ^۵مانند کشته‌ای که به قبر سپرده شده، مانند مرده‌ای که دیگر به یاد نخواهی آورد و لطف خود را شامل حالش نخواهی فرمود. ^۶تو مرا به اعماق تاریکی انداخته‌ای ^۷غضب تو بر من سنگینی می‌کند؛ طوفان خشم تو مرا در بر گرفته است. ^۸آشنایانم را از من دور کرده‌ای و آنها را از من بیزار ساخته‌ای. چنان گرفتار شده‌ام که نمی‌توانم برای خلاصی خود چاره‌ای بیاندیشم. ^۹چشمانم از شدت گریه ضعیف شده‌اند. ای خداوند، هر روز از تو درخواست کمک نموده و دست نیاز بسویت دراز می‌کنم تا بر من رحم کنی. ^{۱۰}وقتی بمیرم، دیگر معجزات و کمک تو برایم چه فایده خواهد داشت؟ آنوقت دیگر چگونه می‌توانم تو را ستایش کنم؟ ^{۱۱}مگر آنانی که در قبر هستند می‌توانند از رحمت و وفاداری تو سخن بگویند؟ ^{۱۲}آیا معجزه تو در آن مکان تاریک دیده می‌شود؟ آیا می‌توان در عالم خاموشی از وفاداری و عدالت تو سخن گفت؟

^{۱۳}خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم و کمک می‌طلبم. هر روز صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم. ^{۱۴}چرا مرا ترک نموده و روی خود را از من برگردانیده‌ای؟ ^{۱۵}از اوان کودکی تاکنون، در رنج و خطر مرگ بوده‌ام و همیشه از دست تو تنبیه شده‌ام. ^{۱۶}اخشم شدید تو مرا پریشان کرده و از ترس تو بیجان شده‌ام. ^{۱۷}خشم تو و ترس از تو تمام روز چون سیل از هر سو مرا احاطه می‌کند. ^{۱۸}دوستان و عزیزانم را از من دور کرده‌ای؛ تاریکی تنها مونس من است.

موضوع: وعده خدا برای حفظ نسل داود. وعده خدا در عیسی مسیح تحقق یافت، زیرا او از نسل داود است و تا ابد سلطنت خواهد کرد. محبت و لطفی که به داود وعده داده شد، در مسیح از آن ما است.

نویسنده: ایتن (یکی از رهبران قبیله لاوی و احتمالاً یکی از سرایندگان ارشد در معبد، ۱ تواریخ ۱۵: ۱۷، ۱۹)، یا یکی از فرزندان او. ای خداوند، رحمت تو را همواره خواهم ستود و با زبان خود پیوسته از وفاداری تو سخن خواهم گفت، ^۲زیرا رحمت تو همیشگی است و وفاداری تو چون آسمانها پایدار است. ^۳تو با خادم برگزیده‌ات داود عهد

۸۹

نکرد، این آیات را فقط می‌توان پیشگویی‌ای دانست در باره سلطنت آینده عیسی مسیح، که از نسل داود بود. آیه ۲۷ سلطنت بی‌پایان داود را پیشگویی می‌کند که در سلطنت آینده مسیح بر جهان تحقق خواهد یافت (ر.ش). به مکاشفه ۵: ۲۲).

۱: ۸۹ باب این مزمور برای توصیف سلطنت پرشکوه داود پادشاه نوشته شده است. خدا وعده داده بود که داود را پر قدرتمندترین پادشاه جهان بسازد و سلطنت فرزندانش را تا ابد برقرار دارد (۲ سموئیل ۷: ۱۶-۱۶). از آنجا که اورشلم نابود شد و دیگر پادشاهی در آنجا سلطنت

۵: ۸۸
۱۲: ۳۱
اش ۸۵: ۳
۶: ۸۸
مز ۴: ۳۲، ۷: ۴۲، ۱۵: ۶۹
۳: ۱۴۳
مراتی ۵۵: ۳
۸: ۸۸
ایو ۱۰: ۳۰، ۱۹: ۱۹
مز ۱۱: ۳۱
۹: ۸۸
ایو ۱۳: ۱۱
مز ۷: ۶، ۲۲: ۲۲
۱۰: ۸۸
مز ۵: ۶
۱۳: ۸۸
مز ۳: ۵، ۱۱۹: ۱۴۷
۱۴: ۸۸
مز ۱: ۱۳
۱۷: ۸۸
مز ۱۶: ۱۲، ۲۲: ۱۶
۱: ۸۹
مز ۱۰: ۴۰، ۱۶: ۵۹
۲: ۸۹
مز ۵: ۳۶
۳: ۸۹
۲ سمو ۱۶: ۷
مز ۱۱: ۱۳۲
اش ۷: ۹
لو ۳۳: ۳۱: ۱

بسته‌ای و وعده کرده‌ای که تخت سلطنت او را تا ابد، نسل اندر نسل، پایدار خواهی داشت.

ای خداوند، آسمانها از کارهای شگفت‌انگیز تو تعریف می‌کنند و امانت و وفاداری تو را می‌ستایند. قدر آسمانها کیست که با تو برابری کند؟ در میان موجودات آسمانی چه کسی را می‌توان به تو تشبیه کرد؟ تو در میان مقدسین مورد ستایش هستی؛ آنان با ترس و احترام گرداگرد تو ایستاده‌اند. ای خداوند قادر متعال، کیست مانند تو؟ تو در قدرت و امانت بی‌نظیری! بر امواج دریاها مسلط هستی و طغیان آنها را آرام می‌گردانی. تو مصر را در هم کوبیدی و با دست توانای خود دشمنان را تار و مار ساختی. آسمانها و زمین و هر آنچه در آنهاست از آن تو می‌باشند؛ زیرا تو آنها را آفریده‌ای. شمال و جنوب را تو بوجود آورده‌ای. کوههای تابور و حرمون، مظهر قدرت تو می‌باشند. ادست تو بسیار تواناست. تو خدای متعال هستی. افرمانروایی تو بر اساس عدل و انصاف است. در تمام کارهایت رحمت و راستی مشاهده می‌شود.

خوشبحال مردمی که می‌دانند چگونه تو را تحسین و تمجید کنند، زیرا آنها در نور حضورت راه خواهند رفت. آنها تمام روز به نام تو شادی می‌کنند و بسبب عدالت تو سربلند می‌باشند. تو به ما قدرت می‌بخشی و به لطف خویش ما را پیروز و سرافراز می‌گردانی. ای خداوند، تو از ما حمایت کردی؛ ای خدای مقدس اسرائیل، تو به ما پادشاه بخشیدی.

ای خداوند، در عالم رویا با نبی خود سخن گفتمی و فرمودی: «در میان اسرائیل جوانی را برگزیده‌ام و او را سرافراز نموده‌ام تا پادشاه شود؛ او بنده من داود است!» او را پایدار و توانا خواهم ساخت. دشمنانش بر او چیره نخواهند شد و گزند از مخالفانش به او نخواهد رسید. در برابر چشمان وی

۶:۸۹

مز ۱:۲۹؛ ۴:۹۶

۷:۸۹

مز ۲:۴۷؛ ۴:۹۶

۸:۸۹

مز ۱۰:۳۵

۹:۸۹

مز ۷:۶۵؛ ۲۹:۱۰۷

۱۰:۸۹

مز ۱۴:۱۸

۱۱:۸۹

پیدا ۱:۱

مز ۱:۲۴

۱۴:۸۹

مز ۲:۹۷؛ ۶:۹۸

۱۷:۸۹

مز ۳:۴۴؛ ۱۰:۷۵؛ ۱۴:۱۴۸

۱۹:۸۹

۲ سمو ۱۰:۱۷

۲۰:۸۹

۱ سمو ۱۳:۱۶

۲۲:۸۹

اعما ۲۲:۱۳

۲۲:۸۹

۲ سمو ۱۱:۷

۲۳:۸۹

۲ سمو ۹:۷

غیرمنصفانه، عاری از محبت، یا فریبکارانه نمی‌تواند از خدا باشد.

۱۷:۸۹ «به لطف خویش ما را پیروز و سرافراز می‌سازی» به زمانی اشاره دارد که ما پر از گناه و ضعیف و ناتوانیم، و حتی برای کوچکترین کار روحانی فاقد صلاحیتیم. آنگاه اگر از روح خدا پر شویم، قدرت او از طریق ما جاری می‌شود و ما می‌توانیم کارهایی برای او انجام دهیم که فوق از انتظار ما است.

۱۹:۸۹ نبی‌ای که اینجا به او اشاره شده، ممکن است سموئیل باشد که داود را برای پادشاهی اسرائیل مسح کرد (۱ سموئیل ۱۶:۱-۱۳)؛ یا شاید ناتان باشد که وقتی داود پادشاه شد، نبی اسرائیل بود (۲ سموئیل ۷:۱۷-۴).

۵:۸۹ در صحن‌های آسمان، هزاران فرشته خداوند را می‌ستایند. این صحنه یکی از صحنه‌های با شکوه و با ابهت است که نشان می‌دهد خدا قابل قیاس با هیچ چیز نیست. قدرت و پاکی او، او را برتر از طبیعت و فرشتگان می‌سازد. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرشتگان نگاه کنید به تشبیه ۲:۳۳؛ لوقا ۱۳:۴؛ و عبرانیان ۱۲:۲۲).
۱۵و۱۴:۸۹ عدل و انصاف تصویرگر اساس فرمانروایی خدا است و رحمت و راستی فضای آن را فرا گرفته است. اینها بیانگر جنبه‌های بنیادین نحوه رفتار خدا با انسان است. ما سفیران خدا باید به همین شکل با مردم رفتار کنیم. یقین حاصل کنید که اعمال شما استوار است بر عدل و انصاف و رحمت و راستی، زیرا هر عمل

۲۶:۸۹	بدخواهانش را از بین خواهیم برد و آنانی را که از او نفرت داشته باشند هلاک خواهیم نمود. ^{۲۴} پیوسته از وفاداری و رحمت من برخوردار خواهید بود و من او را پیروز و سرافراز خواهم ساخت. ^{۲۵} قلمرو فرمانروایی او را از دریای بزرگ تا رود فرات وسعت خواهیم بخشید. ^{۲۶} او مرا پدر خود و خدا و صخره نجات خویش خواهد خواند. ^{۲۷} من نیز با او چون نخستزاده خویش رفتار خواهم کرد و او را برتر از تمام پادشاهان جهان خواهم ساخت. ^{۲۸} رحمت خود را هرگز از او دریغ نخواهم داشت، زیرا عهد من با او عهدی دایمی می‌باشد. ^{۲۹} نسل او را تا ابد باقی خواهم گذاشت و سلطنت او جاودانی خواهد بود.
۲۷:۸۹ ۱۴:۷ سمو ۱۰:۲۲ اتوا	
۲۹:۸۹ ۴:۲ پاد ۷:۹ اش ۱۷:۳۳ ار	
۳۰:۸۹ ۱۴:۷ سمو	
۳۳:۸۹ ۱۵:۷ سمو	
۳۴:۸۹ ۱۹:۲۳ اعد ار ۲۱:۳۳	
۳۸:۸۹ ۹:۲۸ اتوار	
۳۹:۸۹ مز ۵۹:۷۸	
۴۰:۸۹ مز ۱۲:۸۰	
۴۲:۸۹ مز ۵:۲ مرانی	
۴۳:۸۹ مز ۶:۱۳	
۴۴:۸۹ مز ۱۰:۴۴	
۴۵:۸۹ مز ۷:۲۸	
۴۵:۸۹ مز ۱۶:۴۴	
۴۶:۸۹ مز ۵:۷۹	
۴۷:۸۹ ایو ۷:۷	
مز ۶۰:۳۹	
جا ۲:۱۱	
۴۸:۸۹ مز ۲۹:۲۲ عبر ۵:۱۱	

تمام اینها، باقیمانده‌ای از قوم خدا وفادار ماندند. قرن‌ها بعد، مسیح موعود، پادشاه ابدی، از خاندان و نسل داود آمد، درست همان طور که خدا وعده داده بود. خدا به همه وعده‌های خود عمل می‌کند. او حتی یک کلمه از سخنانش را پس نخواهد گرفت. می‌توانیم به خدا اعتماد کنیم که ما را نجات بخشد زیرا این را خودش وعده داده است (عبرانیان ۶:۱۳-۱۸). خدا کاملاً قابل اعتماد است.

۳۷-۳۴:۸۹ نظر به ناطاعتی دائمی اسرائیل در طول تاریخ، این وعده شگفت‌آور می‌نماید. خدا وعده داد که کسی از نسل داود همیشه بر تخت پادشاهی خواهد نشست (۲۹:۸۹)، اما اگر مردم ناطاعتی می‌کردند، مجازات می‌شدند (۲۲-۳۰:۸۹). اما با وجود ناطاعتی و مجازات آنها، خدا هرگز در حفظ وعده‌هایش قصور نکرد (۳۳:۸۹). اسرائیل ناطاعتی کرد، شرارت زیاد شد، کشور تجزیه گشت، تبعید شروع گردید، اما با

۴۹ ای خداوند، کجاست رحمت‌های گذشته‌تو؟ کجاست وعدهٔ رحمت تو که در نهایت وفاداری به داود دادی؟^{۵۰} ببین مردم چگونه مرا ملامت می‌کنند. بار ملامت‌های ایشان را بر دوش می‌کشم.^{۵۱} دشمنان پادشاه برگزیده‌ات را ریشخند می‌کنند و هر جا پای می‌نهد او را ملامت می‌نمایند.
 ۵۲ شکر و سپاس بر نام خداوند تا ابد! آمین! آمین!

د - کتاب چهارم مزامیر (۱:۹۰ تا ۴۸:۱۰۶)

در این کتاب، دعایی از موسی، مزموری درباره ستمگران، و مزموری در ستایش خدا به‌عنوان پادشاه به چشم می‌خورد. این مزامیر به ما یادآوری می‌کنند که باید جایگاه خود را به خاطر داشته باشیم و در مقابل خدای متعال مطیع باشیم.

موضوع: مقایسه طبیعت ابدی خدا با طبیعت ضعیف انسانی. طول عمر ما در این دنیا محدود است؛ از اینرو، موظفیم به طرز عاقلانه‌ای آن را مورد استفاده قرار دهیم، و فقط برای زمان حال زندگی نکنیم، بلکه همیشه خانه ابدی‌مان را مد نظر داشته باشیم. این مزمور اغلب در مراسم تدفین به کار می‌رود.

نویسنده: موسی؛ به این ترتیب، این قدیمی‌ترین مزمور می‌باشد. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره موسی، نگاه کنید به تاریخچه زندگی او در خروج فصل ۱۶.)

ای خداوند، تو همیشه پناهگاه ما بوده‌ای.
 ۹۰ قبل از آنکه دنیا را بیافرینی و کوه‌ها را بوجود آوری، تو بوده‌ای.
 تورا ابتداء و انتهای نیست.

۳ انسان را به خاک برمی‌گردانی و می‌گویی: «ای خاکیان، به خاک تبدیل شوید!»

۴ هزار سال در نظر تو چون یک روز، بلکه چون یک ساعت است.
 ۵۰ تو انسان را چون سیلاب از جای بر می‌کنی و می‌بری. زندگی او خوابی بیش نیست. او مانند گیاهی است که صبح می‌روید و می‌شکفت ولی عصر پژمرده و خشک می‌شود.

۷ بر اثر غضب تو ما رو به نابودی می‌رویم و خشم تو ما را پریشان و بی‌قرار

۱:۹۰
 تث ۲۷:۳۳
 حز ۱۶:۱۱
 ۲:۹۰
 پیندا ۱:۱
 مز ۲۷:۲۵ و ۲۴:۱۰۲

۴:۹۰
 مز ۵:۳۹
 ۲ پط ۸:۳
 ۵:۹۰
 ایو ۲:۱۴ : ۸:۲۰
 متی ۳۰:۶

ببینیم، بعضی اوقات از خود می‌پرسیم که آیا خدا قادر به این کار می‌باشد. اما این تصور نادرست را نکنید که خدا همان محدودیت‌های ما را دارد. خدا کاملاً از زمان آزاد است.

۴:۹۰ موسی به ما یادآوری می‌کند که هزار سال در نظر خدا چون یک روز است. خدا به زمان محدود نیست. وقتی سالها می‌گذرد و وضع دنیا بهتر نمی‌شود، به آسانی ما یوس می‌شویم. از آنجا که ما خود نمی‌توانیم آینده را

ساخته است.^۸ گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته‌ای و هیچ خطای ما از دید تو پنهان نیست.

^۹ روزهای زندگی ما بر اثر خشم تو کوتاه شده است و عمر خود را مثل یک خواب می‌گذرانیم.^{۱۰} «عمر ما هفتاد سال است و اگر قوی باشیم، شاید به هشتاد سال برسد. ولی در طول این مدت چیزی جز درد و رنج نصیب ما نمی‌شود. هر آن ممکن است عمرمان بسر آید و به عالم دیگر پرواز کنیم.»

^{۱۱} خداوندا، کیست که بداند شدت خشم تو چقدر است؟ کدام یک از ما چنان که باید و شاید از تو می‌ترسد؟^{۱۲} به ما یاد بده که بدانیم عمر ما چه زود گذر است تا در این عمر کوتاه با خردمندی زندگی کنیم.

^{۱۳} ای خداوند، تا به کی بر ما خشمگین خواهی بود. از خشم خود برگرد و بر بندگان خود رحم کن.^{۱۴} «صبحگاهان ما را از رحمت خود بهره‌مند گردان تا در تمام عمر خود شادمان باشیم.^{۱۵} به اندازه سالهایی که ما را ذلیل و خوار ساخته‌ای، ما را شاد و سرافراز گردان.^{۱۶} بگذار ما بندگان را دیگر اعمال شگفت‌انگیز تو را مشاهده کنیم. عظمت خود را بر فرزندانمان نمایان ساز.^{۱۷} خداوندا، ما را مورد لطف خود قرار بده و در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما، بلی، در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما!»

موضوع: حفاظت خدا در بحبوحه خطرها. خدا وعده دنیایی عاری از خطر را نداده، اما وعده داده که هر گاه با خطر روبرو شدیم، به ما کمک کند.

نویسنده: ناشناس

آنکه به خدای قادر مطلق پناه می‌برد، زیر سایه او در امان خواهد بود. **۹۱** «او به خداوند خواهد گفت «تو پناهگاه و خدای من هستی.

من بر تو توکل دارم.»

^{۱۸} خداوند، تو را از هر دام خطرناک و بیماری کشنده خواهد رهانید. ^{۱۹} او تو را در زیر بالهای خود خواهد گرفت و از تو مراقبت خواهد کرد. وعده‌های امین او

۹:۹۰
مز ۳۳:۷۸
۱۰:۹۰
مز ۳۹:۷۸
جا ۷:۲۰:۱۲
۱۱:۹۰
مز ۷:۷۶
۱۲:۹۰
مز ۴:۳۹
۱۳:۹۰
تث ۳۶:۳۲
۱۴:۹۰
مز ۵:۱۰۳ : ۸:۳۶
ار ۱۴:۳۱
۱۵:۹۰
مز ۴:۷۶ : ۱۰:۳۱
۱۶:۹۰
مز ۱:۴۴

۱:۹۱
اش ۲:۲۵ : ۴:۳۲
۲:۹۱
مز ۵:۱۴۲ : ۲:۱۸
ار ۱۹:۱۶
۳:۹۱
توا ۹:۲۰
مز ۷:۱۲۴
۴:۹۱
مز ۷:۳۵ : ۱:۵۷ : ۷:۶۳
اش ۶:۱ : ۵:۱

۱۲:۹۰ ما خیلی زود فراموش می‌کنیم که زندگی واقعاً چقدر کوتاه است. پذیرفتن کوتاهی عمر به ما کمک می‌کند تا از وقت کمی که داریم عاقلانه‌تر استفاده کنیم. این به ما کمک می‌کند که زندگی‌مان را برای خیریت ابدی به کار بگیریم، نه برای لذات آنی و زودگذر. به کوتاهی زندگی خود بیندیشید و از خود پرسید: «پیش از مردن می‌خواهم به چه چیز برسم؟ برای رسیدن به آن، امروز چه قدمی می‌توانم بردارم؟»

۸:۹۰ خدا از همه گناهان ما مطلع است چنانکه گویی گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته است، حتی گناهانی را که ما مخفی کرده‌ایم. لازم نیست گناهان خود را از خدا بپوشانیم زیرا می‌توانیم بی‌پرده و صادقانه با او صحبت کنیم. خدا از اعترافات ما یکه نمی‌خورد چون از قبل از آنها مطلع است. اما با وجود آنکه او اطلاعات وحشتناکی درباره ما دارد، ما را دوست می‌دارد و می‌خواهد ما را ببخشد. این امر به‌جای آنکه ما را بترساند، باید ما را تشویق کند.

برای تو چون سلاح و سپر می‌باشد. ^۵ و از بلاهای شب نخواهی ترسید و از حملات ناگهانی روز بیم نخواهی داشت. و بایی که در تاریکی می‌خزد تو را نخواهد ترساند و طاعونی که در روشنایی کشتار می‌کند تو را نخواهد هراساند. ^۷ اگر هزار نفر در کنار تو بیفتند و ده هزار نفر در اطراف تو جان بسپارند، به تو آسیبی نخواهد رسید. ^۸ تنها با چشمان خود، خواهی نگریست و مجازات گناهکاران را خواهی دید. ^۹ و هیچ بدی دامنگیر تو نخواهد شد و بلایی بر خانه تو سایه نخواهد افکند، زیرا تو به خداوند پناه برده‌ای و زیر سایهٔ خدای قادر متعال بسر می‌بری. ^{۱۱} او به فرشتگان خود دستور می‌دهد تا به هر راهی که بروی، از تو حمایت و محافظت کنند. ^{۱۲} آنها تو را روی دست خود خواهند گرفت تا پایت به سنگ نخورد. ^{۱۳} شیر درنده و مار سمی را زیر پاله خواهی کرد و آسیبی به تو نخواهد رسید! ^{۱۴} خداوند می‌فرماید: «آنانی را که مرا دوست دارند، نجات خواهم داد و کسانی را که مرا می‌شناسند، محافظت خواهم کرد. ^{۱۵} و وقتی دعا کنند، دعایشان را مستجاب خواهم ساخت و چون در زحمت بیفتند، به کمک ایشان خواهم شتافت؛ آنها را خواهم رهانید و سرفراز خواهم ساخت. ^{۱۶} به آنها عمر دراز خواهم بخشید و نجاتشان خواهم داد.»

۵:۹۱
ایو: ۱۹-۲۳
مز: ۴:۲۳

۱۱:۹۱
مز: ۷:۳۴
متی: ۶:۴
لو: ۱۱-۹:۴

۱۳:۹۱
داور: ۶:۱۴
لو: ۱۹:۱۰

۱۵:۹۱
اسمو: ۳۰:۲

موضوع: هر روز شکرگزار و وفادار باشید. از این مزمور در مراسم عبادتی روزهای سبّت در معبد استفاده می‌شد.

نویسنده: ناشناس

چه نیکوست خداوند را سپاس گفتن و نام خدای قادر متعال را با سرود ستایش کردن!

۹۲

^۲ هر صبح، از خداوند بخاطر رحمتش تشکر کنید و هر شب، امانت او را به یاد آورید. ^۳ او را با صدای رباب ده تار و به نغمهٔ بربط پپرسید. ^۴ ای خداوند، تو با کارهای خود، مرا شاد کرده‌ای؛ بسبب آنچه که برایم انجام داده‌ای، نغمه‌های شاد می‌خوانم.

۳:۹۲
اسمو: ۱۰:۵
توا: ۸:۱۳
نج: ۲۷:۱۲

پیام آوران خدا نیز باشند (متی ۱۳:۲؛ اعمال ۲۷:۲۳ و ۲۴). فرشتگان به جز موارد خاص، قابل رؤیت نیستند (اعداد ۳۱:۲۲؛ لوقا ۹:۲).

۲۰۱:۹۲ شکرگزاری از خدا کاری نیست که گاه به گاه انجام دهیم. شکرگزاری باید هر روز بر لبان ما باشد. هرگز نمی‌توانیم بگوییم که از والدین یا دوستان یا رهبران و به خصوص از خدا به اندازه کافی تشکر کرده‌ایم. وقتی شکرگزاری جزئی از زندگی‌مان شود، در خواهیم یافت که نگرشمان نسبت به زندگی تغییر کرده و شخصی مثبت‌تر، مهربان‌تر، با محبت‌تر، و فروتن‌تر شده‌ایم.

۹۱:۵ و ۹۱:۶ وقتی هراسان هستیم، باید به یاد بیاوریم که خدا ملجا و پناهگاه ما است. ایمان نویسنده به محافظت خدا، او را در تمامی خطرات و ترسهای زندگی همراهی می‌کرد. ما نیز باید چنین اعتمادی به خدا داشته باشیم؛ ترسمان هر چه باشد، باید ایمان و اعتماد به او را جایگزین آن سازیم.

۱۱:۹۱ یکی از کارهای فرشتگان، محافظت از ایمانداران است (عبرانیان ۱:۱۴). در کتاب مقدس به وجود فرشتگان محافظ اشاره شده است (۱ پادشاهان ۵:۱۹؛ دانیال ۶:۲۲؛ متی ۱۰:۱۸؛ لوقا ۱۶:۲۲؛ اعمال ۷:۱۲)، اما ذکر نشده که آیا هر ایمانداری یک فرشته دارد یا نه. فرشتگان می‌توانند

۵ خداوند، اعمال تو بسیار با عظمت و شگفت‌انگیزند. افکار تو بی‌نهایت عمیق‌اند. ۶ شخص نادان درک نمی‌کند و آدم احمق این را نمی‌فهمد که ۷ هر چند گناهکاران مثل علف هرز می‌رویند و همهٔ بدکاران کامیاب هستند، ولی سرانجام، برای همیشه نابود خواهند شد. ۸ اما تو ای خداوند، تا ابد باقی و از همه برتر هستی! ۹ همه دشمنانت نابود خواهند شد و تمام بدکاران، از پای در خواهند آمد.

۱۰ تو مرا همچون گاو وحشی نیرومند ساخته‌ای و با روغن خوشبوی تازه مرا معطر کرده‌ای. ۱۱ نابودی دشمنانم را با چشمانم دیده‌ام و خبر سقوط گناهکاران را با گوشهای خود شنیده‌ام.

۱۲ خداشناسان، همچون درخت خرما ثمر می‌دهند و مانند درخت سرو و لبنان، رشد می‌کنند. ۱۳ آنان همچون درختانی هستند که در خانهٔ خداوند نشاندۀ شده‌اند و شکوفه می‌دهند. ۱۴ حتی در ایام پیری نیز، قوی و پرنشاط خواهند بود و ثمر خواهند داد، ۱۵ و اعلام خواهند کرد: «خدا عادل است؛ او تکیه‌گاه من است و در او هیچ بدی وجود ندارد.»

موضوع: طبیعت تغییرناپذیر و متعال خدا. خلقت او بیانگر قدرت عظیم او است.

نویسنده: ناشناس

۹۳ خداوند سلطنت می‌کند! او خود را به جلال و قدرت و عظمت آراسته است. زمین بر جای خود محکم شده و متزلزل نخواهد شد. ۱ ای خداوند، تخت فرمانروایی تو از قدیم برقرار بوده است. تو از ازل بودی.

۲ خداوند، سیلابها طغیان نموده و می‌خورشند. ۳ اما تو که در آسمانها سلطنت می‌کنی، قوی‌تر از تمام سیلهای خروشان و امواج شکننده دریاها هستی!

۵:۹۲

مز ۶:۳۶؛ ۵:۴۰؛ ۱۷:۱۳۹

روم ۳۳:۱۱

۷:۹۲

مز ۳۸:۳۷

۹:۹۲

مز ۲۰:۳۷؛ ۱:۶۸

۱۰:۹۲

مز ۵:۲۳؛ ۷:۴۵؛ ۱۰:۷۵

۱۴:۹۲

یو ۲:۱۵

۱۵:۹۲

روم ۱۴:۹

۱:۹۳

اش ۹:۵۱

۳:۹۳

مز ۸۰:۹۸

۴:۹۳

مز ۷:۶۵

واسطه یک عمر زندگی با خدا، چیزهای زیادی دارند که به دیگران بیاموزند. دوست یا خویشاوند سالخورده‌ای را بیایید تا از تجربه زندگی‌اش با خدا با شما سخن گوید و شما را دعوت کند تا قله‌های تازه‌ای از زندگی روحانی را فتح کنید.

۹۳:۱ باب مطابق احادیث یهود، هفت مزمور بعدی (۹۳ تا ۹۹) حاوی پیشگویی‌هایی است از بعضی از کارهای مسیح موعود. گفته می‌شود که مزمور ۹۳ در دوره پس از بازگشت از اسارت مورد استفاده قرار می‌گرفته، و احتمالاً در زمان حمله سنجاریب نوشته شده است (۲ پادشاهان ۱۸ و ۱۹).

۱۲ و ۱۳ درخت خرما به عمر طولانی‌اش معروف است. تشبیه شخص به درخت خرما به معنی راست‌قامت بودن او و برخورداری‌اش از زندگی طولانی است. سروهای لبنان تا ۴۰ متر ارتفاع و ۱۰ متر محیط داشتند؛ از این رو، بسیار محکم و متزلزل‌ناپذیر بودند. سراینده مزمور ایمانداران را درختانی راست‌قامت، محکم، و متزلزل‌ناپذیر می‌انگارد.

۱۴:۹۲ تکریم خدا فقط به جوانان که از قوای بدنی و شور و نشاط برخوردارند، محدود نیست. ایمانداران وفادار، حتی در سن پیری نیز می‌توانند ثمرات روحانی به بار آورند. سالخوردگان وفادار بسیاری هستند که به

ای خداوند، تمام وعده‌های تو راست است. خانه‌ی تو برای همیشه با قدوسیت آراسته شده است.

موضوع: خدا قوم خود را از مجازات سختی که در انتظار شریران است، حفظ خواهد کرد. از آنجا که خدا مقدس و عادل است، ما می‌توانیم مطمئن باشیم که شریران پیروز نخواهند شد.

نویسنده: ناشناس

ای خداوند، ای خدای انتقام گیرنده، قدرتت را نشان بده. ^{۱۲} ای داور جهان، برخیز و متکبران را به سزای اعمالشان برسان. ^{۱۳} گناهکاران تا به کی پیروز و سرافراز خواهند بود؟ ^{۱۴} همه‌ی بدکاران، گستاخ و ستمگر هستند و حرفهای ناروا می‌زنند. ^{۱۵} قوم تو را از بین می‌برند و بر بندگانت ظلم می‌کنند. ^{۱۶} بیوه زنان و غریبان و یتیمان را می‌کشند. ^{۱۷} این ستمکاران می‌گویند: «خداوند ما را نمی‌بیند و متوجه کارهای ما نمی‌شود.»

^{۱۸} ای قوم من، چرا اینقدر نادان هستی؟ کی به سر عقل خواهید آمد؟ ^{۱۹} آیا خدا که به ما گوش داده است، خودش نمی‌شنود؟ او که به ما چشم داده است، آیا نمی‌بیند؟ ^{۲۰} او که همه‌ی قومها را مجازات می‌کند، آیا شما را مجازات نخواهد کرد؟ او که همه چیز را به انسان می‌آموزد، آیا نمی‌داند که شما چه می‌کنید؟ ^{۲۱} خداوند از فکر انسان آگاه است و می‌داند که فکر او پوچ و بیهوده است.

^{۲۲} خوشبختانه حال کسی که تو، ای خداوند، او را تأدیب می‌کنی و قوانین خود را به او می‌آموزی. ^{۲۳} چنین شخصی، در روزهایی که تو گناهکاران را گرفتار می‌سازی و نابود می‌کنی، آسوده خاطر و درمان خواهد بود. ^{۲۴} خداوند قوم برگزیده خود را ترک نخواهد کرد و ایشان را از یاد نخواهد برد. ^{۲۵} بار دیگر داوری از روی عدل و انصاف اجرا خواهد شد و همه‌ی درستکاران از آن پشتیبانی خواهند کرد.

^{۲۶} کیست که به طرفداری از من برخیزد و در مقابل گناهکاران ایستادگی کند؟ چه کسی حاضر است با من علیه بدکاران بجنگد؟ ^{۲۷} اگر خداوند مددکار

۱:۹۴
تث ۳۵:۳۲
اش ۴:۳۵
روم ۱۹:۱۲

۶:۹۴
ایو ۱۳:۲۲
اش ۲:۱۰

۹:۹۴
خرو ۱۱:۴
امت ۱۲:۲۰

۱۱:۹۴
اقرن ۲۰:۳

۱۲:۹۴
تث ۵:۸
مز ۱۵:۹
عبر ۶:۱۲

۱۴:۹۴
روم ۲:۱۱
۱۵:۹۴
اش ۳:۴۲
میکا ۹:۷

۱۶:۹۴
اعد ۳۵:۱۰

ما را تنبیه کند، همانگونه که پدر مهربان فرزندش را تنبیه می‌کند تا اصلاح شود؛ تنبیه برای کودک چندان خوشایند نیست، اما برای تشخیص درست از نادرست ضروری است. کتاب مقدس می‌فرماید که: «تنبیه شدن خوشایند نیست... اما نتیجه آن، زندگی پاک و صفات پسندیده است که مدتی بعد از آن ظاهر خواهد شد» (عبرانیان ۱۱:۱۲). هرگاه دست تأدیب کننده خدا را بر خود احساس می‌کنید، آن را دال بر محبت او بدانید.

۵:۹۳ برای ورود به فرمانروایی جاودانی خدا باید مقدس بود. خدا هرگز کاری انجام نمی‌دهد که غیرمقدس باشد، و نیز اجازه نخواهد داد چنین چیزی به بقای خود ادامه دهد. این امر هشداری است علیه استفاده از روشهای غیرمقدس برای رسیدن به هدفی مقدس، زیرا خدا می‌فرماید: «مقدس باشید زیرا من خداوند، خدای شما مقدس هستم» (لاویان ۱۹:۲).

۱۳:۸:۹۴ بعضی اوقات خدا برای کمک به ما باید

من نمی‌بود بزودی از بین می‌رفتم.^{۱۸} وقتی فریاد زدم که پاهایم می‌لغزند! تو، ای خداوند رحیم، به فریادم رسیدی و نگذاشتی بیافتم.

^{۱۹} هنگامی که فکرم ناراحت و دلم بی‌قرار است، ای خداوند، تو مرا دلداری می‌دهی و به من آسودگی خاطر می‌بخشی.

^{۲۰} آیا حکمرانان شرور از حمایت تو برخوردار خواهند بود که به نام قانون هر نوع ظلمی را مرتکب می‌شوند؟^{۲۱} آنها علیه درستکاران توطئه می‌چینند و بی‌گناهان را به مرگ محکوم می‌کنند.^{۲۲} اما خداوند صخره و پناهگاه من است و مرا از هر گزند می‌حفظ می‌کند.

^{۲۳} خداوند، شروران و بدکاران را به سزای اعمالشان خواهد رسانید و آنها را از بین خواهد برد. آری، خداوند، خدای ما، ایشان را نابود خواهد کرد.

موضوع: دعوت به پرستش خدا

نویسنده: داود

بیایید خداوند را ستایش کنیم و در وصف «صخره» نجات خود،
۹۵ با شادی سرود بخوانیم!^۱ با شکرگزاری به حضور او بیاییم و با سرودهای شاد او را بپرستیم!^۲ زیرا خداوند، خدای عظیمی است؛ او پادشاهی است که بر همه خدایان فرمان می‌راند.^۳ اعماق زمین در دست خداوند است و بلندی و عظمت کوه‌ها از آن او می‌باشد.^۴ آبها و خشکی‌ها را خدا بوجود آورده و آنها به او تعلق دارند.

بیایید در برابر خدا، سر فرود آوریم و او را عبادت کنیم. بیایید در حضور آفریننده خود زانو بزنیم.^۵ ما قوم او هستیم و او خدای ما، ما گله او هستیم و او شبان ما. ای کاش امروز صدای خداوند را بشنوید که می‌فرماید:^۶ «سختدل و نامطیع نباشید چنانکه اجداد شما در صحرای مریبا و مسامطیع شدند.^۷ در آنجا، اجداد شما، هر چند بارها معجزات و اعمال شگفت‌انگیز مرا دیدند، اما

۱۹:۹۴

اش ۷:۱۸؛ ۱۳:۶۶

۲۰:۹۴

مز ۵۸:۲

۲۱:۹۴

خرو ۲۳:۷

متی ۲۷:۴

۲۳:۹۴

مز ۱۴۰:۱۱۹

۴:۹۵

مز ۱۳۵:۵

۵:۹۵

پیدا ۱:۹ و ۱۰

۷:۹۵

عبر ۳:۷-۱۱، ۴:۱۵

۸:۹۵

اعد ۲۰:۱۳

تث ۱۶:۶

۹:۹۵

اعد ۱۴:۲۲

آورد و مفید سازد. داود ما را از سخت کردن دل‌های خود بر حذر می‌دارد، همان کاری که بنی اسرائیل با مخالفت کردن با اراده خدا کردند (خروج ۱۷:۷). آنها به قدری مطمئن بودند که خدا نمی‌تواند نجاتشان دهد که به آسانی ایمان خود را از دست دادند. وقتی کسی سختدل می‌شود، آنقدر بر پیروی از راه‌های خود سماجت می‌کند که دیگر قادر به بازگشت به سوی خدا نخواهد بود. همه اینها به یکباره اتفاق نمی‌افتد، بلکه نتیجه بی‌توجهی ممتد به اراده خدا است. اگر برای مدتی طولانی با خدا مخالفت کنید، شاید او شما را مانند نانی سفت‌شده که بی‌فایده و بی‌ارزش است، دور بیندازد.

۱۹:۹۴ همه ما تجربه کرده‌ایم که در مقاطعی از زندگی مان، شک‌ها و تردیدها افکار ما را پر می‌سازند. سراینده مزمور می‌بیند که بدکاران سعادتمندند و به دیگران ستم می‌کنند (۷۳:۹۴)؛ حکمرانان فاسدند (۲۰:۹۴) و بی‌گناهان محکوم می‌شوند (۹۴:۲۱ و ۲۲). امروز نیز در دنیای خود شاهد همین وقایع هستیم. اما از آنجا که می‌دانیم خدا اجازه نخواهد داد که شرارت تا ابد باقی بماند، باید به برنامه زمانی او اعتماد داشته، مسؤلانه فرمانبردار باشیم.

۸:۹۵ سختدلی به اندازه یک تکه گل یا نان سفت‌شده بی‌فایده است. هیچ چیز نمی‌تواند آن را به شکل اول در

باز به من شک کردند. 'امدت چهل سال، از آنها محزون و بیزار بودم، زیرا دل و فکرشان از من دور بود و نمی‌خواستند دستوراتم را اطاعت نمایند^{۱۱} تا اینکه خشمگین شده، قسم خوردم که نگذارم وارد سرزمینی شوند که وعده داده بودم در آن آرام و قرار بگیرند.

۱۰:۹۵
اعما ۳۶:۷؛ ۱۸:۱۳
عبر ۱۷:۳
۱۱:۹۵
تث ۳۵:۱
عبر ۵:۳:۴

موضوع: چگونه خدا را بستاییم. ما می‌توانیم برای او سرود بسراییم، در باره او با دیگران سخن بگوییم، او را بپرستیم، جلالش دهیم، به او هدیه بدهیم، و مقدس زندگی کنیم.

نویسنده: احتمالاً داود؛ زیرا این مزمور به سرود حمد داود در ۱ تواریخ ۱۶:۲۳-۳۶ شباهت زیاد دارد.

سرودی تازه در وصف خداوند بخوانید. ای همهٔ مردم دنیا در وصف خداوند سرود بخوانید. ^{۹۶} برای خداوند سرود بخوانید و نام او را حمد گوید. هر روز به مردم بشارت دهید که خداوند نجات می‌بخشد. ^۳ در میان قومه‌ها عظمت او را ذکر نمایید و کارهای شگفت‌انگیز او را برای همه تعریف کنید. ^۴ خداوند بزرگ است و سزاوار ستایش! او برتر از همهٔ خدایان است. ^۵ زیرا خدایان قومه‌های دیگر بت‌ها می‌باشند اما خداوند ما، آفرینندهٔ آسمانهاست. ^۶ حضور خداوند پرشکوه و پرعظمت است و خانهٔ او به قوت و جلال آراسته است. ^۷ ای قومه‌های روی زمین، خداوند را ستایش کنید؛ عظمت و توانایی خداوند را ستایش کنید. ^۸ نام پرشکوه خداوند را ستایش کنید و با هدایای خود به خانهٔ او بیایید. ^۹ خداوند را در لباس تقوی و پرهیزکاری بپرستید. ای همه مردم روی زمین، از حضور وی بلرزید. ^{۱۰} به همهٔ قومه‌ها گوید «خداوند سلطنت می‌کند!» جهان پایدار است و تکان نخواهد خورد. خداوند قومه‌ها را با انصاف داوری خواهد کرد. ^{۱۱} آسمان و زمین شادی کنند و دریا و موجودات آن به جوش و خروش آیند. ^{۱۲} مزرعه‌ها و هر آنچه که در آنهاست شادمان شوند و درختان جنگل شادی کنند. ^{۱۳} زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او همهٔ قومه‌ها را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

۳:۹۶
مز ۱۲:۱۴۵
۵:۹۶
۱ تو ۱۶:۱۶
اش ۵:۴۲

۸:۹۶
مز ۱:۱۱۵
۹:۹۶
۱ تو ۱۶:۱۶
۲ تو ۲۱:۲۰
۱۰:۹۶
مز ۱۱:۵۸؛ ۴:۶۷
۱۱:۹۶
اش ۱۳:۴۹
۱۲:۹۶
اش ۱۳:۵؛ ۲۳:۴۴
۱۳ او ۲:۵۵

۴:۱:۹۶ اگر به بزرگی خدا ایمان داشته باشیم، نمی‌توانیم از سخن گفتن درباره او با دیگران خودداری کنیم. خدا بر آن شده است که ما را به کار گیرد تا «در میان قوم‌ها عظمت او را ذکر نماییم.» خلقت خدا مالا مال از ستایش عظمت او است؛ دهان ما نیز باید بلبزیر از ستایش او باشد. در سخن گفتن درباره بزرگی خدا با دیگران چقدر موفق هستید؟

۱۱:۹۵ چه چیزی ما را از برکات نهایی خدا محروم می‌سازد؟ ناسپاسی (۲:۹۵)، بی‌اعتنایی به صدای او (۷:۹۵)، سختدلی (۸:۹۵)، و شک (۹:۹۵). در عبرانیان ۴:۱۱-۵، خدا ما را تشویق می‌کند که دل‌های خود را سخت نسازیم، بلکه به جاذبه گناه و هر چه که باعث دوری ما از خدا می‌شود، پشت کنیم.

موضوع: خدا، فاتح پر هیبت ما، عادل و منصف است.
نویسنده: ناشناس

۹۷ خداوند سلطنت می کند، پس ای ساکنان زمین شادی کنید و ای جزیره های دور دست خوشحال باشید.

۲:۹۷ ابرها و تاریکی، اطراف خداوند را گرفته اند. سلطنتش بر عدل و انصاف خرو ۹:۱۹
تث ۱۱:۴ استوار است. ۳ آتش، پیشاپیش خداوند می رود و دشمنان او را می سوزاند. ۵ کوه ها از ۳:۹۷
عبر ۲۹:۱۲ برق هایش دنیا را روشن می سازد. زمین این را می بیند و می لرزد. ۶ کوه ها از ۵:۹۷
یوش ۱۱:۳ هیبت حضور خداوند تمام جهان، مانند موم ذوب می شوند. ۶ آسمانها عدالت او را بیان می کنند و همه قومها شکوه و جلال وی را می بینند. ۷:۹۷
ار ۱۴:۱۰

۷ همه بت پرستان که به بت های خود فخر می کنند، شرمسار خواهند شد. ای همه خدایان، در مقابل خداوند به زانو بیافتید و او را بپرستید! ۹ ای خداوند، شهر اورشلیم و همه مردم یهودا بسبب سلطنت عادلانه تو خوشحال هستند. زیرا تو بر تمام دنیا با عدل و انصاف حکمرانی می کنی و از همه خدایان برتر هستی.

۱۰ خداوند آنانی را که از بدی متفرند دوست دارد. او عزیزان خود را حفظ می کند و ایشان را از دست بدکاران می رهاند. ۱۱ نور بر نیکان می تابد و شادی بر پاکدلان. ۱۲ ای درستکاران بسبب آنچه که خداوند انجام داده است شادی کنید. آری، کارهای خدای مقدس را به یاد آرید و او را سپاس گوید.

موضوع: سرود شادی و پیروزی. از آنجا که خدا بر شرارت پیروز است، همه پیروان او، در آن زمان که خدا جهان را داوری کند، با او پیروز خواهند بود.

نویسنده: ناشناس

۹۸ سرودی تازه در وصف خداوند بسرایید؛ زیرا کارهای شگفت انگیز کرده و دست توانا و بازوی مقدسش او را پیروز ساخته است.

۱:۹۸
خرو ۶:۱۵
اش ۱۰:۵۲

دوست دارد و از چیزهایی متنفر خواهید شد که خدا متنفر است. اگر از ستم کشی های ستم کیشان دلشکسته نیستید، اگر کسانی را که فقط به فکر خودشان هستند تحسین می کنید، و اگر به کسانی غبطه می خورید که برای پیشرفت و نیل به هدف از هر روشی استفاده می کنند، در این صورت، خشنود ساختن خدا در سرلوحه خواسته های شما قرار ندارد. فرا بگیرید که راههای خدا را دوست بدارید و از بدی در هر شکل آن متنفر باشید، یعنی نه تنها از گناهان آشکار، بلکه از گناهانی نیز که «در اجتماع ما پذیرفته شده هستند».

۱:۹۸ باب این مزمور حمد و ستایش است که آمدن عیسی را پیشگویی می کند. عیسی آمد تا همه انسانها را

۲:۹۷ «ابرها و تاریکی» اطراف خدا مظهر قدوسیت مطلق او و ناتوانی انسان در یافتن او است. بدون یاری خدا، هیچ انسانی قادر به یافتن او نخواهد بود.

۷:۹۷ اگر چه خدا خود را و محبتش را از طریق طبیعت و کتاب مقدس آشکار ساخته است، باز هستند بسیاری که با عزم راسخ از او رو گردانند یا او را رد می کنند و اهدافی را در پیش می گیرند که از نظر خودشان مهم تر از خدا است. کتاب مقدس می فرماید که این افراد بت پرستند زیرا به چیزی غیر از خدا وفادارند.

۱۰:۹۷ اگر از صمیم قلب مایل به خشنودی خدا هستید، قطعاً خواسته های خود را با خواست خدا هماهنگ خواهید ساخت؛ چیزهایی را دوست خواهید داشت که خدا

۲ خداوند پیروزی خود را اعلام نموده و قدرت نجاتبخش خویش را بر قومها آشکار ساخته است. ^۳ او به قوم اسرائیل وعده داد که بر ایشان رحمت فرماید، و به وعده‌اش وفا نمود. همهٔ مردم دنیا پیروزی رهایی‌بخش خدای ما را دیده‌اند. ^۴ ای ساکنان زمین، با شادی خداوند را بستاایید؛ با صدای بلند سرود بخوانید و او را پرستید. ^۵ «عَبَا نَعْمَةُ بَرِیْط و کرنا و سرنا، خداوند را ستایش کنید؛ در حضور خداوند بانگ شادی برآورید.

۷ دریا و هر آنچه که در آن است، به جوش و خروش آید. زمین و ساکنانش سرود بخوانند. ^۸ «نَهْرَهَا دَسْت بَزْنَنْد و کوه‌ها در حضور خداوند شادی کنند؛ زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او قومهای جهان را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

۲:۹۸
لو ۲۲:۵۴؛
روم ۲۵:۳

۶:۹۸
اعد ۱۰:۱۰
توا ۲:۱۵

۷:۹۸
مز ۱:۲۴

۹:۹۸
اش ۱۲:۵۵

موضوع: خدا را به‌خاطر انصاف و قدوسیتش بستاایید. از آنجا که خدا کاملاً عادل و منصف است، می‌توانیم کاملاً به او اعتماد کنیم.

نویسنده: ناشناس

۹۹ ای قوم‌ها بترسید، زیرا خداوند سلطنت می‌کند! ای تمام زمین بلرزید، زیرا خداوند بر تخت خود که بر بالای سرفرشتگان قرار

دارد نشسته است!

۱:۹۹
خرو ۲۲:۲۵
اسمو ۴:۴

در مزامیر، عدالت موضوع اصلی است. سرایندگان مزامیر خدا را می‌ستایند چون او عادل است؛ ایشان از او التماس می‌کنند که در هر جا که ظلم و شرارت هست دخالت کرده، عدالت برقرار کند؛ آنها شریانی را که به ثروت خود متکی‌اند، محکوم می‌سازند، و نیکوکارانی را که نسبت به همسایگان خود عادلند، می‌ستایند.

در مزامیر، به موضوع عدالت بیش از موضوع صداقت توجه شده است. عدالت مداخله فعالانه در دفاع از درماندگان به خصوص فقرا است. سرایندگان مزامیر فقط آرزو نمی‌کنند که نیازهای فقرا برطرف گردد، بلکه از خدا درخواست می‌کنند که اقوامی را که عدالت را زیر پا می‌گذارند و بر قوم خدا ستم می‌رانند، از میان بر دارد.

در اینجا نمونه‌هایی از مزامیری ارائه شده که از عدالت سخن می‌گویند. وقتی آنها را می‌خوانید از خود پرسید: «همسایه من کیست؟ آیا شیوه زندگی و کار و تفریحات و عادات مصرف و نیز کمک‌هایم، کسانی را که کمتر از من دارند یاری می‌دهد یا به آنها صدمه می‌رساند؟ اگر قرار باشد در این هفته کاری برای فرد درمانده‌ای انجام دهم، آن کار چیست؟»

مزامیر برگزیده‌ای که بر این موضوع تأکید می‌گذارند، عبارتند از: ۷ و ۹ و ۱۵ و ۳۷ و ۵۰ و ۷۲ و ۷۵ و ۸۲ و ۹۴ و ۱۴۵.

عدالت در کتاب مزامیر

۱:۹۹ کلمه «فرشتگان» در اینجا در اصل «کروبی‌ها» است. کروبی‌ها یکی از گروه‌های مختلف فرشتگان می‌باشند. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرشتگان، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۱:۹۱).

از گناهانشان نجات بخشید (۳ و ۲:۹۸)، و بار دیگر باز خواهد گشت تا جهان را داوری کند (۹ و ۸:۹۸). خدا محبت و عدالت را تا به حد کمال دارد. زمانی که مجازات می‌کند رحیم است، و زمانی که محبت می‌کند از هیچ گناهی چشم نمی‌پوشد. او را به‌خاطر وعده نجاتش و بازگشتش ستایش کنید.

۲ خداوند در اورشلیم جلوس فرموده و بر تمام قومها مسلط است. ۳ همهٔ مردم نام بزرگ او را گرامی بدارند، زیرا او مقدس است.

۴ ای خدا، ای «پادشاه» مقدر (توانا)، تو انصاف را دوست داری. تو در اسرائیل عدالت و برابری را بنیاد نهاده‌ای.

۵ خداوند، خدای ما را ستایش کنید و در پیشگاه او به خاک بیفتید زیرا او مقدس است.

۶ وقتی موسی و هارون و سموئیل، مردان خدا، از خداوند کمک خواستند، او درخواست ایشان را مستجاب فرمود. ۷ او از میان ستون ابر با آنان سخن گفت و آنان احکام و دستورات او را اطاعت کردند.

۸ ای خداوند، خدای ما، تو دعای قوم خود را مستجاب نمودی و به آنها نشان دادی که خدایی بخشنده هستی؛ اما در عین حال آنها را بخاطر گناهانشان تنبیه نمودی.

۹ خداوند، خدای ما را حمد گویند و او را نزد کوه مقدسش در اورشلیم عبادت کنید، زیرا او مقدس است.

موضوع: دعوت برای ورود شادمانه به حضور خدا. گستره وفاداری خدا نسل ما و بعد از ما را فرا می‌گیرد.

نویسنده: ناشناس

۱۰۰ ای ساکنان روی زمین، در حضور خداوند فریاد شادمانی سر دهید!

۲ خداوند را با شادی عبادت کنید و سرودخوانان به حضور او بیایید.

۳ بدانید که او خداست. او خالق ماست و ما قوم او هستیم و گوسفندان چراگاه او.

۳:۹۹

تث ۵۸:۲۸

یوش ۱۹:۲۴

اسمو ۲:۲

۴:۹۹

مز ۲:۱۷

۶:۹۹

خرو ۲۵:۱۵

اسمو ۹:۷

۷:۹۹

خرو ۹:۳۳

اعد ۵:۱۲

۸:۹۹

اعد ۲۰:۱۴

۲:۱۰۰

تث ۱۱:۱۲ و ۱۲:۲۸؛ ۴۷:۲۸

۳:۱۰۰

۱ پاد ۳۹:۱۸

اش ۱۱:۴۰

جز ۳۱ و ۳۰:۳۴

مر ۲۷:۱۴

یو ۱۱:۱۰

زیرا وقتی او را می‌پرستیم، از لجن گناه بیرون می‌آییم؛ وقتی به او ایمان می‌آوریم، مقدس می‌شویم.

۶:۹۹ کتاب مقدس به موارد متعددی اشاره می‌کند که طی آنها موسی، هارون، و سموئیل از خدا درخواست کمک کردند (خروج ۲۵:۱۵؛ ۴:۱۷؛ اعداد ۱۱:۱۱-۱۵:۱۲؛ ۱۳:۱۴؛ ۱۳:۱۴؛ ۱۳:۱۴؛ سموئیل ۵:۷؛ ۹:۱۵) (۱۱:۱۵).

۲:۱۰۰ بعضی از کارمندان با اکراه کار می‌کنند و وقتی هم که مشغول کار هستند گله و شکایت می‌کنند. برخی هم در تمام طول روز با شادی به بهترین وجه ممکن کار می‌کنند. ما باید مانند آن کارمندان وفاداری باشیم که با خوشحالی خدمت می‌کنند. خودخوری و شکایت کردن فقط اتلاف نیرو است. آیا از اینکه از خداوند اطاعت می‌کنید، خوشحالی دارید؟

۳:۱۰۰ خدا خالق ما است؛ ما خود را خلق نکرده‌ایم. بسیاری از مردم طوری زندگی می‌کنند که گویی

۳:۹۹ همه، حتی پادشاهان و حاکمان، باید بزرگی خدا و نام مقدس او را گرامی بدارند زیرا نام او مظهر طبیعت و شخصیت و شهرت او است. اما گاه در گفتگوهایمان نام خدا را با حالت نادرستی به کار می‌بریم که برخلاف قدوسیت او است. چقدر ساده می‌توان خدا را در زندگی روزمره خود مورد اهانت قرار داد. اگر ادعا می‌کنید که او پدر شماست، آنگونه که شایسته نام خانوادگی تان است، زندگی کنید. نام خدا را هم با **سخنان** خود و هم با **زندگی تان** گرامی بدارید.

۵:۹۹ قدوسیت خدا برای گناهکاران فوق‌العاده هراس‌انگیز است، اما برای ایمانداران بسیار آرامش‌بخش می‌باشد. خدا از نظر اخلاقی کامل است و از گناه جدا. این برای گناهکاران هراس‌انگیز است زیرا همه بی‌کفایتی‌ها و شرارت‌های آنها در پرتو قدوسیت او آشکار می‌شود. خدا نمی‌تواند گناه را تحمل کند یا آن را نادیده بگیرد یا توجیه کند. قدوسیت خدا به ایمانداران آرامش می‌دهد

با شکرگزاری از دروازه‌های خانه او داخل شوید؛ سرود خوانان به صحنهای او بیایید. او را پرستش کنید و نام مقدسش را گرامی بدارید.
 خداوند نیکوست و رحمت و امانتش را انتهایی نیست.

۵:۱۰۰
 مز ۸:۲۵

موضوع: دعا برای درخواست کمک از خدا برای برخورداری از زندگی مقدس. برای آنکه با صداقت و درستی زندگی کنیم، هم تلاش ما ضروری است و هم کمک خدا.

نویسنده: داود

ای خداوند، رحمت و انصاف تو را می‌ستایم و با سرود تو را می‌پرستم.^۱ امن راه درست و بی‌عیب را در پیش خواهم گرفت و با خردمندی رفتار خواهم نمود. ای خداوند، با حضور خود، مرا در این راه یاری فرما.

۱:۱۰۱
 مز ۷:۱۴۵

در خانه خود، زندگی پاکی خواهم داشت.^۲ هر چیز بد و ناپسند را از پیش چشم خود دور خواهم نمود. کردار افراد نادرست را دوست نخواهم داشت و در کارهایشان سهم نخواهم شد.^۳ نادرستی را از خود دور خواهم ساخت و با گناهکاران معاشرت نخواهم کرد.^۴ کسی را که از دیگران بدگویی کند ساکت خواهم کرد؛ شخص مغرور و خودخواه را متحمل

۳:۱۰۱
 تث ۹:۱۵
 ۴:۱۰۱
 امت ۲۰:۱۱
 ۵:۱۰۱
 امت ۱۹-۱۶:۶

داشت (۲:۱۰۱). ما می‌توانیم طریق پرهیزکاری را در پیش بگیریم، به شرط اینکه از این موارد اجتناب کنیم: (۱) کارهای پست و ناشایست (۳:۱۰۱)؛ (۲) رفتار فریبکارانه با مردم (۳:۱۰۱)؛ (۳) خودخواهی (۴:۱۰۱)؛ (۴) نادرستی (۴:۱۰۱)؛ (۵) غیبت و بدگویی (۵:۱۰۱)؛ (۶) خودپسندی و غرور (۵:۱۰۱). علاوه بر اجتناب از خطاهای مذکور، باید به کلام خدا اجازه دهیم که روش زندگی درست را به ما نشان دهد.

۲:۱۰۱ روابط نزدیک و صمیمانه امکان درگیری را افزایش می‌دهد. خانه جایی است که در آن به‌سختی می‌توان زندگی خدایسندانه‌ای داشت. خانواده‌های ما، ما را در بدترین شرایطمان می‌بینند زیرا در خانه آزاد و راحت هستیم و نقاب رفتار خوب را از چهره بر می‌داریم. ما اغلب با اعضای خانواده خود با آن احترام و محبتی که به دوستان و همکاران خود نشان می‌دهیم، رفتار نمی‌کنیم. داود حتماً این مشکل را تجربه کرده بود زیرا از خدا درخواست کمک کرد. از آنجا که ما باید با نزدیکترین کسان خود نیز خوب رفتار کنیم، و از آنجا که زندگی ما باید نمونه‌ای از زندگی مسیحی برای آنها باشد، دعا کنید که خدا به شما کمک کند تا در خانه زندگی پرهیزکارانه‌ای داشته باشید.

آنها خالق و هسته اصلی دنیای کوچک خود هستند. این طرز فکر به یک احساس تملک حریصانه منتهی می‌شود؛ چنین کسان اگر همه چیز خود را از دست بدهند، به ورطه ناامیدی کامل می‌افتند. اما اگر بپذیریم که ما را خدا خلق کرده و هر چه داریم از او است، آنگاه دوست خواهیم داشت از مال خود به دیگران بدهیم، درست همان طور که خدا به ما داده است (افسسیان ۱۰:۲). بدینسان، اگر همه چیز از دست برود، باز از حضور خدا و هر آنچه که او به ما می‌دهد، برخوردار خواهیم بود.

۴:۱۰۰ خدا خالق همه است؛ بنابراین تنها او شایسته پرستش است. نگرش شما نسبت به پرستش چیست؟ آیا شما با رغبت و با شادی به حضور خدا می‌آیید، یا اینکه فقط وانمود به شادی می‌کنید و با اکراه به کلیسا می‌روید؟ این مزبور به ما می‌آموزد که نیکویی و وفاداری خدا را به یاد داشته باشیم، و با چنین حالتی، با شکرگزاری و حمد، خدا را بپرستیم.

۱:۱۰۱ داود احتمالاً این مزبور را در آغاز سلطنتش نوشته است، یعنی زمانی که معیارهای اخلاقی خود را تعیین می‌کرد. او می‌دانست که اگر بخواهد زندگی بی‌عیبی داشته باشد، به کمک خدا نیاز خواهد

نخواهم شد. ^۸من در پی اشخاص امین و خدانشناس هستم تا آنها را به کاخ خود بیاورم. کسی که درستکار باشد، او را به کار خواهم گماشت. ^۷حیله گر به کاخ من راه نخواهد یافت و دروغگو نزد من نخواهد ماند. ^۸هر روز عده‌ای از بدکاران را نابود خواهم کرد تا شهر خدا را از وجود همه آنها پاک سازم.

موضوع: درمان پریشان‌حالی. از آنجا که خدا زنده و تغییرناپذیر است، می‌توانیم اعتماد داشته باشیم که او می‌تواند امروز به ما همانقدر کمک کند که در گذشته به قوم خویش می‌کرد.

نویسنده: ناشناس

۱۰۲ ای خداوند، دعای مرا بشنو و به فریادم گوش فرا ده! ^۲وقتی که در زحمت هستم، روی خود را از من برنگردان! به من توجه فرما، و هرگاه دعا کنم بی‌درنگ مرا اجابت فرما!

^۳عمرم چون دود به سرعت ناپدید می‌شود و استخوانهایم همچون چوب خشک می‌سوزد. ^۴دل من مانند گیاهی است که کوبیده و خشک شده باشد. غذا خوردن را از یاد برده‌ام. ^۵با صدای بلند می‌نالم؛ جز پوست و استخوان چیزی در بدنم نمانده است. ^۶همچون پرنده‌ای وحشی، آواره صحرای شده‌ام و چون جغد خرابه‌نشین، بی‌خانمان گشته‌ام. ^۷مانند گنجشکی بر پشت بام، تنها مانده‌ام؛ خواب به چشمانم نمی‌رود. ^۸هر روز دشمنانم مرا تحقیر می‌کنند و مخالفانم مرا لعنت می‌نمایند.

^۹و ^{۱۰}بسیب خشم و غضب تو ای خداوند، غذای من خاکستر است و نوشیدنی‌ام با اشکهایم آمیخته است. زیرا تو مرا برداشتی و به کنار انداختی. ^{۱۱}عمرم چون سایه‌های عصر، زود گذر است؛ همچون علف خشک پژمرده شده‌ام. ^{۱۲}اما تو ای خداوند، تا ابد پادشاه هستی؛ ذکر تو در تمام نسل‌ها باقی خواهد ماند. ^{۱۳}تو برخاسته، بر اورشلیم ترحم خواهی فرمود؛ اکنون زمان آن رسیده است که بر اورشلیم رحمت فرمایی. ^{۱۴}بندگان تو سنگها و خاک اورشلیم را دوست دارند!

۸:۱۰۱

مز ۴:۴۶، ۵:۷۵، ۱۰:۷۵

۱:۱۰۲

خرو ۲:۲۳

اسمو ۹:۱۶

۳:۱۰۲

عز ۱۰:۶

ایو ۳۰:۳۰

یوش ۴:۱۴

۵:۱۰۲

مراثی ۴:۸

۸:۱۰۲

اسمو ۱۶:۵

اش ۶۵:۱۵

لو ۲۳:۱۱

اعما ۲۶:۱۱

۱۲:۱۰۲

خرو ۳:۱۵

مراثی ۵:۱۹

۱۳:۱۰۲

اش ۶۰:۱۰

زکر ۱:۱۲

رشد برسیم. وضعمان هر چقدر بد باشد، باز می‌توانیم به خدا متوسل شویم.

۴و۳:۱۰۲ وقتی بیمار یا مایوس می‌شویم، نه تنها غذایمان بلکه زندگی‌مان نیز طعم خود را از دست می‌دهد. در این مواقع، تنها خدا راحت و قوت ما است. حتی وقتی که دیگر توان مبارزه را نداریم، می‌توانیم به او تکیه کنیم. اغلب به‌هنگام ضعف‌های ما است که قوت خدا بیش از هر زمان دیگری در دسترس ما قرار می‌گیرد.

۶:۱۰۱ داود برای خادمان خود معیارهای گوناگونی وضع کرد. او گفت که اشخاص «امین و خدانشناس» را به خدمت خود خواهد گماشت. دوستان و اطرافیان نزدیک ما تأثیر عمیقی بر زندگی ما می‌گذارند. از اینرو، ایشان را باید با دقت انتخاب کنید.

۱۱-۱:۱۰۲ ما این آزادی را داریم که با غصه‌ها و پریشان‌حالی و شکایاتمان نزد خدا برویم. لازم نیست احساسات واقعی‌مان را بپوشانیم یا اول به درجه خاصی از

۱۵ قومها از نام خداوند خواهند ترسید و همه پادشاهان جهان از قدرت و عظمت او هراسان خواهند شد. ^{۱۶} او شهر اورشلیم را دوباره بنا خواهد کرد و با جلال و شکوه فراوان ظاهر خواهد شد. ^{۱۷} به دعای قوم درمانده خود توجه نموده، ایشان را اجابت خواهد نمود. ^{۱۸} آنچه که خداوند انجام می‌دهد برای نسل آینده نوشته خواهد شد تا ایشان نیز او را ستایش کنند:

۱۹ و ۲۰ «خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، به زمین نظر انداخت تا ناله سیران را بشنود و آنها را که به مرگ محکوم شده بودند، آزاد سازد.»

۲۱ و ۲۲ بنابراین وقتی قومها در اورشلیم گرد هم بیایند تا خدا را در خانه او پرستش کنند، نام خداوند در اورشلیم ستوده و سراییده خواهد شد.

۲۳ خداوند در جوانی‌ام توان مرا از من گرفته و عمرم را کوتاه ساخته است. ^{۲۴} ای خدای من، نگذار در جوانی بمیرم! تو تا ابد زنده هستی! ^{۲۵} در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی و آسمانها عمل دست تو می‌باشند. ^{۲۶} آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها چون جامه، پوسیده خواهند شد؛ و همچون ردا، آنها را عوض خواهی نمود و از بین خواهند رفت. ^{۲۷} اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.

۲۸ فرزندان بندگان، همیشه در امان خواهند بود و نسل آنها از حمایت تو برخوردار خواهند شد.

۱۵:۱۰۲
پاد: ۴۱ و ۴۲
۱۶:۱۰۲
اش ۶۰: ۲
۱۷:۱۰۲
نح ۶:۱
۱۸:۱۰۲
تث ۱۹: ۳۱
اقرن ۱۱: ۱۰
۱۹:۱۰۲
تث ۱۵: ۲۶
۲۱:۱۰۲
اش ۲۳: ۲۲-۴۹
زکر ۲۳: ۲۰-۲۸
۲۴:۱۰۲
اش ۱۰: ۳۸
۲۵:۱۰۲
پیدا ۱: ۱
عبر ۱۲: ۱۰
۲۶:۱۰۲
متی ۳۵: ۲۴
۱۰: ۳ پطرس
مکا ۱۱: ۲۰
۲۷:۱۰۲
ملا ۶: ۳
یعقو ۱۷: ۱

موضوع: محبت عظیم خدا به ما. کارهایی که خدا برای ما می‌کند، بیانگر صفات او است.

نویسنده: داود

ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای تمام وجود من، نام مقدس او را ستایش کن! ای جان من، خداوند را ستایش کن

۱۰۳

و او را می‌ستود. شکایت کردن از زندگی آسان است، اما فهرست داود موارد زیادی در اختیار ما می‌گذارد که به‌خاطر آنها باید خدا را بستاییم، از قبیل محبت، بخشش، مهربانی، رحمت، عدالت، صبر، و ملایمت او؛ همه اینها شامل حال ما می‌شود بدون آنکه مستحق هیچ‌یک از آنها باشیم. سفر زندگی‌تان هر چقدر هم سخت باشد، همیشه می‌توانید روی برکات خدا حساب کنید، چه برکاتی که مربوط به گذشته است، چه آنهایی که در حال حاضر از آنها برخوردارید، و چه برکاتی که در آینده نصیبتان خواهد شد. وقتی احساس می‌کنید چیزی ندارید که خدا را به‌خاطرش بستایید، فهرست داود را بخوانید.

۲۲:۱۰۱-۱۰۳ تمام طبیعت، سپاه فرشتگان، و هر چیزی در هر جا باید خداوند را ستایش کند! ستایش خدا یعنی حمد او، به یاد آوردن همه کارهایی که او برای ما انجام داده (۲:۱۰۳)،

۲۲-۱۶:۱۰۲ سلطنت آینده مسیح موعود بر روی زمین شامل دو رویدادی خواهد بود که در این آیات به آنها اشاره شده است. اورشلیم دوباره بنا خواهد شد و تمام مردم دنیا خدا را خواهند پرستید (مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ ۲۱: ۱-۲۷).

۲۷-۲۵:۱۰۲ نویسنده این مزمور به‌خاطر مشکلات بزرگی که داشت، احساس می‌کرد که طرد شده است (۱۰۲: ۱ و ۱۰). مشکلات و غم و اندوه می‌تواند بر ما فائق شود و سبب گردد که احساس کنیم خدا ما را فراموش کرده است. اما خدا که خالق ما است تا ابد با ما بوده، به همه وعده‌هایش عمل خواهد کرد، حتی اگر ما احساس تنهایی کنیم. عبرانیان ۱۰: ۱-۱۲ از این آیات نقل قول می‌کند تا نشان دهد که عیسی مسیح، پسر خدا، در خلقت نیز حاضر و فعال است.

۱۰۳:۱۰۱**ب** داود بر اعمال با شکوه خدا تفکر می‌کرد

۳:۱۰۳	و تمام مهربانیهای او را فراموش مکن! ^۳ او تمام گناهانم را می‌آمرزد و همهٔ
خرو ۷:۳۴	مرضایم را شفا می‌بخشد. ^۴ جان مرا از مرگ می‌رهاند و با محبت و رحمت
ار ۱۷:۳۰	خود مرا برکت می‌دهد! ^۵ جان مرا با نعمت‌های خوب سیر می‌کند تا همچون
۴:۱۰۳	عقاب، جوان و قوی بمانم.
مز ۱۵:۴۹	خداوند عدالت را اجرا می‌کند و حق مظلومان را به آنها می‌دهد. ^۷ او روشهای خود
۵:۱۰۳	را بر موسی آشکار نمود و اعمال شگفت‌انگیز خود را به بنی‌اسرائیل نشان داد.
اش ۳۱:۴۰	^۸ خداوند بخشنده و مهربان است؛ او دیر غضب و پر محبت می‌باشد. ^۹ خداوند
۷:۱۰۳	همیشه توبیخ و تنبیه نمی‌کند و تا ابد خشمگین نمی‌ماند. ^{۱۰} او با ما مطابق
خرو ۱۳:۳۳	گناهانمان عمل نموده و آنچه‌ای که سزاوار بوده‌ایم، ما را به سزای اعمالمان
۸:۱۰۳	نرسانده است. ^{۱۱} زیرا به اندازه‌ای که آسمان از زمین بلندتر است، به همان
اعد ۱۸:۱۴	اندازه رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند عظیم می‌باشد! ^{۱۲} به
نح ۳:۱؛ ۱۷:۹	اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است به همان اندازه خداوند گناهان ما را
یول ۱۳:۲	از ما دور کرده است! ^{۱۳} همانطوری که یک پدر فرزندان را دوست دارد،
یونس ۲:۴	همچنان خداوند نیز کسانی را که او را گرامی می‌دارند دوست دارد.
۱۰:۱۰۳	^{۱۴} خداوند از سرشت و فطرت ما آگاه است و می‌داند که خاک هستیم.
مراثی ۲۲:۳	^{۱۵} عمر انسان مانند علف و همچون گل صحرامی باشد، ^{۱۶} که روزی باد بر آن می‌وزد
۱۲:۱۰۳	و از بین می‌رود و دیگر در آن مکانی که بوده، هرگز دیده نمی‌شود. ^{۱۷} و ^{۱۸} اما
اش ۱۷:۳۸	رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند، همیشگی است و او عدالت را
عبر ۲۶:۹	در حق فرزندان آنانی که عهد و احکام او را حفظ می‌کنند، بجای می‌آورد.
۱۳:۱۰۳	^{۱۹} خداوند تخت فرمانروایی خود را در آسمانها قرار داده است و از آنجا بر
ملا ۱۷:۳	همهٔ موجودات حکمرانی می‌کند. ^{۲۰} ای همهٔ فرشتگان توانا که گوش به فرمان
۱۴:۱۰۳	خداوند هستید تا دستوراتش را اجرا نمایید، او را ستایش کنید! ^{۲۱} ای همه
پیدا ۱۹:۳	نیروهای آسمانی، ای خدمتگزاران خداوند، او را سپاس گوید!
جا ۷:۱۲	^{۲۲} ای همه مخلوقات خداوند، در هر جایی که هستید، او را بستایید!
۱۵:۱۰۳	ای جان من، خداوند را ستایش کن!
یعقو ۱۱:۱؛ ۱۱	
۱ پتر ۲۴:۱	
۲۰:۱۰۳	
متی ۱۰:۶	
عبر ۱۴:۱	

ما را می‌بخشد، آنها را از ما دور می‌سازد و دیگر آنها را به یاد نمی‌آورد. ما هرگز نباید فکر خود را مشغول گناهان گذشته خود بکنیم، گناهی که بخشیده شده است، زیرا خدا وقتی می‌بخشد، فراموش نیز می‌کند. ما تمایل داریم که گذشته زشت خود را دوباره زنده کنیم، اما خدا این کار را نمی‌کند زیرا او پرونده ما را پاک کرده است. اگر می‌خواهیم از خدا پیروی کنیم، باید بخشایش او را الگو قرار دهیم. وقتی ما خطای دیگران را می‌بخشیم، باید آن را فراموش نیز بکنیم. در غیر این صورت، نشان می‌دهیم که بخشایش خدا را واقعاً درک نکرده‌ایم.

تکریم او، اطاعت از فرامین او (۱۷:۱۰۳ و ۱۸)، و خدمت دائمی به او (۲۱:۱۰۳). آیا زندگی شما خداوند را می‌ستاید؟ **۷:۱۰۳** احکام خدا اول به موسی و قوم اسرائیل داده شد. احکام خدا تصویر مشخصی ارائه می‌دهد از اینکه خدا کیست و از ما می‌خواهد چگونه زندگی کنیم. ده فرمان و سایر احکام خدا را در عهدعتیق مرور کنید و از خدا بخواهید که طبیعت و اراده خود را از طریق آنها به شما نشان دهد.

۱۲:۱۰۳ شرق و غرب هرگز نمی‌توانند به هم برسند. این تصویری است نمادین از آمرزش الهی. وقتی او گناهان

موضوع: سپاس خدا به واسطه خلقت او. او نه تنها خلق می‌کند، بلکه خلقتش را نیز حفظ می‌کند. توجه و مراقبت خدا منبع شادی ما است.

نویسنده: ناشناس

ای جان من، خداوند را ستایش کن!

۱۰۴

ای خداوند، ای خدای من، تو چه پرشکوه هستی! تو خود را با عزت و جلال آراسته و خویشتن را با نور پوشانیده‌ای. آسمان را مثل خیمه گسترانیده‌ای^۳ و خانه خود را بر آبهای آن بنا کرده‌ای. ابرها را عرابه خود نموده‌ای و بر بالهای باد می‌رانی.^۴ بادها فرمانبران تو هستند و شعله‌های آتش خدمتگزاران تو.

۱:۱۰۴

دان ۹:۷

۳:۱۰۴

عا ۶:۹

۴:۱۰۴

پاد ۱۱:۴ ؛ ۱۷:۶

عبر ۷:۱

بسیاری از مزامیر خطاب به خدا یا درباره خدا سخن می‌گویند. از آنجا که آنها در موقعیت‌های مختلفی نوشته شده‌اند، به حقایق مختلفی از شخصیت خدا اشاره دارند. فهرست زیر نمونه‌ای است از صفات خدا مطابق درک و تجربه نویسندگان مزامیر. وقتی این مزامیر را می‌خوانید، از خودتان پرسید که آیا این همان خدایی است که شما می‌شناسید.

**خدا چگونه
که در مزامیر
توصیف شده
است**

محل آیات	خدا...
مزمور ۱۳۹	دانای مطلق و حاضر مطلق است.
مزمور ۲۷ و ۳۶ و ۴۵	زیبا و خواستنی است.
مزمور ۸ و ۱۰۴ و ۱۴۸	خالق است.
مزمور ۳۴ و ۸۱ و ۱۰۷	نیک و سخاوتمند است.
مزمور ۳۳ و ۸۹ و ۹۶	بزرگ و حاکم است.
مزمور ۶۶ و ۹۹ و ۱۴۵	مقدس است.
مزمور ۲۳ و ۴۲ و ۵۱	با محبت و وفادار است.
مزمور ۳۲ و ۱۱۱ و ۱۳۰	رحیم و بخشنده است.
مزمور ۷۶ و ۸۹ و ۹۳	قدرتمند است.
مزمور ۱ و ۱۹ و ۱۱۹	راغب به آشکار کردن اراده، احکام، و راه خود است.
مزمور ۷۱ و ۹۷ و ۱۱۳	منصف و عادل است.
مزمور ۱۰۴ و ۱۳۹ و ۱۴۳	روح است.

و نباتات را (پیدایش ۹:۱-۱۳؛ مزمور ۱۰۴:۱۸۶)؛ در روز چهارم، خورشید و ماه و ستارگان را (پیدایش ۱:۱۴-۱۶؛ مزمور ۱۰۴:۱۹-۲۳)؛ در روز پنجم، پرندگان و جانوران آبی را (پیدایش ۱:۲۰-۲۳؛ مزمور ۱۰۴:۲۵ و ۲۶)؛ و در روز ششم، حیوانات، انسان، و خوراک ایشان را (پیدایش ۱:۲۴-۳۱؛ مزمور ۱۰۴:۲۱-۲۴ و ۲۷-۳۰). کاری که خدا به‌هنگام آفرینش انجام داد، سزاوار ستایش همه انسان‌ها است.

۱:۱۰۴: آب این مزمور خلاصه‌ای است شعرگونه از آفرینش جهان آنگونه که در پیدایش فصل ۱ آمده است. سراینده مزمور به هر آنچه که خدا هر روز خلق کرد، به عنوان دلیلی برای ستایش خدا اشاره می‌کند. خدا جهان را با چنین ترتیبی خلق کرد: در روز اول، روشنایی را (پیدایش ۱:۳؛ مزمور ۱۰۴:۱ و ۲)؛ در روز دوم، آسمان و آب را (پیدایش ۱:۶؛ مزمور ۱۰۴:۱-۴)؛ در روز سوم، خشکی

۵:۱۰۴	۵ای خداوند، تو زمین را بر اساسش استوار کردی تا هرگز از مسیرش منحرف نشود. ۶دریاها همچون ردایی آن را دربرگرفت و آب دریاها کوهها را پوشاند. ۷اما آبها از هیبت صدای تو گریختند و پراکنده شدند. ۸به فراز کوهها برآمدند و به دشتها سرازیر شده، به مکانی که برای آنها ساخته بودی، جاری شدند. ۹برای دریاها حدی تعیین نموده‌ای تا از آنها نگذرند و زمین را دوباره نپوشانند.
۱۰:۱۰۴ اش ۱۸:۴۱	۱۰در دره‌ها، چشمه‌ها بوجود آورده‌ای تا آب آنها در کوهپایه‌ها جاری شود. ۱۱تمام حیوانات صحرا از این چشمه‌ها آب می‌نوشند و گورخرها تشنگی خود را برطرف می‌سازند. ۱۲پرندگان بر شاخه‌های درختان لانه می‌سازند و آواز می‌خوانند. ۱۳از آسمان بر کوهها باران می‌بارانی و زمین از نعمت‌های گوناگون تو پر می‌شود. ۱۴و ۱۵نباتات را برای خوراک حیوانات، و درختان میوه‌دار و سبزیجات و غلات را برای استفاده انسان، از زمین می‌رویانی تا انسان بتواند شراب و روغن و نان برای خود تهیه کند و شاد و نیرومند باشد.
۱۲:۱۰۴ متی ۲۰:۸ ۱۴:۱۰۴	۱۶درختان سرو و لبنان که تو ای خداوند، آنها را کاشته‌ای سبز و خرمند. ۱۷امرغان هوا در درختان سرو لانه می‌سازند و لک‌لک‌ها بر شاخه‌های درختان صنوبر. ۱۸کوه‌های بلند، چراگاه بزهای کوهی است و صخره‌ها، پناهگاه خرگوش‌ها. ۱۹ماه را برای تعیین ماه‌های سال آفریدی و آفتاب را برای تعیین روزها. ۲۰به فرمان تو شب می‌شود. در تاریکی شب همه حیوانات وحشی از لانه‌های خود بیرون می‌آیند. ۲۱شیرچگان برای شکار غرش می‌کنند و روزی خود را از خدا می‌خواهند. ۲۲هنگامی که آفتاب طلوع می‌کند، آنها به لانه‌های خود برمی‌گردند و می‌خوابند. ۲۳آنگاه انسانها برای کسب معاش، از خانه بیرون می‌روند و تا شامگاه کار می‌کنند.
۱۹:۱۰۴ پیدا ۱۴:۱ ۲۰:۱۰۴ اش ۷:۴۵ : ۹:۵۶	۲۴خداوند، کارهای دست تو چه بسیارند. همه آنها را از روی حکمت انجام داده‌ای. زمین از مخلوقات تو پر است. ۲۵در دریاها بزرگی که آفریده‌ای جانوران بزرگ و کوچک به فراوانی یافت می‌شوند. ۲۶نهنگان در دریاها بازی می‌کنند و کشتی‌ها بر سطح آنها روانند.
۲۴:۱۰۴ ار ۱۲:۱۰ : ۱۵:۵۱	۲۷تمام مخلوقات تو منتظرند تا تو روزی‌شان را به آنها بدهی. ۲۸تو روزی آنها را می‌رسانی و آنها را سیر می‌کنی. ۲۹هنگامی که روی خود را از آنها

خدا را به خاطر خلاقیتش شکر گویند. با نگاه تازه‌ای به مردم بنگرید و هر یک از آنها را خلقت منحصر به فرد خدا بدانید، خلقتی با استعدادها و توانایی‌ها و عطیه‌های خاص خود.

۲۹:۱۰۴ مزمور ۱۰۵ حاکمیت خدا را بر تاریخ بیان می‌کند، در حالیکه مزمور ۱۰۴ از حاکمیت خدا بر تمام خلقت سخن می‌گوید. خدا بر تمام هستی قدرت مطلق و نامحدود دارد. او می‌آفریند، و آفرینش خود را حفظ می‌کند، و بر آن حاکمیت

۵:۱۰۴ زمین همچون دستگاهی کار می‌کند که به طرز زیبا و استادانه‌ای ساخته شده است. خدا خودش آن را نگاه می‌دارد. همان قدرتی که زمین را استوار نگاه می‌دارد، ما ایمانداران را نیز در اتحاد با هم نگاه می‌دارد.

۲۴:۱۰۴ خلقت از تنوع چشمگیری برخوردار است؛ این امر بیانگر غنای قوه خلاقه خدای پر مهر ما و نیکویی و حکمت او است. وقتی به طبیعت اطراف خود می‌نگرید،

برمی گردانی مضطرب می شوند؛ و وقتی جان آنها را می گیری، می میرند و بخاکی که از آن ساخته شده اند، برمی گردند. ^{۳۰} اما زمانی که به مخلوقات جان می بخشی، زنده می شوند و به زمین طراوت می بخشند.

^{۳۱} شکوه و عظمت خداوند جاودانی است و او از آنچه آفریده است خشنود می باشد. ^{۳۲} خداوند به زمین نگاه می کند و زمین می لرزد؛ کوه ها را لمس می نماید و دود از آنها بلند می شود.

^{۳۳} تا زنده ام، خداوند را با سرود پرستش خواهم کرد و تا وجود دارم او را ستایش خواهم نمود. ^{۳۴} باشد که او از سرود من خشنود شود، زیرا او سرچشمه همه خوشی های من است. ^{۳۵} باشد که همه گناهکاران نابود شوند و بدکاران دیگر وجود نداشته باشند.

ای جان من، خداوند را ستایش کن! سپاس بر خداوند باد!

موضوع: اعمال عظیم خدا برای هدایت قوم اسرائیل به سرزمین موعود. به یاد آوردن معجزات او ما را تشویق می کند که پیوسته در اتحاد با او زندگی کنیم.

نویسنده: داود

خداوند را بسبب کارهای شگفت انگیزش سپاس گوئید. کارهای او را برای سایر قوم ها تعریف کنید. او را بستائید و درباره کارهای شگفت انگیزش تفکر نمایید. ^{۱۰۵} آی طالبان خداوند به او افتخار کنید. دل شما همیشه شاد باشد. ^۱ از او کمک بخواهید و پیوسته او را طلب کنید. ^۵ فرزندان ابراهیم، یعقوب، ای بندگان برگزیده خداوند، کارهای

۳۰:۱۰۴
جز ۹:۳۷

۳۱:۱۰۴
پیدا ۳۱:۱
۳۲:۱۰۴
خرو ۱۸:۱۹
داو ۵:۵

۳۵:۱۰۴
مز ۱۰:۳۷

۱:۱۰۵
توا ۳۴، ۲۲۸:۱۶
۲:۱۰۵
مز ۵:۹۸
۴:۱۰۵
مز ۸:۲۷
۵:۱۰۵
توا ۱۳:۱۶

و عده داد و فرمود: «بجویید تا بیابید» (متی ۷:۷). داود برای طلبیدن خدا روش ارزشمندی پیشنهاد می کند و آن اینکه با راههایی که خدا در گذشته برای کمک به قومش به کار برده، آشنا شویم. در کتاب مقدس تاریخ قوم خدا ثبت شده است. با کند و کاو در کتاب مقدس، خدای با محبتی را خواهیم یافت که منتظر ما است تا او را بیابیم.

۱۰۵:۶ قوم اسرائیل، یعنی مردمی که خدا از طریق آنها احکام خود را بر بشریت آشکار فرمود، از نسل ابراهیم هستند. خدا ابراهیم را بر گزید و وعده داد که نسل او در سرزمین کنعان (که امروز فلسطین نامیده می شود) زندگی خواهند کرد و تعدادشان قابل شمارش نخواهد بود (پیدایش ۱۷:۸-۱۶). پسر ابراهیم اسحاق بود و پسر اسحاق نیز یعقوب. این سه مرد پارترباخها یا بنیان گذاران بنی اسرائیل محسوب می شوند. خدا آنها را به خاطر ایمانشان برکت داد (ر.ش. به عبرانیان ۱۱:۲۱-۸).

دارد. وقتی به قدرت خدا پی می بریم، اطمینان حاصل می کنیم که او می تواند نیازهای زندگی مان را بر آورده سازد.

۳۰:۱۰۴ امروزه، بسیاری از مردم آنقدر گستاخاند که فکر می کنند نیازی به خدا ندارند. اما هر نفس ما به روحی که او در ما دمیده، بستگی دارد (پیدایش ۷:۲؛ ۱۹:۳؛ ایوب ۴:۳۳؛ ۱۴:۳۴؛ ۱۵؛ دانیال ۲۳:۵). ما نه تنها برای زندگی کردن به خدا وابسته ایم، بلکه باید از او بخواهیم که درباره نقشه هایی که برای هر روز ما دارد، بیشتر به ما تعلیم دهد.

۱۰۵:۱ آیه اول این مزمور در اول تواریخ ۱۶:۷-۲۲ نیز آمده است که شرح می دهد داود چگونه صندوق عهد را به اورشلیم آورد. سه مزمور دیگر، یعنی مزامیر ۷۸ و ۱۰۶ و ۱۳۶ نیز سرودهایی در شرح تاریخ قوم اسرائیل می باشند.

۴:۱۰۵ حتی وقتی احساس می کنید خدا دور است، بر طلبیدن او پافشاری کنید. خدا به کسانی که صادقانه در جستجوی او هستند، پاداش می دهد (عبرانیان ۱۱:۶). عیسی

شگفت‌انگیز و داوریهایی او را به یاد آورید! ^۷ «یهوه» خدای ما است و سراسر جهان را داوری می‌کند. ^۸ او تا ابد به عهدی که با ابراهیم بسته و سوگندی که برای اسحاق خورده است، اگر چه هزار پشت هم بگذرد، وفادار خواهد ماند. ^۹ این است عهد جاودانی او با اسرائیل که فرمود: «سرزمین کنعان را به شما خواهیم بخشید تا میراث شما شود.» ^{۱۰} خداوند این وعده را هنگامی به اسرائیل داد که هنوز قومی کوچک بودند و در کنعان در غربت بسر می‌بردند، ^{۱۱} در میان قبایل سرگردان بودند و از یک دیار به دیگری می‌رفتند. ^{۱۲} اما خداوند نگذاشت کسی بر آنها ظلم کند. او حتی پادشاهان را بخاطر آنها هشدار داده، گفت: «بر برگزیدگان من دست دراز نکنید و به انبیای من آزار نرسانید.» ^{۱۳} خداوند در کنعان خشکسالی پدید آورد و قحطی تمام سرزمین آنجا را فرا گرفت. ^{۱۴} او پیش از آن یوسف را به مصر فرستاده بود. برادران یوسف او را همچون برده فروخته بودند. ^{۱۵} پاهای یوسف را به زنجیر بستند و گردن او را در حلقه آهنی گذاشتند. ^{۱۶} او در زندان ماند تا زمانی که پیشگویی‌اش به وقوع پیوست. در زندان خداوند صبر و بردباری او را آزمود. ^{۱۷} آنگاه، فرعون دستور داد تا یوسف را از زندان بیرون آورده، آزاد سازند. ^{۱۸} سپس او را ناظر خانه خود و حاکم سرزمین مصر نمود ^{۱۹} تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایخ را حکمت آموزد. ^{۲۰} آنگاه یعقوب و فرزندانش به مصر رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند. ^{۲۱} خداوند قوم خود را در آنجا بزرگ ساخت و آنها را از دشمنانشان قوی‌تر کرد. ^{۲۲} اما از طرف دیگر، خداوند کاری کرد که مصری‌ها بر قوم او ظلم کنند و ایشان را برده خود سازند. ^{۲۳} سپس بندگان خود موسی و هارون را که برگزیده بود، نزد بنی اسرائیل فرستاد. ^{۲۴} موسی و هارون، کارهای شگفت‌انگیز و معجزات خدا را در مصر به ظهور آوردند. ^{۲۵} خدا سرزمین مصر را با تاریکی پوشانید اما مصریان فرمان خدا را مبنی بر آزادسازی قوم اسرائیل اطاعت نکردند. ^{۲۶} او آبهای ایشان را به خون مبدل ساخت و همه ماهیانشان را کشت. ^{۲۷} زمین آنها و حتی قصر فرعون پر از قورباغه شد. ^{۲۸} به امر خداوند انبوه پشه و مگس در سراسر مصر پدید آمد. ^{۲۹} بجای باران، تگرگ مرگبار و رعد و برق بر زمین مصر فرستاد ^{۳۰} و باغهای انگور و تمام درختان انجیر مصری‌ها را از بین برد. ^{۳۱} خداوند امر فرمود و ملخ‌های بی‌شماری پدید آمدند و تمام گیاهان و محصولات مصر را خوردند. ^{۳۲} او همه پسران ارشد مصری‌ها را کشت. ^{۳۳} سرانجام بنی اسرائیل را در حالیکه طلا و نقره فراوانی با خود برداشته بودند، صحیح و سالم از مصر بیرون آورد. ^{۳۴} مصریان از رفتن آنها شاد شدند، زیرا از ایشان ترسیده بودند.

۷:۱۰۵

اش ۹:۲۶

۸:۱۰۵

پیدا ۱۸:۱۶-۲۲

تث ۹:۷

لو ۷:۲۱

غلا ۱۷:۳

۱۰:۱۰۵

پیدا ۱۵:۱۳-۲۸

یوش ۴:۲۳

۱۲:۱۰۵

پیدا ۳۰:۳۴

عبر ۹:۱۱

۱۴:۱۰۵

پیدا ۱۷:۱۲ ؛ ۱۷:۲۰ ؛ ۵:۳۵

۱۶:۱۰۵

لاو ۲۶:۲۶

اش ۱:۳

جز ۱۶:۴

۱۷:۱۰۵

پیدا ۳۶:۲۸-۳۷

اعما ۹:۷

۱۹:۱۰۵

مز ۱۰:۶۶

۲۰:۱۰۵

پیدا ۱۴:۴۱

۱۹:۱۰۵

۲۴:۱۰۵

خرو ۹:۷

۲۵:۱۰۵

اعما ۱۹:۷

۲۶:۱۰۵

خرو ۱۰:۳

۲۷:۱۰۵

خرو ۱۰:۸

مز ۵۱:۴۳-۷۸

۳۶:۱۰۵

خرو ۳۰:۱۲

۳۹ خداوند در روز بر فراز قوم اسرائیل ابر می‌گسترانید تا آنها را از حرارت آفتاب محفوظ نگاهدارد و در شب، آتش به ایشان می‌بخشید تا به آنها روشنائی دهد. ۴۰ آنها گوشت خواستند و خداوند برای ایشان بلدرچین فرستاد و آنها را با نان آسمانی سیر کرد. ۴۱ او صخره را شکافت و از آن آب جاری شد و در صحرای خشک و سوزان مثل رودخانه روان گردید. ۴۲ زیرا خداوند این وعده مقدس را به بنده خویش ابراهیم داده بود که نسل او را برکت دهد.

۳۹:۱۰۵
نع ۱۲:۹
اش ۵:۴
۴۰:۱۰۵
اعد ۳۱:۱۱
یو ۳۱:۶
۴۱:۱۰۵
اقرن ۴:۱۰

۴۳ پس او قوم برگزیده خود را در حالیکه با شادی سرود می‌خواندند از مصر بیرون آورد، ۴۴ او سرزمین قوم‌های دیگر را با تمام محصولاتشان به آنها بخشید ۴۵ تا در آن سرزمین نسبت به وی وفادار مانده، از دستوراتش اطاعت نمایند. خداوند را سپاس باد!

۴۳:۱۰۵
خرو ۱:۱۵
۴۴:۱۰۵
یوش ۷:۱۳
۴۵:۱۰۵
تث ۴۰:۴

موضوع: سرودی در باب توبه ملی به‌هنگام بازگشت قوم یهود از اسارت بابل. علی‌رغم فراموش کاری و سرکشی و خودسری ما، خدا صبورانه ما را از مشکلات رهایی می‌بخشد.

نویسنده: ناشناس

۱۰۶ خداوند را حمد و سپاس گوید، زیرا که او مهربان است و رحمتش جاودانی! **۱۰۶** کیست که بتواند تمام کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است بیان کند و شکر و سپاس او را آنچنان که باید و شاید، بجا آورد؟ ^۳ خوشبحال آنانی که با انصاف و درستکار هستند. ^۴ وای خداوند، هنگامی که بر قوم خود رحمت می‌فرمایی و آنها را نجات

۱:۱۰۶
اتوار ۳۴:۱۶
۳:۱۰۶
مز ۲:۱۵
۴:۱۰۶
مز ۳:۴۴
۵:۱۰۶
مز ۳:۱

مزمور ۱۰۶ رویدادهای پس از خروج از مصر تا وقایعی را که ظاهراً مربوط به اسارت در بابل می‌شود، در بر می‌گیرد (۲ پادشاهان ۲۵).

۲:۱۰۶ اگر زمانی بخواهیم فهرست همه معجزات موجود در کتاب مقدس را تهیه کنیم، حیرت خواهیم کرد. این معجزات تمامی جوانب زندگی را در بر می‌گیرند. هر چه بیشتر درباره کارهای بزرگ خدا فکر کنیم، بیشتر به ارزش معجزاتی که او در زندگی ما انجام داده است پی خواهیم برد. تولد ما، رشد شخصیتی ما، خانواده و دوستان مهربان، هدایت‌های خاص در دوره‌های حساس، شفای جسم و روح، رستگاری، و... همه اینها معجزات خدا در زندگی ما هستند. اگر فکر می‌کنید که هرگز معجزه‌ای ندیده‌اید، به زندگی خود دقیق‌تر نگاه کنید؛ در آن صورت، مداخله نیرومندان و پرمهر او را در زندگی خود مشاهده خواهید کرد. خدا امروز نیز معجزات عظیم انجام می‌دهد!

۴۵:۱۰۵ هر روز صبح، خدا به ما کمک می‌کند که برای راه نامعلومی که پیش رو داریم، آماده شویم. او این کار را از طریق کتاب مقدس انجام می‌دهد؛ وقتی آن را می‌خوانیم و می‌بینیم که او در گذشته برای خداترسان چه کارهایی انجام داده، برای رویارویی با آینده خود آمادگی می‌یابیم. وقتی از میان صفحات کلام خدا به حقایق الهی دست می‌یابیم، فرا می‌گیریم که چگونه وفادار و مطیع باشیم، و در می‌یابیم که آینده آن طور که بعضی اوقات به نظر می‌رسد، نامعلوم نیست. وقتی حقایق بیشتری درباره خدا می‌آموزیم، یقین حاصل می‌کنیم که خدا با ما است و نیازی نیست که از فردا بترسیم.

۱:۱۰۶ مزمور ۱۰۵ خلاصه‌ای بود از وفاداری خدا در طول تاریخ، در حالی که مزمور ۱۰۶ خلاصه‌ای است از شرارت انسان در طول تاریخ. مزمور ۱۰۵ رویدادهایی را که تا خروج از مصر اتفاق افتاد، شامل می‌شد (خروج ۵-۱۴)؛

می‌دهی مرا نیز به یاد آور و نجات بده تا سعادت برگزیدگان تو را ببینم و با قوم تو شادی کنم و در فخر آنها شریک باشم.

۶ اما نیز مانند اجداد خود گناه کرده‌ایم؛ شرور و بدکار بوده‌ایم. ۷ اجدادمان معجزات تو را در مصر درک نمودند. آنها محبت و رحمت تو را فراموش کردند و در کنار دریای سرخ از اطاعت تو سر باز زدند. ۸ لیکن تو، همانگونه که وعده فرموده بودی، آنها را نجات دادی و بدین وسیله قدرت خود را آشکار ساختی. ۹ دریای سرخ را امر فرمودی و خشک گردید و بنی‌اسرائیل را هدایت کردی تا از میان دریا که همچون بیابان، خشک شده بود گذر کنند. ۱۰ آنها را از دست دشمنانشان رهانیدی و آزاد ساختی. ۱۱ همه دشمنان آنها در دریا غرق شدند و حتی یکی از آنها نیز زنده نماند.

۱۲ آنگاه قوم خداوند، به او ایمان آوردند و او را با سرود ستایش کردند. ۱۳ ولی طولی نکشید که معجزاتش را فراموش کردند و بدون مشورت با او به راه خود ادامه دادند. ۱۴ آنها با خواسته‌های نفسانی خود، خدا را در صحرا امتحان کردند. ۱۵ خدا هم آنچه را که خواستند به ایشان داد، ولی آنها را به بیماری سختی مبتلا ساخت.

۱۶ بنی‌اسرائیل در صحرا به موسی و هارون، پیشوایان برگزیده خداوند، حسد بردند. ۱۷ آنگاه زمین دهان گشود و «داتان» و «ابیرام» را با خاندانشان فرو برد، ۱۸ و آتش از آسمان بر طرفداران ایشان افروخته شد و آن مردم شرور را سوزانید. ۱۹ بنی‌اسرائیل در دامنه کوه سینا بُتی گوساله شکل از طلا ساختند و آن را

۶:۱۰۶

۲ تا ۷:۳۰

عز ۷:۹

نوح ۷:۱

زکر ۴:۱

۷:۱۰۶

داو ۷:۳

۸:۱۰۶

حز ۹:۲۰

۹:۱۰۶

خرو ۲۱:۱۴

اش ۱۳-۱۱:۶۳

۱۱:۱۰۶

خرو ۵:۱۵

۱۴:۱۰۶

اعد ۴:۱۱

۱۵:۱۰۶

مز ۳۱:۲۹، ۳۱:۱۰۶

اعد ۳۲:۱۶

۱۹:۱۰۶

اعما ۴۱:۷

روم ۲۳:۱

تاریخ در کتاب مزامیر

مزامیر تاریخی برای مخاطبین اولیه‌شان، یادآور کارهای عظیم خدا در گذشته برای حمایت از قوم اسرائیل بود. این سروده‌های تاریخی به‌منظور انتقال درسهای مهم به نسل‌های آینده نوشته شد. در این مزامیر از وعده‌های متعددی که خدا داده و صادقانه به آنها عمل کرده بود، تجلیل به‌عمل آمده است؛ همچنین بی‌وفایی قوم اسرائیل به خدا تشریح شده است.

برای مطالعه این تاریخ کهن، باید مد نظر داشته باشیم که قوم خدا چگونه همیشه در درس عبرت گرفتن از گذشته قصور می‌ورزیدند. آنان بارها و بارها شاهد وفاداری و بخشایش خدا بودند، اما هر بار از آنها رو بر می‌گرداندند و بار دیگر در گناه فرو می‌رفتند. خدا می‌تواند از این مزامیر استفاده کند تا به ما خاطر نشان سازد که چطور ما نیز اغلب عیناً همان کار را می‌کنیم؛ با اینکه همه امور ما را به این سمت سوق می‌دهد که برای خدا زندگی کنیم، اما ما برای همه چیز زندگی می‌کنیم جز برای خدا. اگر به کلام خدا توجه بیشتری مبذول می‌داشتیم، در زندگی خود مرتکب این همه اشتباه نمی‌شدیم.

مزامیر تاریخی منتخب از این قرارند: ۶۸، ۷۸، ۹۵، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۱۱، ۱۱۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۴۹.

اگر زیاد گله و شکایت کنیم، شاید خدا خواسته ما را به ما عطا کند، حتی اگر به مصلحت غایی ما نباشد. اگر خدا به دعایتان پاسخ مثبت نمی‌دهد، احتمالاً به این دلیل است که می‌داند که اجابت آن به نفعتان نیست. به لطف و عنایت خدا اعتماد کنید.

۱۰۶:۱۳-۱۵ قوم اسرائیل در بیابان آنقدر به فکر دریافت خوراک و آب بودند که دیگر توجهی به خواست خدا نداشتند. آنها بیشتر در فکر کسب رضایت جسمانی و آنی بودند تا رضایت پایدار روحانی. آنها آنچه را که به صلاحشان بود نخواستند، و از توکل به لطف و عنایت خدا امتناع ورزیدند (اعداد ۱۸:۱۱-۳۳).

پرستش کردند. ^{۲۰} آنها بجای عبادت خدای پر جلال، مجسمه گاو را پرستش نمودند. ^{۲۱} و ^{۲۲} به این ترتیب، خدای نجات دهنده خود را خوار شمردند و کارهای شگفت‌انگیز او را در مصر و دریای سرخ فراموش کردند. ^{۲۳} آنگاه خداوند خواست ایشان را هلاک کند، ولی خادم برگزیده او موسی به شفاعت برخاست و التماس نمود که از نابود کردن آنها بگذرد.

^{۲۴} بنی اسرائیل نمی‌خواستند وارد سرزمین موعود شوند، چون به وعده خدا که گفته بود آن زمین را به ایشان می‌دهد، ایمان نداشتند. ^{۲۵} آنها در خیمه‌های خود پیوسته غرغر می‌کردند و به دستورات خداوند گوش نمی‌دادند. ^{۲۶} از این رو، خداوند خواست ایشان را در صحرا نابود کند، ^{۲۷} و فرزندانشان را در سرزمینهای بیگانه پراکنده و آواره سازد.

^{۲۸} بنی اسرائیل در «فغور» به پرستش بت بعل پرداختند و از گوشت قربانی‌هایی که به بت‌های بی‌جان تقدیم می‌شد، خوردند. ^{۲۹} با این رفتار خود، خشم خداوند را برانگیختند که بسبب آن بیماری و بادام‌گیر آنها شد. ^{۳۰} آنگاه «فینحاس» برخاسته، افراد مقصر را مجازات نمود و وبا قطع گردید. ^{۳۱} این کار نیک فینحاس در نزد خدا هرگز فراموش نخواهد شد و تمام نسل‌ها او را به نیکی یاد خواهند کرد.

^{۳۲} بنی اسرائیل در کنار چشمه «مریبه»، خداوند را خشمگین ساختند، چنانکه حتی موسی بخاطر آنها از ورود به سرزمین کنعان محروم شد. ^{۳۳} زیرا چنان موسی را به ستوه آوردند که او غضبناک شده، سخن ناشایست بزبان راند.

^{۳۴} آنها، قوم‌هایی را که خداوند گفته بود از بین ببرند، نکشتند، ^{۳۵} بلکه با آنها وصلت نمودند و از کارهای بد ایشان پیروی کردند. ^{۳۶} بت‌های آنها را پرستش نمودند و با این کار، خود را محکوم به مرگ کردند. ^{۳۷} اسرائیلی‌ها، پسران و دختران خود را برای بت‌ها قربانی کردند. ^{۳۸} خون فرزندان بی‌گناه خود را برای بت‌های کنعان ریختند و زمین موعود را با خون آنها ناپاک ساختند. ^{۳۹} با این کارها، خود را آلوده کردند و به خدا خیانت ورزیدند. ^{۴۰} بنابراین، خشم خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد و او از آنها بیزار گردید. ^{۴۱} آنها را

۲۱:۱۰۶
تث ۲۱:۱۰
۲۳:۱۰۶
خرو ۱۴-۱۰:۳۲

۲۴:۱۰۶
ار ۱۹:۳

۲۶:۱۰۶
عبر ۱۱:۳

۲۸:۱۰۶
هو ۱۰:۹

۳۰:۱۰۶
اعد ۱۳-۷:۲۵

۳۲:۱۰۶
مز ۴۰:۷۸

۳۴:۱۰۶
داو ۱۱:۱ و ۲۷-۳۶

۳۷:۱۰۶
اعد ۳۳:۳۵
۲ پاد ۱۷:۱۷

۳۹:۱۰۶
هو ۱۲:۴
۴۰:۱۰۶

داو ۱۴-۱۲:۲
۴۱:۱۰۶

نح ۲۷:۹

۴۲:۴۰:۱۰۶ چرا خدا اجازه می‌دهد که قومش از سوی نیروهای بت پرست و بدکارتر از خودشان مورد مجازات واقع شوند؟ آنچه مهم است، خود مجازات است، نه وسیله آن. وقتی پیروان خدا از او رو بر می‌گردانند و منحرف می‌شوند، نباید تعجب کنند که مورد مجازات قرار می‌گیرند. ما نه روش مجازات را تعیین می‌کنیم و نه باید از آن شکایت کنیم. وظیفه ما این است که پیغامی را که خدا می‌خواهد از طریق مجازات به ما بدهد، دریافت داریم و به سوی او باز گردیم.

۴۲:۴۰:۱۰۶ خدا برای کمک به اسرائیلی‌ها اجازه داد مشکلات بر ایشان فرود آید. مشکلات ما می‌تواند

۳۹:۳۴:۱۰۶ قوم اسرائیل همیشه از حافظ و روزی‌دهنده خود رو بر می‌گردانند. آنها چگونه پس از دیدن آن معجزات عظیم، توانستند از خدا رو بر گردانند و بت‌های آن سرزمین را بپرستند؟ ما نیز معجزات عظیم خدا را دیده‌ایم، اما بعضی اوقات می‌بینیم که بت‌های دنیا ما را به سوی خود می‌کشند، بت قدرت، آسایش، شهرت، شهوت و لذت. همان طور که بنی اسرائیل خدا را فراموش کردند، ما نیز مستعد آن هستیم که او را فراموش کنیم و آلوده دنیای فاسد اطرافمان شویم. همه کارهایی را که خدا برای شما انجام داده به یاد آورید تا دیگر «لذایذ» دنیا شما را از خدا دور نسازد.

بدست قوم‌هایی که از ایشان نفرت داشتند، سپرد تا بر آنها حکمرانی کنند.^{۴۲} دشمنانشان بر آنها ظلم کردند و ایشان را خوار و ذلیل ساختند.

۴۳:۱۰۶

داو ۶:۶

مز ۱۲:۸۱

^{۴۳} خداوند بارها بنی اسرائیل را از دست دشمنانشان نجات بخشید، ولی آنها هر بار بر ضد او شوریدند و در گناهان خود بیشتر غرق شدند.^{۴۴} با وجود این، هنگامی که فریاد برآوردند، خداوند به داد ایشان رسید و به در ماندگی آنها توجه نمود.^{۴۵} او وعده‌ای را که به ایشان داده بود، به یاد آورد و بسبب رحمت فراوانش، آنها را مجازات نکرد.^{۴۶} او دل اسیرکنندگان آنها را به رقت آورد تا به آنها رحم کنند.

۴۵:۱۰۶

لاو ۴۲:۲۶

۴۶:۱۰۶

۲ توآ ۹:۳۰

عز ۹:۹

^{۴۷} ای خداوند، ما را نجات ده. ما را از میان قومها، به سرزمین خودمان برگردان تا نام مقدس تو را حمد گوئیم و با شادی تو را ستایش کنیم.

۴۷:۱۰۶

مز ۲:۱۴۷

۴۸:۱۰۶

مز ۱۳:۴۱

^{۴۸} خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد متبارک باد. همه مردم اسرائیل بگویند: «آمین! خدا را سپاس باد!»

ه - کتاب پنجم مزامیر (۱:۱۰۷ تا ۶:۱۵۰)

سرایندگان این مزامیر اعمال خدا را می‌ستایند، برکات زندگی پرهیزکارانه را بر می‌شمارند، خدا را به‌خاطر رهایی سپاس می‌گویند، و او را برای کلام شگفت‌انگیز می‌ستایند. این مزامیر به ما یادآوری می‌کنند که کامل‌ترین قربانی‌ای که می‌توانیم به خدا تقدیم کنیم، زندگی وفادارانه و فرمانبردارانه ما است.

موضوع: سپاس از خدا باید همواره بر زبان کسانی باشد که به دست او رهایی یافته‌اند. این مزمور برای تجلیل از بازگشت یهودیان از تبعید بابل نوشته شده است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را حمد گوئید، زیرا او مهربان است و رحمتش تا ابد باقی است.

۱۰۷

ما، به ما لطف فرمود. اگر او این کار را زمانی انجام داد که ما هنوز گناهکار بودیم، چقدر بیشتر حالا که فرزندان او هستیم، به ما لطف خواهد داشت؟

۱:۱۰۷ این مزمور از چهار گروه مختلف از مردمی سخن می‌گوید که در تنگنا هستند و بیان می‌دارد که چگونه خدا ایشان را رهایی داده است: آوارگان (۳:۱۰۷-۶)، زندانی‌ها (۱۰:۱۰۷-۱۶)، افراد نادان که گرفتار نادانی‌های خود می‌شوند (۱۷:۱۰۷-۲۰)، و کسانی که پریشان و سرگرداند (۲۳:۱۰۷-۳۰). مصیبت ما هر چقدر هم بزرگ باشد، خدا قادر است برای کمک به ما راهی بیابد. او نسبت به کسانی که در تنگنا هستند، با محبت و مهربان می‌باشد.

ثمربخش باشد زیرا (۱) ما را فروتن می‌سازد؛ (۲) ما را از جذب شدن به وسوسه‌های دنیا باز می‌دارد و دوباره ما را به سوی خدا باز می‌گرداند؛ (۳) به دعا‌های ما جان می‌بخشد؛ (۴) به ما اجازه می‌دهد بیشتر طعم وفاداری خدا را بچشیم؛ (۵) ما را بیشتر به خدا متکی می‌سازد؛ (۶) ما را تشویق می‌کند که تسلیم نقشه‌ای شویم که خدا برای زندگی ما دارد؛ و (۷) ما را ترغیب می‌کند تا با کسانی که در مشکل هستند، مهربانتر باشیم.

۴۶:۴۴-۱۰۶ این تصویر زیبایی است از لطف خدا نسبت به قومش، قومی که فقط سزاوار مجازات بود. خوشبختانه، وفاداری خدا نسبت به ما، به اندازه وفاداری ما نسبت به او نیست. خدا با فرستادن پسرش و مرگ او در راه گناهان

۲ کسانی که توسط خداوند نجات یافته‌اند به همه اعلام کنند که خداوند آنها را از دست دشمنانشان نجات داده است^۳ و آنها را از سرزمینهای بیگانه، از مشرق و مغرب، شمال و جنوب، به سرزمین خودشان باز گردانیده است. ^۴ بنی اسرائیل در صحرا آواره و سرگردان بودند و جای معینی برای سکونت نداشتند، ^۵ گرسنه و تشنه بودند و جانشان به لب رسیده بود. ^۶ ^۷ آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از همه گرفتاریهایشان رها کنید و ایشان را از راه راست به سرزمینی هدایت کرد که بتوانند در آن زندگی کنند. ^۸ پس باید از خداوند، بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، تشکر کنند. ^۹ او جان تشنه و گرسنه را با نعمتهای خوب سیر می‌کند.

^{۱۰} و آنانی که از دستورات خدا سرپیچیدند و به او اهانت کردند، اسیر و زندانی شدند و مرگ بر آنها سایه افکند. ^{۱۲} پشت آنها در زیر بار مشقت خم شد و سرانجام افتادند و کسی نبود که ایشان را یاری کند. ^{۱۳} آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او آنها را از همه گرفتاریهایشان رها کنید. ^{۱۴} آنها را از مرگی که بر آنها سایه افکنده بود رها کنید و زنجیرهای اسارت ایشان را پاره کرد.

^{۱۵} پس باید از خداوند، بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق آنها انجام داده است، تشکر کنند. ^{۱۶} او درهای برنجین زندانها را می‌شکند و زنجیرهای اسارت را پاره می‌کند.

^{۱۷} افراد نادان، بسبب رفتار شرارت‌بار و آلوده به گناه خود، ضعیف و بیمار شدند، ^{۱۸} اشتهای خود را از دست دادند و جانشان به لب گور رسید. ^{۱۹} آنگاه در این گرفتاری خود، نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از گرفتاریهایشان رهایی بخشید. ^{۲۰} او با کلام خود آنها را شفا بخشید و ایشان را از مرگ نجات داد. ^{۲۱} پس باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند. ^{۲۲} باید با تقدیم قربانی از او تشکر کنند و با سرودهای شاد کارهایی را که کرده است اعلام نمایند.

^{۲۳} برخی به کشتی سوار شده، به دریا رفتند و به کار تجارت مشغول شدند. ^{۲۴} آنان قدرت خداوند را دیدند و کارهای شگرف او را در اعماق دریاها مشاهده نمودند. ^{۲۵} به امر او بادی شدید ایجاد شد و دریا را طوفانی ساخت، ^{۲۶} چنانکه کشتی‌ها دستخوش امواج گردیدند و بالا و پایین می‌رفتند. سرنشینان آنها، از

۲:۱۰۷
اش ۱۰:۳۵ و ۱۰
۳:۱۰۷
نج ۹:۱
حز ۳۴:۲۰
۴:۱۰۷
یوش ۶:۵
۷:۱۰۷
ار ۹:۳۳

۹:۱۰۷
متی ۶:۵
لو ۵:۳۱
۱۰:۱۰۷
میخا ۸:۷
لو ۷:۹
۱۱:۱۰۷
اعد ۳۱:۱۵
۱۲:۱۰۷
مز ۱۱:۲۲
۱۴:۱۰۷
اعما ۷:۱۲

۱۶:۱۰۷
اش ۲۰:۴۵ و ۲۰
۱۷:۱۰۷
اش ۷:۶۵ و ۷
حز ۲۳:۲۴
۱۸:۱۰۷
ایو ۲۲:۱۹:۳۳-۲۲
مز ۱۳:۹
۲۰:۱۰۷
۲ پاد ۵:۲۰
متی ۸:۸
۲۲:۱۰۷
لاو ۱۲:۷
مز ۲۸:۷۳

۲۵:۱۰۷
مز ۴۳:۹۳ و ۴

بیان می‌دارد که کسانی که واقعاً در حضور خدا زندگی می‌کنند، نخواهند توانست این تجربه باشکوه را فقط برای خود نگاه دارند و آن را به دیگران بازگو نکنند (همچنین ر.ش. به اعمال ۸:۱؛ ۲۲ قرتیان ۵:۱۸-۲۰).

۲:۱۰۷ خدا کارهای زیادی برای ما انجام داده است، و ما چیزهای زیادی داریم که به‌خاطر آنها از او تشکر کنیم (ر.ش. به مزمور ۱۰۳). او از ما می‌خواهد که کارهای شگفت‌انگیز او را به همه اعلام کنیم. این آیه بیش از آنکه حکمی باشد برای شهادت دادن، این حقیقت را

ترس نیمه جان شدند^{۲۷} و مثل مستان، توتلو خورده، گیج و سرگردان بودند.
 ۲۸ آنگاه در این گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از این
 گرفتاری رهایی بخشید.^{۲۹} خداوند طوفان را آرام و امواج دریا را ساکت ساخت.
 ۳۰ آنها شاد شدند زیرا از خطر رهایی یافته بودند، و سرانجام سلامت به بندر مراد
 خود رسیدند.^{۳۱} پس آنها نیز باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی
 که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند.^{۳۲} باید عظمت خداوند را در بین
 جماعت اسرائیل اعلام کنند و نزد بزرگان قوم، او را ستایش نمایند.
 ۳۳ خداوند رودخانه‌ها را به خشکی مبدل ساخت و چشمه‌های آب را خشک
 کرد.^{۳۴} زمین حاصلخیز را به شوره‌زار تبدیل نمود، زیرا ساکنان آن شرور
 بودند.^{۳۵} اما بار دیگر زمین‌های شوره‌زار و خشک را حاصلخیز و پر از
 چشمه‌های آب نمود.^{۳۶} و گرسنگان را در آن اسکان داد تا شهرها بسازند،
 کشت و زرع کنند و تاکستانها ایجاد نمایند.^{۳۸} خداوند آنها را برکت داده،
 فرزندان بسیاری به ایشان بخشید، و نگذاشت رمه‌ها و گله‌هایشان کم شوند.
 ۳۹ هنگامی که قوم خداوند در زیر ظلم و ستم رو به نابودی می‌رفتند،^{۴۰} خداوند
 کسانی را که بر قومش ظلم می‌کردند خوار و ذلیل ساخت و آنها را در میان
 ویرانه‌ها، آواره و سرگردان کرد.^{۴۱} او قوم فقیر و درمانده خود را از زیر بار
 سختیها رها کرد و فرزندان و گله‌های ایشان را افزونی بخشید.^{۴۲} نیکان این را
 دیده، شاد خواهند شد اما بدکاران خاموش خواهند شد.
 ۴۳ خردمندان درباره اینها فکر کنند و رحمت و محبت خداوند را به یاد داشته
 باشند.

موضوع: پیروزی با قوت خدا. با کمک خدا می‌توانیم کارهایی بیش از حد تصورمان انجام دهیم.

نویسنده: داود

۱۰۸ ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام و اعتماد خود را از دست
 نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. ای
 جان من بیدار شو! ای برپت و عود من بصدا درآیید تا سپیده دم را بیدار سازیم!

۱:۱۰۸

مز ۱۱:۵۷-۷

سختیها رشد یافته‌اند. کسانی که عمل دست خدا را در تنگناها دیده‌اند، محبت و نیکویی او را عمیق‌تر درک می‌کنند. اگر سختی‌ها و شدايد را تجربه کرده باشید، می‌توانید خدا را بیشتر مورد ستایش قرار دهید.

۱:۱۰۸ ب نتایج دو مزمور در کنار هم قرار گرفته‌اند تا این مزمور را به‌وجود آورند. پنج آیه اول نقل قولی است از مزمور ۱۱:۵۷-۷ و هشت آیه بعدی (یعنی ۱:۱۰۸-۶) نقل قولی است از مزمور ۱۲:۴-۶.

۳۲:۲۸:۱۰۷ گاه همه چیز را مایوس‌کننده می‌بینیم. اما مشکلات، آنگاه که به‌سوی خدا فریاد کمک بر می‌آوریم، می‌تواند ما را به توکل بیشتر به او سوق دهد. هنگامی که رهایی یافتیم، او را برای نیکویی‌اش سپاس خواهیم گفت. آنگاه پی خواهیم برد که خدا می‌تواند گرفتاریهای ما را به خیریت تبدیل نماید زیرا مشکلات ایمان ما را تقویت می‌کند.

۴۳:۱۰۷ آنان که هیچگاه متحمل رنج نشده‌اند، شاید نتوانند خدا را به اندازه کسانی سپاس گویند که زیر فشار

خداوندا، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد، زیرا رحمت تو بی نهایت عظیم است. ^{۱۵} ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. ^{۱۶} ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما را نجات ده و دعای ما را اجابت فرما.

^{۱۷} خدا در خانه مقدس خویش سخن گفته و فرموده است: «با پیروزی شهر شکیم و دره سوکوت را بین قوم خود تقسیم خواهم کرد. ^{۱۸} جلعاد و منسی از آن من است؛ افرایم کلاه خود من و یهودا عصای سلطنت من است. ^{۱۹} اما قوم موآب را مانند لگن برای شستشو بکار خواهم برد، بر قوم ادم کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد بر خواهم آورد.»

^{۲۰} و ایست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار ادم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بلی، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را رهبری کن! ^{۲۱} تو ما را در جنگ با دشمن کمک کن، زیرا کمک انسان بی فایده است. ^{۲۲} ای خدا، پیروز خواهیم شد، زیرا این تویی که دشمنان ما را شکست خواهی داد!

۱۱:۱۰۸
مز ۹:۴۴

موضوع: خشم و رنجش صالحان از دروغگویان و افترازان. ما می توانیم احساسات و تمایلات واقعی خود را به خدا بیان کنیم.

نویسنده: داود

ای خدا و ای معبود من، خاموش مباش! ^۱ بدکاران به من تهمت ناروا می زنند و حرفهای دروغ درباره من می گویند. ^۲ با نفرت دور مرا گرفته اند و بی سبب با من می جنگند. ^۳ امن آنها را دوست دارم و برای ایشان دعای خیر می کنم، ولی آنها با من مخالفت می ورزند. ^۴ به عوض خوبی، به من بدی می کنند و به عوض محبت، با من دشمنی می نمایند.

۵:۱۰۹
متی ۴:۵

خدا از طریق آنها می تواند گرفتاری شما را فرصتی سازد برای نشان دادن قدرت عظیم خود.

۴:۱۰۹-۱ بر داود اتهامات دروغ فراوانی وارد آوردند (اسموئیل ۷:۲۲-۱۳؛ ۲ سموئیل ۱۵:۳۰-۴)، همانطور که مسیح نیز قرن ها پس از آن تحت حمله چنین اتهاماتی قرار گرفت (متی ۲۶:۵۹-۶۱؛ ۲۷:۳۹-۴۴). دعای داود برای دشمنانش، در دعای عیسی برای کسانی که او را به صلیب کشیدند، بازتاب یافته است (لوقا ۲۳:۳۴). همچنین در اعمال ۱:۲۰ در خصوص مرگ یهودا از ۸:۱۰۹ نقل قول شده است.

۴:۱۰۹-۴ داود خشمگین بود از اینکه مردمان بدکار به او افترا می زدند و در باره اش دروغ می گفتند و او را اینچنین هدف حملات خود قرار می دادند. با این حال، او گفت که

۷:۱۰۸ کلام خدا مقدس است زیرا خدا مقدس است. او هر چه که می گوید، انجام خواهد داد زیرا کلام او و شخصیت او از هم تفکیک ناپذیر هستند. اگر خدا کلام خود را نقض کند، خدا بودن خود را نفی کرده است.

۹:۱۰۸ موآب، ادم، و فلسطین به ترتیب دشمنان قوم اسرائیل از جانب شرق، جنوب، و غرب بودند. آنها دشمن بودند زیرا از اسرائیلی ها و خدای ایشان نفرت داشتند.

۱۳:۱۰۸ آیا دعاها می توانند دلیل با درخواست خاتمه می یابد که از شرایط تنش زا رهایی یابیم؟ داود نه فقط برای نجات، بلکه برای پیروزی نیز دعا کرد. ما به کمک خدا می توانیم خواهان ادامه بقای خود شویم؛ اما بیش از آن می توانیم خواستار پیروزی شویم! راههایی را بیابید که

۶:۱۰۹ زکریا ۱:۳	ای خدا، دشمنم را به دست داوری ظالم بسیار و بگذار یکی از بدخواهانش کنار او بایستد و بر ضد او شهادت دهد. ^۷ بگذار او در محاکمه مجرم شناخته شود. حتی دعای او، برایش جرم محسوب گردد. ^۸ عمرش کوتاه شود و دیگری جا و مقام او را بگیرد. ^۹ فرزندانش یتیم و زنش بیوه شود. ^{۱۰} فرزندانش آواره شده، در میان ویرانه‌های خانه خود به گدایی بنشینند. ^{۱۱} طلبکاران تمام دارایی او را ضبط نمایند و بیگانگان هر آنچه را که او به زحمت اندوخته است، تاراج کنند. ^{۱۲} کسی بر او رحم نکند و برای یتیمان او دل نسوزاند. ^{۱۳} نسلش بکلی از بین برود و دیگر نامی از آنها باقی نماند. ^{۱۴} خداوند گناهان اجدادش را به یاد آورد و گناهان مادرش را نیامزد. ^{۱۵} گناهان آنها در نظر خداوند همیشه بماند، اما نام و نشان آنها از روی زمین محو گردد.
۸:۱۰۹ اعما ۲۰:۱	این دشمن من رحم نداشت. او بر فقیران و بی‌کسان ظلم می‌کرد و آنها را می‌کشت. ^{۱۷} دوست داشت مردم را نفرین کند، پس خودش نفرین شود. نمی‌خواست به مردم برکت رساند، پس خود از برکت محروم شود. ^{۱۸} تمام وجودش به نفرین آلوده بود، پس باشد که نفرینهای او مانند آبی که می‌نوشد وارد بدنش شود و مغز استخوانهایش را بخورد؛ همچون لباس او را در بر گیرد و چون کمر بند، به دور او حلقه زند.
۹:۱۰۹ خرو ۲۴:۲۲	ای خداوند، دشمنانم را که در باره من دروغ می‌گویند و مرا تهدید به مرگ می‌کنند، اینچنین مجازات کن. ^{۲۱} اما ای خداوند، با من برحسب وعده خود عمل نما و بخاطر رحمت عظیم خویش، مرا نجات ده، ^{۲۲} زیرا که من فقیر و درمانده و دل شکسته‌ام؛ ^{۲۳} همچون سایه، رو به زوال هستم و مانند ملخ از باد رانده شده‌ام. ^{۲۴} از بس روزه گرفته‌ام زانوهایم می‌لرزند و گوشت بدنم آب می‌شود. ^{۲۵} نزد دشمنان رسوا شده‌ام. هرگاه مرا می‌بینند، سر خود را تکان می‌دهند و مسخره‌ام می‌کنند.
۱۱:۱۰۹ اش ۱:۱۰۹	ای خداوند، ای خدای من، مرا یاری فرما؛ مطابق رحمت خود، مرا نجات ده، ^{۲۷} تا بدخواهانم بدانند که تو نجات دهنده من هستی. ^{۲۸} آنها مرا نفرین کنند، اما تو مرا برکت ده. آنها سرافکنده شوند، اما بنده تو، شادمان شود.
۱۲:۱۰۹ اش ۷:۶۵	دشمنانم شرمسار شوند و خفت و خواری وجودشان را دربر گیرد.
۱۵:۱۰۹ ار ۱۷:۱۶	
۱۶:۱۰۹ مز ۳۲:۳۷	
۱۷:۱۰۹ متی ۲:۷	
۱۸:۱۰۹ مز ۶:۳۳	
۱۹:۱۰۹ جز ۲۷:۷	
۲۰:۱۰۹ اش ۱۱:۳	
۲۱:۱۰۹ مز ۱۱:۲۵	
۲۲:۱۰۹ مز ۱۷:۴۰	
۲۳:۱۰۹ امت ۱۴:۱۸	
۲۴:۱۰۹ عبر ۱۲:۱۲	
۲۸:۱۰۹ ۲ سمو ۱۱:۱۶	
۲۹:۱۰۹ ایو ۲۲:۸	
۲۶:۳۵ مز ۲۶:۳۵	

دشمنانش را دوست دارد و برای آنها دعا می‌کند. ما در عین حال که باید از بدی متنفر باشیم و برای غلبه بر آن بکوشیم، باید همه را دوست داشته باشیم از جمله کسانی که بدی می‌کنند، زیرا خدا آنان را دوست می‌دارد. ما دعوت شده‌ایم که از گناه متنفر باشیم، اما گناهکاران را دوست بداریم. تنها با دعا کردن برای دشمنانمان می‌توانیم قدرت بیابیم تا مانند داود عمل کنیم.

۲۰۶:۱۰۹ این مزمور یکی دیگر از مزامیر لعن و نفرین است؛ درخواستی است از خدا برای مجازات بدکاران (برای کسب آگاهی بیشتر در باره مزامیر لعن و نفرین، نگاه کنید به توضیحات مربوط به مزمور ۳۵:۱ ب.ب). داود نمی‌خواست خودش انتقام بگیرد، بلکه از خدا می‌خواست که در وعده خودش مبنی بر مجازات بدکاران تعجیل کند. سخنان داود سرنوشت نهایی همه دشمنان خدا را نشان می‌دهد.

دشمنانم را دوست دارد و برای آنها دعا می‌کند. ما در عین حال که باید از بدی متنفر باشیم و برای غلبه بر آن بکوشیم، باید همه را دوست داشته باشیم از جمله کسانی که بدی می‌کنند، زیرا خدا آنان را دوست می‌دارد. ما دعوت شده‌ایم که از گناه متنفر باشیم، اما گناهکاران را دوست بداریم. تنها با دعا کردن برای دشمنانمان می‌توانیم قدرت بیابیم تا مانند داود عمل کنیم.

۳۰ خداوند را بسیار سپاس خواهم گفت و در بین مردم او را ستایش خواهم کرد،^{۳۱} زیرا او از بیچارگان پشتیبانی می‌کند و ایشان را از دست ظالمان می‌رهاند.

۳۱:۱۰۹
مز ۸:۱۶، ۳۳:۳۷

موضوع: اعتبارنامه مسیح موعود. عیسی همان مسیح موعود است.
نویسنده: داود

۱۱۰ خداوند، به خداوند من گفت: «به دست راست من بنشین و من دشمنانت را به زیر پاهایت خواهم افکند.»
۲ خداوند، شهر اورشلیم را پایتخت تو قرار خواهد داد تا از آنجا بر دشمنانت حکمرانی کنی. ^۳هنگامی که به قدرت برسی، قوم تو در لباس تقوی و پرهیزکاری، به حضورت خواهند آمد، و نیروی تو همچون شبنم صبحگاهی هر روز تازه‌تر خواهد شد.
۴ خداوند قسم خورده است و از آن برنخواهد گشت که تو تا ابد چون «ملک صادق» کاهن هستی. خداوند که به دست راست تو است در روز غضب خود، پادشاهان را شکست خواهد داد. ^۵او قومها را داوری خواهد کرد، و میدانهای جنگ را از اجساد کشته‌شدگان پر خواهد ساخت و در سراسر دنیا، پادشاهان را مغلوب خواهد کرد. ^۶او از نهر سر راهش خواهد نوشید و نیروی تازه گرفته، سربلند و پیروز خواهد ایستاد.

۱:۱۱۰
متی ۲۲:۴۴
لو ۲۰:۴۲ و ۳۵
اعما ۲:۳۴ و ۳۵
عبر ۱:۱۳
۲:۱۱۰
مز ۴:۴۵
دان ۳:۷ و ۱۴
۳:۱۱۰
مز ۹:۹۶
۴:۱۱۰
عبر ۶:۲۰ و ۷:۲۱
۵:۱۱۰
مکا ۱۷:۶

موضوع: همه کارهای خدا نیکو است. احترام به خدا آغاز حکمت است.
نویسنده: ناشناس

۱۱۱ خداوند را با تمام دل خود در میان قوم او ستایش خواهم کرد.
۲ کارهای خداوند چه شگفت‌انگیزند! همه کسانی که به آنها

۱:۱۱۱
مز ۵:۹۲، ۱۰:۱۳۸

تعلیمی نمی‌دهد. خدا در این مزمور وعده می‌دهد که مسیح را به جهان بفرستد تا کاهنی ابدی و پادشاهی جاودان باشد. عهدجدید به‌وضوح می‌فرماید که عیسی، پسر خدا و مسیح موعود است. او فقط یک معلم برجسته اخلاق نیست.

۴:۱۱۰ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره «ملک صادق»، به تاریخچه زندگی او در پیدایش فصل ۱۵ نگاه کنید. کاهن بودن در مقام و منزلت «ملک صادق» به این معنا است که مسیح هرگز از مقام الهی‌اش سوء استفاده نخواهد کرد و اینکه سلطنتش ابدی خواهد بود.

۱۱۱ - ۱۱۸ مزامیر ۱۱۱ تا ۱۱۸ مزامیر شکرگزاری نامیده می‌شوند. سپاس خدا (به عبری «هللویاه») طنین آهنگ روح‌افزا و امیدبخش این سروده‌ها است.

۱:۱۱۰ از این مزمور به‌خاطر اشاره مشخص آن به مسیح موعود، بیش از سایر مزامیر در عهدجدید نقل قول شده است. عیسی در متی ۲۲:۴۱-۴۵ در اشاره به خود، این آیه را ذکر کرد. آیات ۱ و ۶ نگاهی دارد به نابودی نهایی و کامل بدکاران به‌دست مسیح (مکاشفه ۹:۶)؛ آیه ۲ سلطنت مسیح بر روی زمین را پیشگویی می‌کند (مکاشفه ۷:۱-۲)؛ آیه‌های ۳ و ۴ کار کهناتی مسیح برای قومش سخن می‌گوید (عبرانیان ۷:۵)؛ و آیه‌های ۵ و ۶ نگاهی دارد به جنگ نهایی در این جهان، آنگاه که مسیح نیروهای شرارت را شکست دهد (مکاشفه ۱۹:۱۱-۲۱).

۷:۱:۱۱۰ بسیاری از مردم اعتقادات مبهمی در باره خدا دارند؛ ایشان نمی‌پذیرند که عیسی شخصیتی بیش از یک معلم بزرگ بوده است. اما کتاب مقدس چنین

علاقمند هستند در باره‌شان می‌اندیشند. ^۳ کارهای خداوند شکوهمند است و عدالتش جاودانی! ^۴ کارهای شگفت‌انگیز خداوند، فراموش نشدنی است! او رحیم و بخشنده است! ^۵ خداوند، روزی ترسندگان خود را می‌رساند، او هرگز عهد خود را از یاد نمی‌برد. ^۶ خداوند سرزمینهای قوم‌های بیگانه را به بنی‌اسرائیل بخشید و به این وسیله قدرتش را به قوم خود نشان داد.

لاهر کاری که خداوند انجام می‌دهد، درست و منصفانه است. همه احکام او قابل اعتماد می‌باشند. ^۸ کارها و احکام خداوند تا ابد باقی می‌مانند، زیرا بر عدل و راستی بنا شده‌اند. ^۹ او با دادن فدیة، قوم خود را آزاد کرده است و با آنها عهد ابدی بسته است. او مقدس و قدرتمند است.

انسان چگونه خردمند می‌شود؟ خداترسی نخستین گام در این راه است. خداوند به همه کسانی که دستوراتش را اجرا می‌کنند، خرد می‌بخشد. خداوند را تا ابد سپاس باد.

موضوع: امتیاز ایمان داشتن به خدا. خدا افکار و اعمال کسانی را که از احکام او متابعت می‌کنند، هدایت می‌کند.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۱۲

خوشبحال کسی که از خداوند می‌ترسد و احکام او را با رغبت انجام می‌دهد. ^۱ فرزندان شخص درستکار در دنیا نیرومند خواهند شد و نسل او برکت خواهند یافت. ^۲ خانواده‌اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبیهای او هرگز از یاد نخواهد رفت.

برای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می‌کند. ^۳ خوشبخت است کسی که دلسوز و قرض‌دهنده

۳:۱۱۱

مز ۵:۹۶؛ ۵:۱۴۵

۴:۱۱۱

مز ۱۵:۸۶؛ ۱۰:۳

۵:۱۱۱

متی ۳۳:۳۱

۸:۱۱۱

اش ۸:۴۰

متی ۱۸:۵

۹:۱۱۱

لو ۶:۸

۱۰:۱۱۱

امت ۷:۱؛ ۹:۳؛ ۵:۹؛ ۱۰:۹

۲:۱۱۲

مز ۱۳:۲۵

۳:۱۱۲

امت ۱۷:۱۶؛ ۱۸:۸

۴:۱۱۲

ایو ۱۷:۱۱

مز ۱۱:۹۷

خرد و حکمت ندانیم، پایه و اساسی برای تصمیمات خردمندانه نخواهیم داشت، و محکوم به اتخاذ تصمیمات احمقانه و ارتکاب اشتباه خواهیم بود. همواره به یاد داشته باشید که پایه و اساس رشد در خرد و حکمت، تصدیق و پذیرش این واقعیت است که خدا منبع حکمت است؛ اطاعت از احکام او راه دستیابی به خرد و حکمت می‌باشد.

۱۵:۱۱۲ اگر از خداوند بترسیم، و به او اعتماد کنیم، و از اطاعت کردن از فرامین او *شادی* نمایم، برکات بسیاری نصیبمان خواهد شد، برکاتی نظیر احترام، سعادت، امنیت، و رهایی از ترس (۹:۲؛ ۱۱۲). اگر انتظار برکات خدا را دارید، اول باید ترس او را در دل داشته باشید، به وعده‌های او ایمان داشته باشید، و با شادی از او اطاعت نمایید.

۹:۱۱۱ فدیة برای کسی پرداخته می‌شود که گروگان گرفته شده باشد. انسان گروگان گناه شده، اما عیسی بهای آزادی او را پرداخته است، زیرا جانش را همچون قربانی‌ای کامل فدای او کرد. پیش از آنکه عیسی جان خود را قربانی گناه کند، انسان اجازه نداشت وارد حضور خدا (قدس‌الاقداس) شود؛ اما اینک همه ایمانداران می‌توانند از طریق دعا به تخت خدا نزدیک شوند و حضور شیرین روح‌القدس را در زندگی بچشند.

۱۰:۱۱۱ خداترسی تنها راه برای کسب خرد و حکمت است. همین مفهوم در امثال ۹:۷؛ ۱ بیان شده است. بیشتر اوقات مردم نمی‌خواهند به این شرط عمل کنند، با این تصور که تنها با کسب تجربه در زندگی و تحصیلات دانشگاهی می‌توانند خردمند شوند. اما اگر خدا را منبع

باشد و در کسب و کارش با انصاف باشد.^۴ او در زندگی پیوسته ثابت قدم و پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد ماند.

او از شنیدن خبر بد نمی ترسد، زیرا ایمان او قوی است و بر خداوند توکل دارد.^۸ او نگران نمی شود و نمی ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید.^۹ با سخاوتمندی به فقیران می بخشد؛ اثرات نیکوکاری او تا ابد باقی می ماند و همیشه نزد مردم سربلند و محترم می باشد.^{۱۰} ابدکاران این را می بینند و خشمگین می شوند؛ دندانهای خود را بهم می فشارند و همراه آرزوهایشان از بین می روند.

۶:۱۱۲
مز ۵:۱۵؛ ۲۲:۵۵
۷:۱۱۲
مز ۴:۵۶
۸:۱۱۲
مز ۱۱:۵۶
۹:۱۱۲
قرن ۲:۹
مز ۱۴:۱۴۸
۱۰:۱۱۲
متی ۱۲:۸
لو ۲۸:۱۳

موضوع: میزان توجه و مراقبت خدا. رحمت عظیم خدا از توجه او به فقرا و ستمدیدگان نمایان است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۱۳

ای بندگان خداوند، نام او را ستایش کنید! نام او از حال تا ابد ستوده شود.^۳ از طلوع آفتاب تا غروب آن، نام خداوند را ستایش کنید! خداوند بر همه قومها حکمرانی می کند؛ شکوه او برتر از آسمانهاست.^۴

خداوند، خدای ما که در آسمانها نشسته است، همتا و مانندی ندارد.^۵

او از آسمان بر زمین نظر می افکند تا شخص فروتن و فقیر را از خاک بلند کند و سرافراز نماید و او را در ردیف بزرگان قوم خویش قرار دهد.^۶

خداوند با بخشیدن فرزندان به زن نازا او را خوشحال و سرافراز می سازد.^۹

خداوند را سپاس باد!

۴:۱۱۳
مز ۱:۸؛ ۹:۹۷
۵:۱۱۳
مز ۶:۸۹؛ ۱۹:۱۰۳
۶:۱۱۳
مز ۴:۱۱
اش ۱۵:۵۷
۷:۱۱۳
اسمو ۸:۲

موضوع: خدای قادر مطلق قوم اسرائیل را از مصر رهایی بخشید. ما می توانیم کارهای عظیم خدا را در زندگی خود ستایش کنیم.

نویسنده: ناشناس

هنگامی که مردم اسرائیل از مصر، آن سرزمین بیگانه بیرون آمدند،^۱ یهودا مکان عبادت خداوند شد و اسرائیل محل سلطنت او.

۱۱۴

۱:۱۱۴
خرو ۳:۱۳
۲:۱۱۴
خرو ۴۶:۴۵؛ ۲۹

۹-۱۱۳: از دید خدا، ارزش شخص ارتباطی به ثروت یا مقام او در جامعه ندارد. بسیاری از کسانی که در خدمت به خدا پیشرفت کرده اند، از طبقات بی بضاعت برخاسته اند. خدا برتر از ضوابط اجتماعی این دنیا عمل می کند، و اغلب رهبران و خادمین خود را از میان مطرودین جامعه انتخاب می کند. آیا رفتار شما با مطرودین اجتماع، نشان می دهد که برایشان ارزش قائلید؟ با اعمال خود نشان دهید که همه مردم از دید خدا با ارزش و مفیدند.

۸و۷:۱۱۲ همه ما می خواهیم بدون ترس زندگی کنیم. قهرمانان ما اشخاص بی باکی هستند که همه خطرات را به جان می خزند و بر آنها غالب می شوند. سراینده مز مور به ما تعلیم می دهد که ترس از خدا می تواند به زندگی بدون ترس منتهی شود. ترس از خدا یعنی احترام و تکریم او به عنوان خداوند قادر مطلق. اگر اعتماد داشته باشیم که خدا کاملاً از ما مراقب می کند، پی خواهیم برد که ترسمان از امور دیگر، حتی ترس از خودِ مرگ نیز از میان رفته است.

۳:۱۱۴
خرو ۲۱:۱۴
۴:۱۱۴
مز ۵:۲۹ و ۶

۵:۱۱۴
حب ۸:۳

۸:۱۱۴
خرو ۱۷:۵ و ۶
تث ۱۵:۸

۱:۱۱۵
مز ۲:۲۹
اش ۱۱:۴۸

جز ۳۲:۲۲، ۳۶
۳:۱۱۵

مز ۱۹:۱۰، ۳
دان ۳۵:۴

۴:۱۱۵

پاد ۱۸:۱۹

مز ۱۵:۱۱۵، ۸۴:۱۳۵، ۱۸۱-۱۵
ار ۲۵:۱۰

۳ دریای سرخ، چون آمدن بنی اسرائیل را دید، از مقابل آنها گریخت و رود اردن به عقب برگشت. ^۴کوه‌ها همچون قوچها، و تپه‌ها مانند بره‌ها به جست و خیز درآمدند.

۵ ای دریا، تو را چه شد که گریختی؟ ای رود اردن، چرا به عقب برگشتی؟
۶ ای کوه‌ها و تپه‌ها، چرا مثل قوچها و بره‌ها به جست و خیز درآمدید؟
۷ ای زمین، در برابر خداوند بلرز؛ ^۸در برابر کسی که صخره را به دریاچه آب تبدیل می‌کند و از سنگ خارا، چشمه آب جاری می‌سازد.

موضوع: خدا زنده است. او به ما فکر می‌کند و از ما مراقبت به عمل می‌آورد. ما باید او را در رأس همه امور زندگی خود قرار دهیم.
نویسنده: ناشناس

تنها تو ای خداوند، بلی، تنها تو سزاوار تجلیل و تکریم هستی، نه ما؛ زیرا تو سرشار از رحمت و وفا می‌باشی.

۱۱۵
۲ چرا مردم خدانشناس از ما پیرسند: «خدای شما کجاست؟»^۳ خدای ما در آسمانهاست و آنچه را که اراده فرماید انجام می‌دهد. ^۴اما خدایان آنها، بت‌های طلا و نقره می‌باشند که با دستهای انسان ساخته شده‌اند.

۷:۱۱۴ حتی با وجود تکنولوژی پیشرفته‌ای که داریم، هنوز هم دریاها و رودخانه‌ها و کوهها ما را به مبارزه دعوت می‌کنند. اما در مقابل خدا که بر طبیعت مسلط است، اینها هیچ‌اند. وقتی قدرت موج دریا یا شکوه قله کوهی را نظاره می‌کنید، به عظمت و جلال خدا فکر کنید که به مراتب حیرت‌انگیزتر از عجایب طبیعت است. لرزیدن در برابر خدا یعنی تصدیق قدرت و اقتدار کامل او و پذیرش ضعف خودمان در مقایسه با او.

۱۱۵-۱۱۸ مزامیر ۱۱۵ تا ۱۱۸ طبق سنت به‌هنگام صرف شام عید پَسَح سروده می‌شد، عیدی که به یادبود رهایی قوم اسرائیل از بندگی در مصر برگزار می‌شد.
۱:۱۱۵ سراینده مزمور می‌خواست که فقط نام خدا تجلیل و تکریم شود. بیشتر اوقات ما از خدا می‌خواهیم که نام خودش را **در کنار** نام ما جلال دهد. برای مثال، شاید ما برای انجام کاری نیک از خدا طلب کمک کنیم تا کار ما مورد توجه قرار بگیرد. یا شاید از خدا بخواهیم که کمک کند موعظه خوبی بکنیم تا مورد تشویق و تحسین شنوندگان قرار بگیریم. ایرادی ندارد که در نزد مردم خوب به‌نظر برسیم یا آنها را تحت تأثیر خود قرار دهیم؛ مشکل زمانی پدیدار می‌شود که هدف ما فقط این باشد که نزد مردم محبوبیت بیابیم، بدون توجه به اینکه خدا در این میان جلال می‌یابد یا نه. تمجید و تکریم

شما باید نتیجه ثانوی تلاشتان برای تکریم و تجلیل خدا باشد.
۲:۱۱۵ شاید این مزمور زمانی نوشته شده باشد که خدا به اقوام بت‌پرست اجازه داده بود تا قوم او را به خاطر بت‌پرستی شان مجازات کنند. از آنجا که قوم خدا در رنج بودند، بت‌پرستان آنها را به ریشخند می‌گرفتند و می‌گفتند که خدایشان مرده است. امروز هم همین امر صادق است. مردم اغلب فکر می‌کنند خدا مرده است زیرا قوم او ضعیف یا زخم‌خورده به‌نظر می‌رسند. قوم اسرائیل برای اهداف الهی فرایند تصفیه را می‌گذرانند؛ خدا در جریان این امر زنده بود و بر اوضاع تسلط داشت. خدا بر روند تصفیه و اصلاح ما نیز تسلط دارد.
۸۴:۱۱۵ زمانی که مزامیر نوشته می‌شد، بسیاری از مردم در اسرائیل بتها را که مجسمه‌هایی از چوب یا سنگ یا فلز بودند می‌پرستیدند. آنها به آنچه که دیدنی بود فخر می‌کردند، و آنچه را که نادیدنی بود خوار می‌شماردند. ما نیز امروز به چیزهای ملموس (چون مقام، پول، خانه، لباس، دارایی) بیش از امور غیر ملموس (رشد روحانی، نجات، کمک به نیازمندان، صرف وقت با عزیزان خود) بها می‌دهیم. کسانی که تمام زندگی خود را صرف به‌دست آوردن چیزهای دیدنی می‌کنند به اندازه بتها نادان و توخالی می‌باشند (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره حماقت بتها، نگاه کنید به اشعیا ۴۴:۹-۲۰).

بتهایشان دهان دارند ولی حرف نمی‌زنند. چشم دارند اما نمی‌بینند. گوش دارند ولی نمی‌شنوند. بینی دارند، اما نمی‌بویند. دست دارند، ولی لمس نمی‌کنند. پا دارند اما راه نمی‌روند. از گلویشان صدایی بیرون نمی‌آید. همه کسانی که این بته‌ها را می‌سازند و آنها را پرستش می‌کنند مانند بتهایشان بی‌شعور و نادان هستند.

۹:۱۱۵
مز ۲۰:۳۳ : ۸:۵۲
۱۱:۱۱۵
مز ۱۱:۰۳ : ۲۰:۱۳۵
۱۲:۱۱۵
مز ۳:۹۸ : ۴:۱۲۸
۱۱ ای قوم اسرائیل، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست. ۱۰ ای کاهنان خداوند بر او توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست. ۱۱ ای خداترسان بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست. ۱۲ خداوند همیشه به فکر ماست و ما را برکت می‌دهد. او مردم اسرائیل و کاهنان خود را برکت می‌دهد. ۱۳ خداوند همه کسانی را که او را گرامی می‌دارند، از کوچک و بزرگ، برکت می‌دهد.

۱۴ خداوند شما و فرزندانان را صاحب فرزند سازد. ۱۵ او که آسمانها و زمین را آفرید، شما را برکت دهد. ۱۶ آسمانها از آن خداوند می‌باشند، ولی او زمین را به انسان بخشید. ۱۷ مردگان و آنانی که به عالم خاموشی می‌روند، خداوند را ستایش نمی‌کنند. ۱۸ اما ما زندگان، خداوند را از حال تا ابد ستایش خواهیم کرد.

خداوند را سپاس باد!

موضوع: پرستش خدا به خاطر رهایی از مرگ قطعی. پرستش در واقع پاسخ ما است به خدا برای تشکر از او، نه جبران کاری که او برایمان انجام داده است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را دوست می‌دارم زیرا ناله و فریاد مرا می‌شنود و به درخواست من گوش می‌دهد، پس تا آخر عمر، نزد او دعا خواهم کرد.

۱۱۶

۱:۱۱۶
مز ۱۹:۶۶ : ۱:۱۸
۲:۱۱۶
مز ۶:۱۷ : ۲:۳۱

ما می‌اندیشد. وقتی مشکلات شما را افسرده می‌سازد یا نسبت به ارزش خود دچار شک می‌شوید، دل قوی دارید زیرا شما همیشه در ذهن خدا جای دارید. اگر او به شما می‌اندیشد، قطعاً به زودی به کمکتان خواهد شتافت. ۲۰۱:۱۱۶ خدا آنقدر دور نیست که نتوانیم به او برسیم. او به دعاهای ما گوش می‌دهد. عشق این نویسنده به خداوند رشد کرده بود زیرا او طعم پاسخهایی را که خدا به دعاهای او داده بود، چشیده بود. اگر ناامید هستید، به یاد بیاورید که خدا نزدیک است و به دقت به همه دعاهایتان گوش می‌دهد، و برای آنکه بیشترین نفع عایدتان شود، تک تک دعاهایتان را مستجاب می‌کند.

۸:۱۱۵ این بته‌ها قدرت انجام هیچ کاری را ندارند، زیرا کنترل امور عالم هستی در دست خدا است؛ کسانی که این بته‌ها را می‌پرستند درست به اندازه بتهایشان فاقد قدرت می‌شوند. بتهای ثروت و قدرت گرچه نیرومند به نظر می‌رسند، درست به اندازه بتهای چوبی و سنگی و فلزی فاقد قدرت‌اند. این بته‌ها نمی‌توانند انسان را از مرگ حفظ کنند و قادر نیستند حیات جاودانی ببخشند.

۱۲:۱۱۵ نویسنده مزبور می‌فرماید: «خداوند همیشه به فکر ما است.» چه حقیقت پر شوکویی! گاه حتی با اینکه با خدا زندگی می‌کنیم، احساس انزوا و تنهایی و طردشدگی می‌کنیم. اما خدا می‌بیند، درک می‌کند، و به

۳ خطر مرگ بر من سایه افکنده بود و مایوس و غمگین بودم، اسپس نام خداوند را خواندم و فریاد زدم: «آه ای خداوند، مرا نجات بده!»^۸ او چه خوب و مهربان است! آری، خدای ما رحیم است. خداوند افراد ساده دل و فروتن را حفظ می کند. من با خطر روبرو بودم، ولی او مرا نجات داد.

۴ ای جان من، آسوده باش، زیرا خداوند در حق من خوبی کرده است! او مرا از مرگ نجات داد و اشکهایم را پاک کرد و نگذاشت پایم بلغزد،^۹ تا بتوانم در این دنیا در حضور خداوند زیست کنم.

۱۰ در شدت پریشانی خود گفتم: «آنها دروغ می گویند، من هرگز از این وضع خود نجات پیدا نخواهم کرد.» با اینحال ایمان خود را از دست نادم.

۱۲ اما اینک در برابر همه خویبهایی که خداوند برای من کرده است، چه می توانم به او بدهم؟^{۱۳} هدیه نوشیدنی به حضور خداوند خواهم آورد تا از او تشکر نمایم که مرا نجات داده است.^{۱۴} در حضور قوم او نذرهای خود را به خداوند ادا خواهم کرد.^{۱۵} جانهای مقدسان خداوند نزد او عزیزند، پس او نخواهد گذاشت آنها از بین بروند.

۱۶ ای خداوند، من بنده تو و پسر کنیز تو هستم. تو مرا از چنگ مرگ رها ساختی.^{۱۷} قربانی شکرگزاری را به حضور تقدیم می کنم و نام تو را گرامی می دارم.^{۱۸} در حضور تمام مردم اسرائیل و در خانه تو که در اورشلیم است، نذرهای خود را ادا خواهم نمود.

خداوند را سپاس باد!

موضوع: دلیل دیگری برای ستایش خدا: محبت خدا نسبت به همه مردم دنیا. ما باید خدا را به خاطر محبت نامحدودش ستایش کنیم.

نویسنده: ناشناس

۱:۱۱۷
روم ۱۱:۱۵

۱۱۷ ای همه قومها، خداوند را ستایش کنید! ای تمام قبایل، او را حمد گویند. زیرا رحمت او بر ما بسیار عظیم است و وفای او

را حدی نیست.

خداوند را سپاس باد!

کتاب مقدس است، بلکه در وسط آن نیز قرار گرفته است. پولس در رومیان ۱۱:۱۵ از این مزمور نقل قول می کند تا نشان دهد که نجات خدا فقط برای یهودیان نیست بلکه برای همه مردم می باشد.

۲۰۱:۱۱۷ آیا تا به حال گفته اید: «به یاد ندارم که خدا تا به حال کاری برایم کرده باشد. چطور می توانم او را بپرستم؟» این مزمور دو دلیل برای پرستش خدا ارائه می دهد: «رحمت او بر ما بسیار عظیم است» و «وفای او

۱۵:۱۱۶ عاقبت همه باید بمیرند. هنگامی که یکی از عزیزان ما در آستانه مرگ قرار می گیرد، اندوهگین شده، احساس عجز می کنیم. عبارت «او نخواهد گذاشت آنها از بین بروند»، به این معنا است که آنها (ایمانداران) برای خدا گرانبها هستند و او زمان سفر ابدی ایشان را به دقت انتخاب می کند. بگذارید این حقیقت زمانی که عزیزی را از دست می دهید، به شما آرامش بخشد.

۲۰۱:۱۱۷ مزمور ۱۱۷ نه فقط کوتاهترین فصل

موضوع: اعتماد به محبت ابدی خدا. در تغییر و تحولات این جهان، محبت خدا تغییر نمی‌کند. این به ما امنیت می‌بخشد.

نویسنده: ناشناس

خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان. **۱۱۸** مردم اسرائیل بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»^۳ کاهنان خدا بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»^۴ مردم خدا ترس بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»

در زحمت بودم؛ از خداوند کمک خواستم؛ او به دادم رسید و مرا رها کنید. خداوند با من است، پس نخواهم ترسید. انسان چه می‌تواند به من بکند؟^۵ خداوند مددکار من است و من شکست دشمنانم را با چشمان خود خواهم دید!^۶ به خداوند پناه بردن بهتر است از امید بستن به انسان. آری، به خداوند پناه بردن حتی بهتر است از امید بستن به امیران.

او^{۱۰} و او^{۱۲} اگر همه دشمنان مانند زبور بر سر من بریزند و دور مرا بگیرند، به یاری خداوند تمام آنها را نابود خواهم کرد. آنها مثل خارها که دوامی ندارند خواهند سوخت و فوری خاموش خواهند شد.^{۱۳} دشمن بر من هجوم آورد تا نابودم کند، ولی خداوند مرا کمک نمود.^{۱۴} خداوند قوت و سرود من است؛ او باعث نجات من شده است.

^{۱۵} فریاد پیروزی قوم خدا از خیمه‌هایشان شنیده می‌شود که می‌گویند: «دست توانای خداوند متعال این پیروزی را نصیب ما ساخته است!»^{۱۶} آری، دست توانای خداوند متعال، ما را در جنگ پیروز ساخته است!

^{۱۷} من نخواهم مرد، بلکه زنده خواهم ماند و کارهای خداوند را برای همه تعریف خواهم کرد.^{۱۸} خداوند مرا بسختی تنبیه نموده، ولی نگذاشته است که بمیرم.^{۱۹} دروازه‌های خانه خدا را باز کنید تا وارد شوم و خداوند را پرستش کنم!^{۲۰} این دروازه خداوند است؛ فقط نیکوکاران می‌توانند از آن وارد شوند.^{۲۱} ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم که مرا اجابت فرموده، نجاتم دادی.^{۲۲} همان سنگی را که معماران نپسندیدند و دور انداختند، اینک مهمترین سنگ ساختمان شده است.

۱:۱۱۸

مز ۱۳۶

۵:۱۱۸

مز ۱۹:۱۸

۶:۱۱۸

ایو ۲۷:۱۹

عبر ۶:۱۳

۷:۱۱۸

مز ۷:۵۴

۸:۱۱۸

۲ تو ۷:۳۲ و ۸

اش ۱۳:۵۷

۱۲:۱۱۸

تث ۴۴:۱

۱۴:۱۱۸

خرو ۲:۱۵

اش ۲:۱۲

۱۵:۱۱۸

لو ۵:۱

۱۸:۱۱۸

ار ۱۸:۳۱

اقرن ۳۲:۱۱

اقرن ۹:۶

۱۹:۱۱۸

اش ۲:۲۶

۲۴:۱۱۸

متی ۴۲:۲۱

مر ۱۱:۱۰ و ۱۰

لو ۱۷:۲۰

اعمال ۱۱:۴

۱ پطر ۷:۲

هدایت کند؟ آیا به او بیش از انسان متکی هستید؟ اگر نه، چرا؟

۲۳ و ۲۲:۱۱۸ عیسی آنگاه که اشاره می‌کرد که از سوی قوم خود طرد خواهد شد، از این آیه نقل قول کرد (متی ۴۲:۲۱؛ مرقس ۱۱:۱۰ و ۱۲:۱۰؛ لوقا ۱۷:۲۰). اگر چه عیسی را رد کردند، اما اکنون او «مهم‌ترین سنگ ساختمان» شده است، بنیاد و اساس ساختمان روحانی کلیسا (اعمال ۴:۱۱؛ افسسیان ۲:۲۰؛ ۱ پطرس ۲:۶ و ۷).

را حدی نیست.» حتی اگر در تمام زندگی‌مان خدا کاری برای ما انجام نداد، باشد، باز به این دو دلیل، شایسته عمیق‌ترین ستایشهای ما است.

۸:۱۱۸ خلبان به هواپیمایش اعتماد دارد؛ مسافر نیز به وسیله نقلیه‌ای که استفاده می‌کند. ما هر روز باید به چیزی یا کسی اعتماد کنیم. اگر برای رسیدن به مقصد به یک وسیله نقلیه اعتماد می‌کنید، آیا حاضرید به خدا اعتماد کنید تا شما را در این جهان و نیز تا به مقصد ابدی‌تان

این کار خداست؛ چه کار شگفت‌انگیزی! ^{۲۴} امروز روز پیروزی خداوند است، باید جشن گرفت و شادی کرد! ^{۲۵} خداوند، تمنا می‌کنیم ما را نجات دهی و کامیاب سازی!

۲۵:۱۱۸
مز ۱۲۲: ۷

^{۲۶} برکت باد بر آن کسی که به نام خداوند می‌آید! ما از خانه خداوند، تو را برکت می‌دهیم. ^{۲۷} خداوند، همان خدایی است که ما را منور ساخته است. شاخه‌ها را بدست گیرید و جشن را آغاز کنید و بسوی قربانگاه خانه خدا پیش بروید.

۲۶:۱۱۸
متی ۹:۲۱
مر ۹:۱۱
لو ۳۵:۱۳
یو ۱۳:۱۲
۲۷:۱۱۸
اش ۱:۲۵
۱ پتر ۹:۲

^{۲۸} تو خدای من هستی، تو را سپاس می‌گویم و بزرگی تو را ستایش می‌کنم. ^{۲۹} خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان.

موضوع: کلام خدا راست است و شگفت‌انگیز. قطع نظر از اینکه دنیا چقدر رو به بدی می‌رود، نسبت به خدا و کلامش وفادار بمانید. اطاعت از احکام خدا تنها راه دستیابی به شادی واقعی است. **نویسنده:** ناشناس؛ برخی عزرای کاهن را نویسنده این مزمور می‌دانند.

خوشبحال آنان که در زندگی، پاک و کامل هستند و مطابق دستورات خداوند رفتار می‌کنند. ^۲ خوشبحال کسانی که احکام خداوند را بجا می‌آورند، از صمیم قلب او را اطاعت می‌کنند ^۳ و به راه‌های کج نمی‌روند، بلکه در راه‌هایی گام بر می‌دارند که خدا نشان داده است. ^۴ خداوند، تو احکام خود را به ما داده‌ای و فرموده‌ای که آنها را با جدیت انجام دهیم. ^۵ چقدر آرزو دارم که در انجام دستورات تو مطیع و وفادار باشم! ^۶ اگر تمام دستورات تو را پیوسته در نظر داشته باشم، هیچوقت شرمند نخواهم شد! ^۷ وقتی داوریهایی منصفانه تو را بیاموزم، از صمیم قلب تو را حمد خواهم گفت! ^۸ ای خداوند، قوانین تو را بجا خواهم آورد؛ تو هیچگاه مرا ترک نکن!

۱۱۹

۱:۱۱۹
امت ۲۰:۱۱؛ ۱۳:۳
۲:۱۱۹
تث ۲۹:۴؛ ۱۲:۱۰؛ ۲۳:۱۱
۴:۱۱۹
تث ۱۳:۴

بعد از بازسازی معبد (عزرا ۶:۱۴ و ۱۵) به‌عنوان تعمقی در زیبایی کلام خدا و نحوه کمک آن به ما برای پاک ماندن و رشد در ایمان، نوشته‌باشد. این مزمور ۲۲ بخش دارد که به‌دقت دسته‌بندی و هر بخش با حرف متفاوتی از حروف الفبای عبری مشخص شده است و هر آیه با حرف مشخصه آن بخش شروع می‌شود. تقریباً هر آیه به کلام خدا اشاره می‌کند. این گونه تکرارها در میان عبرانی‌ها معمول بود. در آن روزگار مردم عادی نسخه‌ای شخصی از کتاب مقدس نداشتند که بخوانند؛ از این رو، می‌بایست کلام خدا را از بر کنند و به‌طور شفاهی به دیگران انتقال دهند. ساختار این مزمور به شکلی بود که می‌شد به آسانی آن را از بر کرد.

۷:۱۱۹ پدر و مادرها فرزندان خود را با محبت تنبیه می‌کنند تا به آنها بیاموزند چطور زندگی شایسته‌ای داشته

۲۴:۱۱۸ مواقعی هست که مطلقاً به فکر جشن و شادی نیستیم، یعنی وقتی روحیه‌مان بد و برهم ریخته است و دلمان را غم و اندوه یا گناه پر ساخته است. ما می‌توانیم نویسندگان مزامیر را به‌خوبی درک کنیم، چرا که ایشان اغلب در این وضع بودند. اما وضع ایشان هر چقدر هم که بد می‌شد، همیشه احساس خود را صادقانه به خدا بیان می‌کردند. ایشان هر گاه با خدا سخن می‌گفتند، دعا‌های خود را با ستایش و حمد خدا به پایان می‌بردند. وقتی میلی به شادی کردن ندارید، احساس واقعی خود را به خدا ابراز کنید. در آن صورت، خواهید دید که خدا کاری خواهد کرد که بتوانید برای آن شادی و سرور نمایید.

۱۱۹: اب ب این مزمور، هم طولانی‌ترین مزمور است و هم طولانی‌ترین فصل کتاب مقدس. این مزمور را شاید عزرا

مرد جوان چگونه می‌تواند زندگی خود را پاک نگاه دارد؟ بوسیله خواندن کلام خدا و اطاعت از دستورات آن!^{۱۰} خداوند، با تمام وجودم تو را می‌جویم، پس نگذار از راه تو منحرف شوم.^{۱۱} کلام تو را در دل خود حفظ می‌کنم و بخاطر می‌سپارم تا مبدا نسبت به تو گناه ورزم!^{۱۲} ای خداوند متبارک، احکام خود را به من بیاموز!^{۱۳} تمام دستورات تو را با صدای بلند بیان خواهم کرد.^{۱۴} بیش از هر چیز دیگر، از پیروی احکام تو لذت می‌برم! در کلام تو تفکر خواهم کرد و دستورات را بخاطر خواهم سپرد.^{۱۵} از قوانین تو لذت می‌برم و هرگز آنها را فراموش نخواهم کرد.

۹:۱۱۹

۱ پاد ۲۵:۸

۲ تو ۱۶:۶

۱۳:۱۱۹

مز ۹:۴۰

۱۵:۱۱۹

اش ۲:۵۸

^{۱۷} خداوند، به این خدمتگزارت احسان نما تا زنده بمانم و کلام تو را اطاعت کنم.^{۱۸} چشمانم را بگشا تا حقایق شگفت‌انگیز کلام تو را ببینم.^{۱۹} من در این دنیا غریب هستم؛ ای خدا، احکام خود را از من مخفی مدار.^{۲۰} اشتیاق به دانستن اوامر تو، همچون آتش همواره جانم را می‌سوزاند!^{۲۱} تو متکبران ملعون را که از دستورات تو سرپیچی می‌کنند، مجازات خواهی کرد.^{۲۲} ننگ و رسوایی را از من بگیر، زیرا دستورات تو را انجام داده‌ام.^{۲۳} حکمرانان می‌نشینند و بر ضد من توطئه می‌چینند، اما من به احکام تو فکر می‌کنم.^{۲۴} کلام تو موجب شادی من است و همیشه مرا راهنمایی کرده است.

۱۹:۱۱۹

۱ تو ۱۵:۲۹

عبر ۱۳:۱۱

۲۱:۱۱۹

تث ۲۶:۲۷

مز ۲۲:۳۷

۱۸:۱۲:۱۱۹ ما اکثراً از احکام و مقررات خوشمان نمی‌آید، زیرا فکر می‌کنیم آنها ما را از انجام کارهایی که دوست داریم، باز می‌دارد. به این ترتیب، در نگاه اول، شاید عجیب باشد که بشنوم سراینده مزمور می‌گوید که بیش از هر چیز دیگر از پیروی احکام خدا لذت می‌برد (۱۴:۱۱۹). اما احکام خدا داده شده تا ما را آزاد سازد که به‌طور تمام و کمال آن چیزی باشیم که او می‌خواهد. احکام، ما را از انجام کارهایی که ما را فلج خواهد ساخت و نخواهد گذاشت به بیشترین درجه شکوفایی خود برسیم، منع می‌کند. احکام خدا رهنمودهایی هستند برای کمک به ما تا در راه او قدم بر داریم و در راههایی سرگردان نشویم که به هلاکت و نابودی منتهی می‌شود.

۱۹:۱۱۹ تقریباً هر سفر طولانی به نقشه یا راهنما نیاز دارد. وقتی سفر زندگی را طی می‌کنیم، کتاب مقدس باید نقشه مسیر زندگی ما باشد، و راههای امن و موانعی را که باید از آنها دوری کنیم، و مقصد نهایی ما را به ما نشان دهد. ما باید خود را مسافرین غریبی در این دنیا بدانیم که برای شناخت راه به مطالعه «نقشه» خدا نیاز دارند. اگر نقشه را نادیده بگیریم، بدون هدف در سفر زندگی سرگردان خواهیم شد و در خطر از دست دادن مقصد نهایی خود قرار خواهیم گرفت.

باشند. بعضی اوقات، پدر آسمانی نیز باید ما را از طریق تنبیه محبت‌آمیز اصلاح کند. وقتی خدا شما را اصلاح می‌کند، او را شکر کنید که آنقدر شما را دوست دارد که به‌طور مستقیم در زندگی شما دخالت می‌کند. سپس وقتی وسوسه‌ها بار دیگر فرا می‌رسند، تصمیم بگیرید که از خدا اطاعت کنید.

۹:۱۱۹ ما غرق دریایی از ناپاکی‌ها هستیم. به هر جا که نگاه می‌کنیم، وسوسه‌ای می‌یابیم که ما را به زندگی ناپاک سوق می‌دهد. سراینده مزمور سؤالی مطرح می‌کند که برای همه ما مطرح است: ما در محیطی ناپاک چطور می‌توانیم پاک بمانیم؟ ما خودمان نمی‌توانیم پاک بمانیم، بلکه باید از هدایت و قوتی کارسازتر از تأثیرات وسوسه‌انگیز اطراف خود برخوردار باشیم. ما این مقدار قوت و خرد را در کجا می‌توانیم بیابیم؟ سراینده مزمور با پیروزی این پاسخ را می‌دهد: با خواندن کلام خدا و عمل کردن به آن.

۱۱:۱۱۹ حفظ کلام خدا در دل و فکرمان عامل بازدارنده‌ای است در مقابل گناه. همین باید ما را ترغیب کند که با میل و اشتیاق کتاب مقدس را از بر کنیم. اما از بر کردن به تنهایی ما را از گناه حفظ نخواهد کرد؛ باید کلام خدا را در عمل نیز در زندگی خود پیاده کنیم.

۲۵:۱۱۹
مز ۲۵:۴۴

۲۸:۱۱۹
مز ۱۴:۲۲
۱ پطرس ۵:۱۰

۳۱:۱۱۹
تث ۲۲:۱۱

۳۳:۱۱۹
۱ تو ۱۲:۲۲
جز ۲۴:۴۴

۳۵:۱۱۹
مز ۴:۲۵، ۱:۱۱۲

۳۶:۱۱۹
لو ۱۵:۱۲
عبر ۵:۱۳

۳۷:۱۱۹
مز ۲۰:۷۱
اش ۱۵:۳۳

۳۸:۱۱۹
۲ سمو ۲۵:۷

۴۰:۱۱۹
مز ۳۹:۱۰۲

۲۵ ای خداوند، جانم به خاک چسبیده است؛ مرا زنده ساز! ^{۲۶}رازهای دل خود را در حضورت گشودم و تو مرا اجابت فرمودی. اکنون احکام خود را به من بیا موز. ^{۲۷}دستورات را به من یاد ده تا در باره کلام شگفت‌انگیز تو تفکر نمایم. ^{۲۸}جان من از حزن و اندوه پژمرده می‌شود؛ با کلامت جان مرا تازه ساز! ^{۲۹}نگذار به راه خطا روم؛ احکام خود را به من تعلیم ده. ^{۳۰}من راه راست را اختیار نموده‌ام و داوریهایی تو را از نظر خود دور نداشته‌ام. ^{۳۱}خداوند، دستورات تو را بجای آورم؛ مگذار شرمنده شوم. ^{۳۲}با اشتیاق فراوان در راه تو گام برمی‌دارم، زیرا تو دل مرا از بند رها ساختی.

۳۳ ای خداوند، راه اجرای احکام خود را به من بیاموز و من همیشه آنها را انجام خواهم داد. ^{۳۴}به من فهم و حکمت بده تا با تمام دل شریعت تو را نگاه دارم. ^{۳۵}مرا در راه خودت هدایت کن، زیرا راه تو را دوست دارم. ^{۳۶}دل مرا بسوی احکامت مایل ساز، نه بسوی حرص و طمع! ^{۳۷}مگذار به آنچه بی‌ارزش است توجه کنم؛ مرا با کلامت احیا کن! ^{۳۸}طبق وعده‌ای که به من داده‌ای عمل نما همان وعده‌ای که تو به مطیعان خود می‌دهی! ^{۳۹}ترسی را که از رسوا شدن دارم از من بگیر. احکام تو نیکوست! ^{۴۰}خداوند، مشتاق احکام تو هستم! ای خدای عادل، جان مرا تازه ساز!

۴۱ ای خداوند، بر من رحم فرما و طبق وعده‌ات مرا نجات ده ^{۴۲}تا بتوانم پاسخ مخالفانم را بدهم، زیرا آنان مرا برای اینکه بر تو اعتماد دارم، سرزنش می‌کنند. ^{۴۳}قدرت بیان حقیقت را از من بگیر، زیرا به احکام تو امید بسته‌ام.

با ما همراه می‌شود تا به ما کمک کند مطابق آنها زندگی کنیم. البته، این بر ما است که از او دعوت کنیم تا با ما همراه شود. آیا شما این کار را می‌کنید؟

۳۶:۱۱۹ بعضی از مردم به چیزی جز پول نمی‌اندیشند. پول می‌تواند از مشقت بکاهد، تا حدودی رفاه ایجاد کند، و امنیت نسبی برقرار سازد. پول برای برخی از مردم به قدری مهم است که برای به‌دست آوردن آن، تقریباً دست به هر کاری می‌زنند. اما اطاعت از خدا به مراتب باارزشتر از ثروت است، زیرا آن گنجی است آسمانی نه دنیوی (لوقا ۱۲:۳۳). ما باید هر کاری که خدا از ما می‌خواهد انجام دهیم، بدون توجه به اینکه عواقب مادی آن چه خواهد بود. دعای سراینده مزمور را دعای خود قرار دهید، و از خدا بخواهید که به شما کمک کند تا دلتان را به سوی احکامش مایل سازد، نه به سوی حرص و طمع؛ در دراز مدت، این بیشترین نفع را نصیب شما خواهد ساخت.

۲۵:۱۱۹ کلام خدا چطور می‌تواند ما را زنده سازد؟ دنیای ما پر از شرارت است؛ کلام خدا با وعده پیروزی بر بدی و شرارت ما را زنده می‌سازد. دنیای ما می‌گوید که اگر زیبایی یا ثروت و مقام نداشته باشیم، بی‌ارزش هستیم؛ کلام خدا این حقیقت را بیان می‌دارد که ما را خدا خلق کرده و ما را دوست دارد، و به همین جهت ما در نظر او دارای ارزش هستیم. دنیای ما پر است از یأس و ناامیدی؛ اما کلام خدا به ما امید می‌دهد. دنیای ما هیچ پاسخ واقعی و قطعی برای سؤالات ما ندارد؛ اما کلام خدا پاسخهای قانع‌کننده و جاودانی می‌دهد. آن را بخوانید و زنده شوید.

۳۲:۱۱۹ زندگی ما انباشته است از «کتاب‌های قانون و مقررات»، اما نویسندگان این کتاب‌ها هرگز با ما همراه نمی‌شوند و به ما کمک نمی‌کنند که از این مقررات پیروی کنیم. اما خدا با ما همراه می‌شود. و این، ویژگی منحصر به فرد کتاب مقدس است. خدا نه تنها قوانین و رهنمودها را در اختیار ما می‌گذارد، بلکه هر روز شخصاً

۴۴ پیوسته احکام تو را نگاه خواهم داشت! ۴۵ در آزادی کامل زندگی خواهم کرد، زیرا همیشه مطیع اوامر تو هستم. ۴۶ احکام تو را در حضور پادشاهان اعلام خواهم کرد و از این کار خود شرمند نخواهم شد. ۴۷ از اطاعت کردن دستورات تو لذت می‌برم، زیرا آنها را دوست دارم. ۴۸ دستورات تو را با جان و دل می‌پذیرم و دربارهٔ اوامر تو تفکر می‌کنم.

۴۹ خداوند، قولی را که به بندهٔ خود داده‌ای به یاد آور، زیرا مرا بوسیلهٔ آن امیدوار ساخته‌ای. ۵۰ در زمان مصیبت بوسیلهٔ کلامت تسلی یافتم، زیرا وعدهٔ تو حیات به جان من بخشید. ۵۱ متکبران مرا بسیار مسخره کردند، اما من هرگز احکام تو را ترک نکردم. ۵۲ ای خداوند، دستورات تو را که در زمانهای قدیم صادر کرده بودی، به یاد آوردم و بوسیلهٔ آنها خود را دلداری دادم. ۵۳ وقتی می‌بینم بدکاران احکام تو را می‌شکنند، بسیار خشمگین می‌شوم. ۵۴ هر جا مسکن گیریم، احکام تو سرود من خواهد بود. ۵۵ ای خداوند، در شب نیز افکارم متوجهٔ توست و دربارهٔ کلام تو می‌اندیشم. ۵۶ سعادت من در این است که از اوامر تو اطاعت کنم.

۵۷ ای خداوند، تو همه چیز من هستی، به همین سبب است که گفته‌ام مطیع کلامت خواهم بود. ۵۸ با تمام دل خود طالب رضامندی تو می‌باشم، طبق وعده‌ات بر من رحم فرما! ۵۹ در بارهٔ زندگی خود بسیار اندیشیدم و بسوی تو آمدم تا از احکام تو پیروی کنم. ۶۰ با شتاب آمدم تا اوامر تو را اجرا کنم. ۶۱ بدکاران کوشیدند مرا به گناه بکشانند، اما من احکام تو را فراموش نکردم. ۶۲ در نیمه‌های شب برمی‌خیزم تا تو را بسبب داوری عادلانه‌ات ستایش کنم. ۶۳ من دوست همهٔ کسانی هستم که تو را گرامی می‌دارند و دستوراتت را انجام می‌دهند. ۶۴ ای خداوند، زمین از رحمت تو پر است! احکام خود را به من بیاموز!

۶۵ خداوند، همانگونه که وعده دادی، بر بنده‌ات احسان فرموده‌ای. ۶۶ حکمت و قضاوت صحیح را به من یاد ده، زیرا به احکام تو ایمان دارم. ۶۷ پیش از اینکه تو مرا تنبیه کنی، من گمراه بودم، اما اینک پیرو کلام تو هستم. ۶۸ تو نیک هستی و نیکی می‌کنی! احکام خود را به من بیاموز! ۶۹ متکبران دروغها

۴۴:۱۱۹
اعما ۲:۲۶

۴۹:۱۱۹

ایو ۱۰:۶

روم ۱۴:۲۵

۵۱:۱۱۹

ایو ۱۱:۲۳

ار ۷:۲۰

۵۲:۱۱۹

مز ۱۸:۱۰۳

۵۳:۱۱۹

خرو ۱۹:۳۲

نح ۲۵:۱۳

۵۵:۱۱۹

مز ۵۳:۸؛ ۵۳:۶؛ ۵۳:۲؛ ۹۲:۲

اش ۹:۲۶

اعما ۲۵:۱۶

۵۷:۱۱۹

مز ۵:۱۶

۵۸:۱۱۹

مز ۴:۴

۵۹:۱۱۹

مر ۷۲:۱۴

لو ۱۷:۱۵

۶۱:۱۱۹

مز ۵:۱۴۰

۶۳:۱۱۹

مز ۶:۱۰۱

۶۴:۱۱۹

مز ۵:۳۳

۶۶:۱۱۹

فیل ۹:۱

۶۷:۱۱۹

ار ۱۸:۳۱ و ۱۹

عبر ۱۱:۵؛ ۱۲

۶۸:۱۱۹

تث ۵:۳۰

مز ۵:۵۸۶؛ ۴:۱۲۵

۶۱:۱۱۹ فشارهای زندگی، گاه ما را همچون کشتی‌ای که دستخوش امواج دریا است، بالا و پایین می‌برد و ما را وا می‌دارد تا برای ادامه بقای خود دست به هر کاری بزنیم، حتی اگر آن کار غلط باشد. تنها راه قطعی برای آنکه در کشاکش چنین وسوسه‌هایی سر پا بمانیم، این است که محکم به کلام خدا بچسبیم. اگر حس کردید که به تدریج از مسیر خدا خارج می‌شوید، زندگی‌تان را بر کلام خدا استوار سازید.

۴۶:۴۴:۱۱۹ سراینده مزمو در باره «زندگی کردن در آزادی کامل» سخن می‌گوید. جالب است که اطاعت از قوانین خدا ما را آزاد می‌سازد تا آن کسی باشیم که خدا در نظر دارد. با طلبیدن نجات و بخشایش الهی، از گناه و عواقب ویرانگر آن آزاد می‌شویم. با زندگی کردن طبق خواست خدا، آزاد خواهیم شد تا نقشه و اراده‌ی را که او برای ما دارد انجام دهیم.

درباره من می گویند، اما من از صمیم قلب مطیع اوامر تو هستم. ^{۷۰} آنها از فرط تن پروری عقل و شعور خود را از دست داده اند، اما من از احکام تو لذت می برم. ^{۷۱} تو مرا تنبیه کردی و این به نفع من تمام شد، زیرا باعث شد احکام تو را بیاموزم. ^{۷۲} کلام تو برای من از تمام زر و سیم دنیا باارزتر است. ^{۷۳} ای خداوند، تو مرا آفریده ای؛ پس به من دانش عطا کن تا قوانین تو را بیاموزم. ^{۷۴} آنان که تو را گرامی می دارند، از دیدن من خوشحال می شوند، زیرا من نیز بر کلام تو توکل دارم. ^{۷۵} ای خداوند، می دانم که از روی عدل و انصاف داوری می کنی و مرا نیز منصفانه تنبیه نموده ای. ^{۷۶} کنون طبق وعده ای که فرموده ای، بگذار رحمت تو مایه تسلی من شود. ^{۷۷} بر من رحم فرما تا جانم تازه شود، زیرا از احکام تو لذت می برم! ^{۷۸} باشد که متکبران شرمند شونند، زیرا با دروغهای خود مرا آزار رساندند؛ اما من درباره احکام تو تفکر خواهم کرد. ^{۷۹} ای خداوند، بگذار آنانی که تو را گرامی می دارند و با قوانین تو آشنا هستند، به نزد من آیند. ^{۸۰} مرا یاری ده که بطور کامل از دستورات تو اطاعت کنم تا شرمند نشوم!

^{۸۱} خداوند، آنقدر انتظار کشیدم مرا نجات دهی که خسته و فرسوده شدم؛ اما هنوز به وعده تو امیدوارم! ^{۸۲} از بس منتظر شدم به وعده خود وفا کنی، چشمانم تار گردید! خداوند، چه وقت به کمک من خواهی آمد؟ ^{۸۳} مانند مشک دوده گرفته و چروکیده شده ام؛ اما احکام تو را فراموش نکرده ام. ^{۸۴} تا به کی باید منتظر باشم؟ کی شکنجه گران مرا مجازات خواهی کرد؟ ^{۸۵} متکبران که با کلام تو مخالفت می کنند، برای من چاه کنده اند تا مرا گرفتار سازند. ^{۸۶} ای خداوند، تمام احکام تو قابل اعتماد می باشند. متکبران به ناحق مرا عذاب دادند. خداوند، به دادم برس! ^{۸۷} نزدیک بود مرا از بین ببرند، اما من از دستورات تو غافل نشدم. ^{۸۸} خداوند، تو پر از رحمتی؛ به جان من حیات ببخش تا احکامت را بجا آورم. ^{۸۹} ای خداوند، کلام تو تا ابد در آسمانها پایدار خواهد ماند. ^{۹۰} وفاداری تو در همه دورانها همچنان پابرجا خواهد بود و مانند زمینی که آفریده ای ثابت خواهد ماند. ^{۹۱} همه کاینات به فرمان تو تا بحال باقی مانده اند، زیرا تمام آنها در خدمت تو هستند. ^{۹۲} اگر کلام تو مایه شادمانی من نشده بود، بدون شک تا بحال از غصه مرده بودم! ^{۹۳} احکامت را هرگز فراموش نخواهم کرد، زیرا بوسیله آنها مرا حیات بخشیدی. ^{۹۴} من از آن تو هستم، نجاتم ده. کوشیده ام احکام تو را نگاه دارم. ^{۹۵} بدکاران منتظرند مرا نابود کنند اما من به احکام تو می اندیشم. ^{۹۶} برای هر کمالی انتهایی دیدم، اما کلام تو کامل و بی انتهاست!

۷۰:۱۱۹

اش ۱۰:۶

ار ۲۸:۵

۷۱:۱۱۹

امت ۱۰:۸ و ۱۱ و ۱۹

۷۳:۱۱۹

ایو ۱۵:۳۱

مز ۱۵:۱۳۹ و ۱۶

۷۴:۱۱۹

مز ۲۷:۳۵

۷۵:۱۱۹

عبر ۱۰:۱۲

۸۲:۱۱۹

اش ۱۴:۳۸

مراثی ۱۱:۲

۸۳:۱۱۹

ایو ۳۰:۳۰

۸۴:۱۱۹

مز ۴:۳۹

مکا ع: ۱۰

۸۵:۱۱۹

مز ۱۹:۳۵ و ۶:۵۷

ار ۲۴:۱۸

۸۹:۱۱۹

اش ۸:۴۰

متی ۳۵:۲۴

۱ پط ۲۵:۱

۹۰:۱۱۹

مز ۲:۱۰۴ و ۴:۲

۶:۱۴۸

ار ۳۵:۳۱

۹۵:۱۱۹

مز ۱۴:۴۰

اش ۷:۳۲

به کار بستن دانش در مسیر متغیر زندگی است. برای کسب چنین حکمت و خردی، باید اجازه دهیم آنچه که خدا به ما می آموزد، تغییری سازنده در زندگی ما ایجاد کند.

۱۰۴:۹۶:۱۱۹ کلام خدا ما را حکیم و دانا می سازد، داناتر از دشمنانمان، خردمندتر از هر معلمی که به کلام خدا بی اعتنا است. حکمت حقیقی گردآوری دانش نیست، بلکه

۹۷ خداوندا، کلام تو را چقدر دوست دارم! تمام روز در آن تفکر می‌کنم.
 ۹۸ احکام تو مرا از مخالفانم حکیمتر ساخته است، زیرا همیشه در ذهن و وجود من است. ۹۹ آری، حتی از معلمان خود نیز داناتر شده‌ام، زیرا همیشه در کلامت تفکر می‌کنم. ۱۰۰ از ریش سفیدان قوم خود نیز خردمندتر شده‌ام، زیرا دستورات تو را اطاعت کرده‌ام. ۱۰۱ از رفتن به راه بد پرهیز کرده‌ام، زیرا خواست من این بوده که کلام تو را اطاعت کنم. ۱۰۲ از اینکه مرا تنبیه نموده‌ای، ناراحت نیستم، زیرا قصد تو تربیت من بوده است. ۱۰۳ کلام تو برای جان من شیرین است؛ حتی شیرینتر از عسل! ۱۰۴ از احکام تو دانش و حکمت کسب کردم، بهمین جهت از هر راه کج بیزار و گریزانم.

۹۸:۱۱۹
تث ۶:۴

۱۰۰:۱۱۹
ایو ۹:۷، ۳:۲

۱۰۲:۱۱۹
تث ۲۰:۱۷

یوش ۶:۲۳
مز ۱۰:۱۹

امت ۱۴:۲۴ و ۱۳

۱۰۵ کلام تو چراغ راهنمای من است؛ نوری است که راه را پیش پایم روشن می‌سازد! ۱۰۶ قول داده‌ام که از احکام عادلانه تو اطاعت کنم و به قول خود وفادار خواهم ماند. ۱۰۷ ای خداوند، بسیار درمانده و پریشان هستم؛ همانگونه که وعده فرموده‌ای، جان مرا حیات ببخش! ۱۰۸ خداوندا، دعای شکرگزاری مرا بپذیر و احکام خود را به من بیاموز. ۱۰۹ جان من دایم در معرض خطر قرار می‌گیرد؛ اما من احکام تو را فراموش نمی‌کنم. ۱۱۰ بدکاران بر سر راه من دام می‌نهند؛ اما من از دستورات تو منحرف نمی‌شوم. ۱۱۱ اوامر تو تا ابد در خزانه قلبم خواهد ماند، زیرا مایه شادی قلبم می‌باشد. ۱۱۲ با خود عهد بسته‌ام که تا دم مرگ کلام تو را اطاعت کنم!

۱۰۸:۱۱۹
هو ۲:۱۴

عبر ۱۵:۱۳

۱۱۰:۱۱۹

مز ۵:۱۴، ۳:۹

۱۱۱:۱۱۹

تث ۴:۳۳

۱۱۳:۱۱۹

۱ پاد ۲۱:۱۸

یوش ۸:۱، ۸:۴

۱۱۴:۱۱۹

مز ۴:۳۱، ۲۰:۳۱

۱۱۵:۱۱۹

مز ۱۹:۱۳۹، ۸:۶

متی ۲۳:۷

۱۱۶:۱۱۹

مز ۲۰:۲۵، ۲۰:۳۱، ۱۷:۱

روم ۵:۵، ۳:۹

فیل ۲۰:۱

۱۱۷:۱۱۹

مز ۵:۱۲

امت ۲۵:۲۹

۱۱۹:۱۱۹

اش ۲۵:۲۲، ۱

حز ۱۹ و ۱۸:۲۲

۱۱۳ از مردمان دور و متظاهر بیزارم، اما احکام تو را دوست دارم. ۱۱۴ تو پناهگاه و سپر من هستی؛ امید من به وعده توست. ۱۱۵ ای بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا من اوامر خدای خود را بجا می‌آورم. ۱۱۶ خداوندا، طبق وعده‌ای که به من داده‌ای قدرت عطا فرما تا زنده بمانم. مگذار امیدم به یاس و نومیدی تبدیل شود. ۱۱۷ به من قدرت ببخش تا از دست دشمنانم ایمن باشم و به حفظ احکام تو بپردازم. ۱۱۸ تو همه کسانی را که احکام تو را قبول نمی‌کنند از خود می‌رانی و تمام نقشه‌های اغفال کننده آنها را بی‌اثر می‌سازی. ۱۱۹ تمام بدکاران روی زمین را مانند تفاله دور خواهی انداخت، به همین دلیل است

کتاب مقدس را مطالعه کنید تا بتوانید راهی را که در پیش دارید به درستی ببینید و از راه راست منحرف نشوید.
 ۱۱۳:۱۱۹ برای اطاعت از خدا، حد وسط وجود ندارد؛ شما باید موقعیت خود را مشخص سازید. یا از او اطاعت می‌کنید یا نمی‌کنید. یا کاری را که او دوست دارد انجام می‌دهید، یا کاری را که خودتان دوست دارید. تصمیم بگیرید که از خدا اطاعت کنید و با سراینده مزبور بگویید: «احکام تو را دوست دارم.»

۱۰۵:۱۱۹ بدیهی است که برای راه رفتن در جنگل به هنگام شب، نیاز به نور داریم تا به درخت برخورد نکنیم یا در چاله نیفتیم. در این زندگی، از جنگل تاریک شرارت‌های این دنیا می‌گذریم، دنیایی که به خدا پشت کرده است. اما کتاب مقدس می‌تواند نور ما باشد تا راهی را که در پیش روی ما است به ما نشان دهد، طوری که به هنگام طی طریق، پایمان به مانعی بر نخورد. کتاب مقدس ریشه ویرانگر ارزشها و فلسفه‌های دروغین این جهان را آشکار می‌سازد.

۱۲۰:۱۱۹ ابو ۴:۴ حب ۱۶:۳	که من اوامر تو را دوست دارم. ^{۱۲۰} ای خداوند، ترس تو در دل من است و از داوریهای تو هراسانم.
۱۲۱:۱۱۹ اسمو ۱۵:۸ یوش ۱۴:۲۹	^{۱۲۱} خداوند، مرا به دست دشمنانم تسلیم مکن، زیرا آنچه را که درست و عادلانه بوده است، انجام داده‌ام. ^{۱۲۲} به من اطمینان بده که مرا یاری خواهی کرد؛ مگذار متکبران بر من ظلم کنند. ^{۱۲۳} آنقدر چشم انتظار ماندم که بیایی و مرا نجات دهی که چشمانم تار شد. ^{۱۲۴} با من طبق رحمت خود عمل نما و اوامر خود را به من بیاموز. ^{۱۲۵} من خدمتگزار تو هستم؛ به من دانایی عنایت فرما تا احکامات را درک نمایم. ^{۱۲۶} خداوند، زمان آن رسیده که تو اقدام کنی، زیرا مردم از دستورات تو سرپیچی می‌کنند. ^{۱۲۷} من احکام تو را دوست دارم؛ آنها را بیش از طلا و نقره دوست دارم. ^{۱۲۸} همهٔ احکام تو را، در هر موردی، صحیح می‌دانم؛ اما از هر نوع تعلیم دروغ متنفرم.
۱۲۴:۱۱۹ مز ۱:۵۱؛ ۴۵:۱۰۶؛ ۲۶:۱۰۹	^{۱۲۹} ای خداوند، احکام تو بسیار عالی است؛ از صمیم قلب آنها را اطاعت می‌کنم. ^{۱۳۰} اگر کلام تو به انسان نور می‌بخشد و ساده‌دلان را خردمند می‌سازد. ^{۱۳۱} با اشتیاق فراوان انتظار اجرای فرامین تو را می‌کشم. ^{۱۳۲} همانگونه که بر دوستداران خود رحمت می‌فرمایی، بر من نیز نظر لطف بیافکن و مرا مورد رحمت خود قرار ده. ^{۱۳۳} با کلامت مرا راهنمایی کن تا مغلوب بدی نشوم. ^{۱۳۴} مرا از دست ظالمان نجات ده تا اوامر تو را انجام دهم. ^{۱۳۵} مرا با حضور خود برکت ده و احکام خود را به من بیاموز. ^{۱۳۶} اشک همچون سیل از چشمانم سرازیر می‌شود، زیرا مردم دستورات تو را بجا نمی‌آورند.
۱۳۳:۱۱۹ مز ۱۳:۱۹	^{۱۳۷} ای خداوند، تو عادل هستی و داوریهای تو منصفانه است. ^{۱۳۸} احکامی را که وضع نموده‌ای تمام از عدل و انصاف سرشار است. ^{۱۳۹} آتش خشم من وجود مرا می‌سوزاند، زیرا دشمنانم به احکام تو بی‌اعتنایی می‌کنند. ^{۱۴۰} کلام تو آزموده شده و پاک است؛ چقدر آن را دوست دارم! ^{۱۴۱} من کوچک و نالایق هستم، اما از اجرای احکام تو غافل نمی‌شوم. ^{۱۴۲} عدالت تو ابدی است و قوانین تو همیشه راست و درست است. ^{۱۴۳} من در زحمت و فشار هستم، ولی احکام تو موجب شادی من است! ^{۱۴۴} اوامر تو همیشه عادلانه است، مرا در فهم آنها یاری فرما تا روحم تازه شود!
۱۳۴:۱۱۹ مز ۶:۱۴۲	^{۱۴۵} ای خداوند، با تمام قوت خود نزد تو فریاد بر می‌آورم؛ مرا اجابت فرما تا احکام تو را بجا آورم. ^{۱۴۶} از تو یاری می‌خواهم؛ مرا نجات ده تا دستورات تو را
۱۳۵:۱۱۹ اعد ۲۵:۶ مز ۱:۶۷	
۱۳۶:۱۱۹ ار ۱۸:۱۰۹؛ ۱۷:۱۴ مراثی ۴۸:۳	
۱۳۷:۱۱۹ عز ۱۵:۹ ار ۱:۲	
۱۳۹:۱۱۹ دان ۱۴:۷؛ ۹ مز ۹:۶۹	
۱۴۴:۱۱۹ مز ۹:۱۹	

۱۲۵:۱۱۹ ایمان ما زمانی زنده می‌شود که کتاب مقدس را در زندگی خود به کار بندیم. ما نیز همچون سراینده‌مزمور، به دانایی و اشتیاق نیاز داریم تا کتاب مقدس را در آن نقاط از زندگی خود به کار بندیم که نیاز هست.

کتاب مقدس مانند دارو است؛ فقط زمانی اثر می‌کند که از آن در قسمت‌های عفونی استفاده کنی. وقتی کتاب مقدس را می‌خوانی، درسها و احکام و نمونه‌هایی را که می‌توانند به زندگی شما کمک کنند، مورد توجه قرار دهید.

کتاب مقدس را در زندگی خود به کار بندیم. ما نیز همچون سراینده‌مزمور، به دانایی و اشتیاق نیاز داریم تا کتاب مقدس را در آن نقاط از زندگی خود به کار بندیم که نیاز هست.

انجام دهم.^{۱۴۷} پیش از طلوع آفتاب نزد تو دعا و التماس کردم و به انتظار وعده تو نشستم.^{۱۴۸} تمام شب بیدار ماندم تا در کلام تو تفکر نمایم.^{۱۴۹} ای خداوند، با رحمت خود فریادم را بشنو و طبق اوامر خود جان مرا تازه ساز! ^{۱۵۰} افراد شرور و بدکار، که بویی از احکام تو نبرده‌اند، به من نزدیک می‌شوند؛ ^{۱۵۱} اما ای خداوند، تو در کنار من هستی. همه اوامر تو حقیقت است. ^{۱۵۲} احکام تو را از مدت‌ها پیش آموخته‌ام! تو آنها را چنان تثبیت کرده‌ای که تا ابد پابرجا بمانند. ^{۱۵۳} ای خداوند، بر رنجهای من نظر کن و مرا نجات ده، زیرا من نسبت به قوانین تو بی‌اعتنا نبوده‌ام. ^{۱۵۴} از حق من دفاع کن و مرا آزاد ساز و طبق وعده‌ای که داده‌ای نجاتم ده. ^{۱۵۵} بدکاران نجات نخواهند یافت، زیرا احکام تو را اطاعت نمی‌کنند. ^{۱۵۶} خداوند، رحمت تو عظیم است! طبق وعده‌ای که فرموده‌ای مرا نجات ده! ^{۱۵۷} دشمنان و آزاردهندگان من بسیارند، اما من از اطاعت نمودن احکام تو غفلت نخواهم کرد. ^{۱۵۸} وقتی به بدکاران که کلام تو را اطاعت نمی‌کنند، نگاه می‌کنم، از آنها منزجر می‌شوم. ^{۱۵۹} خداوند، ملاحظه فرما که چقدر احکام تو را دوست دارم. تو رحیم هستی، پس مرا نجات ده! ^{۱۶۰} تمام احکام تو برحق و داوریهای تو همیشه عادلانه است. ^{۱۶۱} زورمندان با بی‌انصافی بر من ظلم کردند، اما من کلام تو را گرامی داشتم. ^{۱۶۲} بسبب وعده‌های تو خوشحال هستم، خوشحال مانند کسی که گنج بزرگی یافته باشد! ^{۱۶۳} از دروغ متنفر و بیزارم، اما اوامر تو را دوست دارم. ^{۱۶۴} برای داوریهای عادلانه تو، روزی هفت بار تو را سپاس می‌گویم. ^{۱۶۵} آنان که احکام تو را دوست دارند از سلامتی کامل برخوردارند و هیچ قدرتی باعث لغزش آنان نخواهد شد! ^{۱۶۶} ای خداوند، من اوامر تو را اطاعت می‌کنم و امیدم به توست که مرا نجات دهی. ^{۱۶۷} احکام تو را انجام می‌دهم و آنها را از صمیم قلب دوست می‌دارم. ^{۱۶۸} دستورات و اوامر تو را انجام داده‌ام، زیرا تو ناظر بر همه کارهای من هستی. ^{۱۶۹} ای خداوند، فریاد مرا بشنو! طبق وعده‌ای که داده‌ای قدرت درک مرا زیاد کن. ^{۱۷۰} دعایم را بشنو و طبق وعده‌ات مرا نجات ده! ^{۱۷۱} همیشه تو را سپاس می‌گویم، زیرا احکام خود را به من می‌آموزی. ^{۱۷۲} کلامت را با سرود ستایش خواهم کرد، زیرا تمام احکام تو عادلانه است! ^{۱۷۳} یار و یاور من باش، زیرا

۱۵۱:۱۱۹

مز ۱۸:۳۴

اش ۸:۵۰

۱۵۴:۱۱۹

مز ۱:۳۵

میكا ۹:۷

۱۵۶:۱۱۹

اسمو ۲:۲۴

۱۵۸:۱۱۹

مز ۲۱:۱۳۹

اش ۱۶:۲۴

۱۶۱:۱۱۹

اسمو ۱۸:۲۶

۱۶۲:۱۱۹

اسمو ۱۶:۳۰

اش ۳:۹

۱۶۳:۱۱۹

مز ۶:۳۱

امت ۵:۱۳

۱۶۵:۱۱۹

امت ۲۳:۳

ایو ۱۰:۲

۱۶۶:۱۱۹

پیدا ۱۸:۴۹

۱۶۸:۱۱۹

مز ۳:۱۳۹

امت ۲۱:۵

۱۶۹:۱۱۹

مز ۶:۱۸

۱۷۰:۱۱۹

مز ۲۰:۲۲ ؛ ۲۰:۳۱ ؛ ۲۰:۱۴۰ ؛ ۶:

۱۷۱:۱۱۹

اش ۳:۲

میكا ۲:۴

۱۷۳:۱۱۹

یوش ۲۲:۲۴

لو ۴۲:۱۰

گرفت (ر.ش. به یوحنا ۳۸:۳۴:۱۰). کتاب مقدس کاملاً راست و قابل اعتماد می‌باشد.

۱۶۵:۱۱۹ جامعه امروزی در آرزوی آرامش فکر است. این آیه راه و روش قطعی برای دستیابی به این آرامش را مشخص می‌سازد. اگر خدا را دوست داشته باشیم و از احکام او اطاعت کنیم، «از سلامتی کامل» برخوردار خواهیم بود.

۱۵۹:۱۱۹ سراینده مزمور در واقع درخواست می‌کند که خدا او را زنده سازد و احیا نماید (برای اینکه بدانید کلام خدا چطور می‌تواند ما را زنده سازد، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۱۹:۲۵).

۱۶۰:۱۱۹ یکی از صفات خدا، راستگویی است. او راستی کامل است؛ از این رو، کلام او نمی‌تواند دروغ باشد؛ کلام او قابل اعتماد است و می‌توان از آن کمک و راهنمایی

مطیع کلامت هستم. ^{۱۷۴} ای خداوند، مشتاق دیدن عمل رهایی بخش تو هستم؛ کلام تو لذت زندگی من است! ^{۱۷۵} بگذار زنده بمانم و تو را سپاس بگویم! بگذار احکام تو راهنمای من باشن! ^{۱۷۶} مانند گوسفند گمشده سرگردان هستم! بیا و مرا دریاب، زیرا غلامت دستورات تو را فراموش نکرده است.

۱۷۵:۱۱۹
اش ۳:۵۵
۱۷۶:۱۱۹
اش ۶:۵۳
لو ۴:۱۵

موضوع: دعا برای رهایی از دست مدعیان دروغین. همه ایمانداران باید این تنش را تحمل نمایند که در این دنیا زندگی کنند، اما متعلق به آن نباشند.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۲۰ وقتی در زحمت بودم، از خداوند کمک خواستم و او به داد من رسید. ^۱ ای خداوند مرا از دست دروغگویان و مردم حيله گر نجات بده. ^۲ ای حيله گران، می‌دانید چه در انتظار شماست؟ ^۳ تیرهای تیز و اخگرهای داغ! ^۴ شما مانند مردمان «ماشک» و خیمه نشینان «قیدار» شرور هستید. وای بر من که در بین شما زندگی می‌کنم! ^۵ از زندگی کردن در میان این جنگ طلبان خسته شده‌ام. ^۶ من صلح را دوست دارم، اما آنان طرفدار جنگ هستند و به سخنان من گوش نمی‌دهند.

۱:۱۲۰
مز ۶:۱۸؛ ۱۴:۶۶؛ ۲۱:۱۰۲
۴:۱۲۰
مز ۱۵:۴۵
۵:۱۲۰
ار ۱۰:۲؛ ۲۸:۴۹

موضوع: برای دریافت کمک، می‌توانیم به خدا اتکا کنیم. زائران برای رسیدن به مقصد می‌بایست از سرزمینهای دور دست بگذرند؛ آنها محفوظ بودند، اما نه تحت حفاظت مخلوق، بلکه تحت حفاظت خالق.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۲۱ چشمان خود را به کوه‌ها دوخته‌ام و در انتظار کمک هستم. ^۱ کمک من از جانب خداوند می‌آید که آسمان و زمین را آفرید.

داشته باشد، احتمالاً منظور او از اشاره به این اقوام، ابراز احساس دوری‌اش از وطن بود؛ او خود را در محاصره بت پرستان می‌دید.

۷:۱۲۰ بسیاری از مردم تمایلی به برقراری و ایجاد صلح ندارند، زیرا از دید ایشان، «جنگیدن در راه حق» انسانی‌تر است. شکوه جنگ در پیروزی یکی از طرفین است؛ اما در مقابل، یکی باید بازنده باشد. شکوه برقراری صلح آن است که ممکن است موجب شود عملاً دو برنده وجود داشته باشد. ایجاد صلح و آشتی طریق خدا است؛ بنابراین باید با دقت و با دعا بکشیم که عاملان صلح باشیم.

۱۰:۱۲۱ این دعای کودکان است که اطمینان و امید خود را به حفاظت شبانه‌روزی خدا ابراز می‌دارند. ما

۱۲۰-۱۳۴ مزمیر ۱۲۰ تا ۱۳۴ «مزمیر زیارتی» یا «مزمیر صعود» («سرود درجات») نامیده می‌شود. آنها را کسانی می‌سرودند که برای شرکت در مراسم اعیاد سالانه به معبد می‌رفتند. هر مزمور «مرحله‌ای» (یا درجه‌ای) است از این سفر زیارتی. مزمور ۱۲۰ شروع سفر است از سرزمینی دور که در میان همسایگان متخاصم واقع بود؛ مزمور ۱۲۲ ورود زائرین را به اورشلیم تصویر می‌کند؛ و بقیه مزمیر به معبد و صفات مختلف خدا که مربوط به معبد است، می‌پردازد.

۱۲۰:۶ ماشک نام قومی بود ساکن شمال اسرائیل، و قیدار نام قومی بود ساکن در جنوب اسرائیل. هر دو به جنگ‌طلبی و وحشی‌گری معروف بودند. از آنجا که سراینده مزمور طبعاً نمی‌توانست همزمان در دو جا حضور

۳ خداوند نخواهد گذاشت پایم بلغزد و بیفتم. او که از من حمایت می‌کند، هرگز نمی‌خوابد.	۳:۱۲۱ مز ۹:۶۶
۴ او که از اسرائیل محافظت می‌کند، چشمانش به خواب نمی‌رود. ۵ خداوند خودش از تو مراقبت می‌نماید! او در کنارت است تا از تو حمایت کند.	۵:۱۲۱ مز ۴:۹۱
۶ آفتاب در روز به تو آسیب نخواهد رسانید و نه مهتاب در شب. ۷ خداوند، تو را از هر بدی دور نگاه می‌دارد و جانت را حفظ می‌کند. ۸ خداوند، رفت و آمد تو را زیر نظر دارد و پیوسته از تو مراقبت می‌نماید.	۶:۱۲۱ مکا ۱۶:۷ ۷:۱۲۱ مز ۱۲:۱۰-۹۱

موضوع: وارد شدن به حضور خدا. اورشلیم برای یهودیان همان ارزشی را داشت که کلیسا برای ایمانداران دارد.

نویسنده: داود

۱۲۲ هنگامی که به من می‌گفتند: «بیا تا به خانه خداوند برویم» بسیار خوشحال می‌شدم! ۲ و اینک اینجا در میان دروازه‌های اورشلیم	۱:۱۲۲ اش ۳:۲ زکر ۲۱:۸
--	-----------------------------

ایستاده‌ایم!

۳ اورشلیم اینک بازسازی شده و بشکل شهری آراسته درآمده است. ۴ قبایل اسرائیل به اورشلیم می‌آیند تا طبق دستوری که خداوند به ایشان داده است، او را سپاس گویند و پرستش کنند. ۵ این همان دروازه‌ای است که پادشاهان اسرائیل می‌نشستند تا به شکایات مردم رسیدگی کنند.	۵:۱۲۲ تث ۸:۱۷ ۲ تو ۸:۱۹ ۶:۱۲۲ مز ۱۴:۱۰-۲
۶ برای برقراری صلح و سلامتی در اورشلیم دعا کنید! همه کسانی که این شهر را دوست دارند، کامیاب باشند. ۷ ای اورشلیم، صلح و سلامتی در حصارهای	۷:۱۲۲ اش ۶:۶۲

کند و تصمیمات قانونی بگیرد (۲ سموئیل ۱۹:۱۰-۸). در کنار دروازه شهر سخنرانی و نبوت هم می‌شد (نحمیا ۱:۸؛ ارمیا ۱۷:۱۹ و ۲۰).

۹:۱۲۲ سراینده مزبور برای سلامتی و کامیابی خودش دعا نمی‌کرد، بلکه برای همشهریانش در اورشلیم. این دعای شفاعت است، دعایی که برای دیگران می‌شود. انگیزه چنین دعایی غیر خودخواهانه است. بیشتر اوقات به جای اینکه برای دیگران شفاعت کنیم، برای نیازها و خواسته‌های خودمان دعا می‌کنیم. آیا امروز برای کسی که نیازمند است، شفاعت خواهید کرد؟

۹:۱۲۲ صلحی که سراینده مزبور در این آیات در طلب آن است، چیزی به مراتب بیشتر از عدم وجود نزاع است. صلح مورد نظر او کمال، سلامتی، عدالت، کامیابی، و حفاظت است. صلح واقعی از ایمان به خدا نشأت می‌گیرد زیرا تنها او همه ویژگی‌های صلح را در خود دارد. برای پیدا کردن صلح واقعی، باید خدا را بیابید.

هرگز از مراقبت خستگی‌ناپذیر خدا از زندگی‌مان بی‌نیاز نخواهیم شد.

۱:۱۲۲ رفتن به خانه خدا می‌تواند به اجبار باشد یا با رضایت خاطر. این کار برای سراینده مزبور مسرت‌بخش بود. او که زائر خانه خدا بود و برای شرکت در یکی از سه عید بزرگ مذهبی به آنجا رفته بود، از اینکه خدا را با قومش در معبد می‌پرستید، به هیجان آمده بود. اگر گناهی در زندگی خود داشته باشیم یا اگر محبت‌مان به خدا سرد شده باشد، ممکن است پرستش او را کار دشواری بدانیم. اما اگر به خدا نزدیک باشیم و از حضور او لذت ببریم، تشنه پرستش و ستایش او خواهیم بود. حالت قلبی ما نسبت به خدا، تعیین‌کننده دیدگاه ما نسبت به پرستش او خواهد بود.

۵:۱۲۲ در زمان کتاب مقدس، بزرگان شهر در محوطه دروازه شهر می‌نشستند تا به دعای مردم گوش دهند و عدالت را جاری سازند (روت ۴:۱ و ۲). بعضی اوقات، خود پادشاه در کنار دروازه می‌نشست تا با مردم خود ملاقات

۸:۱۲۲
مز ۱:۱۳۳

تو و رفاه و آسایش در قصرهایت برقرار باد! ^۸ برای برقراری صلح در اورشلیم دعا می‌کنم زیرا برادران و دوستانم در آنجا هستند. ^۹ ای اورشلیم، بخاطر خانهٔ خداوند، سعادت تو را خواهانم.

موضوع: توسل به خدا برای دریافت رحمت. ما باید به هدایت خدا حساس باشیم.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱:۱۲۳
مز ۴:۱۱ : ۸:۱۴۱

۱۲۳ بسوی تو چشمان خود را برمی‌افرازم، ای خدایی که در آسمانها نشسته و حکمرانی می‌کنی!

۲:۱۲۳

ملا ۱:۶

۳:۱۲۳

نج ۴:۴

مز ۱:۴ : ۱:۵۱ : ۴:۷۹

۲۲:۱۱۹

^۱ چنانکه غلامان و کنیزان از اربابان خود رحمت و کمک انتظار دارند چشمان ما نیز ای خداوند، بسوی تو است تا بر ما رحمت فرمایی. ^۳ ای خداوند، بر ما رحمت فرما! بر ما رحمت فرما، زیرا به ما امانت بسیار شده و جانمان از دست ثروتمندان ظالم و مغرور به لب رسیده است.

موضوع: خدا ما را از دست کسانی که در صدد نابودی ما هستند، نجات می‌دهد. خدا پشتیبان کسانی است که در جستجوی او هستند.

نویسنده: داود؛ او احتمالاً آن را بعد از شکست دادن فلسطینی‌ها نوشته است (۲ سموئیل ۵: ۱۷-۲۵).

۱۲۴ قوم اسرائیل جواب این سؤال را بدهد: «اگر خداوند با ما نمی‌بود چه می‌شد؟»

۲:۱۲۴

مز ۱:۵۶ : ۷:۱۳۸

۴:۱۲۴

مز ۱۶:۱۸ : ۲:۵۹

^۲ آهنگامی که دشمنان درنده‌خوی ما بر ما یورش آوردند، اگر خداوند با ما نمی‌بود آنها ما را زنده می‌بلعیدند! ^۴ سیل ما را با خود می‌برد و در گردابها غرق می‌شدیم!

۷:۱۲۴

مز ۳:۹۱ : ۱۰:۱۴۱

^۶ سپاس بر خداوند که نگذاشت ما شکار دندانهای آنها شویم. ^۷ همچون پرنده، از دام صیاد گریختیم. دام شکست و ما آزاد شدیم. ^۸ مددکار ما خداوند است که آسمان و زمین را آفرید.

مقایسه می‌کند که فریب می‌خورد و در دام صیاد می‌افتد. با خدا، همیشه مفری وجود دارد زیرا هر چه که هست، خالقش خدا است. هیچ مشکلی آنقدر پیچیده نیست که او نتواند حلش کند، و هیچ شرایطی آنقدر بغرنج نیست که او نتواند به آن سر و سامان دهد. در موقع نیاز می‌توانیم برای کمک به خالق متوسل شویم، زیرا او پشتیبان ما است. خدا مفری مهیا خواهد کرد، و ما فقط باید به او اعتماد کنیم و چشم به او بدوزیم.

۱۲۳: ۱ باب سراینده مزمور چشمان خود را به سوی خدا بر افراشت و چشم انتظار آن بود که خدا رحمتش را جاری سازد. او هر چه بیشتر انتظار می‌کشید، بیشتر به سوی خدا فریاد کمک بر می‌آورد، زیرا می‌دانست که شرارت و غرور هیچ کمکی به او نخواهد کرد و فقط تحقیر خدا را به دنبال خواهد داشت.

۱۲۴: ۸ و ۷ آیا هیچ وقت احساس کرده‌اید که در دام بد اقبالی افتاده‌اید؟ داود این احساس را با ماجرای پرنده‌ای

موضوع: خدا حامی ما است. کوههای اطراف اورشلیم مظهر حمایت خدا از قومش می‌باشد.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیاء را نویسنده این مزمور می‌دانند.

آنانی که بر خداوند توکل دارند، مانند کوه صهیون، همیشه ثابت و پابرجا هستند.^۱ چنانکه کوه‌ها گرداگرد شهر اورشلیم هستند، همچنان خداوند گرداگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می‌کند!^۲ گناهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد، و گرنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلوده خواهند کرد.^۳ ای خداوند، به نیکوکاران و آنانى که دلشان با تو راست است، احسان کن،^۴ اما آنانى را که به راه‌های کج خود می‌روند، با سایر بدکاران مجازات کن. صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

۱:۱۲۵

مز ۵:۴۶

۱۲۵

۳:۱۲۵

اسم ۱۰:۲۴

امث ۸:۲۲

اش ۵:۱۴

۵:۱۲۵

غلا ۱۶:۶

موضوع: خدا کارهای عظیمی انجام می‌دهد. قدرت او نه تنها ما را از اسارت گناه نجات می‌دهد، بلکه ما را به سوی خود نیز باز می‌گرداند.

نویسنده: ناشناس؛ احتمالاً برای تجلیل از بازگشت تبعیدی‌ها از اسارت نوشته شده است (عزرا فصل ۱).

هنگامی که خداوند ما را از اسارت به اورشلیم باز آورد، فکر کردیم که خواب می‌بینیم!^۱ سپس دهان ما از خنده پر شد و سرود شادی سر دادیم! آنگاه قومهای دیگر درباره‌ی ما گفتند: «خداوند برای بنی‌اسرائیل کارهای شگفت‌انگیز کرده است!»^۲ آری خداوند، تو برای ما کارهای شگفت‌انگیز کرده‌ای و ما را آزاد ساخته‌ای! ای خداوند، آنچه را از دست داده‌ایم به ما باز گردان؛ چنانکه باران، آب را به زمین خشک باز می‌گرداند.^۳ بگذار آنانى که با اشک می‌کارند، با شادی درو کنند!^۴ کسانى که با امید و انتظار بیرون رفته بذر می‌افشانند، با شادی محصول خود را باز خواهند آورد.

۱:۱۲۶

ار ۱۴:۲۹

۱۲۶

۴:۱۲۶

اش ۱۹:۴۳؛ ۶:۳۵

۵:۱۲۶

مز ۵:۸۰

غلا ۹:۶

اغلب آرمانهای خدا را در این جهان خدشه‌دار می‌سازد، اما این بدان معنا نیست که خدا تسلط خود را از دست داده باشد. شرارت فقط تا زمانی پیروز و غالب خواهد بود که خدا اجازه دهد.

۶:۱۲۶ و ۶:۵ توانایی خدا برای احیای حیات، فوق از درک و فهم ما است. اگر جنگلی بسوزد و از بین برود، باز امکان رشد مجددش وجود دارد. استخوان شکسته شفا می‌یابد. حتی غم و اندوه نیز همیشگی نیست. اشکهای ما می‌تواند بذرهایی باشد که در زمین شادی رشد می‌کند زیرا خدا قادر است از مصیبت، نیکویی به بار آورد. وقتی

۱:۱۲۵ بعضی‌ها عادت دارند با آشنایی با عقاید جدید، فوراً شیوه زندگی‌شان را تغییر دهند. چنین اشخاصی بی‌ثبات، و نتیجتاً غیر قابل اعتماد و سست هستند. راز بر خورداری از استحکام، توکل کردن به خدا است زیرا او هرگز تغییر نمی‌کند و ما را استوار و محفوظ می‌دارد.

۳:۱۲۵ اگر چه سراینده مزمور نوشت: «گناهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد»، اما در تاریخ اسرائیل اغلب بدکاران حکمرانی می‌کردند. اما او بیان داشت که وقتی خدا داوری نهایی‌اش را اعمال کند، عاقبت وضعیت دگرگون خواهد شد. شرارت مردم،

موضوع: زندگی بدون خدا بی معنا است. اساس همه کارهایی که در زندگی انجام می شود، نظیر بنای خانه، تعیین شغل، و تشکیل خانواده، باید خدا باشد.

نویسنده: سلیمان

۱:۱۲۷
مز ۶۹:۷۸

۲:۱۲۷
پیدا ۱۷:۳
ابو ۱۸:۱۱ و ۱۹
جا ۱۲:۵

۳:۱۲۷
تث ۴:۲۸

۱۲۷
اگر خداوند خانه را بنا نکند، بناکنندگان زحمت بیهوده می کشند؛ اگر خداوند شهر را نگهداری نکند، نگهداران بیهوده نگهداری می کنند. بیهوده است که شما برای امرار معاش، این همه زحمت می کشید، صبح زود بر می خیزید و شب دیر می خوابید؛ زیرا هنگامی که عزیزان خداوند در خوابند، او برای ایشان تدارک می بیند.
فرزندان هدایایی هستند از جانب خداوند. آنها پاداشی هستند که خداوند به انسان می دهد. ^۴پسرانی که برای مرد جوان متولد می شوند، همچون تیرهای تیزی هستند در دست او. ^۵خوشایحال کسی که ترکش خود را از چنین تیرهایی پر می کند! او در جدل با دشمنان هرگز مغلوب نخواهد شد.

موضوع: خدا، سر واقعی خانواده است. این مزموور دعای ازدواج خوانده می شود. زیرا اغلب در ازدواج اسرائیلی ها سروده می شد. خدا وفاداری روحانی شما را با دادن آرامش درونی پاداش می دهد.
نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقی را نویسنده این مزموور می دانند.

۲:۱۲۸
جا ۱۲:۸

۱۲۸
خوشایحال کسی که خداوند را گرامی می دارد و از او اطاعت می کند. ^۲حاصل دسترنج او پربرکت خواهد بود و خداوند او

تا سر حد محروم ساختن خود از استراحت یا بی توجهی به خانواده، شاید سرپوشی باشد بر این واقعیت که به خدا اعتماد نمی کنیم و نمی گذاریم نیازهای ما را او بر آورده سازد. همه ما به استراحت کافی و احیای روحانی نیاز داریم. از طرف دیگر، این آیه توجیهی برای تنبلی نیست (امثال ۹:۱۸). مواظب باشید که حد تعادل را حفظ کنید: در حین توکل به خدا، سخت کار کنید؛ و در حین توکل به خدا استراحت نیز بکنید.

۵۳:۱۲۷ بعضی ها فرزند را چیز زائدی می پندارند، نه نعمتی برای زندگی. اما کتاب مقدس فرزندان را «هدایایی از جانب خداوند» می نامد. ما همچنین می توانیم درسهای بالارزشی از ذهن کنجکاو و روان ساده آنها بگیریم. کسانی که فرزندان را در دسر یا مزاحمت می دانند، به جای این طرز فکر باید آنها را فرصتی برای شکل دادن آینده بدانند. وقتی خدا تا این حد به آنها بها می دهد، ما نباید گستاخی کنیم و با آنها طوری رفتار نماییم که گویی مایه دردسر هستند.

بار غم بر شانه های تان سنگینی می کند، بدانید که زمان غم و اندوه شما به زودی به پایان خواهد رسید و مجدداً به شادی دست خواهید یافت. وقتی انتظار می کشیم، باید صبور باشیم. محصول بزرگ شادی الهی، به وقت درو نزدیک می شود!

۱:۱۲۷ خانواده ها خانه بنا می کنند و نگهداران از شهر نگهداری می کنند، اما هر دو این کارها بیهوده است مگر اینکه خدا با آنها باشد. خانواده بدون خدا هرگز نمی تواند از پیوند روحانی که خدا به روابط می بخشد، برخوردار شود. شهر بدون خدا به خاطر شرارت و فساد درونی از هم فرو خواهد پاشید. مرتکب این اشتباه نشوید که خدا را از زندگی خود خارج سازید، چون اگر چنین کنید، زندگی عبثی خواهید داشت. خدا را در اولویت زندگی خود قرار دهید و بگذارید او بنا کند.

۲:۱۲۷ خدا مخالف تلاش انسانی نیست. سخت کوشی خدا را جلال می دهد (امثال ۳۱:۱۰-۲۹). اما کار کردن

را کامیاب خواهد ساخت. ^۳ زن او در خانه‌اش همچون درخت انگور پرثمر خواهد بود. فرزندان‌ش مانند درختان زیتون قوی و سالم، به دور سفره‌اش خواهند نشست. ^۴ این است پاداش خداوند به کسی که او را گرامی می‌دارد. ^۵ خداوند تو را از صهیون برکت دهد! باشد که تو در تمام روزهای زندگانت شاهد سعادت اورشلیم باشی! ^۶ باشد که تو عمر دراز کنی و نوه‌های خود را ببینی!

صلح و سلامتی بر اورشلیم باد!

۳:۱۲۸
مز ۸:۵۲۵:۱۲۸
مز ۳:۱۳۴ : ۹:۱۲۲۶:۱۲۸
پیدا ۱۱:۴۸

موضوع: داشتن اعتماد و اطمینان هنگامی که مورد ظلم واقع می‌شویم. خدا در شرایط دشوار ما را حفظ می‌کند.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

ای اسرائیل به ما بگو هنگامی که جوان بودی، دشمنانت چگونه بر تو ظلم می‌کردند؟

^۲ «هنگام جوانی دشمنانم بر من ظلم بسیار کردند، اما نتوانستند مرا از پای درآورند. ^۳ ضربات شلاق آنان پشت مرا به شکل زمینی شیار شده درآورد، ^۴ اما خداوند مرا از اسارت آنان آزاد ساخت.»

^۵ سرنگون شوند تمام کسانی که از اسرائیل نفرت دارند! ^۶ همچون گیاهی باشند که بر پشت بامها می‌روید، که پیش از آنکه آن را بچینند، می‌خشکد و کسی آن را جمع نمی‌کند و به شکل بافه نمی‌بندد. ^۸ رهگذران آنان را برکت ندهند و نگویند: «برکت خداوند بر شما باد!» و یا «ما شما را به نام خداوند برکت می‌دهیم.»

۱:۱۲۹
خرو ۱۱:۱۲۱:۲۲
هو ۲:۱۵ : ۱:۱۱۲:۱۲۹
ار ۲۰:۱۵متی ۱۷:۱۶
اقرن ۴:۹ و ۱:۴۵:۱۲۹
مز ۱۳:۷۱۶:۱۲۹
یا ۲:۱۹

مورد ظلم و ستم بسیار قرار گرفتند، اما هرگز کاملاً نابود نشدند. همین امر در مورد کلیسا نیز صدق می‌کند. مسیحیان با ظلم‌های شدیدی روبرو شده‌اند، اما کلیسا هرگز نابود نشده است. به همین دلیل بود که عیسی به پطرس فرمود: «بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرت‌های جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود» (متی ۱۶:۱۸). وقتی با ظلم و تبعیض روبرو می‌شوید، شجاع باشید زیرا کلیسا هرگز نابود نخواهد شد.

۴و۳:۱۲۹ این آیه به شکنجه‌های غیرمنصفانه عیسی پیش از مرگش اشاره می‌کند. او متحمل ضربات شلاق شکنجه‌گرانش شد؛ در اثر این ضربات، پشت او واقعاً به شکل زمینی شیار شده در آمد (یوحنا ۱۹:۱).

۴و۳:۱۲۸ سراینده مزمور نوشت که زندگی خانوادگی خوب پاداشی است در قبال پیروی از خدا. ارزشهایی که در کلام خدا ذکر شده، شامل این چیزها است: محبت، خدمت، صداقت، راستی، دعا. این ارزشها به‌جای اینکه روابط را از هم بپاشد، برای زندگی خانوادگی حیاتی است. همه خانواده‌ها مشکلاتی دارند. به‌جای آنکه سعی کنیم از خانواده خود فرار کنیم، باید بیاموزیم که با مشکلات خود مقابله کنیم. آیا زندگی خانوادگی شما بهشت است یا جهنم؟ برای آنکه خانواده‌تان به آن چیزی تبدیل شود که خدا می‌خواهد، خواندن کلام خدا و اطاعت از آن، نقطه آغاز می‌باشد.

۲:۱۲۹ قوم اسرائیل در روزگار اولیه حیات ملی خود،

موضوع: اطمینان از آمرزش الهی. اگر گناهانمان را به خدا اعتراف کنیم، خدا قطعاً ما را خواهد بخشید.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقی را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۳۰ ای خداوند، از گرداب غم نزد تو فریاد برمی‌آورم. ^۲خداوند، صدای مرا بشنو و به ناله‌ام گوش فرا ده!

۱:۱۳۰

مز ۷:۴۲؛ ۲:۶۹

۳:۱۳۰

نح ۱۷:۹

۵:۱۳۰

اش ۱۷:۸

۷:۱۳۰

مز ۴:۱۰۳

۸:۱۳۰

لو ۶۸:۱

^۳ای خداوند، اگر تو گناهان ما را به نظر آوری، کیست که بتواند تبرئه شود؟ ^۴اما تو گناهان ما را می‌بخشی، پس تو را گرامی می‌داریم و از تو اطاعت می‌کنیم. ^۵من بی‌صبرانه منتظر خداوند هستم و به وعده‌ای که داده است امید بسته‌ام. ^۶آری، من منتظر خداوند هستم بیش از کشیک‌چینی که منتظر دمیدن سپیده صبح هستند!

^۷ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا رحمت او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات بخشد. ^۸خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد داد.

موضوع: اعتماد و رضایت خاطر. اعتماد آمیخته به آرامش، پایه رضایت خاطر ما است.

نویسنده: داود

۱۳۱ ای خداوند، من از خودبینی و تکبر دست کشیده‌ام؛ از آنچه بزرگتر و بلندتر از عقل من است خود را دور نگه داشته‌ام.

۱:۱۳۱

روم ۱۶:۱۲

می‌بخشد، و هر دیواری را که بین ما و او فاصله ایجاد می‌کند، فرو می‌ریزد. بنابراین، می‌توانیم درباره همه چیز با او صحبت کنیم. وقتی دعا می‌کنید، بدانید که خدا چیزی علیه شما در دل نگه نداشته است. مجاری ارتباطی با خدا کاملاً باز است.

۱:۱۳۱ تکبر از این ناشی می‌شود که به خود بیش از حد بها بدهیم و به دیگران بسیار کم. تکبر به بی‌قراری و نارضایتی منجر می‌شود زیرا ما را از آنچه داریم ناخشنود می‌سازد و توجه‌مان را به کارهای دیگران معطوف می‌گرداند. تکبر همیشه ما را تشنه توجه و تحسین دیگران نگه می‌دارد. اما فروتنی سبب می‌گردد که دیگران را در اولویت قرار دهیم و به ما این امکان را می‌دهد که به حضور خدا در زندگی خود قانع و راضی باشیم. چنین قناعت و رضایتی به ما احساس امنیت می‌دهد و ما را از توجه و تحسین دیگران بی‌نیاز می‌سازد. بگذارید فروتنی و اعتماد به خدا زندگی شما را تحت تأثیر خود قرار دهد، و به شما قوت و آزادی ببخشد تا خدا و خلق او را خدمت کنید.

۲:۱۳۰ سراینده مزمور از گرداب غم به سوی خدا فریاد بر آورد و گفت: «صدای مرا بشنو!» یأس و ناامیدی باعث می‌شود که احساس کنیم که طرد شده و از خدا دور افتاده‌ایم. اما درست در همین زمان است که بیش از هر موقع دیگری به خدا نیاز داریم. یأس و ناامیدی ناشی از گناه نباید منجر به دلسوزی برای خویشتن شود و موجب گردد به خود بیش از خدا فکر کنیم. بلکه برعکس باید به اعتراف گناه منجر شود، و به دنبال آن باید رحمت و بخشایش و فدیة الهی را دریافت کنیم. اگر احساس کنیم که مشکل بر ما فائق آمده است و در اثر آن برای خود احساس تأسف کنیم، نتیجه‌اش افزایش احساس ناامیدی خواهد بود؛ اما فریاد کمک بر آوردن به سوی خدا، توجه ما را به سوی تنها کسی جلب می‌کند که واقعاً می‌تواند به ما کمک کند.

۳:۱۳۰ کینه به دل گرفتن همچون کشیدن دیواری است بین خودتان و دیگری؛ تا زمانی که از او کینه در دل دارید، گفتگوی بی‌پرده با او غیر ممکن است. خدا هیچ وقت کینه به دل نمی‌گیرد؛ وقتی می‌بخشد، کاملاً

۲جان مضطرب خود را آرام ساخته‌ام. اینک، دل من، همچون کودکی که در آغوش مادر آرمیده، آرام و بی‌تشویش است.
۳ای اسرائیل، بر خداوند امیدوار باش، از حال تا ابد!

۲:۱۳۱
مز ۱:۶۲

موضوع: خدا را گرامی بدارید تا او شما را گرامی بدارد. سراینده مزبور به آن روز بزرگ می‌اندیشد که صندوق عهد به اورشلیم برده شد؛ او همچنین خدا را به خاطر وعده‌اش مبنی بر جاودانه ساختن نسل داود می‌ستاید.

نویسنده: ناشناس

۱۳۲ ای خداوند، داود و سختیهای او را فراموش مکن. به یاد آور که چگونه نزد تو قسم خورد و نذر کرد که تا مکانی برای عبادتگاه دایمی تو پیدا نکند، درخانه خود راحت ننشیند و خواب به چشمانش راه ندهد و آرام نگیرد.

۶در «بیت‌لحم» راجع به صندوق عهد تو شنیدیم، و در صحرای «یعاریم» آن را یافتیم. ^۷گفتم: «بیاید به حضور خداوند وارد شویم و در پیشگاه او عبادت کنیم.»

۸ای خداوند، برخیز و همراه صندوق عهد خود که نشانه قدرت توست به عبادتگاه خود بیا! ^۹باشد که کاهنان تو جامه پاک و راستی را در بر کنند و قوم تو با شادی سرود خوانند!

۱۰ای خداوند، بخاطر بندهات داود، پادشاه برگزیده‌ات را ترک مکن. ^{۱۱}تو به داود وعده فرمودی که همیشه یکی از فرزندان او وارث تخت و تاج او خواهد شد، و تو به وعدهات عمل خواهی کرد. ^{۱۲}و نیز به داود گفتم که اگر فرزندان او احکام تو اطاعت کنند، نسل اندر نسل سلطنت خواهند کرد.

۱۳ای خداوند، تو اورشلیم را برگزیده‌ای تا در آن ساکن شوی. ^{۱۴}تو فرمودی:

۲:۱۳۲
۱پاد ۱۷:۸
۱توار ۷:۲۲
اعما ۴۶:۷
اش ۲۶:۴۹
۶:۱۳۲
پیدا ۱۹:۳۵
اسمو ۱:۷
۷:۱۳۲
توا ۲:۲۸
مز ۵:۷؛ ۷:۵؛ ۵:۹۹
۸:۱۳۲
اعد ۳۵:۱۰
توا ۴۱:۶
مز ۶۱:۷۸
۹:۱۳۲
ایو ۱۴:۲۹
مز ۵:۱۴۹
۱۱:۱۳۲
اسمو ۱۶:۱۲؛ ۷
توا ۱۶:۶
۱۲:۱۳۲
لو ۳۲:۱
اعما ۳۰:۲
۱۳:۱۳۲
مز ۶۸:۷۸
۱۴:۱۳۲
متی ۲۱:۲۳

۱۲:۱۳۲ این وعده که نسل داود تا ابد بر تخت سلطنت خواهد نشست در دوم سموئیل ۲۹:۸-۷ یافت می‌شود. این وعده دو قسمت دارد: (۱) نسل داود تا وقتی که از خدا پیروی کنند تا ابد بر اسرائیل سلطنت خواهند کرد؛ و (۲) برای سلسله سلطنتی داود هرگز پایانی نخواهد بود. قسمت اول شرطی بود؛ هنگامی که یهودیان علیه خدا طغیان کردند، حکومتشان ساقط شد و از آن زمان به بعد، دیگر پادشاهی در اورشلیم بر تخت نشست. قسمت دوم این وعده غیر شرطی است و در عیسی مسیح به تحقق پیوست که از نسل داود بود و تا ابد سلطنت خواهد کرد.

۵-۲:۱۳۲ صندوق عهد مظهر و نماد حضور خدا در میان قومش بود (خروج ۲۵:۱۰-۲۲). وقتی داود به پادشاهی رسید، قصر زیبایی ساخت؛ اما از اینکه صندوق عهد در یک خیمه نگه‌داری می‌شد، بسیار غمگین بود (۲ سموئیل ۶:۱۷؛ ۱۷:۱-۱۷). این موضوع داود را بسیار ناراحت می‌کرد و خواب از چشمانش می‌ربود، تا اینکه تصمیمی در مورد آن گرفت. او به تدریج نقشه معبدی را طرح‌ریزی کرد که صندوق عهد می‌بایست در آن نگه‌داری شود. ما باید به قدری به خدا نزدیک باشیم که تا وقتی اراده او را به‌جا نیاورده باشیم، آرام و قرار نگیریم.

۱۵:۱۳۲
مز ۹:۱۰۷

«تا ابد در اینجا ساکن خواهم بود، زیرا اینچنین اراده نموده‌ام. ^{۱۵}آذوقه این شهر را برکت خواهم داد و فقیرانش را با نان سیر خواهم نمود. ^{۱۶}کاهنانش را در خدمتی که می‌کنند برکت خواهم داد، و مردمش با شادی سرود خواهند خواند. ^{۱۷}در اینجا قدرت داود را خواهم افزود و چراغ خاندان او را روشن نگه خواهم داشت. ^{۱۸}دشمنان او را با رسوایی خواهم پوشاند، اما سلطنت او شکوهمند خواهد بود.»

موضوع: شادی ناشی از روابط افراد یکدل
نویسنده: داود

۲:۱۳۳
خرو ۳۰:۲۵:۳۰
لاو ۱۲:۸
۳:۱۳۳
تث ۸:۲۸ : ۴۸:۴

۱۳۳
چه خوشایند و چه دلپسند است که قوم خدا به یکدلی با هم زندگی کنند! ^۱یکدلی، همچون روغن خوشبویی است که بر سر «هارون» ریخته می‌شود و بر ریش و ردایش می‌چکد! ^۳یکدلی، مانند شبنمی است که بر کوه بلند «حرمون» می‌نشیند و از آنجا بر کوه‌های اورشلیم فرود می‌آید. در آنجاست که خداوند برکت خود را عنایت می‌کند، برکت زندگی جاوید را.

موضوع: خدا را بپرستید و شادی برکات او را بچشید.

نویسنده: ناشناس؛ برخی حزقیا را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱:۱۳۴
تث ۸:۱۰
اتوا ۳۳:۹
توا ۱۱:۲۹

۱۳۴
خداوند را ستایش کنید، ای همه خدمتگزاران خداوند که شبانگاه در خانه خداوند خدمت می‌کنید. ^۲دسته‌های خود را به پیشگاه

تضعیف انرژی ما، تنش کمتری وجود خواهد داشت. یکدل بودن به آن معنا نیست که در هر چیز با هم توافق داشته باشیم؛ افراد نظرات متفاوتی دارند، درست همانطور که در نوای هماهنگ موسیقی، تنهای متفاوتی وجود دارد. یکدلی یعنی توافق در مورد هدف غایی زندگی، که همانا خدمت کردن به خدا با کمک یکدیگر می‌باشد. تجلی بیرونی اتحاد ما باید نمایانگر اتحاد درونی ما باشد، اتحاد در هدفی مشترک.

۲:۱۳۳ روغن را موسی برای مسح هارون به مقام کاهن اعظم اسرائیل (خروج ۲۹:۷)، و وقف کاهنان برای خدمت خدا به کار می‌برد. اتحاد برادرانه، به سان روغن مسح‌کننده، نشان می‌دهد که با تمام وجود وقف خدمت به خدا هستیم.

۳:۱۳۳ کوه حرمون بلندترین کوه در فلسطین است و در شمال شرقی دریای جلیل قرار دارد.

۳:۱:۱۳۴ چرا یک مزمور کامل مستقیماً خطاب به یک گروه کوچک، یعنی به خدمتگزاران معبد نوشته شده است؟ این آخرین مزمور از «مزمیر صعود» (مزمیر ۱۲۰-۱۳۴)

۱۸:۱۷:۱۳۲ این آیات بیان می‌دارند که «پسر داود» پادشاه شکوهمندی خواهد بود. پسر داود، سلیمان، واقعاً پادشاه شکوهمندی بود (پادشاهان ۳:۱۰-۱۴)؛ اما این آیات به زمانهای دورتر نیز اشاره دارد، به عیسی، مسیحای موعود (متی ۱:۱۷). قدرت، عظمت، و شکوه مسیح موعود تا ابد پایدار خواهد ماند.

۳-۱:۱۳۳ داود گفت که یکدلی امری است خوشایند، گرانبها، و شادی‌آور. بدبختانه، یکدلی آن‌طور که باید و شاید، در کلیسا دیده نمی‌شود. مردم بر سر موضوعات جزئی با هم اختلاف پیدا می‌کنند و تفرقه به وجود می‌آورند. ظاهراً برخی با بدنام کردن دیگران از ایجاد تنش لذت می‌برند. یکدلی مهم است زیرا: (۱) ما را نمونه سازنده‌ای برای دنیا می‌سازد و کمک می‌کند تا دیگران جذب مسیح شوند؛ (۲) به ما کمک می‌کند تا به عنوان جمع ایمانداران عمل کنیم، همان چیزی که خدا ما را برای آن ساخته است، و از این طریق طعم آسمان را از هم‌اکنون می‌چشیم؛ (۳) نیروبخش و حیات‌بخش است زیرا برای

مقدس خداوند بر افزایش و او را پرستش کنید.^۳ خداوندی که آسمان و زمین را آفرید، شما را از صهیون برکت خواهد داد.

موضوع: سرود پرستش. در این مزمور بزرگی و عظمت خدا با بیهودگی بتها مقایسه می‌شود. بت پرستان بتها را می‌پرستند، اما قوم خدا خدای زنده را پرستش می‌کنند.

نویسنده: ناشناس

هلولوایه! خداوند را ستایش کنید! ای خدمتگزاران خداوند، او را نیایش کنید!^۱ ای کسانی که در صحن خانه خداوند می‌ایستید، او را پرستش نمایید!^۲ خداوند را شکر کنید، زیرا او نیکوست. نام خداوند را بسرایید، زیرا نام او دلپسند است.^۳ خداوند بنی اسرائیل را برگزید تا قوم خاص او باشند. ^۴ می‌دانم که خداوند بزرگ است و از جمیع خدایان برتر! ^۵ او هر آنچه که بخواهد، در آسمان و زمین و حتی اعماق دریا، انجام می‌دهد. ^۶ ابرها را از جاهای دور دست زمین بر می‌آورد، رعد و برق و باد و باران ایجاد می‌کند.

^۸ خداوند پسران ارشد مصریها را کشت و نخست‌زاده‌های حیواناتشان را هلاک کرد. ^۹ در مقابل چشمان فرعون و اهالی مصر معجزات و علامات عظیم انجام داد. ^{۱۰} اممالک بزرگ را مجازات کرد و پادشاهان مقتدر را از بین برد. ^{۱۱} و ^{۱۲} سیحون، پادشاه اموریان و عوج، پادشاه باشان و همه پادشاهان کنعان را کشت و سرزمین آنها را به بنی اسرائیل داد.

^{۱۳} ای خداوند، نام تو تا ابد باقی است! همه نسل‌ها تو را به یاد خواهند آورد. ^{۱۴} تو قوم خود را داوری خواهی نمود و بر بندگان خود رحم خواهی کرد. ^{۱۵} خدایان قومهای دیگر، بتهای ساخته شده از طلا و نقره هستند. ^{۱۶} و ^{۱۷} ادهان دارند، ولی سخن نمی‌گویند؛ چشم دارند، اما نمی‌بینند؛ گوش دارند، ولی نمی‌شنوند؛ حتی قادر نیستند نفس بکشند! ^{۱۸} سازندگان و پرستندگان بتها نیز مانند آنها بدون شعورند.

۴:۱۳۵ خدا همه کسانی را که او را دوست می‌دارند و از او اطاعت می‌کنند، از آن خود می‌داند و ایشان را می‌پذیرد (ر.ش. به ۱ پطرس ۲:۹).

۱۸:۱۳۵ این امری است بسیار ظریف و نامحسوس که انسان شبیه بتی می‌شود که می‌پرستد. همچنین آنان که خدای واقعی را می‌پرستند، شبیه او می‌شوند. اهداف شما چیست؟ در زندگی شما چه چیزی در درجه اول قرار دارد؟ آن را به دقت انتخاب کنید زیرا هر چیزی را که بپرستید، خصوصیات و خصائل آن را به خود خواهید گرفت.

است؛ در این مرحله، عبادت کنندگان از کوهی که معبد بر آن قرار داشت بالا رفته‌اند و نگهبانانی را که شب و روز از آن محافظت می‌کنند، می‌بینند. آنها کار خدمتگزاران را نوعی پرستش خدا می‌دانند، کاری که همراه با احترام و مسؤولیت انجام می‌شود. کار یا مسؤولیت خود را در کلیسا با حالت احترام به خدا انجام دهید و بدینسان، آن را به پرستش خدا مبدل کنید. با بالا بردن کیفیت کارتان و افزودن روحیه خدمتگزاری به آن، خدا را حرمت کنید. صهیون نام دیگری است برای اورشلیم.

۲:۱۳۵
مز ۱۹:۱۱۶
۳:۱۳۵
مز ۵:۱۰۰، ۴:۶۸
۴:۱۳۵
خرو ۵:۱۹
تث ۱۵:۱۰، ۶:۷
۱ پطر ۹:۲
۵:۱۳۵
مز ۹:۴۸، ۹:۹۷
۷:۱۳۵
ایو ۲۶:۲۵، ۲۸
ار ۱۶:۵۱
زکر ۱:۱۰
۹:۱۳۵
تث ۲۲:۶
۱۰:۱۳۵
مز ۲۱:۱۷، ۱۳۶
۱۱:۱۳۵
اعد ۳۵:۲۳، ۲۱
یوش ۲۴:۷، ۱۲
۱۳:۱۳۵
خرو ۱۵:۳
۱۴:۱۳۵
تث ۳۶:۳۲
مز ۴۵:۱۰۶
۱۵:۱۳۵
مز ۸۴:۱۱۵

ای بنی اسرائیل، خداوند را ستایش کنید! ای کاهنان، ای خاندان هارون، خداوند را ستایش کنید! ^{۲۰} ای لایوان، خداوند را ستایش کنید! ای خداشناسان، او را ستایش کنید! ^{۲۱} ای مردم اورشلیم، خداوند را ستایش کنید، زیرا او در اورشلیم ساکن است! خداوند را ستایش کنید!

موضوع: داستان پایان ناپذیر محبت خدا. خدا شایسته پرستش ما است زیرا محبت بی پایان او را هرگز زوالی نیست.

نویسنده: ناشناس

خداوند را شکر گوید، زیرا او مهربان است و رحمتش ابدیست. **۱۳۶**
 خدای خدایان را شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۳ پروردگار

عالمیان را شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست.

^۴ او را که معجزات عظیم می کند شکر کنید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۵ او را که آسمانها را با حکمت خویش آفرید شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۶ او را که خشکی را بر آبها قرار داد شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۷ او را که خورشید و ماه را در آسمان آفرید شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^۸ آفتاب را برای فرمانروایی بر روز آفرید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^۹ و ماه و ستارگان را برای فرمانروایی بر شب، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۰} خدا را که پسران ارشد مصریان را کشت شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۱} او بنی اسرائیل را با دست توانای خود از مصر بیرون آورد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۲} ^{۱۳} دریای سرخ را شکافت و بنی اسرائیل را از میان آن عبور داد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۴} فرعون و لشکر او را در دریای سرخ غرق ساخت، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۵} او را که قوم خود را در صحرا رهبری کرد شکر گوید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۶} او پادشاهان نامور و قدرتمند را از بین برد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۷} ^{۱۸} سیحون، پادشاه اموریان و عوج، پادشاه باشان را از میان برداشت، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} سرزمینهای ایشان را به قوم خود بنی اسرائیل بخشید، زیرا رحمتش ابدیست.

۱:۱۳۶
 اتوا ۱۶:۴۱
 اتوا ۲۰:۲۱
 ۲:۱۳۶
 تث ۱۷:۱۰
 ۴:۱۳۶
 مز ۱۸:۷۲
 ۶:۱۳۶
 مز ۲:۲۴
 ۷:۱۳۶
 مز ۱۶:۷۴
 ۸:۱۳۶
 پیدا ۱۶:۱
 ۱۰:۱۳۶
 خرو ۲۹:۱۲
 مز ۵۱:۷۸
 ۱۱:۱۳۶
 خرو ۵۱:۱۲؛ ۳:۱۳
 تث ۲۹:۹
 مز ۳:۴۴
 ار ۲۱:۱۷؛ ۳۲
 ۱۳:۱۳۶
 خرو ۲۱:۱۴
 مز ۱۳:۷۸
 ۱۴:۱۳۶
 مز ۹:۱۰۶
 ۱۶:۱۳۶
 خرو ۱۵:۱۳
 تث ۱۵:۸
 ۱۷:۱۳۶
 مز ۱۲-۱۰؛ ۱۳۵
 ۲۲:۱۳۶
 مز ۶:۱۰۵
 اش ۴:۴۵؛ ۸:۴۱

مردم جای بگیرد. رحمت ترجمه واژه‌های عبری است که مفاهیم محبت، مهربانی، بخشندگی، و وفاداری را در بر می‌گیرد. ما هیچگاه نباید نگران باشیم که محبت خدا به پایان برسد، زیرا رحمت او از چاهی سرچشمه می‌گیرد که هرگز خشک نمی‌شود.

۱۳۶:اب در سرتاسر این مزمور، عبارت «زیرا رحمتش ابدی است» تکرار می‌شود. این مزمور شاید متنی با بندهای متناوب بوده باشد، و جماعت کلمات آن را هم‌آهنگ با هم، پس از هر جمله تکرار می‌کرده‌اند. تکرار موجب می‌شد که این درس مهم خوب در اذهان

۲۳ خداوند ما را در مشکلاتمان به یاد آورد، زیرا رحمتش ابدیست؛^{۲۴} او ما را از دست دشمنانمان نجات داد، زیرا رحمتش ابدیست.^{۲۵} او روزی همهٔ انسانها را می‌رساند، زیرا رحمتش ابدیست.
 ۲۶ خدای آسمانها را شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست.

۲۳:۱۳۶
 مز ۱۲:۹؛ ۴۵:۱۰۶
 ۲۴:۱۳۶
 داو ۹:۶
 ۲۵:۱۳۶
 مز ۱۰:۴
 ۲۶:۱۳۶
 ۲ تا ۲۳:۳۶
 عز ۱۱:۵

موضوع: مرثیه یک تبعیدی به علت تلخی اسارت. در غم و اندوه، نمی‌توان سرودهای شاد سرايید.

نویسنده: ناشناس

کنار نهرهای بابل نشستیم و اورشلیم را به یاد آوردیم و گریستیم.
 ۱۳۷^۱ و^۲ آنان که ما را اسیر کرده و تاراج نموده بودند از ما خواستند از سرودهای اورشلیم بخوانیم و ایشان را شاد سازیم. اما ما بریطهای خود را بر درختان بید آویختیم، زیرا چگونه می‌توانستیم در دیار غریب سرود خداوند را بخوانیم؟
 ۱۵ ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، دست راست من از کار بیافتد تا دیگر بریبت ننوازم؛^{۱۶} اگر از فکر تو غافل شوم و تو را بر همهٔ خوشیهای خود ترجیح ندهم، زبانم لال شود تا دیگر سرود نخوانم.

۱:۱۳۷
 نح ۴:۱
 حز ۳:۱
 ۲:۱۳۷
 حز ۱۳:۲۶
 ۳:۱۳۷
 ۲ تا ۲۷:۲۹
 نح ۴۶:۱۲

۱۷ ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم محاصره شده بود و ادمیان فریاد برمی‌آوردند: «شهر را آتش بزیند و آن را با خاک یکسان کنید!»
 ۱۸ ای بابل، تو ویران خواهی شد! متبارک باد آنکه همان بلایی را که تو بر سر ما آوردی، بر سر خودت بیاورد. ^{۱۹} سعادت‌مند باد کسی که کودکان تو را بگیرد و آنها را بر صخره‌ها بکوبد!

۷:۱۳۷
 ار ۲۲:۷-۴۹
 حز ۱۴:۲۵
 ۸:۱۳۷
 اش ۱۵:۱-۴۷؛ ۲۲:۱-۱۳
 ار ۴۶:۱-۵۱؛ ۴۶:۱۰-۵۰

موضوع: شکرگزاری برای دریافت جواب دعا. خدا نقشه‌هایش را در زندگی ما پیاده می‌کند و کمک خواهد کرد تا در مواجهه با سختی‌ها دوام بیاوریم.

نویسنده: داود

ای خداوند، از صمیم قلب تو را سپاس می‌گویم. در حضور خدایان تو را شکر می‌کنم.^۲ بسوی خانهٔ مقدس تو خم شده، تو

۲:۱۳۸
 مز ۷:۵
 اش ۲۱:۴۲

۱:۱۳۸ شکرگزاری باید جزء لاینفک زندگی ما باشد. این موضوع در تار و پود تمام مزامیر تنیده شده است. همان‌طور که خدا را به‌خاطر برکات مادی و روحانی شکر می‌کنیم، باید از او به‌خاطر جواب دعا نیز سپاس گوئیم. مواقعی را به یاد بیاورید که از خدا طلب محافظت، قوت، آسایش، صبر، محبت، یا نیازهای دیگر کرده‌اید و او دعای شما را مستجاب کرده است. مراقب باشید که عنایت و توجه خدا و جواب دعا را حق مسلم خود ندانید.

۷:۱۳۷ ادمی‌ها برادران تنی اسرائیلی‌ها بودند و هر دو قوم از نسل اسحاق و پدرش ابراهیم به‌وجود آمده بودند. با آنکه اسرائیل از طرف جنوب با ادم هم‌مرز بود، بین دو قوم نفرت شدیدی وجود داشت. وقتی شهر اورشلیم در محاصره سپاهیان بابل بود، ادمی‌ها اقدامی برای کمک به قوم اسرائیل نکردند. در حقیقت، وقتی شهر نابود شد آنها شادی کردند (ارمیا ۲۲:۷-۴۹؛ یوئیل ۱۹:۳؛ عوبدیا ۱:۱-۲۰).
 ۸:۱۳۷ بابل در سال ۵۳۹ ق.م. نابود شد.

را عبادت می‌کنم و نام تو را بسبب رحمت و وفاداریت می‌ستایم. بخاطر نام خود، به تمام وعده‌هایی که می‌دهی عمل می‌کنی. ^۳هرگاه دعا کنم، جوابم را می‌دهی و به جانم قوت می‌بخشی.

^۴ای خداوند، تمام پادشاهان جهان وقتی وعده‌های تو را بشنوند تو را خواهند ستود. ^۵آری، آنان کارهایی را که تو انجام داده‌ای خواهند سراپید زیرا پرشکوه و پرجلال هستی. ^۶تو متعالی اما به افراد فروتن توجه می‌نمایی و کارهای متکبران از نظر تو پوشیده نیست.

^۷خداوندا، هرچند اکنون در سختی هستم، اما تو مرا خواهی رهناید؛ تو دشمنان مرا مجازات خواهی کرد و مرا با قدرت خویش نجات خواهی داد. ^۸تو کار مرا به کمال خواهی رساند. ای خداوند، رحمت تو ابدیست. کاری را که آغاز نموده‌ای به کمال برسان.

موضوع: خدا همه چیز را می‌بیند، همه چیز را می‌داند، کاملاً مقدس است، و همه جا حاضر می‌باشد. خدا ما را می‌شناسد و با ما است. بزرگترین هدیه او به ما این است که اجازه داده است او را بشناسیم.

نویسنده: داود

۱۳۹
ای خداوند، تو مرا آزموده و شناخته‌ای. ^۲تو از نشستن و برخاستن من آگاهی. فکرهای من از تو پوشیده نیست. ^۳تو کار کردن و خوابیدن مرا زیر نظر داری و از همه راه‌ها و روشهای من باخبر هستی. ^۴حتی پیش از آنکه سخنی بر زبان آورم تو آن را می‌دانی. ^۵مرا از هر سو احاطه کرده‌ای و بادست خود مرا حفظ نموده‌ای. ^۶شناختی که تو از من داری بسیار عمیق است و من یارای درک آن را ندارم.

^۷از حضور تو به کجا می‌توانم بگریزم؟ ^۸اگر به آسمان صعود کنم، تو در آنجا هستی؛ ^۹اگر به اعماق زمین فرو روم، تو در آنجا هستی. ^{۱۰}اگر بر بالهای سحر سوار

۴:۱۳۸

مز ۱۵:۱۰۲

۶:۱۳۸

مز ۵:۱۰۱؛ ۷:۴؛ ۱۱۳

۷:۱۳۸

خرو ۱۲:۱۵

عز ۹:۹

مز ۶:۲۰؛ ۴:۲۳

۸:۱۳۸

ایو ۳:۱۰

مز ۹:۲۷؛ ۹:۷۱

۱:۱۳۹

مز ۲۱:۴۴

۲:۱۳۹

مز ۱۱:۹۴

۳:۱۳۹

ایو ۱۶:۱۴

۴:۱۳۹

عبر ۱۳:۴

۷:۱۳۹

ار ۲۴:۲۳

۸:۱۳۹

امت ۱۱:۱۵

عا ۴:۲۹

۱۰:۱۳۹

مز ۳۰:۲۳

می‌داند و با این حال باز ما را می‌پذیرد و دوستان دارد. خدا به قدری به فکر ما است که تعداد موهایی سر ما را نیز می‌داند (متی ۱۰:۳۰). او در هر سختی و در هر شرایطی با ما است و از ما محافظت می‌کند، و ما را مورد لطف خود قرار داده، هدایایمان می‌کند. او ما را به‌طور کامل می‌شناسد.

۷:۱۳۹ خدا همه جا حاضر است. بنابراین، نمی‌توانید از حضور او به جایی بگریزید. برای کسانی که خدا را می‌شناسند و او را دوست دارند، این خبر خوبی است زیرا قطع نظر از اینکه چه می‌کنیم یا کجا می‌رویم، هیچ وقت نمی‌توانیم از حضور تسلی‌بخش خدا دور شویم.

۸:۱۳۸ هر یک از ما رؤیاهایی داریم و برای آینده خود نقشه‌هایی طرح می‌کنیم. آنگاه سخت می‌کوشیم تا آنها را به تحقق برسانیم. اما برای آنکه زحماتمان به نتیجه برسد، باید نقشه‌های خدا را در نقشه‌های خودمان بگنجانیم. تنها او می‌داند چه چیزی در نهایت به صلاح ما است. وقتی رؤیا و نقشه‌ای در سر می‌پرورانید، آنها را با خدا در میان بگذارید.

۵:۱:۱۳۹ بعضی اوقات، اجازه نمی‌دهیم مردم ما را به‌طور کامل بشناسند زیرا می‌ترسیم به چیزی درباره ما پی ببرند که برایشان خوشایند نیست. اما خدا همه چیز را درباره ما

شوم و به آنسوی دریاها پرواز کنم، در آنجا نیز حضور داری و با نیروی دست خود مرا هدایت خواهی کرد.^{۱۱} اگر خود را در تاریکی پنهان کنم یا روشنایی اطراف خود را به ظلمت شب تبدیل کنم،^{۱۲} نزد تو تاریکی تاریک نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود. شب و روز در نظر تو یکسان است.

^{۱۳} تو مرا در رحم مادرم نقش بستی و مرا بوجود آوردی.^{۱۴} تو را شکر می‌کنم که مرا اینچنین شگفت‌انگیز آفریده‌ای! با تمام وجود دریافته‌ام که کارهای تو عظیم و شگفت‌انگیز است.^{۱۵} وقتی استخوانهایم در رحم مادرم بدقت شکل می‌گرفت و من در نهان نمو می‌کردم، تو از وجود من آگاه بودی؛^{۱۶} بلی، حتی پیش از آنکه من بوجود بیایم تو مرا دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من آغاز شود، تو همه آنها را در دفتر خود ثبت کرده بودی.^{۱۷} خدایا، چه عالی و چه گرانبها هستند نقشه‌هایی که تو برای من داشته‌ای!^{۱۸} درک عظمت آنها از فهم من بالاتر است. هر روز که از خواب بیدار می‌شوم کماکان خود را در حضور تو می‌بینم.

^{۱۹} خدایا، بدکاران را نابود کن! ای جنایتکاران از من دور شوید!^{۲۰} خداوند، آنان درباره تو سخنان زشت بر زبان می‌آورند و به تو کفر می‌گویند.^{۲۱} پس ای خداوند، آیا حق ندارم از کسانی که از تو نفرت دارند، متنفر باشم؟^{۲۲} آری، از آنها بسیار متنفر خواهم بود و دشمنان تو را دشمنان خود تلقی خواهم کرد!^{۲۳} خدایا، دل مرا تفتیش کن و افکارم را بیازما؛ بین آیا فساد و نادرستی در من هست؟ تو مرا به راه حیات جاوید هدایت فرما.

۱۱:۱۳۹

ایو ۱۳:۲۲

۱۲:۱۳۹

ایو ۲۲:۳۴

ایو ۵:۱

۱۳:۱۳۹

مز ۱۱۹:۱۹

۱۵:۱۳۹

ایو ۱۰:۱۰-۱۰

جا ۵:۱۱

۱۶:۱۳۹

ایو ۵:۱۴

مز ۸:۵۶

۱۹:۱۳۹

اش ۴:۱۱

۲۰:۱۳۹

خرو ۷:۲۰

تث ۱۱:۵

۲۳:۱۳۹

مز ۲:۲۶

گرفتن بر کسانی که از خدا نفرت دارند، درست است؟ بله، اما باید به یاد داشته باشیم که این خدا است که با آنها مقابله خواهد کرد، نه ما. اگر واقعاً خدا را دوست داشته باشیم، در آن صورت اگر کسی از او متنفر باشد، شدیداً آزرده خواهیم شد. داود از خدا خواست قلب و فکر او را خوب تفتیش کند و هر نوع انگیزه نادرستی را که در پس این نفرتش باشد، به او نشان دهد. اما در عین حال که باید خواهان مجازات بدی و شرارت باشیم، باید دعا کنیم که دشمنان خدا پیش از آنکه مورد داوری او قرار گیرند، به سوی او باز گردند (ر.ش. به متی ۵:۴۴).

۲۴ و ۲۳:۱۳۹ داود از خدا خواست تا او را تفتیش کند و اگر گناهی در او باشد به او نشان دهد، حتی اگر این تفتیش تا حد آزمودن افکارش باشد. این همچون یک جراحی است برای پیدا کردن غده گناه. تا خدا گناه را به ما نشان ندهد، چطور می‌توانیم به آن پی ببریم؟ پس، وقتی خدا گناه را به ما نشان داد، به «راه حیات جاوید هدایت» خواهیم شد.

۱۵-۱۳:۱۳۹ دست خدا در آفرینش هر کس دخالت دارد. وقتی احساس پوچی می‌کنید یا حتی کم‌کم از خودتان متنفر می‌شوید، به یاد بیاورید که روح خدا آماده و حاضر است که در شما عمل کند تا شخصیت شما را به آن چیزی مبدل کند که خدا برایتان در نظر دارد. خدا دائم به فکر ما است (۱۷:۱۳۹ و ۱۸). ما باید همان قدر به خود ارجح نهمیم که سازنده ما به ما ارجح می‌نهد.

۱۸ و ۱۷:۱۳۹ وقتی پی می‌برید که کسی شما را دوست دارد و تمام مدت به فکر شما است، تسلی خاطر پیدا می‌کنید. خدا علاقمند است که ما را از ضعیف شدن حفظ کند و در صورت افتادن، دستمان را بگیرد. وقتی او این قدر به فکر ما است، آیا نباید هر روز فرصتی برای فکر کردن به او بیابیم؟

۲۴-۲۱:۱۳۹ نفرت داود از دشمنانش از غیرت او برای خدا ناشی می‌شد. داود دشمنانش را دشمنان خدا تلقی می‌کرد؛ از این رو نفرتش در واقع آرزوی قلبی‌اش بود برای اجرای عدالت برحق خدا، نه انتقام شخصی. آیا خشم

موضوع: دعا برای محافظت در مقابل کسانی که به ما تهمت می‌زنند یا تهدیدمان می‌کنند. رهایی با تفکر بر زندگی آینده‌مان با خدا شروع می‌شود.

نویسنده: داود

۱۴۰ ای خداوند، مرا از دست مردان شرور نجات ده! مرا از دست ظالمان محفوظ نگاهدار! ^۱ آنها تنها به شرارت می‌اندیشند و همواره در فکر برپا کردن نزاع هستند. ^۲ زبانشان مانند نیش مار سمی تند و تیز است و لبهایشان همچون مار افعی سم کشنده دارد.

ای خداوند، مرا از دست مردان شرور محفوظ نگاهدار. مرا از دست مردان ظالم که برای سرنگونی من نقشه می‌کشند، حفظ فرما. ^۳ مردان متکبر بر سر راه من تله و دام می‌گذارند تا مرا گرفتار سازند.

۲:۱۴۰

مز ۵۶:۶

امت ۱۴:۶

اش ۵۹:۴

۳:۱۴۰

روم ۱۳:۳

یوش ۸:۳

۵:۱۴۰

ایو ۹:۱۸

مز ۷:۳۵ ؛ ۶:۵۷

خشم و انتقام در کتاب مزامیر

برخی از مزامیر، کسانی را که با تعالیم عهدجدید آشنایی دارند، وحشت‌زده می‌کند. سراینندگان مزامیر در طلبیدن عدالت خدا و ارائه مستقیم پیشنهاد در مورد چگونگی انجام آن به خدا، تردیدی به خود راه نمی‌دادند. ظاهراً مزمورنگاران هیچ موضوعی را برای در میان گذاشتن با خدا نامناسب نمی‌دیدند. اما تمایل ما به این است که از موضوعات خشم و انتقام در مزامیر دوری کنیم.

برای درک کلمات خشم و انتقام، توجه به چند نکته لازم می‌نماید:

(۱) داوری‌هایی که از خدا طلب می‌شد باید به‌وسیله خود خدا انجام می‌شد، و به نگارش در آمدن آنها نتیجه رنج فردی و ملی بود. درخواست کنندگان عدالت خدا قادر یا حاضر نبودند خودشان انتقام بگیرند و از خدا می‌خواستند که خودش در این امر دخالت کند. فقط آنانی قادرند چنین احساسات تند را درک کنند که طعم ظلم و ستم شدید در سطح فردی یا ملی را چشیده باشند.

(۲) این نویسندگان به‌خوبی از عدالت خدا آگاه بودند. بعضی از سخنان آنها تلاشی است برای به‌دست آوردن تصور مشخصی از مجازاتی که خدا می‌تواند بر سر کسانی بیاورد که به قوم او آزار رسانده بودند.

(۳) اگر زمانی که ناعادلانه مورد حمله یا ستم قرار گرفته باشیم، جرأت کنیم افکار خود را روی کاغذ بیاوریم، شاید از تمایل شجاعانه خودمان برای انتقام‌جویی حیرت‌زده شویم. آنگاه از اینکه چقدر با این پیشینیان اشتراک داریم، به شگفت خواهیم آمد. سراینندگان مزامیر فرمان عیسی را برای دعا کردن برای دشمنان دریافت نکرده بودند؛ با این حال، به نقطه شروع درستی اشاره می‌کردند. ما دستور داریم که به عوض بدی نیکی کنیم، اما برای انجام این فرمان و بخشش دیگران، شدیداً به کمک خدا نیاز داریم.

(۴) بین مزامیر خشم و مزامیر انتقام وجه تشابه مفیدی وجود دارد. مزامیر «خشم» شدید و گویا هستند، اما تماماً خطاب به خدا نوشته شده‌اند. در این مزامیر، نویسندگان با شجاعت به او می‌گویند که وقتی او به قومش پشت می‌کند یا خیلی آهسته عمل می‌کند، چقدر ناامید و مأیوس می‌شوند. اما وقتی این افکار و احساسات صادقانه ابراز می‌شد، از خود مزامیر می‌فهمیم که این احساسات گذرا، اطمینانی تازه به وفاداری خدا در پی داشت. منطقی است که همین چیزها را از مزامیر «انتقام» نیز انتظار داشته باشیم. برای مثال، طغیان خشم داود نسبت به تعقیب شائول را در مزمور ۵۹ می‌خوانیم؛ با وجود این، می‌دانیم که داود هرگز شخصاً از شائول انتقام نگرفت. سراینندگان مزامیر آشکارا افکار خود را به خدا بیان می‌کردند با این اطمینان که او می‌تواند آنچه را که منطقی است از آنچه که از روی احساس بیان شده است، تفکیک کند. با همین اطمینان و اعتماد، دعا کنید زیرا او قابل اعتماد است و شما می‌توانید دل خود را به او بسپارید.

مزامیر برگزیده که بر این موضوعات تأکید دارند از این قرارند: ۱۰ و ۲۳ و ۲۸ و ۳۵ و ۵۹ و ۶۹ و ۱۰۹ و ۱۳۷ و ۱۳۹ و ۱۴۰.

۸ ای خداوند، من تو را خدای خود می‌دانم. فریاد مرا بشنو و به داد من برس.
 ۹ تو قوت و نجات دهنده من هستی. در میدان جنگ تو سپر من بوده‌ای! ای
 خداوند، نگذار بدکاران به مراد دل خود برسند و کامیاب شده، مغرور شوند.
 ۱۰ بگذار آنچه برضد من اندیشیده‌اند بر سر خودشان بیاید. ای کاش پاره‌های
 آتش بر سرشان بریزد و آنها را بسوزاند، ای کاش به چاه عمیق افکنده شوند
 و هرگز از آن بیرون نیایند. ای کاش آنان که به ناحق به دیگران تهمت
 می‌زنند، کامیاب نشوند. ای کاش شخص ظالم بوسیله ظلم و شرارت خودش
 نابود شود.

۶:۱۴۰
استر ۲۵:۹
مز ۱۰:۱۱۲

۱۰:۱۴۰
مز ۶:۱۱
متی ۱۰:۳

۱۱:۱۴۰
مز ۲۱:۳۴
پاد ۴۹:۴۵، ۸

۱۲ خداوند، می‌دانم که تو به داد ستم‌دیدگان خواهی رسید و حق آنان را از
 ظالمان خواهی گرفت. ای خداوند، نیکان نام تو را ستایش خواهند کرد و
 درستکاران در حضور تو خواهند زیست.

موضوع: دعا برای طلب کمک به‌هنگام مواجهه با وسوسه. داود از خدا
 می‌خواهد که از او محافظت کند و در پذیرش انتقاد به او
 حکمت بخشد. پذیرای انتقاد درست باشید زیرا خدا ممکن
 است از طریق دیگران با شما سخن گوید.

نویسنده: داود

۱۴۱ ای خداوند، تو را به یاری می‌طلبم، پس نزد من بشتاب! وقتی
 فریاد بر می‌آورم و کمک می‌خواهم، صدای مرا بشنو! بگذار
 دعای من مانند دود بخور به حضور تو رسد و برافراشتن دستهایم بسوی تو،
 همچون قربانی شامگاهی باشد.
 ۳ ای خداوند، تو مراقب سخنان من باش و زبانم را نگاه‌دار. اهر نوع تمایل بد
 را از من دور کن، مبادا با مردان بدکار مرتکب اعمال زشت شوم و در بزم
 آنها شرکت کنم.

۲:۱۴۱
خرو ۴۱:۲۹ ؛ ۸:۳۰
دان ۲۱:۹
مکا ۸:۵ ؛ ۴:۳۸
۳:۱۴۱
مز ۱:۳۹
امت ۳:۱۳ ؛ ۲۳:۲۱
۴:۱۴۱
مز ۳۶:۱۹
امت ۶:۲۳
ملا ۱۵:۳

(یعقوب ۵:۳). به‌طور متوسط، هر شخص در طول روز
 تقریباً ۷۰۰ بار دهان خود را برای سخن گفتن می‌گشاید.
 داود از روی حکمتی که داشت از خدا خواست که به او
 کمک کند تا در بعضی مواقع که زیر ستم بود، زبانش را
 نگاه دارد. عیسی خودش در مقابل مدعیانش سکوت کرد
 (متی ۲۶:۶۳). با علم به قدرتی که زبان دارد، خوب است
 که از خدا بخواهیم مواظب سخنانی که بر زبان می‌آوریم،
 باشد تا سخنان ما باعث جلال او شود.

۴:۱۴۱ اعمال بد با تمایلات بد آغاز می‌شود. کافی
 نیست که از خدا بخواهید شما را از وسوسه دور نگه دارد،
 و شما را قوی‌تر سازد، یا شرایط شما را تغییر دهد. باید از
 او بخواهید که تمایلات شما را تغییر دهد.

۱۲:۱۴۰ وقتی ستم‌دیدگان مورد ظلم واقع می‌شوند، به
 چه کسی می‌توانند توسل جویند؟ آنها آنقدر پول ندارند
 که از فرد واردی کمک بگیرند؛ شاید قادر به دفاع از خود
 نباشند. اما همیشه کسی هست که از ایشان پشتیبانی کند.
 خداوند از آنها حمایت خواهد کرد و در نهایت عدالت
 را در حق آنها به اجرا در خواهد آورد. این حقیقت باید
 مایه تسلی همه ما باشد. در هر موقعیتی که باشیم، خداوند
 با ما است. اما این حقیقت باید ما را از مسؤولیتیمان آگاه
 سازد، این مسؤولیت که ما در مقام قوم خدا، موظفیم از
 حقوق ضعفا و درماندگان دفاع کنیم.

۳:۱۴۱ یعقوب رسول می‌فرماید: «زبان عضوی کوچک
 است، ولی چه خسارات سنگینی می‌تواند به بار آورد»

۵ بگذار مرد نیک مرا بزند که لطفی در حق من خواهد بود؛ بگذار مرا تأدیب و تنبیه کند که برایم افتخار خواهد بود و از آن ابا نخواهم کرد. اما با بدکاران مخالفت خواهم کرد و دعا خواهم کرد که به سزای اعمالشان برسند. ^۷وقتی رهبران این بدکاران از صخره‌ها به پایین پرتاب شوند و استخوانهایشان به هرسو پراکنده گردد، آنگاه مردم به درستی سخنان من پی خواهند برد. ^۸ای خداوند، از تو انتظار کمک دارم. تو پناهگاه من هستی. نگذار بدکاران مرا از بین ببرند. ^۹مرا از دام و تلهٔ شروران برهان. ^{۱۰}بگذار من جان سالم بدر برم، اما آنان در دام خود گرفتار شوند.

موضوع: دعا برای زمانی که به تنگ آمده‌ایم. وقتی احساس می‌کنیم در دام دشمنانمان هستیم، فقط خدا می‌تواند ما را در امان نگاه دارد.

نویسنده: داود

۱۴۲ با صدای بلند نزد خداوند فریاد می‌زنم و درخواست کمک می‌نمایم. ^۲تمام شکایات خود را به حضور او می‌آورم و مشکلات خود را برای او بازگو می‌کنم. ^۳وقتی جانم به لب می‌رسد او به کمکم می‌شتابد و راهی پیش پایم می‌نهد. دشمنانم بر سر راه من دام می‌گذارند. ^۴به اطراف خود نگاه می‌کنم و می‌بینم کسی نیست که مرا کمک کند. پناهی ندارم و کسی به فکر من نیست.

۵ ای خداوند، تنها نزد تو فریاد برمی‌آورم و از تو یاری می‌جویم. در این دنیا، یگانه پناهگاه من تو هستی. تنها تو می‌توانی جانم را در امان بداری. در زندگی، تنها تو را آرزو دارم. ^۶فریادم را بشنو، زیرا بسیار در مانده هستم. مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا آنها بسیار قویتر از من هستند. ^۷مرا از این پریشانی و اسارت آزاد کن، تا تو را بسبب خوبیهای که برایم کرده‌ای در جمع نیکان ستایش کنم.

۵:۱۴۱

مز ۵:۲۳ : ۱۴:۳۵
امت ۲۵:۱۹ : ۶:۲۷
غلا ۱:۶

۹:۱۴۱

مز ۳:۹۱

۱:۱۴۲

مز ۸:۳۰

۴:۱۴۲

مز ۱۸:۸-۱۸
ار ۱۷:۳۰

۵:۱۴۲

مز ۹:۲۹

۶:۱۴۲

مز ۱۷:۱۸ : ۸:۷۹

۷:۱۴۲

مز ۶:۱۳

۵:۱۴۲ آیا هیچگاه احساس کرده‌اید که کسی توجهی ندارد که چه بر سرتان می‌آید؟ داود به حق چنین احساسی داشت؛ به همین جهت نوشت: «از تو یاری می‌جویم.» از طریق دعا می‌توانیم از چنین احساس ویرانگری آزاد شویم، و به یاد آوریم که خدا عمیقاً به فکر ما است.

۷:۱۴۲ این مزمور احتمالاً زمانی نوشته شد که داود از دست شائول خود را در غارها پنهان می‌ساخت، مانند غارهای عدولام (اسموئیل ۲۲) یا عین‌جدی (اسموئیل ۲۴). این غارها برای داود حکم زندان را داشت، چون از ترس جاننش نمی‌توانست آنها را ترک کند.

۵:۱۴۱ هیچ کس واقعاً انتقاد را دوست ندارد؛ اما انتقاد اگر با حکمت بیان گردد و با فروتنی پذیرفته شود، همه می‌توانند از آن بهره‌مند شوند. داود تعلیم می‌دهد که چگونه انتقادپذیر باشیم: (۱) آن را رد نکنید؛ (۲) آن را لطف و محبت تلقی کنید؛ (۳) منشأ آن را در نظر داشته باشید (قوم خدا اغلب از پند و اندرز و بینش عمیقی برخوردارند)؛ و (۴) زبانتان را نگاه دارید (شتاب‌زده پاسخ ندهید). عملی کردن این پیشنهادها به ما کمک خواهد کرد که بدون در نظر گرفتن انگیزه انتقادی که از ما شده، نحوه عکس‌العملمان را نسبت به آن در کنترل خود داشته باشیم و کاری کنیم که آن انتقاد به‌جای آنکه ویرانگر باشد، ثمربخش واقع گردد.

موضوع: دعا در یأس و ناامیدی. دعا‌های ما باید با آنچه که از شخصیت و نقشه‌های خدا می‌دانیم، منطبق باشد.

نویسنده: داود

ای خداوند، دعای مرا بشنو و به التماس من گوش بده! تو عادل و امین هستی، پس دعایم را اجابت فرما. ^۱بندۀ خود را محاکمه نکن، زیرا هیچکس در نزد تو عادل و بی‌گناه نیست.

۱۴۳

^۲دشمن مرا از پای در آورده و به زمین کوبیده است! روزگارم را آنچنان سیاه کرده که مرگ را در چند قدمی خود می‌بینم! ^۳روحیۀ خود را بکلی باخته‌ام و از ترس نزدیک است قالب تهی کنم.

^۴گذشته خود را به یاد می‌آورم و به کارهایی که تو ای خدا، برای من انجام داده‌ای می‌اندیشم. ^۵دستهای خود را بسوی تو دراز می‌کنم. جان من همچون زمین خشک، تشنه و طالب توست!

^۶ای خداوند، دعای مرا هرچه زودتر اجابت فرما، زیرا نومید و مأیوسم. روی خود را از من بر نگردان، مبادا بمیرم. ^۷هر روز صبح رحمت خود را به من بنمایان، زیرا بر تو توکل دارم. راهی را که باید بپیمایم به من نشان ده، زیرا از صمیم قلب به حضور تو دعا می‌کنم.

^۸ای خداوند، مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا به تو پناه آورده‌ام. ^۹مرا تعلیم ده تا اراده تو را بجا آورم، زیرا تو خدای من هستی. باشد که روح مهربان تو مرا به راه راست هدایت نماید.

^{۱۰}ای خداوند عادل، بخاطر نام خود جانم را حفظ کن. ^{۱۱}بر من رحمت فرما و همه دشمنان و مخالفانم را نابود کن، زیرا من خدمتگزار تو هستم.

موضوع: جشن و سرور به خاطر توجه و عنایت خدا. چه در خوشبختی چه در بدبختی، کسانی خوشحال‌اند که خدایشان خداوند است.

نویسنده: داود

سپاس بر خداوند که تکیه‌گاه من است و در میدان جنگ به من قوت و مهارت می‌بخشد. ^۱او همیشه نسبت به من رحیم و

۱۴۴

انجام دهیم (۱۰:۱۴۳). در این صورت، او به کمک ما خواهد شتافت.

۱۰:۱۴۳ داود دعا کرد تا خدا قوت دهد که نه اراده خود را، بلکه اراده او را انجام دهد. وقتی دعا می‌کنیم که خدا هدایت‌مان کند، باید بپذیریم که او قدرت دارد زندگی‌مان را در مسیر تازه‌ای قرار دهد؛ در غیر اینصورت، دعایمان خودمحو‌رانه خواهد بود. اگر از خدا بخواهیم که اولویت‌های ما را تغییر دهد، فکرمان روشن خواهد شد و خواسته‌های تازه‌ای خواهیم یافت.

۷:۱۴۳ داود داشت امید خود را از دست می‌داد و در چنان افسردگی‌ای گرفتار شده بود که کم‌کم توان خود را از دست می‌داد. گاه احساس می‌کنیم در افسردگی گرفتار شده‌ایم که مرتب بیشتر هم می‌شود و قادر نیستیم خود را از آن وضع بیرون بکشیم. در آن مواقع، می‌توانیم مانند داود نزد خداوند بپاییم، و احساسات واقعی خود را به او بیان کنیم. می‌توانیم به معجزات او بیندیشیم (۵:۱۴۳)، دستهای خود را بسوی او دراز کنیم (۶:۱۴۳)، به او توکل نماییم (۸:۱۴۳)، و تصمیم بگیریم که اراده او را

۲:۱۴۳
۱ یاد ۶:۸
ایو ۳:۱۴ : ۲:۲۴

۵:۱۴۳
مز ۵:۷۷ : ۱۱
۶:۱۴۳
مز ۱:۶۳
۷:۱۴۳
مز ۱۷:۶۹ : ۴:۸۸
۸:۱۴۳
مز ۸:۳۲

۹:۱۴۳
مز ۱:۵۹
۱۰:۱۴۳
نح ۲:۹
مز ۳:۲۳ : ۱۲:۱۱۹
۱۲:۱۴۳
مز ۵:۵۲ : ۱۶:۱۱۶

۱:۱۴۴
مز ۲:۱۸
۲:۱۴۴
مز ۹:۸۴

مهربان بوده است. او سپر و قلعهٔ پناهگاه من است و مرا نجات می‌بخشد. بر او توکل دارم، زیرا قوم مرا زیر فرمان من نگه می‌دارد.

۳ ای خداوند، انسان چیست که به او توجه نمایی؟ بنی آدم چه ارزشی دارد که به فکر او باشی؟ عمر او دمی بیش نیست؛ روزهای زندگی‌اش همچون سایه می‌گذرد.

۵ ای خداوند، آسمان را بشکاف و فرود بیا! کوه‌ها را لمس کن تا از آنها دود برخیزد. عرعد و برق بفرست و دشمنانت را پراکنده ساز؛ تیرهایت را پرتاب کن و آنها را از پای درآور! ^۷دستت را از آسمان دراز کن و مرا از میان آبهای عمیق نجات ده؛ بلی، مرا از چنگ این بیگانگان که سخنانشان سراسر دروغ است، آزاد ساز!

۹ ای خدا، تو را سرودی تازه می‌سرایم! سرودم را با نغمهٔ بربط ده تار برای تو می‌سرایم! ^{۱۰}تو پادشاهان را نجات می‌دهی و خدمتگزارت داود را از دم شمشیر می‌رهانی! ^{۱۱}مرا از دست دشمن ظالم برهان؛ مرا از چنگ این بیگانگانی که سخنانشان سراسر دروغ است نجات ده!

۱۲ باشد که پسران ما رشد کرده، همچون درختان تنومند و قدبلند شوند و دختران ما مانند پیکرهای سنگی خوش تراش قصر پادشاه گردند! ^{۱۳}باشد که انبارهای ما از انواع محصولات پر شود و گوسفندانمان در صحراها هزاران هزار بره بزایند! ^{۱۴}باشد که گاوانمان باردار شده، بدون زحمت بزایند! باشد که در کوچ‌هایمان صدای آه و ناله نباشد!

۱۵ خوشبحال قومی که چنین وضعی دارند و «یهوه» خدای ایشان است!

موضوع: زمانی خواهد آمد که همه مردم متحداً خدا را پذیرفته، پرستش خواهند کرد. از آنجا که خدا پر از محبت است، نیاز همه کسانی را که به او توکل می‌کنند، رفع می‌نماید.

نویسنده: داود

۱۴۵
ای خدا، ای پادشاه من، تو را گرامی خواهم داشت و تا ابد ستایشت خواهم کرد! ^۱هر روز تو را خواهم پرستید و تا ابد نامت را سپاس خواهم گفت! ^۳ای خداوند، تو بی‌نهایت عظیم هستی و درخور ستایشی؛ عظمت تو فوق قدرت درک انسانی است.

۳:۱۴۴

مز ۴۸

۴:۱۴۴

ایو ۹:۸ : ۲:۱۴

مز ۱۱:۳۹ : ۲۳:۱۰۹

۵:۱۴۴

خرو ۱۸:۱۹

مز ۹:۱۸

اش ۱:۵۴

۶:۱۴۴

حب ۱۱:۳

زکر ۱۴:۹

۷:۱۴۴

مز ۱۴:۱۸ : ۴۴:۱۵۹

۸:۱۴۴

تث ۴۰:۳۲

مز ۲:۱۲ : ۶:۴۱

اش ۲۰:۴۴

۹:۱۴۴

مز ۳:۴۰

۱۰:۱۴۴

۷:۱۸ سمو

مز ۷:۱۴۰

۱۲:۱۴۴

۲ پاد ۱۰:۲۵ : ۱۱

مز ۱۲:۳۳ : ۲:۵۰

۳:۱۲۸ : ۱۴:۹۲

غزل ۴:۴ : ۴:۷

امت ۱۰:۹۳

اش ۱۱:۲۴

ار ۲:۱۴

عا ۳:۵

۳:۱۴۵

روم ۳۳:۱۱

آنجا که عمر کوتاه است، تا آن هنگام که وقت داریم باید برای خدا زندگی کنیم. عمر خود را با دنبال کردن اهداف پست که ارزش ماندگار ندارد، تلف نکنید. برای خدا زندگی کنید زیرا تنها او می‌تواند زندگی شما را مفید، هدفمند، و پرمفهوم سازد.

۴۳:۱۴۴ عمر کوتاه است. داود به ما یادآوری می‌کند که عمر «دمی بیش نیست» و «روزهای زندگی همچون سایه می‌گذرد». یعقوب رسول فرمود که طول عمر ما مانند مه صبحگاهی است که لحظه‌ای آن را می‌توان دید و لحظه‌ای بعد محو و ناپدید می‌شود (یعقوب ۴:۱۴). از

اعمال تو را مردم روی زمین نسل اندر نسل خواهند ستود و از کارهای تو تعریف خواهند کرد.^۵ آنها از شکوه و عظمت تو سخن خواهند گفت و من درباره کارهای عجیب و شگفت‌انگیزت سخن خواهم راند.^۶ کارهای مقتدرانه تو ورد زبان آنها خواهد بود و من عظمت تو را بیان خواهم نمود.^۷ آنها درباره مهربانی بیحد تو سخن خواهند گفت و من عدالت تو را خواهم ستود.^۸ خداوند بخشنده و مهربان است. او دیر غضبناک می‌شود و بسیار رحیم است.^۹ او به همه خوبی می‌کند و تمام کارهایش توأم با محبت است.

ای خداوند، همه مخلوقات تو را ستایش خواهند کرد و همه مقدسات تو را سپاس خواهند گفت.^{۱۰} آنها از شکوه ملکوت تو تعریف خواهند کرد و از قدرت تو سخن خواهند گفت، بطوری که همه متوجه عظمت کارهای تو و شکوه ملکوتت خواهند شد.^{۱۱} ملکوت تو جاودانی و سلطنت بی‌زوال است!^{۱۲} خداوند همه کسانی را که در زحمتند یاری می‌دهد و دست افتادگان را می‌گیرد و بر می‌خیزاند.

ای خداوند، چشمان همه موجودات زنده به تو دوخته شده است تا روزی آنها را به موقع به آنها برسانی.^{۱۳} دست پربرکت خود را بسوی آنها دراز کن و نیاز همگان را برآورده ساز.

خداوند در تمام کارهایش عادل و مهربان است.^{۱۴} خداوند به آنانی که او را به راستی و صداقت طلب می‌کنند نزدیک است.^{۱۵} خداوند آرزوی کسانی را که او را گرامی می‌دارند برآورده می‌سازد و دعای آنها را شنیده، ایشان را نجات می‌بخشد.^{۱۶} خداوند دوستداران خویش را محفوظ می‌دارد، اما بدکاران را نابود می‌کند.

از دهان من همیشه شکرگزاری خداوند شنیده خواهد شد! باشد که همه مخلوقات نام مقدس او را تا ابد سپاس گویند!

۴:۱۴۵
اش ۱۹:۳۸
۶:۱۴۵
تث ۲۱:۱۰؛ ۳۸:۳۲
۷:۱۴۵
مز ۱۴:۵۱
اش ۷:۶۳
۸:۱۴۵
خرو ۶:۳۴
۹:۱۴۵
مز ۵:۱۰۰
نح ۷:۱
متی ۱۷:۱۹
مر ۱۸:۱۰
۱۲:۱۴۵
مز ۱:۱۰۵
اش ۲۱:۱۹، ۱۰:۲
۱۳:۱۴۵
۱۱:۱۲

۱۵:۱۴۵
مز ۲۷:۱۰۴

۱۸:۱۴۵
تث ۷:۴
۱۹:۱۴۵
مز ۱۷:۱۰

۲۰:۱۴۵
مز ۳۸:۳۷؛ ۲۳:۳۱

مهربان، صبور، و با محبت است (۸:۱۴۵)؛ (۷) به ما خوبی می‌کند (۹:۱۴۵)؛ (۸) فرمانروایی‌اش پایان‌ناپذیر است (۱۳:۱۴۵)؛ (۹) منبع خوراک، آب، و کمک ما است (۱۶ و ۱۵:۱۴۵)؛ (۱۰) در تمام کارهایش عادل و مهربان است (۱۷:۱۴۵)؛ (۱۱) به طالبین خود نزدیک است (۱۸:۱۴۵)؛ (۱۲) دعاها را مستجاب می‌کند و از ما محافظت به عمل می‌آورد (۱۹ و ۲۰:۱۴۵). اگر زیر باری هستی و احساس می‌کنی نزدیک است بیفتی، برای کمک به خدا متوسل شو. او حاضر است بار شما را حمل کند.

۱۴:۱۴۵ بعضی اوقات، بارهایمان بیش از توانمان به نظر می‌رسد و نمی‌دانیم چطور می‌توانیم ادامه دهیم. سراینده مزمور در این تقاطع ناامیدکننده جاده زندگی می‌ایستد و به خداوند اشاره می‌کند، به کسی که بارهای ما را حمل می‌کند. خدا می‌تواند بارهای طاقت‌فرسای ما را حمل کند زیرا: (۱) عظمت او فوق قدرت درک انسانی است (۳:۱۴۵) (۲) در طول نسل‌های بسیار، کارهای پرشکوه انجام می‌دهد (۴:۱۴۵)؛ (۳) پر از شکوه، عظمت، و معجزات است (۵:۱۴۵)؛ (۴) کارهای پر قدرت انجام می‌دهد (۶:۱۴۵)؛ (۵) عادل است (۷:۱۴۵)؛ (۶) بخشنده،

موضوع: کمک انسان در مقابل کمک خدا. کمک انسان موقتی و بی ثبات است، اما کمک خدا ماندگار و کامل.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۶

ای جان من، خداوند را ستایش کن. ^۲آری، تا زنده‌ام خداوند را سپاس خواهم گفت؛ تا نفس دارم خدای خود را ستایش خواهم کرد.

^۳بر رهبران انسانی تو کل نکنید؛ آنها همگی فانی هستند و قادر به نجات دادن نیستند. اوقتی آنها می‌میرند به خاک باز می‌گردند و تمام نقشه‌هایشان نقش بر آب می‌شود!

^۴اما خوشبحال کسی که خدای یعقوب مددکار اوست و امیدش بر یهوه، خدای او می‌باشد، همان خدایی که آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست، آفرید. او خدایی است که همیشه نسبت به وعده‌هایش امین می‌ماند، ^۵به داد مظلومان می‌رسد، و گرسنگان را سیر می‌کند. خداوند اسیران را آزاد می‌سازد، ^۶چشمان کوران را باز می‌کند و آنان را که زیر بار مشقت خم شده‌اند، راست می‌گرداند. خداوند نیکان را دوست دارد، ^۷از غریبان محافظت می‌کند، از یتیمان و بیوه‌زنان نگهداری می‌نماید؛ اما نقشه‌های بد کاران را نقش بر آب می‌کند.

^۸خداوند تا ابد سلطنت می‌نماید. ای اورشلیم، خدای تو در طی تمام دورانها حکمرانی خواهد کرد. خداوند را سپاس باد!

موضوع: آنچه که موجب شادی خدا می‌شود. با آنکه همه چیز را خدا آفرید، بزرگترین شادی او، پرستش واقعی ما و اعتماد ما به او است.

نویسنده: ناشناس؛ به‌هنگام بازگشت تبعیدی‌ها به اورشلیم نوشته شد.

خداوند را سپاس باد!

۱۴۷

چه خوب است که خدای خود را با سرود پیرستیم؛ چه لذتبخش

۲:۱۴۶
مز ۴:۶۳؛ ۳۳:۱۰۴

۳:۱۴۶
مز ۱۱:۶۰

۶:۱۴۶
اعما ۱۵:۱۴

۷:۱۴۶
مز ۶:۶۸

۸:۱۴۶
متی ۳۰:۹

یو ۷:۹
۹:۱۴۶

خرو ۲۱:۲۲
لاو ۳۴:۱۹

تث ۱۸:۱۰
۱۰:۱۴۶

مز ۱۶:۱۰

۹:۱۴۶ نقشه‌های خدا در نظر جامعه ما وارونه می‌نماید. عیسی بیاناتی ایراد کرد که ارزشهای جامعه را وارونه ساخت. او فرمود: «بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول» (متی ۱۹:۳۰)؛ «کسی که جانش را به خاطر من فدا کند، آن را دوباره به دست خواهد آورد» (متی ۱۶:۲۵)؛ و «بسیاری که الآن کوچکترین به حساب می‌آیند، در آنجا بزرگترین خواهند بود» (مرقس ۱۰:۳۱). تعجب نکنید که دیگران ارزشهای مسیحی شما را درک نمی‌کنند. در عوض، مانند مسیحیان اولیه باشید که دنیای خود را «به هم ریختند» (اعمال ۱۷:۶).

۱۴۶-۱۵۰ این پنج مزمور آخر پر است از حمد و ستایش خدا. هر مزمور با عبارت «خداوند را ستایش کنید» یا «خداوند را سپاس باد» شروع می‌شود. این مزامیر به ما نشان می‌دهد که کجا، چرا، و چگونه خدا را ستایش کنیم. ستایش خدا چه می‌کند؟ (۱) ستایش خدا مشکلات و قصورات ما را از ذهن ما می‌زداید، و آن را به خدا معطوف می‌دارد؛ (۲) ستایش خدا ما را از تعمق فردی به پرستش گروهی می‌کشاند؛ (۳) ستایش خدا ما را می‌دارد تا شخصیت او را مد نظر بگیریم و آن را تحسین کنیم. (۴) ستایش خدا دید ما را از این دنیا بر داشته، به آسمان معطوف می‌سازد.

است که او را بستاییم! ^۲ خداوند اورشلیم را دوباره بنا می کند و پراکندگان اسرائیل را جمع می نماید. ^۳ او دلشکستگان را شفا می بخشد و زخمهای ایشان را می بندد.

^۴ خداوند حساب ستارگان را دارد و نام هر یک از آنها را می داند. ^۵ خداوند ما بزرگ و تواناست و حکمت او را انتها نیست. ^۶ او بیچارگان را سرفراز می کند، اما روی بدکاران را به خاک می مالد.

^۷ خداوند را با سرود بپرستید! او را با نغمه بربط ستایش کنید! ^۸ او ابرها را بر آسمان می گستراند و باران را بر زمین می باراند و گیاه را می رویاند، ^۹ به حیوانات غذا می دهد و روزی جوجه کلاغها را می رساند.

^{۱۰} خداوند به نیروی اسب رغبت ندارد و قدرت انسان او را خشنود نمی سازد؛ ^{۱۱} خشنودی او از کسانی است که او را گرمی می دارند و به رحمت وی امید بسته اند.

^{۱۲} ای اورشلیم، خداوند را ستایش کن! ای صهیون، خدای خود را سپاس بگو! ^{۱۳} زیرا او دروازه های را محکم به روی دشمن بسته و فرزندان را که در درون هستند برکت داده است. ^{۱۴} او مرزهای را در صلح و آرامش نگه می دارد و تو را با بهترین نان گندم سیر می نماید.

^{۱۵} خداوند به زمین دستور می دهد و هر چه می فرماید فوری عملی می شود. ^{۱۶} او برف را مانند لحاف بر سطح زمین می گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می کند. ^{۱۷} خداوند دانه های تگرگ را مانند سنگریزه فرو می ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته باشد؟ ^{۱۸} سپس دستور می دهد و یخها آب می شوند؛ باد می فرستد و آبها جاری می شوند.

^{۱۹} او شریعت و احکام خود را به قوم اسرائیل داده است. ^{۲۰} این کار را تنها در

۲:۱۴۷
اش ۱۲:۱۱ : ۸:۵۶
حز ۲۸:۳۹

۴:۱۴۷
پیدا ۵:۱۵
اش ۲۶:۴۰

۸:۱۴۷
ایو ۱۰:۵ : ۸:۲۶ : ۲۶:۳۸

۱۰:۱۴۷
اسمو ۷:۱۶
مز ۱۷:۳۳

۱۳:۱۴۷
نح ۳:۷ : ۳:۳
مز ۲۶:۳۷
۱۴:۱۴۷
تث ۱۴:۳۲
اش ۱۷:۵۴ : ۱۸:۱۷ و ۶۰

۱۵:۱۴۷
ایو ۱۲:۳۷
مز ۴:۱۰۴
۱۹:۱۴۷
تث ۴۳:۳۳
ملا ۴:۴
۲۰:۱۴۷
تث ۸۷:۴
مز ۶:۷۹
ار ۲۵:۱۰

مهارت ها و قابلیت های ما می تواند برای جلال خدا به کار گرفته شود. اما وقتی آنها را بدون اعتنا به خدا به کار گیریم، آنگاه آنها از هیچ ارزشی برخوردار نخواهند بود. آنچه که خدا از ما می خواهد، *اعتماد* ما است به او. اگر به او اعتماد کنیم، او از مهارت ها و نیروی ما به گونه ای استفاده خواهد کرد که در تصور ما نمی گنجد.

۲۹ و ۱۹:۱۴۷ قوم اسرائیل برای خدا ارزش خاصی داشت، زیرا او احکام خود را به ایشان داده بود، و از نسل آنها، پسر خود عیسی مسیح را فرستاد. اکنون هر فردی که از خدا پیروی می کند، به همان اندازه برای او خاص است. در حقیقت، کتاب مقدس می گوید که قوم اسرائیل واقعی، مردمانی خاص در مکان جغرافیایی خاص نیست، بلکه اجتماع همه کسانی است که به خدا ایمان دارند و از او اطاعت می کنند (ر.ش. به رومیان ۲:۲۹).

۵:۱۴۷ بعضی اوقات احساس می کنیم که قادر به درک وضعیت خود نیستیم، نمی دانیم چه می خواهیم، چه احساسی داریم، مشکلمان چیست، یا در مورد وضع خود چه اقدامی باید بکنیم. اما حکمت خدا را انتهای نیست؛ از این رو، او کاملاً ما را درک می کند. اگر احساس می کنید مشکلی دارید و خود را درک نمی کنید، به یاد آورید که خدا شما را به خوبی و به طور کامل درک می کند. به جای اینکه به وضع خود فکر کنید، توجه خود را به خدا معطوف سازید. بکوشید که هر چه بیشتر شبیه او شوید. هر چه بیشتر با خدا و راههای او آشنا شوید، بهتر خود را درک خواهید کرد.

۱۱ و ۱۰:۱۴۷ ما بیشتر عمر خود را صرف بالا بردن مهارت ها و معلومات و افزایش قدرت و نفوذ خود می کنیم. این کار هیچ اشکالی ندارد؛ در حقیقت، تمام

مورد اسرائیل انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا نیستند.
خداوند را سپاس باد!

موضوع: تمامی آفرینش باید خداوند را حمد و پرستش کند.
نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۸

خداوند را از عرش برین ستایش کنید، ای کسانی که در آسمانها ساکن هستید. ^۱ ای همه فرشتگان، خداوند را ستایش کنید. ای همه لشکرهای آسمانی، او را ستایش کنید. ^۲ ای آفتاب و ماه، خداوند را ستایش کنید. ای همه ستارگان درخشان، او را ستایش کنید. ^۳ ای آسمانها و ای بخارهایی که فوق ابرهایید، او را ستایش کنید.
^۴ همگی خداوند را ستایش کنید، زیرا به فرمان او آفریده شدید. ^۵ او شما را تا ابد بر جایان ثابت نموده است و آنچه او ثابت نموده است هرگز تغییر نخواهد کرد.

^۶ ای همه نهنگان و موجوداتی که در اعماق دریا هستید، خداوند را ستایش کنید. ^۷ ای آتش و تگرگ و مه و تندباد که مطیع فرمان خداوند هستید، او را ستایش کنید. ^۸ ای کوهها، ای تپهها، ای درختان میوه‌دار، ای سروهای آزاد، خداوند را ستایش کنید. ^۹ ای حیوانات وحشی و اهلی، ای پرندگان و خزندگان، خداوند

۱:۱۴۸

مز ۱۰۲:۱۹

متی ۹:۲۱

۲:۱۴۸

مز ۱۰۳:۲۱ و ۲۱

۴:۱۴۸

پیدا ۷:۱

تث ۱۴:۱۰

۵:۱۴۸

پیدا ۱:۱

۶:۱۴۸

ایو ۳۳:۳۸

۷:۱۴۸

پیدا ۲۱:۱

مز ۱۳:۷۴

حب ۱۰:۳

حمد و

ستایش در

کتاب مزامیر

مزامیر اکثراً دعا هستند، و اکثر این دعاها شامل حمد و ستایش خدا است. با حمد و ستایش خدا، تحسین و قدردانی و تشکرات خود را ابراز می‌داریم. حمد و ستایش در کتاب مزامیر اغلب خطاب به خدا است، اما دیگران نیز تشویق می‌شوند که در این ستایش شریک گردند. اگر همه کارهایی را که خدا برای ما انجام داده و می‌دهد مورد توجه قرار دهیم، چه چیزی می‌تواند طبیعی‌تر از فوران حمد و ستایش‌های قلبی باشد؟

وقتی مزامیر را می‌خوانید، به موضوع ستایش خدا توجه کنید. این ستایش فقط به خاطر کارهای او نظیر آفرینش و برکات و بخشایش گناه نیست، بلکه به خاطر شخصیتش نیز می‌باشد، چرا که او با محبت، عادل، وفادار، بخشنده و صبور است. همچنین توجه کنید که در چه مواقعی سراینده مزمور دیگران را نیز در حمد و ستایش خدا سهیم می‌سازد و مردم را تشویق می‌کند تا او را بستايند. اخيراً به چه طریقی خدا را ستایش کرده‌اید یا همه کارهایی که او برای شما انجام داده است، برای دیگران بازگو نموده‌اید؟ مزامیر منتخب که بر این موضوع تأکید دارند از این قرارند: ۸ و ۱۹ و ۳۰ و ۶۵ و ۸۴ و ۹۶ و ۱۰۰ و ۱۳۶ و ۱۴۵ و ۱۵۰.

تصویری است از اینکه ما ایمانداران چگونه باید خدا را به صورت انفرادی بستاينم، اما در عین حال، بدانیم که جزئی از دسته سراینندگان عظیمی متشکل از ایمانداران سراسر جهان می‌باشیم. آیا سهم خود را در گروه بزرگ سراینندگان از سرتاسر جهان به خوبی انجام می‌دهید؟

۵:۱۴۸ تمامی خلقت مانند سمفونی شکوهمند یا دسته سراینندگان عظیمی است متشکل از اجزاء متعدد که هماهنگ با هم، سرود حمد و ستایش می‌سرایند. هر جزء گرچه مستقل است، اما بخشی از کل را تشکیل داده، موجی پرخروش از حمد و ستایش را پدید می‌آورد. این

را ستایش کنید. ^{۱۱}ای پادشاهان و قومهای جهان، ای رهبران و بزرگان دنیا، ای پسران و دختران، ای پیران و جوانان، خداوند را ستایش کنید.
^{۱۳}همه شما نام خداوند را ستایش کنید، زیرا تنها اوست خدای متعال؛ شکوه و جلال او برتر از زمین و آسمان است. ^{۱۴}او بنی اسرائیل را که قوم برگزیده اش هستند توانایی می بخشد تا او را ستایش کنند.
 خداوند را سپاس باد!

۱۳:۱۴۸
 مز ۱:۸؛ ۴:۱۱۳
 مکا ۱۲:۵
 ۱۴:۱۴۸
 تث ۲۱:۱۰
 اسمو ۱:۲
 افس ۱۷:۲

موضوع: بزرگداشت پیروزی. ما اطمینان داریم که خدا حقیقتاً از قومش راضی است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۹

برای خداوند سرودی تازه بخوانید و در جمع مؤمنان، او را ستایش کنید! ^۱ای اسرائیل، بخاطر وجود آفریننده خود شاد باش؛ ای مردم اورشلیم، بسبب پادشاه خود شادی کنید! ^۳با نغمه برپت و عود، رقص کنان نام خداوند را سپاس گویند. ^۴زیرا خداوند از قوم خود راضی است و فروتنان را نجات می بخشد. ^۵قوم خداوند بسبب این افتخار بزرگ شاد باشند و تمام شب در بسترهای خود با شادمانی سرود بخوانند.
^۶وای قوم خداوند، با صدای بلند او را ستایش کنید و شمشیرهای دودم را بدست گرفته، از قومه و قبایل خدانشناس انتقام بگیرید. ^۸پادشاهان و رؤسای آنها را به زنجیر بکشید ^۹و حکم خداوند را در مورد مجازات آنها اجرا کنید.
 این است پیروزی و افتخار قوم او!
 خداوند را سپاس باد!

۱:۱۴۹
 مز ۳:۳۳؛ ۵:۸۹
 ۲:۱۴۹
 داو ۲۳:۸
 مز ۶:۴۷
 ۳:۱۴۹
 خرو ۲۰:۱۵
 ۴:۱۴۹
 مز ۲۷:۳۵

۶:۱۴۹
 مز ۱۷:۶۶
 ۸:۱۴۹
 نح ۱۰:۳

موضوع: آخرین سرود حمد و ستایش. خلقت خدا در هر جا به هر طریقی او را می ستاید. ما باید به سراینده این سرود شاد حمد و تمجید خدا بیوندیم.

نویسنده: ناشناس

خداوند را ستایش کنید!

۱۵۰

خداوند را در خانه مقدسش ستایش کنید! توانایی او را در

۱:۱۵۰
 مز ۱:۱۹؛ ۱۷:۷۳؛ ۱۹:۱۰۲

۷:۱۴۹: شمشیر دودم مظهر کامل بودن داوری ای است که خدا از طریق مسیح موعود اعمال خواهد کرد، آنگاه که او برای تنبیه همه بدکاران باز گردد (مکاشفه ۱:۱۶).

۵:۳:۱۴۹ اگر چه کتاب مقدس ما را دعوت می کند که او را بستاییم، اغلب نمی دانیم این کار را چگونه شروع کنیم. در این آیه ها چند روش پیشنهاد شده است: با صدای خود، با موسیقی، با کارهایتان خدا را بستایید. خدا از وجود قومش شاد است. ما نیز باید از ستایش او شاد باشیم.

آسمانها ستایش کنید! ^۲ او را بسبب کارهای عظیمش ستایش کنید! عظمت
بی نظیر او را ستایش کنید! ^۳ او را با نغمه سرنا و برپت و عود ستایش کنید!
^۴ او را با دف و رقص ستایش کنید! او را با سازهای زهی و نی ستایش کنید!
^۵ او را با سنجهای خوش صدا و قوی ستایش کنید! ^۶ هر که جان در بدن دارد
خداوند را ستایش کند!
خداوند را سپاس باد!

۲:۱۵۰
تث ۳:۳
۳:۱۵۰
مز ۹۸:۶

ما است. کتاب با معرفی کردن دو راه به خواننده آغاز می‌شود: راه زندگی و راه مرگ. شخص پرهیزکار راه زندگی را بر می‌گزیند؛ با این حال، او با برکات و مشکلات، غم و شادی، موفقیت‌ها و موانع روبرو است. اما در طول همه این چیزها، خدا حامی او است، او را هدایت می‌کند، تشویق می‌نماید، تسلی می‌دهد، و از او مراقبت به عمل می‌آورد. وقتی زندگی شخص پرهیزکار به پایان خود نزدیک می‌شود، به خوبی آشکار می‌گردد که او راه درست را برگزیده است. آگاهی از این حقیقت، سبب خواهد شد که او خدا را بستاید زیرا او را در مسیر درست هدایت کرده و به او اطمینان بخشیده که به زودی به دنیای بی‌عیبی وارد خواهد شد که خدا برای پیروان وفادار خود مهیا کرده است.

۵۳:۱۵۰ موسیقی و سرود جزء لاینفک پرستش در عهدعقیق بود. داود پادشاه موسیقی را وارد آیینهای عبادی خیمه عبادت و معبد کرد (تواریخ ۱۶:۷-۴). علاوه بر حضور گروههای سرایندگان و رهبران آنها، موسیقی می‌بایست بلند و شاد می‌بود؛ این امر از آلات مورد استفاده مشهود است. در عهدجدید نیز موسیقی در امر پرستش مهم بود (افسیان ۵:۱۹؛ کولسیان ۳:۱۶).
۶:۱۵۰ پیغام از این واضح‌تر چطور می‌توانست باشد؟ نویسنده به شونندگان می‌گفت که خدا را بستایند. چه روش مناسبی برای اختتام این کتاب حمد و ستایش، اختتامیه‌ای که من و شما را نیز به ستایش خدا تشویق می‌کند. به خاطر داشته باشید که هر روز او را بستایید!
۶:۱۵۰ کتاب مزامیر به‌نوعی شبیه سفر روحانی زندگی

از کجای کتاب	مزامیر کمک	بگیریم	وقتی در یکی از حالات زیر هستید:
	ترس	۳ و ۴ و ۲۷ و ۴۶ و ۴۹ و ۵۶ و ۹۱ و ۱۱۸	حیرت زده ۲۵ و ۶۹ و ۱۴۲
	تهایی	۹ و ۱۰ و ۱۲ و ۱۳ و ۲۷ و ۴۰ و ۴۳	ندامت / تأسف ۳۲ و ۵۱ و ۶۶
	واماندگی	۶۳	غرور ۱۴ و ۳۰ و ۴۹
	فرب‌خوردگی	۴۱	بی‌هدفی ۱۴ و ۲۵ و ۳۹ و ۴۹ و ۹۰
	سرگردانی و پریشانی	۱۰ و ۱۲ و ۷۳	اندوه ۱۳
	افسردگی	۲۷ و ۳۴ و ۴۲ و ۴۳ و ۸۱ و ۱۴۳	اعتماد به نفس ۲۴
	نگرانی و اضطراب	۱۳ و ۲۵ و ۳۱ و ۴۰ و ۱۰۷	تحت فشار ۴
	شادی	۱۹ و ۹۶	سپاسگزار ۱۱۸، ۱۳۶، ۱۳۸
	احساس گناه	۹ و ۳۲ و ۳۸ و ۵۱	در معرض تهدید ۳، ۱۱، ۱۷
	نفرت	۱۱	خسته و ناتوان ۶، ۱۳، ۱۸، ۲۸، ۲۹، ۴۰، ۸۶
	بی‌صبری	۱۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۴۰	در دام ۷، ۱۷، ۴۲، ۸۸، ۱۴۲
	نامنی	۳ و ۵ و ۱۲ و ۹۱	احساس بی‌اهمیت بودن ۸، ۹۰، ۱۳۹
	تحمل اهانت‌ها	۴۱ و ۷۰	گرایش به انتقام‌جویی ۳، ۷، ۱۰۹
	حسادت	۳۷	نگران ۳۷
	طردشدگی	۲۹ و ۴۳ و ۱۴۵	تمایل به پرستش ۸، ۱۹، ۲۷، ۲۹، ۱۵۰
	گم‌گشتگی	۲۳ و ۱۳۹	

وقتی با مسائل زیر روبرو هستید:

ملحدین ۱۱۵ و ۵۳ و ۵۲ و ۱۹ و ۱۴ و ۱۰	دروغ و نیرنگ ۵ و ۱۲ و ۱۲۰
رقابت رقا ۱۳۳	پیری ۷۱ و ۹۲
انتقاد ۳۵ و ۵۶ و ۱۲۰	آزار و شکنجه ۳ و ۷ و ۵۶
خطر ۱۱	فقر ۹ و ۱۰ و ۱۲
مرگ ۷۱ و ۹۰	تنبيه ۳۸ و ۳۹
انخاذ تصمیم ۱۱۹	اقترا / اهانت ۷ و ۱۵ و ۳۵ و ۴۳ و ۱۲۰
تعیض ۵۴	قتل عام ۴۶ و ۸۳
شک و تردید ۳۴ و ۳۷ و ۹۴	غم و اندوه ۲۳ و ۳۴
افراد بدکار ۱۰ و ۳۵ و ۳۶ و ۴۹ و ۵۲ و ۱۰۹ و ۱۴۰	موقیبت ۱۸ و ۱۱۲ و ۱۲۷ و ۱۲۸
دشمنان ۳ و ۲۵ و ۳۵ و ۴۱ و ۵۶ و ۵۹	وسوسه ۳۸ و ۴۱
معلولیت / بیماری ۶۰ و ۱۳۹	سختی‌ها ۳۴ و ۵۵ و ۸۶ و ۱۰۲ و ۱۴۲ و ۱۴۵
ارتداد ۱۴	سخنان زهردار ۳۵ و ۱۲۰
ریاکاری ۲۶ و ۲۸ و ۴۰ و ۵۰	

وقتی خواهان امور زیر هستید:

مقبولیت ۱۳۹	معرفت ۲ و ۸ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۵ و ۲۹ و ۹۷ و ۱۰۳
پاسخ‌ها ۱۷ و ۴	رهبری ۷۲
اطمینان ۴۶ و ۷۱	معجزات ۶۰ و ۱۱۱
شجاعت ۱۱ و ۴۲	پول ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۴۹
مشارکت با خدا ۵ و ۱۶ و ۲۵ و ۲۷ و ۳۷ و ۱۳۳	دید ۲ و ۱۱
بخشش ۳۲ و ۳۸ و ۴۰ و ۵۱ و ۵۹ و ۶۹ و ۸۶ و ۱۰۳ و ۱۳۰	دعا ۵ و ۱۷ و ۲۷ و ۶۱
دوستی ۱۶	تدارک نیازها ۲۳
پرهیزکاری ۱۵ و ۲۵	نجات ۲۶ و ۳۷ و ۴۹ و ۱۲۶
هدایت ۱ و ۵ و ۱۹ و ۲۵ و ۳۲ و ۴۸	ثبات ۱۱ و ۳۳ و ۴۶
شفا ۶۱	آرامش ۳ و ۴
امید ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۳، ۲۷	حفاظت الهی ۳ و ۷ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۲۳ و ۲۷ و ۳۱ و ۹۱
فروتنی ۱۹ و ۴۷	۱۲۵ و ۱۲۱
تنویر فکر ۱۹	استراحت و آرامی ۲۳ و ۲۷
صداقت ۲۴ و ۲۵	حق خود را ۹ و ۱۴ و ۲۸ و ۳۵ و ۱۰۹
شادی ۹ و ۱۶ و ۲۸ و ۱۲۶	حکمت ۱۶ و ۱۹ و ۶۴ و ۱۱۱
عدالت ۲ و ۷ و ۱۴ و ۲۶ و ۳۷ و ۴۹ و ۵۸ و ۸۲	